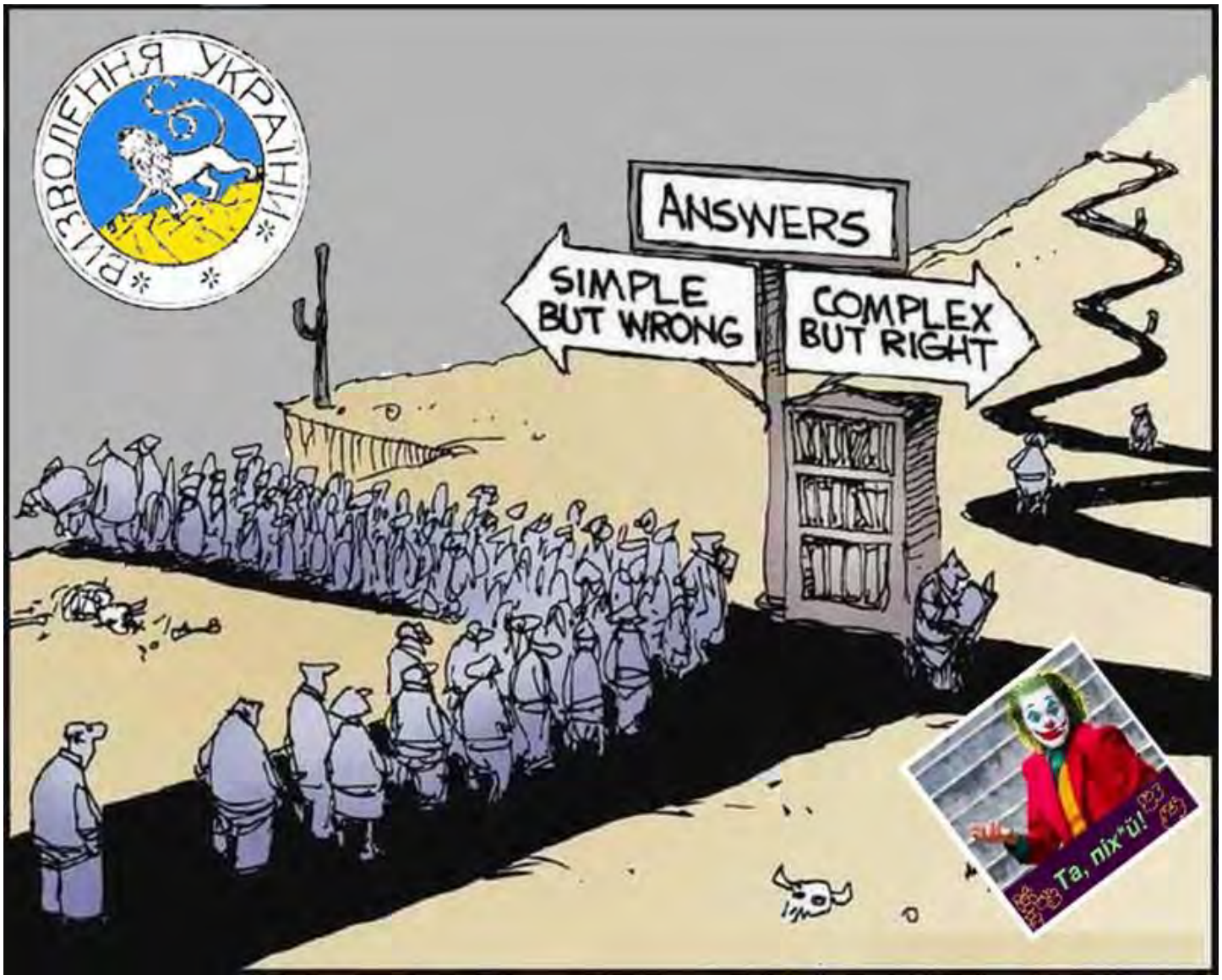
«КУЛЬТУРНА-ДЕРЖАВА»
Громадська організація

Чуріков Ю.І.
04071, м. Київ, вул. Верхній вал, 62, к.18
+380-098-043-57-52
E-mail: y_churikoff@ukr.net
код ЄДРПОУ 44952541

Тиж Ю.О.
Сертифікат на проектні роботи
Серія АА № 004182 виданий 21.12.2018 р.
www.kyiv-heritage.com
www.kyiv-heritage-guide.com
www.kyiv-landuse.com

Україна: ВИЗВОЛЕННЯ

Дайджест. Том 1

Книга 4. Статті та новини, № 601-800

Київ - 2025

1. АНОТАЦІЯ

1. Дайджест (преса)

Дайджест (англ. *digest* — стислий виклад, резюме) — інформаційний продукт (видання, стаття, *підбірка*), що містить виклад творів у вигляді витягів з оригіналу чи у формі його вільного перекладу або добірку у повному чи скороченому вигляді найцікавіших творів, вибраних з інших видань.

Як правило, до такого передруку систематично вдаються провінційні друковані газети, які мають слабку кореспондентську мережу і відчувають брак інформації й поповнюють її недостачу за рахунок столичних видань. Наявність великої кількості дайджестів — ознака низького фахового рівня видання. Свідченням журналістської майстерності є наявність у газеті чи журналі значної кількості ексклюзивних матеріалів, тобто таких, що виготовлені саме для цього видання його кореспондентами та оглядачами.

Але навіть авторитетні газети з глибокими традиціями сьогодні не обходяться без передруків найбільш цікавих матеріалів з інших видань, вміщуючи їх у рубриках «Наші передруки», «Дайджест» тощо. Для читачів такі рубрики цікаві, оскільки в них часто із скороченням малоістотних частин уміщуються сенсаційні, непересічні твори та праці, які збагачують читача новими знаннями, несподіваними інтерпретаціями фактів.

Первісно дайджестами називалися адаптовані для масового читання твори світової класики. Великі за обсягом романи стискувалися до розміру брошурки, що потребувала невеликого часу для ознайомлення й дешево коштувала. За допомогою такого видання можна було за півгодини «пройти» «Сагу про Форсайтів» Д. Голсуорсі чи «Війну і мир» Л. Толстого. Зрозуміло, що такі дайджести могли дати тільки псевдознання і аж ніяк не знайомили читачів ні з реальною філософською концепцією, ні з образним світом творів. Тим паче, що будь-який переказ обов'язково містить у собі елементи вибірковості, а, отже, й інтерпретації.

2. Моніторинг ЗМІ

Підготовка дайджестів публікацій є однією з найбільш поширених послуг у галузі ***професійного моніторингу*** засобів масової інформації. Її зміст полягає у створенні **добірки найважливіших матеріалів за визначеною тематикою та за визначений період**. Такий інформаційний продукт надає змогу відслідковувати головні новини у певному напрямку, отримувати експертні оцінки та прогнози розвитку галузі, відстежувати діяльність конкурентів тощо. **Перевагою цього виду отримання даних є відсутність *«інформаційного шуму»*.**

2. ПЕРЕДМОВА

Наслідки грантового божевілля США та Європи для України

2025-01-29

Юрий ***Романенко***

З глибоким почуттям задоволення вітаю призупинення грантових проєктів USAID.

Натовпи дармоїдів, які тинялися по конференціях і вчили нас, як правильно жити, тепер отримають шанс втілити свої божевільні фантазії в конкретних ринкових умовах.

Усі ці "медіадектори", нескінченні гендерні ініціативи, якісь ліві видання, ліві музичні гурти, ліва активність і життя взагалі — welcome to the real world.

Сподіваюся, що Трамп закриє вам фінансування назавжди, і генерація соціального, медійного та інших форм божевілля припиниться остаточно і безповоротно. Принаймні, за гроші американських платників податків. А там і Європа на підході, тому що ЄС скоро буде не до фінансування божевілля.

Гранти перетворили українську державу на державу-інваліда, тому що еліта ні про що не думала, окрім як красти бюджетні гроші, вона не здатна сформувати жодної суспільно значущої мети.

Тому гранти виконували роль милиць, які забезпечували інтереси США та Європи в різних політиках.

У результаті з'явився величезний прошарок професійних отримувачів грантів, які далекі від реального порядку денного, реальної економіки, але мали величезний вплив на формування ілюзій щодо реального становища України.

За все це Україна платить страшну ціну в цій війні з Росією.

Тому цей холодний душ від Трампа багатьох зараз виведе із зони комфорту, в якій вони перебували десятиліттями, **ні за що не відповідаючи, але формуючи «політику кривих дзеркал».**

Це врешті-решт б'є і по інтересах США та Європи, оскільки

— вони створили своїми руками ціле покоління громадських активістів і пов'язаних з ними політиків, які являють собою недалеких невігласів, що страждають на організаційну імпотенцію, яка проєктується на державу.

Зрештою **альянс грантоїдів і корупціонерів породив чудовищну мутацію Другої Української республіки**.

Наскрізь прогнила корупційна еліта використовувала грантоїдів як ширму для прикриття божевільної політики тотального розкрадання всього, до чого вони могли дотягнутися.

Грантоїдам давали медіа і навіть шматок політичної влади, щоб вони дурили український народ, що державний курс правильний.

— При цьому багато грантоїдів самі вірили, що це так.

Підсумком такої політики ми маємо державу-інваліда, яка не здатна виконувати жодної базової функції без зовнішньої підтримки Заходу.

Як тільки вона припиниться, ця держава одразу впаде через фіскальну кризу та величезну недовіру народу до держави після всього того, що вона зробила за три роки широкомасштабного вторгнення Росії в Україну.

У цьому справжня трагедія України та її найголовніший і найстрашніший виклик.

Вона

1) — або відкине милиці й орди паразитів, що обліпили її з усіх боків,

2) — або загине.

***

3. ВСТУП

***

ДАЙДЖЕСТ

№ 601

Європі потрібно змагатися за першість у пріоритетах, альянсах і технологічному розвитку – виступ Президента на Всесвітньому економічному форумі

2025-01-21

Пані та панове!

Я хочу поговорити з вами про майбутнє Європи – що, по суті, означає майбутнє більшості людей тут.

Зараз усі погляди спрямовані на Вашингтон. Але хто насправді дивиться на Європу зараз? Це ключове питання для Європи. І справа не лише в ідеях. Справа в людях насамперед. У тому, як вони житимуть у світі, що постійно змінюється.

20 годин тому у Вашингтоні відбулася інавгурація Президента Трампа. І тепер усі чекають, що він зробить далі. Його перші укази вже показали чіткі пріоритети. Більшість світу зараз думає: то що ж буде з їхніми відносинами з Америкою? Що станеться з альянсами, з підтримкою, з торгівлею? Як Президент Трамп планує завершити війни?

Але ніхто не ставить таких запитань про Європу. І ми повинні бути чесними щодо цього.

Коли ми в Європі дивимося на Сполучені Штати як на нашого союзника, це очевидно – вони є незамінним союзником.

У часи війни всі турбуються, чи залишаться Сполучені Штати з ними. Кожен союзник про це хвилюється.

Але чи турбуються у Сполучених Штатах, що Європа може колись їх покинути – перестати бути їхнім союзником? Відповідь – ні.

Вашингтон не вірить, що Європа може запропонувати їм щось справді вагоме.

Я пам'ятаю Азійський безпековий саміт торік у Сінгапурі – «Діалог Шангрі-Ла». Там представники делегації США відкрито заявили:

> — їхнім основним пріоритетом у сфері безпеки є 1) Індо-Тихоокеанський регіон, 2) другим – Близький Схід і Затока й лише 3) третім – Європа. І це було за попередньої адміністрації.

(1) Чи зверне Президент Трамп взагалі увагу на Європу?

(2) Чи вважає він НАТО необхідним?

(3) І чи поважатиме він інституції ЄС?

Пані та панове!

Європа не може дозволити собі бути другою чи третьою в черзі для своїх союзників. Якщо це станеться, світ почне рухатися вперед без Європи, і це буде світ, який не буде ані комфортним, ані вигідним для всіх європейців.

Європі потрібно змагатися за першість у пріоритетах, альянсах і технологічному розвитку.

Ми переживаємо ще один переломний момент, який одні вважають проблемою для Європи, а інші називають шансом. Європа повинна утвердитися як сильний глобальний гравець. Як незамінний гравець.

Не варто забувати: між європейськими країнами та Росією немає океану. І європейські лідери мають це пам'ятати: битви за участю північнокорейських солдатів зараз відбуваються в місцях, географічно ближчих до Давоса, ніж до Пхеньяна.

Росія перетворюється на версію Північної Кореї – країну, де людське життя нічого не варте, але в них є ядерна зброя й палке бажання зробити життя своїх сусідів нестерпним.

Попри те що загальний економічний потенціал Росії значно менший за потенціал Європи, вона виробляє в кілька разів більше боєприпасів і військової техніки, ніж уся Європа разом узята. Це саме той шлях війн, який обирає Москва.

Путін підписав нову стратегічну угоду з Іраном. У нього вже є всеосяжний договір із Північною Кореєю. Проти кого вони укладають такі угоди? Проти вас, проти нас. Проти Європи, проти Америки. Ми не повинні забувати про це. Це не випадковість. Це їхні стратегічні пріоритети, і наші пріоритети мають відповідати викликам – у політиці, у сфері оборони, в економіці.

Протистояти таким загрозам можна лише разом. Навіть коли йдеться про чисельність армії.

(1) Росія може виставити приблизно 1,3… може 1,5 мільйона військових.

(2) У нас – понад 800 тисяч у війську.

(3) На другому місці після нас – Франція з понад 200 тисячами.

(4) Потім – Німеччина, Італія та Велика Британія.

(5) У решти – менше.

Це не та ситуація, коли одна країна може захистити себе сама. Це ситуація, коли всі ми повинні стояти разом, щоб щось значити.

На щастя, наразі вплив іранського режиму слабшає.

— Це дає надію для Сирії та Лівану. І вони теж мають стати прикладами того, як життя може відновитися після війни.

— Україна вже робить кроки для підтримки нової Сирії. Наші міністри відвідали Дамаск, ми запустили продовольчу програму допомоги для Сирії під назвою «Продовольство з України» й залучаємо наших партнерів для інвестицій у ці постачання та будівництво об’єктів із виробництва продовольства. Європа цілком може виступити донором безпеки для Сирії – час припинити діставати головний біль із цього напрямку.

І Європа разом з Америкою повинні покласти край іранській загрозі.

Далі.

Зараз не зрозуміло, чи матиме взагалі Європа місце за столом переговорів, коли війна проти нашої країни завершиться.

Ми бачимо, який великий вплив Китаю на Росію.

Ми глибоко вдячні Європі за всю підтримку, яку вона надала нашій країні під час цієї війни.

Але чи слухатиме Президент Трамп Європу, чи домовлятиметься з Росією та Китаєм без її участі?

Європа повинна навчитися повністю піклуватися про себе, щоб світ не міг дозволити собі ігнорувати її.

Важливо зберігати єдність у Європі, адже світ не переймається лише Будапештом чи Брюсселем – його хвилює Європа як єдине ціле.

Нам потрібна спільна європейська політика у сфері безпеки та оборони, і всі європейські країни мають бути готові витрачати на безпеку стільки, скільки це справді необхідно, а не стільки, скільки вони звикли за роки недбальства.

1) — Якщо для оборони потрібно 5 % ВВП, значить, це має бути 5 %.

2) — І не потрібно грати на емоціях людей, стверджуючи, що витрати на оборону мають компенсуватися за рахунок медицини, пенсій чи чогось іншого – це справді несправедливо.

Ми вже створили моделі співпраці для оборони України, які можуть зробити сильнішою всю Європу.

— Ми разом будуємо ***дрони***, включно з абсолютно унікальними, яких немає більше ніде у світі.

— Ми разом виробляємо ***артилерію***, і в Україні це набагато дешевше та швидше, ніж у будь-якій іншій країні світу.

І зараз інвестувати в українське виробництво дронів означає інвестувати не лише в безпеку Європи, а й у здатність Європи бути гарантом безпеки для інших важливих регіонів.

— І нам потрібно почати спільно створювати системи протиповітряної оборони – такі, які справді можуть упоратися з усіма типами крилатих і балістичних ракет. Європі потрібен власний «Залізний купол», здатний протистояти будь-яким загрозам.

Ми не можемо покладатися на добру волю кількох столиць, коли йдеться про безпеку Європи:

— чи то Вашингтона, Берліна, Парижа, Лондона, Рима, чи – після того, як Путін піде на той світ, – якогось уявного демократа в Москві.

І ми повинні забезпечити, щоб жодна європейська країна не була залежною від одного постачальника енергії, особливо від Росії.

Зараз обставини на нашому боці – Президент Трамп планує експортувати більше енергії.

Але Європа повинна активізуватися й докласти більше довгострокових зусиль для забезпечення реальної енергетичної незалежності.

— Не можна продовжувати купувати газ у Москви й водночас очікувати гарантій безпеки, допомоги та підтримки від американців. Це просто неправильно.

Наприклад,

— Прем'єр-міністр Словаччини не намагається отримати доступ до американського газу, але все ж сподівається користуватися американською безпековою парасолькою.

Європа повинна мати місце за столом, коли укладаються угоди щодо війни та миру. І я зараз говорю не лише про Україну. Це має стати стандартом.

Європа заслуговує на більше, ніж просто бути спостерігачем, коли її лідери обмежуються лише публікаціями в X після того, як угоду вже укладено. Європа повинна формувати умови цих угод.

Далі.

Нам потрібен абсолютно новий, сміливіший підхід до технологічних компаній і розвитку технологій. Якщо ми згаємо час, Європа втратить це століття.

Зараз Європа відстає в розвитку штучного інтелекту.

— Вже сьогодні алгоритми TikTok є потужнішими за деякі уряди. Вже сьогодні доля малих країн більше залежить від власників технологічних компаній, ніж від їхніх законів.

— Уже сьогодні Європа не лідирує в глобальних технологічних перегонах, відстаючи як від Америки, так і від Китаю.

Це не дрібниця, це – про слабкість: спочатку технологічну та економічну, а потім і політичну.

Європа часто більше зосереджена на регулюванні, ніж на свободі, але, коли потрібне розумне регулювання, Брюссель вагається. Ми повинні забезпечити максимальний технологічний розвиток у Європі та разом ухвалювати всі важливі рішення – для всієї Європи.

— Від виробництва зброї до розвитку технологій – Європа має бути лідером.

— Європа повинна стати найпривабливішим ринком у світі, і це досяжно.

— І, нарешті, Європа повинна бути здатною гарантувати мир і безпеку для всіх – для себе та для інших, для тих у світі, хто важливий для Європи.

Європа заслуговує бути сильною. А для цього Європі потрібні ЄС і НАТО.

Чи можливо це без України та без справедливого завершення війни Росії проти України? Я переконаний, що ні.

Лише справжні гарантії безпеки для нас будуть справжніми гарантіями безпеки для всіх у Європі.

— І ми повинні забезпечити, щоб Америка також вважала нас необхідними.

Щоб це сталося, увага Америки має зміститися на Європу. Щоб одного дня у Вашингтоні сказали: «Усі погляди – на Європу». І не через війну. А через можливості, які є в Європі.

Європа повинна вміти себе захищати.

Сотні мільйонів людей відвідують Європу, щоб побачити її пам’ятки, щоб познайомитися з її культурною спадщиною. Мільйони у світі мріють жити так, як живуть європейці. Чи зможемо ми це зберегти та передати нашим дітям? Якщо ми в Європі зможемо відповісти на це позитивно, Америка потребуватиме Європи так само, як і інші глобальні гравці.

Європа повинна формувати історію – для себе та своїх союзників, – щоб залишатися не лише актуальною, а й живою та великою.

Дякую.

Слава Україні!

***

№ 602

Затриманним військовослужбовцям інкременують, головним чином, "недбале ставлення до військової служби"...

2025-01-21

Машовець

Але парадокс міститься в тому, що це цілком можливо інкременувати будь-якому командиру (начальнику), навіть, цілком успішному... Більше того, мадам Фортуна на війні, в силу самих різних обставин, в тому числі тих, які НЕ залежать від командирів (начальників) відповідного рівня, ну або залежать не в повній мірі - дама дуже примхлива.

Справа в тому, що "тотальні переможці" серед командирів та начальників трапляються дуже й дуже рідко. У одних й тих самих людей - перемоги та поразки, на війні, в силу самих різних причин, ЧЕРЕДУЮТЬСЯ.

Якщо виходити з логіки тих, хто формулював та нині інкременує затриманим саме "недбалість", то

> **— розпочати їм треба було не з них, а з нинішнього вищого військово-політичного керівництва держави. Бо за своїми можливими наслідками їх "недбалість" - більш небезпечна, ніж "недбалість" якогось полковника чи бригадного генерала.**

Не є таємницею, що питань до цього керівництва, стосовно так званої "недбалих" рішень у сфері оборони й національної безпеки країни - вагон та маленький возик. Причому, тих, які відносяться - як до зроблених у період ДО широкомасштабного вторгнення ворога, так й у період вже В ХОДІ цього вторгнення...

Чи знайдеться хтось обізнанний, щоб ці питання задати - інша справа...

Наприклад, чи наважиться нинішній Верховний Головнокомандувач (він же, Президент) відповісти суспільству - коли саме він ввів у дію Стратегічний план застосування ЗСУ, частиною якого є Стратегічне розгортання ЗСУ...?

Яка конкретна дата здійснення цієї його дії?

Й чому, ЗСУ зустріли вторгнення у тій стратегічній побудові, яка, м'яко кажучи, НЕ зовсім відповідала (а точніше, зовсім не відповідала) реаліям підготовки та здійснення ворогом цього вторгнення, що призвело до тяжких наслідків?

Якщо нині затриманним військовим інкременують цю розмиту "недбалість", яка призвела до "вклинення військ противника на 5-7 км у Харківській області", то

> **— що тоді треба інкременувати вищому військово-політичному керівництву держави, якщо противник захопив майже увесь південь країни, прорвався до столиці й почав розносити ракетами та дронами всю іншу частину країни у 2022-у році?**

Тут немає чи не було якоїсь "недбалості"... не?

Нинішня влада почала дуже небезпечну "гру" із командним складом війська, причому, робить це прямо посеред війни...

Вона намагається відкрити своєрідну "скриньку Пандори", результатом чого буде тільки одне

> - програш у війні й подальша не дуже приємна політична (а можливо й просто життєва) доля нинішньої владної команди...

Я розумію, що з точки зору "політичної доцільності" зробити винними кількох військових командирів (начальників) середньої руки - цілком "прийнятний" варіант.

"Не так воюють", "недбало ставляться" й так далі...

"Іскушеніє" - велике...

Їде війна, гинуть люди, руйнуються матеріальні цінності на мільярди доларів й вона сповнена, м'яко кажучи, не тільки перемогами. В ній воює військо. Тому, "формально винних" на відповідних рівнях управлінської вертікалі, особливо військової, завжди можна знайти чимало...

Але, я попереджаю...

У цьому сенсі, "залишитися у білих сяючих одежах" нинішній владі, аж ніяк не вийде - занадто багато, скажімо так, "проблемних питань", щодо "недбалого" керівництва державою та країної накопичилось до неї, скажімо так, в об'єктивній площині.

Причому, саме по "существу вопроса", тобто - щодо керівництва країною та її збройними силами у війні...

Особисто мені цікаво... чи знайдеться в країні людина, яка почне їх публічно задавати...?

Як на мене, скоріш за все, нею може стати хтось із "опальних генералів", в тому числі затравлених пані Безуглою.

В кінці кінців,

> — якась людина, призначена в черговий раз "крайньою" й яка буде одночасно обізнаною на методах та способах стратегічного управління нинішньої влади може не витрамати й почне "говорити" та вголос задавати ці питання...

Спрацює цілком зрозуміла логіка...

Сьогодні "крайнім" призначили його, завтра - мене, післязавтра - тебе. Чи не зробити нам усім разом "крайнімі" самих цих призначаторів...?

А якщо до цих процесів підключаться "зовнішні сили", то наслідки цього "розбору польотів" будуть для країни - дуже й дуже сумними...

Й в першу чергу, для самої нинішньої влади.

Схаменіться... поки не пізно...

***

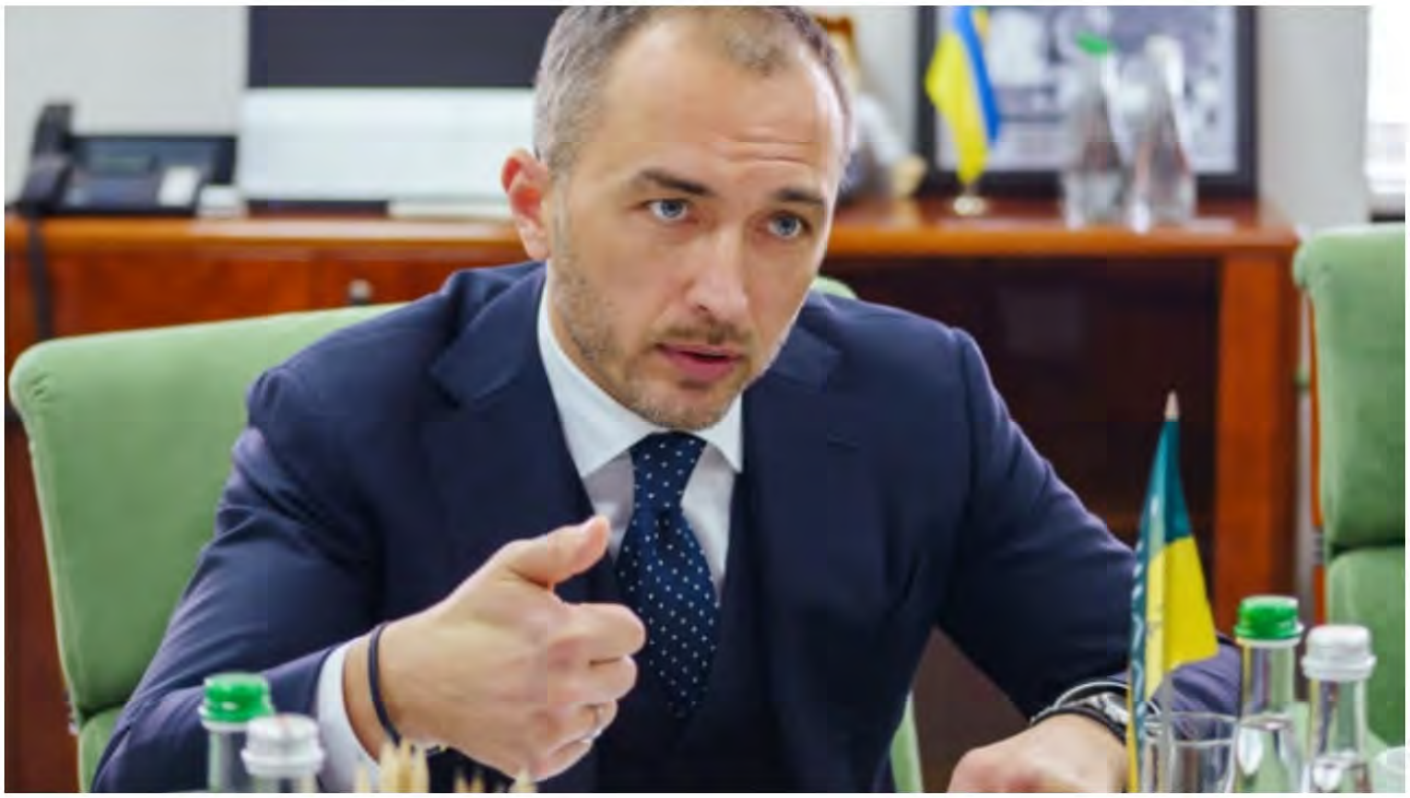
№ 603-1

Екс-голова Ради НБУ розніс поточну політику найкращого центрального банкіра світу. Загалом рекомендую весь аналіз, воно того варте

2 січня 2024, 18:00

Андрій Пишний став найкращим головою центробанку Європи за версією The Banker

Очільник Національного банку України Андрій Пишний був визнаний найкращим головою центробанку Європи за версією провідного міжнародного журналу The Banker. Про це повідомляється на сайті видання.

2025-01-21

Лямец

Для стимулювання зацікавленості - цитата:

"Політика валютної лібералізації НБУ не допомогла поглинути шоки платіжного балансу, а навпаки – дестабілізувала валютні очікування.

Гнучкий курс в умовах домінування неринкових джерел покриття дефіциту валюти не тільки не здатен поглинати валютні дисбаланси, а навпаки, посилює їх через розбалансування валютних очікувань (цей факт є давно відомий економічній науці та практиці).

Девальвація національної валюти вже спричинила циклічний ефект на ріст внутрішніх цін, який посилюється кожного місяця, адже імпортні товари становлять понад 60% роздрібного товарообороту країни.

Інфляція в 2023 р. досягла двознакового рівня і посилюється далі".

***

№ 603-2

Про ситуацію на валютному ринку (січень 2025 р.)

2025-01-21

Данилишин

За 20 днів січня НБУ провів чистих валютних інтервенцій на суму 2,5 млрд.дол. США. Кожного тижня з валютних резервів країни витрачається понад 1 млрд. дол. на підтримку гривні. За 2024 р. НБУ витратив на підтримку гривні 34,8 млрд дол. США (+22% проти 2023 року).

Девальвація гривні в річному вимірі становить 11,4% (січень до січня). Однак, ні значні валютні інтервенції НБУ, ні девальвація гривні не спиняють валютного попиту.

Основну частину ажіотажного попиту на іноземну валюту формує населення. За 20 днів січня населення викупило понад 930 млн. дол. США готівкової та безготівкової іноземної валюти (нетто), що становить 39% від усіх інтервенцій НБУ. У 2024 р. покупки валюти населенням склали 35% від валютних інтервенцій НБУ, в 2023 р. – 17%, а в 2022 р. – лише 4%. За 2024 р. населення наростило купівлю іноземної валюти в 3 рази порівняно з 2023 роком. Таким чином, можна констатувати, що валютний попит з боку населення збільшується з геометричною прогресією!

Валютний попит в країні посилився незважаючи на покращення фундаментальних макроекономічних факторів. За минулий рік торгове сальдо країни покращилося на 2,5 млрд. дол, в результаті чого чиста купівля іноземної валюти бізнесом та банками навіть скоротилася (на 5%).

Це вказує на те, що

> **— основні чинники валютної дестабілізації слід шукати у неоптимальних параметрах політики валютного регулювання.**

На мою думку,

— ключовим чинником дестабілізації валютного ринку була політика валютної лібералізації НБУ.

З жовтня 2023 р, запроваджено режим гнучкого курсоутворення, протягом 2024 р. були скасовані ряд обмежень на виведення капіталу з країни.

1) — НБУ планував, що у 2024 р. додатковий відтік іноземної валюти, пов'язаний з лібералізацією, складе 4 млрд.дол. США.

2) — Однак фактичні втрати виявилися щонайменше вдвічі більшими.

НБУ намагається приховати свою відповідальність за дестабілізацію валютного ринку.

3) — В опублікованому «Макроекономічному та монетарному огляді» від січня 2025 р. НБУ пояснює погіршення «валютної» ситуації виключно "значними бюджетними видатками" Уряду та "сезонними факторами".

У огляді НБУ словосполучення "сезонні фактори" згадується 16 разів, а слово «бюджет» - 17 разів.

Натомість у огляді НБУ немає жодного згадування про роль валютної лібералізації та гнучкого курсоутворення у підвищенні валютного попиту.

Примітка:

Слід вказати, що видатки Уряду апріорі не могли спричинити такого масштабного підвищення валютного попиту.

Так, видатки держбюджету за 2024 р. зросли лише на 12% проти попереднього року (у еквіваленті доларів США - лише на 1,1%), тоді як валютні інтервенції НБУ за рік збільшилися на 22%!

1) — Несвоєчасна (поспішна) політика валютної лібералізації та

2) — невдалі комунікації НБУ спричинили фундаментально необґрунтоване підвищення попиту на валюту, насамперед з боку населення.

Політика валютної лібералізації НБУ не допомогла поглинути шоки платіжного балансу, а навпаки – дестабілізувала валютні очікування.

1) — Гнучкий курс в умовах домінування неринкових джерел покриття дефіциту валюти не тільки не здатен поглинати валютні дисбаланси, а навпаки,

2) — посилює їх через розбалансування валютних очікувань (цей факт є давно відомий економічній науці та практиці).

Девальвація національної валюти вже спричинила циклічний ефект на ріст внутрішніх цін, який посилюється кожного місяця, адже імпортні товари становлять понад 60% роздрібного товарообороту країни. Інфляція в 2023 р. досягла двознакового рівня і посилюється далі.

Продовження політики валютної лібералізації в умовах структурного дефіциту валюти призводить до появи додаткового ажіотажного попиту на іноземну валюту, що в свою чергу спричиняє девальвацію гривні та подальший сплеск інфляції.

Тепер підвищений валютний попит доводиться задовольняти ціною значних інтервенцій НБУ, які вимивають валютні резерви країни, що підриває довгострокову макрофінансову стійкість держави.

На наступний рік МВФ очікує, що нетто-інтервенції НБУ складуть 36,0 млрд. (+5%), що мало б забезпечити утримання середньорічного обмінного курсу на рівні 43,4 грн за 1 дол. США (+8%). Враховуючи розбалансовані валютні очікування, «запланованих» коштів може не вистачити.

Валютна лібералізація – це очевидна невдача політики НБУ, який ще потребує усвідомлення та переосмислення як з боку вітчизняного експертного середовища, так і з боку МВФ й інших міжнародних партнерів.

***

№. 604

Цікаво, а Міністерство національної єдності та Міністерство економіки, взагалі, спілкуються між собою?

2026-01-21

Кущ

Новостворене ***Міністерство національної єдності*** оголосило про запрвадження програм повернення укранських біженців в Україну. Одна з причин - структурний дефіцит робочої сили в ключових секторах української економіки.

В той же час, ***Міністерство економіки*** робить кроки до максимальної інтегарції українців у європейський ринок праці.

Цитую повідомлення ***Міністерства економіки***:

*"Уряд затвердив **План заходів** щодо приєднання до Європейської мережі служб зайнятості (EURES) на засіданні 29 жовтня (2024 року - прим).*

Таким чином, Україна розпочинає підготовчий етап до приєднання до європейської структури зайнятості, відповідно до рекомендацій Європейської Комісії, представлених у Звіті про прогрес України в межах Пакета розширення Європейського Союзу 2023 року.

Ухвалений план є важливим кроком до інтеграції в європейський ринок праці та запровадження вільного руху працівників.

Підготовчі заходи, передбачені планом, спрямовані на забезпечення підґрунтя для приєднання до EURES.

Зокрема, йдеться про вивчення можливостей, пов'язаних із сумісністю українських систем і структур з вимогами EURES, впровадженням регламентів, які дозволять Україні ефективно взаємодіяти з європейськими базами даних про робочу силу.

«Окрім необхідності забезпечення законодавчої сумісності існуючих українських систем з європейськими стандартами, має бути відповідна технічна сумісність — для ефективного зіставлення вакансій та резюме.

Для цього нам потрібно вдосконалити внутрішні інформаційні системи, адаптувати деякі технічні аспекти, що дозволить забезпечити відповідність даних, необхідних для EURES»,

— пояснює Перша віцепрем'єр-міністерка України — Міністерка економіки України Юлія ***Свириденко***.

Зазначимо, що на сьогодні

> **— EURES підтримує вільне пересування робочої сили в 31 державі Європейського Союзу та Європейського Економічного Простору.**

Платформа містить понад 4 мільйони вакансій, є досить зручною та ефективною для роботодавців та шукачів роботи у Європі.

Заступниця Міністра економіки України Тетяна ***Бережна*** наголошує, що наразі ***план заходів*** значною мірою спрямований на вивчення досвіду країн, які вже пройшли шлях приєднання до EURES, зокрема, Польщі та Хорватії.

«Є низка питань, які потребують ретельного дослідження, аби Україна ефективно доєдналася до мережі EURES.

Серед них: відповідність національної класифікації професій міжнародним та європейським нормам та стандартам, роль посередників на ринку праці, охоплення мережею EURES здобувачів освіти та стажистів тощо»,

— пояснює Тетяна ***Бережна***".

Тобто, **ви розумієте, що відбувається?**

ЄС - це, зокрема, спільний ринок праці для всіх країн учасників.

Звісно, робоча сила з менш розвинутих країн ЄС переміщується у більш заможні. Але перші мають можливість поповнювати цей дефіцит з третіх країн, зокрема, з України.

Наприклад, поляки їдуть в Британію, а українці - в Польщу.

Крім того, менш розвинуті країни ЄС отримують від Євросоюзу знану фінансову допомогу на "регіональне вирівнювання" показників економічного, соціального та інфраструктурного розвитку.

І всі ці країни живуть мирним життям.

А тепер уявіть, що

> **— програми на кшталт EURES щодо трудових вакансій у ЄС охполюють бідну країну з непевними часовими перспективами вступу до Євросоюзу, яка перебуває у стані найбільш руйнівної війни після Другої світової.**

Це фактично шлях до повної втрати трудового потенціалу.

І відбувається це внаслідок того, що чиновники бачать лише "свій фрагмент пазлу" і взагалі не мають уявлення про загальну стратегію розвитку.

> — Їм "нарізали план" максимально "адаптуватись до вступу в ЄС" і от вони "риють землю". Кожен на своєму "напрямку".

Багато хто у нас, звісно, не буде проти того, аби наші випускники вишів могли швидко знайти роботу в ЄС, але до чого тоді створюється Міністерство, яке намагається повернути українців додому, якщо інше відомство робить все можливе, аби українці могли швидко знайти роботу в Європі (причому, всі українці, і біженці, і ті, хто в цей час живе в Україні)?

Звісно Україна під час війни і тривалий час після, не зможе виграти конкуренцію за робочу силу з країнами ЄС.

Тут треба якось визначатись. Очевидна логічна помилка в цьому алгоритмі.

Або

> 1) — максимально сприяти відтоку робочої сили в ЄС через такі програми як EURES,

або

2) — хоча б не допомагати цьому відтоку за рахунок державного бюджету і роботи українських чиновників.

***

№ 605

Про що свідчать перші заяви і укази Трампа у якості президента?

2025-01-21

Богданов

Насправді, все що за перший день свого президентства зробив Трамп є дуже логічним. Він спілкується зі своїм виборцем і тими елітами, які його підтримують.

Трамп електорально спирається на дуже фрагментовану аудиторію, де є і традиціоналісти - фундаменталісти, і білі націоналісти, і більш-менш притомні консерватори, і конспірологи, і неонацисти. І - якщо казати про широкі “народні маси” - невдоволені глобалізацією у всіх її формах. Від економічної до соціальної і інформаційної.

Їх всіх об’єднує хіба що ресентимент (у кожного свій) з його бажанням простих рішень, які “повернуть їм відчуття гідності” і бажання покращення свого матеріального становища. Останнє - спільний інтерес і техномагнатів, і Джона, який втратив роботу, бо завод, де працювали його дід, батько і він закрився через зростання Китаю або через доступні товари з Мексики, Канади і Європи.

Вихід США з Паризької кліматичної угоди (щоб нафтові і газові компанії могли ще більше збільшити видобуток), зняття обмежень у сфері штучного інтелекту, заяви, що мита, спрямовані проти Мексики і Канади запрацюють вже 1 лютого - вони про, в першу чергу, економічний запит його донорів та виборців.

На соціальний запит окремих груп його виборців відповідають скасування норм щодо просування расової рівності, боротьби з гендерною дискримінацією, відповіді уряду США на пандемію COVID-19. Це все має сподобатися консервативним і традиціоналістським колам.

Обмеження на імміграцію відповідають і на економічний, і на соціальний запит. Обмеження в тому числі спрямовані на зниження конкуренції на ринку праці у робітничих і низькооплачуваних категоріях зайнятості. А соціальний запит від правих на “збереження ідентичності Америки” ніхто і не скасовував.

Ну і чистої політики вистачає - вихід з ВООЗ (до якої у Трампа особиста вендетта), призупинення допомоги іноземним організаціям (мова в першу чергу про гуманітарні програми, в тому числі по боротьбі з голодом чи допомоги біженцям, наприклад), повторне накладання обмежень на Кубу, замороження найму на держслубу і оце все. Особливої уваги, звісно, заслуговує помилування тих, хто штурмував Капітолій - серед них є, наприклад, лідер неонацистів з Proud Boys Енріке Тарріо, якого засудили до 22 років ув'язнення.

Особливо іронічно виглядає зупинка блокування TikTok.

> — Трамп призупинив на 75 днів дію заборони на використання платформи TikTok на території США. Після цього терміну він планує надати своїй адміністрації «можливість визначити відповідний курс, який дозволить захистити національну безпеку та уникнути раптового закриття комунікаційної платформи». Хоча єдина реальна причина цього рішення - бажання зберегти контакт з молодою аудиторією, яку вдалося непогано мобілізувати саме завдяки китайському додатку.

Перейменування Мексиканської затоки і повернення назви Мак-Кінлі горі Деналі (найвищій у Північній Америці) це теж пас правому електорату і самому собі. Обама перейменував гору Мак-Кінлі на честь місцевого племені корінних американців, а нащадок мігрантів у 3 поколінні Трамп знову переназвав її на честь свого політичного кумиру. Нагадаю, Мак-Кінлі приєднав до США Гавайські острови і Пуерто-Ріко, активно проводив протекціоністську політику і був застрелений лівим терористом.

Що про весь це потік рішень можна сказати?

Безмежний популізм у поєднанні з політичною практичністю (як з Тік Ток, пасами техногігантам і нафтовикам).

Трамп продовжує використовувати популістську риторику і він дає своєму виборцю рівно те, чого той чекав - враження швидких рішень по внутрішній американській політиці. Бо як воно запрацює ми ще тільки подивимося. Але завжди буде можливість сказати, що я зробив що міг, але deep state мені завадив.

Те, що Трамп 20-21 січня майже не займався тим, що хвилює нас - навіть добре. Бо цей угар популізму і віртуальних рішень проблем, які не мають простих рішень - явно не те, що потрібно для України, яка веде війну за свою суб'єктність.

***

№ 606

Огляд, сьогодні він буде коротким з декількох напрямків, згідно з основними тенденціями розвитку ситуації

2025-01-22

Машовець

1. Покровський напрямок

Судячи з усього, командування угрупування військ (УВ) противника "Центр" отримало своєрідний карт-бланш на концентрацію своїх зусиль на південь від Покровська за рахунок "всіх наявних у нього резервів". Більш того, питання про використання їх на якихось інших ділянках і напрямках, судячи з усього, навіть не розглядається. Противник на цьому напрямку вперто концентрує свої основні зусилля на двох основних завданнях:

- Намагається "залізти" якомога глибше на захід та південний захід від міста (тут діють основні сили 41-ї загальновійськової армії (ЗВА) - 74-та та 55-та окремі мотострілецькі бригади (омсбр) противника, а також частина сил 90-ї танкової дивізії (тд), нещодавно включеної до складу 41-ї ЗВА - 239-го танковий полк (тп) та 87-й стрілецький полк (сп). Це угруповання також частково посилене силами та засобами зі складу 2-ї ЗВА противника – 30-ю омсбр та 433-м мсп зі складу її 27-ї мотострілецької дивізії (мсд).

Так, лише на південний захід від Покровська, на напрямку головного удару (нгу) противника, на досить вузькій ділянці вздовж фронту між Солоним і Шевченко (верхн.), це становить по прямій приблизно 6-6,5 км, знаходиться вороже угруповання, яке складається з 3-х мотострілецьких бригад, одного танкового, одного мотострілецького та одного стрілецького полків. Погодьтеся, що концентрація сил і засобів противника, як для такої порівняно невеликої ділянки, м’яко кажучи, є досить своєрідною.

До цього слід додати 35-ту омсбр противника зі складу 41-ї ЗВА, яка, судячи з усього, забезпечує фронтальний тиск на систему оборони міста з півдня, атакуючи з рубежу Зелене-Даченське в бік села Чинушине.

Саме це угруповання вже третій тиждень ціною втрат, які ледве вписуються навіть у поняття «значні», вперто таранить оборону ЗСУ на таких напрямках – Піщане – Звірове, Вовкове – Котлине, Солоне – Удачне, а також Нововасилівка – Успенівка. За цей час ворогу вдалося забезпечити тактичний прорив загальною глибиною до 6,5 км та перерізати дорогу Покровськ-Межева. На даний момент на цьому напрямку російські війська ведуть запеклі бої з метою захоплення сіл Котліне, Удачне, Звірове та Успенівка. Але ця справа явно затягується, як за часом, так і за втратами противника.

Темпи, як бачимо, аж ніяк не вражають. Особливо за таку ціну. Однак вороже командування проявляє завидну завзятість і наполегливість в реалізації сформульованого ним же очевидного задуму (плану), охопити Покровськ із заходу і південного заходу. Введення підрозділів 30-ї омсбр в бій саме на цьому напрямку (можливо, часткове) підтверджує це досить чітко. Хоча, цілком можливо, що ворог певним чином почав "втрачати необхідну концентрацію", адже через бажання досягти одразу кількох результатів, він змушений атакувати (штурмувати) позиції Збройних Сил України на різних тактичних напрямках, що розходяться.

- Водночас у прилеглій до правого флангу 41-ї ЗВА іншій армійській смузі, де діє 2-а ЗВА противника (тобто на південний схід та схід від міста), остання силами своєї 27-ї мсд (506-й та 589-й мсп), а також підрозділами 137-ї омсбр зі складу 41-ї ЗВА, намагається прорвати оборону Збройних Сил України в районі села Миколаївка у напрямку південної околиці Мирнограда та в напрямку села Промінь. Очевидно, намагаючись таким чином зв'язати резерви українського командування на цьому напрямку. Поки що їм не вдалося досягти нічого значного.

Разом з тим, на цьому напрямку ймовірно, противник має можливість розширити розмах своїх активних наступальних дій у напрямках Новогродівка – Лисівка та хутір Новоторецьке – Миролюбівка. Мета, також очевидна, – звузити зону оборони Збройних сил України з південного сходу та сходу. При цьому ворогу явно доведеться штурмувати Мирноград та село Промінь, що буде досить проблематично зробити, зважаючи на склад та кількість розгорнутих на цих напрямках сил. Тут російському командуванню може стати в нагоді 348-й мсп, який "відновлюється" в тилу 2-ї ЗВА Швидше за все, командування УВ "Центр" притримує його на якийсь "крайній випадок".

І на закінчення по Покровському напрямку варто відзначити факт різкого зниження темпів просування підрозділів 5-ї омсбр (зі складу 51-ї ЗВА), 1195-го і 1438-го мсп (зі складу 41-ї ЗВА) в районі Воздвіженки. Незважаючи на постійні їх атаки у напрямку дорожньої розв'язки на дорозі Бахмут-Покровськ, а також на Єлизаветівку та Баранівку, ворог вже 4-ту добу не може - ні дійти до дорожньої розв'язки, ні взяти Баранівку, ні "зачепитися" за околиці Єлизаветівки, яку він постійно атакує, як з півдня через річку Казенний Торець, так і з боку захопленої Воздвиженки.

2. Новопавлівський напрямок (на південь від Покровського, колишнє Курахове)

Тут, судячи з усього, російське командування вирішило шляхом поступового і "постійного" тиску у смузі 90-ї танкової дивізії (зі складу 41-ї ЗВА, УВ «Центр»), а також посиленням наступальних можливостей 110-ї омсбр

введенням у бій з півночі підрозділів 114-ї омсбр (обидві зі складу 51-ї ЗВА) змусити українські війська відійти із "залишків Курахівського плацдарму" (район села Дачне і на південь від нього).

90-та тд противника (6-й та 80-й танкові полки, 428-й та 228-й мотострілецькі полки, 67-й стрілецький полк) ведуть активні атакуючі/штурмові дії з рубежу Новоєлизаветівка-Ясеневе, у напрямку Надіївки та Новоандріївки відповідно, а також по лінії Слов'янка-Петропавлівка у західному напрямку. Починаючи з 16 січня, 90-та тд противника зуміла просунутися на цих ділянках на кілька сотень метрів на південь від Новоандріївки та на захід від Слов'янки.

Своєю чергою, 110-та омсбр противника, навіть після посилення її підрозділами 114-ї омсбр, починаючи з 12 січня, коли мала останнє просування по напрямку Шевченка (нижньої) - Андріївки, навіть не зуміла зачепитися за околиці Андріївки. Хоча її передові штурмові групи вже підійшли впритул до самого села.

У східній та південній частинах цих «залишків», судячи з усього, українські війська, ведучи запеклі ар'єргардні бої, іноді навіть контратакуючи, поступово відступають на захід перед фронтом 20-ї та 150-ї мотострілецьких дивізій противника (з 8-ї ОА) та на північ від річки Сухі Яли, перед підрозділами зі складу бригад УВ «Восток» – 39-ї, 36-ї та 57-ї омсбр(ворог вже розпочав бої за Дачне та переправився через річку в районі між селами Янтарне та Сухі Яли).

Схоже, українське командування цілком розуміє важливість утримання Андріївки, а також ділянки дороги Запоріжжя-Донецьк між селами Дачне та Улакли, для забезпечення організованого та впорядкованого характеру цього маневру. Ці райони досить вперто ним обороняються, а в районі Зеленівки ЗСУ, схоже, навіть вдалося витіснити ворога з кількох лісосмуг на північ від села, в саме село...

На мою думку, подальші дії противника на Новопавлівському напрямку будуть спрямовані на те, щоб не допустити закріплення наших підрозділів у районі Розлив-Костянтинопіль-Андріївка-Улакли.

Швидше за все, російське командування буде прагнути вирішити цю проблему двома основними шляхами:

(1) - Нарощуванням свого тиску у смузі 90-ї тд (тобто на північ від цього району, таким чином створюється постійна загроза охоплення його лівого флангу)

(2) - І нарощуванням зусиль у зоні УВ "Восток", на його правому фланзі.

Швидше за все, обидва ці способи будуть використовуватися росіянами якщо не одночасно, то дуже близько в часі. І для цього, судячи з усього, російське

командування може застосувати частини та підрозділи 8-ї ОА (20-ї та 150-ї мсд) УВ "Юг", частина яких явно буде вивільнена після виведення ЗСУ із "залишків" Курахівського плацдарму.

3. Ну і на завершення огляду - колишній Времіївський напрямок (район Велика Новосілка)

Наскільки я розумію, оборона Великої Новосілки підходить до свого логічного завершення.

(1) - Передові підрозділи 37-ї окремої мотострілецької бригади за підтримки підрозділів 5-ї окремої танкової бригади (ОТБР) зі складу 36-ї ЗВА противника вже розпочали бої у південно-східній частині населеного пункту

(2) - А передові підрозділи 127-ї мсд зі складу 5-ї ЗВА противника наполегливо прориваються з південно-західного боку до самого села, атакуючи через Времіївку.

З огляду на той факт, що в цей же час передові підрозділи 336-ї окремої бригади морської піхоти противника (ОБР МП) впритул підійшли до її північних околиць з боку Нового Комара, навряд чи має сенс й далі утримувати її південну частину «до упору» перед фронтом 60-ї омсбр противника.

Так, для того, щоб "остаточно віджати" район оборони ЗСУ у Великій Новосілці, російським підрозділам потрібно буде переправитися через річку Мокрі Яли (або по проспекту Гагаріна, або в районі районної лікарні), а також їм доведеться подолати річку Кашлагач (від профліцею в бік «Щедрого Кошика»). Але справа в тому, що передові підрозділи 37-ї омсбр і 5-ї отбр противника ВЖЕ знаходяться в цьому своєрідному межиріччі в межах селища і, судячи з усього, поступово просуваються в бік його центру, ведучи бої в районі "пожежки".

Враховуючи, що ВСІ дороги, які ведуть до Великої Новосілки, також ВЖЕ перерізані, відведення українських підрозділів у північно-західному напрямку від села Велика Новосілка на Бурлацьке – питання часу.

При цьому, чим довше ЗСУ будуть продовжувати вести бої на цьому «п’яточку» у Великій Новосілці, тим більша ймовірність появи "ускладнень" для такого роду маневру. Водночас утримання Новоочеретувате стане обов'язковим номером програми для Збройних Сил України. Бо ворог явно забажає «вплинути» на такого роду відступ з боку Нового Комара.

Підведемо підсумки

На трьох "основних" напрямках, де противник особливо активний (проводить наступальні операції більш-менш значного масштабу), ми маємо зовсім різну ситуацію і, відповідно, різну динаміку її розвитку.

Якщо на ***Покровському*** та ***Новопавлівському*** напрямках противник, очевидно, перейшов від спроб «прорватися вглиб» (нехай і на тактичному рівні) до дуже повільного та неспішного вичавлювання передових підрозділів ЗСУ на потрібних йому напрямках та на потрібних йому саме зараз ділянках, то на колишньому ***Времіївському*** напрямку його командування, вочевидь, ще не втратило надій та певних можливостей, спробувати зробити ці самі «обходи та охоплення».

Відкритим залишається питання про те, чи був цей перехід у методології ведення наступу противником на ***Покровському*** та ***Новопавлівському*** напрямках, для нього вимушеним чи ні. Бо він ще має, хоч і обмежені, але можливості для збільшення інтенсивності та розмаху своїх атакуючих/ штурмових дій на цих напрямках.

Крім того, слід пам'ятати, що противник продовжує вести обмежені наступальні дії тактичного масштабу на Курському, Куп'янському, Лиманському, Краматорському та Торецькому напрямках, де йому вдалося досягти певних результатів протягом першого місяця нового 2025 року (докладніше про це в наступних оглядах).

***

№ 607

Аргентина - рост на отскоке и усиление сырьевой специализации

2025-01-22

Кущ

В 2024 году ВВП Аргентины сократится на 3%, но уже в 2025-м может увеличиться на 5%.

Так прогнозирует МВФ и ряд международных банковских групп.

Фонд дает Аргентине прогноз роста и на 2026-й год. И снова на 5%.

Но даже при таком росте, Аргентина по уровню подушевого ВВП выйдет только на доковидный уровень 2021 года.

То есть пока - это восстановительный рост и конъюнктурный, а не структурный.

В 2024-м году в Аргентине зафиксирован торговый профицит на почти 19 млрд дол.

Что вполне логично.

По известной формуле внутренних балансов, профицит государственного бюджета приводит автоматически к профициту бюджета торгового (превышению экспорта над импортом).

Это дефицит бюджета нужно компенсировать дефицитом внешней торговли, но в Аргентине в 2024 году зафиксирован противоположный результат - профицит госбюджета в размере 0,3%.

Как это работает?

> **— Резко сокращаются государственные расходы, прежде всего социальные и на инфраструктуру.**

Вот вам и профицит госбюджета.

> — У населения стало меньше денег - покупают меньше импорта.
>
> — У бизнеса стало меньше денег - замедляют капинвестиции и снижают технологический импорт.

Хотя в абсолюте импорт может и вырасти, тут вопрос в динамике.

Вот вам и профицит торговли.

Еще раз повторю то, о чем писал:

> — удивительно, что при таком торговом профиците песо административно девальвируют (в 2024 - на 2% в месяц, в 2025-м - на 1% ежемесячно).

Хотя сам факт административного регулирования курса национальной валюты в 2024 и 2025 годах - резко противоречит принципам либертарианства, которые провозгласил перед выборами Милей.

Как могут либертарианцы административно регулировать курс национальной валюты - загадка.

Нынешний показатель экспорта Аргентины

> **— это остаточная инерция валового накопления основного капитала в "преступном прошлом" - Хуаном Пероном, перонистами и киршнеристами.**

Да, их всех можно обвинить в коррупции и нарушении прав и свобод граждан.

Но вот в чем их нельзя точно попрекнуть, так это в нелюбви к индустриализации.

— Промышленность и развитие базовой инфраструктуры они любили.

На ресурсах старой экономики, Аргентина создала глубину передела первого и второго уровней.

Это не, конечно, не самолеты и ракеты, но и не чистое сырье.

В 2024 году в экспорте Аргентины наблюдалась следующая структура:

(1) - продукция машиностроения - 37,2%;
(2) - продукция переработки в сельском хозяйстве - 28%;
(3) - сырье - 23%;
(4) - энергия - 12,1%.
— Из продуктов агропереработки в лидерах - мука и гранулы соевого масла - суммарно 13,2%.
— Из аграрного сырья - кукуруза с 9%.
— Из продуктов первичного передела: сырые нефтяные масла, сырое соевое масло - суммарно 7%.

Куда все это Аргентина продает?

— Да в основном в соседнюю Бразилию - 17,1% и в Чили - 8%.

— Еще 8% экспорта идет в США.

Что примечательно, Милей постоянно пытается устроить «танец с бубном» вокруг изменения формата участия Аргентины в зоне южноамериканской свободной торговли - Меркосур.

— Что чревато утратой рынка Бразилии.

Зато

1) — Милей хочет заполучить соглашение о зоне свободной торговли с США.

Хотя

2) — ни аргентинская соя, ни нефтяные масла, ни продукция машиностроения в США не нужны.

Да и трудно будет Милею договориться с Трампом о выгодном для Аргентины формате взаимной торговли, скорее, наоборот.

Вангую:

> **— удельный вес аграрного сырья в структуре экспорта Аргентины будет увеличиваться, а машиностроения - падать.**

Как в Украине, начиная с 2005-го.

Возможен кризис участия Аргентины в южноамериканской зоне свободной торговли (хотя, думаю, до такого абсурда Милей все же не дойдет).

В общем, снижение уровня экономической сложности, более чем вероятно.

Аргентину достаточно просто изучать: она прямо по нашим стопам идет.

Но есть и важные отличия.

У Аргентины нет соседа, который хочет ее захватить: значит войны там не будет.

Многие соседи живут хуже - значит не будет и постоянного негативного фактора сравнения, что даст более позитивный фон реформам Милея.

«Он, конечно, талантлив, но не настолько»:

> — самой бедной страной в Латинской Америке Аргентина точно не станет.

Рядом с Аргентиной нет процветающего рынка труда - значит не будет и значительной трудовой миграции - в Бразилию аргентинцы точно не поедут, а США - далеко.

Хорошие перспективы цен на аграрное сырье в ближайшие годы, позволят втайне развиваться "голландской болезни", когда

> — бурный рост сырьевого сектора позволяет камуфлировать до поры до времени деиндустриализацию и одновременно дает стимул росту сектора услуг.

Так может продолжаться достаточно долго, но потом все равно язвы деиндустриализации и десоциализации вылезут наружу.

Деградация системы образования и науки при Милее также не даст "быстрых результатов".

Кроме того,

> — Аргентине практически не нужно развивать армию и ВПК, а энергоресурсы есть свои. Это сэкономит внутренние ресурсы.

С другой стороны, как и положено при "голландской болезни", любой обвал цен на аграрное сырье на мировых рынках - обвалит и реформы Милея:

— внутреннего стабилизатора в виде промышленности и платежеспособного спроса и потребления, у него уже не будет.

Ну и не только либертарианцам расти (кстати, постковидный рост ВВП Аргентины, МВФ прогнозировал еще до Милея).

МВФ назвал топ-5 быстрорастущих экономик мира в 2025-м году:

Это:

1. Индия — 6,5%.
2. Филиппины — 6%.
3. Казахстан — 5,5%.
4. Индонезия - 5,1%.
5. Аргентина - 5%.

Места с первого по четвертое - все сплошь дирижизм и сильное на макроуровне государство. Миксовая экономика.

То есть,

— общий счет: 4:1 в пользу дирижизма и миксовой модели против либертарианства.

А если взять топ-10 стран, то счет буде 9:1.
А если топ-20, то 19:1.
А если топ-100, то 99:1.

***

№ 608

Куда Трамп хочет тратить деньги или чем отличается технократия от идеологократии?

2025-01-22

Кущ

Демократы - это *неотроцкисты* нашего дня. Только их цель - не пролетарская, а либерально-трансгуманистическая революция во всем мире.

Как когда-то советская политическая элита, они готовы давать деньги всем странам "третьего мира", лишь под обязательство "встать на путь социалистического (зачеркнуто) - либерально-трансгуманистического развития".

Даже **не взирая на коррупцию в таких "третьих странах"** и ходульность навязываемой им новой гуманитарной трансгендерной повестки.

Но вот на что демократы категорически не способны, так это на реализацию в третьих странах успешных девелоперских проектов.

Потому что демократы

- это идеология, а не «страновой билдинг».

СССР хотя бы

— строил в странах, "вставших на путь социалистического развития", заводы и гидроэлектростанции.

Демократы

— открывали информационные центры и грантовые структуры.

Речь об историческом отрезке после победы США в Холодной Войне.

Но также, как

1) — идеологократам чуждо материальное развитие "подопытных стран" (главное для них - "правильное идеологическое развитие"), точно также

2) — технократии чужда идеология и близко реальное развитие экономики.

По сути, мы видим уже четвертую итерацию республиканцев как политической формы власти:

(1) Первая итерация голосовала за отмену рабства в США в 19 веке и за развитие индустриального, а не аграрного республиканского национального проекта.

(2) Вторая итерация - это крайне правая идеология после Второй мировой войны.

(3) Третья - это неоконсерватизм 90-х годов прошлого века (один из идеологов - Роберт Каган, супруг Виктории Нуланд). Неоконы, которые больше близки к современным демократам.

(4) И четвертая - это техноресспубликанцы Трампа, технократия. Техноресспубликанизм.

Данная модель сосредотачивается на технологическом развитии и не обращает внимания на идеологию.

— Технократия, если это для нее выгодно, может сотрудничать и с автократиями, как это делал Маск в Китае.

Технократия и автократия, зачастую находят общий язык, если есть совместная выгода.

— Во всяком случае, они хотя бы разговаривают друг с другом, что уже немаловажно для глобального мира.

На уровне базиса, борьба демократов и республиканцев - это борьба двух концепций:

1) — Америка - глобальный донор или глобальный реципиент (получатель)?

2) — Америка - инструмент мировой либеральной трансгуманистической революции или единственная цель развития, Град на Холме?

США привыкли быть получателем глобальных профитов и бенефитов.

(1) После Первой и Второй мировых войн - США получили ресурсы Европы и профит распада крупнейших европейских империй.

(2) После Холодной войны - профит распада СССР и геополитического континуума стран соцлагеря.

При Обаме и Байдене ситуация начала меняться:

— Америке пришлось стать основным донором европейской безопасности, при том, что часть профитов в виде европейского рынка энергии уходила в РФ (хотя именно Америке пришлось осуществить масштабные геополитические инвестиции в создание военного контура на линии соприкосновения ЕС и России).

***

Основная идея Трампа заключается в том, что

1) — это не Америка должна инвестировать в Европу свой геополитический ресурс в контексте противостояния с РФ,

2) — а Европа должна инвестировать в США свой потенциал в контексте противостояния Америки и Китая.

В понимании Трампа,

(1) Европа должна отдать свой премиальный рынок энергоресурсов для продажи американских нефти, газа, угля (энергетическая рента).

(2) Европа должна инвестировать в оборону 5% своего ВВП в год, потому что 2% ВВП в рамках этой суммы прямо или косвеено точно уйдет в американский сектор ВПК (рента безопасности).

(3) Энергоемкий бизнес Европы должен релоцироваться в США, а инвестиции - перетекать на американский фондовый рынок (инвестиционная и экономическая рента).

(4) Лучшие специалисты должны работать в США (интеллектуальная рента).

(5) Европейские производители должны платить пошлины за доступ на американский рынок сбыта (торговая рента).

То есть, США должны стать вновь центром сосредоточения мировых профитов и бенефитов в виде глобальных рент за счет тех, у кого есть деньги и кто хочет жить в безопасности и торговать с Америкой.

Это и есть концепция Трампа по возвращению былого величия США:

> **— Мир должен платить Америке за право экономически быть с ней, а не Америка платить Миру, чтобы Мир был идеологически похож на нее.**

Поэтому Трамп планирует ввести 100% пошлины против стран БРИКС, а не организовывает в странах блока "демократические оппозиции".

Философия Трампа:

> — хотите жить так как считаете нужным - живите.
>
> — Но тогда платите за входной билет на американский рынок и платите очень большую цену.

В этом проявляется и раскол американского электората:

> 1) — богатое побережье жаждет нести "правильную идеологию" во все закоулки глобального мира и тратить на это свои деньги.
>
> 2) — А глубинная Америка, реднеки, не хочет никого "воспитывать".

Эта Америка требует работу и чтобы мир платил чистоганом за право быть в союзе с Америкой.

Поэтому Трамп хочет тратить инвестиции на проекты, которые помогут США захватить лидерство в массмаркете шестого технологического уклада, что позволит Америке доминировать еще 50-70 ближайших лет.

По этой же причине, Трамп озадачен не усилением НАТО, а проектом развития искусственного интеллекта "Звездные врата" в виде самых больших дата-центорв в мире, которые разместятся в Техасе, смещая в этот штат центр технологического развития из Калифорнии.

А в будущем - и, возможно, в Гренландии.

Вот вам и объяснение,

> **— почему Трамп общается с Масаёси Соном из SoftBank, Сэмом Альтманом из OpenAI и Ларри Эллисоном из Oracle, а не с европейскими политиками и главой ЕК.**

Это может нравиться или нет, но ***технократия*** она такая:

> — **«ноль идеологии и максимум технологии»**.

"Третьим странам" просто нужно уметь адаптироваться к этому "новому дивному миру" и не питать иллюзий своей значимости в нем.

В мире технократии тоже можно жить. А если правильно себя позиционировать - то жить даже лучше, чем в мире идеологократии.

Хотя вечным активистам в таком мире будет непросто. Но не все коту масленица.

Глобальная либеральная трансгуманистическая революция сворачивается. Как когда-то на нет сошла и пролетарская.

«Время разбрасывать камни и время их собирать. Время принимать жаркие объятия и время уклоняться от оных».

***

№ 609

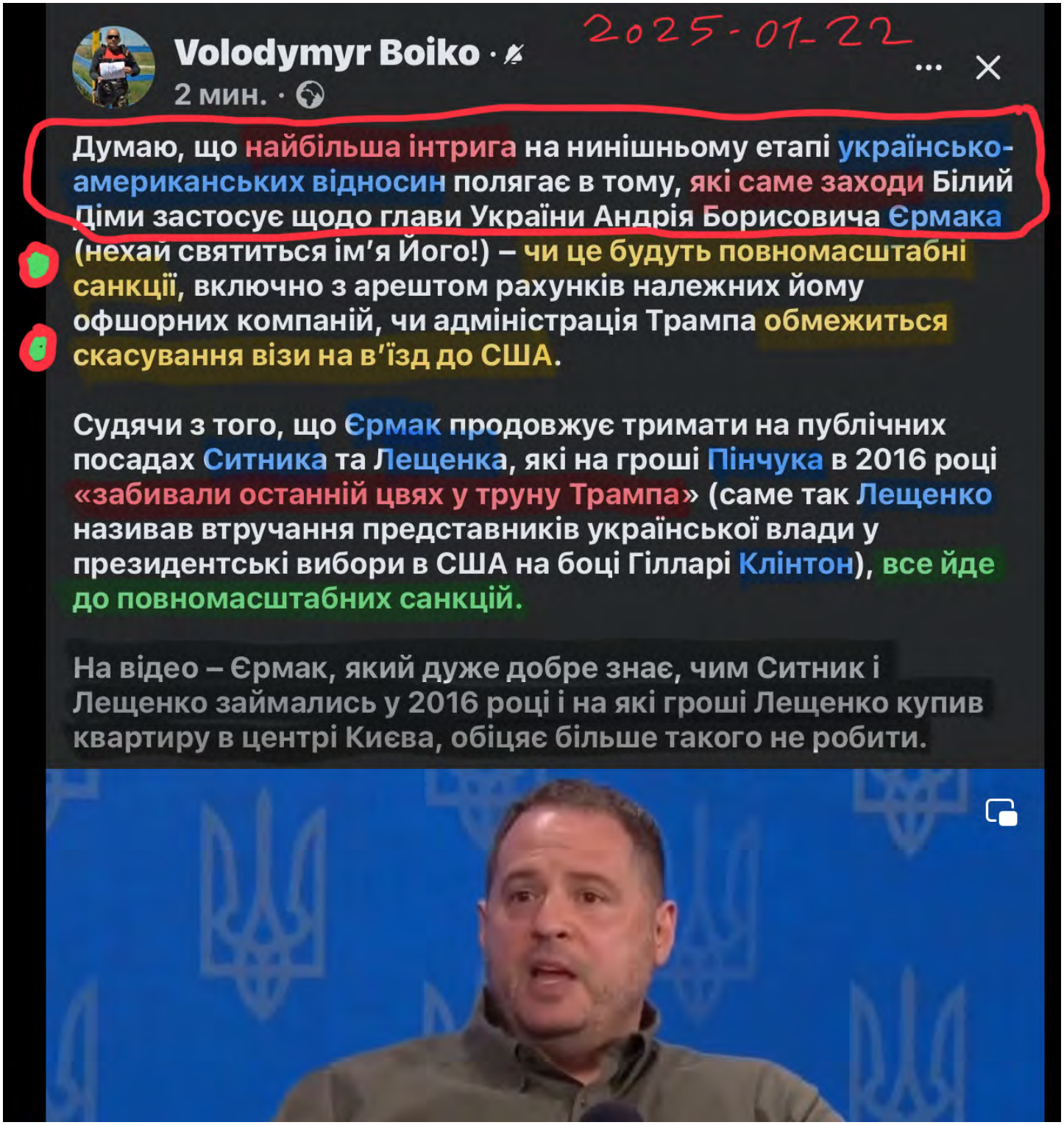

2025-01-22
Volodymyr Boiko
2 мин.
Думаю, що найбільша інтрига на нинішньому етапі українсько-американських відносин полягає в тому, які саме заходи Білий Діми застосує щодо глави України Андрія Борисовича Єрмака (нехай святиться ім'я Його!) – чи це будуть повномасштабні санкції, включно з арештом рахунків належних йому офшорних компаній, чи адміністрація Трампа обмежиться скасування візи на в'їзд до США.
Судячи з того, що Єрмак продовжує тримати на публічних посадах Ситника та Лещенка, які на гроші Пінчука в 2016 році «забивали останній цвях у труну Трампа» (саме так Лещенко називав втручання представників української влади у президентські вибори в США на боці Гілларі Клінтон), все йде до повномасштабних санкцій.
На відео – Єрмак, який дуже добре знає, чим Ситник і Лещенко займались у 2016 році і на які гроші Лещенко купив квартиру в центрі Києва, обіцяє більше такого не робити.

Рис1

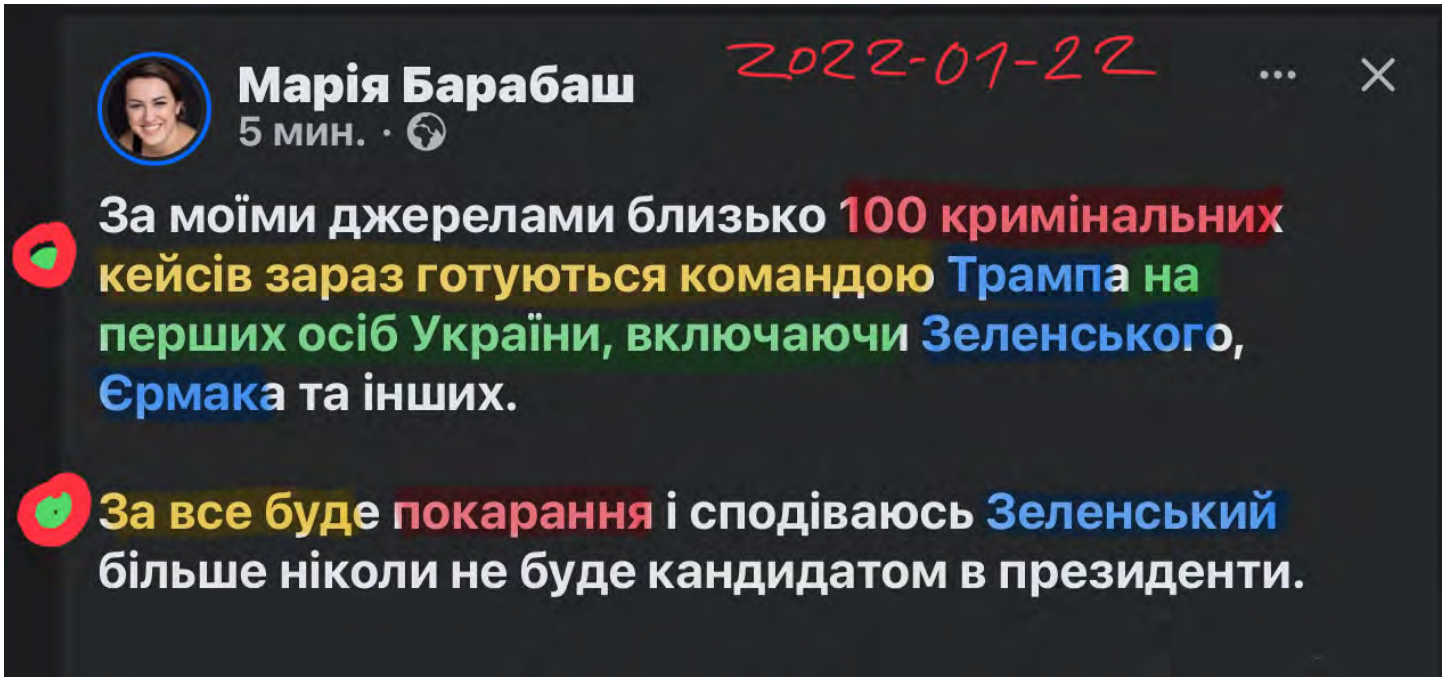

Рис2

***

№ 610

Чому наші війська не займають опорні пункти, які за 17 мільйрдів гривень нарили у 2024-му році військово-цивільні адміністрації? Коли Міноборони почне будувати опорні пункти, які захищають від дронів і придатні у сучасній війні?

2025-01-22

Бутусов

Я зробив скріни з одного з трагічного відео, яке виклав ворог - це наш великий взводний опорний пункт під Покровськом. Російський дрон веде розвідку, та наводить ударний fpv дрон на ціль. Це одна наших вогневих точок на даному ВОПі. Я не буду показувати останній скрін - дрон без будь-яких перешкод підлетів до входу у вогневу точку, помітив двох наших воїнів та влучив прямо в них.

А які ще висновки ми можемо зробити з даного відео:

1. Опорний пункт відритий на абсолютно відкритому місці, ходи сполучення до нього, усі позиції, абсолютно не прикриті зверху та не замасковані, ворогу зручно шукати цілі, в умовах масованої атаки дронів таку позицію практично неможливо захистити. Цей проект ВОПа навіть за стандартами Першої світової спроектований не якісно.

2. Широкі відкриті зверху траншеї та входи на позиції абсолютно не захищають від атак дронів та взагалі від усіх видів навісного вогню, в першу чергу мінометів та гаубиць. Тобто оборона споруда не захищає від основних засобів ураження ворога. Наші досвідчені підрозділи такі споружи не займають взагалі, а недосвідчені підрозділи при спробі оборони несуть втрати та швдко втрачають боєздатність.

3. Велика за розміром позиція вимагає взводу піхоти для оборони. Такими силами на фронті піхоту в обороні не застосовують - це небезпечно. Тому на позицію садять не більше віддлення. Тому сил недостатньо навіть для оборони такої великої позиції від атаки штурмових груп.

4. Щоб така позиція була придатна для оборони туди треба заздалешідь заводити піхоту та давати час, щоб люди могли дообладнати опорний пункт, та зробити його придатним до виконання завдання. Але наші війска не розгортаються заздалегідь, фактично, на такі позиції піхота заходить перед боєм, матеріали при тому ніхто не почтачає, тому щось доробити своїими силами піхота не встигає. В даному випадку по виду цієї позиції очевидно, що наші бійці тільки зайшли на позцію, яка вже знаходилась під спостереженням ворога, і не встигли себе нічим захистити.

Що треба робити?

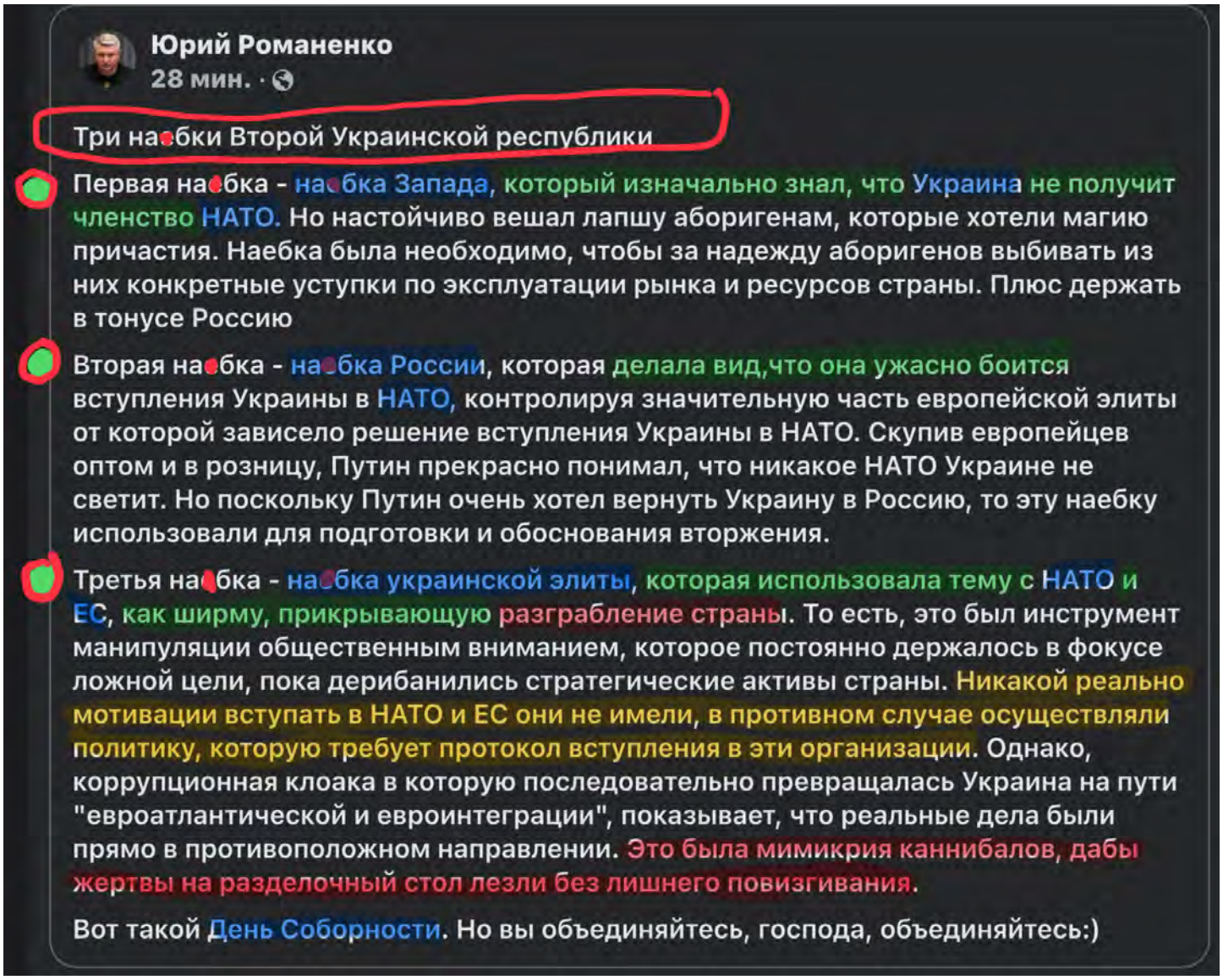
1. Оскільки будівництво оборонних споруд в Україні не відповідає вимогам сучасної війни - війни дронів, такі проекти як на фото потрібно заборонити будувати взагалі. Проекти позицій на фронті мають бути розроблені та затверджені за участі реальних бойових командирів батальйонів та бригад, які показують еективну організацію оборонних позицій та низькі втрати особового складу.

2. Відповідальність за будівництво ліній оборони в полосі фронту мають нести виключно командувачі ОТУ, оскільки тільки вони відповідають за розподіл військ на фронті, і можуть забезпечити вчасне розгортання на нових рубіжах резервних підрозділів. Будівництво оборонних рубежів у відриві від планів застосування військ на них - пуста трата ресурсів. Вириті зараз під ніпром канави скоро стануть непридатними, бо нема кому за ними дбати. Усі ресурси, будівельні матеріали, техніка, будівельники, мають бути підпорядковані одному визначеному офіцеру, який має досвід командування загальновійськовими часинами та будівництва оборонних споруд за останні три роки. Треба припинити розпорошувати сили та бюджети, потрібна централізація відповідальності.

3. Планування буівництва оборонних споруд повинно знахоитись у підпорядкуванні одної особи - міністра оборони, військово-цивільні адміністрації мають бути виконавцями доручень, а не розпорядниками витрати коштів.

***

№ 611

***

№ 612

Справедливий мир – це не заморожений конфлікт, а гарантії безпеки, що унеможливлять агресію – Андрій Єрмак

2025-01-22

У ***Давосі*** керівник Офісу Президента України Андрій ***Єрмак*** разом із колишнім Генеральним секретарем НАТО Єнсом ***Столтенбергом*** узяв участь у дискусії, присвяченій питанням реалізації ***Плану перемоги*** та ***Формули миру*** Президента Володимира ***Зеленського*** і створення умов для ***справедливого завершення війни***.

«***План перемоги*** **– це дуже важливий і** ***конкретний*** **документ про те, що мають зробити наші партнери**, щоб Україна мала сильну позицію для будь-яких потенційних переговорів. Україна – жертва агресії. Ми боремося майже три роки проти країни, яка більша за нас, має більше людей, зброї та є ядерною державою»,

– зазначив ***очільник Офісу Глави держави***.

Андрій ***Єрмак*** розповів, що ***завершується*** **фіналізація документа, у якому *буде* детально прописана імплементація кожного з десяти пунктів *Формули миру***.

Робота над ним тривала кілька місяців після проведення ***першого Саміту миру***.

Глобальний саміт миру (англ.*Summit on Peace in Ukraine*) — міжнародна зустріч лідерів країн заради миру в Україні. Саміт, який підготували Україна та Швейцарія,відбувся 15-16 червня 2024 року поблизу міста Люцерн в Швейцарії[2][3].

За його словами, всі ці напрацювання є основою для консультацій з адміністрацією Президента США Дональда ***Трампа*** та *іншими партнерами*, щоб

— **зробити конкретні кроки для посилення** позиції України та ***завершення війни досягненням справедливого миру***.

«***Справедливий мир*** – це не заморожений конфлікт. Це ***гарантії безпеки***, які унеможливлять подальшу агресію. **Якщо світ не забезпечить цього, єдиним засобом захисту стане ядерна зброя, чого ми прагнемо уникнути**»,

– наголосив ***керівник Офісу Президента***.

Єнс ***Столтенберг*** зазначив, що, — хоч Росія намагається здобувати тимчасові успіхи на полі бою, вона платить за це величезну ціну. Тому необхідно не зменшувати тиск на агресора.

«Ми не можемо дозволити Росії нав'язати свої умови. **Гарантії безпеки, зокрема стаття 5 договору про НАТО, і подальше посилення оборонного потенціалу України – ключ до завершення війни на умовах справедливого миру**»,

– наголосив колишній Генсек Альянсу.

***

№ 613

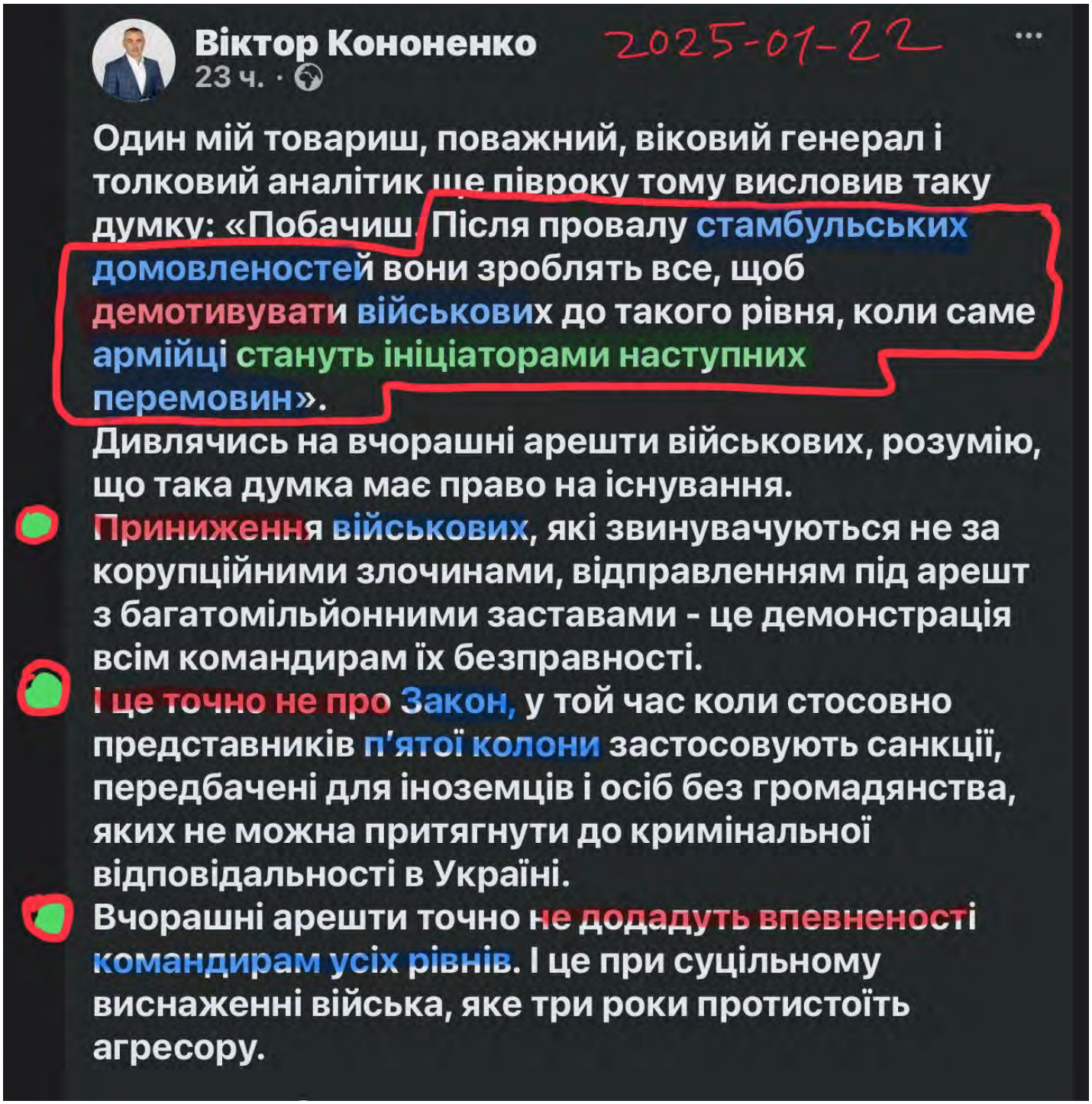

Рис1

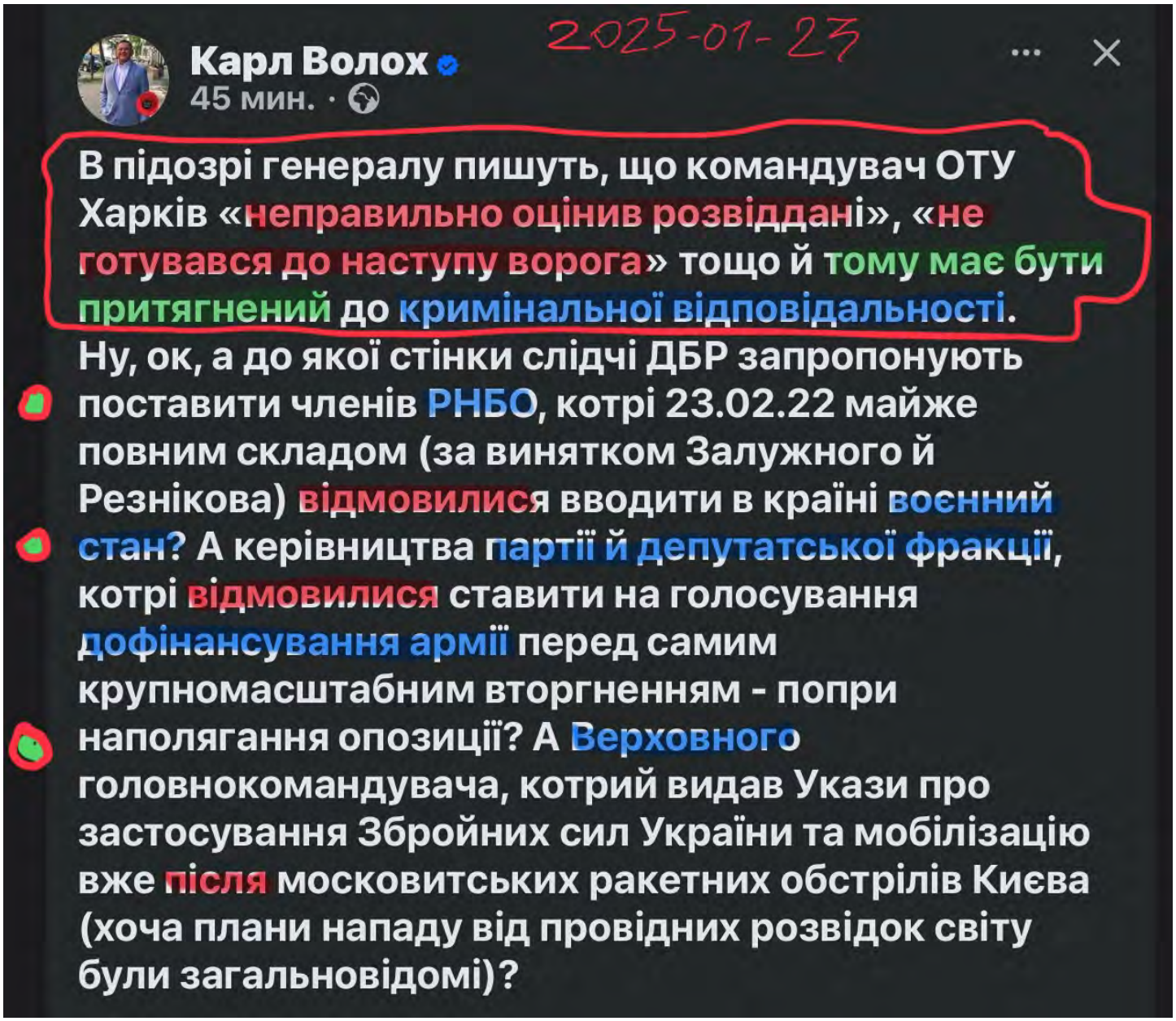

Рис2

***

№ 614

Рис1

Donald J. Trump
@realDonaldTrump

I'm not looking to hurt Russia. I love the Russian people, and always had a very good relationship with President Putin - and this despite the Radical Left's Russia, Russia, Russia HOAX. We must never forget that Russia helped us win the Second World War, losing almost 60,000,000 lives in the process. All of that being said, I'm going to do Russia, whose Economy is failing, and President Putin, a very big FAVOR. Settle now, and STOP this ridiculous War! IT'S ONLY GOING TO GET WORSE. If we don't make a "deal," and soon, I have no other choice but to put high levels of Taxes, Tariffs, and Sanctions on anything being sold by Russia to the United States, and various other participating countries. Let's get this war, which never would have started if I were President, over with! We can do it the easy way, or the hard way - and the easy way is always better. It's time to "MAKE A DEAL." NO MORE LIVES SHOULD BE LOST!!!

12.8k ReTruths **58.5k** Likes Jan 22, 2025 at 5:46 PM

Рис2

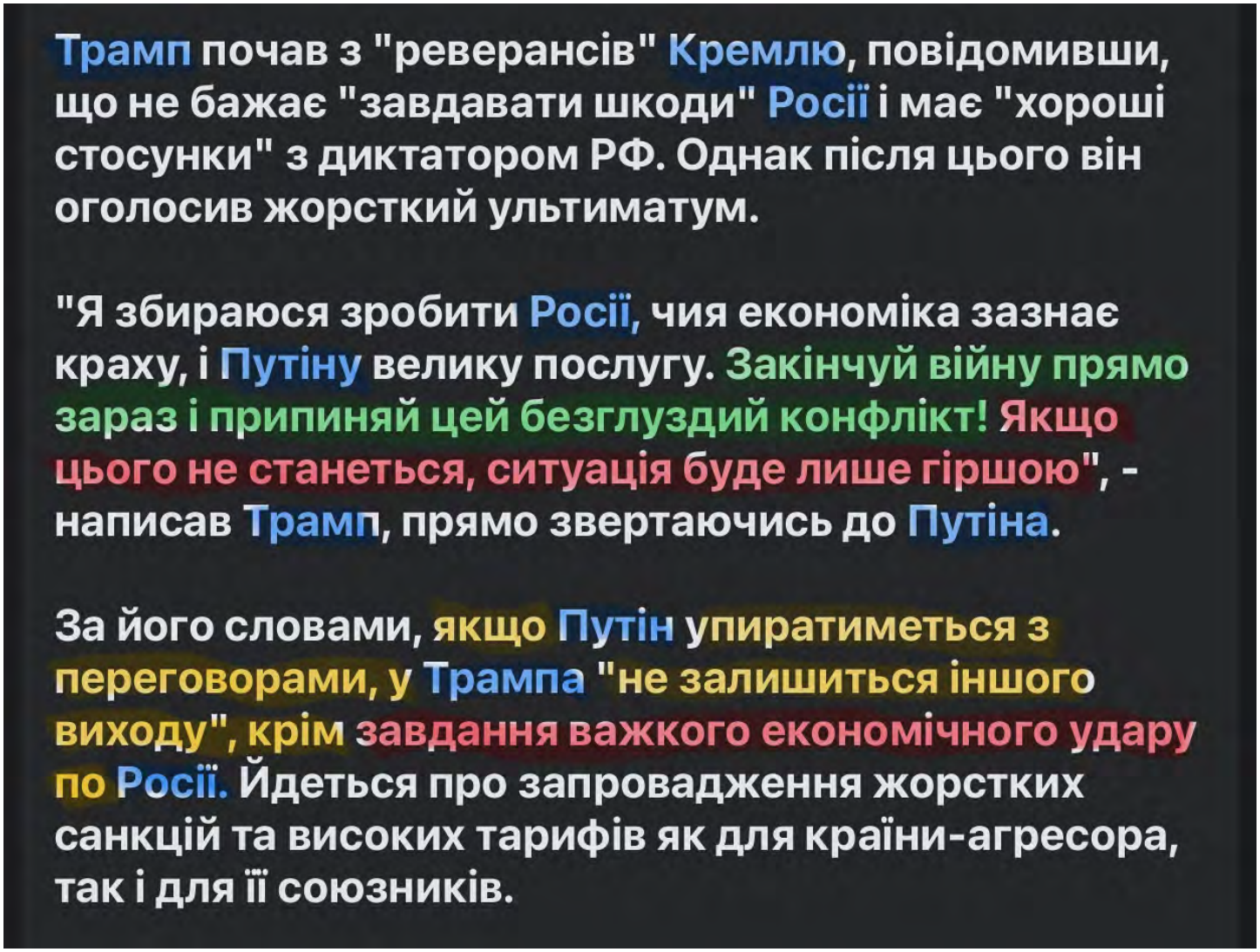

Рис3

***

№ 615

Єдиний генерал ЗСУ насмілився публічно виступити щодо затримання групи командирів

2025-01-23

Бутусов

Бригадний генерал Сергій Собко, начальник штабу ОТУ «Луганськ» оцінив дії правоохоронців.

***

2025-01-23

Сергій ***Собко***

Сьогодні ми бачимо публічне затримання українських офіцерів. Їм інкримінують ряд звинувачень пов'язаних із «неналежним виконанням своїх службових обов'язків».

Вражає те, як відбулося саме затримання та засідання в суді. Вражає ставлення до офіцерів. Хочеться вірити, що суд підійде до цих справ об'єктивно та виважено, глибоко розбереться із всіма причинами та наслідками, будуть зроблені правильні висновки в інтересах підвищення нашої боєздатності і що на меті - дійсно розібратись і покращити військову систему, виправити помилки, а не призначити крайніх в наших поразках.

Засудження генералів та офіцерів під час війни за недбалість та прорахунки в ухваленні рішень сьогодні набуло гостроти. Наслідком може бути як і позитив, так і негатив для війська, держави та країни в цілому. Засудження можуть, при правильному підході, зміцнити правосуддя, однак вони можуть і послабити фронт. З одного боку це сигнал про відповідальність іншим, а з іншого – підрив довіри між армією та державою, зниження військового духу та ефективності командування.

1. Щодо негативу,

по-перше,

засудження командирів може суттєво підірвати моральний дух, створити атмосферу страху серед інших офіцерів і генералів. В результаті, через побоювання кримінальної відповідальності за можливі помилки, військові лідери можуть уникати рішучих дій, які так необхідні сьогодні. Це може знизити ініціативність та готовність брати на себе відповідальність у критичних ситуаціях.

Тут необхідно пам’ятати, що війна – це сфера постійної невизначеності, хаос, де неможливо прорахувати всі наслідки, а помилки є неминучими. Під час війни у В’єтнамі армія США зіткнулася зі значною критикою за невдачі, однак масштабних судових процесів проти командирів не було. Вище командування уникло прямого переслідування генералів та старших офіцерів, бо стратегія ведення війни виявилася хибною. Натомість зусилля були зосереджені на аналізі помилок для недопущення їх у майбутньому. Якщо ми будемо карати наших офіцерів за кожне хибне рішення, це може викликати ефект “заморожування”, коли командири будуть ухилятися від ініціативи, побоюючись наслідків. Це особливо небезпечно в умовах, коли росіяни діють агресивно й непередбачувано, коли зброя, способи дій та тактика змінюються так швидко, що перемагатиме той, який швидше адаптується до нових умов, іншими словами той - який не боїться помилятися.

По-друге,

військовослужбовці можуть сприймати такі дії як несправедливість. Це, в свою чергу, підриватиме довіру до системи правосуддя та політичного керівництва держави.

По-третє,

під час війни командири, лідери є ключовими фігурами і будь-які зміни чи усунення з посад можуть дестабілізувати командні ланцюги, особливо якщо немає краще підготовлених замін, а з цим у нас точно тепер є проблема.

По-четверте,

ворог може і буде використовувати ці історії у своїй пропаганді. Це може стати потужним інструментом в його руках для деморалізації як наших військових, так і суспільства.

Нарешті,

засудження на основі недостатньо обґрунтованих звинувачень може стати небезпечним прецедентом та прикладом “полювання на відьом”. У військових умовах нерідко буває дуже важко об’єктивно оцінити, чи міг командир вчинити інакше. Часто притягнення військових до відповідальності може бути зумовлене не реальними злочинами, а

політичними цілями. Війна – це час, коли уряд стикається з великим тиском суспільства. У пошуках “винних” влада може використовувати суди як інструмент задоволення громадської думки, навіть якщо це шкодить армії. Прикладом того, як політично мотивоване переслідування військових може мати катастрофічні наслідки є Сталінські чистки, під час яких було знищено значну частину командного складу Червоної армії. Багато талановитих офіцерів були репресовані, що значно послабило боєздатність країни в перші роки війни.

2. Говорячи про іншу сторону, варто відмітити наступне

Перше,

притягнення до відповідальності може продемонструвати, що навіть у складні часи є верховенство права, а посадові особи несуть відповідальність за свої дії або бездіяльність.

Друге,

якщо йдеться про реальну недбалість або злочинну бездіяльність, це може стати сигналом для інших офіцерів діяти відповідально і чесно. При цьому, громадяни, які вимагають справедливості, можуть відчути, що їхні вимоги враховуються, а держава діє в інтересах суспільства. Під час війни в Лівані в 2006 році, командувач сухопутних військ Ізраїлю Уді Адам став об’єктом критики за нерішучість і неефективне керівництво. Хоча він не був притягнутий до кримінальної відповідальності, його відставка стала уроком для інших командирів: система показала, що недбалість чи помилки у плануванні мають наслідки. Це дало поштовх для реформ, що зміцнили обороноздатність Ізраїлю. Зараз Україна переживає історичний момент, коли ефективність і прозорість військової системи визначають її майбутнє. Тому, якщо військове керівництво буде нести відповідальність за свої дії, це зміцнить довіру людей до держави й армії.

Третє і найголовніше,

знову ж таки, при правильному підході, якщо процес є прозорим і справедливим, це може сприяти вдосконаленню системи командування та зменшенню ризику повторення помилок. До прикладу, у багатьох країнах воєнні прорахунки аналізуються після завершення конфлікту, коли можна оцінити події без емоційного навантаження. Це дозволяє розмежувати злочинну недбалість від стратегічних прорахунків. В ході Першої світової війни британський генерал Дуглас Хейг був широко критикований за величезні втрати під час битв на Соммі та Пашендейлі. Його звинувачували у використанні неефективних, застарілих тактик, що коштувало життя сотням тисяч солдатів. Однак судового переслідування

не було. Лише після війни уряд провів оцінку його дій і визнав, що деякі рішення, хоч і суперечливі, були єдино можливими в умовах тогочасної війни.

У війні проти Росії за незалежність та існування України на перший план виходить не лише бойова міць, але й здатність ефективно керувати військами та приймати правильні рішення.

При цьому здатність навчатися на помилках є критично важливою. Проблема слабких управлінських здібностей частини генералів і старших офіцерів часто обумовлена недоліками військової освіти та системними проблемами, що є викликом для держави, для нас. Відповідно, нам треба діяти в таких ситуаціях тільки так, щоб зміцнювати військо, а не руйнувати його.

3. Проблеми військової освіти і підготовки

У багатьох арміях світу професійна підготовка лідерів (командирів) є основою бойової ефективності війська. Україна, як і багато інших пострадянських країн, успадкувала систему військової освіти, орієнтовану на радянські підходи, які часто ігнорують гнучкість, сучасну тактику, критичне мислення та ініціативність. Війна, яка триває з 2014 року, а особливо з 2022 року, продемонструвала нагальну потребу у зміні цих підходів.

Ізраїль, перебуваючи у постійній війні, зробив військову освіту одним із пріоритетів. В ізраїльській армії командири навчаються діяти автономно, ухвалювати рішення в умовах невизначеності та нестачі ресурсів. Наприклад, офіцери Ізраїлю систематично проходять якісні курси підвищення кваліфікації навіть під час воєн. Важливим елементом є обмін досвідом після кожного бою, кожної операції, щоб мінімізувати повторення помилок.

Тому нам необхідне запровадження такої системи військової освіти та підготовки, яка фокусується на сучасній тактиці, управлінні ресурсами в умовах дефіциту та розвитку ініціативності на всіх рівнях командування.

Нам необхідно навчатися під час війни, навчатися постійно і якісно.

Ми маємо регулярно проводити тренінги для командирів прямо на фронті, де можливий обмін досвідом і розбір реальних ситуацій.

Особливо важливим є використання досвіду країн НАТО для оновлення підходів в навчанні та формуванні нової “learning culture” у війську.

Детальніше можна прочитати тут:

https://www.pravda.com.ua/columns/2023/11/22/7429819/

4. Працювати над помилками, а не карати за них

Під час війни навіть навіть найкращі командири допускають помилки, особливо в умовах дефіциту ресурсів або переваги противника в чисельності.

Помилки потрібно аналізувати, але покарання за них не повинно руйнувати армію.

Після провалу операції в Сомалі у 1993 році (битва в Могадішо) військове командування США не карало офіцерів. Натомість було проведено масштабний аналіз, внаслідок якого американці переглянули свої тактичні підходи до проведення спецоперацій. Це дало змогу уникнути подібних прорахунків у майбутньому.

Про Аналіз післядії (After-action review) в нас тільки лінивий ще не говорив.

Нам просто вкрай необхідно використовувати цей інструмент на всіх рівнях. Після кожного бою, кожної операції створювати групи, комісії для аналізу дій командирів, визначення причин успіхів і невдач. Що стосується кримінальних справ, то вони мають відкриватися лише у випадках свідомої службової недбалості або зради, а не через прорахунки у складних умовах.

Ну й останнє, але не менш важливе,

> необхідно забезпечувати офіцерів ресурсами, технікою та інформацією, щоб вони могли успішно виконувати завдання. Брак координації, низький рівень взаємодії між підрозділами або навіть командуваннями призводить до нерозуміння цілісної картини, а відтак - загрози, що веде до недостатньо ефективних дій.

5. Зміцнення довіри між армією та державою

Довіра між військовими і політичним керівництвом є фундаментальною основою успіху на війні.

> Якщо командири бояться політичних переслідувань, службових розслідуваннь, покарань за помилки, це руйнує боєздатність армії.

Під час Другої Світової війни, Вінстон ***Черчилль*** навіть у найкритичніші моменти не руйнував довіру до генералів.

> Коли британські війська зазнали поразки у Франції в 1940 році, Черчилль не звинувачував командування, а зосередився на консолідації зусиль для майбутнього контрнаступу.

Тому нам краще зосередити зусилля на тому, щоб розповісти суспільству про всю складність війни.

Політичне керівництво має пояснювати людям, що помилки під час війни неминучі, але вони не означають зраду чи недбалість.

Також треба об'єктивно аналізувати дії командирів для того щоб розуміти прорахунки на вищому рівні, треба не перетворювати це все на судилища.

Тим більше - публічні судилища, принижуючи гідність своїх воїнів і даючи ворогу можливість доєднатись до цього.

Важливо також нагороджувати успішних командирів та робити визнання їхнього внеску, що мотивує інших до якісної роботи.

Як висновок,

Україна має унікальний шанс трансформувати свою армію під час війни. Важливо пам'ятати, що сила військового керівництва залежить не лише від професіоналізму, але й від довіри до нього.

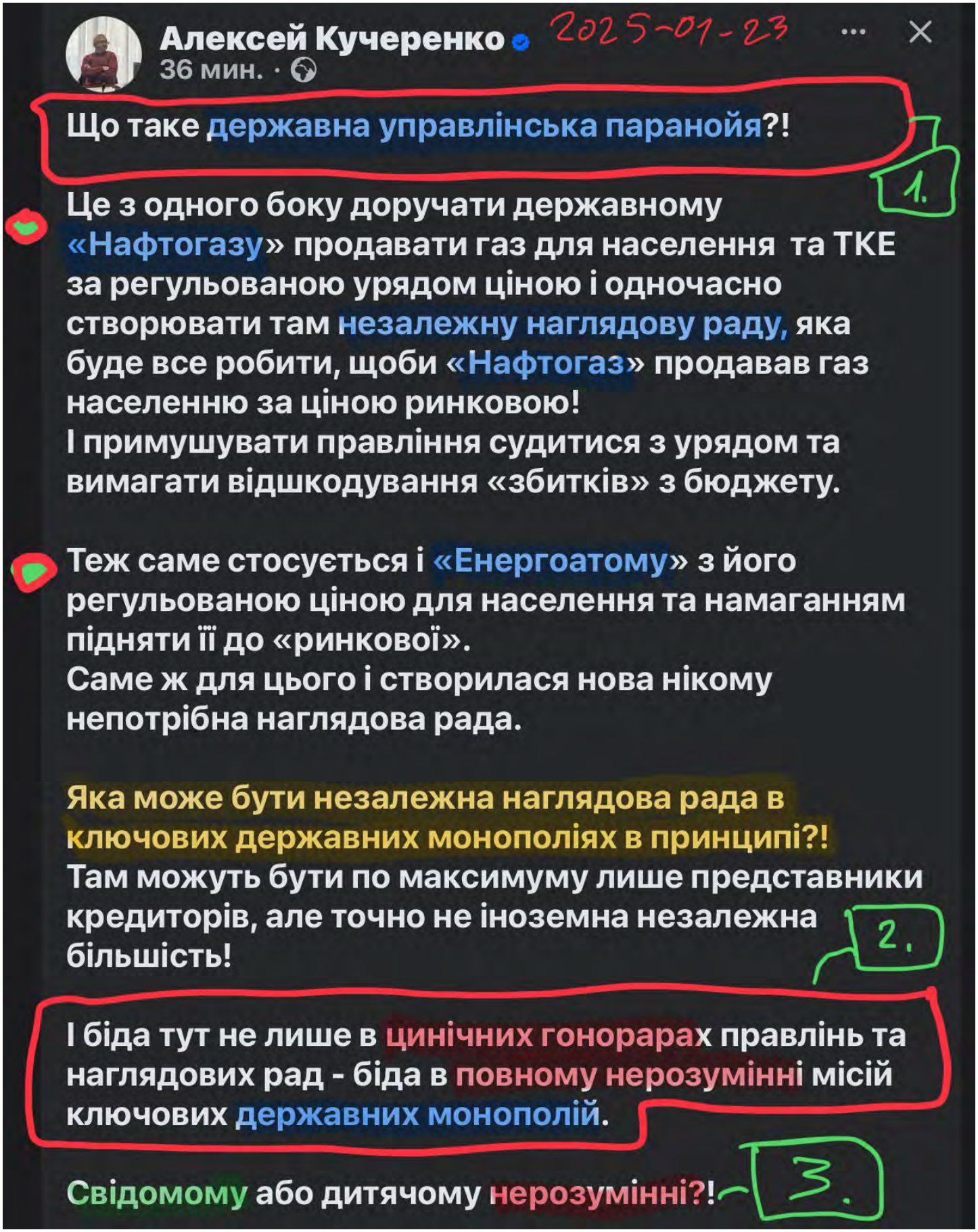
Карати за прорахунки під час війни, а особливо без глибокого аналізу – це ризикована стратегія, яка може послабити бойовий дух і командну ефективність.

Замість цього варто інвестувати у військову освіту, аналіз помилок і зміцнення довіри між державою, армією та суспільством.

Лише таким чином можна побудувати армію, здатну не лише перемагати, а й забезпечувати мир на десятиліття вперед.

***

№ 616

Алексей Кучеренко
36 мин. ·
2025-01-23
Що таке державна управлінська паранойя?!
1.
Це з одного боку доручати державному «Нафтогазу» продавати газ для населення та ТКЕ за регульованою урядом ціною і одночасно створювати там незалежну наглядову раду, яка буде все робити, щоби «Нафтогаз» продавав газ населенню за ціною ринковою!
І примушувати правління судитися з урядом та вимагати відшкодування «збитків» з бюджету.
Теж саме стосується і «Енергоатому» з його регульованою ціною для населення та намаганням підняти її до «ринкової».
Саме ж для цього і створилася нова нікому непотрібна наглядова рада.
Яка може бути незалежна наглядова рада в ключових державних монополіях в принципі?!
Там можуть бути по максимуму лише представники кредиторів, але точно не іноземна незалежна більшість!
2.
І біда тут не лише в цинічних гонорарах правлінь та наглядових рад - біда в повному нерозумінні місій ключових державних монополій.
Свідомому або дитячому нерозумінні?!
3.

***

№ 617

Dubinsky.pro
1 ч. ·

2025-01-23

1.

Еще одно откровение Зеленского в Давосе - что это какие-то другие лидеры обманули украинцев ложным приглашением в НАТО.

Это же нельзя назвать другим словом, кроме обман. Потому что сам Зеленский, за неделю до начала вторжения РФ, со сцены Мюнхенской конференции заявлял о требовании принять Украину в НАТО, или вернуть ядерную бомбу.

Более того, опубликовано десятки статей в европейской и американской прессе, в которых рассказывается, что во время этой же конференции, Шольц предлагал Зеленскому публично заявить об отказе от НАТО, чтобы удержать Путина от атаки.

2.

Бубочка отказался (у него нет "заднего хода").

Но тогда что он несет сегодня?! На кого все это рассчитано, если весь интернет говорит об обратном?

У меня только один ответ. Он безумен. Сумасшедший. И живет в выдуманной реальности, которая меняется так, чтобы он ни в чем не был виноват.

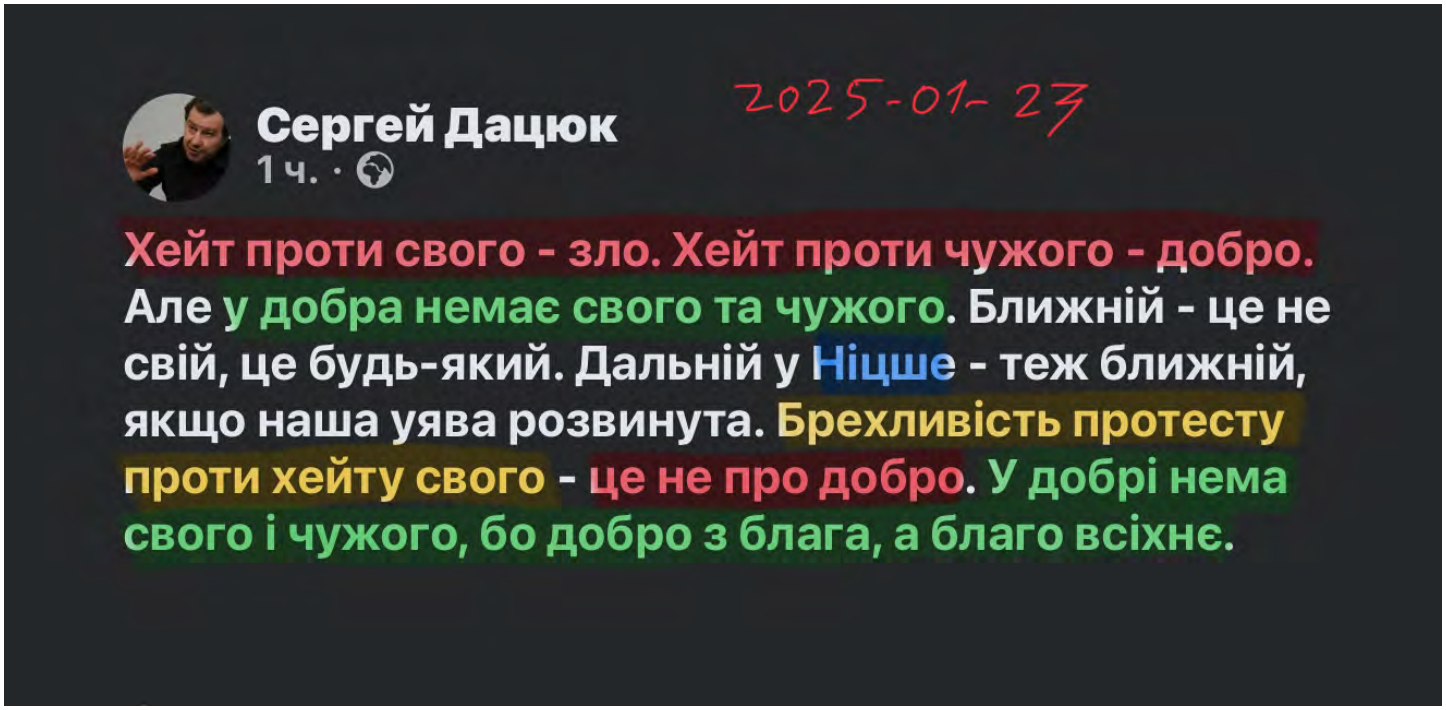
И это не шутка, не троллинг, не оскорбление. Это клинический диагноз, признаки которого мы сейчас наблюдаем в виде нервного срыва, в котором поврежденная психика подменяет реальность для самоуспокоения.

Зеленский - неадекватен. Он должен быть освидетельствован врачами и отстранен от власти по состоянию здоровья. Вспомните сцепленные мертвой хваткой руки Елены во время интервью...

3

***

№ 618

Сергей Дацюк
1 ч. ·
2025-01-23
Хейт проти свого - зло. Хейт проти чужого - добро. Але у добра немає свого та чужого. Ближній - це не свій, це будь-який. Дальній у Ніцше - теж ближній, якщо наша уява розвинута. Брехливість протесту проти хейту свого - це не про добро. У добрі нема свого і чужого, бо добро з блага, а благо всіхнє.

***

№ 619

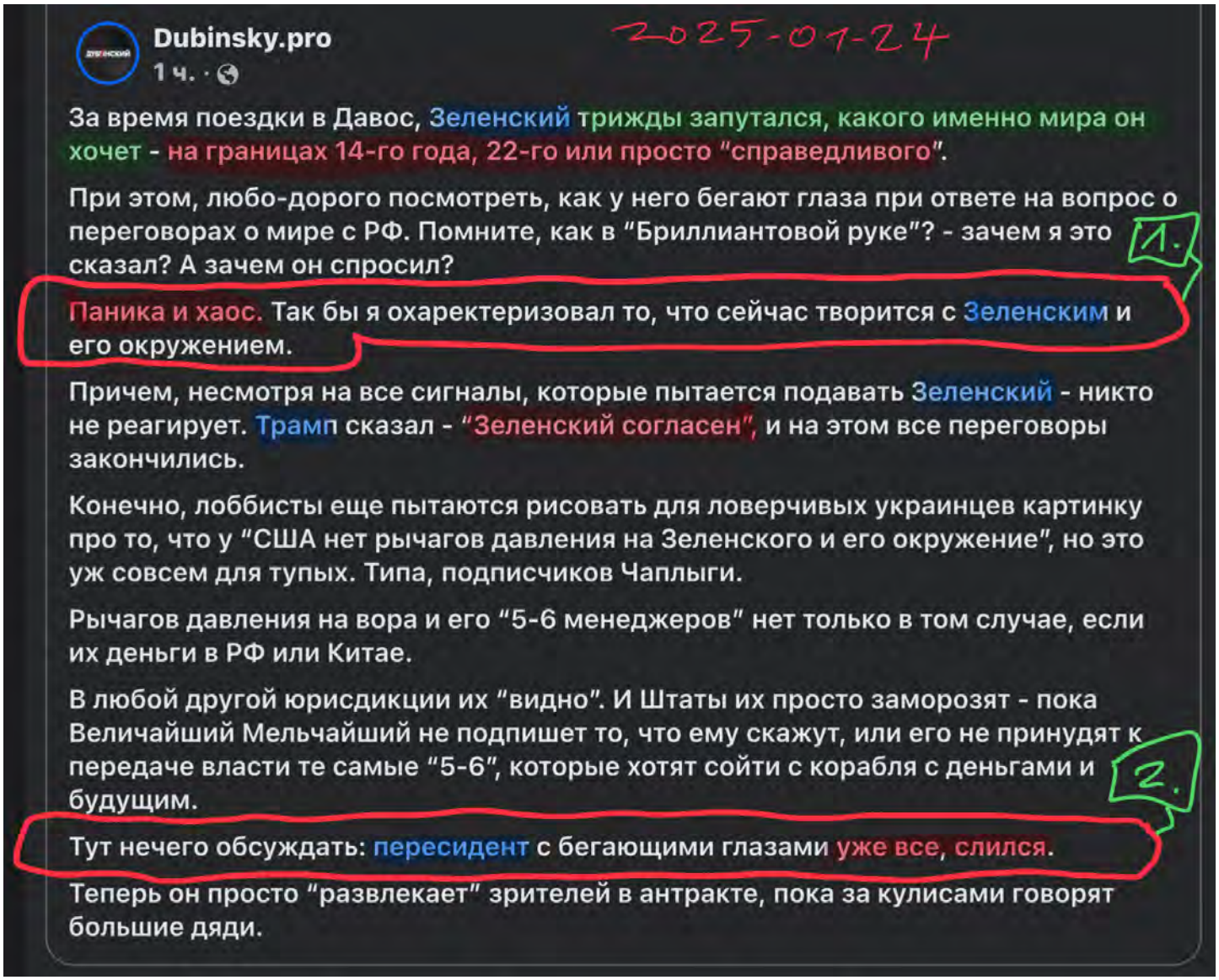

Dubinsky.pro
1 ч. ·
2025-01-24
За время поездки в Давос, Зеленский трижды запутался, какого именно мира он хочет - на границах 14-го года, 22-го или просто "справедливого".
При этом, любо-дорого посмотреть, как у него бегают глаза при ответе на вопрос о переговорах о мире с РФ. Помните, как в "Бриллиантовой руке"? - зачем я это сказал? А зачем он спросил?
1.
Паника и хаос. Так бы я охарактеризовал то, что сейчас творится с Зеленским и его окружением.
Причем, несмотря на все сигналы, которые пытается подавать Зеленский - никто не реагирует. Трамп сказал - "Зеленский согласен", и на этом все переговоры закончились.
Конечно, лоббисты еще пытаются рисовать для доверчивых украинцев картинку про то, что у "США нет рычагов давления на Зеленского и его окружение", но это уж совсем для тупых. Типа, подписчиков Чаплыги.
Рычагов давления на вора и его "5-6 менеджеров" нет только в том случае, если их деньги в РФ или Китае.
В любой другой юрисдикции их "видно". И Штаты их просто заморозят - пока Величайший Мельчайший не подпишет то, что ему скажут, или его не принудят к передаче власти те самые "5-6", которые хотят сойти с корабля с деньгами и будущим.
2.
Тут нечего обсуждать: пересидент с бегающими глазами уже все, слился.
Теперь он просто "развлекает" зрителей в антракте, пока за кулисами говорят большие дяди.

Рис1

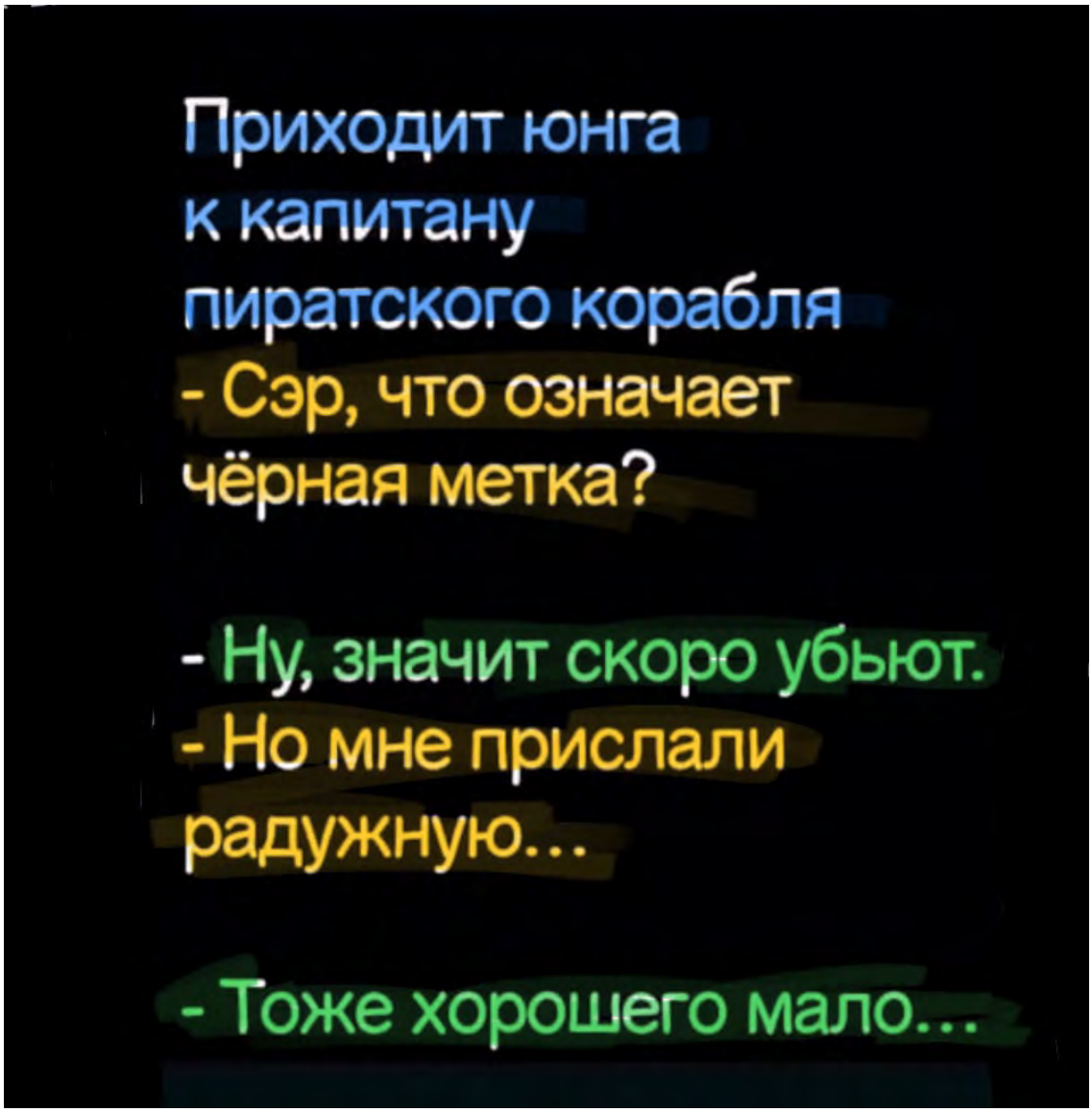
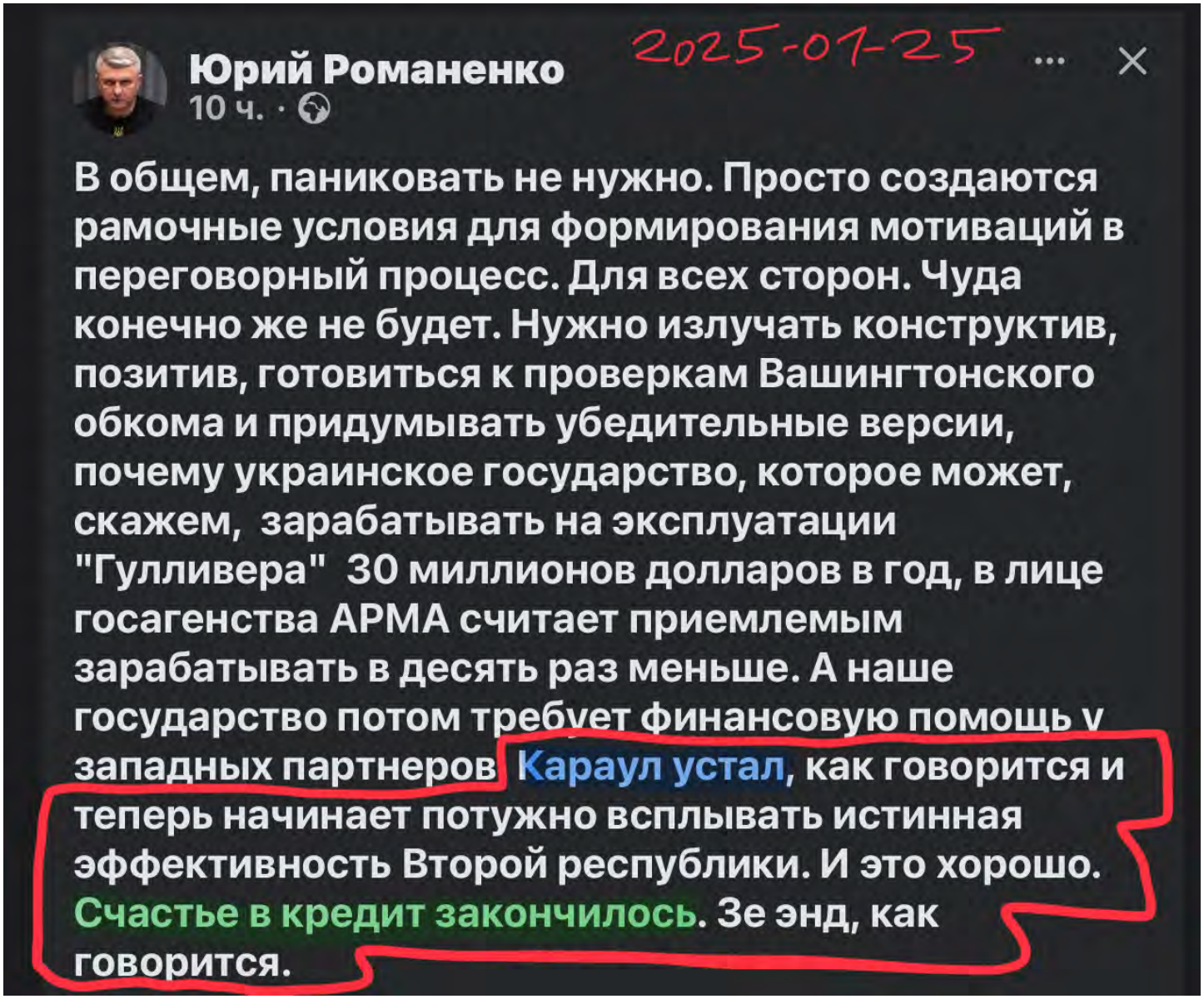

Рис2

***

№ 620

***

№ 621

Огляд… Сьогодні, як і обіцяв, ми розпочнемо огляд ситуації на низці інших напрямків, де ворожі війська проявляють певну активність. Почнемо, мабуть, з Куп'янська

2025-01-25

Машовець

1. Наростає криза в районі села Дворічна. І, судячи з усього, українське командування не в змозі його зупинити, не кажучи вже про ліквідацію. Російські війська активно розширюють свій плацдарм на правому березі річки Оскіл і це вже цілком здатне впливати на ситуацію в оперативному сенсі, а саме на обстановку - як в цілому в районі міста Куп'янська, так і ситуацію на Вовчанському напрямку.

Тактичний плацдарм, який передові підрозділи 69-ї мотострілецької дивізії противника (мсд) зі складу його 6-ї загальновійськової армії (ЗВА), посилені низкою підрозділів, так званого «добровольческого штурмового корпуса» (ДШК), а також зведеними тактичними групами зі складу 2-ї окремої бригади спеціального призначення (обр СпП), зуміли з другої спроби створити на південь від селища Дворічна, по суті, цілком може стати своєрідним трампліном для посилення активних дій командування угруповання військ (УВ) «Север» та «Запад» противника відповідно на Куп'янському та Вовчанському напрямках.

Так, я маю на увазі вирішення головного завдання, поставленого перед ними російським політичним керівництвом на всьому Харківському напрямку –

повернення східної частини Харківської області (всього, що розташоване на схід від річки Сіверський Донець) під російський контроль.

Більш того, очевидно, що вороже командування цілком усвідомлює, що подальше нарощування зусиль вже на правому березі Оскола, в смузі дії його 6-ї ЗВА, буде пов'язане з необхідністю для нього подолання ряду труднощів. Однак у цьому плані, схоже, у нього є певна допомога - підрозділи Збройних Сил України, які ведуть бойові дії з наступаючими частинами і підрозділами російської 69-ї мсд 6-ї ЗВА в районі селища Дворічна, мають дуже скромні бойові можливості (боєздатність).

На даний момент ситуація виглядає наступним чином...

(1) - Передовим підрозділам 69-ї мсд противника вдалося активними атакуючими діями з півдня, вздовж річки, взяти під майже повний контроль село Дворічна.

(2) - Вони також прорвалися ЗА трасу Куп'янськ-Дворічна в районі між селами Западне та Дворічна.

(3) - І вони намагаються обійти село Западне з південного заходу, діючи з позицій у лісовій зоні на схід від села, вздовж дороги, що веде на Кіндрашівку.

І, судячи з усього, підрозділи Збройних Сил України, які діють тут, не могли і не можуть донині – ані перешкодити подальшому нарощуванню зусиль противника на цьому напрямку, ані ліквідувати, ну або хоча б суттєво скоротити цей ворожий плацдарм.

Очевидно, що в контексті подальших перспектив дій противника дуже важливою буде можливість використання ним мостових переправ через річки Оскіл та Верхня Дворічна, між власне селом Дворічна та селом Гряниківка на лівому березі Оскола.

Наскільки я розумію, поки що ворог не може їх використовувати для нарощування своїх зусиль, насамперед у плані переміщення значних обсягів логістики та важкої бронетехніки, а тому йому доводиться вести бойові дії на плацдармі, скажімо так, у "полегшеному варіанті", переважно піхотою.

Втім, і цього йому цілком достатньо не тільки для утримання самого плацдарму, а й для проведення активних атакуючих/штурмових дій з його розширення.

Не випадково підрозділи російського 45-го інженерно-саперного полку (ісп), що діяли и продовжують діяти в смузі 6-ї ЗВА, протягом 2-3 місяців восени 2024 року проводили детальну інженерну розвідку річки Оскіл, як на південь,

так і на північ від селища Дворічна. На даний момент ворог практично підтягнув до Оскола відповідну техніку та обладнання і, найімовірніше, з подальшим розширенням свого Дворічанського плацдарму, використовуватиме все це у значних масштабах.

Слід зазначити, що противник, цілком усвідомлюючи перспективи свого плацдарму, які явно зростають з його розширенням, активно використовує на цьому напрямку основну масу артилерії всієї 6-ї ЗВА (тут діє більша частина її армійської артилерійської бригади - 9-ї абр, і не тільки).

Якими силами і засобами противник, у разі подальшого розширення свого Дворічанського плацдарму, зможе наростити свої зусилля вже на правому березі Оскола?

Очевидно, що командування УВ «Север», в зону дії якого входить смуга 6-ї ЗВА, має в цьому плані певні обмеження. Бо, водночас, йому доводиться вирішувати ще два важливі завдання – витісняти Збройні сили України в Курській області та утримувати 2 «апендікси» на Вовчанському та Харківському напрямках (по рубежу Глибоке-Лук'янці та північну частину міста Вовчанська). Тому, швидше за все, ворог передбачив для цього, в першу чергу, сили і засоби зі складу самої 6-ї ЗВА - 25-у окрему мотострілецьку бригаду (омсбр) і основні сили 69-ї мсд, які, очевидно, будуть перегруповуватися туди з Вовчанського напрямку, якщо плацдарм вдасться значно розширити.

Цілком можливо, що командування УВ «Запад», в свою чергу, може виступити в якості помічника своєму сусідові «праворуч», в контексті всієї операції проти Куп'янська, наприклад, шляхом перекидання якоїсь частини 47-ї танкової дивізії (тд) зі складу 1-ї танкової армії (ТА) у смугу 6-ї ЗВА - десь до її 1-2-х танкових і мотострілецьких полків для використання безпосередньо на плацдармі.

2. Що стосується ситуації на інших ділянках Куп'янського напрямку, то на даний момент противник (в основному війська його 1-ї ТА) намагаються вирішити два основних завдання:

(1) - Розширити фланги свого прорив до берега Осколу на південь від Куп'янськ-Вузловий (район Кругляківки), також намагаючись «максимально стиснути» наш плацдарм на північ від нього одночасними діями 6-ї ЗВА та 1-ї ТА з різних напрямків (в т.ч. діями вздовж Осколу, між Голубівкою та Синьківкою)

(2) - Прориватися на ближні підступи до населеного пункту Борова, для чого намагаються атакувати (переважно силами 3-ї мсд, зі складу 20-ї ЗВА) з північного сходу, у напрямках Лозова – Нова Кругляківка, село Зелені Гаї – Борівська Андріївка та Першетравневє – Копанки.

Наскільки я розумію, починаючи з 20 січня, ворогу в результаті цих атак вдалося лише відтіснити наші передові частини від західних околиць села Котлярівка, ЗА дорогу Куп'янськ-Сватове силами суміжних флангів 47-ї та 4-ї тд (272-й мотострілецький полк та 12-й танковий полк)).

3. Тепер, що стосується подальших перспектив...

Досить глибокий (принаймні в тактичному плані) прорив противника ЗА «Оскіл» в районі населеного пункту Дворічна (по суті, із захопленням останнього) явно відкриває перед ним низку можливостей, у тому числі і на оперативному рівні.

Хотілося б виділити дві з них, а саме:

(1) - Можливість обійти місто Куп'янськ з півночі, в широкому сенсі цього визначення. Тим більше, що важливу рокаду на Колодязне, ворог ВЖЕ перерізав.

(2) - І очевидна можливість організації та проведення противником одночасних наступальних дій на Великий Бурлук зразу на двох напрямках, що сходяться (Вовчанськ – Великий Бурлук та Дворічна – Великий Бурлук).

Якщо говорити більш спрощено, то ми по суті оцінимо ймовірність двох можливих варіантів подальших дій і спосіб мислення командування противника в ситуації, що складається перед ним в результаті отримання важливого тактичного плацдарму в районі Дворічної (з дуже хорошими шансами на його розширення). За великим рахунком, їх два - подальший наступ на Куп'янськ або на Великий Бурлук. Варіант "і там, і там" - ми його поки не розглядаємо, через очевидну наявність у противника, для таких "подвигов", цілої купи проблем.

Якщо спробувати порівняти рівень ймовірності практичної реалізації кожного з них, то, на мій погляд, вони виглядають цілком співставними. Хоча тут є певний нюанс, який визначається тією ж самою «наявністю необхідних сил і засобів» і ситуацією, що склалася, що роблять варіант «з Куп'янськом» найбільш ймовірним. Хоча, зрозуміло, що з точки зору "оперативної доцільності" варіант з Бурлуком виглядає також - ну дуже заманливо...

Поясню свою думку...

І в тому, і в іншому випадку одних сил 6-ї ЗВА противнику явно не вистачить.

У випадку з Куп'янськом необхідно буде залучити основні сили 1-ї ТА (і якоїсь частини 20-ї ОА), з УВ "Захід", а у випадку з Великим Бурлуком - додаткову частину військ з УВ "Север" (14-й і 11-й армійські корпуси/АК).

Причому прорив на Великий Бурлук вимагатиме, очевидно, одночасних дій, як з боку «Дворічанського» плацдарму, так і з боку Вовчанська (відстань від Дворічної до В.Бурлука становить понад 30 км, а до Куп'янська – 14 км). У свою чергу, штурмуючи Куп'янськ силами лише однієї армії (6-та ЗВА), навіть якщо вдасться успішно обійти його з півночі (що далеко не факт) і зосередивши там основні сили 6-ї ЗВА (всю 69-ту мсд та 25-ту омсбр), то це буде, скажімо так, дуже спірне рішення.

Однак є й інші міркування на користь варіанту з Куп'янським.

(1) - 1 ТА противника ВЖЕ розгорнута і основними силами веде бойові дії саме на Куп'янському напрямку. Основну масу її військ не потрібно нікуди перегруповувати і переміщувати. Тобто угруповання для наступу на Куп'янськ та його подальшого штурму ВЖЕ розгорнуто. У той же час 11-й і 14-й АК по самі вуха втягнуті в «движуху» на Курському напрямку.

(2) - Більш того, якщо противник вдасться реалізувати той же варіант з плацдармом, що і 6-а ЗВА (в районі Дворічної), але вже на південь від Куп'янська силами своєї 1-ї танкової армії, то багато проблем «нестачі сил і засобів» для нього будуть зняті з порядку денного. На даний момент низка спроб противника зробити саме це в районі села Сенькове закінчилася для нього невдачею, адже для цього ворогу потрібно не тільки форсувати Оскіл на цій ділянці більш-менш значними силами, щоб мати можливість закріпитися, але, по суті, розширити прорив на сам Оскіл в районі Кругляківки

Попередня спроба ворога окупувати села Колесниківка та Загризове, у зв'язку з цим, закінчилася для нього невдачею. Збройні сили України контратакували в районі першого та відкинули ворога на південь і відбили атаки на друге село.

Таким чином, на даний момент, наміри і плани противника, пов'язані з його плацдармом в районі Дворічної, на мій погляд, більше пов'язані з Куп'янським (в цьому сенсі слід очікувати активізацію противника на південь від міста, в смузі 1-ї танкової армії). Хоча, зрозуміло, що варіант з «синхронним» наступом на Великий Бурлук для противника виглядає також достатньо заманливо...

Але для того, щоб це сталося, повинні бути дотримані як мінімум дві умови.

(1) - Якимось "чарівним" чином має бути вирішена Курська "проблема" ворога...

(2) - І звичайно, угруповання його військ, яке діє на Вовчанському напрямку, має бути ЗНАЧНО посилено.

Поки що ми такого не бачили. Принаймні зараз.

Тому, швидше за все, спочатку - Куп'янськ, а потім - Бурлук.

Швидше за все, саме так вони планували и планують діяти в подальшому, у зв'язку зі своїм тактичним успіхом на Дворічанському плацдармі.

***

№ 622

Олег Хомяк
8 ч. ·

2025-01-26 ··· ×

Почему умные люди вдруг глупеют, люди с ценностями вдруг становятся моральным уродами?

Потому что они и не были умными и не были с ценностями. Они были ментально гибки и хорошо обустроились в системе. Это ум и ценности системы, а не их личные. То, что Сергій Дацюк называет нормативным мышлением.

А когда система рушится, они могут оказаться никчемными. Или перейти в новую систему. В более примитивную- и тогда это выглядит как поглупление. В более сложную перейти сложнее, может не хватить ментальной гибкости.

Но кроме силы системы, есть личная сила, то, что накапливает человек и то, что не зависит от системы. Это внесистемное мышление. И это результат мышления. И это всегда личная практика , практика своей жизни. Такой человек остаётся собой в любых обстоятельствах, продолжает мыслить.

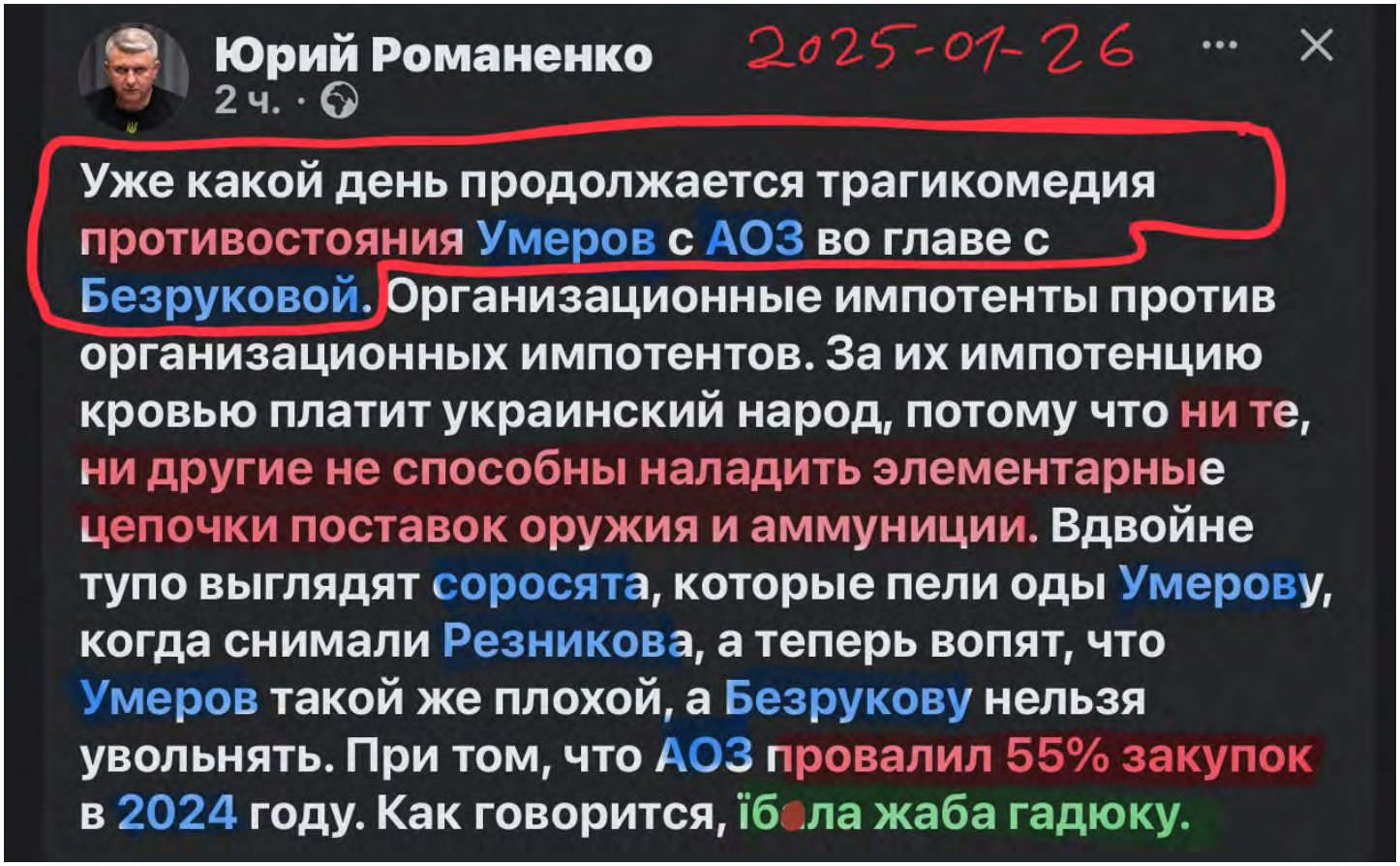
Тот стресс, испытание, в которых человек "разваливается" - превышант его личную силу. Но если он мыслящий - то из этих испытаний извлечет личную силу. Это и есть развитие, самопостижение.

Поэтому многие умные не умны, умна система, которой они пользуются. Если точнее- они образованы в системе. У них один взгляд, системный. Это результат успешной адаптации

А может быть два: системный и внесистемный. И второй важнейший. Именно он позволит обрести любое системные видение. И это не адаптация, а освоение.

***

№ 623

***

№ 624-1

Війна войной, а обід по распісанью

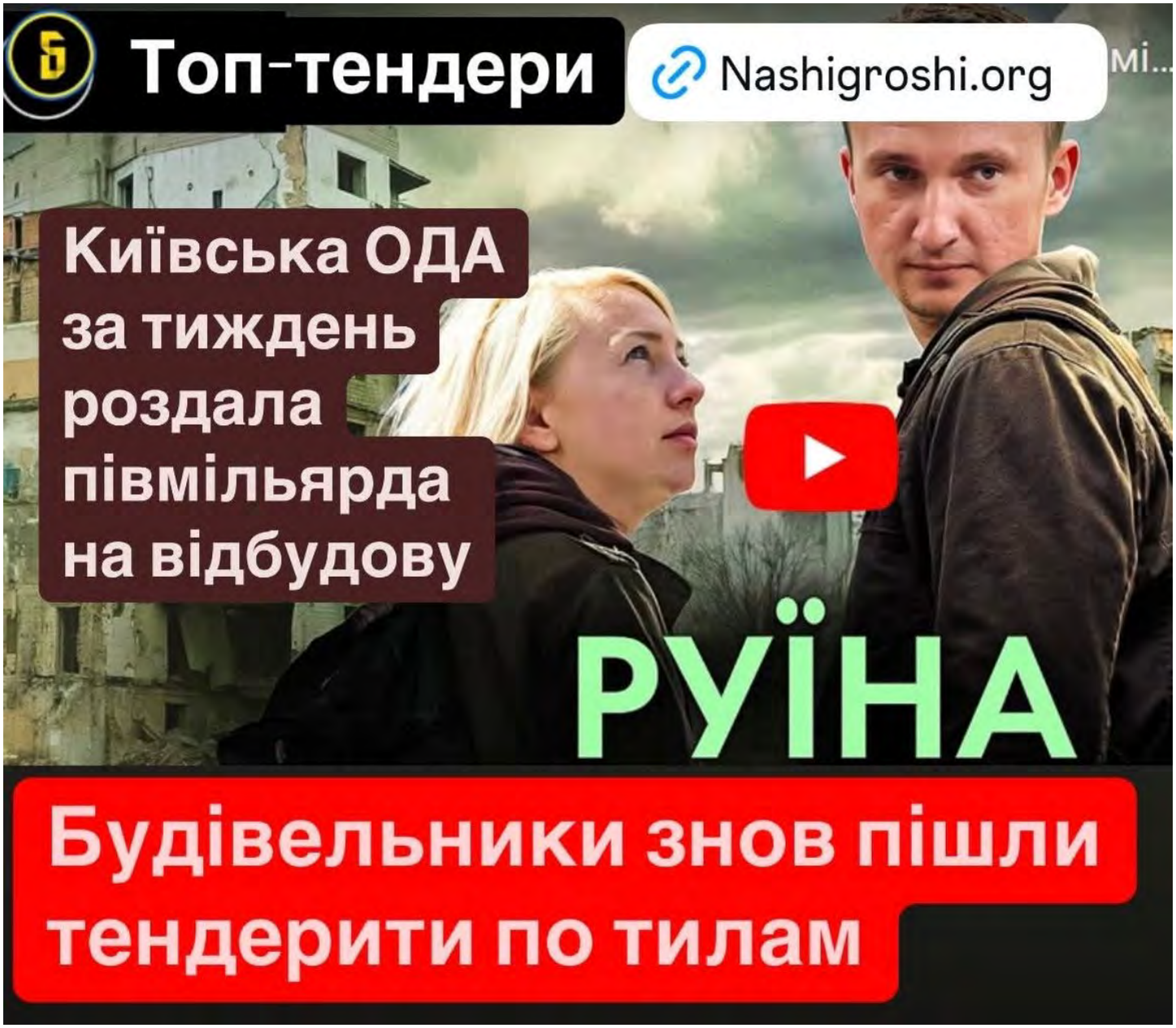
2025-01-26

Ніколов

Це ж не фортифікації для ЗСУ на фронті будувать. Це ж в тилу вошкатись. Опять же купа грошей. І жодного ризику залетіти з ***Кулєбою*** і ***Єрмаком***.

***

№ 624-2

2025-01-26

Наші Гроші

Ну все, пройшла зима, почалась підготовка тилової України до «будівельних жнив».

В першу десятку найбільших тендерів тижня попали будівництво будинку культурі в райцентрі на Буковині за 246 млн грн, реконструкція дитсадку в селі на Одещині за 184 млн грн, ремонт школи в селі під Києвом за 159 млн грн.

А ще ж поза межами топ-десятки скільки всього… Одна лише **обладміністрація Київщини** за минулий тиждень протендерила 562 млн грн на будівництво і ремонти тилових об’єктів, постраждалих під час окупації у 2022 році.

Це не просто ОДА.

ЇЇ ще кілька днів тому очолював Руслан ***Кравченко***, а перед ним був Олексій ***Кулєба***.

Кулеба зараз є міністром інфраструктури, і деякий час працював заступником голови Офісу президента Андрія ***Єрмака***.

А колишній прокурор ***Кравченко***, якого Кулеба залишив по собі при переході в ОП, нещодавно був призначений керівником ***Державної податкової служби України.***

А яких підрядників обирає собі КОДА на відбудову - за посиланням

https://nashigroshi.org/2025/01/26/top-tendery-budivel-nyky-znov-pishly-tenderyty-po-tylam-kyivs-ka-oda-rozdala-pivmil-iarda-na-vidbudovu/

***

№ 624-3

Топ-тендери: будівельники знов пішли тендерити по тилам – Київська ОДА роздала півмільярда на відбудову

2025-01-26

Юрій ***Ніколов***, «Наші гроші»

З 18 по 24 січня в системі «Прозорро» оприлюднено 99 тис повідомлень про закупівлі на 26,29 млрд грн.

Ну все, пройшла зима, почалась підготовка тилової України до «будівельних жнив».

В першу десятку найбільших тендерів тижня попали будівництво будинку культурі в райцентрі на Буковині за 246 млн грн, реконструкція дитсадку в селі на Одещині за 184 млн грн, ремонт школи в селі під Києвом за 159 млн грн.

А ще ж поза межами топ-десятки скільки всього…

Одна лише обладміністрація Київщини за минулий тиждень протендерила 562 млн грн на будівництво і ремонти тилових об’єктів, постраждалих під час окупації у 2022 році.

Підрядники у КОДА як завжди цікаві.

Наприклад,

> — зводити новий багатоквартирний будинок в Бородянці по вул. Центральна 324 за 125 млн грн буде ТОВ «БМБуд» аж з Тернополя.

Ця фірма раніше займалась ремонтами доріг.

І мала велику популярність кілька років тому, коли виявилось, що задля зливу підрядів цій фірмі ***Служба автодоріг Тернопільської області*** нарізала кілька місцевих доріг на ділянки довжиною 40 метрів.

Вартість ремонту кожної окремої ділянки була менше 200 тисяч гривень, що і дозволяло уникати відкритих торгів.

І відповідно «БМбуд» отримав тоді десятки мільйонів без всяких отих «конкурентних розборок».

Ще один квартирний будинок в Бородянці по вул. Парковій, 3 за 46 млн грн і пошту за 33 млн грн ремонтуватиме Консорціум «Будівельна Група «Ветерани України».

— Як встановили «Бігус.інфо«, в складі консорціуму є фірма «СНГ Плюс», що належить Максиму ***Семку*** з Ірпеня.

Він пов'язаний з екс-мером Ірпеня Володимиром Карплюком, що знаходиться під судом за розкрадання в будівельній сфері.

Семко і сам в фейсбуці публічно топить за ***Карплюка***, і його мачеха була у ***Карплюка*** заступницею мера.

Нагадаємо, в останні роки ***Київську ОДА*** очолювали Олексій ***Кулеба*** та Руслан ***Кравченко***.

Кулеба зараз є міністром інфраструктури, і деякий час працював заступником голови Офісу президента Андрія Єрмака.

А колишній прокурор Кравченко, якого Кулеба залишив по собі при переході в ОП, нещодавно був призначений керівником Державної податкової служби України.

Топ-10 найбільших закупівель минулого тижня

Замовник	млн. грн.	Підрядник	Предмет угоди
1. ДП МОУ «Державний оператор тилу»	687,58	ПАТ «Укрнафта»	Бензин автомобільний А-80-Євро3(4)-Е5(0) UA-2025-01-06-007010-a-c1 Паливо для реактивних двигунів РТ UA-2025-01-06-007023-a-c1
2. Виконавчий комітет Миколаївської міської ради	440,04	Приховано КП «Миколаїв електротранс»	Пасажирські перевезення трамваями та тролейбусами у м. Миколаєві, що здійснює перевізник за замовленням замовника шляхом здійснення перевезення пасажирів та їх багажу) UA-2025-01-21-001509-a-b1

3. Філія «Південноукраїнська атомна електрична станція» «Енергоатому»	330,75	Військова частина 3044 Національної гвардії України	Про надання послуг з охорони UA-2025-01-24-015266-a-a1
4. Сокирянська міська рада	246,25	ТОВ «Смеречина»	Будівництво районного будинку культури з залом на 500 місць в м.Сокиряни Чернівецької області (коригування) із впровадженням енергозберігаючих технологій та влаштуванням ПРУ на 900 осіб UA-2024-12-05-021205-a-b1
5. Департамент гуманітарної політики Дніпровської міської ради	187,22	ТОВ «Дніпровські енергетичні послуги»	Електрична енергія UA-2024-12-10-007830-a-c1
6. Управління освіти, культури, туризму, молоді та спорту Доброславської селищної ради	183,37	Консорціум «Авіс»	Реконструкція корпусу №1 Доброславського закладу дошкільної освіти (ясла-садок) «Країна мрій» Доброславської селищної ради Одеського району Одеської області за адресою:67500, Одеська область, Одеський район, смт. Доброслав, вул. Київська, буд. 19. Коригування. UA-2024-09-17-011509-a-c1
7. Департамент регіонального розвитку Київської обласної державної адміністрації	158,57	ТОВ «Будівельна Компанія «Мега Стайл»	Капітальний ремонт будівлі загальноосвітньої школи I-III ступенів по вул. Богдана Хмельницького 148 в с. Богданівка Броварського району Київської області, яка була пошкоджена внаслідок військової агресії рф проти України (коригування) UA-2024-12-03-011151-a-a1
8. АТ «Укргазвидобування»	158,10	ТОВ «Укрнафтагазсервіс»	Сервісні послуги з похило-скерованого буріння
9. Головний центр підготовки особового складу Державної прикордонної служби України імені генерал-майора Ігоря Момота (військова частина 9930)	149,68	ТОВ «Метінвест-смц»	Штрипс оцинкований 111х0,5 мм UA-2024-12-31-003566-a-a1
10. Департамент дорожньо-транспортної інфраструктури та екології Черкаської міської ради	149,18	КП «Черкаси електротранс»	пасажирські перевезення міським електричним транспортом UA-2025-01-22-018472-a-a1

***

№ 625

"Украинский президент Владимир Зеленский заявил, что Украина готова транспортировать газ из Азербайджана"

2025-01-26

Тышкевич

А вот теперь я хочу напомнить что писал и говорил о перспективах не российского газа в российской трубе, начиная с ноября 2024 года.

А так же передать пламенный привет хорошим ряду товарищей, утверждавших, что такой вариант не реален. Говорил же им - смотрите ближе к весне.

Реален. Хотя бы потому что

а) ПГХ надо заполнять уже с весны

б) Газ в трубе сбивает уровень цен

в) решение проблем в отношениях с рядом соседей.

И, да, к такому решению нас подводят наши европейские партнёры, которые в таком газе заинтересованы.

Что мы можем сделать? Подумать шире.

(1) Ведь долгосрочный контракт на НЕ российский газ будет означать отсутствие возможностей для Газпрома играть по ценам. И утверждения Украины как нормального предсказуемого транзитёра.

(2) То есть вести переговоры о возможности транзита и газа из Центральной Азии.

(3) В обоих случаях одной из групп лоббистов будут компании из ЕС и США, которые там (да и в Азербайджане тоже) добывают углеводороды. Это BP, ENI, TOTAL и даже ExxonMobil. К слову и венгерская MOL там же.

Вопрос в свободных объёмах? Скорее вопрос в сроках соглашений. Есть перспектива. Есть запасы. Есть рост добычи.

— Ведь есть нюанс между:

- **просто "выбросить РФ из газовой трубы" и**
- **"выбросить РФ из газовой трубы и заработать на этом".**

Мне скажут, что ведь Россия заработает на транзите.

Да.

Но она потеряет ещё одну долю европейского рынка, которую сегодня закрывает рекордным ростом поставок LNG.

А доходы от транзита не идут ни в какое сравнение с доходами от продажи.

Как-то так.

***

№ 626

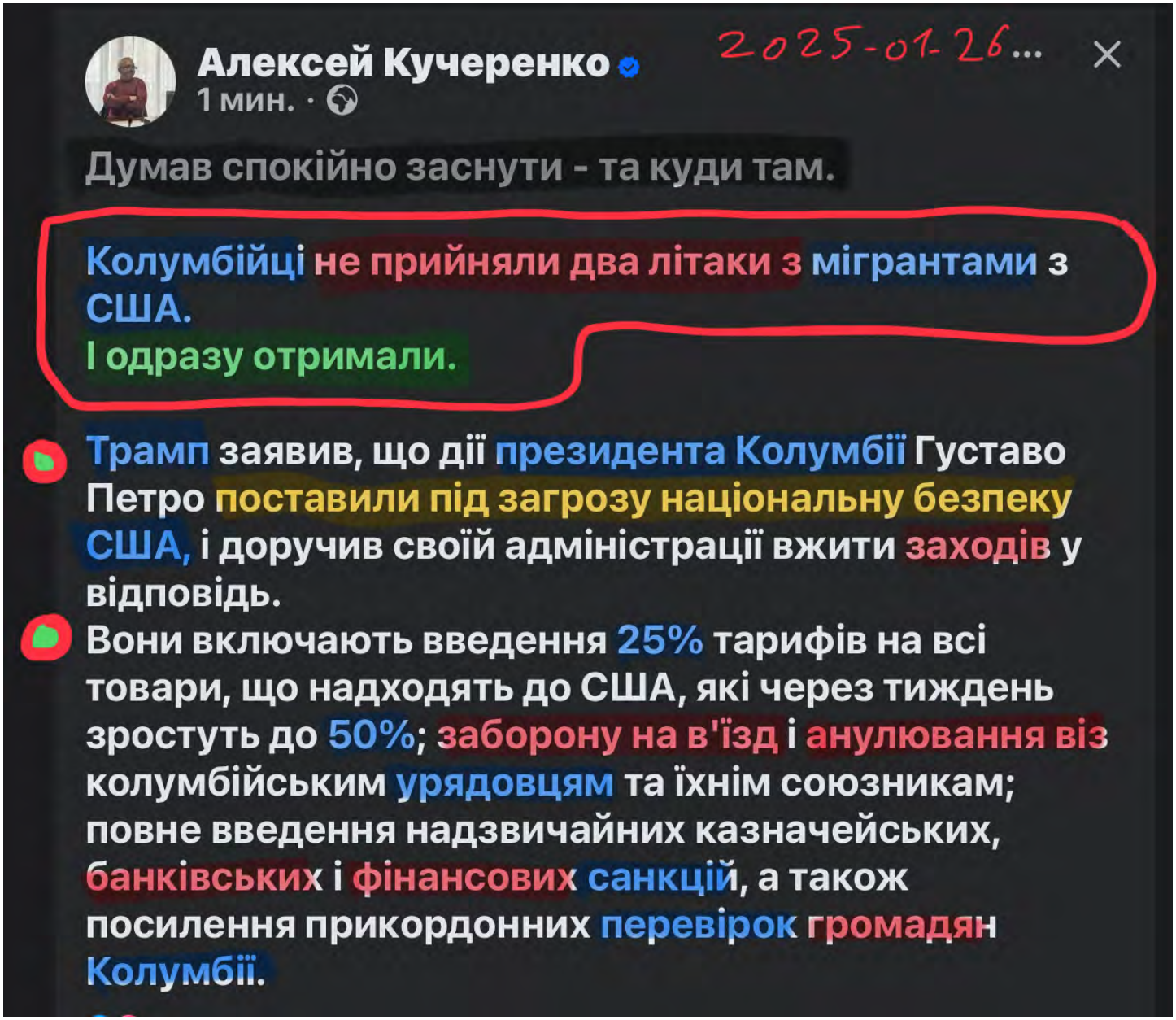

Алексей Кучеренко
1 мин. ·
2025-01-26...
Думав спокійно заснути - та куди там.
Колумбійці не прийняли два літаки з мігрантами з США.
І одразу отримали.
Трамп заявив, що дії президента Колумбії Густаво Петро поставили під загрозу національну безпеку США, і доручив своїй адміністрації вжити заходів у відповідь.
Вони включають введення 25% тарифів на всі товари, що надходять до США, які через тиждень зростуть до 50%; заборону на в'їзд і анулювання віз колумбійським урядовцям та їхнім союзникам; повне введення надзвичайних казначейських, банківських і фінансових санкцій, а також посилення прикордонних перевірок громадян Колумбії.

Рис1

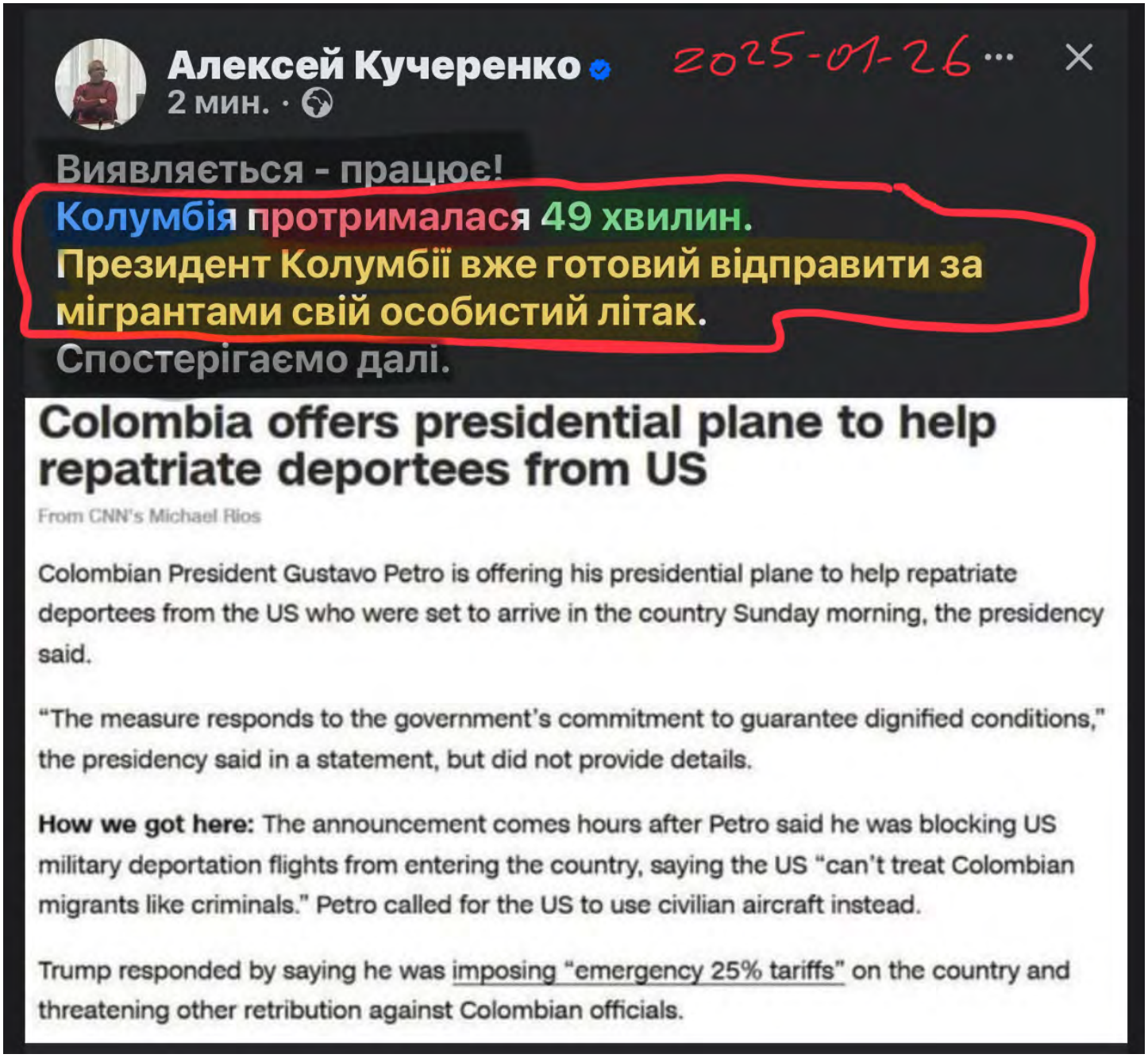

Рис2

***

№ 627-1

Мало кто обратил внимание на речь Милея, президента Аргентины в Давосе

2025-01-25

Кущ

А наговорил он там немало. Из собравшихся в зале, мало кто досидел до финала.

Вообще Милей идеальная фигура для стран БРИКС, Евразийского Глобального острова и вообще развивающихся стран.

Потому, что когда он говорит, что западная цивилизация - это уникальный венец человеческого развития, то Индия, Китай и почти вся Азия, Африка и Латинская Америка, понимают, что глобальная система ультраправого "белого" радикализма - это точно не их мир.

Они лишние на этом "празднике жизни".

Когда Милей говорит о том, что социальную справедливость придумал Маркс, жители этих стран покупают "Капитал" и понимают, что **мир Милея - это мир социального дарвинизма и социорасизма**.

> — Это антисоциальная антиутопия. Не Город Солнца Томмазо Кампанеллы, а Игра в кальмара длиною в жизнь для большинства жителей.

Аргентина вследствие большого удельного веса мигрантов из Европы, в том числе и из Германии, периодически рождала политиков, которые объявляли аргентинцев "белой костью" латиноамериканского континента.

Этому способствовало и меньшее влияние на аргентинский этногенез "креольской крови" - многие территории страны были малозаселены накануне колонизации.

В результате "миф белого человека" там законсервировался почти также, как когда-то в ЮАР, которая как и Аргентина находится на южной оконечности соседнего колонизируемого материка.

Правда в Аргентине не было апартеида и эта страна даже прошла через период увлечения левой идеологией.

Но в политическом контексте, Аргентина часто клонилась в сторону правой диктатуры.

С точки зрения неприятия иного мнения, режим Милея - это уже электоральная квазидиктатура.

Милей пришел надолго и его *либеральный неотроцкизм* - это тоже надолго и не только в Аргентине.

Кстати, многократно пытались данную идеологию прищепить и у нас, называя Украину "новым Диким Западом Европы" или "новым Техасом".

> — Но в Украине сильна социальная память и есть запрос общества на справедливость. Особенно среди старшего поколения.

Это объясняет глубокую расколотость нашего общества, где молодое поколение постоянно хейтит старшее, обвиняя его во всех грехах.

Начиная от упреков в "совковости" до переноса вины за неудачную евроинтеграцию и за многое другое.

Но больше всего, парадоксально другое обвинение, когда молодое поколение у нас попрекает старшее за то, что второе, вследствие его тяги к патернализму,

— мешает первому построить в Украине "либертарианский рай".

Хотя, коммунистов и вообще партий левой идеологии в нашей политике нет с 2014 года и вся властная вертикаль в Украине давно занята поколением 25-45, а не 50+.

К сожалению, поиск козлов отпущения - это не разовая акция.

Кто не знает, в древнем Израиле это был регулярный ритуал.

Если идеология не приводит к процветанию 60-70% общества, а лишь способствует быстрому обогащению 10-15%, козлов отпущения буду искать постоянно. Из числа 70%.

Кстати, нынешняя Аргентина хорошее место для работы одного украинского журналиста.

Он бы очень сработался с Милеем. Это буквально его типаж идеального политика.

***

№ 627-2

Полная версия выступления Хавьера Милея на Форуме 2025 в Давосе

Новости Аргентины

2025-01-23

Доброе утро всем вам.

Как много изменилось за столь короткое время. Год назад я стоял здесь перед вами в одиночестве и говорил некоторые истины о состоянии западного мира, которые были восприняты с некоторым удивлением и изумлением большей частью западного политического, экономического и медийного истеблишмента.

И я должен признать, что в каком-то смысле меня можно понять.

Президент страны, которая в результате систематических экономических провалов на протяжении более 100 лет, в результате того, что занимала пассивную позицию в крупных глобальных конфликтах, и в результате того, что закрыла себя для торговли, за эти годы потеряла практически всю международную значимость.

Президент этой страны стоит на этой трибуне и говорит всему миру, что они ошибаются, что они идут к провалу, что Запад сбился с пути и что его нужно вернуть на него.

«Президент этой страны, Аргентины, который не был политиком, который не имел законодательной поддержки, который не имел поддержки губернаторов, бизнесменов или медиагрупп. В той речи, здесь, стоя перед вами, я сказал, что это начало новой Аргентины, что Аргентина слишком долго была заражена

социализмом и что с нами она снова примет идеи свободы; модель, которую мы обобщили в защите жизни, свободы и частной собственности.

И я также сказал вам, что в некотором смысле Аргентина - это призрак будущего Рождества Запада, потому что мы уже пережили все, что пережили вы, и мы уже знали, чем это закончится.

Год спустя я должен сказать, что больше не чувствую себя таким одиноким, я не чувствую себя таким одиноким, потому что мир принял Аргентину.

Аргентина стала глобальным примером финансовой ответственности, приверженности нашим обязательствам, того, как покончить с проблемой инфляции, а также нового способа ведения политики, который заключается в том, чтобы говорить правду людям в лицо и верить, что люди ее поймут.

Я также не чувствую себя одиноким, потому что на протяжении этого года мне удалось найти соратников в этой борьбе за идеи свободы во всех уголках планеты.

> — От замечательного Элона Маска до яростной итальянки, моей дорогой подруги Джорджии Мелони;
>
> — от Букеле в Сальвадоре до Виктора Орбана в Венгрии;
>
> — от Биньямина Нетаньяху в Израиле до Дональда Трампа в США.

Медленно формируется международный альянс всех тех народов, которые хотят быть свободными и верят в идеи свободы:

> — «И постепенно то, что казалось абсолютной глобальной гегемонией левых в политике, в учебных заведениях, в СМИ, в наднациональных органах или на таких форумах, как Давос, рушится, и начинает зарождаться надежда на идеи свободы».

«Я пришел сюда сегодня, чтобы сказать вам, что наша битва еще не выиграна, что, хотя надежда возродилась, наш моральный долг и историческая обязанность - разрушить идеологическую конструкцию нездорового уокизма.

Пока нам не удастся восстановить наш исторический собор, пока нам не удастся заставить большинство стран Запада вновь принять идеи свободы, пока наши идеи не перестанут быть общей валютой в коридорах подобных мероприятий, мы не можем сдаваться, потому что, должен сказать, форумы, подобные этому, были протагонистами и промоутерами зловещей повестки дня вокизма, который наносит Западу такой большой ущерб.

Если мы хотим измениться, если мы хотим действительно защищать права граждан, мы должны начать с того, чтобы сказать им правду.

А правда заключается в том, что есть что-то глубоко неправильное в идеях, которые продвигаются на форумах, подобных этому.

Я хотел бы уделить несколько минут этому дню, чтобы обсудить некоторые из них. Сегодня мало кто отрицает, что на Западе дуют ветры перемен. Есть те, кто сопротивляется переменам, есть те, кто принимает их с неохотой, но наконец принимает, есть новообращенные, которые появляются, когда видят, что они неизбежны, и, наконец, есть те из нас, кто всю жизнь боролся за их наступление.

Каждый из вас знает, к какой группе он себя относит, наверняка в этой аудитории есть немного каждого, но все вы, несомненно, признаете, что «время перемен стучится в дверь».

Моменты исторических перемен имеют свою специфику:

> — это время, когда формулы, действовавшие десятилетиями, исчерпывают себя, способы ведения дел, которые считались уникальными, перестают иметь смысл, а то, что для многих было непреложными истинами, в конце концов ставится под сомнение.

Но большая часть свободного мира все еще предпочитает комфорт известного, даже если это неправильный путь, и настаивает на применении рецептов неудач.

И «великая наковальня», которая выступает в качестве общего знаменателя в странах и институтах, терпящих крах, - это ментальный вирус идеологии «проснувшихся».

Это великая эпидемия нашего века, которую необходимо излечить, это рак, который необходимо вырезать.

Эта идеология колонизировала самые важные мировые институты, от партий и государств свободных стран Запада до организаций глобального управления, неправительственных организаций, университетов и средств массовой информации, а также определяла ход глобальной дискуссии в течение последних десятилетий.

Пока мы не удалим эту отвратительную идеологию из нашей культуры, наших институтов и законов, западная цивилизация и даже человеческий род не смогут вернуться на путь прогресса, которого требует наш дух первопроходца.

Для того чтобы мы могли вступить в новый золотой век, необходимо «разорвать эти идеологические цепи».

Поэтому сегодня я хочу уделить несколько минут тому, чтобы «разорвать эти цепи», но сначала давайте поговорим о том, за что мы боремся.

Запад представляет собой вершину человеческого рода, на плодородной почве его греко-римского наследия и иудео-христианских ценностей были посажены семена чего-то беспрецедентного в истории.

Окончательно одержав верх над абсолютизмом [*передача прервалась на несколько секунд*], **он открыл новую эру в человеческом существовании.**

В этих новых моральных и философских рамках, которые ставили свободу личности выше прихоти тирана.

Запад смог высвободить творческий потенциал человечества, запустив невиданный ранее процесс создания богатства.

Данные говорят сами за себя:

1) — до 1800 года ВВП на душу населения в мире оставался практически неизменным.

Однако

2) — начиная с XIX века, благодаря ***промышленной революции***, ВВП на душу населения увеличился в 20 раз, что позволило вырвать из нищеты 90 % населения планеты при восьмикратном увеличении численности населения.

Это стало возможным только благодаря сближению фундаментальных ценностей, уважению к жизни, свободе и собственности, что сделало возможным свободную торговлю, свободу слова, свободу религии и остальные столпы западной цивилизации.

К этому добавляется наш фаустовский, изобретательский, исследовательский, новаторский дух, который всегда проверяет границы возможного.

Дух первопроходца, который сегодня представлен, в частности, моим дорогим другом Элоном ***Маском***, несправедливо очерненным Вокизмом в последние несколько часов за невинный жест, означающий лишь его благодарность людям.

Короче говоря,

— мы изобрели капитализм на основе сбережений, инвестиций, работы, реинвестирования и упорного труда.

— Мы сделали так, что каждый работник может умножить свою производительность в 10, 100 или даже 1000 раз, тем самым победив мальтузианскую ловушку.

Однако в какой-то момент в XX веке мы сбились с пути, и либеральные принципы, сделавшие нас свободными и процветающими, были преданы:

> **— Новый политический класс, руководствующийся коллективистской идеологией и пользующийся моментами кризиса, увидел прекрасную возможность для накопления власти.**

Все богатства, созданные капитализмом до этого момента и в будущем, будут перераспределены в рамках некой централизованной плановой схемы, что запустит процесс, от тяжелых последствий которого мы страдаем сегодня.

Продвигая социалистическую повестку дня, но коварно действуя в рамках либеральной парадигмы, этот новый политический класс исказил ценности либерализма.

Они заменили свободу на освобождение, используя принудительную силу государства для распределения богатства, созданного капитализмом.

Их оправданием стала зловещая, несправедливая и отвратительная идея социальной справедливости, дополненная марксистскими теоретическими основами, направленными на освобождение человека от его потребностей.

И в основе этой новой схемы ценностей лежит фундаментальное положение о том, что

> **— «равенства перед законом недостаточно, поскольку существуют скрытые базовые несправедливости, которые необходимо исправить, что представляет собой золотую жилу для бюрократов с устремлениями к всемогуществу».**

Воук, также «вокизм», «воукизм», «воук-культура» — американский политический термин, происходящий из афроамериканского английского и обозначающий повышенное внимание к вопросам, касающимся социальной, расовой и половой справедливости. Википедия ›

Вот что в основе своей представляет собой ***вокизм***, это

> — результат инверсии западных ценностей, каждый из столпов нашей цивилизации был превращен в искаженную версию самого себя путем внедрения различных механизмов своей культурной версии.

От негативных прав на жизнь, свободу и собственность мы перешли к искусственно бесконечному количеству позитивных прав.

Сначала это было образование, потом жилье, а затем такие унизительные вещи, как доступ в Интернет, футбол по телевизору, театр, эстетические процедуры и множество других желаний, были превращены в фундаментальные права человека, права, за которые, разумеется, кто-то должен платить и которые могут быть гарантированы только бесконечным расширением аберрантного государства.

Иными словами,

> **1) — от концепции свободы как фундаментальной защиты личности от вмешательства тирана мы перешли**
>
> **2) — к концепции освобождения через вмешательство государства.**

Это основа, на которой был построен вокизм, режим единоначалия, поддерживаемый различными институтами, целью которых является криминализация инакомыслия.

Феминизм, разнообразие, инклюзия, равенство, иммиграция, аборты, экология, гендерная идеология и другие - все это головы одного существа, целью которого является оправдание продвижения государства путем присвоения и искажения благородных целей.

Давайте рассмотрим некоторые из них.

Радикальный феминизм - это искажение понятия равенства, и даже в его наиболее благожелательной версии оно излишне, поскольку равенство перед законом уже существует на Западе.

> — Все остальное - это поиск привилегий, чем и занимается радикальный феминизм, настраивая одну половину населения против другой, когда они должны быть на одной стороне.

Мы даже доходим до того, что во многих якобы цивилизованных странах убийство женщины называется фемицидом и карается более сурово, чем убийство мужчины, только из-за пола жертвы», узаконивая, по сути, что жизнь женщины стоит больше, чем жизнь мужчины, поднимая знамя гендерного разрыва в оплате труда, но когда вы смотрите на данные, становится ясно, что нет никакого неравенства при выполнении одинаковых задач, но большинство мужчин, как правило, получают большую зарплату, чем большинство женщин.

Однако они не жалуются на то, что большинство заключенных - мужчины, большинство сантехников - мужчины, большинство жертв ограблений или убийств - мужчины, не говоря уже о большинстве погибших в войнах.

«Но если вы поднимаете эти вопросы в СМИ или даже на этом форуме, нас клеймят женоненавистниками только за то, что мы защищаем элементарный принцип современной демократии и правового государства - равенство перед законом и данными».

Вокизм, кроме того, проявляется в зловещем радикальном экологизме и знамении изменения климата.

> — Сохранение нашей планеты для будущих поколений является вопросом здравого смысла - никто не хочет жить на свалке.

Но, опять же, ***уокизм*** сумел извратить эту элементарную идею сохранения окружающей среды для удовольствия людей, и мы перешли к фанатичному экологизму, в котором человек - это раковая опухоль, которую необходимо уничтожить, а экономическое развитие - не что иное, как преступление против природы.

Однако

> — когда кто-то утверждает, что на Земле уже было пять циклов резких изменений температуры и что в четырех из них человека даже не существовало, нас клеймят как ***террапланистов***, чтобы дискредитировать наши идеи, несмотря на то, что наука и данные на нашей стороне.

Не случайно

> — эти же люди являются главными пропагандистами кровожадных и убийственных абортов - программы, разработанной на основе мальтузианского постулата о том, что перенаселение уничтожит Землю, и поэтому мы должны внедрить некий механизм контроля численности населения.

На самом деле

> — это уже принято до такой степени, что темпы роста населения на планете сегодня начинают становиться проблемой.

Какую задачу они поставили перед собой с помощью этих абортивных аберраций.

С этих форумов они продвигают повестку дня ЛГБТ, желая навязать нам, что женщины - это мужчины, а мужчины - это женщины, только если они так себя воспринимают, и они ничего не говорят о том, когда мужчина переодевается в женщину и убивает своего соперника на боксерском ринге или когда заключенный утверждает, что он женщина, и в итоге насилует любую женщину, которая попадается ему на пути в тюрьме.

— Если не углубляться, то несколько недель назад дело двух американских геев, которые под флагом сексуального разнообразия были приговорены к 100 годам тюрьмы за то, что на протяжении более двух лет издевались над своими приемными детьми и снимали их на камеру, прогремело на весь мир.

Я хочу уточнить, что когда я говорю «насилие», это не эвфемизм, потому что в своих самых крайних вариантах гендерная идеология представляет собой откровенное насилие над детьми.

Они - педофилы, и я хочу знать, кто одобряет такое поведение.

Они наносят непоправимый вред здоровым детям с помощью гормональной терапии и калечащих операций, как будто ребенок в возрасте до пяти лет может согласиться на такое. А если случится так, что семья не согласится, всегда найдутся представители государства, готовые вступиться за то, что они называют наилучшими интересами ребенка.

Поверьте, те возмутительные эксперименты, которые проводятся сегодня во имя этой преступной идеологии, будут осуждены и сравнены с теми, что проводились в самые мрачные времена нашей истории. А прикрывает это множество отвратительных практик вечная жертва, всегда готовая разразиться обвинениями в гомофобии, трансфобии и прочих выдумках, единственная цель которых - заставить замолчать тех, кто осуждает этот скандал, в котором замешаны национальные и международные власти.

С другой стороны, в наших компаниях, государственных учреждениях и учебных заведениях заслуги отодвинуты на второй план доктриной разнообразия, которая подразумевает регресс к дворянским системам прошлых лет.

Придуманы квоты для самых разных меньшинств, какие только могут придумать политики, что только подрывает превосходство этих учреждений.

Вокизм также исказил причину ***иммиграции***.

Свободное перемещение товаров и людей лежит в основе *либерализма*, и мы это хорошо знаем:

— Аргентина, Соединенные Штаты и многие другие страны стали великими благодаря иммигрантам, которые покинули свои родные места в поисках новых возможностей.

Однако

— от попыток привлечь иностранные таланты для содействия развитию мы перешли к массовой иммиграции, мотивированной не национальными интересами, а ***чувством вины***.

«Поскольку Запад - предполагаемая причина всех зол истории, он должен искупить свою вину, открыв свои границы для всего мира, что неизбежно приведет к обратной колонизации, напоминающей коллективное самоубийство».

Именно так мы видим сегодня полчища иммигрантов, издевающихся, насилующих или убивающих европейских граждан, которые совершили грех лишь в том, что не придерживались определенной религии.

> — Но если кто-то ставит эти ситуации под сомнение, его клеймят расистом, ксенофобом или нацистом.

Вокизм настолько глубоко проник в наше общество, пропагандируемый такими институтами, как этот, что сама идея секса оказалась под вопросом из-за гнусной гендерной идеологии.

Это привело к еще большему вмешательству государства через абсурдное законодательство, например, государство должно финансировать гормоны и операции за миллионы долларов, чтобы соответствовать самовосприятию определенных людей.

Только сегодня мы видим последствия того, что целое поколение, изуродовавшее свое тело, поощряемое культурой сексуальной относительности, всю жизнь будет вынуждено проходить психиатрическое лечение, чтобы справиться с тем, что оно с собой сделало, но никто ничего не говорит об этих проблемах.

Более того, ***вокизм*** стремится захватить наше будущее:

> — Занимая кафедры самых престижных университетов мира, он обучает элиту наших стран оспаривать и отрицать культуру, идеи и ценности, которые сделали нас великими, что еще больше разрушает нашу социальную структуру.

Что остается на будущее, если мы учим нашу молодежь стыдиться нашего прошлого?

Все это зарождалось и развивалось в последние десятилетия, после падения Берлинской стены, когда свободные страны начали саморазрушаться, когда у них закончились противники, которых можно было победить.

Мир сделал нас слабыми, нас победило наше собственное самодовольство.

Все эти и другие отклонения, которые по причинам времени мы не можем перечислить, - это то, что угрожает Западу сегодня и, к сожалению, это те убеждения, которые институты, подобные этому, продвигали в течение сорока лет.

Никто не может играть здесь в невинность.

— На протяжении десятилетий они поклонялись зловещей и убийственной идеологии, словно золотому тельцу, и делали все возможное, чтобы навязать ее человечеству.

Эта же организация, а также наиболее влиятельные наднациональные органы были идеологами этого варварства.

Многосторонние кредитные агентства были вымогательской рукой, а многие национальные государства, и в частности ***Европейский союз***, были и остаются вооруженной рукой.

— Или сегодня в Великобритании граждан не сажают в тюрьму за раскрытие ненормальных, поистине ужасающих преступлений, совершенных мусульманскими мигрантами, которые правительство хочет скрыть?

— Или бюрократы в Брюсселе не приостановили выборы в Румынии только потому, что им не понравилось, какая партия победила?

Перед лицом каждой из этих дискуссий ***вокизм*** пытается дискредитировать тех, кто задается такими вопросами, сначала навешивая на нас ярлыки, а затем подвергая цензуре:

— если вы белый, то вы расист, если вы мужчина, то вы женоненавистник или член патриархата, если вы богатый, то вы жестокий капиталист, если вы гетеросексуал, то вы гетеронормативный, гомофобный или трансфобный человек.

Для каждого вопроса у них есть ярлык, который они затем пытаются подвергнуть цензуре де-факто или де-юре:

— «Потому что под дискурсом разнообразия, демократии и толерантности, который они утверждают, скрывается явное желание уничтожить диссонанс, критику и, по сути, свободу, чтобы продолжать поддерживать модель, главными бенефициарами которой они являются».

— Или мы не слышали в эти дни, как некоторые важные европейские авторитеты, так сказать, «красные», открыто призывают к цензуре;

— или что на самом деле никакой цензуры нет, но тех, кто думает иначе, чем идеология woke, нужно заставить замолчать.

И что за общество может стать результатом ***wokism***.

— Общество, которое заменило свободный обмен товарами и услугами произвольным распределением богатства под дулом пистолета, заменило

свободные сообщества принудительной коллективизацией, заменило творческий хаос рынка стерильным и склеротическим порядком социализма.

Общество, полное недовольства, где есть только два типа людей:

— те, кто платит налоги, с одной стороны, и те, кто пользуется благами государства, с другой.

И я не говорю о тех, кто получает социальное пособие, потому что им не хватает еды, я говорю о привилегированных корпорациях, банкирах, которых выручили во время кризиса, большинстве средств массовой информации, центрах индоктринации, замаскированных под университеты, государственной бюрократии, профсоюзах, общественных организациях, государственных компаниях и всех секторах, которые живут за счет налогов, выплачиваемых теми, кто работает.

Я говорю о мире, описанном Айн ***Рэнд*** в книге «***Восстание Атласа***», который, к сожалению, материализовался.

Схема, в которой выигрывает политический класс, который, в свою очередь, становится арбитром и заинтересованным лицом в этом дележе.

Повторяю:

— политический класс является и арбитром, и заинтересованной стороной в этом распределении.

И как всегда,

— «тот, кто распределяет, получает лучшую часть».

Где под косметическими различиями между разными партиями скрываются общие интересы, партнеры, договоренности и неизменное обязательство, что ничего не изменится, поэтому он и назвал их всех *«партией государства»*.

Система, прикрывающаяся благожелательными рассуждениями, в которой, по их словам, рынок не справляется, и именно они решают эти неудачи с помощью правил, силы и бюрократии.

Но такого понятия, как *«провал рынка»*, не существует.

— Потому что рынок - это механизм социального сотрудничества, где права собственности обмениваются добровольно.

Предполагаемые *«провалы рынка»* - это противоречие в терминах, единственное, что порождает такое вмешательство, - это новые искажения в системе цен, что, в свою очередь, препятствует

экономическим расчетам, сбережениям и инвестициям, а значит, в конечном итоге порождает еще большую бедность или грязный клубок регулирования, например, как тот, что существует в Европе, убивающий экономический рост.

Как я часто говорю на своих лекциях:

> **— «Если вы считаете, что существует *провал рынка*, пойдите и проверьте, не находится ли государство в центре этого провала, и если вы найдете его, не повторяйте анализ, потому что он неверен».**

Поэтому, поскольку ***вокизм*** - это не более и не менее чем систематический план ***государственной партии*** по оправданию государственного вмешательства и увеличения государственных расходов, это означает, что нашим первым и самым важным крестовым походом, если мы хотим вернуть Западу прогресс, если мы хотим построить новый золотой век, должно стать радикальное сокращение размеров государства.

Не только в каждой из наших стран, но и радикальное сокращение всех наднациональных органов», потому что это единственный способ отсечь эту порочную систему, лишить ее ресурсов, вернуть налогоплательщику то, что ему принадлежит, и покончить с продажей привилегий.

Нет лучшего метода, чем ликвидировать государственную бюрократию, чтобы не было возможности продавать подобные услуги:

> — «Функции государства должны быть вновь ограничены защитой права на жизнь, свободу и собственность. Любые другие функции, которые государство присваивает себе, идут в ущерб его основной задаче и неумолимо приводят к вездесущему Левиафану, от которого мы все сегодня страдаем».

Сегодня мы наблюдаем глобальное истощение этой системы, которая господствовала над нами в течение последних десятилетий.

Так же, как это произошло в Аргентине, в остальном мире разгорается единственный актуальный конфликт этого века и всех предыдущих:

> **— конфликт между свободными гражданами и политической кастой, которая цепляется за установленный порядок, удваивая свои усилия по цензуре, преследованию и уничтожению.**

К счастью, во всем свободном мире есть молчаливое большинство, которое самоорганизуется, и в каждом уголке нашего полушария раздается эхо этого крика о свободе.

Мы стоим перед эпохальными переменами, поворотом Коперника, разрушением одной парадигмы и построением другой, и если институты

глобального влияния, такие как этот Дом, хотят перевернуть страницу и добросовестно участвовать в этой новой парадигме, им придется взять на себя ответственность за роль, которую они играли в последние десятилетия, и признать перед обществом mea culpa, которую от них требуют.

«В заключение я хочу обратиться непосредственно к лидерам мира, ко всем тем, кто возглавляет как национальные государства, так и крупные экономические группы и международные организации, как к тем, кто присутствует здесь, так и к тем, кто слушает нас из своих домов.

Политические формулы последних десятилетий, которые я изложил в этой речи, потерпели крах и рушатся сами по себе.

Это означает, что думать так, как думают все, читать то, что читают все, говорить то, что говорят все, может привести только к ошибке, хотя еще есть много тех, кто упорно идет к пропасти.

Сценарий последних 40 лет исчерпал себя, а когда система исчерпывает себя, открывается история.

Вот почему я говорю всем мировым лидерам:

— пришло время выйти из этого сценария:

— Пора выйти из этого сценария, пора быть смелым,

— пора осмелиться думать и осмелиться писать свои собственные стихи, потому что когда идеи и тексты современности говорят все то же самое и говорят не то, что нужно, быть смелым как раз и состоит в том, чтобы быть экстемпоральным, идти назад, не позволять себе быть ослепленным «пассажирами», теряя из виду универсальное;

Она заключается в том, чтобы

— восстановить истины, которые были очевидны для наших предшественников и лежат в основе цивилизационного успеха Запада, но

— которые односторонне настроенный режим последних десятилетий воспринимал как ересь.

Как сказал ***Черчилль***,

— **«чем дальше назад мы смотрим, тем дальше вперед мы видим»**.

То есть

— мы должны столкнуться с забытыми истинами из нашего прошлого, чтобы развязать узел настоящего и сделать следующий шаг вперед, как цивилизация, в будущее.

И что же я вижу, когда оглядываюсь назад?

То, что мы должны снова принять последние проверенные тезисы экономического и социального успеха.

То есть модель свободы, вновь принять идеи свободы, вернуться к либерализму.

Именно это мы делаем в Аргентине, именно это, я верю, будет делать президент Трамп в новой Америке, и именно к этому мы призываем все великие свободные нации мира и намерены вовремя остановить то, что явно ведет к катастрофе.

Короче говоря, я предлагаю вам сделать Запад снова великим.

Сегодня, как и 215 лет назад, Аргентина разорвала свои цепи и приглашает вас, как гласит наш гимн, всех смертных мира услышать священный клич: «Свобода, свобода, свобода».

Да пребудут с нами силы небесные. Большое спасибо всем вам и... Да здравствует свобода!»

***

№ 627-3

«Западный мир в опасности».Чем новоизбранный президент Аргентины и «анархокапиталист» Хавьер Милей удивил Давос? 2024

2024-01-18

Татьяна Павлушенко, Forbes

Среди многочисленных дискуссий на Всемирном экономическом форуме в Давосе 17 января новоизбранный президент Аргентины Хавьер Милей, известный как «анархокапиталист» и либертарианец, выступал отдельно. Ода капитализму – красная линия его речи. «Запад идет к социализму», – подчеркивает он и объясняет, почему эта идеология – путь к обнищанию человечества. Forbes публикует полную версию выступления президента Аргентины на ВЭФ.

***

Сегодня я здесь, чтобы сказать: Запад в опасности. Те, кто должен защищать ценности Запада, оказываются кооптированными видением мира, неумолимо ведущего к социализму, а следовательно, к бедности.

К сожалению, в последние десятилетия, руководствуясь праведными желаниями помочь другим и желанием принадлежать к привилегированной касте, главные лидеры западного мира отказались от модели свободы, по разным версиям того, что мы называем коллективизмом.

Коллективистские эксперименты не разрешат проблемы, беспокоящие население Земли. Напротив, они являются их причиной. Поверьте мне, никто лучше нас, аргентинцев, не знает о наличии этих двух проблем.

Когда Аргентина избрала для своего развития модель свободы, еще в 1860 году, за 35 лет стала первой мировой державой. Когда перешли к коллективизму, за последние 100 лет, увидели, как наши граждане начали систематически нищать, пока не оказались на 140-м месте в мире.

1. Капитализм – спасательный круг для человечества

Но прежде чем начать эту дискуссию, было бы важно, во-первых, рассмотреть данные, подтверждающие, почему капитализм свободного предпринимательства является не только возможной системой для преодоления мировой бедности, но и единственной – морально желательной – системой, которая способна это сделать.

Если мы посмотрим на историю экономического прогресса, увидим, что с нулевого года до 1800-го или около того мировой ВВП на душу населения оставался практически неизменным в течение всего периода, о котором идет речь. Если посмотреть на график эволюции экономического роста на протяжении истории человечества, то увидим график в форме хоккейной клюшки, экспоненциальную функцию, которая оставалась постоянной в течение 90% времени, а затем экспоненциально растет, начиная с XIX века.

Единственным исключением из истории стагнации был конец XV века, с открытием Америки. Но кроме этого исключения в течение всего периода между нулевым и 1800 годом мировой ВВП на душу населения оставался в состоянии стагнации.

Итак, капитализм не только вызвал взрыв богатства с момента, когда был принят как экономическая система, но если вы посмотрите на данные, то увидите, что рост ускорялся в течение всего периода.

В течение всего периода – между нулевым и 1800 годом – темпы роста ВВП на душу населения оставались стабильными на уровне около 0,02% в год. То есть практически никакого роста. Начиная с XIX века с началом промышленной революции темпы роста выросли до 0,66%. При таких темпах для удвоения ВВП на душу населения потребовалось бы 107 лет роста.

Если мы посмотрим на период между 1900 и 1950 годами, то темпы роста ускоряются до 1,66% в год. Нам нужно уже не 107 лет, чтобы удвоить ВВП на душу населения, а 66. А если мы возьмем период между 1950 и 2000 годами, то увидим, что темп роста составил 2,1% в год. Это значит, что мы могли бы удвоить мировой ВВП на душу населения всего за 33 года.

Эта тенденция не только не остановилась, но сохраняется и сегодня. Если взять период между 2000 и 2023 годами, темпы роста снова ускорились до 3% в год, а это значит, что мы могли бы удвоить ВВП на душу населения всего за 23 года.

Теперь, когда вы посмотрите на ВВП на душу населения с 1800 года по сегодняшний день, вы увидите, что после промышленной революции мировой ВВП на душу населения увеличился более чем в 15 раз, что повлекло за собой взрыв богатства, который вырвал 90% населения мира из бедности.

Мы никогда не должны забывать, что в 1800 году около 95% населения мира жило в условиях крайней бедности, в то время как к 2020 году, к началу пандемии, эта цифра снизилась до 5%.

Вывод очевиден: капитализм свободного предпринимательства как экономическая система не является причиной наших проблем, он является единственным инструментом, который мы имеем, чтобы положить конец голоду, бедности и нищете во всем мире. Эмпирические подтверждения не вызывают колебаний.

Именно поэтому, поскольку нет никаких сомнений в том, что капитализм свободного рынка лучше – с точки зрения производительности – левые доксынападают на капитализм за его моральные проблемы, за то, что он, по мнению его противников – несправедлив.

Президент Аргентины Хавьер Милей на Всемирном экономическом форуме в Давосе, 17 января 2024 года. Фото Getty Images

2. Почему социалисты против капитализма

Они говорят, что капитализм плохой, потому что индивидуалистический, а коллективизм хороший, потому что альтруистический по отношению к другим. Следовательно, они стремятся к социальной справедливости, но эта концепция, которая – из Первого мира – стала модной в последнее время, является константой в политическом дискурсе моей страны уже более 80 лет.

Проблема в том, что социальная справедливость не справедлива, она не способствует общему благосостоянию. Напротив, это по сути своей несправедливая идея, потому что она насильственная. Она несправедлива, потому что государство финансируется за счет налогов, а налоги собираются принудительно.

Может ли кто-нибудь из нас сказать, что мы платим налоги добровольно? Это означает, что государство финансируется через принуждение, и чем выше налоговое бремя, тем больше принуждение, тем меньше свободы.

Сторонники социальной справедливости исходят из того, что вся экономика – это пирог, который можно разделить по-разному. Но этот пирог не дарится, он богатство, которое создается в процессе, который, например, Израиль Кирцнерназывает процессом открытия рынка.

Если товар или услуга, которую предлагает компания, не пользуется спросом, она обанкротится, если не приспособится к требованию рынка. Если она производит качественный продукт по хорошей, привлекательной цене, она будет иметь успех и будет производить больше.

Итак, рынок – это процесс открытия, в котором капиталист находит верное направление. Но если государство наказывает капиталиста за успех и блокирует его в этом процессе открытия, оно разрушает его стимулы. Следствием этого является то, что он станет производить меньше и пирог будет меньше, что нанесет вред обществу в целом.

Коллективизм, тормозя эти процессы открытий и препятствуя присвоению того, что было открыто, связывает предпринимателю руки и делает невозможным производство лучших товаров и предоставление лучших услуг по лучшей цене. Как же так случилось, что научные круги, международные организации, политика и экономическая теория демонизируют экономическую систему, которая не только вывела 90% населения мира из крайней бедности и продолжает делать это все более быстрыми темпами, но и справедлива и морально выше?

Благодаря капитализму свободного предпринимательства, мир сегодня находится в лучшем состоянии. За всю историю человечества не было времени большего процветания, чем то, в котором мы живем сегодня. Мир сегодня свободнее, богаче, мирнее и успешнее, чем когда-либо в нашей истории.

Это касается всех, но особенно тех стран, которые свободны, где уважают экономическую свободу и права собственности людей. Ведь свободные страны в 12 раз богаче «репрессированных». Самый низкий дециль распределения в свободных странах живет лучше, чем 90% населения в репрессированных странах, в 25 раз меньше бедных в стандартном формате и в 50 раз меньше в экстремальном формате. И вроде бы этого недостаточно, граждане свободных стран живут на 25% дольше, чем граждане «репрессированных» стран.

Президент Аргентины Хавьер Милей выступает с речью на встрече Всемирного экономического форума в Давосе, 17 января 2024 года. Фото Getty Images

3. Либертарианство как защита жизни, свободы и собственности

Теперь, чтобы понять, что мы здесь защищаем, важно определить, о чем мы говорим, когда говорим о либертарианстве. Чтобы определить это, я использую слова величайшего аргентинского героя идей свободы, профессора

Альберто Бенегаса Линча, который говорит: «Либертарианство – это неограниченное уважение к жизненному проекту других, основанное на принципе ненападения, на защите права на жизнь, свободу и собственность, фундаментальными институтами которого является частная собственность, рынки, свободные от государственного вмешательства, свободная конкуренция, разделение труда и социальное сотрудничество».

Иными словами, капиталист – это социальный благотворитель, который не присваивает чужое богатство, а вносит свой вклад во всеобщее благосостояние. Короче говоря, успешный предприниматель – это герой.

Это модель, которую мы предлагаем для Аргентины будущего. Модель основана на фундаментальных принципах либертарианства: защита жизни, свободы и собственности.

4. Почему Запад в опасности

Если капитализм свободного предпринимательства и экономическая свобода стали чрезвычайными инструментами для преодоления бедности в мире и мы сегодня переживаем лучший момент в истории человечества, почему я говорю, что Запад в опасности?

Запад в опасности именно потому, что в тех странах, где мы должны защищать ценности свободных рынков, частной собственности и других институтов либертарианства, часть политического и экономического истеблишмента (одни из-за ошибок в своих теоретических основах, а другие из-за амбиций к власти) подрывают основы либертарианства, открывая дверь к социализму и потенциально обрекая нас на бедность, страдание и стагнацию.

Никогда не следует забывать, что социализм – это всегда и везде явление обнищания, потерпевшее поражение в каждой стране, где его пытались ввести. Это был экономический, социальный и культурный провал. И он убил более 100 млн человек.

Существенная проблема для Запада сегодня в том, что мы должны противостоять не только тем, кто даже после падения Стены и подавляющего количества эмпирических доказательств продолжает стремиться к обедневшему социализму. Но и нашим собственным лидерам, мыслителям и ученым, руководствуясь ложной теоретической базой, подрывают основы системы, которая дала нам наибольшее расширение богатства и процветания в нашей истории.

Теоретическая база, на которую я ссылаюсь, – это неоклассическая экономическая теория, разрабатывающая инструментарий, который невольно становится функциональным для государственного вмешательства,

социализма и деградации общества. Проблема неоклассиков состоит в том, что поскольку модель, которую они полюбили, не соответствует действительности, они приписывают ошибки якобы провалам рынка вместо того, чтобы пересмотреть основы своей модели.

Под предлогом якобы провала рынка вводятся регуляции, которые только порождают искажение в системе цен, препятствующих экономическим расчетам, а значит, сбережениям, инвестициям и росту.

Эта проблема по сути заключается в том, что даже якобы либертарианские экономисты не понимают, что такое рынок. Если бы они понимали, то быстро выяснили бы, что такая вещь, как провал рынка, невозможна.

Президент Аргентины Хавьер Милей в окружении СМИ после выступления на встрече Всемирного экономического форума в Давосе, 17 января 2024 года. Фото Getty Images

5. Почему государственное вмешательство вредно

Рынок – это не кривая спроса и предложения по графику. Рынок – это механизм социального сотрудничества, в котором люди добровольно обмениваются товарами и услугами. Поэтому, учитывая это определение, провал рынка – это оксюморон. Не бывает несостоятельности рынка.

Если транзакции добровольны, то единственный контекст, в котором может возникнуть провал рынка, – это принуждение. А единственным субъектом,

способным к повсеместному принуждению, является государство, имеющее монополию на насилие. Так что если кто-то считает, что существует провал рынка, порекомендовал бы проверить, есть ли вмешательство государства посередине. Если они обнаружат, что нет государственного вмешательства, предлагаю им сделать анализ еще раз, потому что это, безусловно, неправильно. Нет такого понятия, как несостоятельность рынка.

Пример предполагаемых провалов рынка, описанных неоклассиками, – концентрированные структуры экономики. Однако без функций, демонстрирующих растущую отдачу от масштаба, аналогом которых являются концентрированные структуры экономики, мы не смогли бы объяснить экономический рост с 1800 года по сегодняшний день.

Как интересно. Начиная с 1800 года при увеличении населения более чем в восемь или девять раз продукт на душу населения вырос более чем в 15 раз. Возрастают доходы, что привело к сокращению крайней бедности с 95% до 5%. Однако наличие растущих доходов предполагает концентрированные структуры, то, что можно назвать монополией.

Как может то, что принесло столько благосостояния неоклассическим теоретикам, оказаться провалом рынка? Неоклассические экономисты выходят за рамки. Когда модель не срабатывает, не злитесь на реальность, злитесь на модель и меняйте ее.

Дилемма, с которой сталкивается неоклассическая модель, заключается в том, что они говорят, что желают усовершенствовать функционирование рынка, атакуя то, что они считают недочетами. Но делая это, они не только открывают дверь социализму, но и подрывают экономический рост.

Например, регулирование монополий, уничтожение прибылей и разрушение растущей отдачи автоматически уничтожит экономический рост.

Иными словами, всякий раз, когда вы хотите исправить предполагаемый провал рынка, неумолимо, потому что вы не знаете, что такое рынок, или потому, что влюблены в неудачную модель, вы открываете дверь к социализму и обрекаете людей на бедность.

Однако перед лицом теоретической демонстрации того, что государственное вмешательство вредно, и эмпирических доказательств того, что оно провалилось – иначе и быть не могло – решение, которое предложат коллективисты, заключается не в большей свободе, а в большем регулировании, порождающем нисходящую спираль регулирования, пока мы все не станем беднее, а жизнь каждого из нас не будет зависеть от бюрократа, сидящего в шикарном кабинете.

6. Феминизм как порождение социализма

Учитывая громкий провал коллективистских моделей и безоговорочный прогресс свободного мира, социалисты были вынуждены изменить свою повестку дня. Они оставили позади классовую борьбу, основанную на экономической системе, и заменили ее другими мнимыми социальными конфликтами, которые так же вредны для жизни общества и экономического роста.

Первой из этих новых битв стала смешная и неестественная борьба между мужчинами и женщинами.

Либертарианство уже устанавливает равенство между полами. Краеугольный камень нашего вероучения говорит, что все люди созданы равными, что все мы имеем одинаковые неотделимые права, данные нам творцом, включая жизнь, свободу и собственность.

Единственное, к чему привела эта повестка дня радикального феминизма, – это к большему вмешательству государства в экономические процессы, созданию рабочих мест для бюрократов, ничего не делающих для общества (то ли в виде министерств по делам женщин, то ли в виде международных организаций, призванных продвигать эту повестку дня).

Другой конфликт, поднимаемый социалистами, – это конфликт между человеком и природой. Они утверждают, что люди наносят вред планете, которую нужно защищать любой ценой. Даже доходя до того, что выступают за механизмы контроля над народонаселением или кровавую повестку абортов.

К сожалению, эти вредные идеи проникли в наше общество. Неомарксистам удалось кооптировать здравый смысл Запада. Им удалось это сделать посредством присвоения средств массовой информации, культуры, университетов и международных организаций.

К счастью, все больше людей решаются говорить откровенно. Потому что мы видим, что если мы не будем бороться с этими идеями, то единственная возможная судьба – это то, что у нас будет все больше государства, больше регулирования, больше социализма, больше бедности, меньше свободы и, соответственно, более низкий уровень жизни .

Президент Аргентины Хавьер Милей выступает с речью во время Всемирного экономического форума в Давосе, 17 января 2024 года. Фото Getty Images

7. Запад вернулся к социализму

Запад, к сожалению, уже встал на этот путь. Для многих может показаться смешным сказать, что Запад вернулся к социализму. Но это смешно лишь в той мере, в какой мы ограничиваемся традиционным экономическим определением социализма. А оно говорит, что это экономическая система, в которой государство владеет средствами производства.

Это определение должно быть обновлено в соответствии с нынешними обстоятельствами. Сегодня государствам не нужно напрямую контролировать средства производства, чтобы контролировать каждый аспект жизни людей.

С помощью таких инструментов, как денежная эмиссия, долговые обязательства, субсидии, контроль процентных ставок, контроль над ценами и регулирование для исправления предполагаемых «провалов рынка», они могут контролировать судьбы миллионов людей.

Таким образом, мы пришли к тому, что под разными названиями или в разных формах значительная часть общепринятых политических предложений в большинстве западных стран является коллективистскими вариантами.

Независимо от того, объявляют ли они себя открыто коммунистическими, социалистическими, социал-демократическими, христианско-демократическими, неокейнсианскими, прогрессивными, популистскими, националистическими или глобалистическими.

Существенных отличий по существу нет: все они утверждают, что государство должно руководить всеми аспектами жизни людей. Все они защищают модель, противоположную той, которая привела человечество к наиболее поразительному прогрессу в его истории.

8. Посягательство на свободный рынок – путь к бедности

Мы собрались здесь сегодня, чтобы пригласить другие страны Запада вернуться на путь процветания. Экономическая свобода, ограниченное правительство и неограниченное уважение частной собственности являются важными элементами для экономического роста.

Феномен обнищания, вызванный коллективизмом, не фантазия. И не фатализм. Это реальность, хорошо известная аргентинцам.

Потому что мы были там. Мы прошли через это. Когда мы решили отказаться от модели свободы, которая сделала нас богатыми, мы оказались в ловушке нисходящей спирали, где мы становимся беднее с каждым днем.

Мы здесь, чтобы предупредить вас о том, что может произойти, если страны Запада, разбогатевшие благодаря модели свободы, продолжат идти по этому пути рабства.

Пример Аргентины – это эмпирическая демонстрация того, что независимо от того, насколько вы богаты, сколько у вас природных ресурсов, насколько квалифицировано и образовано население, сколько золотых слитков в копилке центрального банка, если вы принимаете меры, препятствующие развитию свободы.

Если вы принимаете меры, препятствующие свободному функционированию рынков, свободной конкуренции, свободной системе цен, если вы препятствуете торговле, если вы посягаете на частную собственность, единственным возможным пунктом назначения является бедность.

9. Бизнес, не дайте себя запугать

Напоследок хочу обратиться ко всем присутствующим здесь предпринимателям и к тем, кто наблюдает за нами со всех уголков планеты.

Не дайте себя запугать ни политической касте, ни паразитам, живущим на средства государства. Не поддавайтесь политическому классу,

который хочет лишь увековечить себя у власти и сохранить свои привилегии.

Вы – общественные благотворители. Вы – герои. Вы – создатели невероятного периода процветания, который мы когда-либо переживали. Не позволяйте никому говорить вам, что ваши амбиции безнравственны. Если вы зарабатываете деньги, то только потому, что предлагаете лучший продукт по лучшей цене, тем самым внося свой вклад в общее благосостояние.

Не поддавайтесь на авансы государства. Государство – это не решение. Государство – это сама проблема.

Вы настоящие герои этой истории, и знайте, что с сегодняшнего дня у вас есть непоколебимый союзник в лице Аргентинской Республики.

Да здравствует свобода, к черту!

***

№ 628-1

10 причин читать, слушать, анализировать и понимать Хавьера Милея, президента Аргентины

2025-01-26

Романчук

1) Редчайший случай, когда учёный-экономист, сторонник теории и практики Свободы, стал президентом страны. Х. Милей – не конвейерный продукт западной mainstream economics. Он редчайший штучный bespoke учёный, руководитель с чётким пониманием законов экономики.

2) Х. Милей чётко понимает разницу между той целевой моделью, пунктом назначения, параметрами идеальной модели экономики, к которой нужно прийти, и теми стартовыми условиями, в которых находится глава страны, который в условиях жёстких демократических ограничений, хочет привести свою страну к этому идеалу. К. Милей демонстрирует мастер класс транзита от failed state, поражённый порочными практиками Левиафана, коррупцией, олигархатом к модели свободного рынка – капитализма при сохранении демократических институтов.

3) Х. Милей на практике показывает, как нейтрализовывать провалы Государства в монетарной и фискальной политике. Инфляция – это аморальный налог на бедных. Дефицит бюджета – это бесплатный подарок, в основном, для богатых, фаворитов VIP-распорядителей чужого. Ликвидация первого и второго – безусловное благо для страны.

4) Х. Милей на практике показывает преимущества экономической свободы. За первый год своего президентства он убедительно доказал, что для лечения экономики от болезней Левиафана нужна, прежде всего, политическая воля. Политическая воля проводить системные рыночные реформы, а не переформатировать олигархат и схематоз для обогащения своих бизнес и политических кланов и группировок.

5) Х. Милей доказывает, что открытый, понятный, честный диалог президента-реформатора с обществом даже при краткосрочном росте издержек, обеспечивает поддержку людей. Опросы однозначно показывают, что аргентинцы доверяют первому в своей истории президенту-либертарианцу. Значит, гипотеза о том, что украинцы однозначно отвергнут свободнорыночные реформы, ложная, ошибочная. Украинцам за всю историю ещё никто свободный рынок, настоящий капитализм с его экономической свободой не предлагал.

6) Х. Милей показывает вред для экономики государственного регулирования всего и вся. Доверие к Предпринимателю, к производителю товаров/услуг, активизация рыночных механизмов и институтов управления рисками – это благо для экономики, ценнейший вклад в ускорение экономического роста.

7) Х. Милей показывает, что для качественного управления страной не нужно 30 - 40% рабочей силы в госсекторе, на зарплате налогоплательщиков. Достаточно мах. 10%, включая армию, чтобы защищать страну, обеспечивать порядок и защиту прав собственности. Остальное гораздо качественнее, дешевле и быстрее делать через бизнес и общество.

8) Х. Милей ещё и ещё раз напоминаем нам тот урок, который мы обязаны были усвоить в начале 1990-ых, но бездарно, даже преступно не усвоили. Социализм – это тотальное, аморальное Зло. Это проклятие обыкновенных людей. Это разрушение принципа добровольности обмена и кооперации между людьми. Социализм и его идеология в виде марксизма – это воплощение сатанизма в политике и экономике.

9) Х. Милей убеждает нас, что самый лучший метод проведения реформ – быстро, системно, одним пакетом, с ориентацией на один маяк – экономическую свободу. Это простой и понятный KPI для каждого правительства. Из модели Олигархат/Схематоз реалистично сделать малое государство максимум за 12 месяцев, особенно если есть поддержка парламента у президента, который пришёл во власть не править всласть, а делать реформы.

10) Х. Милей с аргентинцами убеждает нас, что свободный рынок – лучшее решение не только таких острых проблем, как бедность, безработица и отсталость, а также для ускорения экономического роста и модернизации страны.

В 2019 году у В. Зеленского и его «Слуг народа» были гораздо более благоприятные условия для создания в Украине модели роста и развития на основе Свободы.

К сожалению, **был выбран курс в прямо противоположном направлении.**

Сам В. Зеленский точно Милеем не был, и вокруг него все потенциальные милеи были выжжены калёным железом Левиафана.

В 2014 у П. Порошенко был шанс на системные рыночные реформы.

К сожалению, П. ***Порошенко*** **и его фавориты не воспользовались услугами тех, кто вполне мог бы сделать то, что сегодня делает Милей в Аргентине.**

> — Тогда К. Бендукидзе, М. Саакашвили, другие сторонники свободного рынка были рядом, но их просто задвинули. Милеи Порошенко были не нужны.

Другие президенты и премьеры Украины были очень далеки от реализации идей свободы.

По самым разным причинам.

Сегодня мы в ***Международном институте свободы*** создаём спрос на теорию и практику свободу, готовим команду нашего Милея, готовим самого Милея.

Пока он коллективный, но только так может появиться тот политик, та политическая сила, которая победит на выборах с программой «Украина - Новый Запад», программой аргентинского Милея для Украины. Присоединяйтесь!

Титан Реформ: промова Хав’єра Мілея

***

№ 628-2

Титан Реформ: промова Хав’єра Мілея

Переклад українською мовою промови президента Аргентини Хав'єра Мілея на врученні премії Titan of Economic Reform 2025. Стратегія для розвитку вільної благополучної країни.

***

Я хотів би подякувати всім присутнім та організаторам, які зробили цей вечір можливим. Для мене велика честь бути тут і отримати нагороду «Titan» за економічну реформу в цей день.

Для тих, хто мене не знає, я - економіст, якому випала честь керувати долею своєї країни. Усе своє життя я захоплювався економічною теорією, і факти теорії та моя власна історія привели мене до прийняття ідей Австрійської економічної школи й, зокрема, ідей свободи. Таким чином, моя відданість ідеям свободи, тобто захисту права на життя, свободу і власність, є непохитною, і, проживши більшу частину свого дорослого життя в країні, охопленій соціалізмом, і ця відмінність сповнює мене гордістю.

Я вже неодноразово говорив, що соціалізм - це хвороба душі, яка атакує і роз'їдає фундаментальні цінності людини. І якщо їй вчасно не протистояти, вона може призвести до нещастя, як це сталося в моїй країні. Проте мовчазна більшість починає прокидатися, і, як наслідок, хід історії змінюється.

Сьогодні я нагороджений почесним званням «Титан економічних реформ», і я повинен сказати, що це звання дійсно відповідає тому завданню, яке ми виконуємо в Аргентині протягом останнього року. Воно справді титанічне не лише через розмір, глибину та складність реформ, які ми проводимо, але й тому, що ми повинні боротися проти здирництва та саботажу корпоративних інтересів, які вкоренилися у владі Старого Режиму.

Ось чому я хочу скористатися цією можливістю, щоб поділитися з вами деякими ідеями про те, що ми робимо, і що дехто вже називає Аргентинським дивом. Але також і деякими помилками традиційної політики, тому що битва буде тривалою, і нам потрібні правильні інтелектуальні інструменти, щоб виграти її.

По-перше, ми боремося проти ідей градуалізму.

> — Ми, аргентинці, звикли до розчарувань; бо це продукт життя в країні, інфікованій соціалізмом, де протягом 100 років були диктатури й демократичні уряди. Єдиною константою був колективізм у тій чи іншій формі, були також реформістські спроби, але поки що всі вони зазнали невдачі, і жодна з них не змогла здійснити перехід від збіднілого колективізму до капіталізму.

Цей цикл ілюзій і невдач протягом десятиліть призвів до того, що багато аргентинців вирішили емігрувати, якщо у них була така можливість, або задовольнятися виживанням, якщо такої можливості не було. Це повторювалося протягом практично всього XX століття, що призвело до руйнування багатства і капіталу, яке характеризує те, що ми називаємо "століттям приниження Аргентини".

Питання, яке багато хто ставив протягом десятиліть, чому реформістські коаліції зазнали невдачі в історії Аргентини, є простим: до цього часу жоден уряд, за винятком уряду Карлоса Менена, якщо хочете, не наважився застосувати рецепти лібералізму без страху.

Це відбувається через страх. Страх втратити підтримку, страх порушити домовленості, страх соціального протесту або програшу на наступних виборах. Це відбувається тому, що політики, незалежно від їхньої партії, намагаються виконати найпершу умову - утриматися при владі за будь-яку ціну, лише потім вони думають про те, як здійснити обіцяні зміни.

Так само як бізнесмен прагне максимізувати прибуток своєї компанії, так і політик передусім прагне максимізувати час свого перебування при владі та розмір бюджету, яким він керує.

Саме через страх втратити підтримку вони адаптують свої ідеї таким чином, щоб бути впевненими, що зможуть довше залишатися при владі під будь-яким приводом, навіть ті, хто хоче змін чи реформ, обирають реформи, які поступово і невблаганно закінчуються невдачею. Але ми - не політики, ми не виходимо з того, що найважливіше - це залишатися при владі, для нас найважливіше - це проводити наші реформи.

Ми керуємо без страху, застосовуючи шокові заходи, щоб викликати довіру в суспільстві та на ринку, не тільки тому, що це наші переконання, але й тому, що емпіричні дані супроводжують нас, починаючи з 1952 року, всі шокові

програми, за винятком програми 1959 року, були експансивними з точки зору активності та зайнятості, а всі градуалістські програми закінчувалися погано.

По-друге, ми не досягаємо консенсусу з ворогом.

> — Інша помилка, до якої схильні політики-реформатори, - це помилка консенсусу. Більшість реформаторів стикаються з політичним класом, який каже їм, що вони повинні досягти з ним консенсусу щодо своїх реформ. Однак, якщо політики, з якими ти стикаєшся, представляють ідеологію, яка була причиною всіх лих, немає і ніколи не може бути можливості досягти згоди. Не може бути згоди між добром і злом, тому що ми працюємо в інтересах антагоністичних інтересів. Не можна домовлятися про умови реформ із тими, хто живе за рахунок збереження своїх привілеїв.

Ми прийшли до влади в абсолютно критичному контексті, знаючи, що терміново потрібно стабілізувати економіку, але важливо демонтувати колективістського Левіафана, який був створений в Аргентині за останні 100 років.

Ось чому наш другий захід в економічних питаннях був пов'язаний не з тим, що терміново, а з тим, що важливо. Декрет 70/2023 став початком низки структурних реформ, які, безсумнівно, відкриють наші ринки й зблизять нас з рештою світу, і це вже відбувається.

Невдовзі після декрету ми направили до Конгресу законопроект, який разом представляє реформу держави, що увосьмеро перевищує реформи, що були проведені урядом Карлоса Сауля Менема, іншими словами, ми здійснили найбільшу структурну реформу в історії Аргентини, переломивши 123 роки занепаду.

Іншими словами, ми не лише подбали про нагальну стабілізацію економіки, але й втілили найамбітніший реформаторський проект в історії нашої країни. ми зробили все це одночасно, бо нагальність не терпить зволікання.

Четвертий пункт, і перш за все дуже важливий на глобальному рівні, - це зменшення розміру держави.

> — Ідея, з якою я хочу вас залишити, полягає в тому, що реформування держави означає повернення влади, яку було відібрано у громадян, і єдиний спосіб зробити це - зменшити державу, іншого шляху немає.

Я знаю, що це може звучати мило або з добрими намірами, але повірте мені, коли політик каже вам, що хоче ефективної держави, він виступає за кращі механізми крадіжки багатства у громадян.

Єдина прийнятна держава - це найменша з можливих.

Повернути платнику податків те, що йому належить, і покласти край продажу послуг. Немає кращого методу, ніж ліквідувати державну бюрократію так, щоб не було можливості продавати ці послуги.

Життя людей не може залежати від рішення бюрократа за прилавком, дерегуляція - це єдиний успішний шлях.

Тому що держава, яка привласнює собі завдання, що не належать до її компетенції, в кінцевому підсумку не здатна виконувати свої основні обов'язки, як сказав Мюррей Ньютон Ротбард, винахідник анархо-капіталізму, чим більший розмір держави, тим менше ресурсів буде використовуватися для задоволення бажань споживачів, які зробили свій внесок у виробництво, і тим більше ресурсів буде використовуватися для задоволення бажань споживачів, які не виробляють, тобто паразитів, друзів політиків.

Нарешті, навіть з усіма змінами, яких ми досягли за перший рік правління, який майже однозначно можна назвати абсолютним успіхом, оскільки ми досягли:

(1) найбільшого бюджетного профіциту за 123 роки,

(2) знизили загальну інфляцію з 54% до 0,8%,

(3) скоротили рівень бідності з 55% до 38% за один рік.

Маємо кращі показники активності та зростання, ніж на момент нашого приходу до влади, а ми перебуваємо при владі лише один рік.

Крім того, декрет 70/2023 та основний закон - це лише верхівка айсберга.

Перед нами ще 3.200 структурних реформ, тому що наша мета складна, але проста - ми хочемо зробити Аргентину найвільнішою країною у світі, тому що ми знаємо, що свобода породжує процвітання.

Тому що ми знаємо, що наші ідеї працюють, тому що ми довели це протягом цього року і це був лише початок, найкраще ще попереду, і я також хочу подякувати вам за це визнання.

Нехай Бог благословить кожного з вас і аргентинців.

Зробімо Аргентину та Сполучені Штати знову великими, і нехай сила небес буде з нами! Хай живе свобода!

***

№ 629

23 січня 2025 Правління Національного банку прийняло рішення підвищити облікову ставку до 14,5% річних, що в реальному вимірі (за мінусом інфляції) становить 2,5% річних

2025-01-27

Данилишин

Формально рішення НБУ продиктоване підвищенням рівня інфляції та погіршенням стану валютного ринку. Так, за 2024 р. інфляція підвищилася до 12,0% в річному вимірі, а валютний попит (інтервенції НБУ) збільшився на 22% проти попереднього року (в т.ч. нетто-попит з боку населення збільшився в 3 рази).

Однак, облікова ставка НБУ в нинішніх умовах України не здійснює помітного впливу на інфляцію, а переважно слугує «інструментом» нарощування прибутковості банків та призводить до значних державних збитків.

Підвищення облікової ставки НБУ на 1 відс. пункт в нинішніх параметрах фіскально-монетарних відносин призводить до додаткових втрат державних коштів на 11 млрд. грн. в рік,

— в т.ч. від збільшення вартості внутрішніх запозичень на 6 млрд. грн; від збільшення витрат НБУ за депозитними сертифікатами - на 5 млрд грн в рік.

За останні 2 засідання Правління НБУ підвищило облікову ставку на 1,5 відс. пункти і планує підвищити ще на 1 відс. пункт в майбутньому.

Тим самим додаткові збитки держави від ужорсточення монетарної політики складуть понад 27 млрд. грн в річному масштабі.

І це все - додатково до тих 270 млрд. грн процентних витрат, які вже має понести Уряд та НБУ у 2025 р.

1) — за внутрішнім боргом та

2) — депозитними сертифікатами.

З початку війни лише на користь банків держава сплатила 475 млрд. грн процентних витрат.

— Якби протягом війни облікова ставка НБУ встановлювалася на адекватному з інфляцією рівні, то такі витрати були б на 30% нижчими.

Цикл реально позитивної ключової процентної ставки триває в Україні вже понад 2 роки.

Однак,

— понесені державою витрати не справили впливу ні на гальмування інфляції, ні на зниження валютного попиту.

Переважна більшість поточних проінфляційних чинників в Україні знаходиться поза межами дії монетарних інструментів НБУ:

(1) - Зростання витрат в реальному секторі економіки (у зв'язку з коригуванням тарифів та використанням дизельної енергії) штовхає ціни вгору незалежно від розміру ключової процентної ставки НБУ.

(2) - Дефіцит держаного бюджету диктується воєнними факторами і переважним чином (на 93% в 2024 році) покривається із зовнішніх джерел, а тому не залежить від процентних ставок запозичень з внутрішнього боргового ринку.

(3) - Погодні фактори, які спричинили підвищення цін на окремі категорії сільськогосподарської продукції, також не реагують на облікову ставку;

(4) - Девальвація обмінного курсу гривні (що спричинила відповідний приріст цін імпортних товарів) залежить від керованих валютних інтервенцій НБУ та від притоку зовнішньої допомоги, а не від розміру облікової ставки НБУ.

Більше того,

неспроможність монетарної політики впливати на інфляцію обумовлюється категоричною слабкістю каналів монетарної політики.

Зараз у НБУ немає ЖОДНОГО адекватно працюючого каналу монетарної трансмісії.

— Ситуація на кредитному, фондовому, валютному та депозитному ринках не дозволяє ключовій ставці посилати продуктивні імпульси, які б спричиняли зміни попиту на споживчих ринках. Імпульси застряють або у процентній маржі банків, або просто у нікчемній величині самих ринків.

Про дисфункцію національної монетарної трансмісії свідчать наступні факти:

(1) - мікроскопічний рівень ринкового кредитування (14% ВВП, 30% якого припадає на пільгові програми кредитування);

(2) - гігантська процентна маржа банків, яка за час війни розширилася до 12,5% (вересень 2024 р.) і з'їдає початковий імпульс облікової ставки;

(3) - низька схильність населення до банківських заощаджень: 60% вкладів належать 1% вкладників, банківські вклади населення становлять менше 20% від приватних споживчих витрат за рік;

(4) - наростання валютного попиту в умовах покращення торгового сальдо;

(5) - майже повна відсутність фондового ринку (в сегменті недержавних цінних паперів).

НБУ вперто «не помічає» НЕСПРАВНОСТІ національної монетарної трансмісії та продовжує «таргетувати» апріорі недосяжні показники інфляції.

Як наслідок,

1) — всі потуги таргетерів з НБУ є МАРНИМИ і

2) — лише вимивають кошти з кишень платників податків у кишені банкірів.

Єдиним інструментом, яким НБУ міг стримувати інфляцію був режим фіксованого обмінного курсу.

З жовтня 2023 року цей режим було скасовано, що не дало очікуваної валютної стабілізації, а навпаки, призвело до дестабілізації валютних очікувань, надмірних розтрат валютних резервів і, як наслідок, до прискореної девальвації гривні та виникнення девальваційно-інфляційної спіралі.

Населення не довіряє гривневим активам все більше і більше. Штучне приваблення гривневих активів без росту продуктивності економіки не дало результату.

За 11 місяців минулого 2024 року банки змогли залучити в банківську систему лише 26 млрд. грн.

1) — Натомість на придбання іноземної валюти населення за аналогічний період спрямувало 436 млрд. грн, тобто

2) — пропорція складає 1 до 17! (ще в 2023 р. відповідна пропорція складала 1 до 3).

Українське ноу-хау - привабити в банківську систему вільні гривневі кошти без розвитку інструментів кредитування - провалилася.

«Політика високих ставок» НБУ помітним чином не вплинула ні на привабливість гривневих депозитів, ні на стабілізацію валютного ринку, ні на цінову стабільність на товарних ринках.

На що дійсно вплинула висока ключова ставка НБУ, так це на збільшення прибутків банків.

Завдяки росту процентних доходів від держави:

1) проценти за ОВДП, 2) депозитними сертифікатами та 3) пільговими кредитними програмами),

— банківська система вже другий рік поспіль демонструє історично рекордні показники прибутковості, ліквідності та адекватності капіталу.

1) — За 11 місяців 2024 р. банки отримали 176 млрд. грн прибутку до оподаткування.

2) — 57% процентних доходів банки отримують від держави.

3) — В 2024 р. за оцінкою банки отримають від держави близько 200 млрд. грн процентних доходів.

І такі астрономічні доходи – прямий результат процентної політики НБУ останніх років.

Варто не оминути також

— маніпулятивні прийоми НБУ з приховування об'єктивного рівня ключової процентної ставки.

З кінця 2022 р. НБУ перейшов на так званий «монетарний дизайн нижньої межі» і став називати обліковою ставкою не серединний рівень процентних ставок інструментів НБУ, а процентну ставку за «найдешевшим» інструментом НБУ – депозитними сертифікатами «овернайт».

У світовій практиці, як правило, ключовою ставкою називають найдешевшу ставку, за якою фінансові інституції можуть отримати позичкове фінансування від центрального банку. Станом на кінець січня 2025 р. такою «найдешевшою» ставкою в національному дизайні ставок є овернайт-кредити НБУ за ставкою 17,5% річних.

А що ж по ринку кредитування України?

1) — Рівень кредитування в Україні в чергове скоротився і станом на кінець 2024 р. становив лише 14,2% ВВП, що є природним наслідком жорсткої монетарної політики НБУ та ризиків невизначеності.

2) — Зависока ціна позикових ресурсів дестимулює виробників залучати позикові ресурси, реальна вартість яких в середньому перевищує реальні темпи приросту виробництва. В 2024 р. реальна процентна ставка гривневих кредитів для бізнесу становила 9% річних, що втричі перевищує темпи приросту реального ВВП.

Кредити – це не тільки інвестиції в нарощування продуктивності реальної економіки.

Кредитний канал – це ключовий канал монетарної трансмісії, який власне і дає змогу центральному банку зберігати спроможність ефективно досягати своїх інфляційних цілей в майбутньому.

На жаль, **НБУ «не приділяє належної уваги» відродженню кредитного ринку України.**

1) — НБУ в чергове захопився оцінкою стійкості банків, запровадженням нових (посилених) вимог до структури капіталу банків, розвитком нішових кредитних продуктів (на кшталт ESG-кредитування).

Тоді як

2) — загальний кредитний клімат в країні залишається несприятливим, і вагомий вклад в цю «несприятливість» вносить саме базова ціна позичкових ресурсів.

Ресурси банківської системи повинні відігравати іншу (більш прогресивну) роль у підтримці воєнної економіки.

Позикові кошти банків потрібні для

— 1) реалізації відновлювальних інвестиційних проектів, 2) стимулювання повернення біженців, 3) покращення зовнішньоторговельного сальдо.

Однак,

— політика НБУ (і зокрема останнє рішення його Правління) продовжує завдавати деструктивних шоків реальному сектору економіки,

і лише достатній обсяг зовнішньої фінансової підтримки утримує економіку від сповзання у стан економічної кризи та валютної дестабілізації.

***

№ 630

Будь-які перемовини щодо миру в Україні без України неможливі, оскільки не матимуть результатів – Президент

2025-01-25

Україну неможливо усунути з будь-якого переговорного майданчика.

Про це Президент Володимир Зеленський заявив під час зустрічі з представниками ЗМІ.

«Війна Росії – проти України, проти Європи, проти всього світу, але передусім війна йде на нашій землі.

Виключити Україну неможливо з будь-якого перемовного майданчика.

Або

> — **цей переговорний майданчик не буде мати реальних результатів, а буде мати тільки результати політичні**.

І з безпекою, і з закінченням війни такі результати не будуть ніяк пов'язані»,

– наголосив Глава держави.

Володимир Зеленський зазначив, що підтримує бажання Президента США Дональда Трампа досягти успіху у встановленні справедливого миру.

Але це можливо лише з Україною, адже Росія закінчувати війну не хоче.

Також Глава держави додав, що **за столом переговорів має бути і Європа**.

«Я б дуже хотів, щоб європейський голос також був. Для нас це важливо, бо ми будемо членами Європейського Союзу. Але **я не можу сьогодні чітко сказати, яка буде структура переговорного процесу, бо ми ще не маємо спільного плану**», – зазначив Президент.

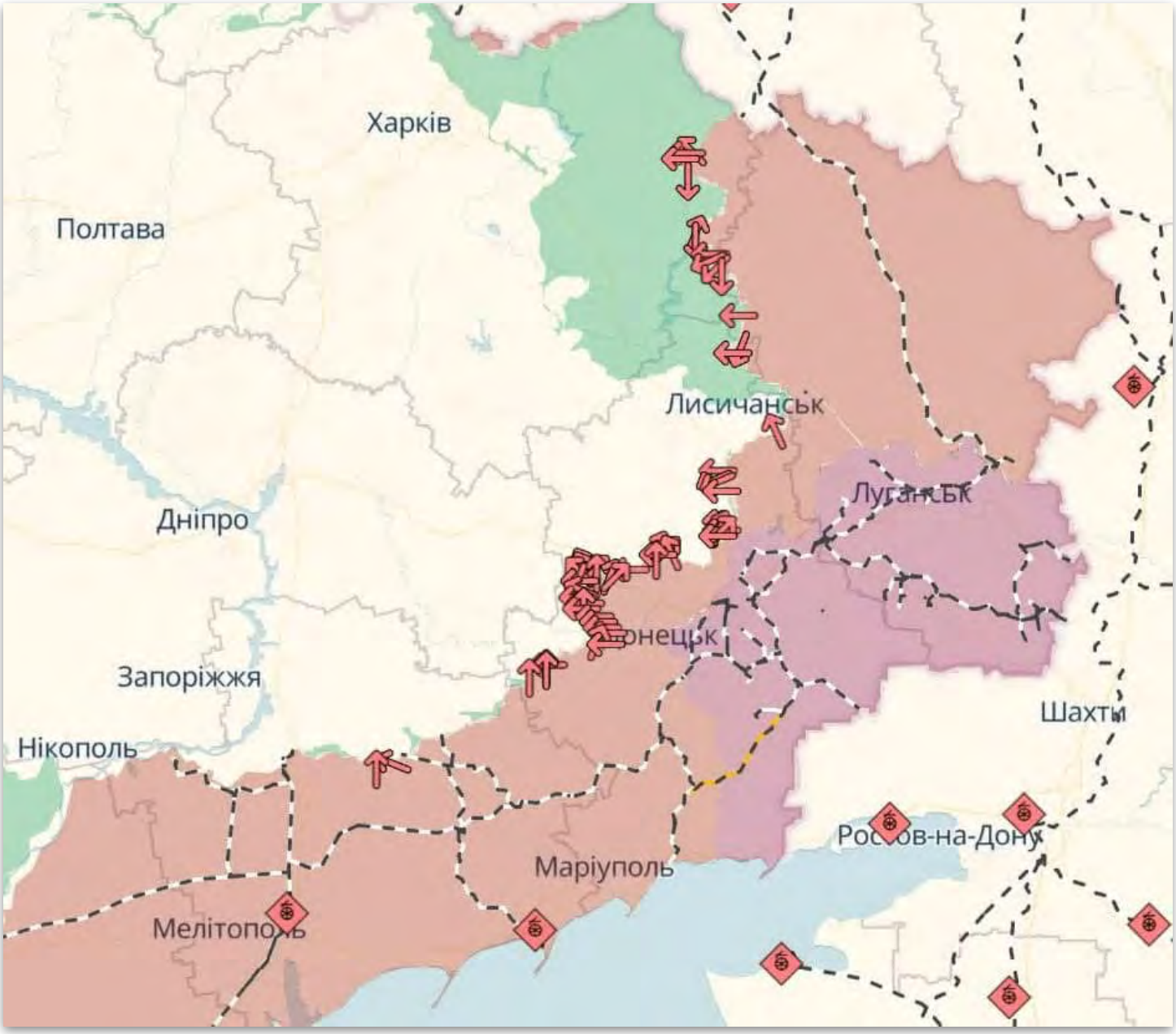
За словами Володимира ***Зеленського***, **основою цього плану мають стати документи, що їх уже розробила Україна**:

> 1) ***Формула миру*** та 2) ***План перемоги***.

***

№ 631

Ворог окупував Времівку та практично захопив Велику Новосілку

2025-01-27

#DeepState

Крім того, росіяни просунулись

— 1) у Торецьку, 2) Котлиному, 3) біля Надіївки, 4) Петропавлівки та 5) Котлиного.

***

№ 632-1

Володимир Зеленський: Україна і Молдова разом можуть забезпечити енергетичну стабільність і нормальне виробництво електрики на 10 років уперед

2025-01-25

Президент Володимир Зеленський зустрівся з Президенткою Молдови Маєю Санду, яка приїхала до України з візитом.

Глава держави подякував за незмінну та принципову підтримку територіальної цілісності й незалежності України з боку Молдови.

Ключові теми переговорів – взаємна підтримка, спільна робота та спільні рішення, які можуть допомогти обом народам.

Володимир Зеленський зазначив, що причиною складної енергетичної ситуації в регіоні є не лише російські удари по українській енергетичній інфраструктурі, а й штучна енергетична криза, яку Росія створила в Молдові.

«Україна і Молдова разом можуть забезпечити енергетичну стабільність і нормальне виробництво електрики на 10 років уперед. Всі рішення ми обговорили та домовились доручити нашим командам негайно все це опрацювати. Відсутність криз у Молдові – це, зокрема, і наша, українська безпека», – сказав Володимир Зеленський.

Молдо́ва[22][23], или **Молда́вия**[24][25] (рум. *Moldova* [mol'dova]), официально — **Республика Молдо́ва**[24][26][27] (рум. *Republica Moldova*) — государство в Юго-Восточной Европе, граничащее с Украиной и Румынией.

Площадь территории — 33 846 км², однако де-факто около 12,3 % территории (непризнанная Приднестровская Молдавская Республика) не контролируется молдавскими властями. Численность населения, по итогам переписи 2014 года, — 2 913 281 человек[19][28][d]; по оценке на 1 января 2022 года — 2 603 813 человек[29][d]. Занимает 132-е место в мире по численности населения и 135-е по территории. Не имеет непосредственного выхода к морю, однако порт Джурджулешты на Дунае способен принимать суда класса «река-море» и небольшие морские суда.

Крім того, Україна готова допомогти Молдові вугіллям, і конкретно – електростанції на лівому березі Дністра.

«Ця електростанція здатна забезпечити електрикою не лише всю Молдову, але й значною мірою наш регіон. Причому питання ціни на вугілля для виправлення ситуації взагалі не стоїть. Ми готові розглянути різні варіанти: дати, якщо це потрібно, професійних людей, налагодити співпрацю», – додав Президент.

Завдяки українсько-молдовській співпраці всю Молдову можна забезпечити електрикою та знизити її ціну на 30 %. Також, за словами Президента, Азербайджан має обсяги газу, які можуть бути експортовані в наш регіон. Зокрема, про це Глава держави говорив з Ільхамом Алієвим під час їхньої зустрічі в Давосі.

«Є газ, є маршрути постачання з Азербайджану. Головне – щоб була політична воля працювати для своїх людей, а не з Москвою на якусь тіньову кишеню, як це роблять деякі персонажі у Східній Європі», – сказав Президент.

Президентка Молдови відзначила продуктивність сьогоднішніх переговорів і наголосила, що обидві країни працюватимуть разом заради того, щоб запобігти цій енергетичній кризі та не дати їй перетворитися на безпекову.

Мая Санду також запевнила, що позиція Молдови щодо підтримки України залишатиметься незмінною.

«Українська сміливість забезпечує молдовський мир. Ми завжди будемо вдячні українському народу. Ваша сміливість і самопожертва прикрили Молдову від війни. Ми в боргу перед вами та вдячні й ніколи цього не забудемо», – сказала вона.

Окрему увагу під час зустрічі Володимир Зеленський і Мая Санду приділили безпеці та інтеграції в ЄС, а також конкретним проєктам в інфраструктурі, зокрема у сфері транспорту.

***

№ 632-2

Спільна заява Президента України Володимира Зеленського та Президентки Республіки Молдова Маї Санду

Молдо́ва[22][23], или **Молда́вия**[24][25] (рум. *Moldova* [mol'dova]), официально — **Республика Молдо́ва**[24][26][27] (рум. *Republica Moldova*) — государство в Юго-Восточной Европе, граничащее с Украиной и Румынией.

Площадь территории — 33 846 км², однако де-факто около 12,3 % территории (непризнанная Приднестровская Молдавская Республика) не контролируется молдавскими властями. Численность населения, по итогам переписи 2014 года, — 2 913 281 человек[19][28][d]; по оценке на 1 января 2022 года — 2 603 813 человек[29][d]. Занимает 132-е место в мире по численности населения и 135-е по территории. Не имеет непосредственного выхода к морю, однако порт Джурджулешты на Дунае способен принимать суда класса «река-море» и небольшие морские суда.

2025-01-25

Президентка Республіки Молдова Мая Санду здійснила візит в Україну на запрошення Президента України Володимира Зеленського. Президенти України та Республіки Молдова провели переговори, під час яких вони:

1. підкреслили важливість відносин між Україною та Республікою Молдова, які ґрунтуються на принципах добросусідства, спільних демократичних цінностях і повазі до міжнародного права. Крім того, домовилися посилити співпрацю щодо ініціатив, які сприятимуть зміцненню партнерства між двома державами;

2. домовились і надалі активізувати свої зусилля, спрямовані на розвиток міцних і всебічних відносин між Україною та Республікою Молдова, заснованих на взаємній довірі, повазі та солідарності; підтвердили в цьому контексті свої зобов'язання щодо практичного, передбачуваного, орієнтованого на перспективу порядку денного співпраці між Україною та

Республікою Молдова, який здійснюватиметься в конструктивному та взаємовигідному дусі;

3. підтвердили безумовну підтримку та відданість суверенітету, незалежності, єдності та територіальній цілісності обох держав у межах їхніх міжнародно визнаних кордонів;

4. підтвердили повну солідарність Республіки Молдова з Україною та її народом, який мужньо та в законний спосіб протистоїть російській загарбницькій війні, і погодилися продовжувати практичну допомогу Україні стільки, скільки це буде необхідно, щоб створити умови для відновлення всеосяжного, справедливого й тривалого миру в Україні та зміцнення безпеки Європи;

5. відзначили багатовимірну допомогу Республіки Молдова в задоволенні потреб України та її народу з перших днів незаконного, неспровокованого та невиправданого повномасштабного військового вторгнення Росії в Україну, визнаючи важливість продовження гуманітарної допомоги та зобов'язуючись збільшити спільні зусилля з метою визначення необхідних засобів і надання гуманітарної підтримки тим, хто постраждав від загарбницької війни Росії проти України, зокрема переміщеним українцям у Молдові;

6. закликали до виведення російських військ з усіх тимчасово окупованих територій України та закликали міжнародну спільноту забезпечити надійні гарантії безпеки для України;

7. рішуче засудили цілеспрямовані та систематичні атаки Росії на цивільну інфраструктуру України, що призводять до численних жертв серед цивільного населення та є грубим порушенням міжнародного гуманітарного права. Ці атаки також загрожують громадянам Молдови через порушення її суверенного повітряного простору, коли безпілотники опиняються на молдовській землі. Такі дії є неприйнятними й підкреслюють необхідність негайних і скоординованих зусиль для забезпечення надійної та ефективної оборони України;

8. підтвердили підтримку **Формули миру, яка є єдиним життєздатним та ефективним механізмом для відновлення справедливого й тривалого миру та припинення загарбницької війни** Росії проти України відповідно до норм і принципів міжнародного права;

9. підкреслили, що ефективна санкційна політика є ключовим чинником, який обмежує можливості, засоби та ресурси Росії для фінансування її війни проти України. Тому сильні санкції є не лише ключовим стримувальним чинником, але й незамінним інструментом для відновлення миру в Україні та в усій Європі;

10. погодилися з важливістю **створення спеціального міжнародного трибуналу** для забезпечення відповідальності Російської Федерації за загарбницьку війну проти України;

11. наголосили, що повномасштабна агресія Росії проти України та порушення міжнародних норм, що тривають, засуджені переважною більшістю міжнародної спільноти в резолюціях Генеральної Асамблеї ООН, ставлять під сумнів роль Росії як посередника та гаранта в різних ситуаціях конфліктів, зокрема в Придністровському конфлікті;

12. підтвердили спільну відданість мирній реінтеграції Республіки Молдова шляхом переговорів і закликали до безумовного виведення російських військ із Придністровського регіону;

13. рішуче засудили навмисне припинення Російською Федерацією постачання газу до Придністровського регіону Республіки Молдова, що спричинило гуманітарну кризу. Сторони підтвердили свою прихильність і здатність забезпечити термінові й конкретні рішення для задоволення енергетичних потреб жителів Придністровського регіону, запобігання подальшій ескалації кризи та відновлення базових послуг;

14. висловили рішучу готовність до спільних кроків, спрямованих на зміцнення енергетичної безпеки та диверсифікацію джерел енергії для забезпечення стабільності енергопостачання та збереження незалежності від зовнішніх впливів;

15. засудили безпрецедентну підривну діяльність і гібридні атаки Росії проти Молдови, особливо в контексті торішніх президентських виборів та референдуму. Ці дії демонструють чіткий намір систематично втручатися в демократичні процеси з метою дестабілізації регіону та підриву стабільності у Європі;

16. засвідчили відданість зміцненню співпраці з метою протидії подальшим гібридним загрозам і дезінформації;

17. підтвердили обопільну рішучість зміцнювати практичну співпрацю між Україною та Республікою Молдова в усіх сферах, що становлять взаємний інтерес. Це зобов'язання охоплює зміцнення економічних зв'язків, сприяння культурним обмінам і взаємодію в подоланні спільних безпекових викликів;

18. підтвердили зобов'язання співпрацювати з міжнародною спільнотою для забезпечення **ефективного та сталого відновлення України після російської агресії**, працюючи над задоволенням нагальних потреб, що виникли внаслідок війни, і відбудовою країни в спосіб, що сприятиме її стійкості та стабільності;

19. підкреслили важливість удосконалення сполучення між Республікою Молдова та Україною, що передбачає розвиток наявної транспортної інфраструктури, спрощення перетину кордону, усунення вузьких місць і створення нових пунктів перетину кордону;

20. наголосили на важливості використання наявних механізмів співпраці в межах ООН, ОБСЄ, Ради Європи, ЮНЕСКО, МАГАТЕ тощо, а також регіональних форматів, зокрема тристороннього: Україна – Румунія – Республіка Молдова, з метою сприяння співпраці між державами у сфері безпеки, енергетики, інфраструктури й інших проєктах;

21. **визнали прогрес, якого досягла як Україна, так і Республіка Молдова на шляху до стратегічної мети – набуття повноправного членства у Європейському Союзі**. Обидві держави віддані впровадженню необхідних для європейської інтеграції реформ і відкриттю всіх переговорних кластерів до кінця 2025 року;

22. заявили, що Україна та Республіка Молдова налаштовані на подальше поглиблення міждержавних відносин на основі взаємної довіри та поваги, відкритості та всебічної співпраці на благо громадян обох держав.

***

№ 633

Кейс Колумбии хороший

2025-01-27

Куса

Не, я не про то, как Трамп

— «виртуозно всех переломал через колено и показал кузькину мать колумбийскому команданте, который посмел презлым заплатить за предобрейшее».

Тут есть три уровня восприятия.

1. Отношения США-Колумбия

Экономически, Колумбия зависит от США, так как почти 30% экспорта завязаны на американский рынок, это где-то около $ 30 млрд. США экспортируют в Колумбию $ 26-28 млрд, и инвестировали около $ 6 млрд. Понятно, что в двустороннем формате США в любом случае потеряют меньше чем Колумбия в случае торговой войны между ними.

Здесь правительство Колумбии всё расчитало точно, и приняло максимально рациональное решение, не пытась встать в позу. Тем более, что отношение Трампа к нынешнему президенту нескрываемо презрительное.

2. Латинская Америка

Позиция латиноамериканцев по беженцам ближе к позиции колумбийского президента. Они воспринимают этот вопрос прежде всего с точки зрения прав

человека, а потому их симпатии будут на стороне Колумбии + сюда налагается исторически негативное восприятие "силовой политики" США в регионе.

Между тем, США проигрывают позиции Китаю.

Ставка Трампа на идеологически близких ему правых лидеров пока что себя не оправдала, и КНР не остановила, а идеологические качели снова привели к власти левых и левоцентристов, которых Трамп презрительно называет "социалистами", включая президента Колумбии Густаво Петро.

При Байдене у США латиноамериканская политика тоже оставляла желать лучшего, и была довольно пассивной.

Сейчас Трамп возвращается к тому, что было, то есть к чёткому делению стран по идеологической линии "левые-правые".

Считаю, что в региональном плане это вряд ли что-то изменит.

3. Глобальная политика

Здесь Трамп показывает мастер-класс по двум вещам:

1) — как защищать свои национальные интересы и

2) — как нормализовывать силу права как новую основу мирового порядка, противоречащую либеральному миропорядку, который сформировали США в прошлом веке.

«Вепонизация» экономики и торговли - фишка Трампа, к которой он немедленно вернулся в свой второй срок, и которая будет работать на интересы США (учитывая их вес в мировой системе и экономике), но которая в долгосрочной перспективе будет подталкивать к миропорядку многополюсному и хаотическому, в котором малые государства проигрывают крупным, и будут вынуждены либо объединяться в альянсы, либо в корне менять внешнюю политику (например, пытаться играть в нейтралитет), или искать более могущественных союзников в лице таких стран, как КНР, США, РФ, Индия и пр.

В контексте Колумбии и Латинской Америки, Трамп будет подталкивать их

1) — либо к дистанцированию от США в пользу других игроков,

2) — либо к временному сближению с США даже в ущерб каким-то своим интересам (на время срока Трампа),

3) — либо к ускорению региональной интеграции, что у них пока получается так себе из-за идеологических качелей и внутренней вражды.

P.S.

Кстати, Колумбия и США нашли компромисс по беженцам:

— Штаты будут посылать свои самолёты с депортированными, а также принимать колумбийские, и делиться списками депортированных, как того хотела Богота. Колумбийцы же будут их принимать.

***

№ 634

Наслідки грантового божевілля США та Європи для України

2025-01-29

Юрий ***Романенко***

З глибоким почуттям задоволення вітаю призупинення грантових проєктів USAID.

Натовпи дармоїдів, які тинялися по конференціях і вчили нас, як правильно жити, тепер отримають шанс втілити свої божевільні фантазії в конкретних ринкових умовах.

Усі ці "медіадектори", нескінченні гендерні ініціативи, якісь ліві видання, ліві музичні гурти, ліва активність і життя взагалі — welcome to the real world.

Сподіваюся, що Трамп закриє вам фінансування назавжди, і генерація соціального, медійного та інших форм божевілля припиниться остаточно і безповоротно. Принаймні, за гроші американських платників податків. А там і Європа на підході, тому що ЄС скоро буде не до фінансування божевілля.

Гранти перетворили українську державу на державу-інваліда, тому що еліта ні про що не думала, окрім як красти бюджетні гроші, вона не здатна сформувати жодної суспільно значущої мети.

Тому гранти виконували роль милиць, які забезпечували інтереси США та Європи в різних політиках.

У результаті з'явився величезний прошарок професійних отримувачів грантів, які далекі від реального порядку денного, реальної економіки, але мали величезний вплив на формування ілюзій щодо реального становища України.

За все це Україна платить страшну ціну в цій війні з Росією.

Тому цей холодний душ від Трампа багатьох зараз виведе із зони комфорту, в якій вони перебували десятиліттями, **ні за що не відповідаючи, але формуючи «політику кривих дзеркал».**

Це врешті-решт б'є і по інтересах США та Європи, оскільки

> — вони створили своїми руками ціле покоління громадських активістів і пов'язаних з ними політиків, які являють собою недалеких невігласів, що страждають на організаційну імпотенцію, яка проєктується на державу.

Зрештою **альянс грантоїдів і корупціонерів породив чудовищну мутацію Другої Української республіки**.

Наскрізь прогнила корупційна еліта використовувала грантоїдів як ширму для прикриття божевільної політики тотального розкрадання всього, до чого вони могли дотягнутися.

Грантоїдам давали медіа і навіть шматок політичної влади, щоб вони дурили український народ, що державний курс правильний.

> **— При цьому багато грантоїдів самі вірили, що це так.**

Підсумком такої політики ми маємо державу-інваліда, яка не здатна виконувати жодної базової функції без зовнішньої підтримки Заходу.

Як тільки вона припиниться, ця держава одразу впаде через фіскальну кризу та величезну недовіру народу до держави після всього того, що вона зробила за три роки широкомасштабного вторгнення Росії в Україну.

У цьому справжня трагедія України та її найголовніший і найстрашніший виклик.

Вона

1) — або відкине милиці й орди паразитів, що обліпили її з усіх боків,

2) — або загине.

***

№ 635

Трамп, дай бабло, в Украине знают, как его своровать!

Сєвєродонецька МВА затвердила програму капітального будівництва на 1,6 мільярда: що планують звести

Опубліковано 28.01.2025 - 10:00 ◦ Війна

Затвердили Програму капітального будівництва, реконструкції та капітального ремонту об’єктів

2025-01-29

Романенко

Что мы узнаем из этой новости?

Мы узнаем, что оказывается, существует мифическая администрация Северодонецка, которая удалено управляет развалинами и даже собирается отстраивать Северодонецк в 2026 года.

Что это? Шизофрения? Расстройство ума?

Вот смотрит Трамп на это и задается вопросом: зачем этим сумасшедшим давать миллиарды долларов, когда они легко тратят миллиарды на фантазии.

ПОЧЕМУ В ПРИНЦИПЕ СУЩЕСТВУЕТ АДМИНИСТРАЦИЯ Северодонецка, Мариуполя и прочих оккупированных городов?

ВЕДЬ ЕЖУ ЯСНО, ЧТО ВСЯ СУТЬ ЭТОГО ПРОЕКТА В РАСПИЛЕ ДЕНЕГ НА «ПРОЕКТЕ».

Затвердили Програму капітального будівництва, реконструкції та капітального ремонту об'єктів інфраструктури Сєвєродонецької міської територіальної громади на 2025-2026 рр. Вона передбачає будівництво житла для ВПО, закладу дошкільної та середньої освіти, медзакладу й ЦНАПу.

Відповідне розпорядження начальника Сєвєродонецької МВА № 33 ВА від 22 січня 2025 року опублікували на офіційному сайті адміністрації.

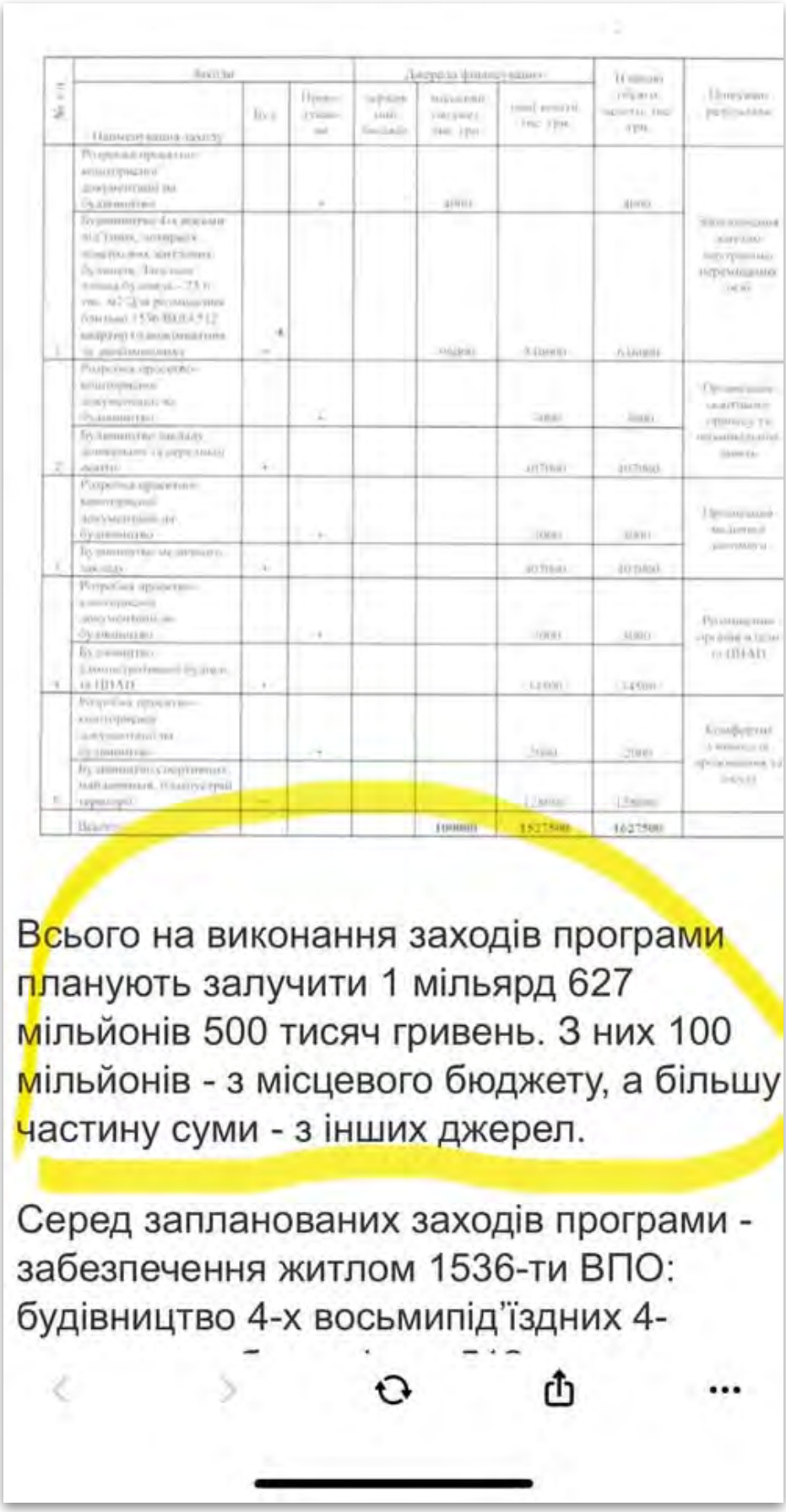
Програму розробив Відділ капітального будівництва Сєвєродонецької МВА. Передбачається, що виконання її заходів забезпечуватиметься коштами місцевого бюджету, інвесторів та інших джерел.

Відповідальними виконавцями визначили Відділ капітального будівництва та КП "Сєвєродонецьке агентство інвестицій та розвитку". Вони ж будуть розпорядниками бюджетних коштів.

Кто генерирует бюджет Северодонецка в 100 млн гривен, которые собираются тратить?

Может надо проверить мэрию на связь с Россией и окажется , что с оккупированной территории передают бабло и администрация живет за его счет? Нет!

Оно это бабло берут из бюджета и тысячи паразитов тупо его дерибанят.

Всього на виконання заходів програми планують залучити 1 мільярд 627 мільйонів 500 тисяч гривень. З них 100 мільйонів - з місцевого бюджету, а більшу частину суми - з інших джерел.

Серед запланованих заходів програми - забезпечення житлом 1536-ти ВПО: будівництво 4-х восьмипід'їздних 4-

И когда говорят, что на гранты USAID оказывали помощь ветеранскими организациям», то задайте вопрос

1) — почему УКРАИНА НЕ ФИНАНСИРУЕТ ВПО И ВЕТЕРАНОВ, ПЕРЕЛОЖИВ ЭТО НА США,

но

2) — ФИНАНСИРУЕТ В ОГРОМНЫХ ОБЪЕМАХ КУЧУ МЕСТНЫХ ЧИНОВНИКОВ,КОТОРЫЕ ВОРОВАЛИ, ВОРУЮТ И БУДУТ ВОРОВАТЬ БЮДЖЕТНЫЕ СРЕДСТВА.

Поэтому Трамп абсолютно правильно поступает, когда перекрывает кислород этой коррупционной клоаке, потерявшей инстинкт самосохранения.

ЭТО В ЧИСТОМ ВИДЕ УБИЙЦЫ УКРАИНЫ, ОНИ ЕЕ СОЖРАЛИ ПОЛНОСТЬЮ.8

Серед запланованих заходів програми - забезпечення житлом 1536-ти ВПО: будівництво 4-х восьмипід'їздних 4-поверхових будинків на 512 квартир (одно- та двокімнатних). Планові обсяги фінансування - 636 млн грн, з них 96 млн з місцевого бюджету. Ще 4 млн грн з бюджету громади мають піти на розробку проєктно-кошторисної документації.

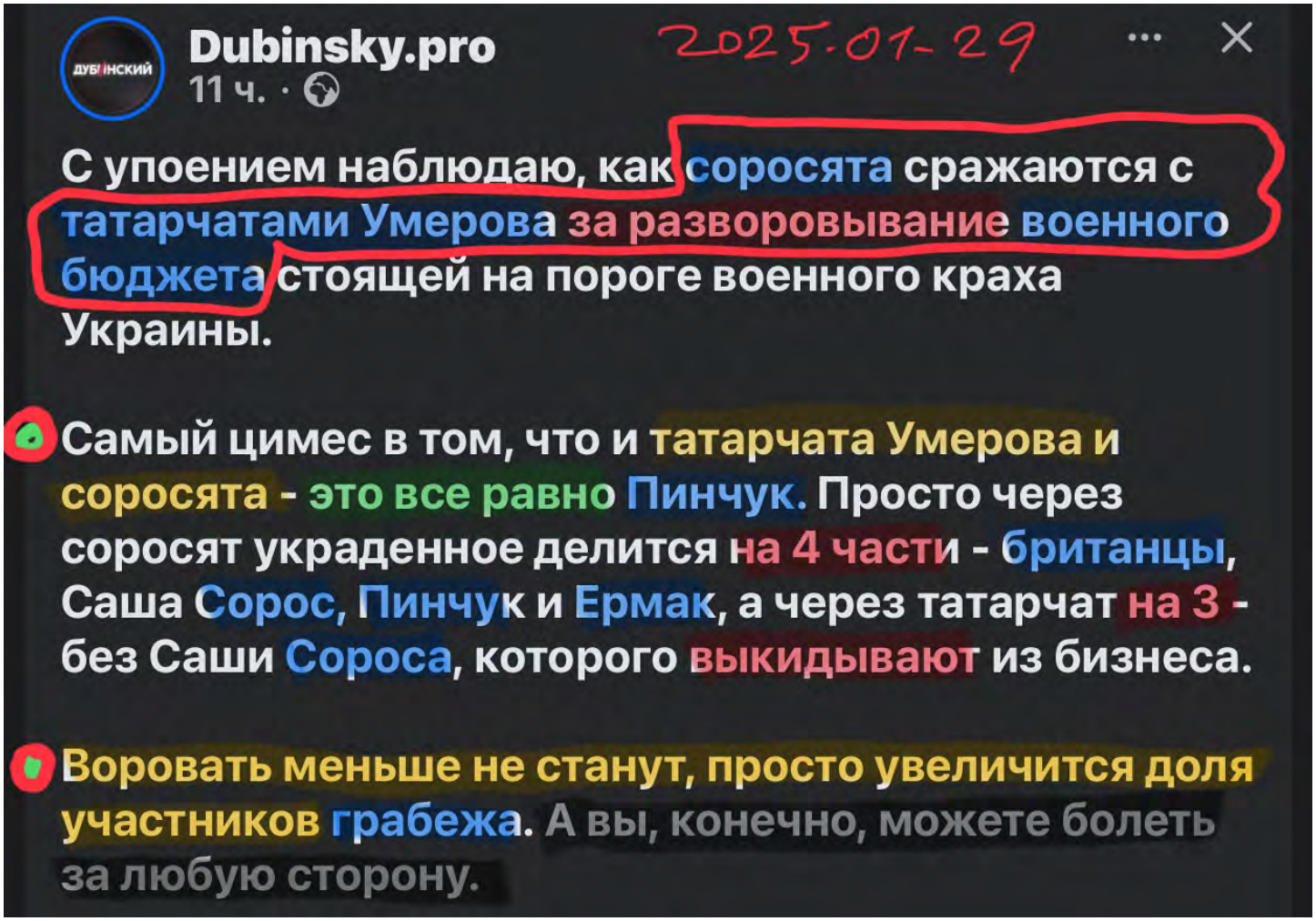
Інший захід - будівництво закладу дошкільної та середньої освіти. На це передбачили 407 млн грн, 3 млн грн - на проєктування. Залучати кошти місцевого бюджету не планують. На таких самих умовах має відбутися будівництво медичного закладу.

Також у програмі передбачили будівництво адмінбудівлі ЦНАПу (34,5 мл грн + 3 млн грн проєктування), будівництво спортмайданчиків та благоустрій території (128 млн грн + 2 мл грн проєктування). Без залучення коштів місцевого бюджету.

Раніше Сєвєродонецька МВА уклалала меморандум з Немішаївською селищною

***

№ 636

Dubinsky.pro
11 ч. ·
2025.01-29
С упоением наблюдаю, как соросята сражаются с татарчатами Умерова за разворовывание военного бюджета стоящей на пороге военного краха Украины.
Самый цимес в том, что и татарчата Умерова и соросята - это все равно Пинчук. Просто через соросят украденное делится на 4 части - британцы, Саша Сорос, Пинчук и Ермак, а через татарчат на 3 - без Саши Сороса, которого выкидывают из бизнеса.
Воровать меньше не станут, просто увеличится доля участников грабежа. А вы, конечно, можете болеть за любую сторону.

***

№ 637

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД ВИТРАТИВ ПОНАД 5 МЛРД ГРН НА ПЕНСІЇ СУДДЯМ У 2024 РОЦІ

Анастасія Первєєва 29 січня 2025, 06:00

У відповідь на запит журналістів «Слідства.Інфо» Пенсійний фонд України повідомив, що на утриманні державою перебуває 3 908 суддів. Видатки на «пенсію» суддям у відставці за 2024 рік становили приблизно 5 млрд грн. У 2023 році витрати платників податків склали 4,4 млрд грн.

Про це повідомляє «Слідство.Інфо».

У відповідь на запит «Слідства.Інфо» Пенсійний фонд України повідомив, що на утриманні державою станом на січень 2025 року перебуває **3 908 суддів**, а середня пенсія служителів Феміди становить **107 040,28 грн**. За підрахунками журналістів, за 2024 рік Пенсійний фонд України витратив **близько 5 019 760 970 грн** на утримання суддів у відставці.

***

№ 638-1

Повертаючись до теми... раджу тим, кого це хвилює, УВАЖНО прочитати

2025-01-31

Машовець

***

№ 638-2

Суспільство жваво обговорює арешт бригадного генерала Юрія Галушкіна (екс командувач оперативно-тактичного угруповання «Харків»), генерал-лейтенанта Артура Горбенка (командир 125-ї окремої бригади ТрО) і полковника Іллі Лапіна (командир 415-го окремого стрілецького батальйону 23-ї окремої механізованої бригади)

2025-01-31

Кевлюк

Одразу почнемо з розвінчування міфів:

— жодних «законів воєнного часу» в Україні не існує.

У період 2-ї світової війни багато країн запроваджували воєнний стан.

В СРСР були видані Указ Президії ВР СРСР «Про воєнний стан» (1941). У наш час положення воєнного стану запроваджується, зазвичай, на конституційному рівні чи спеціальним законодавством. Наприклад, у Франції це Закон про положення облоги (1849, 1878), Закон про встановлення надзвичайного стану (1955), у США – Закон про національний надзвичайний стан (1976), у Великій Британії – Закон про надзвичайні повноваження (1920, 1964).

І ось всі ці документи є підставою для підвищення відповідальності громадян в специфічних умовах воєнного стану.

В СРСР спеціалізоване правосуддя військового часу запроваджувалося Положенням про військові трибунали (1941), постановами командування та

рішеннями командувачів фронтами, арміями, наказами органів воєнного управління тощо.

В нашій країні запровадження положення «воєнного стану» нічого такого не передбачає.

Але ж ми – про судочинство на війні, як таке.

В США діє Rendulic rule («Правило Рендуліча»), яке сформувалося на підставі судової практики країни, і є стандартом правосуддя стосовно командирів і командувачів за допущені ними помилки під час війни.

Лотар Рендуліч – генерал-полковник, командувач групи армій в часи другої світової, один з трьох етнічних ненімців, хто отримав таке звання у Вермахті. Рендуліча судили під час Нюрнберзького процесу в 1948 році. Генерал був визнаний винним у вбивстві заручників у Югославії, хоча йому також інкримінували «тактику випаленої землі» у Лапландії (Фінляндія), але за цим епізодом виправдали. Генерал сів на 12 років, але був звільнений в 1951 році.

Історія в Лапландії у загальних рисах була така: генерал Рендуліч віддав наказ про масштабне руйнування цивільних будівель і споруд під час відступу німців до Норвегії («тактика випаленої землі») з фінської Лапландії, вважаючи, що наступ противника, тобто радянських військ, є невідворотним, та намагався в такий спосіб сповільнити їх просування. Генерал переоцінив потенційний ризик, адже вважав, що IV-а Гаазька конвенція дозволяє такі дії, оскільки це було потрібно зробити з військовою метою.

Так ось

> **— Міжнародним трибуналом було зроблено висновок, що рішення генерала Рендуліча могло бути помилковим, але не злочинним.**

Відповідно до «правила Рендуліча» командири повинні оцінити військову необхідність дії на основі інформації, доступної їм на момент прийняття рішення.

Командувачів не можна судити на основі інформації, яка з'являється згодом.

У рішенні ***Міжнародного трибуналу*** зазначалося, що

> **— «умови, в яких командиром було зроблено висновки з оцінки обстановки, виправдовують необхідність ухваленого рішення».**

Ця справа стала основою загального стандарту щодо відповідальності командирів за рішення, ухвалені під час ведення бойових дій.

Відповідно до цього стандарту,

— дії командирів потрібно оцінювати виняткова на підставі інформації, наявної на момент ухвалення того чи іншого рішення.

Сенат США визначив, що

1) — будь-які рішення командирів, військовослужбовців або інших осіб, відповідальних за планування, дозвіл та здійснення воєнних операцій (бойових дій), мають розглядатись судом з урахуванням інформації, що могла бути обґрунтовано доступною командиру на момент планування, санкціонування та здійснення воєнних операцій.

2) — Судом не повинна враховуватись інформація, яка стала відомою та доступною після проведення операції.

У нас таких норм не існує, тому живемо в нашій реальності.

У 2014 війська, зараховані до складу сил і засобів АТО, зіштовхнулися з проблемою здійснення судочинства на територіях, які поверталися під контроль Уряду України.

Що робити, як на звільненій території немає ні судів, ні прокуратур? Або судді і прокурори перейшли на сторону противника? Або просто фізично знищені? Або евакуювалися у безпечні місця, забувши про присягу?

Правосуддя в Україні тоді виглядало так:

(1) - місцеві загальні суди утворювалися в одному або декількох районах чи районах у містах, або у місті, або у районі (районах) і місті (містах) (стаття 21 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»);

(2) - у системі прокуратури України діяли обласні прокуратури, прокуратура Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Київська міська прокуратура (стаття 10 Закону України «Про прокуратуру»);

(3) - для вчинення нотаріальних дій створювалися нотаріальні округи відповідно до адміністративно-територіального поділу України. В містах, що мають районний поділ, округом діяльності нотаріуса є територія відповідного міста (стаття 25 Закону України «Про нотаріат».

Створення надзвичайних та особливих судів не допускається Конституцією України.

Якщо з нотаріатом питання швидко врегулювали, надавши відповідні повноваження командирам бригад, то з усім іншим було складніше.

Це спонукало відродити військові прокуратури.

— До військових судів справа не дійшла. Тим більше до військових адвокатів.

Хоча іноді траплялися геть дивні ситуації.

— Так, у 2014 були заарештовані два офіцери штабу Сектору А, котрі утримувалися в СІЗО в Сіверодонецьку. Розглядати справу приїжджала суддя… з окупованого Луганська. Бо в неї там квартира, за котрою слід дивитися. Адвокати витратили якби не 2 роки на відвід судді, яка явно не могла бути неупередженою у цій справі.

У країні рад питання правосуддя в операційних зонах було вирішене шляхом створення військових трибуналів та військових прокуратур.

З розрахунку по одному на кожне об'єднання (тобто армію). Командарм у своїй операційній зоні постійно мав і суд, і прокуратуру, котрі йому формально не підпорядковувалися, але завжди були під рукою та постійно мали потрібні для судочинства та нагляду за дотриманням закону повноваження.

Військові трибунали хоч і носили військову форму, але на самому верху замикалися на Воєнну колегію Верховного суду СРСР.

Воєнна колегія мала одну специфічну функцію – розгляд справ особливої важливості по відношенню до вищого командного складу армії і флоту (від командира корпусу і вище), а також справи про державну зраду. Зверніть увагу, питання кваліфікованого судочинства по відношенню для всіх інших категорій військовослужбовців не нею вирішувалося.

Прокурорський нагляд здійснювали військові прокуратури воєнних округів, флотів, з'єднань і гарнізонів, які підпорядковувалися Головній воєнній прокуратурі, яка, в свою чергу, входила до складу Генеральної прокуратури СРСР. Так само як і судді, воєнні прокурори носили військову форму, але мали окрему вертикаль підпорядкування і до ЗС СРСР відношення не мали.

І що дуже важливо,

— військової адвокатури як не було, так і зараз це питання навіть не обговорюється, хоча право на справедливий суд закріплене в ст. 6 Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод.

Що відбулося у нас?

Формально в Україні діє так званий ***combat immunity*** (бойовий імунітет), котрий з'явився в законодавстві після прийняття Закону № 2124-IX від 15 березня 2022 року.

— Така норма позбавляє командирів тягаря відповідальності за рішення, котрі ними ухвалюються, під час організації бойових дій та управління ними.

Але якщо керувати правосуддям у ручному режимі, то на такі дрібниці, як Закон України, можна не зважати.

На ручне керування правосуддям вказують ще декілька фактів:

— командувач ОТУВ «Харків» не міг сам по собі планувати оборонну операцію. Така задача йому мала б прилетіти у вигляді оперативної директиви. Директиви також самі себе не пишуть, тобто татко директиви – командувач ОСУВ «Хортиця», а дідусь – НГШ.

Директива містить дуже серйозну інформацію, наприклад – відомості про противника та його імовірний характер дій. Тобто екс командувача тримають під вартою за те, що його начальники надали йому не зовсім правильні дані про ворога і його наміри?

Після завершення процесу формування головної ідеї замислу командувач має захистити цю ідею перед своїм начальником, тобто генерал ***Галушкін*** мав доповісти командувачу «Хортиці» (на момент подій – генералу ***Содолю***).

Варіанта «не доповів» не існує.

Тоді яким чином в підозрі ДБР написало генералу «не ухвалив відповідних рішень, аби заподіяти прориву росіян на Харківщині»?

Як сталося, як написано, то чому в сусідній камері не сидить командувач «Хортиці», а НГШ, котрий все це контролює, не їздить давати пояснення в ДБР?

Ще один пункт підозри

– «***Галушкін*** не застосував підрозділи, які стояли у другому ешелоні військ» (на відкритому засіданні були названі 57-а, 92-а, 17-а, 71-а бригади).

Вільна українська преса, погано керована в ручному режимі, встановила, що на момент початку російського наступу жодної з бригад на Харківщині не було і вони почали прибувати після 10 травня 2024, коли комбриги отримали бойові розпорядження туди рухатися.

Мені тут бачиться таке:

1) — директива ОСУВ «Хортиці» визначила склад військ, які мали обороняти Харківський напрямок («Хортиці» про це ГШ написав), але бригади не були прийняті в оперативне підпорядкування,

тобто

> 2) — ОТУВ «Харків» не мало над ними жодної влади, щоб слати БРки. Станом на 10 травня генерала Галушкина було усунуто з посади командувача ОТУВ «Харків», росіяни дійшли до Вовчанська і зав'язали там бої, а командири 57-ї, 92-ї, 17-ї, 71-ї бригад лише отримали розпорядження вирушити на новий для них напрямок.
>
> Мені особисто це в щось логічне, на відміну від ДБР та суду, не складається.

Пару слів за 125-у бригаду ТрО.

> — Близькі до теми ТрО люди писали, що бригада отримала для охорони і оборони смугу такої ширини, що щільність бійців становила 5-8 стрільців на 1 км смуги оборони. Сама ж бригада за оцінками ДБР була укомплектована на 55-67%.

Тобто реально було півбригади.

На думку ДБР,

> — «частково боєздатна бригада ТрО, котра в своїй максимальній комплектації має бойовий потенціал в 25 разів нижчий, ніж бригада механізована, мала зупинити 44-й армійський корпус противника?»

Це, @№#%!!!, як могло статися?

Якщо суд не шарить в оперативному мистецтві (а він не може в ньому шарити), то він мав би запросити експертів з того ж самого Національного університету оборони України для проведення військово-наукової експертизи.

Але ж ні! …

Ремарочка:

> — як би у нас був військовий трибунал, то він так само не шарив би в оперативному мистецтві, бо освіта не така, і все одно мусив би залучати військово-наукову експертизу.

На Харківщині противник вклинився на 8,5 км на Липцівському напрямку та 6 – на Вовчанському, не виконав жодного зі своїх оперативних завдань та буксує там і сьогодні.

Але група генералів та офіцерів опинилася за гратами.

(1) А прикордонники, відповідальні за охорону держкордону, - чогось ні.

(2) І командування ОСУВ «Хортиця» - також ні.

(3) За ГШ мовчимо.

Ось на Запорізькому напрямку противник захопив у надстислі терміни 45.973 км2 від Криму до Дніпра на півночі та до Маріуполя на сході і ніхто ні в чому не винний.

І питань ні до кого не пред'являють жодні ДБРи.

У мене є лише два питання:

(1) - де є і чим заклопотана *військовий омбудсмен* пані *Решетилова*?

де десант, котрий начебто «своїх не кидає»?

***

№ 639-1

Законопроект 6013: Асоціація міст України (АМУ)

2025-01-31

Смірнов

9 січня 2025 року Верховна Рада України ухвалила законопроєкт №6013 "Про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань у перехідний період". Цей документ, який

передбачає скасування Господарського кодексу України та реорганізацію державних і комунальних підприємств, викликав значний резонанс серед експертів, представників місцевого самоврядування та громадськості. Законопроєкт активно просувався як крок до модернізації українського законодавства, але критики стверджують, що він несе ризики прихованої приватизації, втрати громадського контролю над ключовими ресурсами та соціальними послугами.

РАДА ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Законопроекти

Пошук | Архів | Оформлення | Зареєстровані | Надано | Надано до ЗП | На опрацюванні | Прийнято

Головна / Законопроекти / Пошук за реквізитами / Картка законопроекту

Проект Закону про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань у перехідний період

Номер, дата реєстрації:	6013 від 09.09.2021
Сесія реєстрації:	6 сесія IX скликання
Включено до порядку денного:	3939-IX від 03.09.2024
Рубрика законопроекту:	Економічна політика
Суб'єкт права законодавчої ініціативи:	Народний депутат України
Ініціатор(и) законопроекту:	Стефанчук Руслан Олексійович (IX скликання), Кальченко Сергій Віталійович (IX скликання), Медяник В'ячеслав Анатолійович (IX скликання), Третьякова Галина Миколаївна (IX скликання), Бакумов Олександр Сергійович (IX скликання), Вацак Геннадій Анатолійович (IX скликання), Гришина Юлія Миколаївна (IX скликання), Михайлюк Галина Олегівна (IX скликання), Ватрас Володимир Антонович (IX скликання), Бондаренко Олег Володимирович (IX скликання), Кривошеєв Ігор Сергійович (IX скликання), Негулевський Ігор Петрович (IX скликання), Марчук Ігор Петрович (IX скликання), Крейденко Володимир Вікторович (IX скликання), Стефанчук Микола Олексійович (IX скликання), Федієнко Олександр Павлович (IX скликання), Мережко Олександр Олександрович (IX скликання), Штепа Сергій Сергійович (IX скликання), Гетманцев Данило Олександрович (IX скликання), Захарченко Володимир Васильович (IX скликання), Тарасенко Тарас Петрович (IX скликання), Шуляк Олена Олексіївна (IX скликання), Кравчук Євгенія Михайлівна (IX скликання), Галайчук Вадим Сергійович (IX скликання), Швець Сергій Федорович (IX скликання), Мандзій Сергій Володимирович (IX скликання), Юнаков Іван Сергійович (IX скликання), Радуцький Михайло Борисович (IX скликання), Здебський Юрій Вікторович (IX скликання), Калаур Іван Романович (IX скликання), Брагар Євгеній Вадимович (IX скликання), Остапенко Анатолій Дмитрович (IX скликання), Касай Костянтин Іванович (IX скликання), Лічман Ганна Василівна (IX скликання),

1. Що передбачає законопроєкт?

Скасування "підприємств" як організаційно-правової форми

Законопроєкт скасовує поняття "державне підприємство" як форми господарювання.

Державні та казенні підприємства мають бути реорганізовані в акціонерні товариства (АТ), товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ) зі 100%-ою державною власністю або державні некомерційні товариства.

Хоча це спрощує структуру управління, є небезпека, що

— такі підприємства стануть доступними для приватизації через поступовий продаж акцій.

У випадку з медичними чи комунальними закладами це може призвести до зменшення доступу до базових послуг.

2. Реорганізація комунальних підприємств

Для комунальних підприємств реорганізація не є обов'язковою, але

> — за відсутності чітких обмежень вони можуть стати об'єктами приватизації.

Територіальні громади ризикують втратити контроль над стратегічними активами, такими як постачання тепла, води чи електроенергії.

> — Прикладом небезпеки є випадок у Кривому Розі, де приватний постачальник залишив місто без опалення, посилаючись на нерентабельність.

Це свідчить про ризики передачі важливих послуг приватним операторам.

3. Передача майна державних підприємств

Згідно з законопроєктом, якщо органи управління не вирішують долю підприємств протягом шести місяців, їхнє майно автоматично передається Фонду державного майна України (ФДМУ).

Цей механізм створює ризик, що

> — ФДМУ може розпродати активи без врахування інтересів місцевих громад.

Це ще більше підсилює підозри у прихованій приватизації.

4. Перехідний період

Протягом семи років планується поступова трансформація підприємств у нові організаційно-правові форми.

Однак

> — відсутність чітких регламентів у цьому процесі може призвести до хаосу, юридичних суперечностей і зловживань.

5. Ключові зауваження Асоціації міст України (АМУ)

Заборона створення комунальних підприємств

Пряма заборона на створення нових комунальних підприємств суперечить статтям 142 та 143 Конституції України. Ці статті гарантують громадам право створювати підприємства для задоволення місцевих потреб.

Якщо громади втратять це право, вони не зможуть забезпечувати критичні послуги, особливо в умовах відсутності приватного інтересу до таких напрямків, як охорона здоров'я чи освітні послуги.

Передача майна територіальних громад

Передбачена передача майна комунальних підприємств у власність господарських товариств може призвести до втрати громадами контролю над їхніми ресурсами.

Це послабить фінансову автономію територій, які вже борються з дефіцитом бюджетів.

Наприклад, громади, які втратять прибуткові комунальні підприємства, ризикують опинитися в борговій ямі.

Відсутність змін до Бюджетного кодексу

Комунальні підприємства є важливим джерелом доходів місцевих бюджетів.

Їх ліквідація чи реорганізація без внесення змін до Бюджетного кодексу загрожує фінансовій стабільності громад.

Це може ускладнити фінансування соціальних програм, медичних послуг, освіти та інших важливих сфер.

6. Додаткові ризики

Порушення конституційних норм

Скасування інституту комунальних підприємств та заборона їх створення суперечать Конституції України, що може стати підставою для судових позовів.

Відсутність правової визначеності створює ризики не тільки для місцевого самоврядування, але й для громадян, які залежать від комунальних послуг.

Вплив на критичну інфраструктуру

Комунальні підприємства забезпечують тепло-, водо- та енергопостачання, а також інші життєво важливі послуги.

Їх реорганізація або ліквідація може призвести до перебоїв у наданні цих послуг, що негативно позначиться на якості життя населення, особливо у віддалених регіонах.

Фінансова нестабільність громад

Ліквідація прибуткових підприємств без належної компенсації їх доходів може створити бюджетні дірки.

Громади не зможуть фінансувати розвиток інфраструктури чи підтримувати соціальні програми, що посилить нерівність між регіонами.

7. Глибинні причини ухвалення законопроєкту

Гармонізація із європейським законодавством

Законопроєкт часто подається як спроба відповідати європейським стандартам. Проте критики вказують, що реальні механізми імплементації далекі від практик ЄС.

Залучення інвестицій

Офіційна риторика наголошує на підвищенні інвестиційної привабливості через створення прозорих правил управління.

Але реальність показує, що

— приватизація може відбутися в інтересах вузького кола осіб.

Економічний тиск

Дефіцит бюджету змушує уряд скорочувати витрати.

Реорганізація підприємств може виглядати як спосіб перекласти витрати на приватних інвесторів, проте це загрожує погіршенням якості послуг.

8. Висновок

Законопроєкт №6013 є надто ризикованим у його нинішньому вигляді.

Попри задекларовану мету модернізації, він створює значні виклики для місцевого самоврядування та може призвести до погіршення доступу до базових послуг.

Асоціація міст України та експертне середовище закликають до суттєвого доопрацювання документу з урахуванням інтересів громад та дотриманням конституційних прав.

Без цього

— законопроєкт може стати ще одним кроком до дестабілізації соціально-економічної ситуації в Україні.

Чи готові ми ризикувати базовими соціальними гарантіями заради економічної вигоди, яка може залишитися лише обіцянкою?

***

№ 639-2

Продовжуємо говорити про законопроект №6013

Перша частина дискусії була тут:

https://www.facebook.com/share/p/19JDxXgEMq/

9. Законопроєкт №6013: що за "фрукт"?

9 січня 2025 року Верховна Рада України ухвалила законопроєкт №6013 “Про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об’єднань у перехідний період”.

З першого погляду, це може здатися ще одним кроком до модернізації законодавства, але за фасадом реформ криється загроза тотального демонтажу соціальної функції держави, особливо в сфері охорони здоров'я.

10. Скасування Господарського кодексу: що це означає?

Господарський кодекс — один з ключових елементів регулювання економіки, що визначав правові рамки функціонування підприємств, особливо державних і комунальних. Законопроєкт №6013 не просто скасовує цей кодекс, але й перетворює всі державні та комунальні підприємства, включаючи лікарні, на акціонерні товариства або ТОВ. Це — прямий шлях до приватизації стратегічних об'єктів, які повинні залишатися під контролем громади.

11. Основні нововведення

Реорганізація державних і комунальних підприємств.

Всі вони повинні стати акціонерними товариствами або ТОВ зі 100%-ою державною власністю. Однак досвід показує, що такий статус є тимчасовим, і незабаром акції таких товариств розподіляються між приватними структурами.

Передача майна державних підприємств Фонду державного майна України (ФДМУ).

Якщо протягом шести місяців не буде ухвалено рішення про реорганізацію чи ліквідацію підприємства, його майно автоматично передається ФДМУ — органу, відомому своїми скандальними приватизаціями.

Відсутність контролю громади.

Комунальні підприємства, які раніше підпорядковувалися органам місцевого самоврядування, будуть позбавлені цього зв'язку. Рішення про їхню долю ухвалюватимуть корпоративні органи, де громадськість не має жодного впливу.

12. Чому це небезпечно для медицини?

Медичні заклади, які вже були трансформовані в некомерційні комунальні підприємства (НКП), тепер опиняються під загрозою подальшої комерціалізації.

Якщо цей закон вступить у дію, вони стануть акціонерними товариствами або ТОВ, відкриваючи двері для приватного капіталу.

13. Які наслідки?

Приватизація лікарень.

Медичні заклади більше не будуть соціальними установами. Їх головною метою стане отримання прибутку, а не забезпечення доступної медицини. Пацієнти, особливо з малозабезпечених верств населення, залишаться без базових послуг.

Комерціалізація медицини.

Послуги, які раніше надавалися безкоштовно, стануть платними. Лікарі перетворяться на комерсантів, а пацієнти — на клієнтів, які повинні платити за все, від діагностики до хірургічного втручання.

Втрата контролю громад.

Органи місцевого самоврядування, які раніше визначали політику лікарень, більше не матимуть жодного впливу. Ключові рішення прийматимуться корпоративними органами, часто в інтересах приватних інвесторів.

Узуфрукт: механізм дерибану.

Закон запроваджує термін “узуфрукт”, який означає право користуватися майном лікарень для отримання прибутку без зобов'язань інвестувати в їх розвиток. Це створює ідеальні умови для паразитування на ресурсах закладів охорони здоров'я.

Узофрукт — це обмежене речове право, яке дає можливість користуватися чужою земельною ділянкою з правом вилучення плодів (прибутків) від неї, за умови збереження її цілісності та господарської приналежності. Наприклад, це може бути оренда озера без змін його цільового призначення.

Компоненти узофрукту:

(1) Узус (лат. usus) — право користування річчю, яке передбачає володіння без її зміни.

(2) Фруктус (лат. fructus) — право отримувати прибуток від речі, наприклад: продаж врожаю.

Здача в оренду нерухомого чи рухомого майна.

Інші способи отримання доходу, як-от оподаткування чи організація платних послуг.

Виникають випадки, коли механізм узофрукту стає об’єктом маніпуляцій. Наприклад, у медичній сфері можна спостерігати, як фінансові плоди, що раніше розподілялися всередині лікарень, тепер можуть спрямовуватися на

користь зовнішніх інвесторів. Це означає, що ані пацієнти, ані медичний персонал не отримують належного відшкодування за вилучені ресурси.

Зростання соціальної нерівності.

Лікарні в багатших регіонах можуть залучати приватний капітал і розвиватися, тоді як медичні заклади в депресивних регіонах просто зникнуть через відсутність коштів.

14. Політика МОЗ: свідомий підрив медицини?

МОЗ України неодноразово наголошувало, що реформа спрямована на підвищення ефективності системи охорони здоров'я. Але реальні дії свідчать про протилежне. У розпал війни, коли держава мала б зміцнювати свою соціальну інфраструктуру, вона фактично відкриває двері для дерибану.

15. Чому зараз?

В умовах воєнного стану увага суспільства зосереджена на фронті, а не на законодавчих процесах. Це ідеальний час для ухвалення рішень, які в мирний час викликали б масові протести.

16. Хто виграє від реформи?

Експерти та журналісти припускають, що законопроєкт №6013 — це не про розвиток, а про реалізацію прихованих інтересів.

За ним стоять групи, які прагнуть монополізувати ринок охорони здоров’я в Україні.

Після корпоратизації лікарень акції цих товариств можуть бути скуплені за безцінь, що призведе до створення олігархічних медичних холдингів.

17. Висновок: квиток до медичної безодні

Законопроєкт №6013

— це не модернізація, а **спроба демонтажу соціальної функції держави.**

За фасадом реформ криється масштабна приватизація, яка поставить під загрозу доступність медицини для мільйонів українців.

Лікарні, які мали б бути оплотом суспільного блага, перетворяться на комерційні підприємства, де головним критерієм стане прибуток, а не здоров’я громадян.

Україна заслуговує на реформи, які захищають інтереси її громадян, а не сприяють збагаченню обраних.

Якщо ми не зупинимо цей процес зараз, завтра може бути пізно.

Поширюйте цю інформацію, адже тільки разом ми можемо захистити нашу медицину від перетворення на бізнес.

Підтримайте боротьбу за доступну медицину! Ми маємо сказати рішуче "Ні!" цій небезпечній реформі.

***

№ 640-1

Нічого подібного в історії Незалежної України ще не було

2025-01-31

Бойко

У жовтні 2023 року за сприяння уряду Катару з Російської Федерації в Україну було повернуто 8 незаконно депортованих дітей. Катар повністю взяв на себе всі видатки на цю операцію, оплативши перевезення, проживання й харчування дітей, придбання першочергових особистих речей тощо. За кілька місяців по тому, у лютому 2024-го, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Лубінець вирішив трохи заробити на цій історії і письмово (!) звернувся до відомої нідерландської правозахисниці Маріам Ламберт з проханням надати йому 18 тисяч євро готівкою для, начебто, відшкодування витрат, пов'язаних із поверненням в Україну дітей, що були примусово вивезені в Російську Федерацію.

Виконуючи прохання Лубінця, Маріам Ламберт передала 18 тисяч євро довіреній особі Лубінця – такому собі Якименку Олександру Сергійовичу, що утримує нелегальний буфет у приміщенні Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Якименко надав їй розписку в отриманні грошей, засвідчену печаткою профспілкової організації працівників Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (!!). У розписці Якименко зазначив, що він діє від імені профспілкової організації працівників Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а кошти, надані Маріам Ламберт в сумі 755 208,61 грн, що становить 18 тисяч євро, будуть використані в рамках заходів, спрямованих на повернення українських дітей, які були депортовані та/або незаконно переміщені з території України на територію Російської Федерації.

Як мені повідомила Маріам Ламберт, Лубінець ці кошти привласнив і відмовився надавати звіт про їх витрачання, а коли правозахисниця стала

вимагати пояснень, Лубінець опублікував повідомлення про те, що припиняє співпрацю з правозахисною організацією, яку очолює Маріам.

У листопаді 2024 року я опублікував на своєму персональному блозі volodymyrboyko.com статтю ***«Уповноважений з корупції»***, де розповів, як

> Лубінець не тільки привласнює зарплатню своїх співробітників (підлеглі Лубінця мають здавати йому частину грошей з кожної своєї зарплатні, окрім того, у апараті пана Уповноваженого рахуються десятки «мертвих душ»), але й розкрадає міжнародну допомогу. Також я опублікував свідоцтва про реєстрацію автомобілів, які були передані Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини міжнародними партнерами – зокрема нідерландською правозахисницею Маріам Ламберт – і які Лубінець замість того, щоби поставити на облік у своєму Секретаріаті, зареєстрував на ім'я все того ж Якименка.
>
> Більш того, Лубінець у 2023 року відкрив фіктивну фірму ГО «Волонтери об'єднані однією метою» (код ЄДРПОУ 45047206), яка приймає від імені Секретаріату Уповноваженого міжнародну допомогу. Керівником фіктивної фірми є, як не складно здогадатись, Якименко.

Після виходу моєї статті Лубінець звернувся до свого приятеля голови Держспецзв'язку ***Потія*** з проханням заблокувати доменні імена мого блогу, а також тих львівських, ужгородського й полтавського сайтів, які передрукували статтю «Уповноважений з корупції».

Прохання мотивувалось тим, що до Лубінця звернувся абсолютно йому незнайомий громадянин Якименко, який поскаржився, що я опублікував його персональні дані – свідоцтва про реєстрацію автомобілів, які були передані іноземцями Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини і які опинились у приватній власності цього Якименка. Бригадний генерал Потій моментально відгукнувся на прохання Лубінця й без будь-яких законних підстав, будь-якої перевірки та судового рішення наказав заблокувати всі ті видання, які розповідають про кричущі корупційні злочини, вчинені Лубінцем.

> 1) — 10 січня 2025 року я відправив у ***Національне агентство з питань запобігання корупції - НАЗК*** лист Лубінця, у якому він просить у Маріам Ламберт 18 тисяч євро готівкою, та розписку Якименка в отриманні цих грошей, засвідчену печаткою профспілкової організації співробітників Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
>
> 2) — Сьогодні 31 січня 2025 року, сплинуло вже три тижні, але ніякої відповіді від НАЗК з цього приводу я так і не отримав.

Нині Україною правлять шахраї та аферисти – і в цьому є головна відмінність між епохою Зеленського та тим періодом в історії України, коли на чолі держави перебував двічі несудимий міцний господарник.

Янукович, вихований у традиціях селища Півновка, що в Єнакієвому, з дитинства таких як Зеленський, Лубінець і Потій називав шльоперами.

Якби щось подібне трапилось за часи його правління, то Лубінець і Потій вже давно б знайомились з меню Лук'янівського СІЗО, а голову НАЗК Павлущика міцний господарник викликав би до себе «на килим» і просто вибив би йому зуби. Бо Янукович точно знав, що виманювати гроші у правозахисниці з Нідерландів – це ганьба для всієї країни й пляма на ньому, як на главі держави.

Але шльопери такими питанням не переймаються. Бо їхній рівень – це нацарювати 18 тисяч євро й втекти.

***

№ 640-2

УПОВНОВАЖЕНИЙ З КОРУПЦІЇ

Після захоплення Вугледара Україна повністю втратила Волноваський район Донецької області. Можливо, ця новина когось і засмутила, але в Секретаріаті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, напевно, з такої нагоди відкоркували шампанське. Бо тепер Волноваський районний суд вже ніколи не розгляне кримінальне провадження за ч. 2 ст. 191, ч. 1 ст. 366 КК України відносно керівника цього Секретаріату Івана Вервейка.

Обвинувальний акт стосовно Вервейка в кримінальному провадженні №12018050510000417 було скеровано до Волноваського районного суду (в екзилі) ще 18 березня 2020 року. Згідно з фабулою справи, нинішній керівник Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Іван Дмитрович Вервейко на той час очолював Волноваське відділення управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області і займався тим, що оформлював на роботу «мертвих душ» та присвоював їхню зарплатню.

Втім, немає нічого дивного в тому, що Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро ***Лубінець*** призначив керівником свого Секретаріату розкрадача державних коштів.

Як засвідчують публічні реєстри, ***Вервейко*** в статусі підозрюваного офіційно фінансував виборчу кампанію колишнього депутата Волноваської міської ради Лубінця, який у 2019 році як самовисуванець був повторно обраний народним депутатом України (у 2014-2019 роках Дмитро Валерійович засідав у Будинку під куполом як член фракції «Блок Петра Порошенка»).

Після виборів ***Вервейко*** перебрався до Києва, став працювати помічником народного депутата Лубінця та набув процесуального статусу обвинуваченого.

Після призначення 1 липня 2022 року Лубінця Уповноваженим Верховної Ради обвинувачений Вервейко очолив Секретаріат Уповноваженого.

Що ж стосується кримінальної справи, то, як неодноразово Вервейко зі сміхом розповідав своїм підлеглим, «вона згоріла в суді».

Кримінальний досвід, набутий Вервейком у Волноваському відділенні управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області, став Івану Дмитровичу в пригоді на новому місці роботи.

Як пошепки розповідають співробітники Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини,

> — більша частина підлеглих Лубінця (понад 150 осіб) щомісяця зі своєї зарплатні повертає Вервейку фіксовану суму – від 5 тис. грн (стільки має «внести в касу» головний спеціаліст) до 50 тис. грн (це – такса для радників Лубінця).

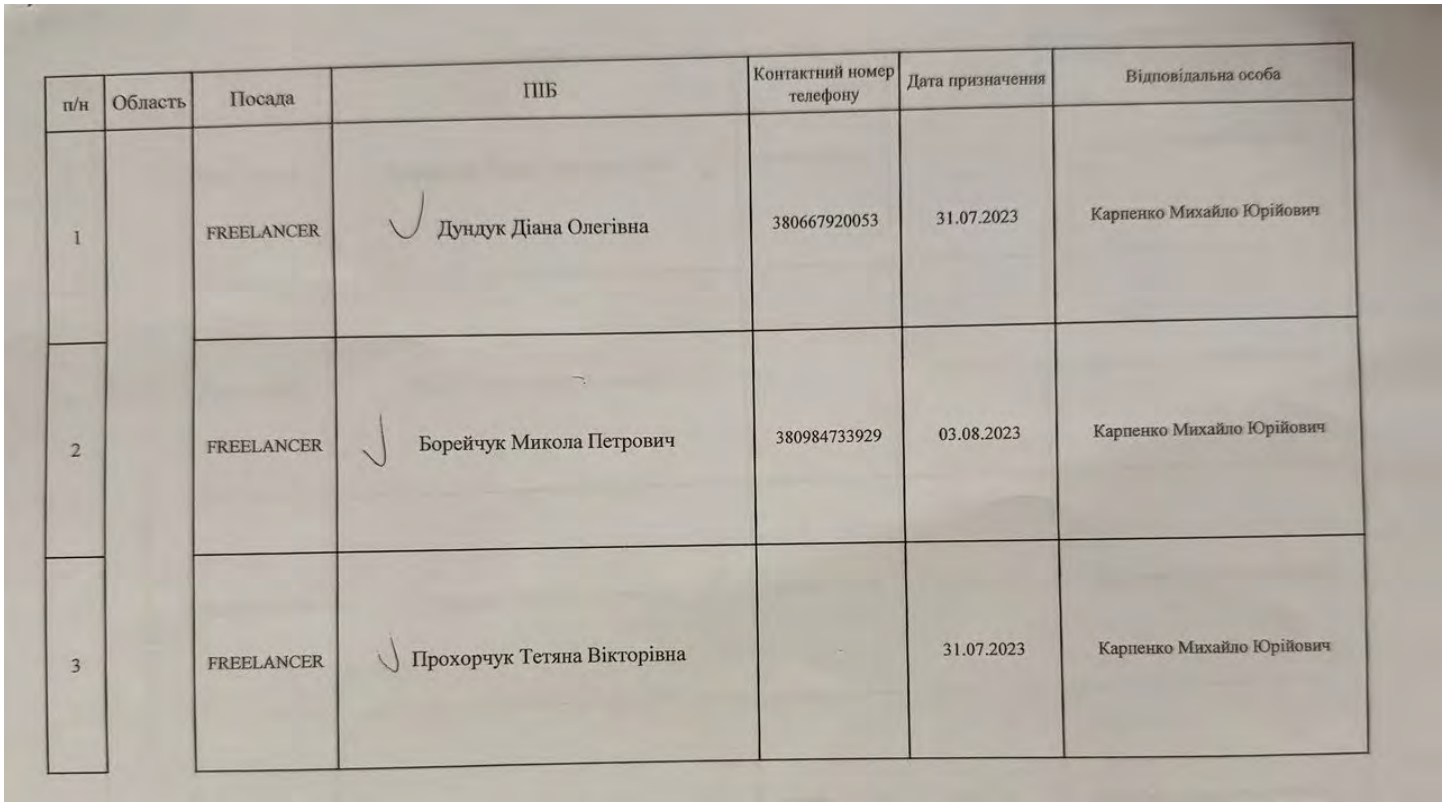
Окрім того,

> — у Секретаріаті оформлені на роботу й «мертві душі» – не даремно ж Вервейко вихваляється тим, що його справа «згоріла» у Волноваському районному суді.

З кінця 2023 року до збору грошей долучені не лише працівники Центрального офісу, але й регіональних представництв Уповноваженого Верховної Ради з прав людини.

Підлеглі Лубінця стверджують, що кошти з них збирає пан Вервейко, який зберігає ці гроші в сейфі в своєму кабінеті, а витрачається «чорна каса» на оплату відпочинку та інших забаганок Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Нескладні підрахунки свідчать, що з грудня 2023 року Лубінець лише через повернення коштів з зарплатні співробітників Секретаріату збагатився на 20 млн. грн.

п/н	Область	Посада	ПІБ	Контактний номер телефону	Дата призначення	Відповідальна особа
1		FREELANCER	Дундук Діана Олегівна	380667920053	31.07.2023	Карпенко Михайло Юрійович
2		FREELANCER	Борейчук Микола Петрович	380984733929	03.08.2023	Карпенко Михайло Юрійович
3		FREELANCER	Прохорчук Тетяна Вікторівна		31.07.2023	Карпенко Михайло Юрійович

Рис1

На фото: списки співробітників, що мають здавати гроші керівнику Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, у колонці "відповідальний" зазначено, хто збирає "виручку":

Також підлеглі Лубінця розповідають, що пан Уповноважений кладе в кишеню все, до чого дотягуються його грайливі рученьки.

Наприклад, у 2023 році відділ інформаційних технологій Секретаріату Уповноваженого розробив чат-бот у Телеграмі, конкретним виконавцям за це виплачувалась заробітна плата, у протоколах нарад неодноразово визначались етапи роботи та строки їх виконання.

І після того, як чат-бот був розроблений,

— Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини укладає договір з ТОВ «Найс-Айті» на розробку оцього самого чат-боту, який вже був розроблений співробітниками Секретаріату, за що переказує ТОВ «Найс-Айті» 990 тис. грн.

Але апетит, як відомо, приходить під час їжі й

— наприкінці 2023 року з цією ж фірмою «Найс-Айті» Секретаріат Уповноваженого підписує договір на послуги зі створення, налаштування та впровадження CRM-системи на суму 2 млн. 50 тис. грн.

Як пояснюють довідники, CRM (Customer Relationship Management, Управління взаємовідносинами з клієнтами)

– «це програмне забезпечення, яке допомагає організаціям перетворювати потенційних клієнтів на реальних, а також утримувати наявних клієнтів, охоплюючи всі етапи взаємодії з ними; основними цілями використання CRM-платформи є розвиток відносин компанії з клієнтами та підвищення їхньої лояльності, а також збільшення ймовірності закриття угод та зростання прибутку».

Ну, щодо зростання прибутку пана Лубінця, то тут ця CRM-система, дійсно, дуже допомогла.

Перший результат застосування CRM-системи може побачити кожний відвідувач Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

— Це – буфет, який функціонує в напівпідвальному поверсі. Заклад харчування утримує фізична особа-підприємець Якименко Олександр Сергійович. Олександр Сергійович – це кум керівника Секретаріату Вервейка. Ніякого офіційного договору про оренду приміщення ФОП Якименко не укладав і, відповідно, за оренду він платить не на рахунок Секретаріату, а в персональну кишеню того, хто його туди пустив. Напевно, без CRM-системи ***Лубінець*** та ***Вервейко*** до такого б не додумалися.

А на випадок, якщо пан Уповноважений не помітить якусь копійку, яка пливе повз нього, у нього є *радники*.

Ось, наприклад,

— радник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Лещенко Роман Володимирович. Обидва вони – і Уповноважений, і його радник – проживають у одному будинку за адресою: м.Київ, вул. 63-тя Садова. Але нехай читач не подумає чого дурного – просто Лещенко є чоловіком рідної сестри дружини Лубінця, Яніни Вікторівни. Тому

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та його радник проживають, фактично, однією родиною і разом їздять на роботу та з роботи одним службовим автомобілем. Ми ж розуміємо, що Уповноважений не може їздити власним авто чи, не приведи господи, громадським транспортом – бо який же ж тоді буде захист прав людини? Тим більше, що свій власний автомобіль Лубінець продав Лещенку в переддень Нового 2024 року, хоча й продовжує ним користуватись. Але ж формально, у декларації, власного автомобіля в пана Уповноваженого немає. Тож і доводиться возити свого радника коштом вдячних українських платників податків, права яких пан Лубінець пильнує вдень і вночі.

Також Лубінцю доводиться щомісяця виплачувати свояку премії, надбавки та матеріальну допомогу – як без цього?

— Ба більш того, головним спеціалістом сектору з питань охорони праці та техніки безпеки (захист прав людини – це настільки небезпечна робота, що доводиться тримати аж цілий сектор фахівців з техніки безпеки) Уповноважений Верховної Ради України з прав людини призначив свою двоюрідну сестру Какауліну Мирославу Юріївну, якій також щомісяця виплачує премії, надбавки та матеріальну допомогу.

Хтось може сказати, що тут вбачається конфлікт інтересів і НАЗК має скласти на Лубінця адміністративний протокол за корупційне правопорушення.

Але ні – новий голова НАЗК Віктор ***Павлущик*** так не вважає.

Принаймні,

1) — коли з'ясувалось, що попередній голова НАЗК Олександр ***Новіков*** та екс-заступник голови НАЗК Артем ***Ситник*** допомогли своєму товаришу по пляшці солдату Віталію ***Шабуніну*** ухилитись від військової служби у 207 окремому батальйоні ТрО (Новіков і Ситник чотири рази направляли командиру батальйону листи з проханням прикомандирувати військовослужбовця за мобілізацією Шабуніна до НАЗК, а потім видавали солдату Шабуніну посвідчення про відрядження з відміткою про те, що він, начебто, проходив у НАЗК військову службу), то

2) — ***Павлущик*** **вирішив, що ніякого конфлікту інтересів тут немає**. Тому Лубінцю сам бог (і Павлущик) велів взяти до себе на роботу свояка й двоюрідну сестру та виплачувати їм премії, надбавки й матеріальну допомогу.

Тож не дивно, що завдяки методичні допомозі з боку НАЗК Лубінець і Вервейко запускають руки не тільки в державну кишеню, але й у кишені всіляких благодійних фондів.

Так, наприклад,

— у жовтні 2023 року в Україну з Російської Федерації було повернуто 8 дітей за сприяння ***Катару***, який ***повністю взяв на себе всі видатки*** на цю операцію, оплативши транспорт, проживання й харчування дітей, придбання першочергових особистих речей тощо.

Рис2

Це не завадило ***Лубінцю***

— особисто звернутися до неурядової організації «Orphans Feeding Foundation» з проханням ***оплатити витрати***, пов’язані з поверненням дітей.

Неурядова ***організація*** переказала кошти, про які прохав ***Лубінець***, але невдовзі з’ясувалось, що всі видатки вже були оплачені урядом ***Катару***.

— Тоді керівниця цієї організації Маріам ***Ламберт*** звернулась до ***Лубінця*** за поясненнями та з проханням надати звіт про використання коштів, переказаних ***«Orphans Feeding Foundation».***

Але

— ***Лубінець*** не тільки відмовився надавати звіт, але ще й оголосив про припинення співпраці з цією організацією.

Урешті-решт, організація «Orphans Feeding Foundation» була змушена звернутись у *Комітет із закордонних справ Європарламенту* з розповіддю про те, як в Україні процвітає боротьба з корупцією.

Думаю, що в Європарламенті будуть дуже здивовані, якщо узнають, що ***Лубінець*** і ***Вервейко***, переконавшись у власній безкарності, не тільки

1) — систематично отримують благодійну допомогу в грошовій формі, яка зникає в невідомому (точніше, дуже навіть відомому) напрямку, але й

2) — провертають афери з автомобілями, отриманими від міжнародних партнерів.

На кожній зустрічі з благодійними організаціями та міжнародними партнерами Лубінець наголошує на необхідності матеріально підтримати Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини – грошима та автомобілями.

Але

1) — приймає цю допомогу не Секретаріат, а

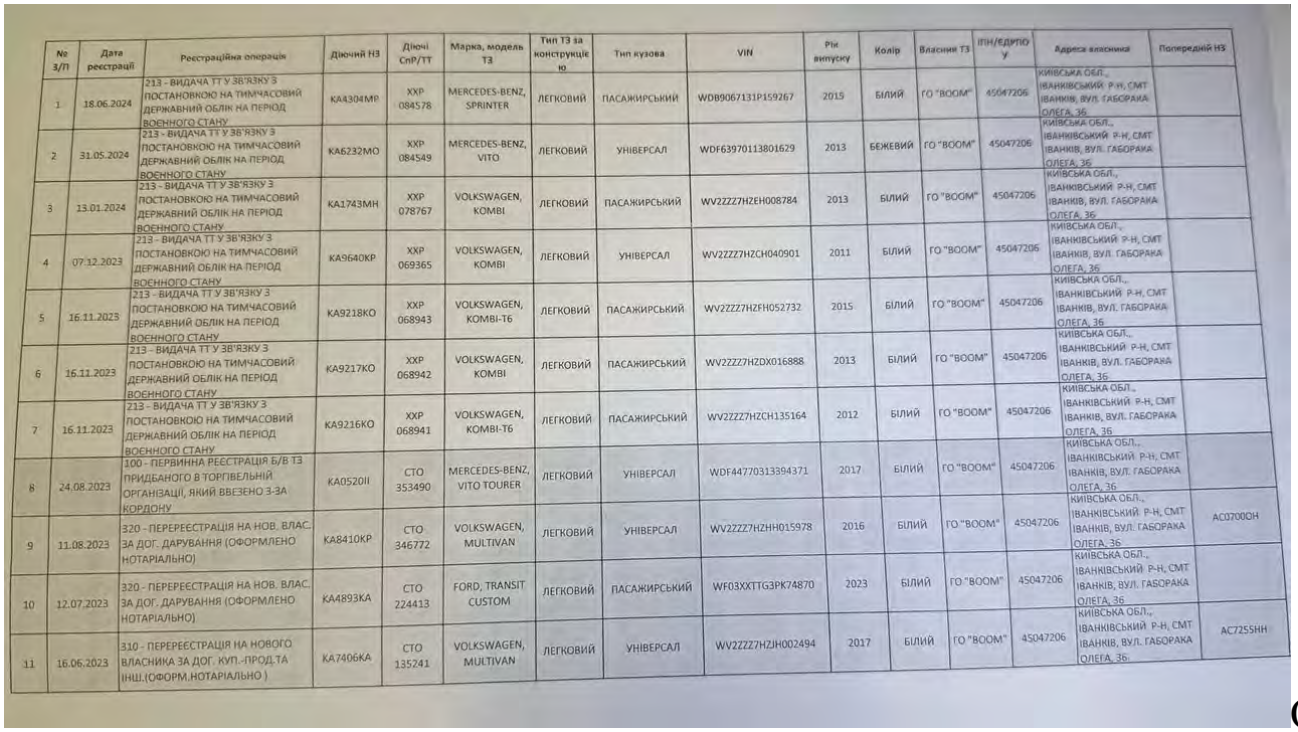
2) — створена спеціально під таку допомогу 24 квітня 2023 року громадська організація «Волонтери об'єднані однією метою» (код ЄДРПОУ 45047206), яку очолює все той же ж кум ***Вервейка*** Олександр Сергійович ***Якименко***, що тримає буфет в приміщенні Секретаріату.

3) — У такий спосіб вся благодійна допомога, яку міжнародні партнери передають в Україну для захисту прав людини, осідає в псевдо-громадській організації, що фактично належить Лубінцю та Вервейку.

Зокрема, **там вже 11 автомобілів**, частина з яких придбана коштом Благодійного фонду «BGV», частина – «Сталевим фронтом» Ріната Ахметова і ще кілька автомобілів, отримані від усе тієї ж неурядової організації «Orphans Feeding Foundation».

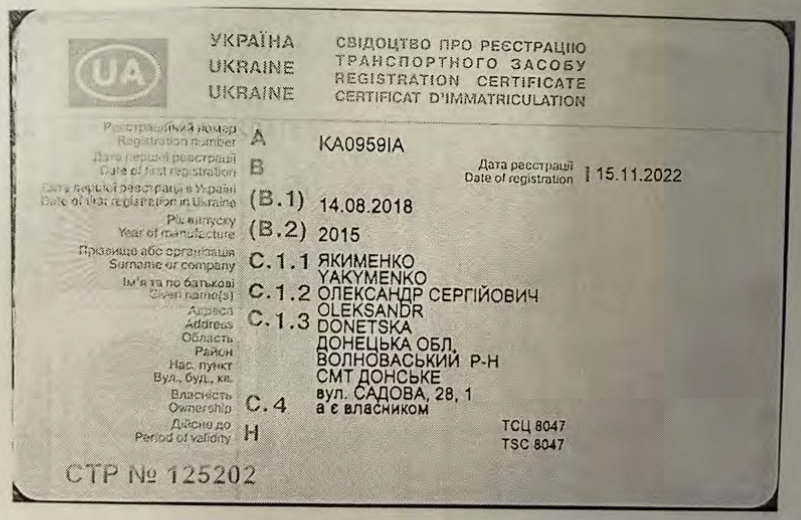
Зрозуміло, що

— як тільки зміниться Уповноважений, а разом з ним і керівник Секретаріату, усі машини залишаться у власності ГО, що належить Лубінцю та Вервейку, і будуть успішно продані.

№ з/п	Дата реєстрації	Реєстраційна операція	Діючий НЗ	Діючі СпР/ТТ	Марка, модель ТЗ	Тип ТЗ за конструкцією	Тип кузова	VIN	Рік випуску	Колір	Власник ТЗ	ІПН/ЄДРПОУ	Адреса власника	Попередній НЗ
1	18.06.2024	213 - ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА4304МР	ХХР 084578	MERCEDES-BENZ, SPRINTER	ЛЕГКОВИЙ	ПАСАЖИРСЬКИЙ	WDB9067131P159267	2015	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
2	31.05.2024	213 - ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА6232МО	ХХР 084549	MERCEDES-BENZ, VITO	ЛЕГКОВИЙ	УНІВЕРСАЛ	WDF63970113801629	2013	БЕЖЕВИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
3	13.01.2024	213 - ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА1743МН	ХХР 078767	VOLKSWAGEN, KOMBI	ЛЕГКОВИЙ	ПАСАЖИРСЬКИЙ	WV2ZZZ7HZEH008784	2013	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
4	07.12.2023	213 – ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА9640КР	ХХР 069365	VOLKSWAGEN, KOMBI	ЛЕГКОВИЙ	УНІВЕРСАЛ	WV2ZZZ7HZCH040901	2011	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
5	16.11.2023	213 - ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА9218КО	ХХР 068943	VOLKSWAGEN, KOMBI-T6	ЛЕГКОВИЙ	ПАСАЖИРСЬКИЙ	WV2ZZZ7HZFH052732	2015	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
6	16.11.2023	213 – ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА9217КО	ХХР 068942	VOLKSWAGEN, KOMBI	ЛЕГКОВИЙ	ПАСАЖИРСЬКИЙ	WV2ZZZ7HZDX016888	2013	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
7	16.11.2023	213 - ВИДАЧА ТТ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОСТАНОВКОЮ НА ТИМЧАСОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК НА ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	КА9216КО	ХХР 068941	VOLKSWAGEN, KOMBI-T6	ЛЕГКОВИЙ	ПАСАЖИРСЬКИЙ	WV2ZZZ7HZCH135164	2012	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
8	24.08.2023	100 - ПЕРВИННА РЕЄСТРАЦІЯ Б/В ТЗ ПРИДБАНОГО В ТОРГІВЕЛЬНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЯКИЙ ВВЕЗЕНО З-ЗА КОРДОНУ	КА0520ІІ	СТО 353490	MERCEDES-BENZ, VITO TOURER	ЛЕГКОВИЙ	УНІВЕРСАЛ	WDF44770313394371	2017	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
9	11.08.2023	320 - ПЕРЕРЕЄСТРАЦІЯ НА НОВ. ВЛАС. ЗА ДОГ. ДАРУВАННЯ (ОФОРМЛЕНО НОТАРІАЛЬНО)	КА8410КР	СТО 346772	VOLKSWAGEN, MULTIVAN	ЛЕГКОВИЙ	УНІВЕРСАЛ	WV2ZZZ7HZHH015978	2016	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	АС0700ОН
10	12.07.2023	320 - ПЕРЕРЕЄСТРАЦІЯ НА НОВ. ВЛАС. ЗА ДОГ. ДАРУВАННЯ (ОФОРМЛЕНО НОТАРІАЛЬНО)	КА4893КА	СТО 224413	FORD, TRANSIT CUSTOM	ЛЕГКОВИЙ	ПАСАЖИРСЬКИЙ	WF0XXTTG3PK74870	2023	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	
11	16.06.2023	310 - ПЕРЕРЕЄСТРАЦІЯ НА НОВОГО ВЛАСНИКА ЗА ДОГ. КУП.-ПРОД.ТА ІНШ.(ОФОРМ.НОТАРІАЛЬНО)	КА7406КА	СТО 135241	VOLKSWAGEN, MULTIVAN	ЛЕГКОВИЙ	УНІВЕРСАЛ	WV2ZZZ7HZJH002494	2017	БІЛИЙ	ГО "BOOM"	45047206	КИЇВСЬКА ОБЛ., ІВАНКІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ ІВАНКІВ, ВУЛ. ГАБОРАКА ОЛЕГА, 36	АС7255НН

Окрім того, деякі авто, які отримує Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, реєструються безпосередню на Олександра ***Якименка*** – щоби вже напевно їх не ніхто не зміг забрати в пана Уповноваженого.

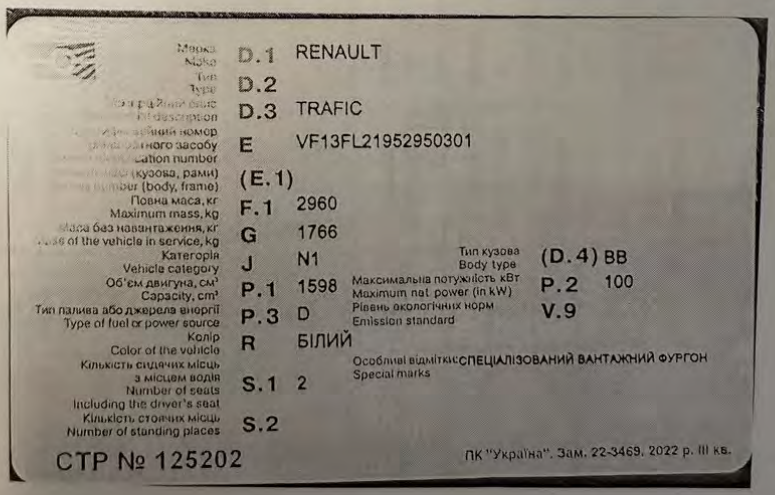

УКРАЇНА
UKRAINE
UKRAINE

СВІДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ
REGISTRATION CERTIFICATE
CERTIFICAT D'IMMATRICULATION

Реєстраційний номер / Registration number	A	KA0959IA
Дата першої реєстрації / Date of first registration	B	Дата реєстрації / Date of registration 15.11.2022
Дата першої реєстрації в Україні / Date of first registration in Ukraine	(B.1)	14.08.2018
Рік випуску / Year of manufacture	(B.2)	2015
Прізвище або організація / Surname or company	C.1.1	ЯКИМЕНКО YAKYMENKO
Ім'я та по батькові / Given name(s)	C.1.2	ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ OLEKSANDR
Адреса / Address	C.1.3	DONETSKA ДОНЕЦЬКА ОБЛ. ВОЛНОВАСЬКИЙ Р-Н СМТ ДОНСЬКЕ вул. САДОВА, 28, 1
Власність / Ownership	C.4	а є власником
Дійсне до / Period of validity	H	ТСЦ 8047 TSC 8047

СТР № 125202

Марка / Make	D.1	RENAULT			
Тип / Type	D.2				
Комерційний опис / Description	D.3	TRAFIC			
Ідентифікаційний номер транспортного засобу / Vehicle identification number	E	VF13FL21952950301			
Номер (кузова, рами) / Number (body, frame)	(E.1)				
Повна маса, кг / Maximum mass, kg	F.1	2960			
Маса без навантаження, кг / Mass of the vehicle in service, kg	G	1766			
Категорія / Vehicle category	J	N1	Тип кузова / Body type	(D.4)	BB
Об'єм двигуна, см³ / Capacity, cm³	P.1	1598	Максимальна потужність кВт / Maximum net power (in kW)	P.2	100
Тип палива або джерела енергії / Type of fuel or power source	P.3	D	Рівень екологічних норм / Emission standard	V.9	
Колір / Color of the vehicle	R	БІЛИЙ			
Кількість сидячих місць з місцем водія / Number of seats including the driver's seat	S.1	2	Особливі відмітки / Special marks	СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ВАНТАЖНИЙ ФУРГОН	
Кількість стоячих місць / Number of standing places	S.2				

СТР № 125202

ПК "Україна". Зам. 22-3469. 2022 р. III кв.

УКРАЇНА UKRAINE
ПАСПОРТ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ PASSPORT OF THE CITIZEN OF UKRAINE

Прізвище/ Surname
ЯКИМЕНКО
YAKYMENKO
Ім'я/ Name
ОЛЕКСАНДР
OLEKSANDR
По батькові/ Patronymic
СЕРГІЙОВИЧ
Стать/ Sex
Ч/М
Громадянство/ Nationality
УКРАЇНА/UKR
Дата народження/ Date of birth
25 07 1984
Запис № Record No
19840725-06879
Дійсний до/ Date of expiry
24 12 2030
Документ № Document No
005582445

ПАСПОРТ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ Є ВЛАСНІСТЮ УКРАЇНИ
Дата видачі/ Date of issue
24 12 2020
Орган, що видав/ Authority
1470
РНОКПП/ RNTRC
3088714579
Місце народження/ Place of birth
С. ШПИЛІ ІВАНКІВСЬКИЙ РАЙОН КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ
УКРАЇНА/S. SHPYLI IVANKIVSKYI RAION KYIVSKA
OBLAST UKRAINA/UKR

IDUKR0055824511984072506879<<
8407258M3012246UKR<<<<<<<<<<<0
YAKYMENKO<<OLEKSANDR<<<<<<<<<<

КАРТКА ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ

ЯКИМЕНКО ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ
дата народження **25.07.1984**

Реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб - платників податків **3088714579**

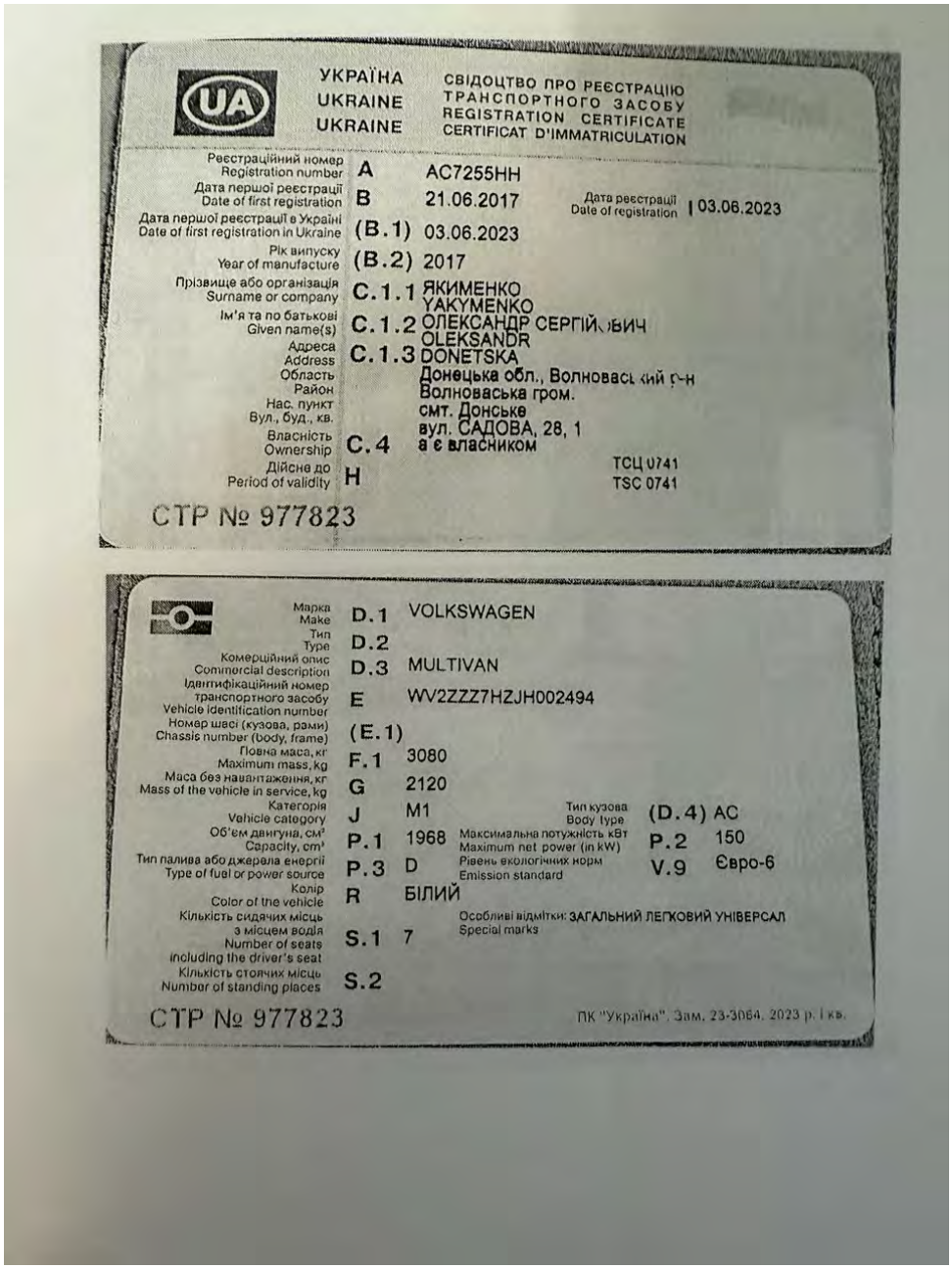
Дата реєстрації у Державному реєстрі **02.03.2000**

Орган Міністерства доходів і зборів України, що видав картку:
ДПІ У ВОЛНОВАСЬКОМУ РАЙОНІ ГУ МІНДОХОДІВ

М.П. (підпис) Скачкова Л.В.

(прізвище та ініціали посадової особи органу Міндоходів)

533-14-00206 03.02.2014
(номер бланка картки, дата видачі)

УКРАЇНА
UKRAINE
UKRAINE

СВІДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ
REGISTRATION CERTIFICATE
CERTIFICAT D'IMMATRICULATION

Реєстраційний номер / Registration number: A AC7255HH
Дата першої реєстрації / Date of first registration: B 21.06.2017
Дата реєстрації / Date of registration: 03.06.2023
Дата першої реєстрації в Україні / Date of first registration in Ukraine: (B.1) 03.06.2023
Рік випуску / Year of manufacture: (B.2) 2017
Прізвище або організація / Surname or company: C.1.1 ЯКИМЕНКО / YAKYMENKO
Ім'я та по батькові / Given name(s): C.1.2 ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ / OLEKSANDR
Адреса / Address: C.1.3 DONETSKA
Область: Донецька обл., Волноваський р-н
Район: Волноваська гром.
Нас. пункт: смт. Донське
Вул., буд., кв.: вул. САДОВА, 28, 1
Власність / Ownership: C.4 а є власником
Дійсне до / Period of validity: H
ТСЦ 0741 / TSC 0741

СТР № 977823

Марка / Make: D.1 VOLKSWAGEN
Тип / Type: D.2
Комерційний опис / Commercial description: D.3 MULTIVAN
Ідентифікаційний номер транспортного засобу / Vehicle identification number: E WV2ZZZ7HZJH002494
Номер шасі (кузова, рами) / Chassis number (body, frame): (E.1)
Повна маса, кг / Maximum mass, kg: F.1 3080
Маса без навантаження, кг / Mass of the vehicle in service, kg: G 2120
Категорія / Vehicle category: J M1
Тип кузова / Body type: (D.4) AC
Об'єм двигуна, см³ / Capacity, cm³: P.1 1968
Максимальна потужність кВт / Maximum net power (in kW): P.2 150
Тип палива або джерела енергії / Type of fuel or power source: P.3 D
Рівень екологічних норм / Emission standard: V.9 Євро-6
Колір / Color of the vehicle: R БІЛИЙ
Кількість сидячих місць з місцем водія / Number of seats including the driver's seat: S.1 7
Особливі відмітки / Special marks: ЗАГАЛЬНИЙ ЛЕГКОВИЙ УНІВЕРСАЛ
Кількість стоячих місць / Number of standing places: S.2

СТР № 977823

ПК "Україна". Зам. 23-3064. 2023 р. І кв.

Ну і родзинка на тортик.

У публічному доступі на сайті НАЗК відсутня декларація керівника Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Івана Дмитровича ***Вервейка***.

Тому я не здивуюсь, якщо з'ясується, що обвинувачений ***Вервейко*** одночасно з роботою в Секретаріаті Уповноваженого «служить» у ГУР МО, як керівник адвокатського об'єднання Масі Найєм, розкрадач коштів «Укроборонпрому» Андрій Калужинський, полковник ГУР Євген Червоненко чи найвідоміший український шахрай Костя Грішін (він же ж Грішин, він же ж Гришин, він же ж Семен Семенченко), якого зараз судять у Шевченківському райсуді Києва.

Втім, враховуючи правосвідомість голови НАЗК (що нинішнього, що попереднього), ніякої користі ані від цієї установи, ані від декларування чиновниками доходів і видатків не вбачається.

***

№ 641

Огляд… Сьогодні він буде коротким, з кількох напрямків...

2025-02-01

Машовець

1. Куп'янський напрямок

Командування 6-ї загальновійськової армії (ЗВА) противника продовжує намагатися розвивати свої успіхи в районі населеного пункту Дворічна, намагаючись одночасно взяти його повністю під свій контроль (ЗСУ досі утримують її північну частину) та просунутись, по суті, у бік Куп'янська на південь, атакуючи на північ та південь від населеного пункту Западне.

Передові підрозділи 69-ї мотострілецької дивізії (мсд) 6-ї ЗВА противника, посилені рядом підрозділів зі складу російського "добровольчого штурмового корпусу" (ДШК), ведуть запеклі бої з підрозділами Збройних Сил України, які обороняються по обидва боки дороги Куп'янськ-Дворічна, на ділянці Західне-Дворічна.

Ворогу вдалося прорватись за дорогу (тобто на захід від неї), проте очевидно, що він відчуває певні труднощі у нарощуванні своїх зусиль на цьому напрямку, адже українські війська не лише продовжують утримувати саме село Западне, а й значну територію вздовж дороги між ним та Дворічною.

Думаю, що найближчим часом командування 6-ї ЗВА спробує "укрупнити" свій тактичний плацдарм на річці Оскіл в районі Дворічної, відтіснивши наші передові підрозділи від цієї дороги і повністю витіснивши їх з Дворічної.

Тим часом, у зв'язку з цим питанням, використання мосту через Оскіл (ймовірно зруйнованого) між Дворічною та Гряниківкою продовжує, вочевидь, залишатися своєрідною ідеєю «фікс» для російського командування. Наскільки я розумію, ворог намагається відтіснити наші війська якомога далі від нього, щоб мати можливість відновити, бодай його тимчасове використання для логістичного забезпечення своїх передових підрозділів, які діють на захід від річки Оскіл.

Швидше за все, як ешелон "розвитку успіху" вороже командування зможе застосувати на плацдармі до 1-2 мотострілецьких полків зі складу 18-ї мсд 11-го армійського корпусу (АК). Напевно, мова може йти про 79-й або (і) 275-й мотострілецькі полки цієї дивізії.

Однак, якщо мати на увазі більший (оперативно-тактичний) рівень значення активних дій противника в районі населеного пункту Дворічна (в першу чергу, щодо оборони міста Куп'янська), то слід зазначити, що він

МОЖЕ значно зрости за умови виконання двох умов:

(1) - Якщо ворогу вдасться створити плацдарм на річці ***Оскіл*** НА ПІВДЕНЬ від міста, який хоча б за його масштабами можна була порівняти з «Дворічанським»

(2) - При цьому, якщо йому вдасться розширити сам «***Дворічанський***» плацдарм 6-ї ЗВА до такої міри, щоб він зміг забезпечити більш-менш вдале зосередження і розгортання такого угруповання сил і засобів, яке дозволило б противнику успішно розвинути наступ - або в напрямку ***Куп'янська***, або в напрямку В. ***Бурлука***.

На даний момент ці умови відсутні.

1) — Розміри плацдарму противника в районі Дворічної явно невеликі для цього.

2) — А кілька спроб ворога форсувати Оскіл на південь від міста не увінчалися успіхом.

Тим більше, що сам прорив російських військ до Осколу в районі Кругляківки (2-га мсд, 47-а тд 1-ї ТА) противнику так й не вдається розширити настільки, щоб мати можливість спробувати переправитися через Оскол на більш-менш широкій ділянці, а не намагатися битися «відразу» лобом в районе Сенькове.

Іншими словами,

1) — якщо українському командуванню вдасться хоча б «купірувати» плацдарм в районі ***Дворічної*** (не кажучи вже про його ліквідацію або суттєве скорочення) і заблокувати решту спроб противника форсувати Оскіл більш-менш великими (хоч і на тактичному рівні) силами,

то

2) — командуванню угруповань військ (УВ) противника «Север» і «Запад» знову доведеться ламати голову над методами і шляхами організації свого подальшого наступу на Куп'янськ.

2. Новопавлівський напрямок

Судячи з усього, ворогу, аби вирішити проблему витіснення наших військ з так званих "залишків" ***Курахівського плацдарму*** доводиться докладати чималих зусиль

На випадок, якщо хтось забув, нагадаю про склад сил і засобів противника, які зараз невпинно «працюють» над вирішенням цієї проблеми.

А за своїми масштабами він цілком порівняний з «ордою», яка зараз діє на ***Покровському*** напрямку.

(1) - Більша частина 90-ї танкової дивізії (тд) 41-ї ЗВА УВ «Центр»

(2) - 2 бригади 51-ї ЗВА (110-та та 114-та омсбр) УВ «Центр»

(3) - Основні сили не менше як двох мотострілецьких дивізій (20-ї та 150-ї мсд) 8-ї ЗВА УВ «Юг».

(4) - 36-та, 39-та, 57-ма омсбр УВ «Восток» (зі складу 29-ї ЗВА, 68-го АК та 5-ї ЗВА відповідно)

На даний момент на південь від річки Вовча українські війська повільно, ведучи запеклі ар'єргардні бої, відступають з району Дачного та з лінії вздовж річки Сухі Яли.

Ворогу вдалося просунутися на північ від лінії Зеленівка-Янтарне в напрямку Дачного (36-та та 39-та омсбр) одночасно наступаючи на Дачне зі сходу, силами 20-ї та 150-ї мсд 8-ї ОА (їх підрозділи вже вступили у бої за село Дачне).

Однак

— ЗСУ продовжують утримувати ділянку дороги Запоріжжя-Донецьк між Константинополем та Дачним, у тому числі селище Улакли, що дозволяє їм вести ці бої організовано та контрольовано.

Поки що ворогу не вдалося прорватися із Зеленівки до Улакли і таким чином швидко і безповоротно зруйнувати всю систему оборони Збройних сил України на південь від дороги.

— На північному «фасі» цих «залишків», де діють в основному сили і засоби УВ «Центр» (90-а тд 41-ї ЗВА і частина сил 51-ї ЗВА), **ситуація не така однозначна.**

Очевидно, щодо перспектив Збройних Сил України планомірно та з мінімальними втратами відступити зі згаданих вище «залишків» Курахівського плацдарму в район селища Костянтинополь, ключовим питанням залишається питання подальшого утримання ними села Андріївка, на північ від річки Вовча.

Поки що інформація про ситуацію на цьому напрямку - досить суперечлива.

Передові підрозділи 114-ї та 110-ї омсбр противника, що діють тут, схоже, відступили до села Шевченко, звідки останнім часом вони робили неодноразові спроби прорватися та закріпитися в Андріївці. Однак, судячи з

карти групи Deep State, деяким частинам 90-ї тд противника (ймовірно, зі складу 428-го мсп або 67-го сп цієї дивізії) все ж вдалося прорватися в село з північного сходу.

Що є насправді, на даний момент, я поки не знаю...

Разом з тим, очевидно, що і українське командування, і вороже командування цілком розуміють важливість контролю над цим населеним пунктом для загальної тактичної ситуації на південь від траси Запоріжжя-Донецьк, в районі Улакли та Дачне.

Тому обидві сторони тут "впираються" не на жарт...

Основні сили 90-ї тд, що діють на північ від цього сектора - 6-й і 80-й тп, 228-й мсп, частина 428-го мсп, за останні 4 доби зуміли вийти на рубіж Надіївка - Новоандріївка і таким чином на тактичному рівні вирішили два завдання - забезпечили ударне угруповання противника, що діє на Покровському напрямку з півдня і зберегли загрозу оточення наших частин і підрозділів, які продовжують оборонятися в районі Андріївки та на південь, у самих "залишках" Курахівського плацдарму, з півночі.

Передові підрозділи 90-ї тд противника активно ведуть наступ у напрямках Надіївка – Котлярівка, Новоандріївка – Срібне і водночас їм ще вдається просуватися на захід від Слов'янки. Як на мене, таке досить активне «використання» 90-ї тд ворожим командуванням, причому в досить «розрядженних» бойових порядках і на досить рознесених напрямках та секторах, дійсно має певний сенс, хоча і пов'язане з певними труднощами і проблемами для противника в майбутньому.

По суті,

> **— 90-та тд противника, одночасно діючи як на Покровському, так і на Новопавлівському напрямках, зв’язує дії противника на обох напрямках в єдиний задум (план).**

Не випадково російське командування додало до своїх "штатних" полків 90-ї тд для наступу на цих напрямках ще 1 мотострілецький (мсп) та 2 стрілецькі (сп) полки. А потім ввело цю дивізію до складу 41-ої ЗВА, яка зараз активно діє на південь і південний захід від Покровська.

Чим «глибше» (на захід) просувається 90-та тд у своїй смузі наступу, тим стійкішим стає вразливий лівий фланг противника під Покровськом, а також над нашими військами на Новопавлівському напрямку залишається загроза оточення з півночі...

Крім того, очевидно, що

1) — активні дії 90-ї танкової дивізії противника забезпечують російському командуванню «необхідну ширину і розмах» наступальних дій на ОБОХ напрямках таким чином, що вони перевищують реальні практичні можливості діючих тут частин і підрозділів Збройних Сил України в плані організації та проведення ними будь-яких контратакуючих дій на флангах своїх наступальних угруповань.

По суті,

2) — просуваючись на західному напрямку «незважаючи ні на що», 90-та тд противника виконує своєрідну функцію «запобіжника» на внутрішніх, суміжних флангах двох основних наступальних угруповань противника, що діють як на Покровському, так і на Новопавлівському напрямках.

3. Великомихайлівський напрямок (колишній Времіївський)

Після того, як війська 5-ї та 36-ї ЗВА противника (УВ «Восток»), посилені підрозділами двох його окремих бригад морської піхоти (обр МП) – 40-ї та 336-ї обр МП, зайняли район Новий Комар – Велика Новосілка – Нескуне – Времіївка, вони по суті виконали своє найближче завдання – захопили важливий опорний район оборони Збройних Сил України на цьому напрямку.

Тому, як на мене, щодо цього напрямку є сенс подумати про те, де і як ці ворожі сили та засоби можуть діяти в майбутньому.

На мою глибоко дилетантську думку,

— найбільш вірогідним «місцями докладання основних зусиль» противника в зоні відповідальності його УВ «Восток» можуть бути наступні «прагнення»:

(1) - Ймовірно, ворог спробує повністю зайняти район Новодарівка - Новопіль - Зелене Поле - Новосілка

(2) - А потім спробує прорватися в напрямку Багатира і Комара.

Для виконання цих завдань, очевидно, частина сил і засобів з правого флангу УВ "Восток" буде перегрупована в смугу 5-ї ЗВА (цілком можливо, що 57-ма омсбр повернеться "в рідні пенати", тобто до складу 5-ї ЗВА і до неї додасться частина сил 34-ї омсбр зі складу 49-ї ЗВА), в свою чергу, 36-а ЗВА, зі своєю окремою танковою бригадою (5-та отбр), буде повністю розгорнута на схід від річки Мокрі Яли, і до неї будуть додані обидві бригади «морської піхоти» (40-та і 336-та обр МП).

При цьому, швидше за все, 60-та омсбр зі складу 5-ї ЗВА буде виведена для "доукомплектування" в резерв і в подальшому буде використовуватися як "ешелон розвитку успіху" під час наступу на Комар і Багатир.

Все це, звичайно, "написано вилами на воді", але якби я був на місці відповідного російського командування, то вчинив би саме так.

Чому саме там?

Ну, з двох основних причин.

(1) - Вирішення першого завдання дозволить російському командуванню створити дуже зручні для себе умови щодо відновлення наступальних дій в смузі своєї 35-го ЗВА (на Гуляйпільскому напрямку)

(2) - Вирішення другого завдання, очевидно, у разі його "успішного перебігу", дозволить російському командуванню спробувати досягти оперативного успіху на всьому Новопавлівському напрямку.

Що ж, «варіацій» на цю тему також може бути кілька.

Вороже командування

1) — може вирішувати їх послідовно (один за одним), одночасно, ну

або

2) — відмовитися від одного з них, заради більших шансів на успіх у вирішенні другого завдання.

Думаю, це буде визначатися двома основними факторами

1) — станом (особливо щодо боєздатності) сил і засобів зі складу об'єднань УВ "Восток", і

2) — наявністю/відсутністю необхідних для цього обсягів МТЗ.

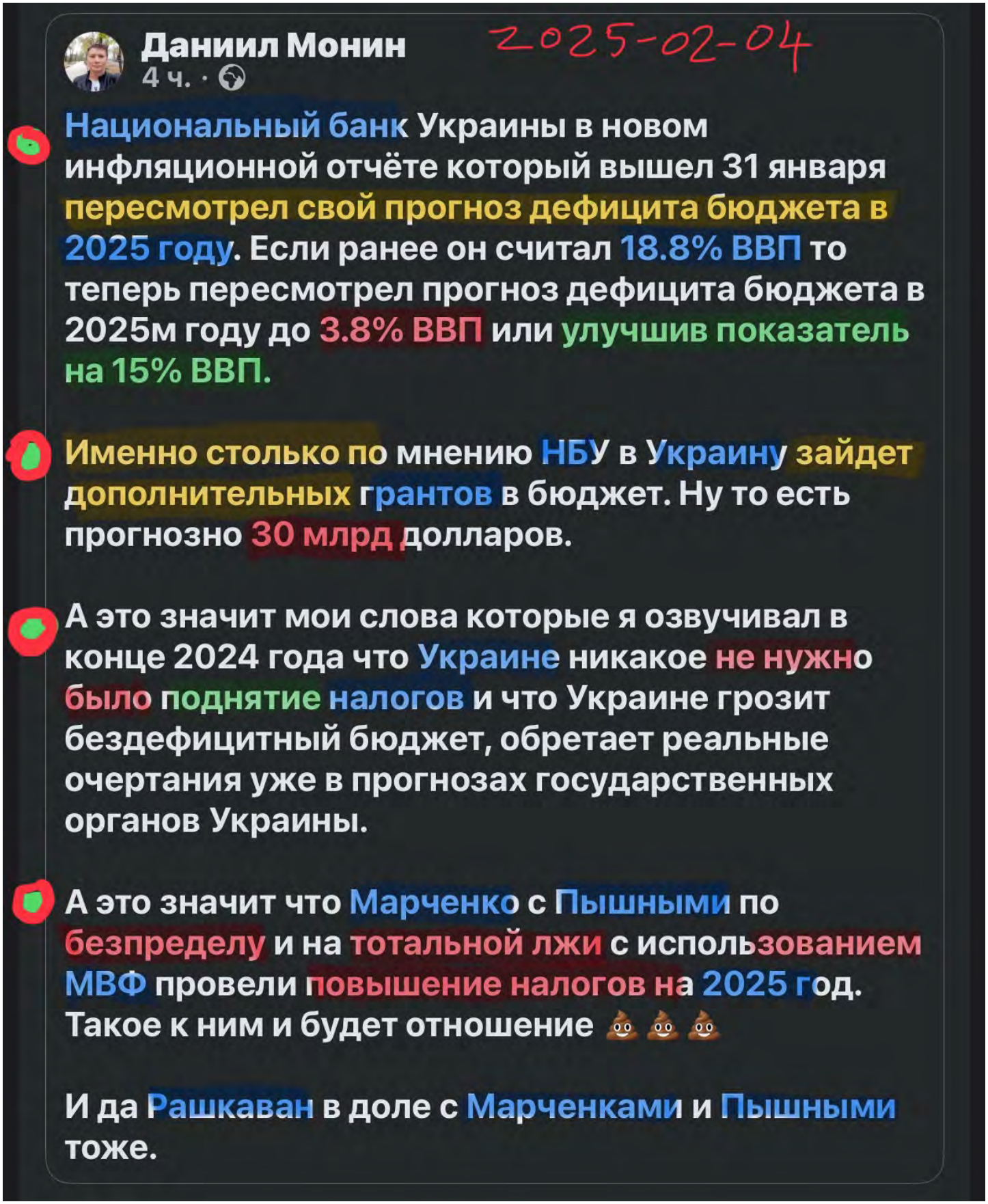
Наскільки я розумію,

— "фактор ворога" російське командування, при цьому, бере до уваги лише у другу чергу, оскільки вважає українські війська, які їм там протистоять, "мало боєздатними".

Як колись сказав один сліпий філософ, поживемо – побачимо...

***

№ 642

Даниил Монин
4 ч. ·
2025-02-04
Национальный банк Украины в новом инфляционной отчёте который вышел 31 января пересмотрел свой прогноз дефицита бюджета в 2025 году. Если ранее он считал 18.8% ВВП то теперь пересмотрел прогноз дефицита бюджета в 2025м году до 3.8% ВВП или улучшив показатель на 15% ВВП.
Именно столько по мнению НБУ в Украину зайдет дополнительных грантов в бюджет. Ну то есть прогнозно 30 млрд долларов.
А это значит мои слова которые я озвучивал в конце 2024 года что Украине никакое не нужно было поднятие налогов и что Украине грозит бездефицитный бюджет, обретает реальные очертания уже в прогнозах государственных органов Украины.
А это значит что Марченко с Пышными по безпределу и на тотальной лжи с использованием МВФ провели повышение налогов на 2025 год. Такое к ним и будет отношение 💩 💩 💩
И да Рашкаван в доле с Марченками и Пышными тоже.

***

№ 643

ZN.UA

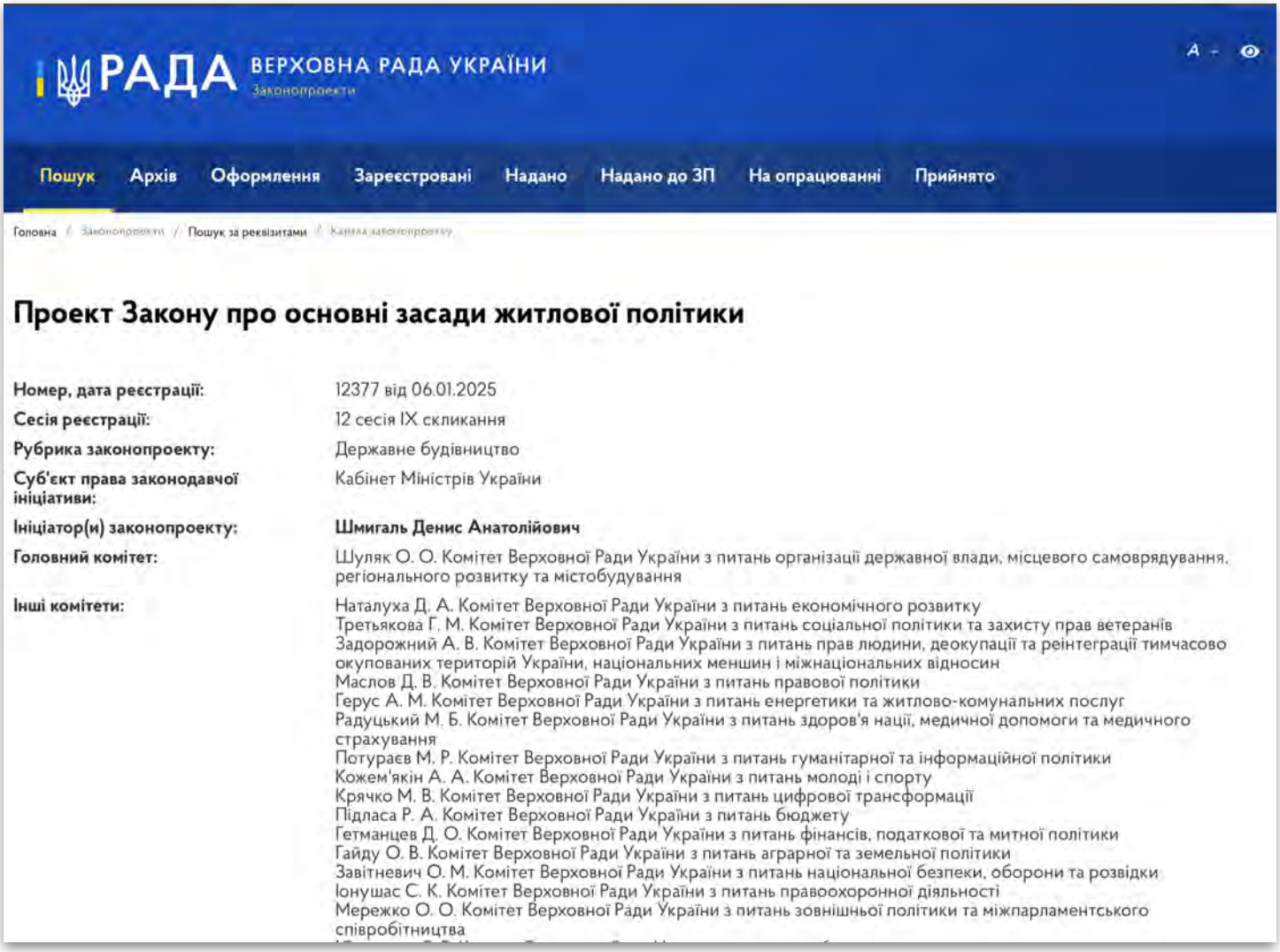
НОВЕ ЖИТЛОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО ПІД ЗАБУДОВНИКІВ. ЧЕРГОВИКИ, РОЗХОДЬТЕСЬ!

2025-02-04

Георгій Могильний, експерт з питань містобудування, аналітик громадської ініціативи «Голка»

РАДА ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Законопроекти

Пошук | Архів | Оформлення | Зареєстровані | Надано | Надано до ЗП | На опрацюванні | Прийнято

Головна / Законопроекти / Пошук за реквізитами / Картка законопроекту

Проект Закону про основні засади житлової політики

Номер, дата реєстрації:	12377 від 06.01.2025
Сесія реєстрації:	12 сесія IX скликання
Рубрика законопроекту:	Державне будівництво
Суб'єкт права законодавчої ініціативи:	Кабінет Міністрів України
Ініціатор(и) законопроекту:	**Шмигаль Денис Анатолійович**
Головний комітет:	Шуляк О. О. Комітет Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування
Інші комітети:	Наталуха Д. А. Комітет Верховної Ради України з питань економічного розвитку Третьякова Г. М. Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Задорожний А. В. Комітет Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин Маслов Д. В. Комітет Верховної Ради України з питань правової політики Герус А. М. Комітет Верховної Ради України з питань енергетики та житлово-комунальних послуг Радуцький М. Б. Комітет Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування Потураєв М. Р. Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики Кожем'якін А. А. Комітет Верховної Ради України з питань молоді і спорту Крячко М. В. Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації Підласа Р. А. Комітет Верховної Ради України з питань бюджету Гетманцев Д. О. Комітет Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики Гайду О. В. Комітет Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики Завітневич О. М. Комітет Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки Іонушас С. К. Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності Мережко О. О. Комітет Верховної Ради України з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва

Урядовий проєкт **«Про основні засади житлової політики»** (№*12377*) містить як позитивні, так і негативні зміни в галузі житлової політики держави.

По-перше,

«радянський» ***Житловий кодекс*** буде скасовано! І це добре.

По-друге,

нарешті має з'явитись ***Єдина інформаційно-аналітична житлова система*** як публічний електронний реєстр. В ній мусить бути інформація і про житловий фонд, і про осіб, що мають право на отримання державної підтримки, і наявні пропозиції соціального та доступного житла.

По-третє,

обов'язковим стане розроблення ряду програмних документів житлової політики. Мова йде про державну, регіональні й місцеві стратегії та розроблені на їх основі відповідні цільові програми, фінансування виконання яких має закладатися в бюджети всіх рівнів.

Названо чотири причини, через які власник може втратити єдине житло

Але все це — теорія, яка може породити дуже різну практику.

Тому що

> — в задекларованих законопроектом засадах житлової політики під боротьбою з совковим популізмом старого Кодексу не відчувається людина.

І не факт, що вона з'явиться, коли уряд займеться розробкою нормативної бази до цього закону. Але проблеми людини неможливо скасувати простим розчерком пера.

І це насамперед стосується обов'язку держави надавати безкоштовне житло, яке черговики можуть приватизувати.

> За «скромними» *оцінками* Мінрегіону (проєкт готувала *стара команда міністерства* на чолі з чинною профільною заступницею **НаталієюКозловською**), передбачено, що так влада «спише» з себе обов'язок надати житла на суму близько **900 млрд грн**.

Черговиків не кинуть напризволяще. Їм запропонують «соціальне житло». Але в оренду й за пільговою ціною, яке ще треба збудувати. А нададуть його тим, хто не матиме доходів, аби винаймати житло за ринковою ціною.

Звісно, під час війни держава не може надати усім належних соцблаг.

Та й тема черги, що тягнеться з часів соціалізму, вимагає збалансованого державного підходу і чесності:

> — **«безкоштовного сиру більше немає»**.

Такий підхід цього разу підтримують і держвлада, і громади.

Але чи провів уряд ґрунтовний аналіз справ у житловій сфері?

Чи є «соціальне житло» єдиним інструментом, яким влада може скористатися, щоб знайти способи захистити найбільш нужденних і не порушувати Конституцію?

Які ще є варіанти диверсифікації ризиків для громадян, що роками чекають на житло?

Та чи правильно під гаслами «боротьби з радянським популізмом» під час війни, коли населення і так активно емігрує, протягувати інтереси виключно забудовників?

1. Що говорить Конституція?

Житловий кодекс втратить чинність,

а за рік після війни це чекає й на Закон «***Про приватизацію державного житлового фонду***».

Це є в прикінцевих положеннях урядового проєкту.

Отже,

— безкоштовних квартир від держави з можливістю приватизації не буде.

Дискусію, «чи треба давати приватизувати соцжитло», що, безумовно, схвалюють політики-популісти, зупиняє Конституція:

«При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод» (стаття 22).

Тому не можна просто сказатичерговикам: «Розходьтеся».

2. Що держава може зробити, щоб бути чесною перед часом і громадянами?

Держава,

по-перше, може зупинити подальше наповнення черги, а

по-друге, створити умови, за яких люди або нарешті отримають обіцяні квартири (ті, хто їх критично потребує), або самі зможуть покращити умови проживання (іпотека та інші державні програми тощо).

Інакше це — порушення Конституції й підрив довіри до держави під час війни.

Суперечності між новим законодавством і відновленим Житловим кодексом створять правовий хаос у розпал відбудови. Все це впливає на бажання біженців повернутися чи наміри частини населення емігрувати.

Йдеться про 1,5 мільйона громадян-черговиків.

Держстат *повідомляє*, що більшість із них чекає на квартири вже більш як 20 років. Відмова держави від виконання обіцянок може стати тут вирішальною.

3. Чи проведено ґрунтовний аналіз справ в житловій сфері?

Як *адміністратор* Єдиного державного реєстру громадян, які потребуютьполіпшення житлових умов, Мінрегіон вже давно повинен мати актуальні дані щодо розміру квартирної черги.

Але він посилається на дані Держстату десятирічної давнини.

Описуючи проблеми з регулюванням оренди житла, Мінрегіон стверджує, що

— «згідно з експертними оцінками, 90% житла приватної власності передається в оренду».

Це абсурд.

Водночас

— міністерство не надає жодної інформації про наявний житловий фонд і

причини, що

— призвели як до високих цін на житло, так і

— до майже повної зупинки забезпечення житлом черговиків і формування фондів соціального житла.

Аналіз даних **Держстату свідчить, що**

перед початком повномасштабного вторгнення накопичився резерв із близько 3 мільйонів вакантних квартир і садибних будинків (18% усього житлового фонду).

Але

внаслідок дисбалансу рівня життя в регіонах відбувалась інтенсивна внутрішня міграція, що й призводило до створення локального дефіциту житла у великих містах.

Кількість вакантних квартир не набагато зміниться після закінчення війни:

— зменшення кількості житла через повне руйнування буде значною мірою компенсовано зменшенням потреби в житлі внаслідок еміграції.

Законопроєкт декларує, що

«завданням житлового законодавства є забезпечення раціонального та ефективного використання житлового фонду».

Проте його норми

— більше сконцентровані на будівництві нового житла, ніж передбачають пріоритетність розвитку регіонів і стимулювання

використання наявного вакантного житлового фонду в малих і середніх містах.

Причина постійного подорожчання житла у великих містах добре відома — **це його «фінансіалізація».**

> **Житло замість виконання своєї природної функції перетворюється на інвестиційний актив для отримання прибутку чи збереження заощаджень.**

Як інвестори, так і девелопери зацікавлені в зростанні вартості житла, тому постійно роздувають «цінову бульбашку».

У той час як громади втратили можливість розвивати свій фонд соціального житла за рахунок забудовників.

А це — один із глобальних інструментів, який мав би знов почати працювати після скасування старого Житлового кодексу.

Однак

> **1) — цей інструмент не включено до переліку засад нової житлової політики.**
>
> **2) — Не названо його ліквідацію і серед причин, які призвели до, по суті, заморожування формування фонду соціального житла громад.**

Ба більше,

> **3) — законопроєкт залишає забудовникам приховані субсидії за рахунок громад.**

Що позбавляє громади можливості мати комунальне житло кількох категорій:

> — соціальне та для забезпечення тих, хто має пріоритетне право отримати житло поза чергою.

Це можуть бути ветерани з інвалідністю, діти з інвалідністю, багатодітні сім'ї тощо.

У такому разі **нова соціальна політика держави дуже скидається на роботу української держави на користь забудовників, а не громадян.**

4. Приховані субсидії забудовникам із кишень територіальних громад

Багато кому доводилося чути звинувачення в бік керівництва держструктур на кшталт «Передав земельну ділянку в Києві приватній компанії в обмін на 5% квартир, хоча ринкові умови — 10%».

— Так було із сотнями гектарів ДП «Агрокомбінат Пуща-Водиця», земель Міноборони та багатьма іншими.

Такими випадками займаються правоохоронці, бо звинувачення в корупції небезпідставні, адже

— ***приватні компанії*** передають девелоперам у Києві під забудову ***орендовану комунальну землю*** в обмін на 12–25% майбутніх квартир залежно від розташування ділянки.

Вам не здається дивним, що коли ДП віддає землю за 5% квартир — це корупція, бо замало, а коли міськрада — лише за еквівалент 0,2–0,5% квартир у вигляді орендної плати — це не корупція й нормально?

Все тому, що місцевим радам законодавство забороняє при наданні землі встановлювати вимоги щодо передачі частини квартир у комунальну власність.

Але так було не завжди.

На початку 2000-х при наданні комунальної землі під забудову дозволялося передбачати передачу квартир для забезпечення черговиків чи формування фондів соціального житла.

До речі,

в Законі **«Про житловий фонд соціальногопризначення»** такий механізм досі передбачений, але його реалізація неможлива.

Наприклад,

у Києві ця обов'язкова частка квартир 2007 року становила **20%** для центру міста й **7%** — для іншої території.

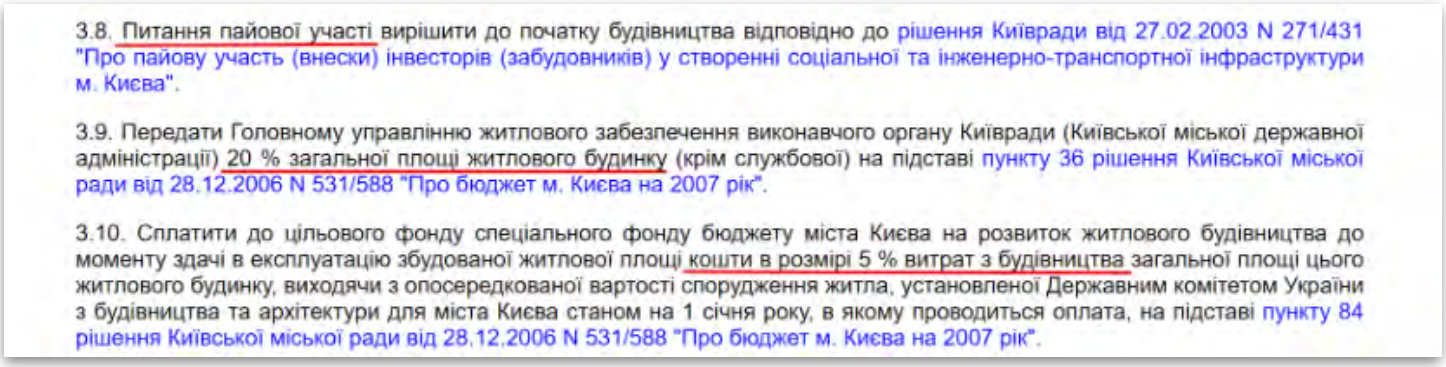
Окрім квартир,

орендар мав іще й сплатити у спецфонд на розвиток житлового будівництва 5% від нормативної вартості будівництва.

Ну й варто пам'ятати про пайові внески, які свого часу могли сягати 25% кошторисної вартості будівництва та повністю покривали потреби на забезпечення мешканців будинку необхідними об'єктами інфраструктури.

Тобто

— хоча ділянку й віддавали в оренду дуже дешево, але за її забудову комерційним житлом місто отримувало ринкову компенсацію для забезпечення безкоштовним житлом черговиків.

3.8. Питання пайової участі вирішити до початку будівництва відповідно до рішення Київради від 27.02.2003 N 271/431 "Про пайову участь (внески) інвесторів (забудовників) у створенні соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури м. Києва".

3.9. Передати Головному управлінню житлового забезпечення виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) 20 % загальної площі житлового будинку (крім службової) на підставі пункту 36 рішення Київської міської ради від 28.12.2006 N 531/588 "Про бюджет м. Києва на 2007 рік".

3.10. Сплатити до цільового фонду спеціального фонду бюджету міста Києва на розвиток житлового будівництва до моменту здачі в експлуатацію збудованої житлової площі кошти в розмірі 5 % витрат з будівництва загальної площі цього житлового будинку, виходячи з опосередкованої вартості спорудження житла, установленої Державним комітетом України з будівництва та архітектури для міста Києва станом на 1 січня року, в якому проводиться оплата, на підставі пункту 84 рішення Київської міської ради від 28.12.2006 N 531/588 "Про бюджет м. Києва на 2007 рік".

Типове рішення Київради про надання в оренду земельної ділянки 2007 року

Але

> — 2008 року для підтримки житлового будівництва **під час фінансової кризи** місцевій владі **заборонили** вимагати надалі від забудовників будь-які платежі чи передачу об'єктів, окрім пайових внесків. Самі пайові внески знизили до мізерних 4%.

З роками криза минула, будівельна галузь відновилась, але її субсидування коштом територіальних громад не прибрали.

Ба більше,

> — в Законі «Про регулювання містобудівної діяльності» не лише підтвердили обмеження для місцевої влади, а й **наказали скасувати всі зобов'язання щодо передачі частини квартир у комунальну власність, що були встановлені договорами до 2008 року.**
>
> **А 2020 року було остаточно скасовано й пайовівнески на розвиток інфраструктури.**

Про що ZN.UA докладно писало.

Отже,

> — житлова політика України протягом останніх 16 років де-факто будується за принципом **«Позбавити можливості бідних, щоб підтримати багатих».**
>
> Територіальні громади зобов'язані за безцінь віддавати в оренду землю під будівництво житла, отримуючи за весь строк оренди плату, що не перевищує 10–12% від її ринкової вартості.

Водночас

> вони зобов'язані коштом місцевого бюджету забезпечити житло необхідною інфраструктурою, вартість якої становить 10–20% від вартості будівництва самого житла.

Тобто

> **коштом громад відбуваєтьсязначне субсидування будівництва всього житла, включно з житломбізнес- та еліт-класу.**

За наявних економічних умов нове житло за ринковими цінами мають змогу купувати лише люди з доходами, вищими за середні.

А територіальні громади внаслідок такої системи позбавлені можливості наповнювати фондисоціального житла для забезпечення ним громадян із низьким рівнем доходів.

Чи здатна така підтримка призвести до зниження ціни новобудов?

Навряд, адже встановлена законодавством передача землі за безцінь призвела лише до збільшення корупції та появи посередників, які отримують комунальну землю в оренду, а потім передають її приватним забудовникам уже на ринкових умовах. Із самих забудовників землю «на шару» можуть отримати лише особливо наближені до чинної місцевої влади. За ринкових умов це призводить до того, що покупці квартир однаково сплачують із власної кишені ринкову вартість комунальної землі,

але

> **— ці кошти йдуть забудовникам чи посередникам, а не в міський бюджет.**

Своєю чергою скасування пайових внесків на розвиток інфраструктури справді має наслідком відчутне зниження повної собівартості будівництва.

Але за ринкових умов формування ціни на житло **це призводить не до зниження вартості житла, алише до збільшення прибутку забудовників.**

Наявна наразі система прямо суперечить «європейським принципам житлової політики».

Чи не знають про це чиновники, які писали цей законопроєкт, пропонуючи людям нібито нову житлову політику?

Звісно, знають.

В той час, як у цивілізованому світі

> **— надання землі на пільгових умовах і будівництво інфраструктури бюджетним коштом означає й регулювання максимальної ціни продажу чи оренди побудованого за такої підтримки житла.**

А

— ринкову ціну без обмежень мають право встановлювати лише ті забудовники, які не користуються субсидуванням із боку держави чи громад.

Та хоча проєкт №12377 подається як реформа за європейським зразком,

— приховане субсидування будівництва через наявні механізми надання землі та будівництва інфраструктури коштом місцевих бюджетів залишається без змін.

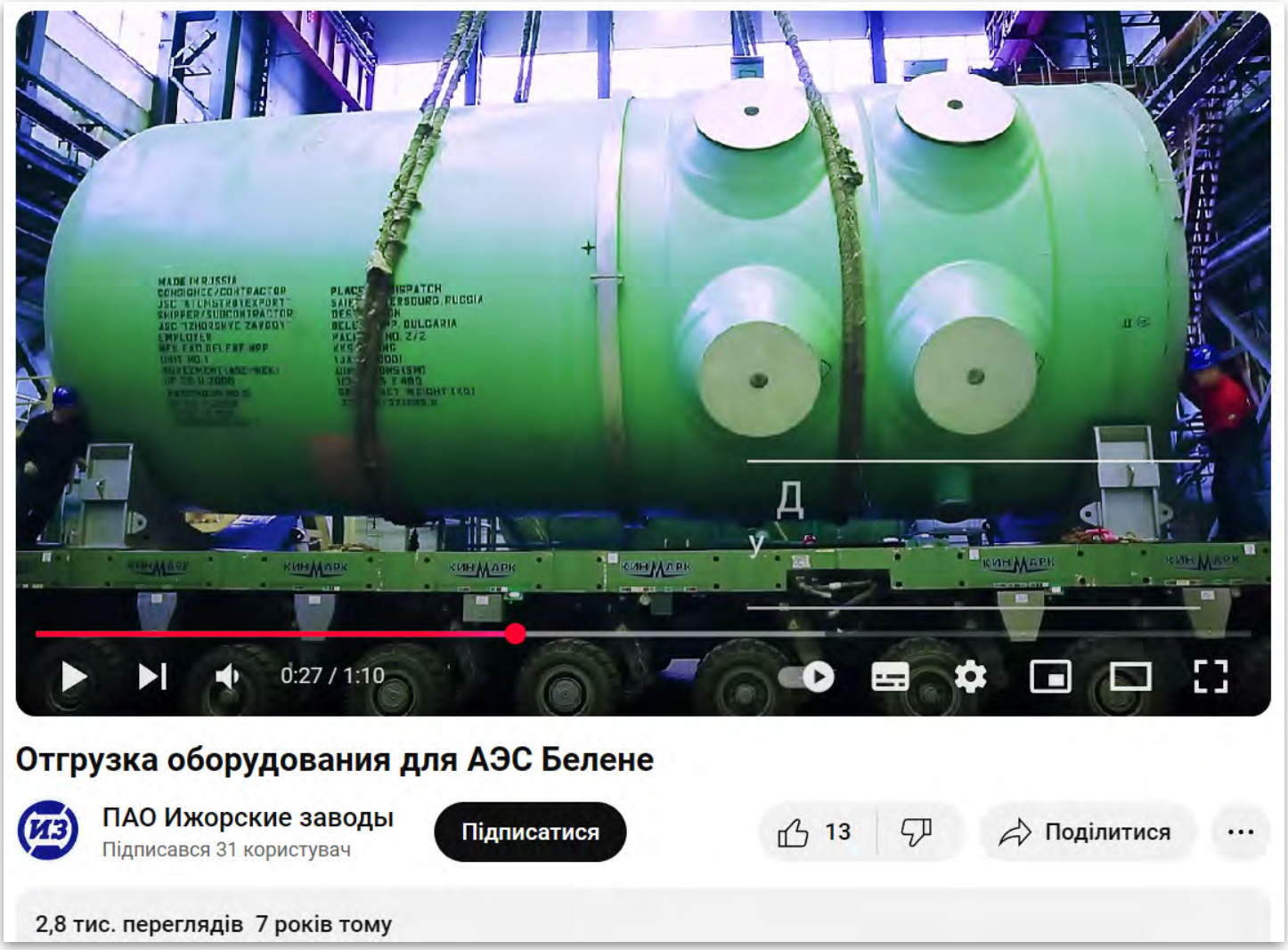
Тобто

— проєкт спрямований не на вирішення житлової проблеми громадян, а на подальшу підтримку будівельного бізнесу та корупційних земельних схем.

***

№ 644-1

Понеслось. Зеленський напередодні засідання Верховної Ради особисто заявив, що він підтримує добудову Хмельницької АЕС

2025-02-07

Ніколов

І сказав, що

> **— «навіть в МАГАТЕ підтримують це».**

Прийняття закону треба для того, щоб домовитись з болгарами про купівлю у них російських атомних блоків.

При цьому так цікаво.

(1) Болгари раніше прийняли у себе закон, що вони не можуть продати ці блоки дешевше, ніж свого часу купували у рашистів - це приблизно **600 мільйонів доларів** станом на десять років тому.

(2) Але після того як ці реактори повалялись на складі, і українці виявились єдиними в світі, хто погодився купити це вже застаріле рашистське залізо, болгари замовили інтірєсну переоцінку.

(3) І якісь аудитори дали висновок, що реактори після валяння на складі подорожчали до **1,1 мільярда доларів**!

Тобто

— «на рівному місці» з'явилась нова ціна 1,1 млрд, яку мають платити українці.

З неї 600 мільйонів має точно попасти в бюджет Болгарії.

А решта півмільярда - це дуже інтірєсна маржа для учасників історії))

Ну і да. «***Енергоатом***» теж **готується до «включення бетономішалок».**

(1) Бо одна справа ті реактори купити з одноразовим хапком.

(2) А інша - це довго-довго то будувати і виймати бетонно-арматурну маржу.

Зрозуміло, що це коштуватиме сотні мільярдів гривень.

Ось експерти і прикинуть скільки ми то маємо заплатити за це.

А американцям заткнули рота «цяцянкою-обіцянкою» переробить рашистські блоки на паливо від «Вестінгауза».

За що ми теж заплатимо купу грошей. і

МИ ЇХ ВЖЕ ПЛАТИМО В ПІДВИЩЕНОМУ ТАРИФІ ЗА ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ.

***

№ 644-2

"Енергоатом" заплатить 28 млн грн за коригування техніко-економічного обґрунтування будівництва енергоблоків №3 і №4 Хмельницької АЕС

2025-02-07

Ніколов

Його вже робили давним-давно і старі оцінки та кошториси давно застарілі. Десять років тому вже коригували за 5 млн грн. Але та корекція теж застаріла.

На терміновому засіданні 16 січня комітет Верховної Ради з питань енергетики та ЖКП підтримав законопроект, яким зокрема надається дозвіл НАЕК «Енергоатом» придбати у Болгарії російські реактори, необхідні для будівництва ХАЕС.

У той день закон не встигли проголосувати через атаку шахедів по Києву. Наступний пленарний день – 11 лютого.

Докладніше про масштаби оборудки https://nashigroshi.org/2025/02/07/enerhoatom-za-28-mln-zamovyv-pereotsinku-dobudovy-khmel-nyts-koi-aes-iaku-pidtrymav-zelens-kyy-skil-ky-koshtuvatyme-khapok/

***

№ 644-3

«Енергоатом» за 28 млн замовив переоцінку добудови Хмельницької АЕС, яку підтримав Зеленський: скільки коштуватиме хапок?

Міністер енергетики Герман Галущенко на презентації добудови ХАЕС

2025-02-07

Юрій Ніколов, Анна Сорока, «Наші гроші»

Філія «ВП «Атомпроектінжиніринг» АТ «НАЕК «Енергоатом» 3 лютого замовила АТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» проектні роботи вартістю 27,93 млн грн. Про це повідомляється у системі «Прозорро».

Протягом чотирьох місяців компанія має скоригувати техніко-економічне обґрунтування будівництва енергоблоків №3 і №4 Хмельницької АЕС.

Зокрема коригування кошторисної частини стадії ТЕО обійдеться у 27,68 млн грн, а експертиза кошторисної документації від ДП «Держбудекспертиза» – у 246 тис грн. Роботи оплачуватимуть протягом пів року після їхнього виконання. Але водночас договір дозволяє виплату авансу в розмірі 8,16 млн грн.

ТЕО передбачає два енергоблоки потужністю 1000 МВт кожний із додатковими заходами безпеки, ядерне паливо ТВЗ Westinghouse для роботи енергоблоків та інфраструктуру.

Закупівлю провели без торгів з посиланням на відсутність конкуренції з технічних причин.

В обґрунтуванні закупівлі сказано, що «Енергопроект» є автором початкового проекту ХАЕС у складі чотирьох енергоблоків. У березні 2016 року «Енергоатом» замовив йому проектні роботи з коригування техніко-економічного обґрунтування будівництва енергоблоків №3,4 ХАЕС за 4,82 млн грн. У травні 2017 року «Держбудекспертиза» видала експертний звіт щодо розгляду проектної документації за ТЕО.

> У липні 2018 року ТЕО схвалив Кабмін.

«Енергоатом» вирішив актуалізувати ТЕО, зокрема в частині кошторисної документації, відповідно до рішення Комітету Верховної ради з питань енергетики та ЖКГ від 17 червня 2024 року №04-17/3-2024/132920 та повторного розгляду питання на засіданні в грудні 2024 року. Оскільки коригування кошторисної документації вимагає використання матеріалів, які є власністю «Енергопроекту» як розробника ТЕО, конкуренція відсутня.

Замовник завантажив лист від Комітету до парламенту про те, що на засіданні 17 червня 2024 року Комітет розглянув законопроект №11146 про добудову ХАЕС і рекомендував внести його на розгляд Верховної Ради для прийняття у першому читанні за основу.

Торік цей законопроект кілька разів намагались поставити на голосування, а потім знімали з порядку денного. Останнього разу його зняли з розгляду в грудні 2024 року.

> Він передбачав добудову ХАЕС коштом західних донорів, але стало відомо, що ЄС не дасть на це грошей.

На терміновому засіданні 16 січня комітет Верховної Ради з питань енергетики та ЖКП підтримав законопроект, яким зокрема надається дозвіл НАЕК «Енергоатом» придбати у Болгарії обладнання, необхідне для будівництва блоків №3 і 4 ХАЕС. У той день закон не встигли проголосувати через атаку шахедів по Києву. Наступний пленарний день – 11 лютого.

KAPITAL Insights

5. Energy:

Belene NPP equipment price spikes to BGN 2 billion

If the sale of the equipment for the Belene Nuclear Power Plant (NPP) goes through, Ukraine will have to pay nearly BGN 2 billion instead of the initially approved price of BGN 1.2 billion, which was set by the parliament earlier in July and which is the price Sofia had to pay Moscow for the equipment back in 2015. The information comes from an evaluation of the reactors, accompanying elements and the technical design of the plant, which the state ordered in July. It was carried out by the financial consultants from Mazars and part of it was seen by Capital weekly earlier this week.

За даними болгарського видання «Kapital insights»,

Болгарія купила ці реактори у Росії для АЕС «Белене» за 1,2 млрд левів. І саме цю суму болгарський парламент затвердив у 2023 році як ціну реакторів, яку країна мала заплатити Кремлю ще в 2015 році.

Але потім фінансові консультанти з Mazars провели дооцінку і ціну для продажі реакторів Україні підняли до 2 млрд левів.

> У доларовому еквіваленті це означає, що атомні реактори після того, як полежали в Болгарії, подорожчали приблизно з $600 млн до $1,1 млрд.

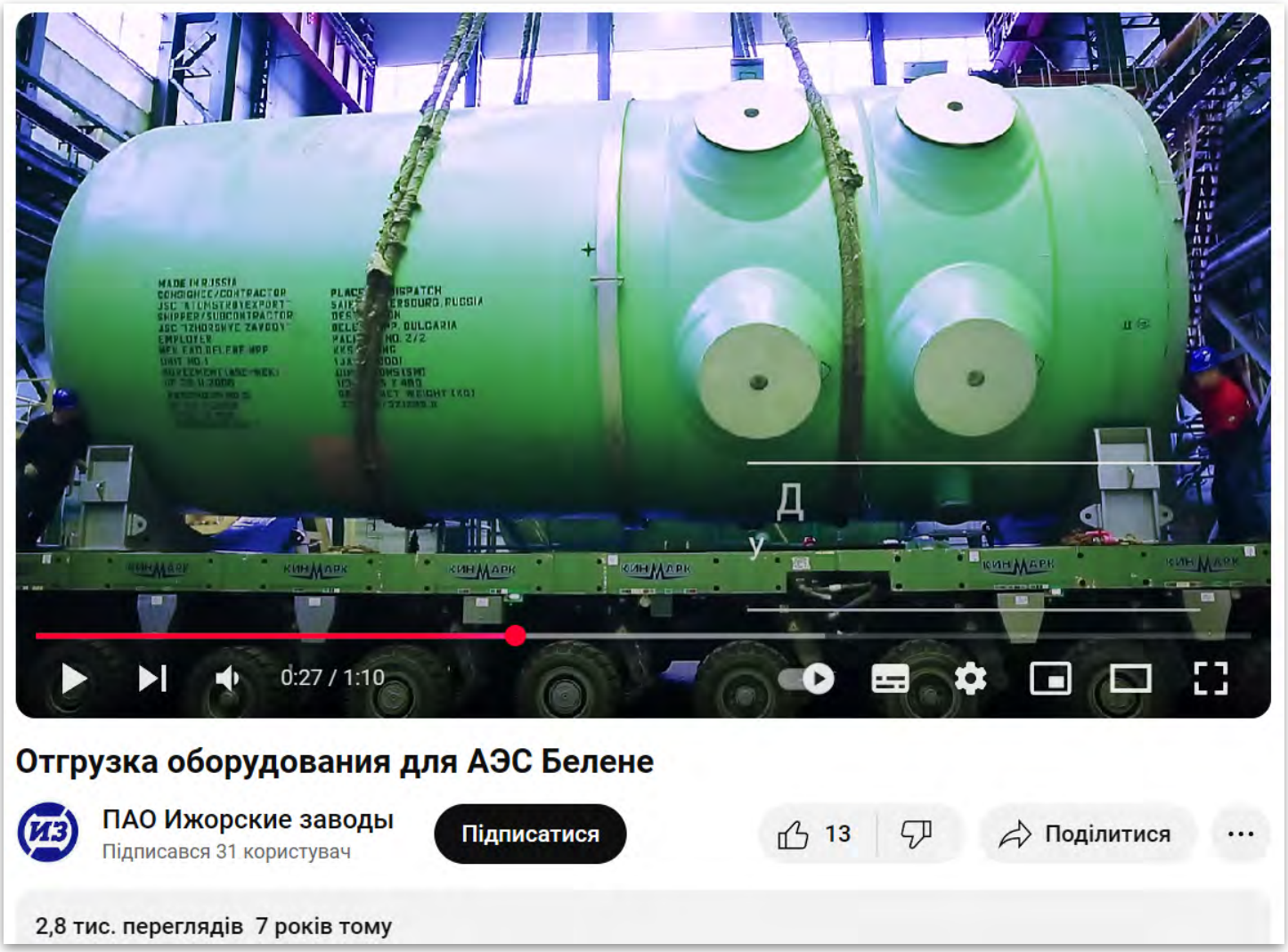
Реактор на майданчику АЕС «Белене» у 2017 році. Фото: NOVA, БГНЕС

Як пише видання Euractiv, Болгарія відмовилася від використання реакторів через скасування плану побудови нової атомної електростанції.

> У вересні минулого 2024 року болгарський парламент на шість місяців продовжив термін перемовин з Україною щодо продажу двох реакторів для АЕС, які країна свого часу придбала у російського «Атомстройекспорту».

Це означає, що термін спливає на початку березня 2025, і до цього часу Україна повинна вирішити питання закупівлі.

Жодна інша країна в світі не може купити ті блоки, оскільки всі пов’язані з ***Росатомом*** проекти вже запрограмовані на використання новіших блоків, що розробляються під конкретні будівництва.

Нині **«Енергопроект»** на чверть належить Фонду держмайна.

Ще 71% акцій має ПрАТ «Міжнародна енергетична компанія»,

(1) яка належить ПрАТ «Міжнародна інвестиційна група» Софії Погорельської та Світлани Дубової.

(2) Остання є дружиною колишнього нардепа від «Батьківщини» Олександра Дубового.

(3) Софія Погорельська – це, імовірно, його заміжня дочка. Бухгалтером «Міжнародної енергетичної компанії» є його син Марко Дубовой.

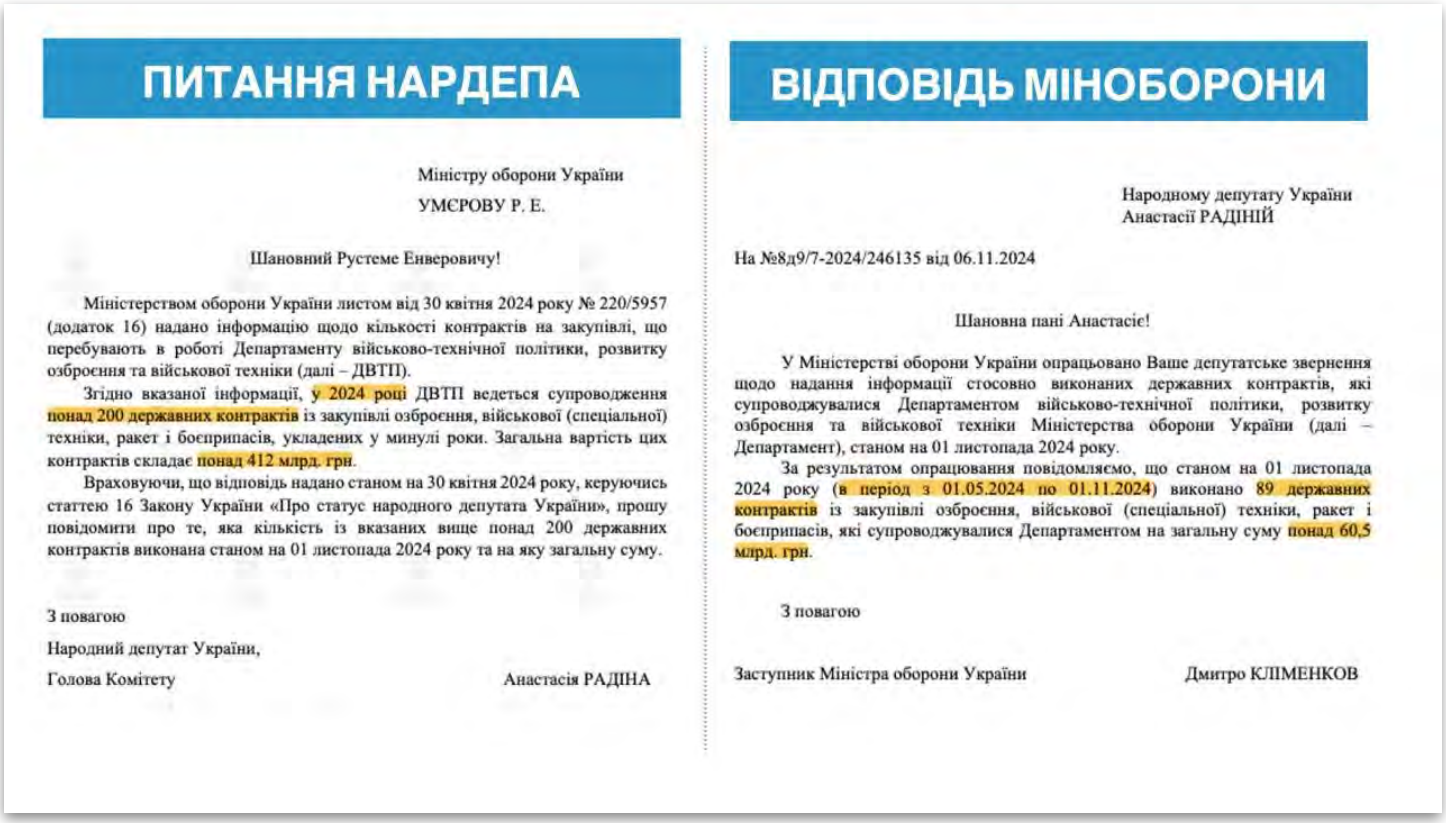
Із квітня 2016 року ***«Енергопроект»*** отримав підрядів у «Прозорро» на 718,41 млн грн.

***

№ 645

Міноборони "спростувало" заяву Vitaliy Shabunin, що на листопад 2024 року не було поставлено зброї на 350 млрд

грн, яку Міноборони законтрактувало щонайпізніше в 2022-23 роках і оплатило переважно авансом

ПИТАННЯ НАРДЕПА

Міністру оборони України
УМЄРОВУ Р. Е.

Шановний Рустеме Енверовичу!

Міністерством оборони України листом від 30 квітня 2024 року № 220/5957 (додаток 16) надано інформацію щодо кількості контрактів на закупівлі, що перебувають в роботі Департаменту військово-технічної політики, розвитку озброєння та військової техніки (далі – ДВТП).

Згідно вказаної інформації, у 2024 році ДВТП ведеться супроводження понад 200 державних контрактів із закупівлі озброєння, військової (спеціальної) техніки, ракет і боєприпасів, укладених у минулі роки. Загальна вартість цих контрактів складає понад 412 млрд. грн.

Враховуючи, що відповідь надано станом на 30 квітня 2024 року, керуючись статтею 16 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу повідомити про те, яка кількість із вказаних вище понад 200 державних контрактів виконана станом на 01 листопада 2024 року та на яку загальну суму.

З повагою
Народний депутат України,
Голова Комітету Анастасія РАДІНА

ВІДПОВІДЬ МІНОБОРОНИ

Народному депутату України
Анастасії РАДІНІЙ

На №8д9/7-2024/246135 від 06.11.2024

Шановна пані Анастасіє!

У Міністерстві оборони України опрацьовано Ваше депутатське звернення щодо надання інформації стосовно виконаних державних контрактів, які супроводжувалися Департаментом військово-технічної політики, розвитку озброєння та військової техніки Міністерства оборони України (далі – Департамент), станом на 01 листопада 2024 року.

За результатом опрацювання повідомляємо, що станом на 01 листопада 2024 року (в період з 01.05.2024 по 01.11.2024) виконано 89 державних контрактів із закупівлі озброєння, військової (спеціальної) техніки, ракет і боєприпасів, які супроводжувалися Департаментом на загальну суму понад 60,5 млрд. грн.

З повагою
Заступник Міністра оборони України Дмитро КЛІМЕНКОВ

2025-02-07

ЦПК

Нижче оприлюднюємо офіційні документи, в яких прямо написано про ці 350 млрд грн.

Отже, Міноборони заявило про 350 млрд грн:

> **"Неправдиве припущення, не підтверджене жодними документами чи аудитами".**

6 листопада 2024 року Голова антикорупційного комітету Ради Анастасія Радіна офіційно запитала в Умєрова:

> **"Департамент Міноборони (ДВТП) обслуговував 200 контрактів на суму 412 млрд грн, скільки з цих контрактів виконано і на яку суму?"**

13 листопада 2024 року профільний заступник міністра оборони відповів:

> **"Виконано 89 контрактів на 60,5 млрд грн".**

Тобто: 412 млрд - 60 млрд = 352 млрд грн.

З брехнею Міноборони про "неправдиве припущення, не підтверджене жодними документами" ми розібралися.

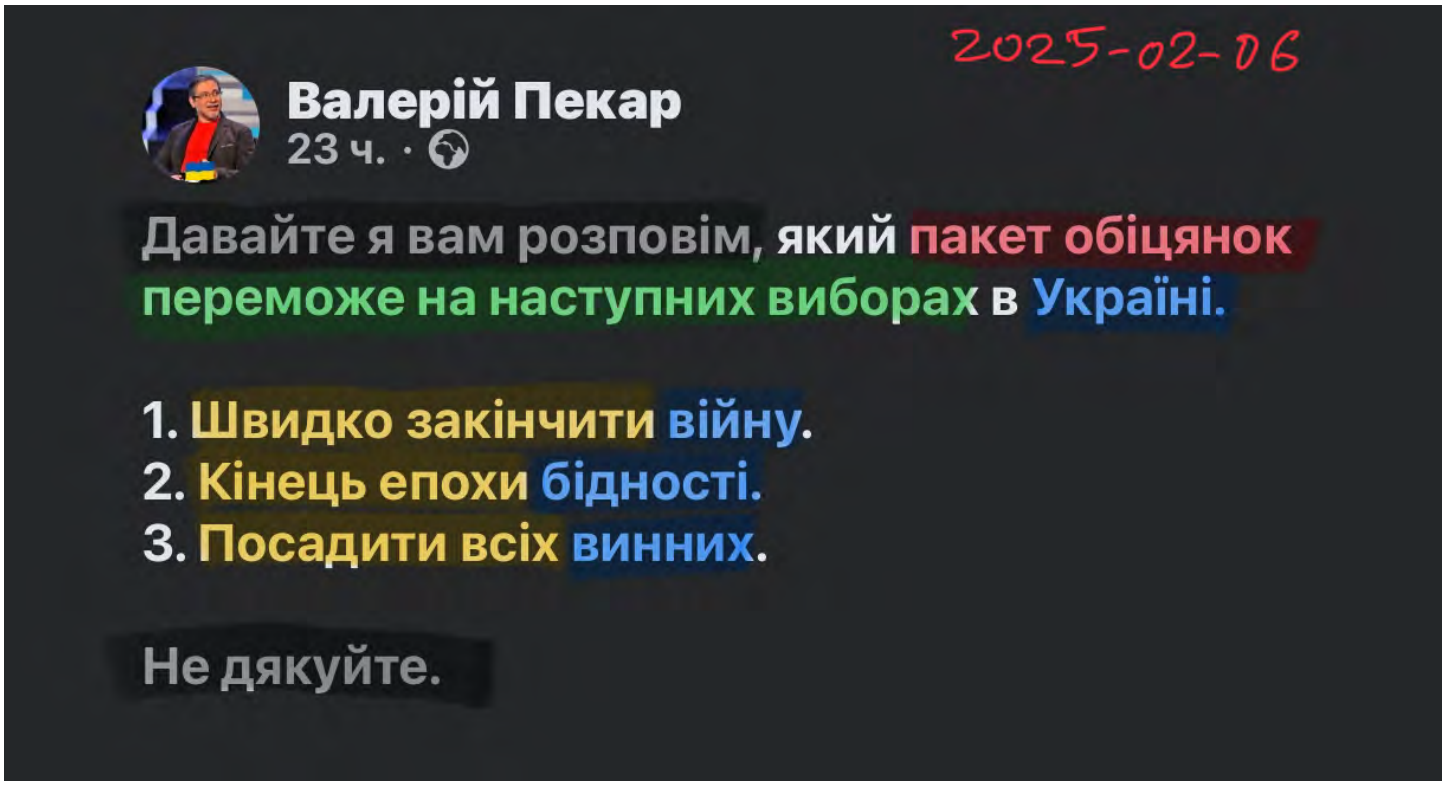
1) — Наведені ж у "спростуванні" цифри дебіторської заборгованості, ще й станом на 1 січня 2024 року (тобто станом на рік тому!) не мають до 350 млрд грн жодного стосунку.

2) — Міноборони навело їх виключно, щоб заплутати суспільство, маніпулюючи бухгалтерською термінологією.

Ми окремо розберемо, як міністр продовжував терміни прострочених поставок за контрактами ДВТП, таким чином зменшуючи цифри простроченої дебіторської заборгованості.

***

№ 646

***

№ 647

Dubinsky.pro
14 ч. ·

2025.02.06

Продолжим тему аферы Чернышова в Нефтегазе, в результате которой Украина зашла в отопительный сезон без запасов газа в хранилищах, с потребностью в 1 млрд. м. куб. импорта.

Напомню, летом, и пока происходил транзит в ЕС российского газа, закупить недостающие объемы можно было по 270-300 $ тыс. м. куб. Сейчас цена уже 600 $ тыс. м. куб. То есть, вместо 300 млн $, из бюджета на закупку придется выделить 600 млн $.

Потери - 300 млн $.

На сегодня существует 2 версии происходящего. Первая - это тупая кража. То есть, запасы перед отопительным сезоном не пополнялись сознательно, а некая группа трейдеров, тем временем, выкупила объем газа на фьючерсном рынке (с отсрочкой поставки) и ждет сейчас контракта с Нефтогазом, чтобы заработать и распилить с Чернышовым и Зеленским 300 млн $.

Вторая - это взятка, которую Зеленский и Чернышов пытаются за счет украинцев заплатить нефтегазовому лобби в окружении Трампа, чтобы выйти с ним через лоббистов на контакт. Для этого газ по завышенным ценам будет закуплен у американских трейдеров LNG. В пользу этой версии говорит заявление Зеленского, который требовал у Фицо закупать американский газ.

В любом случае, очевидно, что перекрытие газового транзита РФ - не было "борьбой с москалями" (нефть из РФ как шла, так и идет), а способом создать дефицит в украинских хранилищах. При этом схема, очевидно, настолько примитивная и грязная, что даже такая опытная крыса, как Чернышов - сбежала из Нефтегаза.

Но любая из версий - говорит о том, что Зеленский предатель и вредитель. Он должен уйти.

***

№ 648

Безпосередня комунікація з новою адміністрацією США дуже важлива для напрацювання спільної позиції щодо досягнення справедливого миру – Андрій Єрмак в інтерв'ю AP

2025-02-07

Активні контакти української сторони з представниками команди нового Президента США є запорукою успішної підготовки до переговорів щодо встановлення справедливого та стійкого миру.

Про це керівник Офісу Президента Андрій ***Єрмак*** заявив в інтерв'ю журналістці ***Associated Press*** Сьюзі Бланн.

Андрій Єрмак зазначив, що

— українська сторона **дуже чекає на візит спецпредставника** Президента США з питань України та Росії Кіта ***Келлога*** в лютому,

— **щоб надати всебічну інформацію про російську агресію** проти нашої країни.

«Для Президента Володимира ***Зеленського*** та нашої команди дуже важливо, щоб нова адміністрація США якомога швидше отримала повну реальну інформацію про ситуацію на полі бою. Про те, як проходить мобілізація, яка ситуація з доставкою озброєнь і техніки», – сказав він.

За словами очільника Офісу Глави держави, така безпосередня комунікація, зокрема, важлива для

— вироблення спільної з партнерами позиції, тому що

— **неможливо формувати якісь плани щодо досягнення миру без України**.

Він нагадав, що вже провів телефонну розмову з радником Президента Сполучених Штатів Америки з питань національної безпеки Майклом ***Волцом***.

— Очікуються контакти з іншими членами адміністрації Дональда Трампа.

За словами Андрія Єрмака,

— це все є підготовкою до майбутньої зустрічі президентів України та США.

«Ця зустріч, я абсолютно впевнений, надзвичайно важлива. Я вважаю за необхідне, щоб вона відбулася якнайшвидше. І **ми над цим працюємо**», – наголосив очільник Офісу Глави держави.

Андрій ***Єрмак*** акцентував, що Україна

— **має підійти до переговорів щодо встановлення справедливого й тривалого миру** в ***сильній позиції***.

— Також необхідні ***гарантії безпеки***, що зараз є однією з тем усіх розмов із партнерами.

«У будь-якому випадку **Україна має отримати сильні гарантії**.

Йдеться про те, як запобігти будь-якій потенційній агресії з боку Росії. Це не та країна, яка поважає міжнародне право, права людини. І будь-які рішення не будуть працювати, якщо вони не будуть забезпечені й підтверджені **надійними гарантіями безпеки**», – пояснив він.

Крім того,

— у майбутньому Україна хоче бути сильним партнером у багатьох сферах, зокрема в економіці.

Наша країна прагне залучити інвестиції зі США та інших держав.

Саме тому в ***Плані перемоги Президента Володимира Зеленського***, зокрема, є **«пункт про інвестиції у видобуток корисних копалин»**.

***

№ 649

Рис1

За словами Міністра, рішення передбачає запровадження персональних санкцій до 55 громадян російської федерації та трьох музеїв, зареєстрованих за законодавством рф, що діють на тимчасово окупованій території України.

«*Санкції застосовані за такі дії, як проведення незаконних археологічних розкопок, що ведуться рф на території Криму з 2014 року, а також вивезенню культурних цінностей з окупованих територій, зокрема з українських музеїв*», – наголосив **Микола Точицький.**

Персональні санкції передбачають позбавлення державних нагород України, блокування активів, обмеження, часткове чи повне припинення транзиту ресурсів, польотів та перевезень територією України, запобігання виведенню капіталів за межі України, зупинення виконання економічних та фінансових зобов'язань, заборону вчинення правочинів щодо цінних паперів та інше.

Запроваджені заходи є частиною комплексної державної політики із захисту культурної спадщини та протидію російському культурному впливу на тимчасово окупованих територіях України.

Міністр зазначив, що за дотриманням та виконанням санкцій стежитимуть відповідні державні органи, зокрема Міністерство культури та стратегічних комунікацій України, Кабінет Міністрів, Служба безпеки України, Національний банк та інші установи, що здійснюють моніторинг санкційної політики.

Рис2

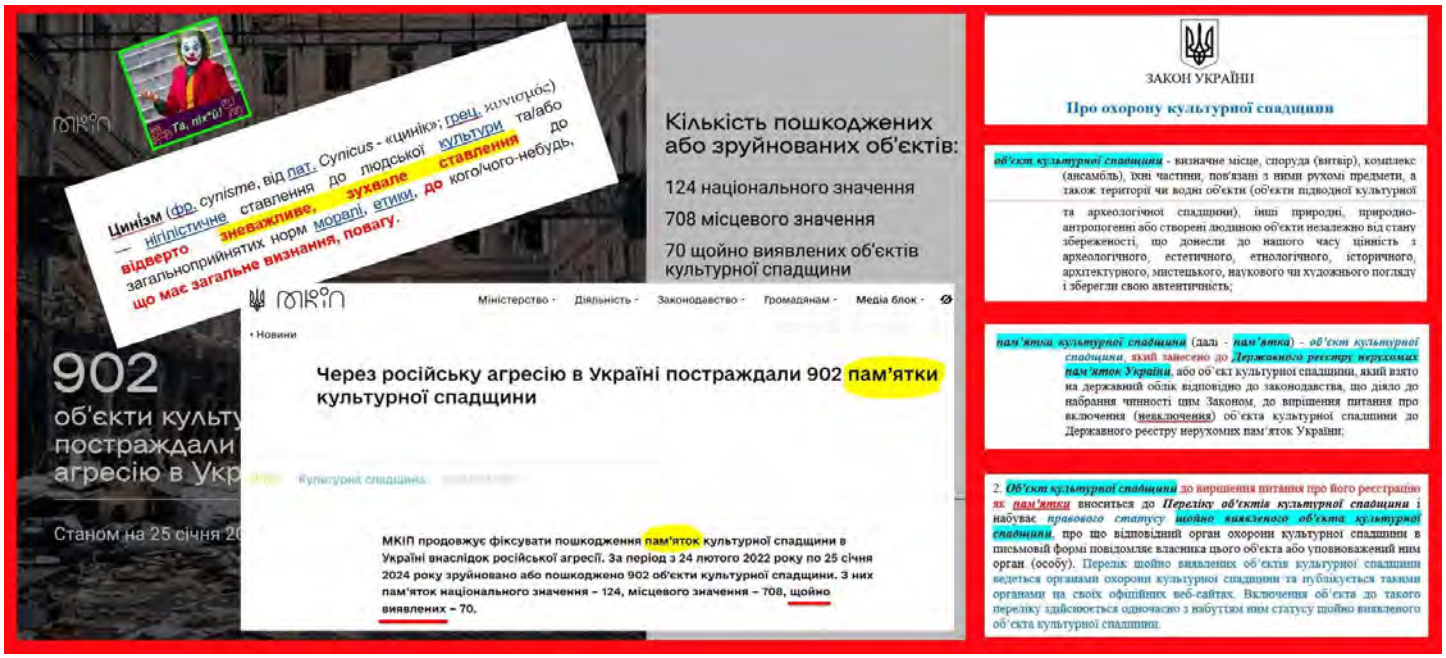

Рис3

***

№ 650

Віктор Уколов · **Подписаться** 2025-02-06
1 день ·

Передивився інтерв'ю Зеленського Пірсу Моргану - мене зацікавили слова: «Мене обрали 73% мого населення. Наш народ України.»

Я люблю перевіряти цифри, тож підняв архіви і взяв до рук калькулятор.

Отож, Зеленського обрали не 73% населення, а 73,22% ВИБОРЦІВ, ЯКІ ПРИЙШЛИ ГОЛОСУВАТИ у другому турі виборів президента 2019 року.

Щоб розрахувати який це відсоток населення треба згадати, що за даними держстату тоді в Україні мешкало 42 037 936 громадян, з яких до списків виборців було включено 30 105 004, або 71,61%.

Явка виборців у другому турі склала 61,42%, тож за Зеленського проголосували 44,97% від усіх виборців. А по відношенню до всього населення це складає – 38,57%.

Саме стільки населення України проголосували за Зеленського, тобто ледь більше третини і це аж ніяк не можна назвати <увесь> народ України.

***

№ 651

МКСК
МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ
ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ
ЗДІЙСНЮВАТИМЕ КООРДИНАЦІЮ
ПОЛІТИКИ У СФЕРІ КІНО
Міністерство культури
та стратегічних комунікацій
України

Рис1

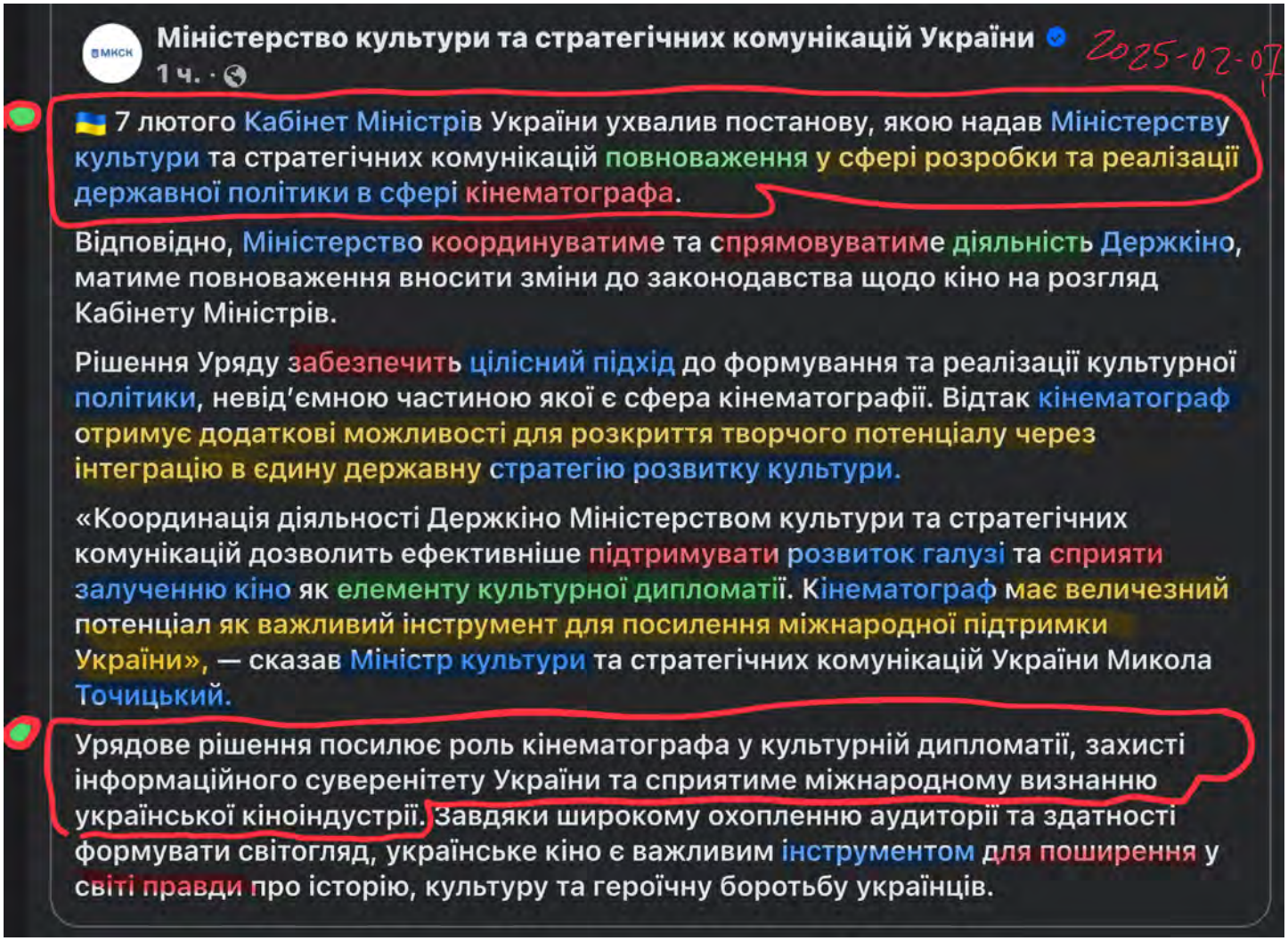
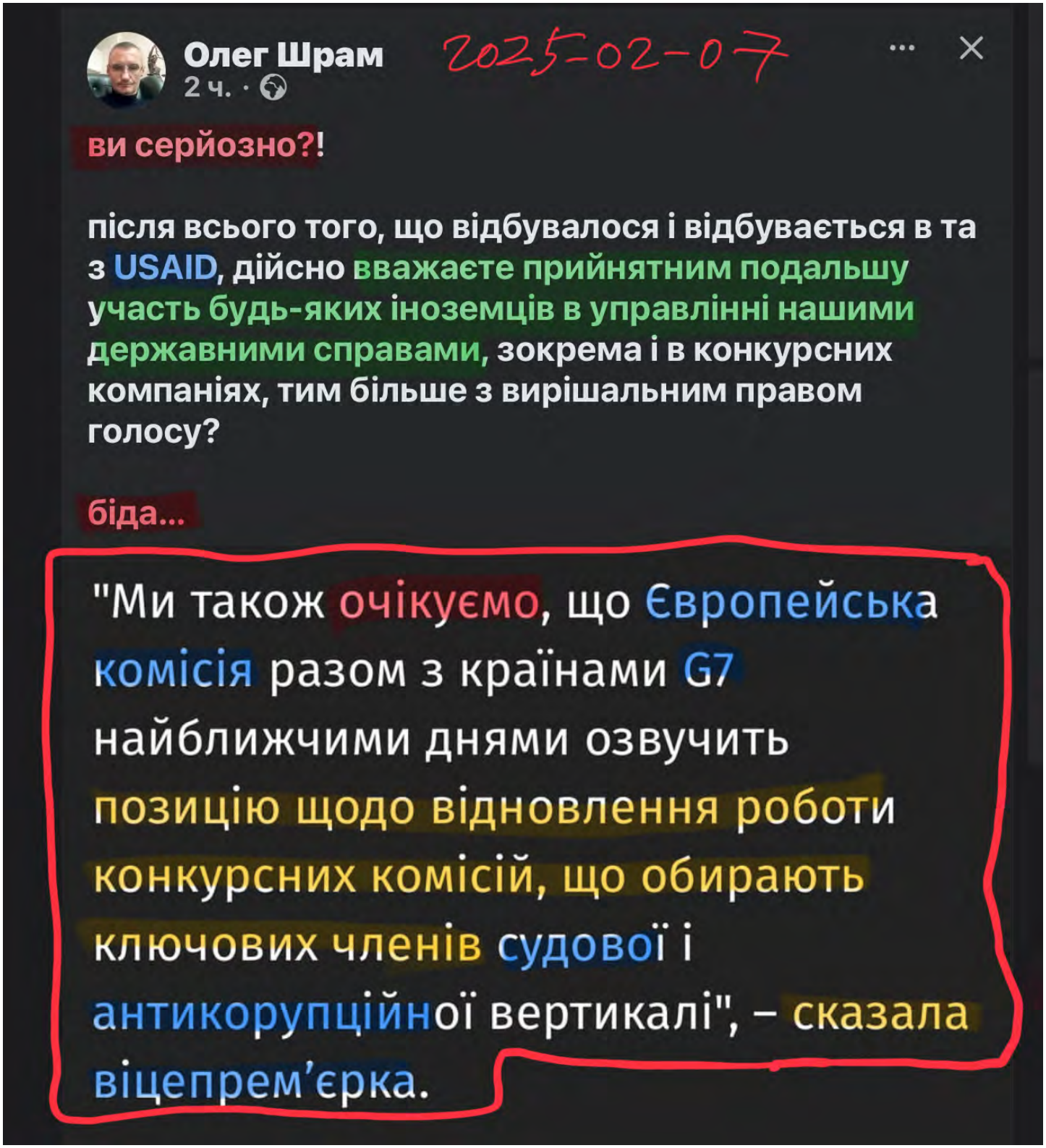

Міністерство культури та стратегічних комунікацій України
1 ч. ·
2025-02-07
🇺🇦 7 лютого Кабінет Міністрів України ухвалив постанову, якою надав Міністерству культури та стратегічних комунікацій повноваження у сфері розробки та реалізації державної політики в сфері кінематографа.
Відповідно, Міністерство координуватиме та спрямовуватиме діяльність Держкіно, матиме повноваження вносити зміни до законодавства щодо кіно на розгляд Кабінету Міністрів.
Рішення Уряду забезпечить цілісний підхід до формування та реалізації культурної політики, невід'ємною частиною якої є сфера кінематографії. Відтак кінематограф отримує додаткові можливості для розкриття творчого потенціалу через інтеграцію в єдину державну стратегію розвитку культури.
«Координація діяльності Держкіно Міністерством культури та стратегічних комунікацій дозволить ефективніше підтримувати розвиток галузі та сприяти залученню кіно як елементу культурної дипломатії. Кінематограф має величезний потенціал як важливий інструмент для посилення міжнародної підтримки України», — сказав Міністр культури та стратегічних комунікацій України Микола Точицький.
Урядове рішення посилює роль кінематографа у культурній дипломатії, захисті інформаційного суверенітету України та сприятиме міжнародному визнанню української кіноіндустрії. Завдяки широкому охопленню аудиторії та здатності формувати світогляд, українське кіно є важливим інструментом для поширення у світі правди про історію, культуру та героїчну боротьбу українців.

Рис2

***

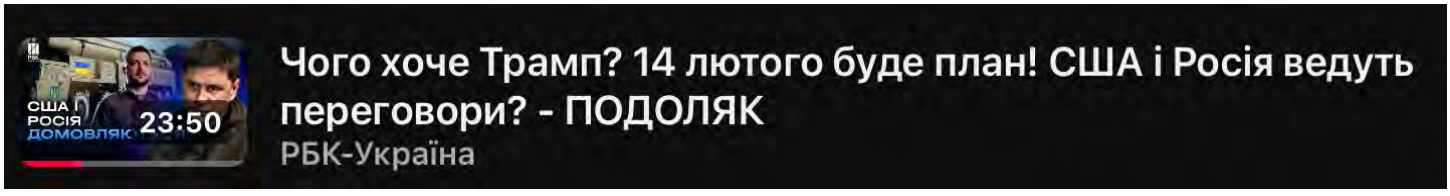
№ 652

***

№ 653

Привычный для власти безудержный пиар обнуляет позиции Украины как стратегического партнера

2025-02-08

Автор: Дмитрий ***Пастернак-Таранушенко***

По поводу *сказанного Михаилом* о том, что

> **— в случае прямого боестолкновения американцев и России «нам би безумовно було набагато краще».**

Есть вещи, которые (***понимающая в стратегии***) власть не станет говорить вслух. Даже если у отдельных журналистов такого понимания ноль.

Какая удобная популистская точка зрения «для внутреннего потребления»! Как приятно скормить в эфир еще порцию «фиолетового луча».

1) — И говорящая голова власти по этой причине не дистанцируется от предлагаемой глупости, не демонстрирует понимания игры партнера.

2) — Версия обтанцовывается с бубном.

Теперь посмотрим как такое выглядит во взрослых играх.

1. Для начала примем во внимание, что наступающим новым миром все меньше будут править «бездумные обыватели».

Речь идет о ставках, расчетах, процессах, мотивах, масштиабах в игре вообще непонятных обывателю.

Нынешняя власть США демонстрирует ставку на прорывное лидерство, т. е. по факту стремится избавиться от непомерно возросшего влияния «ленивого умом обывателя» на политику.

2. И что же получается с очередными публичными отечественными перлами?

1) — С одной стороны власть, как бы одумавшись, пытается показать, что все безмернее любит новую администрацию США. Делает им как бы щедрое, хотя непрозрачное для общественности предложение по недрам.

Кстати, эти недра, принадлежат не ей, власти, а народу Украины — согласно Конституции. Поэтому хотелось бы больше уважения к этому самому народу и прозрачности.

Раз власть «грезит об уважении со стороны международных партнеров», ей стоило бы научиться уважать источник силы любой национальной власти — собственный народ.

2) — С другой — она же демонстрирует мотив втянуть в историю, которая создает для Штатов глобального масштаба риски, что

многократно перевешивает, да вообще перечеркивает любые выгоды от таких предложений.

3. Т.е. ноль понимания того, что глобально интересно самим Штатам.

Молодцы:

— «идеальные для Штатов стратегические партнеры».

***

№ 654

В Україні немає еліти чи аристократії: історичний та сучасний контекст

2025-02-08

Вступ

Еліта відіграє ключову роль у суспільному розвитку, оскільки саме вона визначає напрями руху держави, формує моральні стандарти й забезпечує ефективне управління. Українське суспільство часто ставить питання про те, чому в історії країни було так мало можливостей для формування потужної, незалежної еліти. Ця проблема має глибоке історичне коріння, яке пов'язане з системним знищенням носіїв інтелектуальних і моральних цінностей

окупаційними режимами. Метою статті є аналіз історичних причин, що унеможливлювали повноцінне становлення еліти в Україні, а також розгляд сучасних перспектив її формування.

1. Визначення аристократії

Аристократія походить від грецького "аристос" (“найкращий”) і "кратос" (“влада”), що означає владу найкращих. Історично аристократією вважали прошарок суспільства, який мав не лише політичну чи економічну владу, але й моральний авторитет, культурну освіченість і вплив на формування суспільних цінностей. У різні епохи й країнах аристократія формувалася на основі спадкових привілеїв, військових заслуг, багатства чи інтелектуальної переваги. В Україні аристократія існувала у формі козацької старшини, шляхти та культурної інтелігенції, однак її розвиток був перерваний зовнішніми впливами.

2. Критерії, які характеризують еліту та аристократію

Еліта і аристократія відрізняються за своїм походженням, функціями та ознаками, але мають і спільні риси.

До критеріїв, які характеризують еліту та аристократію, належать:

(1) Моральний авторитет: здатність бути прикладом для суспільства завдяки високим етичним стандартам.

(2) Освіченість і культурна обізнаність: глибокі знання в галузях науки, мистецтва, управління.

(3) Патріотизм: служіння на благо держави та суспільства.

(4) Здатність до управління: ефективне вирішення проблем і прийняття стратегічно важливих рішень.

(5) Соціальна відповідальність: прагнення покращувати життя суспільства.

(6) Спадковість або відтворення: передача традицій, ідей та цінностей наступним поколінням.

3. Історичні передумови формування еліти в Україні

Формування еліти в козацький період

У період Гетьманщини та козаччини українська еліта займала важливе місце в політичному й суспільному житті. Козацька старшина була не лише військовою, а й управлінською верствою, яка забезпечувала функціонування державних інституцій. Паралельно українська шляхта відігравала роль у

розвитку культурного та релігійного життя, сприяючи збереженню національної ідентичності.

Проте з часом, в умовах втрати незалежності, почалося системне витіснення української еліти. У XVIII столітті значна частина козацької старшини інтегрувалася до російського дворянства, а українська шляхта опинилася під тиском полонізації та русифікації. Це значно послабило національні елітні структури.

Вплив імперських політик

Імперські режими — спочатку Річ Посполита, а потім Російська імперія — систематично перешкоджали розвитку незалежної української еліти. Російська імперія, зокрема, реалізовувала політику асиміляції через заборону української мови, обмеження освітніх і культурних ініціатив, а також репресії проти інтелектуалів. Скасування автономії Гетьманщини (1764 р.) та ліквідація Запорізької Січі (1775 р.) стали символами ліквідації національного елітного прошарку.

Радянська доба

Радянський період став епохою масового винищення української інтелігенції. Після Жовтневого перевороту більшовицький режим активно знищував культурну та політичну верхівку:

Розстріляне Відродження

У 1920-х роках радянська влада репресувала сотні письменників, художників, науковців, які працювали над відродженням української культури.

Голодомор 1932-1933 років

підірвав не лише демографічний потенціал, але й економічну основу для розвитку інтелектуальної верхівки.

Репресії 1930-х років.

Масові арешти, заслання й страти знищили останні залишки незалежного мислення серед інтелігенції.

Дисидентський рух

У 1960-70-х роках радянська влада переслідувала національно свідомих українців, намагаючись остаточно знищити осередки культурного опору.

4. Формування радянської номенклатури

На зміну національній еліті прийшла *радянська номенклатура* — управлінці, лояльні до комуністичної ідеології.

Вони не мали на меті відстоювати інтереси українського народу, оскільки були *частиною імперської системи*.

5. Як Росія формувала свою псевдоеліту

Велика афера століття

Російська імперія та Радянський Союз створили ілюзію власної величі через інструменти культури й мистецтва. За допомогою балету, опери та літератури Московія продавала Заходу образ країни, багатої на культурні досягнення.

Проте

> — за цим фасадом ховалися репресії, цензура та відсутність справжніх моральних авторитетів.

Балет і опера

Російський балет, зокрема "Лебедине озеро" Чайковського, став символом імперської культурної експансії.

Однак

> — більшість відомих артистів працювали під жорстким контролем держави, а їхній успіх використовувався як пропагандистський інструмент.

Велика література

Російські письменники, такі як Толстой і Достоєвський, були представлені Європі як голоси високої моралі.

Проте багато їхніх творів пропагували імперські ідеї та виправдовували деспотизм.

Інтелектуальний вплив цих авторів був частиною плану створення ідеологічного фундаменту для імперської експансії.

Використання етнічних українців

Істотна частка радянської та імперської російської еліти складалася з етнічних українців. Москвія систематично залучала талановитих представників українського народу до управлінської та культурної діяльності в центрі імперії. Водночас їхній потенціал використовували для просування ідеологічних наративів, що підтримували імперську систему, а їхні зв'язки з Україною цілеспрямовано руйнувалися. Таким чином, українські діячі часто

ставали частиною пропагандистської машини Москви, втрачаючи власну ідентичність.

Маніпуляції з історією

Російська держава неодноразово переписувала історію, намагаючись представити себе як наступницю Візантії та "третього Риму". Це забезпечувало їй моральне право претендувати на домінування в православному світі й розширення своїх кордонів.

6. Післямова: роль окремих діячів у сучасному дискурсі

У сучасній Україні дискусія про еліту часто включає персоналії, які прагнуть віднести себе до інтелектуальної верхівки.

Зокрема, Віталій ***Портников*** нерідко презентує себе як представника еліти, проте його погляди та діяльність частіше асоціюють із псевдорадянськими традиціями, а не з автентичною українською аристократією. Це вказує на те, що формування справжньої національної еліти ще триває, і цей процес потребує часу та зусиль.

7. Перспективи формування української еліти

Освіта та підготовка нових лідерів

Якісна освіта, що базується на національних ідеях та міжнародному досвіді, є ключем до створення нової еліти.

Важливо розвивати програми обміну, підтримувати молодих науковців і спеціалістів, які здатні впроваджувати зміни в Україні.

Громадянське суспільство

Активна участь ***громадянського суспільства*** у реформуванні країни демонструє можливість формування горизонтальної структури еліти, яка ґрунтується на довірі та прозорості.

Культурний чинник

Відродження української культури та популяризація національних героїв сприяють зміцненню моральних авторитетів.

Важливо

1) — відновити історичну пам’ять і

2) — переосмислити досвід минулого для формування сучасних цінностей.

Війна як точка кристалізації

Війна стала каталізатором для визначення справжніх лідерів — тих, хто здатен брати на себе відповідальність у найскладніших умовах.

Висновки

Формування української еліти — це довготривалий і складний процес, що потребує системної роботи у сферах освіти, культури та державного управління.

Незважаючи на історичні травми та сучасні виклики, Україна має потенціал для створення потужної, національно свідомої еліти.

Головним завданням є забезпечення спадковості, підтримка молодих талантів і збереження незалежності від зовнішніх впливів. Аристократія майбутнього в Україні — це результат роботи суспільства над спільним добром, а не спадок імперій чи ідеологій.

***

№ 655

Офіс Омбудсмана України 2025.02-07
1 дн. ·

Національний молитовний сніданок у США: нам необхідно доносити про реалії злочинів Росії в Україні!

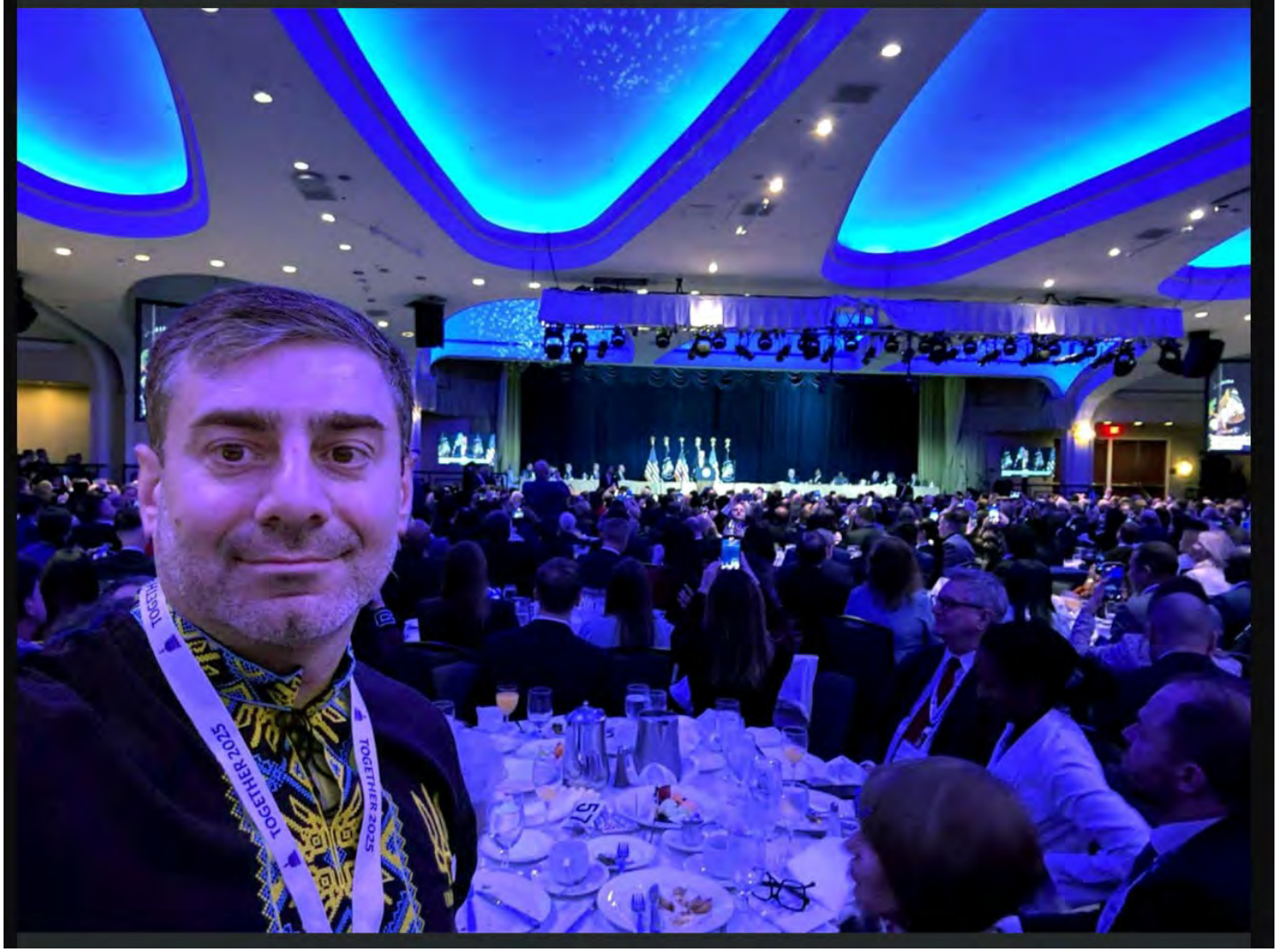
🔷 Уповноважений ВР України з прав людини **Дмитро Лубінець** долучився до Національного молитовного сніданку в США, який проходить у перший четвер лютого. На нього приїжджають тисячі урядовців, міжнародних лідерів з усіх країн світу і всіх штатів США.

«Як Омбудсман України, перебуваючи тут, доношу інформацію про права людини в Україні та те, як РФ масово їх порушує. Нам необхідно надалі шукати підтримку, зміцнювати її, зокрема й задля захисту прав людини», — зазначає Дмитро Лубінець.

На думку Омбудсмана України, молитовний сніданок — це можливість в одному місці побачити людей, які впливають на процес ухвалення рішень, висловити свою позицію.

☝ «Ми всі сьогодні почули виступ Президента США Дональда Трампа, який згадав Україну. Надалі нам необхідно посилено працювати, аби питання національних інтересів нашої держави було дотримане!», — додав Уповноважений.

Михайло Спасов

***

№ 656

ПРО ЗАРПЛАТУ ТА ІНФЛЯЦІЮ

2025-02-10

Данилишин

Останніми днями доводиться багато цікавого читати і слухати нових відкриттів від нашого зарегульованого регулятора та деяких колишніх і теперішніх Остапів.

1. Ріст реальних зарплат був ключовим чинником росту інфляції (а може все таки не був?)

НБУ заявляє про суттєвий «зарплатний тиск» на інфляцію в Інфляційному звіті від січня 2025 року.

«Зростання заробітних плат залишатиметься проінфляційним чинником». «Високі заробітні плати в реальному вимірі на прогнозному горизонті визначатимуть тиск на інфляцію». – пише НБУ.

Заявам НБУ вторять публікації деяких колишніх членів Ради НБУ, які під час своїх каденцій проявляли виключну гіперлояльність до всіх рішень правління НБУ і зараз знову мріють потрапити на вакантні високооплачувані місця в раді НБУ.

> Хоча зараз з 6 членів Ради - 3 так чи інакше були пов’язані через спільну діяльність в Ощадбанку. Правління НБУ «любить» таких ручних «членів».

НБУ ГОВОРИТЬ, що реальні середні зарплати в 2024 підвищились +7,2% до 2021 року і це «спричинило основний внесок у приріст інфляції».

НБУ умисно не згадує, що цей ріст зарплат - це реальна СЕРЕДНЯ зарплата тих, хто залишився, а не «заробітні плати» всіх зайнятих.

> Враховуючи еміграцію людей працездатного віку у нас залишилося лише 73% від довоєнної робочої сили.

А якщо врахувати, що значна частина тих хто лишився в Україні — мобілізовані, то цифра зайнятості в невоєнному секторі — ще менша.

НБУ не поєднує цифри середньої зарплати з аналізом зайнятості по галузях.

> Він просто не згадує зайнятість по галузях (Між іншим у США зайнятість — одна з цілей центрального банку).

Відповідно реальний ВАЛОВИЙ зарплатний тиск в Україні знаходиться значно НИЖЧЕ ДОВОЄННОГО РІВНЯ.

Але і це ще не все.

В 2024 р, населення витратило з гривневих доходів близько 500 млрд грн на придбання іноземної валюти (12,2 млрд дол.).

> Відповідно обсяг гривні, який залишився у розпорядженні населення в 2024 і міг теоретично вплинути на інфляцію був ще меншим - реально МЕНШИМ на 7% ніж В 2023 році (якщо зробити розрахунок на основі прогнозних даних Мінекономіки по фонду оплату праці).

ЦЕ все не цікавить «аналітиків» з НБУ.

Їх мета

> — дезінформувати суспільство про наявність надуманого «зарплатного тиску» на інфляцію, щоб і далі проводити політику «високих процентних ставок», яка абсолютно нерелевантна умовам, не здійснює антиінфляційного ефекту, але дозволяє добре перерозподіляти кошти платників податків у кишені банкірів.

НБУ оцінив, що реальні зарплати за 2024 рік зросли на 14%.

Середня реальна ключова процентна ставка НБУ становила 7,2% у 2024 році.

> **Якби процентна політика НБУ була ефективною, а в економіці дійсно був би «зарплатний» тиск, ми б побачили значний ріст депозитів.**

По факту маємо реальний приріст усіх гривневих депозитів населення «+0%», а строкових гривневих депозитів населення: «-3%» до попереднього року.

Ні зарплат, ні інфляційної стабільності, ні депозитів, зате банки більш ніж задоволені.

***

№ 657

ZN,UA

РЕИНКАРНАЦИЯ СТРОИТЕЛЬНЫХ КООПЕРАТИВОВ ЧЕРНОВЕЦКОГО И ЗОЛОТАЯ АРЕНДА НОВОЙ ЖИЛИЩНОЙ ПОЛИТИКИ

2025-02-10

Георгий Могильный, эксперт по вопросам градостроительства, аналитик общественной инициативы «Голка»

Мы помним времена мэра Киева Леонида Черновецкого, когда были самые громкие дерибаны в столице: музей под открытым небом в Пирогове годами доказывает в судах, что его охранные зоны незаконно отдали под застройку. Схемы использовала не только Киеврада, но и соседние рады столицы. Так поселковые рады дерибанили Беличанский лес Киева. Прокуратура тоже годами тратит ресурс, чтобы через суд вернуть эти земли громаде.

Так вот, схемы с кооперативами могут вернуться, потому что правительство под лозунгами «десоветизации» подало проект «Об основных принципах жилищной политики» (12377).

«Голка» уже отчасти анализировала этот проект и указывала на то, что очередники, которые десятками лет ждали свои квартиры, могут о них забыть. Где прячется «кооперативная схема»? Чего ожидать рынку аренды жилья и почему это важно? Соответствует ли этот законопроект плану обязательств Ukraine Facility?

1. Где прячется «кооперативная схема»?

Схема жилищно-строительных кооперативов (ЖСК) станет возможной, если все члены кооператива будут иметь право на государственную поддержку. А во время войны и после нее недостатка в льготниках не будет. Поэтому нужны надежные предохранители от злоупотреблений.

А их нет.

В Земельном кодексе остается та же неконкурентная передача в собственность коммунальной земли, породившая бешеную коррупцию раньше.

Для понимания:

> — только за одно заседание в 2007 году Киеврада раздала под приватизацию фиктивным кооперативам около 1 500 га земли под жилищную застройку.

Неплохая такая поддержка «нуждающихся», когда 4–5 человек создают кооператив и бесплатно могут получить свыше сотни гектаров (!) земли стоимостью более 100 млн долл. для «улучшения своих жилищных условий».

А далее кооперативы отдавали землю застройщикам под высотки.

Только в Киеве так подарили около 3 000 га.

ZN.UA тогда первым опубликовало собственное расследование по этому поводу.

> Благодаря усилиям прокуратуры часть участков удалось вернуть, но не все.

И это не первая такая попытка.

В 2021 году Минрегион разработал проект нового Жилищного кодекса с аналогичными нормами.

Национальное агентство по вопросам предотвращения коррупции указало на существующие риски в антикоррупционной экспертизе и рекомендовало

> — одновременно предусмотреть изменения в Земельном кодексе, которые уберут возможность злоупотреблений.

Крім того, чинне законодавство наділяє органи місцевого самоврядування дискреційними повноваженнями щодо встановлення розміру ділянки, яка може бути виділена, що створює значні корупційні ризики в частині надання переваги окремим забудовникам за одержання неправомірної вигоди.

Враховуючи викладене, для усунення корупційних ризиків у процесі розпорядження землями та врегулювання правового статусу діяльності ЖБК положення проєкту Кодексу має бути поєднано з відповідними змінами до ЗКУ в частині запровадження прозорого механізму отримання земельних ділянок ЖБК на конкурентних засадах (на земельних торгах) відповідно до ст.ст. 134 – 137 ЗКУ.

Проведення земельних торгів не тільки усуне корупційні ризики, пов'язані з дискреційними повноваженнями органів місцевого самоврядування, а й сприятиме розвитку добросовісної конкуренції серед забудовників.

Рекомендації НАЗК:

передбачити у розділі XXI Прикінцевих та перехідних положень проєкту Кодексу зміни до ЗКУ щодо виключення ст. 41 в цілому як такої, що створює умови для реалізації корупційних ризиків під час розпорядження землями держави та громади.

Рекомендации антикоррупционной экспертизы НАПК в 2022 году

Согласно объяснительной записке, Минвосстановления (бывший Минрегион) летом прошлого года присылало в НАПК проект №12377.

Но там почему-то не увидели даже того же коррупционного риска, который раньше уже выявляли в проекте Жилищного кодекса.

Чудеса, да и только.

С чем / кем это связано — вопрос риторический.

Но именно в этот момент в НАПК была пересменка (сменился руководитель агентства), и авторы законопроекта из Минвосстановления, которые, похоже, очень хорошо знают аппаратную работу, удачно отправили документ для нужного им вывода экспертизы.

Зачем вообще второпях, без надлежащей обработки возрождать ЖСК как отдельную форму государственной поддержки, имея такой негативный исторический опыт?

Видимо, этот вопрос не очень смущает главного куратора законопроекта — профильного заместителя министра по строительству уже Минразвития Наталью ***Козловскую***.

Но очевидно, что смысл ЖСК для граждан

— возможность получения жилья по себестоимости строительства без рыночной наценки девелопера.

— Того же результата, но без дополнительных коррупционных рисков, легче достичь, предусмотрев инвестирование строительства определенной доли квартир в домах социального жилищного фонда для отдельных категорий граждан.

Такой подход даст возможность,

во-первых, выполнить одно из требований западных партнеров для предоставления поддержки на строительство социального жилья — соблюдение принципа социальной интеграции, задекларированного в статье 6 проекта.

Во-вторых, эти дополнительные инвестиции в строительство дадут возможность увеличить количество домов с социальными квартирами и, соответственно, территориальный охват обеспечения социальным жильем.

2. Какая роль аренды жилья в новой жилищной политике

Пока государство отменяет квартирную очередь и лелеет планы строительства социального жилья (на это могут уйти десятилетия), люди проживают свою жизнь.

Они нуждаются в поддержке прямо сейчас.

Какую роль в этом играет рынок аренды квартир, объяснять не нужно.

Все это поняли, когда в момент полномасштабного вторжения в 2022 году десятки тысяч переселенцев отправились в центр и на запад Украины. Цены на аренду квартир там моментально взлетели до небес.

Такая же история была в 2014 году, когда переселенцы, не найдя работу и возможность оплачивать аренду в центре и других регионах страны, вернулись в ДНР/ЛНР.

Так же сейчас жены военнослужащих платят по две тысячи гривен в сутки, приезжая поддержать своих любимых в прифронтовые громады.

То есть, аренда

— это серьезный государственный инструмент, способный кардинально изменять ситуацию внутри общества и влиять на позицию людей относительно государства.

Во время войны это суперважный инструмент. И что?

Действительно, найти компромисс между мечтами арендаторов, арендодателей и налоговиков всегда тяжело.

Цель евроинтеграции — регулировать вопрос аренды, а это сложно сделать, если не побороть украинский фетиш владения собственным жильем.

Рассказы о том, что в Швейцарии каждый второй всю жизнь арендует жилье и великолепно себя чувствует, никого не убедят — нужны реформы.

Этот “гордиев узел” правительство решило просто разрубить:

> — устанавливается обязательность государственной регистрации права аренды жилья без каких-либо принципиальных изменений в регулировании прав арендатора и арендодателя.

На что это повлияет?

Сейчас арендатор с арендодателем заключают договор для защиты своих прав, но не афишируют его, чтобы сэкономить на уплате налогов.

> — Государству это невыгодно, но аренда жилья доступнее и есть определенная защита сторон.

В случае принятия нового закона заключение договора без государственной регистрации права теряет смысл

> — суды могут считать их малосущественными, ссылаясь на отсутствие госрегистрации права.
>
> А если зарегистрировать, то платить налоги придется, потому что информацию о договоре получает налоговая служба.

Поэтому есть два варианта.

> 1) — Или аренда дорожает на размер налогов, поэтому жилье в разгар войны становится еще менее доступным.
>
> 2) — Или арендатор с арендодателем становятся вообще незащищенными от возможных нарушений их прав друг другом.

Оба варианта противоречат заявленным целям реформы.

С учетом войны и тяжелого материального положения большинства населения, вероятнее всего, государство и дополнительных налогов много не получит, и еще больше подорвет доверие украинцев к институту аренды жилья.

3. Соответствует ли этот законопроект плану обязательств Ukraine Facility

И Минрегион в сопроводительной документации, и глава профильного Комитета ВР Елена ***Шуляк*** утверждают, что принятие законопроекта №12377 до конца этого года необходимо для выполнения обязательств по плану Ukraine Facility.

Ukraine Facility действительно предусматривает принятие закона с таким же названием, как у правительственного проекта.

Но там нет ничего

1) — о необходимости отмены как существующего сейчас права определенных категорий граждан на бесплатное получение жилья для постоянного проживания от государства,

2) — так и приватизации государственного жилищного фонда.

Важно заметить, что социальное жилье не подлежит продаже или приватизации даже согласно действующему законодательству, поэтому

— ничто не мешает развивать новую систему арендного социального жилья, отложив на мирное будущее

— 1) отмену Жилищного кодекса и 2) приватизацию жилья, что будет иметь последствия роста общественного напряжения.

5. Таблиця реформ та інвестицій в рамках Компоненту I

Реформи та інвестиції	Цілі та потенціал зростання	Відповідні розділи звіту ЄС про розширення	Найменування кроку (кількісні та якісні кроки з впровадження реформ/інвестицій)	Установа, відповідальна за впровадження	Результат	Строк
Реформа 7. Забезпечення доступу до житла для осіб, які його потребують	За даними RDNA3, на сьогоднішній день в Україні зруйновано або пошкоджено близько 2 млн житлових одиниць, що становить близько 10% житлового фонду. Сотні тисяч людей залишилися без даху над головою. Питома вага "соціального житла" в житловому фонді України 1–1,5% і вільного соціального житла не має. Комплексне удосконалення нормативно–правової бази щодо житлової політики відповідно до європейських та міжнародних стандартів дотримання прав людини спрямоване на забезпечення доступу громадян України, особливо тих, що потребують соціального захисту, до тимчасового і соціального житла	Розділ 19. Соціальна політика та зайнятість	Набрання чинності Закону України "Про основні засади житлової політики"	Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури	Набрав чинності Закон України "Про основні засади житлової політики". Закон України зосереджується на таких основних напрямках: – доступність житла для найбільш вразливих категорій громадян має стати основним принципом у забезпеченні житлом; – створення різноманітних механізмів підтримки для громадян з різною фінансовою спроможністю та визначення критеріїв доступу до них; – врегулювання правового підґрунтя для запровадження оренди комунального житла, оренди комунального житла з правом викупу; – створення прозорої системи реєстрації житлових потреб громадян для забезпечення оперативного реагування на місцевому рівні; – створення прозорих рамок для моніторингу з боку громадськості, громадянського суспільства та міжнародної спільноти	4 квартал 2025 року

Фрагмент Ukraine Facility в части требований к законопроекту №12377

Вместе с тем **проект не выполняет части обещанных требований к нему.**

Предусмотрено, что

— *«доступность жилья для самых уязвимых категорий граждан должна стать основным принципом в обеспечении жильем».*

В условиях катастрофического дефицита социального жилья его доступность — это прежде всего возможность внеочередного получения.

Но

— проект вообще не предусматривает приоритетность предоставления жилья наиболее уязвимым категориям граждан.

Вместе с тем совсем несложно сразу определить перечень таких категорий граждан и предусмотреть для них отдельно такую форму поддержки, как субсидии на аренду обычного частного жилья и приоритетность ее финансирования.

Новый закон должен предусматривать не только

— создание разнообразных механизмов поддержки граждан с разной финансовой способностью, но и

— определение критериев доступа к ним.

Но **проект эти критерии не определяет**, а наделяет Кабмин полномочиями в дальнейшем их утвердить.

И ключевые для этих критериев общие и минимальные требования к потребительской стоимости жилья должно установить Минразвития.

***

№ 658-1

Огляд… Сьогоднішній буде таким же, як і попередній – коротко з різних напрямків

2025-02-08

Машовец

1. Куп'янський напрямок

На Куп'янському напрямку передові підрозділи 69-ї мотострілецької дивізії противника (мсд) зі складу його 6-ї загальновійськової армії (ЗВА), за підтримки низки підрозділів, так званого «добровольчого штурмового корпусу» (ДШК), протягом останніх 3-х діб продовжували спроби значно розширити свій «Дворічанський» плацдарм на річці Оскіл, на північ від міста Куп'янськ.

Їм вдалося просунутися на південь уздовж річки приблизно на 250-300 метрів, у бік села Кіндрашівка. Однак атаки на північ та південь від села Западне, що на дорозі Куп'янськ-Дворічна, не призвели до його повного захоплення.

Своєю чергою, у самій Дворічній ворог поки що не в змозі повністю витіснити українські війська з населеного пункту. Вони продовжують контролювати низку кварталів у її північній частині.

Кілька спроб противника, діючи (атакуючи) невеликими штурмовими групами, просунутися з Новомлинська до Фіголівки, також не принесли йому успішного результату.

Цілком можливо, що командування ворожого угруповання військ (УВ) «Север» найближчим часом спробує посилити свої зусилля на плацдармі, вводячи там у бій низку підрозділів зі складу 25-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр) 6-ї ЗВА або зі складу 11-го армійського корпусу (АК), ймовірно, 7-го окремого мотострілецького полку (омсп).

Очевидно, що для противника певним стримуючим фактором, стосовно цього, є той факт, що він відчуває певні труднощі з матеріально-технічним забезпеченням (МТЗ) дій своїх передових підрозділів на плацдармі, у зв'язку з наявністю в їх безпосередньому тилу досить повноводної річки Оскіл. Але, існуючий рівень логістики все ж таки дозволяє йому не лише утримувати сам плацдарм, а й атакувати з нього на кількох напрямках. Проблема в іншому - при нарощуванні зусиль на плацдармі, йому потрібно буде істотно нарощувати обсяги логістики. А з цим, очевидно, противнику, поки – все одно важкувато...

Як на мене, як на «альтернативний» варіант, цілком ймовірно, що найближчим часом ворог знову спробує, одночасно зі своїми активними діями на плацдармі ЗА Осколом, прорватися між селом Синьківка та річкою, вздовж лівого (східного) берега річки до північних околиць східної частини Куп'янська. Або знову активізується його 1-ша танкова армія (ТА) зі складу УВ "Запад", у напрямку Куп'янськ - Вузловий.

Природно, варто підготуватися до того, що ці дії послідують ОДНОЧАСНО. Оскільки, для ворога, це найефективніший спосіб досягти відчутного результату по відношенню до міста Куп'янськ. Так, це вимагатиме максимально тісної взаємодії та координації дій між командуванням двох російських армій (6-ї ЗВА та 1-ї ТА) з різних угруповань (відповідно, УВ "Север" та ГВ "Запад"), але я не думаю, що російське командування цього не розуміє або не вживає жодних дій у цьому напрямку. Принаймні до сьогоднішнього дня 6-та ЗВА та 1-ша ТА противника, очевидно, діяли досить злагоджено на Куп'янському напрямку.

Практично одночасні спроби форсування Осколу, як на північ від міста (силами 6-ї ЗВА, успішні), так і на південь (силами 1-ї ТА, безуспішні), явно свідчать про те, що війська (сили) цих об’єднань діють не тільки злагоджено, але і в рамках очевидно існуючого єдиного задуму (плану).

Той факт, що російське командування поки що спромоглося реалізувати лише частину цього плану (прорватися на Оскіл на південь від міста і переправитися через річку на північ від нього), не скасовує ані його суті, ані основного змісту. Очевидно, що змінюються лише терміни його здійснення і (можливо) склад сил і засобів, які беруть участь в його реалізації.

2. Покровський та частково Новопавлівський напрямки

На Покровському напрямку, судячи з усього, командування УВ «Центр» зайнялось перегрупуванням та поповненням з'єднань, частин і підрозділів, що діють на напрямку головного удару (нгу), в смузі 41-ї ЗВА і які зазнали значних втрат у попередніх наступальних боях.

Однак, навіть під час цих заходів противник не припиняє наступати на південь і південний захід від міста, але, очевидно, використовуючи для цього обмежені сили і засоби. Наприклад, судячи з усього, 55-та омсбр зі складу 41-ї ЗВА, яку останні 3 тижні командування противника майже щодня "використовувало" в атаках і штурмах і, як то кажуть, "на нуль і всуху", була замінена частиною 15-ї мотострілецької бригади з сусідньої 2-ї ЗВА. Хоча, далеко її не прибрали – частково відвели до другого ешелону.

На даний момент ударне угруповання противника, що діє на південь і південний захід від Покровська, складається з рясно змішаних частин і з'єднань двох армій - 41-ї і 2-ї ЗВА, зокрема:

(1) - частина сил 27-ї мсд (433-й мсп і десь до батальйону 506-го мсп), 15-ї та 30-ї омсбр - обидвві з 2-ї ЗВА

(2) - частина сил 90-ї тд (239-й тп, 87-й сп), 74-а омсбр — усі зі складу 41-ї ЗВА

Все це "шобло" зосереджене і активно атакує на дуже вузькій ділянці - від Нововасилівки до Шевченка (верхн.), намагаючись одночасно обійти Покровськ із заходу (тобто наступаючи в північно-західному напрямку) і прорвавшись якомога глибше вздовж обох берегів річки Солона (тобто просуваючись строго в західному напрямку).

Однак протягом останніх 3-х днів його результати дуже скромні. Ворог спромігся «зайти» та «зачепитися» лише в Успенівці, хоча атакує майже без зупинки по всьому периметру свого прориву на південний захід від Покровська - на північ від траси Покровськ - Межева (в районі Котлине), на

Звірове з боку Піщаного, на схід і південь від Удачне, в напрямку Нововасилівка - Новоолександрівка.

Наскільки я розумію, на даний момент командування 41-ї ЗВА противника, після включення до її складу 90-ї тд, відчуває певну амбівалентність у розподілі своїх сил та засобів. Очевидно, що її основні сили діють на нгу (на південний захід від Покровська), і в той же час основні сили переданій їй 90-ї тд явно націлені на Новопавлівський напрямок (який знаходиться набагато південніше сектора прориву на південний захід від Покровська), а фактично на Покровському напрямку діє лише частина (менша) сил 90-ї танкової дивізії (до двох полків).

Зрозуміло, що основна увага командування 41-ї ЗВА противника, як і раніше, зосереджена на Покровську, але головні сили його 90-ї танкової дивізії також наступають. А в порівнянні з нгу, поки що успішніше - 6-й, 80-й тп, 228-й мсп вже вийшли на рубіж Надіївка - Срібне і продовжують наступати з нього у західному напрямку, 428-й мсп і 67-й сп, в свою чергу, зуміли прорватися до одного з ключових пунктів системи оборони Збройних Сил України на Новопавлівському напрямку (село Андріївка), закріплюються там на східних околицях і зараз ведуть вперті бої з підрозділами Збройних Сил України, які там обороняються, щоб прорватися з півночі на трасу Запоріжжя - Донецьк, в районі Константинополя.

Більш того, наскільки я розумію, командування УВ "Центр" повністю усвідомлює труднощі 41-ї ЗВА, пов'язані зі смугою наступу її 90-ї тд. Бо пару тижнів тому, мабуть, для того, щоб ущільнити бойові порядки 90-ї тд, воно перегрупувало ще одну бригаду (114-та омсбр) в напрямку Шевченка (нижн.) - Андріївка, додатково до діючої тут 110-ї омсбр (обидві зі складу 51-ї ЗВА УВ "Центр"). Останній, втім, це не допомогло - спроба обох бригад прорватися на Андріївку вздовж північного берегу річки Вовча, строго зі сходу, не увінчалася успіхом, поки в дію не вступила 90-та танкова дивізія противника, атакуючи Андріївку з північного сходу, з боку Петропавлівки і Слов'янки.

Якщо характеризувати ситуацію на Покровському і Новопавлівському напрямках в цілому, то слід підкреслити дві речі:

(1) - На Покровському напрямку противник продовжує активні атакуючі/ штурмові дії на південь та південний захід від міста, проте протягом крайніх 5-и діб його результати були практично нульовими, хоча до цього він встиг прорватися тут на північно-західному напрямку та перерізати дорогу Межева-Покровськ в районі села Котлине.

(2) - На Новопавлівському напрямку ведеться вперта боротьба за так звані "залишки Курахівського плацдарму". Російське командування намагається їх "стиснути" одночасно з трьох сторін (з півночі діє 90-та танкова дивізія 41-ї ЗВА та 2 бригади 51-ї ЗВА, з фронту/сходу, в

районі Дачне та на південь від нього, з цих "залишків" витісняють українські підрозділи дивізії 8-ї ОА (20-а та 150-а мсд), а з півдня намагаються атакувати бригади з УВ "Восток" - 36-та, 39-та та 57-ма омсбр). Поки що, роблять вони це «зі скрипом», хоч і не безрезультатно. Головним епіцентром подій, вочевидь, найближчими днями стануть бої за Андріївку.

3. Ну і на закінчення трохи по Лиманському напрямку

Тут, в районі населеного пункту Іванівка, де активно діють передові підрозділи 144-ї мотострілецької дивізії противника 20-ї ЗВА, російські війська ведуть вперті бої за розширення плацдарму на річці Чорний Жеребець, намагаючись атакувати, як у напрямку села Колодязі, так і вздовж річки на протилежному її березі в напрямку Терни – Ямполівка...

Поки що, після захоплення сіл Іванівка та Терни, противник не має значних успіхів, але потенційно цілком може нарощувати свої зусилля на південному та південно-західному напрямках, тим самим ставлячи в дуже «делікатне» становище наші війська, які обороняються перед фронтом 25-ї ЗВА противника в районі Ямполівки та Торського.

Своєю чергою, на північ 3-тя мотострілецька дивізія противника зі складу тієї ж 20-ї ЗВА, вже місяць намагається зробити той самий трюк, що й 144-та мотострілецька дивізія в районі Іванівки – розширити захоплений плацдарм в районі Макіївки, в бік села Греківка. Поки що безрезультатно.

Як на мене, очевидно, що для командування 20-ї та 25-ї ЗВА противника плацдарм 144-ї мотострілецької дивізії в районі села Іванівка, в контексті їхніх подальших планів, має дуже надзвичайне значення.

Тут можна просто "прочитати", як у головах російських планувальників рояться думки щодо "розрізання та притискання до Сіверського Донця" майже всього Лиманського угруповання ЗСУ, шляхом "стрімкого наступу" з цього плацдарму по загальній дирекції Іванівка – Колодязі – Ставки – Дробишеве.

Проблема в тому, що командування 20-ї та 25-ї ЗВА противника в боях на цій, раніше невідомій річці (Чорний Жеребець) «поклало» таку купу людей і техніки, що це навіть сплило у відкритій частині «творчості» російських зетанутих «воєнкорів», де викликало дуже серйозну лайку в їхній бік.

За оцінками ряду російських «воєнкорів», втрати російських військ в смузі 20-ї ЗВА в окремі періоди були цілком співставні з втратами на Покровському напрямку.

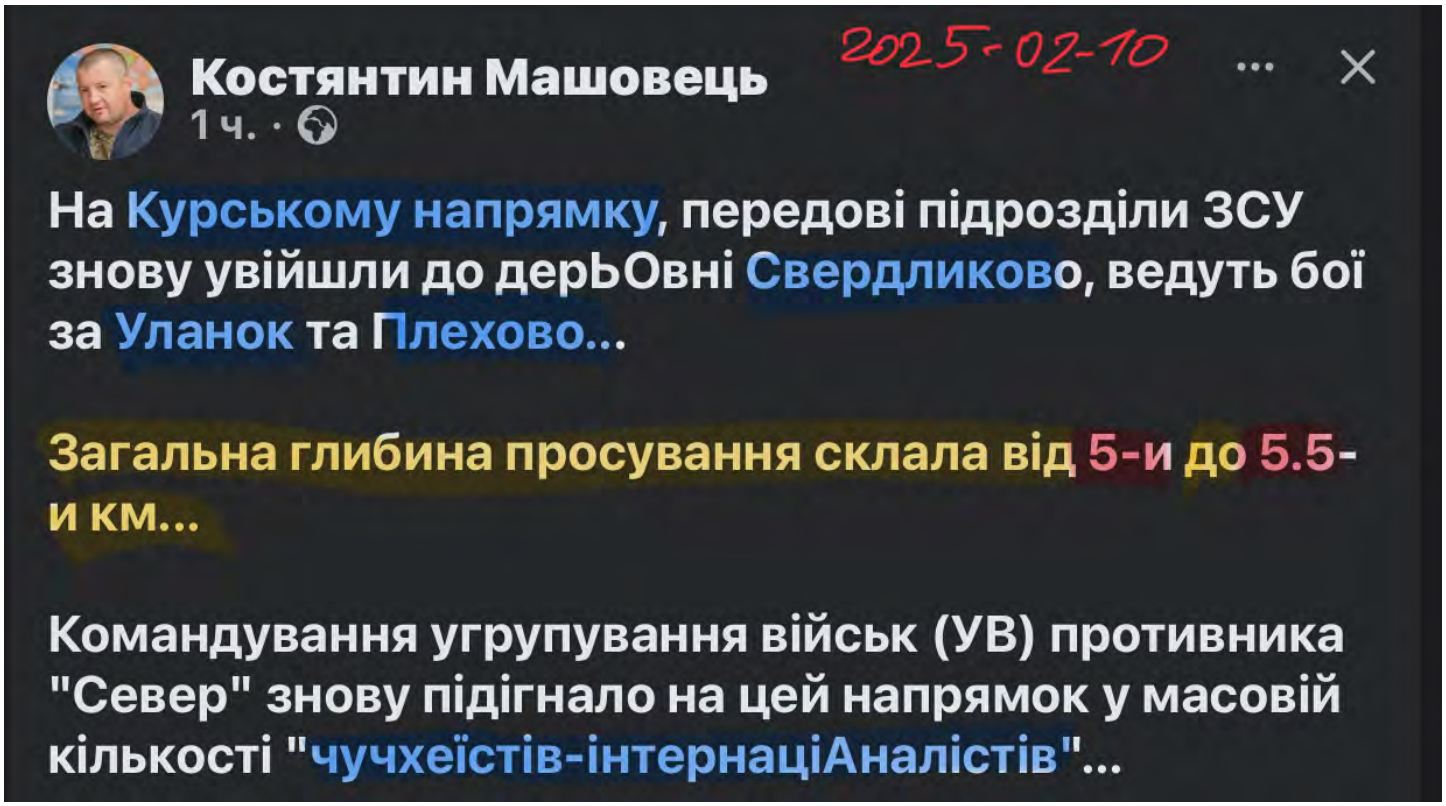
Тому, перш ніж малювати красиві стрілки по відношенню до Лиманського угруповання ЗСУ, російському командуванню все ж таки доведеться зробити дві "маленькі" речі:

(1) - Розширити плацдарм на р. Ч.Жеребець до такої міри, щоб можна було БЕЗПЕЧНО загнати туди достатню кількість сил і засобів, необхідних для такого ривку («штурмові тушки» і «залізо»)

(2) - Ну, і головне - знайти ці самі ДОДАТКОВІ сили і засоби, саме в такій кількості. Адже, наскільки я розумію, російському командуванню з кожним місяцем, з низки причин, стає все важче формувати стратегічні резерви, в тих кондиціях, які необхідні для стратегічного наступу. В тому числі, на окремих операційних напрямках.

***

№ 658-2

***

№ 659

Зеленский предложил Трампу украинские недра в обмен на военную поддержку

2025-02-10

Дубинский

Трамп, человек практичный, вчера сказал: “Отлично, берём”. Сегодня выходит Гетманцев и сообщает: “Вообще-то предлагать нечего, всё давно роздано”.

> В том числе Burisma, где с 2014 года сидит сын экс-президента США Байдена.

То есть Зеленский, ртом Гетманцева, говорит Трампу: “Хочешь недра? Забирай их у Хантера Байдена”. Представляю, как в этот момент кто-то из клерков Белого дома, ответственных за украинские дела, пролил кофе и сказал: “Что, чёрт возьми, сейчас произошло?”

Но это ещё не конец.

Теперь начнётся обыкновенная украинская история – отбирать то, что уже продали.

Разумеется, решениями СНБО. Официальный мотив – заключение сделки с США.

Реальный мотив – передел активов, который подаётся как “стратегическая необходимость”. Алгоритм прост: сначала продать, потом отобрать, потом продать ещё раз.

И тут возникает вопрос:

> **— а насколько терпеливыми окажутся США?**

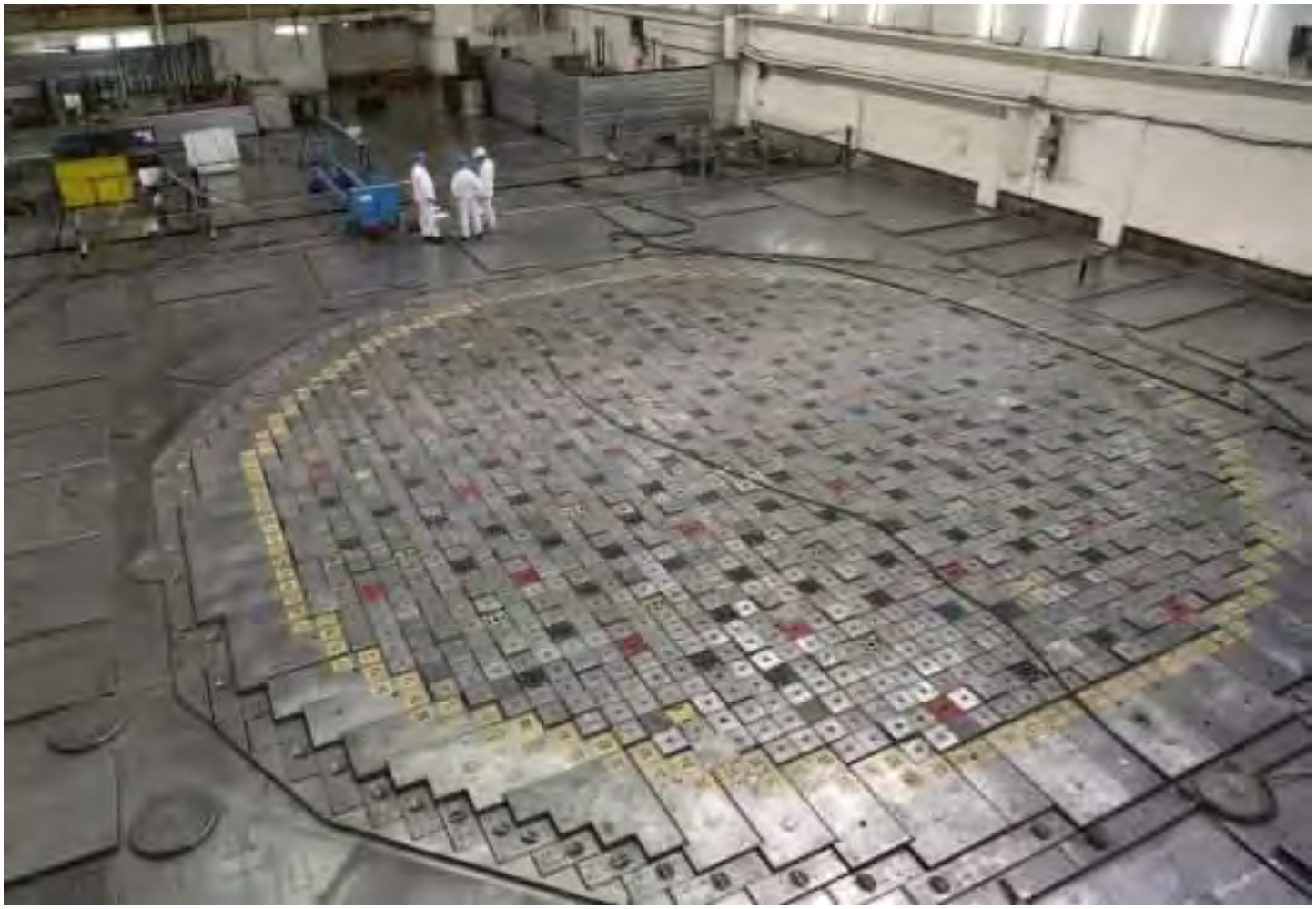
Америка за последние 200 лет видела таких деятелей сотни – от гаитянских диктаторов до аргентинских генералов, которые считали себя очень хитрыми.

И ни одному из них не удалось обвести Вашингтон вокруг пальца достаточно долго, чтобы потом спокойно дожить до старости в окружении золотых унитазов.

***

№ 660-1

Спробуємо без емоцій. Що не так з «атомною аферою»

2025-02-11

Ростислав ***Павленко***

1. «Це не російські, а болгарські, на 40% українські, європейські тощо реактори»

Вони таки російські. Росатомські. До того ж, некомплектні- бо Болгарія прийняла рішення про зупинку будівництва АЕС «Белене» до того, як вони були завершені.

Доукомплектовувати доведеться, звертаючись або до «Росатому», або до його «дочок» чи спільних підприємств у Європі. Фактично, легітимізуючи їх діяльність. Як після цього нам говорити про санкції?

До речі: ці реактори спроектовані під російське пальне. Його або доведеться брати у «Росатома» (чи його «дочок») - або модернізовувати під американське пальне, витрачаючи гроші і час.

2. «Європа згодна на цей проект / підтримує його / заплатить за нього»

Представник ЄС в Україні Катерина Матернова чітко заявила, що цей проект не погоджувався з Єврокомісією, і відтак ЄС за це платити не збирається.

США теж за росатомський мотлох не платитиме.

Гроші будуть брати або шляхом комерційних запозичень (враховуючи кредитний рейтинг України зараз - під грабіжницькі відсотки), або з українських платників податків (замість витрат на оборону).

Обидва варіанти - точно не на часі.

3. «Це дуже вигідно і дешево»

Болгарський парламент виставив «політичну» ціну - 600 млн євро. Як базу.

Зважаючи на необхідність доукомплектування, модернізації тощо реакторів - сума буде вищою.

Якою - влада … не знає.

Не дарма комітет ВР з антикорупційної політики визнав законопроект таким, що має корупційні ризики.

4. «Ніякі остаточні рішення щодо російських реакторів не прийняті, уряду просто дали право га переговори»

Рішення було прийнято з грубим, демонстративним порушенням Регламенту - коли було змінено назву і текст законопроекту, ухваленого за основу з інших питань.

Після більш, ніж пів року невдалих спроб протягнути його «в лоб».

На такі згвалтування не йдуть заради половинчатих рішень. Виконавча влада далі тлумачитиме рішення ВР як дозвіл на розв’язані руки.

5. «Це порятунок атомної енергетики, швидкий і вигідний»

Взято старі російські реактори - не сучасні західні, не малі модульні тощо.

Проект триватиме не «2-3 роки», а не менше 5, а зважаючи на необхідність модернізації - і довше.

Фактично, ідеться про велику корупційну оборудуку, можливість для влади спрямувати ведичезні кошти на «відмив» - без розуміння технічних параметрів і завдань, а відтак і контролю.

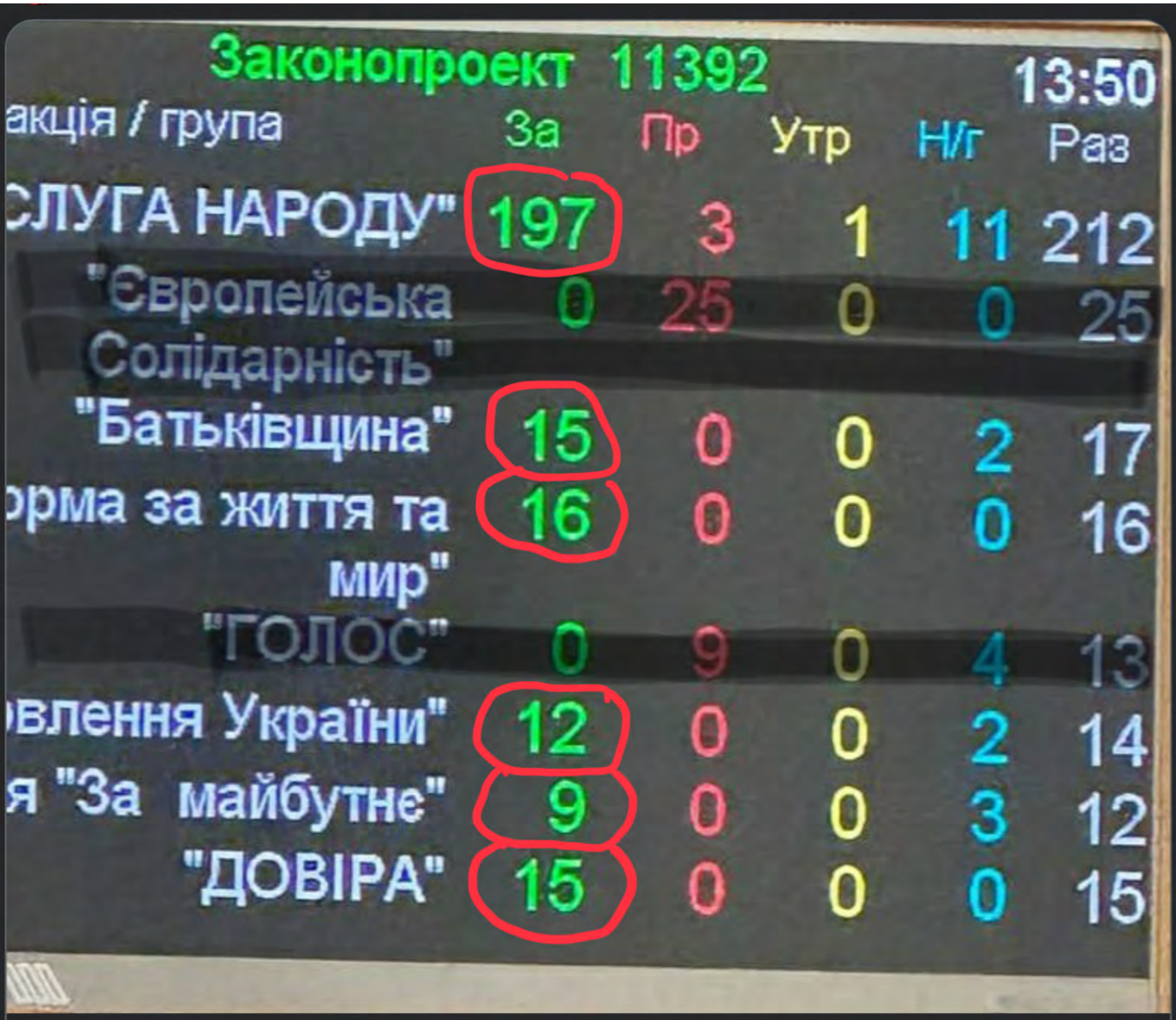
Зважаючи на особисте благословіння проекту Володимиром ***Зеленським***, рекордну явку і голосування «слуг» і їхніх посіпак - це дуже схоже на «хапок».

Чи то для «пенсії після звільнення з посад», чи то «на вибори». Або й для того і іншого.

Але **не для енергетики та економіки України.**

***

№ 660-2

Pavlo Nuss
4 ч. ·

2025-02-11

Верховна Рада підтримала законопроєкт про закупівлю у Болгарії двох російських ядерних реакторів для добудови Хмельницької атомної станції.

Проти були лише "Європейська солідарність і "Голос".
Ціна питання – понад 3 млрд доларів (77 млрд грн у 2017 р), за теперішнім курсом – понад 126 млрд грн.

Суть афери у тому, що в Болгарії хочуть викупити реактори російського виробництва для 3 і 4 енергоблоків ХАЕС. Ціна питання лише закупівлі за кілька місяців зросла з 0,6 до 1,1 мільярда доларів.

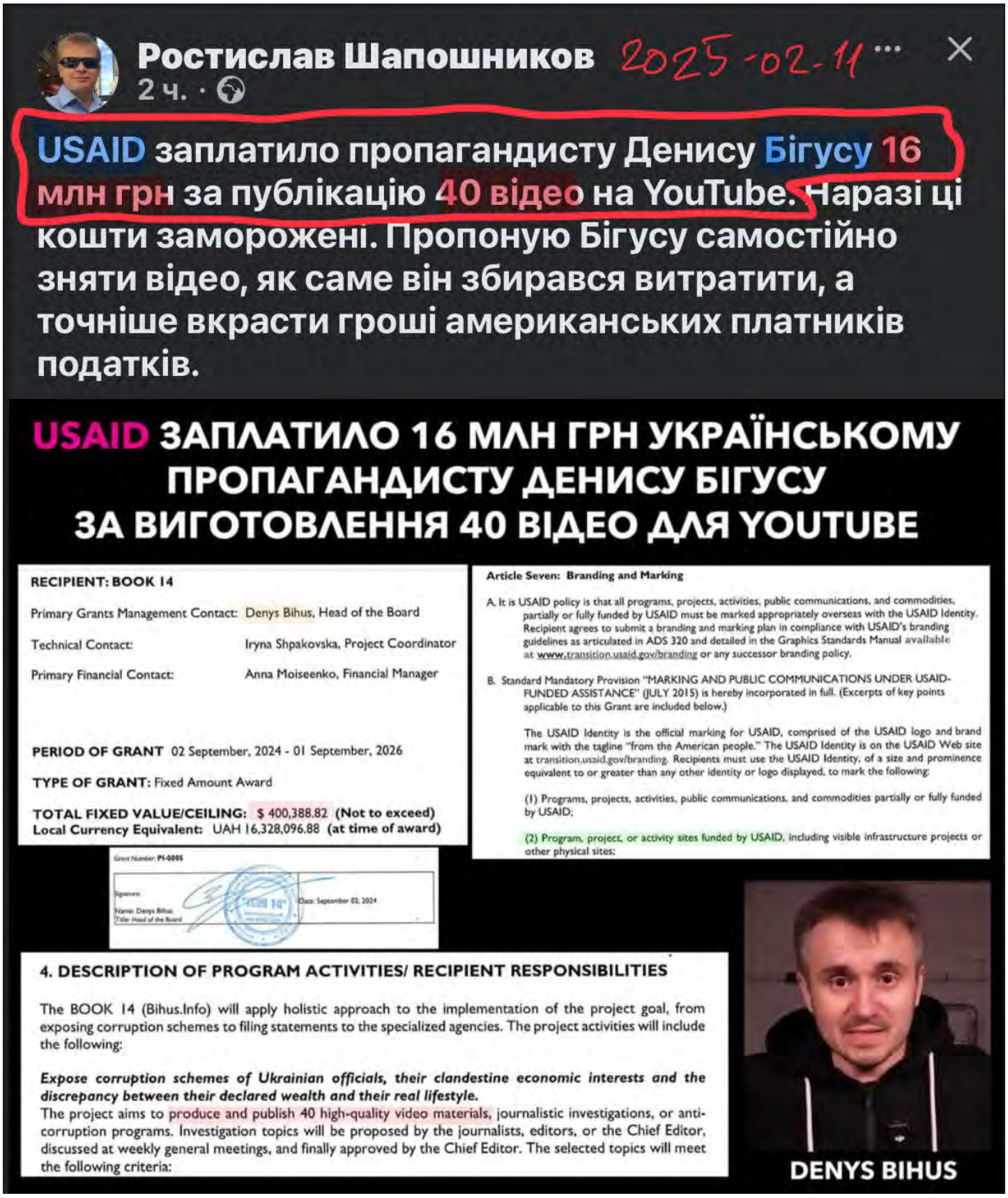
Купівля російських реакторів та використання російського ядерного палива означає стратегічну залежність від агресора. Доведеться купувати російське ядерне паливо, доведеться запрошувати для обслуговування спеціалістів Росатому. Це неприйнятно для країни, яка бореться за свою свободу та незалежність від росії.

Ви бачите справжню колаборацію фракцій, в які активно інтегровані російські агенти впливу.

Результати голосування по фракціях - на фото.

***

№ 661

***

№ 662

Минимум 40 трлн. (!!) долларов - реальная цена проекта УНР-2 для народа Украины. О цене войны

2025-02-12

Автор: Дмитрий ***Пастернак-Таранушенко***

Украина потеряла минимум 10 трлн. (!!) долл. только на потере населения во время полномасштабной войны. Украина платит за войну своим будущим. Каждый (!) житель Украины мог бы стать долларовым миллионером, но 99,99% никогда не станут.

Почему так случилось?

Пока партии войны продолжают мериться х...ами и по Киеву лупят баллистикой, кое-что напишу в другом масштабе. Все равно не очень под такие звуки спится.

Слова Трампа о 500 млрд. долл. за счет украинских ресурсов могут шокировать многих. И люди подумают — так если у нас нет такого количества редкоземельных металлов, то удастся проехать на шару. При

сменившемся тренде в Вашингтоне шары не будет. Не возьмут одним, так возьмут другим.

Главный посыл «за войну заплатит сама Украина».

Внезапно?

Я тысячу раз говорил и писал. Украина платит за войну своим будущим.

И тут хочется обратить внимание на реальную цену войны. В т.ч. с учетом утраты человеческого «ресурса».

Потери в заводах, АЭС и т. п. наиболее заметны и очевидны. Потери в территориях очевидны. Какую огромную часть территории Украины придется разминировать и она непригодна для ведения хозяйства все знают. Сколько жилья разрушено предстоит оценить.

Только полезных ископаемых осталось на оккупированной территории (см. карту) примерно на 8 трлн. долл.

Понимаем, да, страна МВФ со скрипом, под 7% во время войны в долг дает считанные миллиарды. За это вот прекрасно распиливаемое циничными «3.14здунами» Украина платит триллионами. В тысячи раз больше.

То, что уходит и еще уйдет на обслуживание выросшего как на дрожжах госдолга понимаем.

Теперь не спишут. Уходят времена таких фантазий. Повсеместно уходят.

Но отдельно о населении.

Украина только в результате полномасштабной войны потеряла и потеряет как только откроются границы минимум 10 млн. населения. А если считать нерожденных, кто будет рожден выехавшими, то вообще не пересчитать.

Возьмем ВВП (номинал !) на душу населения, который уже сегодня генерит не самая богатая постсоветская страна Литва - 27 026 долл. в год (оценка МВФ за 2023 г.).

Умножаем потери населения 10 млн. на 27 тыс. долл., получаем 270 миллиардов. Это перемножим на 40 лет самого активного возраста. 10 трлн. 800 млрд. долл.

Всего же, по сравнению с пиком, Украина уже потеряла населения примерно 25-27 миллионов.

Перемножаем, с учетом простого замещения (даже не роста) населения не родившимися ввиду бандистко-туписткой политики, проводившейся десятки лет в Украине.

Цена вопроса

> — 27-29 трлн. долларов только на потере населения, минимум 8 трлн. долл. на потере ресурсов, триллионы на обслуживание госдолга, триллионы на потере объектов, недвижимости, неполученных экономикой из-за проседания в разы энергетики, потере рынков и т.п.

Т.е. **реальная цена вопроса под 40 трлн. долл.**

Даже если брать оценки населения до полномасштабки под 40 млн., взятые с потолка,

> **— «бандитско-туписткая политика» обошлась каждому гражданину Украины в 1 млн. долларов.**

!!! А мы ведь посчитали только прямые потери. Представим, что эта сумма была бы вложена в условный банк на 40 лет всего под 5% сложного процента и получим сумму в разы больше.

Каждый (!!) гражданин Украины мог бы стать долларовым миллионером. Но 99,99% не станут ими никогда. А будут нищими, вкалывающими за долги и копейки.

Такова, ребята, цена тупоконечного «3.14здежа» по поводу оценок более думающих на перспективу людей. **Цена бесконечного популистского треска.**

Цена цинизма и цена тупых выборов — голосований за вила, гречку, хренечку и прочие грабли.

***

№ 663-1

Телефонный разговор Трампа с Путиным

2025-02-12

Илларионов

Трамп сообщил, что только что разговаривал с Путиным.

Трамп заявил, что он и Путин договорились, что хотят остановить смерти в российско-украинской войне.

***

«…У меня только что был долгий и очень продуктивный телефонный разговор с президентом России Владимиром Путиным.

Мы обсудили ***Украину***, Ближний Восток, энергетику, искусственный интеллект, силу доллара и другие темы.

Мы оба размышляли о великой истории наших наций и о том, что мы так успешно сражались вместе во Второй мировой войне, вспоминая, что Россия потеряла десятки миллионов людей, и мы, также, потеряли так много!

Мы говорили о сильных сторонах наших наций и о большой выгоде, которую мы когда-нибудь получим от совместной работы.

Но сначала, как мы оба согласились,

мы хотим остановить миллионы смертей, происходящих в войне с Россией/Украиной.

Президент Путин даже использовал мой очень сильный предвыборный девиз «ЗДРАВЫЙ СМЫСЛ».

Мы оба очень твердо в него верим.

Мы договорились работать вместе, очень тесно, **включая посещение стран друг друга.**

Мы также договорились, что

— наши соответствующие команды **«немедленно начнут переговоры»**, и

— мы начнем с того, что **позвоним** президенту Украины ***Зеленскому***, чтобы сообщить ему о разговоре, что я и сделаю прямо сейчас.

Я попросил

(1) — госсекретаря Марко ***Рубио***,
(2) — директора ЦРУ Джона ***Рэтклиффа***,
(3) — советника по национальной безопасности Майкла ***Уолца*** и
(4) — посла и специального представителя Стива ***Виткоффа***

возглавить переговоры, которые, я твердо уверен, будут успешными.

Миллионы людей погибли в войне, которая не произошла бы, если бы я был президентом, но она произошла, поэтому она должна закончиться. Больше не должно быть потеряно ни одной жизни!

Я хочу поблагодарить президента Путина за его время и усилия в отношении этого призыва, а также за освобождение вчера Марка ***Фогеля***, замечательного человека, которого я лично приветствовал вчера вечером в Белом доме. Я верю, что эти усилия приведут к успешному завершению, надеюсь, скоро!

https://truthsocial.com/@realDonaldTrump/posts/113991956474899296

«…I just had a lengthy and highly productive phone call with President Vladimir Putin of Russia. We discussed Ukraine, the Middle East, Energy, Artificial Intelligence, the power of the Dollar, and various other subjects. We both reflected on the Great History of our Nations, and the fact that we fought so successfully together in World War II, remembering, that Russia lost tens of millions of people, and we, likewise, lost so many! We each talked about the strengths of our respective Nations, and the great benefit that we will someday have in working together. But first, as we both agreed, we want to stop the millions of deaths taking

place in the War with Russia/Ukraine. President Putin even used my very strong Campaign motto of, “COMMON SENSE.” We both believe very strongly in it. We agreed to work together, very closely, including visiting each other’s Nations. We have also agreed to have our respective teams start negotiations immediately, and we will begin by calling President Zelenskyy, of Ukraine, to inform him of the conversation, something which I will be doing right now. I have asked Secretary of State Marco Rubio, Director of the CIA John Ratcliffe, National Security Advisor Michael Waltz, and Ambassador and Special Envoy Steve Witkoff, to lead the negotiations which, I feel strongly, will be successful. Millions of people have died in a War that would not have happened if I were President, but it did happen, so it must end. No more lives should be lost! I want to thank President Putin for his time and effort with respect to this call, and for the release, yesterday, of Marc Fogel, a wonderful man that I personally greeted last night at the White House. I believe this effort will lead to a successful conclusion, hopefully soon!»

***

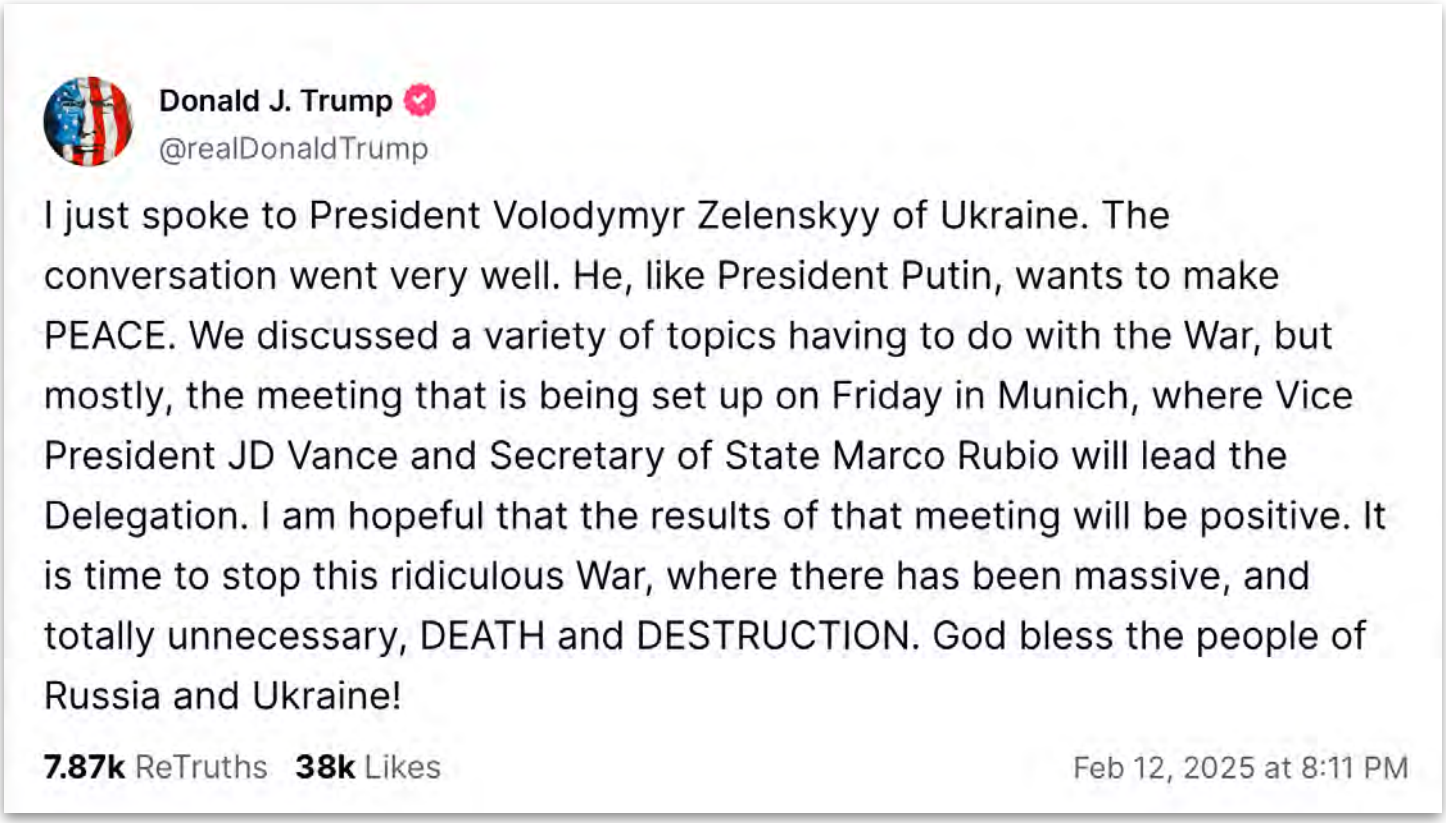
Песков подтвердил разговор Путина с Трампом: Совсем недавно завершился телефонный разговор Путина и Трампа. Это был весьма продолжительный телефонный разговор. Он длился почти полтора часа. Главы государств проговорили вопросы, связанные с обменом граждан России и США. Президент США заверил, что американская стороны выполнит все достигнутые договоренности. Также обсуждалась тема урегулирования на Украине. Президент Трамп высказался за скорейшую остановку боевых действий и решение проблемы мирными средствами. Путин, со своей стороны, упомянул о необходимости устранения первопричин конфликта.

Главная фраза Трампа – по итогам разговора с Путиным: «Мы договорились, что наши соответствующие команды немедленно начнут переговоры, и мы начнем со звонка президенту Украины Зеленскому, чтобы проинформировать его о разговоре, чем я и займусь прямо сейчас» Россия и США официально начинают переговоры по ситуации в мире – и, в частности, по Украине.

https://aillarionov.livejournal.com/1457181.html

***

№ 663-2

I just spoke to President Volodymyr Zelenskyy of Ukraine. The conversation went very well. He, like President Putin, wants to make PEACE. We discussed a variety of topics having to do with the War, but mostly, the meeting that is being set up on Friday in Munich, where Vice President JD Vance and Secretary of State Marco Rubio will lead the Delegation. I am hopeful that the results of that meeting will be positive. It is time to stop this ridiculous War, where there has been massive, and totally unnecessary, DEATH and DESTRUCTION. God bless the people of Russia and Ukraine!

***

Я щойно розмовляв з президентом ***України*** Володимиром ***Зеленським***. Розмова пройшла дуже добре.

Він, як і президент Путін, хоче зробити МИР.

Ми обговорили різні теми, пов'язані з війною, але **в основному** **зустріч**, яка буде створена в п'ятницю в ***Мюнхені***, де

— віце-президент Джей Ді ***Венс*** і

— державний секретар Марко ***Рубіо*** очолять делегацію.

Я сподіваюся, що результати цієї зустрічі будуть позитивними.

Настав час зупинити цю безглузду війну, де була масова і абсолютно непотрібна СМЕРТЬ і ЗНИЩЕННЯ.

Благослови Господь народ Росії та України!

***

№ 663-3

Володимир Зеленський провів телефонну розмову з Дональдом Трампом

2025-02-12

Президент України Володимир Зеленський провів телефонну розмову з Президентом Сполучених Штатів Америки Дональдом Трампом.

Лідери обговорили можливості досягнення миру, готовність працювати разом заради цього на рівні команд, а також українські технологічні можливості, зокрема дрони та інші сучасні виробництва.

Володимир Зеленський подякував Президенту Дональду Трампу за інтерес до того, що вони можуть зробити разом.

Крім того, під час розмови приділили увагу результатам зустрічі Президента України та міністра фінансів США Скота ***Бессента*** й підготовці нової угоди щодо безпеки та економічної й ресурсної взаємодії.

Дональд Трамп поінформував про деталі своєї телефонної розмови з Володимиром Путіним.

Президенти України та Сполучених Штатів **узгодили спільні кроки**, щоб зупинити російську агресію та гарантувати надійний, тривалий мир, і домовилися про подальші контакти й зустрічі.

***

№ 664

Огляд… Сьогодні ми поговоримо про Новопавлівський напрямок і трохи про Покровський

2025-02-13

Машовец

Очевидно, що з кінця минулого тижня командування військ противника, що діють на Новопавлівському напрямку (колишній Курахівський), отримало однозначний наказ "з верхніх рівнів" - ліквідувати, врешті-решт, "залишки" Курахівського плацдарму ЗСУ.

Для тих, хто забув, нагадаю про склад сил і засобів противника, які впритул займаються «вирішенням» цієї проблеми.

(1) - більша частина 90-ї танкової дивізії (тд) 41-ї загальновійськової армії (ЗВА) – угрупування військ (УВ) "Центр"

(2) - 110-та та 114-та окремі мотострілецькі бригади (омсбр) 51-ї ЗВА - УВ "Центр"

(3) - 20-та та 150-та мотострілецькі дивізії (мсд) 8-ї ЗВА — УВ "Юг"

(4) - а також підрозділи 36-ї омсбр зі складу 29-ї ЗВА, 39-ї омсбр 68-го армійського корпусу (АК) та 57-ї омсбр 5-ї ЗВА — усі зі складу УВ «Восток».

За великим рахунком, це угрупування цілком можна порівняти з тим, що зараз намагається «штурмувати» Покровськ і його околиці. Разом з тим, поки що ворог з великими труднощами просувається на цьому напрямку. Більш того, Збройні Сили України, ведучи запеклі ар'єргардні бої, завдають противнику досить значних втрат на цьому напрямку, які навряд чи сприятимуть швидкому та ефективному досягненню поставлених перед своїми військами ворожим командуванням цілей.

Ситуація протягом останніх 3-5 днів у цьому напрямку розвивається досить динамічно. Фактично, наскільки я розумію, вороже командування вирішило застосувати концентричні атаки відразу на всіх флангах цього виступу з метою - або витіснити, або оточити наші підрозділи, які продовжують оборонятися на схід від лінії Костянтинопіль - Розлив.

Зокрема:

- Розуміючи важливість позицій у населеному пункті Андріївка в тактичному сенсі для подальшого розвитку свого наступу на цьому напрямку, ворог зосередив тут значні зусилля. Просунувшись від Петропавлівки до самого села (ймовірно, силами 67-го стрілецького полку 90-ї танкової дивізії), противник продовжує спроби закріпитися в ньому і утримати його. Судячи з різноманітної, часом дуже суперечливої інформації, «з місця», діючи невеликими штурмовими групами 67-й сп противника, незважаючи на втрати, наполегливо намагається просуватися вздовж річки Вовча до західних околиць села.

Своєю чергою, підрозділи 114-ї омсбр противника (ймовірно, за підтримки 110-ї омсбр), які намагаються просунутися до тієї ж Андріївки, але з боку села Шевченко, що вздовж річки Орлова, поки що не здатні підтримати зусилля 67-го сп своїм значним просуванням (їм вдалося просунутися на 1 км за тиждень боїв). У свою чергу, сам 67-й стрілецький полк в Андріївці, як божевільне стадо лемінгів, намагається за всяку ціну «закріпитися і утримати» позиції, відправляючи в це село штурмову піхоту, група за групою

Загалом ситуація в районі Андріївки, як в одному з ключових пунктів у тактичному відношенні для оборони Збройних Сил України, дуже напружена.

Передові підрозділи 90-ї тд противника, а також її 114-ї та 110-ї омсбр практично без перерви намагаються атакувати/штурмувати в напрямках Шевченко – Андріївка та Петропавлівка – Андріївка.

(1) - На півночі, в смузі наступу 90-ї танкової дивізії противника (6-й і 80-й тп, 428-й мсп і 228-й мотострілецький полк, який нещодавно був сюди перегрупований), його передові підрозділи ведуть запеклі бої вздовж рубежу Надіївка - Срібне, а також на захід від села Слов'янка. Тут ворог має мінімальне просування на захід від населеного пункту Срібне (до 500 м), зав’язавши бої за хутір Запоріжжя.

(2) Наскільки я розумію, саме на цьому напрямку, на даний момент, командування 90-ї тд противника зосередило основні зусилля, намагаючись своїм "тактично глибоким" просуванням на захід, одночасно вирішити дві проблеми - як на Покровському, так і на Новопавлівському напрямках.

(3) - Прикрийте з півдня та південного заходу лівий фланг свого ударного угрупування, що діє на південь та південний захід від Покровська

(4) - І створити загрозу оточення з півночі українського тактичного угруповання, що обороняється в "залишках" Курахівського плацдарму.

Цілком зрозуміле прагнення.

Однак

— навіть перегрупування ще одного мотострілецького полку зі складу дивізії (228-й мсп) з Покровського напрямку на цей напрямок, жодним чином не прискорило реалізацію цього самого прагнення.

Так, передові підрозділи 90-ї тд противника повзуть вперед (в середньому 500-600 метрів за 2 дні, навіть до 1 км). Але, Успенівка, ще не повністю взята (за неї ведуться вперті бої), на захід від Слов'янки через зосередження частини сил дивізії на Андріївці, просування також поки що застопорилося.

За таких умов «прорив» до кордону з Дніпропетровською областю цілком може виявитися, скажімо так, проблемним для противника.

- Тепер про південний фас і "тиск зі сходу".

Наскільки я розумію,

— російське командування досі свідомо не застосувало основні сили своєї 8-ї ЗВА (20-та 150-та мсд) у наступі зі сходу проти «залишків» Курахівського плацдарму ЗСУ, обмеживши лише окремими підрозділами з її складу (район села Дачне та на південь).

Швидше за все, це відбувається з двох причин.

1) — Для обох дивізій це занадто "вузько" (бо така висока тактична щільність мала б сенс, якби треба було десь "глибоко" прорватися, а тут завдання явно обмежується лише витісненням наших передових частин по дорозі на Улакли, тоді як основну "роботу" виконують підрозділи УВ "Центр" і "Восток", що діють на флангах, північному і південному фасах цих "залишків").

2) — Звідки, напевно, випливає друга причина - **російське командування явно тримає основні сили 8-ї ЗВА для чогось іншого.**

Як на мене, можливі два варіанти -

— одна з дивізій буде перекинута «в потрібний час» в смугу 3-ї ЗВА, що діє на Краматорському напрямку,

або ж,

— після ліквідації «залишків» Курахівського плацдарму, ми зможемо побачити їх обох «під Покровськом».

На даний момент на Новопавлівському напрямку 20-а мотострілецька дивізія діє двома мотострілецькими полками (33-й і 255-й мсп), 150-а мотострілецька дивізія - двома мотострілецькими полками і одним танковим полком (103-й, 102-й мсп і 163-й тп).

Для смуги шириною 5-6 км по фронту це явно - «занадто». Тому недивно, що безпосередньо в боях діють лише окремі підрозділи лише 103-го, 255-го мсп й частково 163-го тп.

Що стосується, безпосередньо, південного фасу "залишків", то після невеликої паузи, викликаної перегрупуванням та поповненням передових підрозділів, частина сил 36-ї та 39-ї омсбр противника знову перейшли до інтенсивних атакуючих/штурмових дій з півдня, намагаючись згорнути оборону ЗСУ в районі населеного пункту Дачне (атакуючи по дорозі з Янтарного), а також перерізати дорогу Донецьк-Запоріжжя на захід від села Дачне, (атакуючи на схід та північ від села Зеленівка у напрямку Улаклі).

Поки що передові українські підрозділи утримують ворога на південь від дороги, проте ворожі атаки на цих напрямках стають дедалі інтенсивнішими. І що примітно, з використанням бронетехніки.

На мій погляд, цілком можливо, що найближчим часом противник спробує змістити напрямок своїх атак на південному фланзі "залишків" з Улакли і Дачне, трохи на захід - в бік Костянтинополя, Розлива і Богатиря (ну, якби я був на місці російського командування, то думав, перш за все, саме про такий варіант). І цілком ймовірно, що участь в цих атаках своїми основними силами візьме 57-ма омсбр противника.

Таким чином, якщо коротко оцінити ситуацію на всьому Новопавлівському напрямку, то

> **— головною її рисою, безсумнівно, є очевидне та яскраво виражене бажання противника повністю «зрізати» місцевий виступ ЗСУ по всій його протяжності – від Надіївки до Роздольного.**

Причому досягти цього ворог намагається досить звичним та зрозумілим способом – шляхом активізації своїх наступальних дій на його флангах.

Той факт, що поки він обмежується лише активними діями проти «верхівки» цього виступу (тих самих «залишків» Курахівського плацдарму), не повинен вводити нас в оману. Як мінімум, вперте бажання 90-ї тд противника прорватися глибоко на захід від Срібного та якась незрозуміла метушня з перегрупуванням на правому фланзі УВ «Восток» (цілком можливо, що обидві бригади морської піхоти – 40-та та 336-та обр МП з-під Великої Новосілки – можуть бути перенаправлені на Новопавлівський напрямок) наштовхують саме на таку оцінку. Крім того, не забуваймо, що там же знаходиться і вся 36-та ЗВА противника (у складі - 37-ї омсбр + 5-ї отбр), яка

після її захоплення явно там «зайва», принаймні в повному складі (там цілком достатньо однієї 5-ї ЗВА).

Іншими словами, **те, що на Покровському напрямку "темпи падають", зовсім не означає, що на сусідніх напрямках у ворога така ж ситуація.**

Новопавлівський – дуже красномовний тому приклад.

Більш того,

— якщо російське командування «поскребёт по своим сусекам» там, воно цілком може знайти додаткові сили і засоби, які явно вивільняються у нього внаслідок скорочення протяжності ЛБЗ на цілому ряді ділянок.

***

№ 665-1

Днями говорив з розумною людиною з парламенту, і той сказав, що вся внутрішня соціологія показує неминучу поразку Зеленського на виборах коли б вони не були

2025-02-12

Ніколов

Я товаришу заперечив, мовляв, Зеленський все рівно переможе, бо до виборів просто не добіжать сильні конкуренти.

Залужному впаяють, що він лічно розміновував Чонгар – це для президентських виборів. А Порошенку сьогодні вїбали санкції – для парламентських.

Я так і казав

– Зеленський може зберегти владу шляхом побудови Малороссії.

Все питання

— **«яку швидкість він може собі дозволити».**

Судячи по тому як спокійно прийняті останні скандали з розпилами атомних і збройних потоків – це вже норма.

Тепер черга до зачистки конкурентного поля. І да – медійного теж.

Тобто не знадобиться як Грузії проживати десять років чи скільки вони там падали в рашизм.

І ще мені здається, що зачистка Порошенка означає віру Зеленського в те, що Трамп добекається з Путєним про якесь замир'я.

Бо інакше навіщо його валити, якщо буде миттєва окупація, або продовжиться довга війна? Шоб шо?

А щоб не відштовхнути від себе абсолютно всіх виборців (бо можуть же реально по піздюлятору надавать, треба щоб лишалась захисна оболонка), то він обов'язково апелюватиме до людей, які щиро не хочуть воювати.

Їм навіть хуйове замир'я продаватимуть під соусом: «Якшо будеш биковать – підеш служить».

На це мене підштовхнуло сьогоднішне інтервю ***Зеленського*** «The Economist».

Він його встиг дати буквально за кілька годин до тьорок Трампа з Путєним.

В ньому прозвучала така теза. Мовляв, якщо гарантії безпеки у нас будуть слабкими, то треба буде посилювати українську армію:

> **«Ми повинні подвоїти її. Подвоїти. Щоб бути на одному рівні з російською армією».**

Я думаю цілком зрозуміло, які емоції в цьому місці переживають люди, які і зараз бояться військових. А тут обіцяють фактично подвоїти кількість патрулів ТЦК. В общім, я говорю про те, що є дуже багато людей, які навіть хуйовий мир сприймуть з полегшенням, бо це покращення власної безпеки.

І на цьому фоні цим мільйонам можна продавати «за стабільність, за економічний розвиток країни, за те, щоб наші люди краще жили».

А те що там по дорозі ще якого порошенка утилізують – так то вже ладно вже.

Зеленський – миротворець. І інших думок в телеграмарафоні не буде.

Ось так і сколотиться нова більшість. А всіх хто проти – назвуть порохоботами і нахерспляжу.

***

Автопереклад

> https://www.economist.com/europe/2025/02/12/ukraine-is-cut-out-of-negotiations-between-america-and-russia

№ 665-2

Україну викреслили з переговорів між Америкою та Росією

За кілька годин до розмови Трампа з Путіним ми поговорили зі стривоженим Володимиром Зеленським

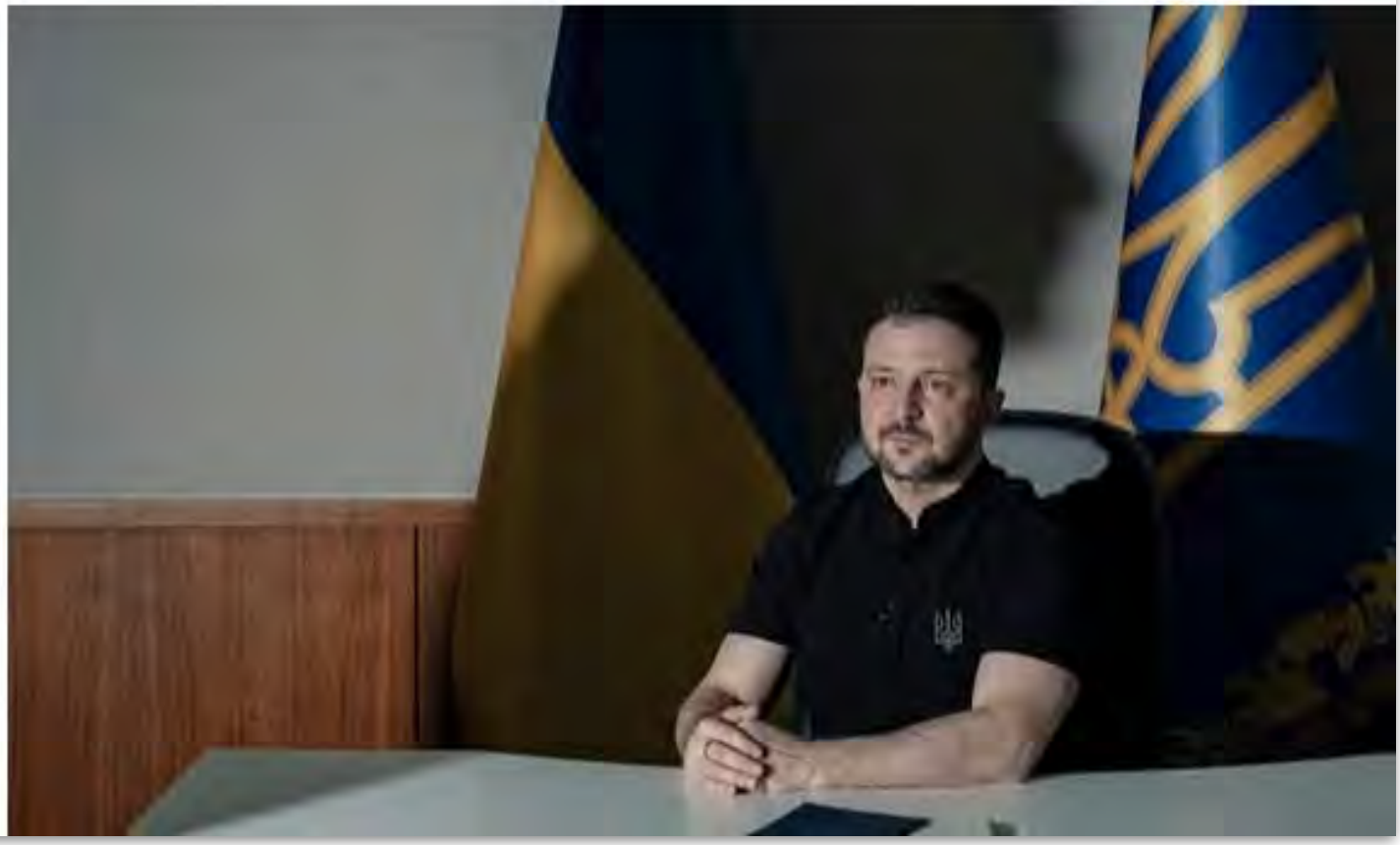
The Economist

Щотижневе видання Світ коротко Війна на Близькому Сході Війна

Europe | An interview with Volodymyr Zelensky

Україна вирізається з переговорів між Америкою та Росією

Години до дзвінка Трампа з Путіном, ми поговорили з побоюванням Володиміра Зеленського

Принмітка редактора:

12 лютого президент Дональд Трамп підтвердив, що розмовляв з Володимиром Путіним. Пан Трамп сказав, що вони домовилися «негайно» розпочати американо-російські переговори, спрямовані на припинення війни в Україні. За кілька годин до цього ми взяли інтерв'ю у Володимира Зеленського, який попередив, що переговори, які виключають Україну, будуть небезпечною зрадою.

Володимир Зеленський, українська людина дії, нелегко переходить у невизначеність. Його п'ять з половиною років на посаді президента стали серією жорстоких випробувань. Але найбільше розчаровує гра в очікування. Через три тижні після того, як Дональд Трамп вступив на посаду, український президент досі не знає, які його плани щодо України. Пан Зеленський демонструє лише мінімальний контакт з новим лідером вільного світу: лише «кілька дзвінків» після зустрічі у вересні. Він каже, що «впевнений», що у Трампа немає готового мирного плану. Як він може бути готовим, якщо з Україною про це ніхто не консультувався? Його не інформують про контакти між Білим домом і Кремлем; те, що він знає, він отримує з преси, як і всі інші. Існують «ймовірно» деякі ідеї, про які він повинен знати, але йому про них ще не сказали. «Ми їх не бачили і не чули жодних пропозицій». Страх для України полягає в тому, що угода між паном Трампом і Володимиром Путіним може бути укладена через його голову.

Під час годинної розмови у своєму президентському комплексі в Києві президент Зеленський перебуває в **«дивно піднесеному настрої».**

Його обличчя втомлене, але він тримає себе у формі, а мозолясті долоні свідчать про тренування в спортзалі о 7 ранку, які він втискує після безсонних ночей з військовими зведеннями і вибухами. Він навіть іноді сміється, приглушуючи гнівні сторони свого характеру, що виглядає як комунікаційний поштовх напередодні Мюнхенської конференції з безпеки, яка розпочнеться 14 лютого. Він припускає, що ця конференція може стати сигналом для команди Трампа перейти до активних дій. «Будуть дві великі делегації [американська та українська], будуть зустрічі».

Проте музика настрою зловісна. Всього через кілька годин після цього інтерв'ю американський президент заявив у соціальних мережах, що «мало що можна продемонструвати» на підтримку України. «Ця війна ПОВИННА і скоро закінчиться», - написав він.

Пан Зеленський підтвердив, що зустрінеться в Мюнхені із заступником пана Трампа Джей-Ді Венсом, людиною, яка колись стверджувала, що їй «байдуже, що станеться з Україною так чи інакше».

Пан Зеленський обходить цю образу стороною. «Чесно кажучи, я думаю, що віце-президент Сполучених Штатів сьогодні зосереджений на внутрішніх питаннях», - каже він. Так само, як і решта членів команди Трампа.

Але він визнає, що досі не розуміє справжніх намірів нової адміністрації. «Ми зможемо обговорити деякі речі на зустрічі, і тоді я дізнаюся їхнє бачення. Думаю, найголовніше, щоб вони почули наше бачення».

Він застерігає американців не тримати Україну поза увагою.

На його думку, це було метою пана Путіна з самого початку, і він побоюється, що Білий дім може бути легко введений в оману:

> «Якщо Росія залишиться наодинці з Америкою, Путін з Трампом або їхні команди, вони отримають маніпулятивну інформацію».

Український президент явно стурбований деякими ранніми сигналами, що надходять від команди Трампа.

> У січні Марко Рубіо, нинішній державний секретар, припустив, що і Росія, і Україна повинні піти на «поступки» заради миру.

Занадто багато, за словами українського президента, вимагається від країни, що не є агресором. Готовність сісти за стіл переговорів з «вбивцею» (паном Путіним) є достатньо компромісною.

«Уявіть собі, що Гітлера не знищили... Уявіть собі, що після всього, що він зробив з євреями... люди сказали: «Гаразд, давайте шукати компроміс».

Пан Путін, за його словами, «діяв як Гітлер», і неправильний тип дипломатії реабілітував би його. Україна готова до переговорів, але лише за умови гарантій безпеки, які могли б утримати Росію від нової агресії. Історія зірваних угод показала, що переговори та припинення вогню самі по собі не спрацюють.

> «Без гарантій безпеки - це нуль... [Путін] не хоче ніякого миру».

Проблема в тому, що

> — Америка та деякі європейські держави, схоже, не бажають або не можуть взяти на себе надійні зобов'язання, яких вимагає пан Зеленський.

Він визнає, що членство в НАТО є малоймовірним через опозицію з боку Америки, Німеччини та Угорщини - хоча, за його словами, остання може стати в чергу, якщо пан Трамп попросить про це.

«Ніхто не здається».

Але якщо двері залишаться зачиненими, Україна повинна «побудувати НАТО на своїй території», що означає, за його словами, посилення української армії.

> «Ми повинні подвоїти її. Подвоїти. Щоб бути на одному рівні з російською армією».
>
> — Пан Трамп може надати гарантії безпеки, не звертаючись до Росії, припускає він,

а

> — Європа могла б допомогти у фінансуванні, наполягає він.

«Ракети, ракети далекого радіусу дії і Patriot [системи протиповітряної оборони]».

Чи є план Б на випадок, якщо нічого з цього не вдасться зробити?

«Це і є план Б», - каже він.

Пан Зеленський застерігає тих, хто думає, що швидка угода, яка підірве Україну, полегшить їхнє життя. Західні лідери, зосереджені виключно на внутрішній політиці, «марять», - каже він. Пан Путін прийде і за ними, стверджує він. «Ніхто не розуміє, що таке війна, поки вона не прийде до вашого дому. Я не хочу нікого лякати. Вона прийде. Я просто розповідаю вам факти». За його словами, Росія збільшує чисельність своєї армії - на 140 000 минулого року і на 150 000 цього року. Він каже, що знає про плани відправити більшість з них до Білорусі під приводом навчань, що є тривожним повторенням навчань, які передували повномасштабному вторгненню в Україну три роки тому. Передбачається, що ці війська можуть напасти на Україну. Але що, якщо вони нападуть на Литву чи Польщу? «Чому ніхто не думає, що це станеться?» Він наполягає на тому, що математика не виглядає добре для Європи. Росія має 220 бригад, кожна з яких налічує приблизно 3500-5000 чоловік. Україна має 110, а Європа - лише 80. «Ви розумієте, що відбувається? Без України Європа буде окупована».

Пан Зеленський стверджує, що його війська тримають оборону проти російських бригад, які залишаються зосередженими на сході України. Минулого року пан Зеленський та його війська боролися проти російської військової машини, яка побудована на масі та страху. «Якщо хлопці не йдуть прямо, вони їх вбивають». Багато хто критикує президента України за те, що він не поспішає мобілізувати більше людей, морить солдатів на передовій голодом і в результаті втрачає позиції. Пан Зеленський не погоджується з ними. Він стверджує, що минулого року Україна мобілізувала 30 000 чоловік щомісяця. «Я думаю, що це дуже багато». Так, моральний дух то піднімається, то опускається, люди втомилися. «Таке життя». Але росіяни теж це відчувають, каже пан Зеленський. Песимізм Заходу є недоречним. Він

заперечує, що лінії України перебувають під серйозним тиском. Якщо пан Путін думає, що може перемогти, то лише тому, що не розуміє деталей, втрат. Він посилається на дані розвідки, які свідчать про те, що російський лідер не отримує інформацію від свого найближчого оточення. «Ніхто не хоче псувати йому настрій, вони його бояться».

У цей момент небезпеки він наполягає на тому, що його власна позиція безпечна і що він має суспільну підтримку. Але в його лавах зростає інакомислення, і він натякає на це. «Є люди, які дуже патріотично налаштовані, а є люди, які ні». Він ухиляється від відповіді на питання про власне майбутнє і про те, чи буде він домагатися переобрання, якщо вибори відбудуться. Він не думає про це, наполягає він, можливо, непереконливо. Він зневажливо ставиться до коментарів спеціального посланника пана Трампа з питань України та Росії генерала Кіта Келлога про те, що Україна може проводити вибори у воєнний час. Як можна проводити вибори в такому місті, як Харків, під щоденними російськими бомбардуваннями? «Цікаво, що генерал Келлог думає про вибори. Йому 82 [насправді 80] років, і він думає про вибори в Україні». Український президент наполягає на тому, що влада його не отруїла. Це, зрештою, те, що відрізняє його від людини в Кремлі. «І у мене є час, а у нього немає. Він точно скоро помре».

Пан Зеленський каже, що він рішуче налаштований на те, що Путін не скористається новим американським президентством для того, щоб відсунути Україну на другий план. «Послухайте, я не дозволю Путіну перемогти. Це те, чим я живу». Президент України стоїть на своєму, намагаючись отримати максимум гарантій безпеки. Менш очевидно, що він може зробити, якщо пан Трамп укладе угоду без нього.

***

№ 665-3

Ukraine fears being cut out of talks between America and Russia

Feb 12th 2025|kyiv

Hours before Trump's call with Putin, we spoke to an apprehensive Volodymyr Zelensky

Editor's note: On February 12th President Donald Trump confirmed that he had spoken to Vladimir Putin. Mr Trump said they had agreed to start US-Russia negotiations "immediately", aimed at ending the war in Ukraine . Hours earlier we had interviewed Volodymyr Zelensky, who warned that negotiations that excluded Ukraine would be a dangerous betrayal.

Volodymyr zelensky, Ukraine's man of action, doesn't take to limbo easily. His five and a half years as president have been a series of brutal tests. But the waiting game is the most palpably frustrating. Three weeks after Donald Trump took office, the Ukrainian president still doesn't know what his plans are for Ukraine. Mr Zelensky reveals only minimal contact with the new leader of the free world: just "a couple of calls" since a meeting in September. He says he is "sure" Mr Trump has no oven-ready peace plan. How could there be when no one has been consulting Ukraine about it? He is not being informed about contacts between the White House and the Kremlin; what he knows he gets from the press like everyone else. There are "probably" some ideas that he should know about, but he's yet to be told about them. "We haven't seen them, and we haven't heard any proposals." The fear for Ukraine is that a deal between Mr Trump and Vladimir Putin could be done over his head.

President Zelensky is in an oddly upbeat mood during an hour-long conversation in his presidential compound in Kyiv. His face is tired, but he has been keeping fit, the calloused palms of his hands testifying to the 7am gym sessions he squeezes in after

sleepless nights of military reports and explosions. He even occasionally laughs, subduing the angrier edges of his personality, in what appears to be a communications push ahead of the Munich Security Conference that starts on February 14th. This conference could be the Trump team's signal to snap into action, he suggests. "There will be two large delegations [America's and Ukraine's], there will be meetings." Yet the mood music is ominous. Just a few hours after this interview, the American president declared on social media that there is "little to show" for support of Ukraine. "This war MUST and WILL end soon," he wrote. Mr Zelensky confirms he will sit down in Munich with Mr Trump's deputy, J.D. Vance, a man who once claimed to "not care what happens to Ukraine one way or another".

- A transcript of our interview with Volodymyr Zelensky

Mr Zelensky sidesteps that insult. "Honestly, I think the vice-president of the United States today is focused on domestic issues," he says. Ditto the rest of the Trump team. But he admits he still doesn't understand the new administration's real intentions. "We will be able to discuss some things at the meeting, and then I will find out their vision. I think the most important thing is that they hear our vision." He warns the Americans not to keep Ukraine out of the loop. That has been Mr Putin's aim from the start, he thinks, and he worries the White House could be easily misled: "If Russia is left alone with America, Putin with Trump, or their teams, they will receive manipulative information."

The Ukrainian president is clearly concerned by some of the early signals coming from Team Trump. In January Marco Rubio, now secretary of state, suggested that both Russia and Ukraine must make "concessions" for peace. Too much, the Ukrainian president says, is being asked of the non-aggressor. Readiness to sit down with "the killer" (Mr Putin) is compromise enough. "Imagine that Hitler wasn't destroyed...Imagine that after everything he did to the Jews...people said, okay, let's look for a compromise." Mr Putin, he says, has "acted like Hitler" and the wrong type of diplomacy would rehabilitate him. Ukraine is ready to negotiate, but only with security guarantees that could hold Russia back from fresh aggression. A history of broken deals has shown that talks and ceasefires alone will not work. "Without a security guarantee, it's zero…[Putin] doesn't want any peace."

The trouble is that America and some European states appear unwilling or unable to make credible commitments of the kind Mr Zelensky is demanding. He admits that nato membership is unlikely because of opposition from America, Germany and Hungary—though, he says, the latter would snap into line if ever Mr Trump asked. "No one is giving up." But if the door remains shut, Ukraine must "build nato on its territory", meaning, he explains, a strengthened Ukrainian army. "We have to double it. Double. To be on the same level as the Russian army." Mr Trump can provide the security guarantees without asking Russia, he suggests, and Europe

could help fund it, he insists. “Missiles, long-distance missiles and Patriot [air-defence systems].” Is there a plan B if none of this is possible? “This is plan B,” he says.

Mr Zelensky has a warning for those who think that a quick deal undercutting Ukraine will make their lives easier. Western leaders focused exclusively on domestic politics are “delusional,” he says. Mr Putin is coming for them too, he claims. “No one understands what war is until it comes to your home. I don’t want to scare anyone. It will come. I’m just telling you the facts.” Russia is increasing the size of its army, he says—by 140,000 last year and by 150,000 this year. He says he knows of plans to send most of them to Belarus under the pretext of training, in a worrying repeat of the exercises that preceded the full-scale invasion of Ukraine three years ago. The assumption is that these troops might attack Ukraine. But what if they turned to attack Lithuania or Poland? “Why doesn’t anyone think that this will happen?” The maths do not look good for Europe, he insists. Russia has 220 brigades, roughly consisting of 3,500-5,000 men each. Ukraine has 110; Europe just 80. “Do you understand what is happening? Without Ukraine, Europe will be occupied.”

Mr Zelensky claims that his troops are holding their own against the Russian brigades, which remain focused on eastern Ukraine. The past year has seen Mr Zelensky and his troops struggle against a Russian war machine that is built on mass and fear. “If the guys aren’t going straight, they kill them.” Many have criticised Ukraine’s president for taking his time over mobilising more men, starving front-line units of soldiers and losing positions as a result. Mr Zelensky disagrees with them. Ukraine mobilised 30,000 a month over the last year, he claims. “It was, I think, a lot.” Yes, morale is up and down, people are tired. “This is life.” But the Russians feel it too, says Mr Zelensky. Western pessimism is misplaced. He denies that Ukraine’s lines are under serious pressure. If Mr Putin thinks he can win, it is only because he doesn’t understand the details, the losses. He cites intelligence that suggests the Russian leader is not getting information from his inner circle. “No one wants to spoil his mood, they’re afraid of him.”

Amid this moment of peril he insists that his own position is secure and he has public support. But there is growing dissent in the ranks, and he hints at it. “There are people who are very patriotic, and there are people who are not.” He dodges a question about his own future, and whether he will seek re-election, once an election can be held. That is not on his mind, he insists, perhaps unconvincingly. He is disdainful of comments made by Mr Trump’s special envoy for Ukraine and Russia, General Keith Kellogg, that Ukraine could hold elections during wartime. How could you run them in a city like Kharkiv, under daily Russian bombardment? “It’s interesting when General Kellogg thinks about the elections. He’s 82 [in fact, 80] years old, and he thinks about the elections in Ukraine.” The Ukrainian president insists that power has not poisoned him. That, after all, is what sets him

apart from the man in the Kremlin. “And I have time, he doesn’t. He will definitely die soon.”

Mr Zelensky says he is determined that Mr Putin will not use a new American presidency to sideline Ukraine. “Look, I will not let Putin win. This is what I live by.” Ukraine’s president is sticking by his guns to get the maximum he can in the way of security guarantees. Less obvious is what, if anything, he can do if Mr Trump cuts a deal without him.

***

№ 665-4

Transcript: An interview with Volodymyr Zelensky

Ukraine’s president fears that America is keeping him in the dark about talks with Russia

Feb 12th 2025

Ukraine’s president spoke to The Economist on February 11th in Kyiv. This transcript has been lightly edited for clarity.

The Economist: So, we meet here on the eve of the Munich Security Conference, which opens on Friday. The American Vice-President J.D. Vance, and Special Representative Keith Kellogg will be there. What are you hoping to achieve there?

Volodymyr Zelensky: We have many different issues. First of all, we have ongoing work; this is our dialogue with the new us administration. This is very important for

us. Day by day, almost every day, we will have discussions with representatives of President Trump, his administration, his close associates, and his people who have the relevant authority. Tomorrow I have a meeting, there will be a team of financiers from the us, and this is very important for us. Then, you know that on the 20th, after the Munich Conference, there will be his special envoy on the war, Mr Kellogg.

I will have a meeting during the Munich Conference with the vice-president. I think Rubio and Kellogg will probably be there. There will be two large delegations, there will be meetings. We need to have a very substantive discussion about security guarantees for Ukraine.

I am glad that President Trump's team wants to end the war. In my personal opinion, we need to move from these possibilities, and there are such in America, to practical actions. And to do this, we need to not only communicate but also develop a plan of action. And what I expect is another meeting.

I had a meeting with President Trump, we only started talking then. Now there will be the vice-president and his team. And I also expect a number of meetings during the Munich Conference with other partners. If you asked me not only about the American side, as far as I understand, or only about the American team?

TE: I was focusing on the us context. I was wondering if you could also talk a little bit about how deep those contacts have been, how often do you talk to Mr Trump and his team, and whether you know anything about how often Mr Trump is talking to Mr Putin, for example? Do they keep you up to date with that?

VZ: I don't know who President Trump is talking to. We get this, like you, like everyone else, from the public domain. That's the first thing. The second point is how often we talk. As I said, there are meetings planned.

I can't add anything else. My team is communicating with President Trump's team by phone. As for my meetings, you know we had a couple of meetings and a couple of calls. That's it.

TE: A couple of calls afterwards. That's what it comes down to?

VZ: We had a meeting in September, and there were a couple of calls after that. So all my calls, all my conversations with Trump are public. I haven't had any meetings or calls behind the scenes. I'd like to understand what you want, to be honest. I'm a very simple and straightforward person. You don't have to mince words with me; you can just ask questions and I'll answer them.

TE: Do you have an idea of this us plan? Do you think there is one?

VZ: I'm sure there isn't a ready plan yet. Why? Because a plan can't be purely American. Because the war is happening here. And without our joint work, without

consulting us, I think it can't be complete. President Trump's team probably has some developments. I'm sure they do, because it's a very important issue for them.

And we haven't seen those developments yet. We haven't seen them, and we haven't heard any proposals. That's it. I think February will be the month when this work begins. I think President Trump is dealing with domestic issues in the United States, and I think that's his priority. At least, that's what we see in the public domain, and I don't have any other information.

TE: The reason I was asking you about these different contacts is that there is an obvious sense that Mr Putin is trying to exclude Ukraine from negotiations. I think we can see that. Do you think he is manipulating Mr Trump and is he having any success in his effort?

VZ: I'm just not sure that Putin has some number of conversations with Trump. I'm not sure that this is happening. Their teams are probably in contact. But for me, you know why the work of Trump's team differs from the work of the previous administration?

First of all, everyone was contacting the Russians. And there's more information about this in the media now than there was under the previous administration. So, the American and Russian intelligence services were communicating. Representatives of the administrations, presidents, they definitely communicated.

We know this, it was behind the scenes, away from the public eye, from almost the whole world. But they still communicated. And therefore, if teams are talking about something somewhere, I'm not surprised. Just like our teams communicate in various ways.

They have different messages, etc, they discuss certain things. Well, that's it. But the question is whether there's any decision-making. And that's what we're talking about when we say that it's very dangerous if decisions are made about us without Ukraine. Dangerous for everyone: for the world, for Ukrainians, for Europe, and for the usa.

And why? Because Trump, I think, needs to help Ukraine win this. And he wants this. That's how I understand it. Again, from open sources. And this is how I understand it after our conversations with him. And Putin can't be trusted. If a plan is developed without Ukraine, who will follow this plan? No one.

And therefore, the result won't be very good. If the result is impractical and not very good, then this isn't the end of the war, and this isn't lasting peace for Ukraine, and our people won't be happy. If our people aren't happy, then what is the achievement? What is the peace for? I mean, what's the point? Just for show, for someone? Putin may want to exclude Ukraine. You're right there. He always wanted to decide the fate of our country without us. That's how he did it with many countries. That's how he did it with Syria, with Chechnya, with Georgia, with

Moldova. Always like that, ignoring the interests of the countries where he acted completely illegally.

But in Ukraine, he won't succeed. We are a large country, we are resisting him, we were able to resist this invasion from the beginning of the war, and we are here. And it is very important that there is no manipulation. If Russia is left alone with America, Putin with Trump, or their teams, they will receive manipulative information from the Russians.

And that's a fact. You know, I have a lot of evidence of this. I hear, for example, some voices from the usa starting to say: "Oh, it's a very difficult situation on the battlefield. Ukrainians are losing land, their territory, etc, they are losing. They can't resist the Russian army, and this needs to end."

Yes, this needs to end. Yes, we have losses, unfortunately. But the losses are because Putin brought this war. But the losses are many times smaller than those of the Russians. This doesn't mean that all these people are not important for us, but the losses are many times smaller. Further, there is no serious advancement by the Russians on the battlefield, and that's why they are involving North Korea, because they don't have a strong army. They are simply very, very, very numerous. And this is manipulation.

TE: I would like to come back to the battlefield a little bit later. For the time being, let's stick to the stakes for Ukraine. You mentioned before that there are various manipulations going on in America. Even among Trump's own team, from Tulsi Gabbard to Elon Musk, J.D. Vance. To quote J.D. Vance's own words—I understand you have a meeting with him—he doesn't "really care what happens to Ukraine one way or another". Do you think he's changed his view now?

VZ: Honestly, I think that the vice-president of the United States today is focused on domestic issues. I think, in principle, this team is more concerned with the domestic politics of America and Americans than with international politics.

In international politics, Ukraine is a priority; I'm sure of this. We will be able to discuss some things at the meeting, and then I will find out their vision. But I think the most important thing is that they hear our vision. That's the most important thing. To understand what's happening here. To understand many things, the details, and the battlefield that you want to discuss later, and the economy, and the appropriation of our lands and resources by the Russian Federation. That's what's happening. And that Putin won't end this war for us. I think no one understands what war is until it comes to your home. I don't want to scare anyone. It will come. I'm just telling you the facts.

As the world is slowly stopping Putin today, slowly, too slowly, it will come. And that's a fact. I recently gave an example. I just received it from the Security Service, from two of my intelligence services. I always get it from several sources, then I

look, analyse, and I can share information when I see a large number of coincidences.

So a large number of coincidences in the following information: Putin, about whom someone is talking “that he may even want peace” in the world, in Europe, in America. Look, he doesn’t want to end or stop anything. He doesn’t want any peace. The question of “forcing him”—we’ll talk about that. He doesn’t want to. He formed 140,000 additional people this year. He doesn’t want to end the war.

In addition to these 140,000, he’s preparing 150,000 in 2025. An additional 150,000. Ten-plus divisions, I don’t remember exactly, 12-15 divisions will be formed by Putin. This is a fact. We have all the documents that he is forming this. Moreover, his goal is to send them all for training, military training, military exercises to Belarus. And this is a fact. Today this is a fact. Yes, the fact will be when he sends them. But as for all the documents, everything matches that he will send them. This is no different from what was in Ukraine on the eve of this.

TE: 150,000 to Belarus?

VZ: No, not 150,000. Part of these 10-15 divisions. Yes, but a lot. I don’t know. Maybe 100,000 will be going. A lot. He will send there. So, for what? He will tell you that this is training, exercises near the borders of Ukraine, as it was before. But believe me, this is the preparation of a bridgehead for offensive actions.

The question is, no one in America is thinking about this yet. Well, they’re thinking, okay, the Ukrainian president is raising the stakes, wants to say that there may be an offensive. Okay, there was already an offensive against Ukraine. First of all, he will do it with a larger number of troops. Second, who told you that he will go to Ukraine? Who told you that he won’t go to Lithuania? To Poland?

Just you know what? Excuse me, everyone is just thinking. Everyone lives in this paradigm. Yes, we are grateful to Ukraine, which is defending us. And if Ukraine falls, then he will go further, yes, but you should also understand that it may not be so. It may be that while we are still standing, he is preparing a bridgehead for a large number of troops and simply takes this bridgehead and goes in a different direction. He goes to Poland, goes to Lithuania and occupies them. Why doesn’t anyone think that this will happen? And then... sorry.

TE: That’s a stretch. That would be quite a big military undertaking for them to be committed to Ukraine, as well as opening another front to nato. The question is you’ve made similar arguments that essentially if Ukraine falls, nato will be next. People haven’t necessarily listened. I wanted to ask why you think they don’t believe you?

VZ: First of all, I’m sure that people believe. There are just different opinions; some believe it, some doubt it, because we are people, we are living people. And there are different information policies within each country. So there are skeptics

and there are non-skeptics. There are adults, and there are very naive people. People are different, and that's the beauty of this world. So that we aren't all the same, do you understand? And this has its advantages, but also its disadvantages. Sometimes people, maybe even a large number of people, are very sensitive, they want to think about the good, and it's right to live like that. And they think, well, somehow it will work out, but it won't work out with Putin.

And therefore, I emphasise again, all the leaders of Europe and America who think only about domestic politics think, and they are, you know, delusional, right? They are dealing exclusively with their own issues. Until they come to you with weapons. And that's how it happens. With us, with everyone.

We want to believe in something good. We all need to believe, because we haven't just gone through this war, we are going through it, we see what is happening. Putin is coming.

TE: Putin thinks he is winning. What do you think?

VZ: I think Putin believes he has a chance to win. I think there are people around him, and he has all the information, but I think without some details, because no one wants to spoil his mood, they're afraid of him. So he knows the general things, but he doesn't fully understand all the losses he has. Or he doesn't quite understand the situation with his soldiers. He understands that the current situation is enough to pressure us on the battlefield. And therefore, the main thing is that support for Ukraine doesn't grow but decreases. And then that will be enough for a long, long war.

And I'm sure he understands that he can't occupy us under current conditions. He understands this. And therefore, the involvement of other countries, escalation, you know, how to say, additional information escalation, etc. North Korea, he's escalating, he's inviting them, and he doesn't share information on how many losses there are among North Korean soldiers.

Thousands of people died. You know, after the last attack, by the way, one of their brigades was completely destroyed by us, and there were three brigades of 4,000, something like that. And one was completely destroyed, and their last offensive was a few days ago, three to four days ago. They had an offensive in the Kursk direction, and we had offensive actions in different directions. They are above, and we are below. There were two strikes. And they had losses: deaths and injuries.

There were 230 deaths among those North Koreans in one day. There was their crashing defeat. And we had losses, but what's important is that they had to evacuate this brigade for restoration two to three days after that. So the brigade was smashed. So he, Putin, doesn't know these details exactly. They don't tell him. They say, everything is fine, we're pressing in Kursk, we're pressing in the East,

etc, but he doesn't understand the losses. It's another matter that he probably doesn't even care how many people died. I'm sure of this.

TE: In your first interview you talked about Putin throwing [people] like logs to the fire and that was a very vivid phrase I remember. But what do you think it will take? The West believes it will become more difficult for Putin to wage war in the way he is doing because of the economy, because of matériel. What do you think it will take for him to make real concessions?

VZ: You know, I recently started talking about this. And I think that in Munich we can talk about this in more detail. Look, today he has an army of combat brigades. He has 220 combat brigades. All brigades, 3,500-5,000. I'm giving you approximate figures of what brigades exist, because ours are very similar. He has 220 brigades. Yes, he lost a lot of career officers, thousands. These are young people, they are learning, training, etc. But there are 220 of them. In Ukraine 110, in Europe 80.

Do you understand what is happening? Without Ukraine, Europe will be occupied. Without the help of the United States, he will gradually eat us, because we are twice as small. And to occupy us, he needs to be three times larger than us. These are the laws of ground warfare. When you attack, you need a ratio of one to three, then you can occupy, capture, defeat. That is, to occupy us, he needs to have not 220 brigades, but he needs 330 brigades. In Europe there are 80. Tomorrow, if he turns around and goes to Europe, he will occupy all of Europe. Europe won't be able to do anything. Nothing. This is very serious. That is, Ukraine is not just defending itself. Ukraine is holding back 1m Russians. We are holding back 1m troops of the Russian Federation just by fighting them. If tomorrow Putin says, "I'm not going to you anymore, I've gone to Europe." What will Europe do?

We are not in nato, we are not needed by nato. As nato is a very strong alliance without us.

TE: I wanted to talk about nato obviously. Let's wind back a little bit. Talking about what's at stake. Secretary of State Rubio has said both sides must make concessions for this war to end. What is your position on potential compromises for Ukraine? What is at this stage non-negotiable for Ukraine?

VZ: Imagine that Hitler wasn't destroyed or he killed himself, etc. But, in any case, imagine that after everything he did to the Jews and other peoples of the world, after the occupation, after the fascist policy, after all this, everyone said, okay, let's sit down and look for a compromise. Can you imagine this? And the fact that we are sitting down with the killer, with Putin and his regime, I believe that Ukraine, and not only Ukraine, but America and all of Europe, this is a great compromise that we are ready to negotiate. And we are ready to negotiate, and I said that this is a big compromise, but we are ready to negotiate because we want peace. But today America is not giving us all the strength that it could give, so that we push them out

of our territory. America is not giving us this. And Europe today is giving what it can, but this is not enough to destroy the enemy. And that's what's happening. And we are together in such a paradigm.

That is, dialogue is a compromise. Because there must be justice, punishment, someone must be held accountable, Putin, his entourage, for all the killings. But everyone says, let's sit down and talk. Before all these verdicts, let's talk to these people, if they are people. In my opinion, no. But isn't this a compromise? This is a compromise. Second. We understand that we will have to talk, but I said that this is a compromise, give us security guarantees. I would very much like to get nato, but America is against it, Germany is against it. And this is also a fact today. Although Germany and Hungary would support it, if America were in favour of it. Well, no one is giving up.

Hungary will do whatever President Trump says. That is, he will say that it is necessary and officially... I'm not talking about people. People, they... society has its own opinion. I'm talking about officials, about politics, about the prime minister. Yes, they have a relationship.

That is, the issue of security guarantees today depends entirely on President Trump. Whether they will be strong or weak. I believe that it is dangerous to sit down at the table with weak security guarantees. And I didn't just tell you about these thousands of people, about the number of military brigades for nothing. Because if Ukraine is not in nato, it means that Ukraine will build nato on its territory. So we need an army as numerous as the Russians have today. And for all this, we need weapons and money. And we will ask the us for this.

TE: nato in one country?

VZ: Yes. We need an army as large as the one the Russians have. And all this requires weapons and money. And we will ask the United States for this.

TE: And what if it's not possible? What is your plan B?

VZ: This is plan B.

TE: This is plan B?

VZ: nato? What does nato mean? We do not need any armies in the world. We need our own army, but we have to double it. Double. To be on the same level as the Russian army. What do we need? Money, and for troops, we need military equipment, etc. So, if Europe is ready, it will be prepared for its security. As I said, a comparable number of troops between Russia and the eu is needed for their security. It means only one thing: if we need to double, Europe will help us with financing, and this way, the United States will help us with some specific weapons: missiles, long-distance missiles, and Patriots.

TE: I wanted to ask if there was any movement on the Tomahawks, which were implicitly part of your Victory Plan. Is there any movement in this particular area?

VZ: Our plan included a package of appropriate weapons that Ukraine would use against the aggressor in the event of a new aggression. And it was a package of missiles. The second was our army. This is what I have just told you about. And I have always meant it. If we are not in nato, okay, we will need to increase the army, and then we need the equipment for this army. Resources are the third important point. You know about mineral resources and so on. We are ready to let our partners' businesses in economically, but we need to protect them, these businesses. And this is the most crucial point.

TE: Sure. Of course. The point about, specifically, missiles and strategic deterrence is that it wasn't met particularly well by the Biden administration. My question is whether you feel there's more chance this might be viewed positively in the Trump administration?

VZ: I don't know. I don't know. I talked about Tomahawks, sat in the White House, in the Oval Office, and spoke openly about these missiles to President Biden, Sullivan, and the whole team. And I told them. They were looking at me, yes, they were probably shocked then. And I told them, "listen, I'm telling you seriously, I'm interested in the enemy deterrence package. Will we be in nato?" President Biden said no, so I said, "okay, you don't want us in nato, but you want to protect us so we win." They said they wanted it very much. I said, "okay. Then what security guarantees do I have? Can I get nuclear weapons back?" No. "Can I be in nato?" No. Then I need a package, a preventive package, a deterrence package. And what is there? I showed them everything that was there. Different missiles. The number of specific missiles that the United States has. I don't need to force certain partners; I just gave them what the United States has. And I gave the same thing to President Trump later, when he was not yet president, he said yes, he had not yet looked at this plan when we met, and I didn't have a chance to discuss it after that. So, looking ahead, I didn't have the opportunity to talk to him about it. But I want to tell you where we are. I have never been stubborn as a mule. I have always been looking for options to guarantee security for our state. And I always, but at least for one option, we had to get a "yes", the words "yes", otherwise it all looks like a long war in which anyone can be interested, except Ukraine because we are just losing people. That's why I'm talking about the guarantees. And I want to add one point. Many times, in American society and on television, the question has been raised that America has given Ukraine a lot of things. These are security guarantees, and this is not true. It was support; it is important for us, and we are grateful to Congress, the two parties, and the people. We are very grateful to everyone. I am grateful to everyone, but it was as much as it was. It was not enough to break the Russians, it was not enough to completely push them out of our country, out of our land. And even this preventive package, the missile package that I'm telling you

about, I said we won't use it, we won't even use it, if you want, we will use it only if Putin doesn't end the war. Is this unfair? I think it is fair.

TE: Let's talk about another aspect of the possible security guarantees, which is boots on the ground. There's been a lot of talk about it, Not a lot of specifics. Do you understand, or have an idea how they might work? Given that Putin, almost certainly, would try to test a peacekeeping force?

VZ: So let it be. I think this is a colossal problem, that everyone wants to end the war but forgets that there is one aggressor. If he wanted to end it, it would end. There is a paradox of the situation. We forget that he acted like Hitler and continues to do so. We forget about this, we forget about the tribunals, we forget about the suffering of people, about the lost lives, etc. Instead of discussing the possibilities of satisfaction, we are talking about some kind of political rehabilitation of Putin. And that's why I don't understand when we talk about contingent.

TE: I'm just trying to work out how realistic this boots on the ground proposal is. Because you talk about 200,000, and I know that people in European capitals balk at the idea of 10,000 or 20,000.

VZ: Can I ask you a question? Are Americans asking Putin if they can deploy their troops in Europe? Are European countries asking Putin, what do you think if we learn to fly f-16s? Does Putin allow us to do that? Countries that are on the border with Putin today. Finland asked Putin, "Please tell us, Putin, you don't mind that we still see ourselves in nato, and not in an alliance with you, some security alliance?" Don't you think that there are too many conditions for Ukraine and the existence of our state? First, fight alone. Oh, you managed to resist in a few days, you managed to prevent enemies? Okay, we will help you. We will help you, just don't cross the red line. What are they? Well, Russians can fight and kill you, but you don't need to. Your shells cannot fly to Russian territory. Why? Well, it's a war, you know. It's a war. You're fighting. And the rules, let's ask Putin. Are these not too many conditions, what do you think? So, the contingent is a question for Europeans and Americans. If they want, they have to talk to us and say, we see it as a part of the security guarantee and say that we want to help you and we think it will work. Do you think Putin will agree to anything that can somehow strengthen Ukraine? No. And why ask him? To hear no?

TE: I wanted to turn to the east, where the majority of the fighting is going on. It's no secret the front-line units are short of men. Some units, I'm told, are just 30% full. How close are you to solving this? And do you regret not agreeing with your former top general to the extra 500,000 when he asked for the mobilisation in 2023?

VZ: In 2023. Who doesn't know about this 500,000?

TE: You mentioned—

VZ: Don’t live in fantasy, please. Don’t live in a fantasy that someone is launching, inventing something, etc. The biggest mobilisation...

TE: I think you referred to it in a press conference, that your—

VZ: As I said in those conferences, I said I don’t know who is raising up these 500,000, some military guys, military guys from Ukraine, from Europe, from the United States, a lot of advisers. If you’re a good adviser, you come to the front line and fight. I think so. There’s too much in the media about how to fight, how many people we have to mobilise, etc. So the biggest mobilisation was last year, 30,000 per month. It was, I think, a lot. Yes, it was a question from military guys, from generals, what they did, what Ukraine mobilised—30,000 per month. Russia mobilises 45,000 per month. And it’s real the picture, and the army 1.5, 1.9, as I said, about two times more than we, mostly.

TE: Not all of them are involved in Ukraine, but quite a lot.

VZ: A lot, yes, a lot of people. And they have the same problems. In some directions where we have complications, for example, 60% or 50% or 70% in the brigade, yes, they have the same. They have the same problems, the same questions, the same challenges.

TE: But they have men on the front line, where it matters, much quicker than you have. They arrive and… well you have a different problem. You have a problem with democratic constraints, and that’s a different—

VZ: The difference is that if the guys aren’t going straight, they kill them. That’s why they have problems on the front lines; that’s why their guys are going straight forward. Because otherwise, they kill them. And we don’t know the real number of people, how many people they killed themselves, their soldiers. We don’t know this number. We know only the number of whom we killed or wounded on the battlefield. That is, no one really knows. Because they have a mobilisation of 45,000, it is more than our people. Yes, they have more supplies in some brigades. But you have not been to these brigades, to the Russian brigades, have you? Well, there is a lack of equipment, there are big problems, people do not want to go there, they are all in shock, they are running, they are forced to shoot, threatened. You have to understand that their situation is not better. This is disinformation, it is important.

TE: But everything is relative, in this war particularly. And in terms of Ukraine…

VZ: If they lose… if they mobilise, for example, half a time more than we do, and they lose twice times more than we do, then you have to understand that they have the same challenges. They have a not-great situation. North Koreans are not accidental. It’s not just geopolitics to drag another country in. Yes, they are pursuing it, but that’s not the main thing. Putin will show you that this is geopolitics, that he has allies, that he has Iran. Now, there is North Korea;

somewhere, he is negotiating something with China, but he has a problem with the equipment of his brigades. And they are big, whether he knows it, or he recognises it, or he does not recognise it. I don't care, to be honest. We see it, and we know it. He has a problem with people. He is pulling North Koreans… Well, they are not people for him; they are meat. It is also clear because they throw them on the battlefield. That is, the challenges, believe me, are similar. There are simply more of them. In general, this army is larger, as I told you, with 220 fighting brigades vs. 110 brigades.

TE: You said the challenges are similar. So I wanted to ask the question to you: Do you feel you always get the truth yourself? Because some commanders tell me they think that you're shielded sometimes from bad news. Have you ever felt that? And do you think there's any truth in that? Is there a culture of hiding bad news in the Ukrainian army?

VZ: If some commander tells you that I know not everything, then there are big questions for these commanders. You know, they don't tell their president everything. Everything is very simple. The culture is very simple. I have General Staff meetings. I have several programs—I will not name them—which are used by our military command, military commanders, etc., where we see where the enemy can go, where he came from, where he was destroyed, etc. It's not the Middle Ages; we know what happens. We have problems. People are very different. There are people who are very patriotic, and there are people who are not. And this is how it always happens in the whole world and how it happens during the war in all the armies of the world. I don't think we are special or exceptional.

TE: Is there a collapse in morale?

VZ: People are getting tired. This mood is going on in waves. A long war, of course. Energy is dying out. People… this is life. And do you think that the Russians haven't got the same challenges? Do you think that they are on the rise and the Ukrainians are not? It doesn't happen that way. It doesn't exist that way. I think they have very serious challenges. They are simply being killed if they do not listen to them [high command]. That is, it was the same thing in the Soviet Union during the second world war and all other wars that Russia waged against others illegally on other territories of other continents. We will never do that. Never. Because otherwise, what are we fighting for? It's just impossible. That's all. And we don't have such strict laws as Russia does. And regardless of martial law, our policy is much softer, no matter what.

TE: I can't imagine the pressure you have been under these last three years. Do you still wake up every morning wanting to be president? I mean, the drive you have is obvious. Is the hunger still there?

VZ: Do you think I'm waking up hungry for something?

TE: I’m asking you the question.

VZ: I just live in a different way. I don’t wake up at 8 am I start waking up around 1 am. I wake up at 1am and write and talk to the Commander-in-Chief or the Commander of the Air Force. Then I wake up at 2am, then I can wake up at 4am, at 8am, etc. Sometimes, between 7am and 8am, I still train [go to the gym]; I want to do something to be adequate. I don’t quite understand what you mean when saying I’m waking up to something.

I would say that these three years, our people, and of course because of the missile attack, are not better off than me, but everyone who lives here, who lives here, and who is under the shell and missiles, they haven’t just woken up in the morning. They wake up when there is an air-raid alert, have their own challenges, and are certainly strong people who live for themselves. About the presidency. Look, I will not let Putin win. This is what I live by. And certainly, like our armies, there are consequences of a long war. But the difference between me and Putin is that I am right. I protect my people and my family, and we fight for survival. I don’t have any disease related to power. I love life and freedom. That’s why I fight for freedom. And I have time, he doesn’t. He will definitely die soon. But I still want to live, to walk. I’m interested in traveling around the world after politics. And he isn’t.

TE: There have been many reports about preparations for elections. I understand while the war is going on, martial law means this is impossible. But General Kellogg thinks they’re a must. You’re a politician, a very good politician. You’ve obviously been thinking ahead. So, would you want a second term, or could peace be a final act for you?

VZ: It’s interesting when General Kellogg thinks about the elections. He’s 82 [in fact, 80] years old, and he thinks about the elections in Ukraine. It’s interesting. I honestly think that we will all think about the elections when we can all think about them. It’s definitely not the focus of today. Not because someone is for or against it. It’s not about that. It’s like you don’t have dinner in the morning. You need to have breakfast, work, and then after work, come home, relax with your beloved wife and have dinner. We can’t have dinner, because we need to live until the evening. Just live. This is our whole way. We need to stop the war, put an end to it, and bring back a safe life for our people. And then the elections.

You ask me questions as, certainly, a fair politician. Because, in your opinion, they all want to be in power and live and hold on to it. Listen, I live in a different way. I thought it was important and necessary that I could help the country, help people, myself, and my family. I went into politics. I had dreams and wishes. I wanted to bring something, I wanted to thank the fact that the country gave me. I had a lot of emotions. They were different, it was a difficult job. And no one could even predict that half of my term would be covid, and the other half would be war. But I love Ukraine. And I do it because I love Ukraine. And that’s it. And why do you need all this if you don’t have such chemistry when people respect, support, and love you? I

think this is the most important signal that an adequate politician should use. Going somewhere or not going is a question of whether they want to see you there or not. And whether you want it or not. That is, your desire and the people's desire, your desire and your own society should match. When you match, you can do something good. But if you don't, you go to war. With whom? With people who live with you in the same country? You don't match, you won't build anything. It's about different things.

Putin did it differently. He doesn't care what people think. He was able to put them in an isolated information space so that people wouldn't understand what was happening. And he enjoys the power itself. And for me, a very important result is what we can do together. If someone has no desire, then it is understandable. And that's why I don't focus on this topic. I think that today is not the time because everyone is against it. We will not do anything good from this. In addition to the fact that this is illegal, out of the law, out of possibility. How will people vote? Listen, everyone says, how will people vote in the occupied territories? Let's start with a simple question. How will people vote in Kharkiv? It's just that the city of Kharkiv lives every day, today, under guided air bombs, under shelling, missiles, etc. On the first day of voting, for example, people went to vote. That is, they just went, and a missile flew there. Just like that flew to schools. By the way, we had elections [polling stations] in schools earlier [before the war]. There were different places, public housing, and so on. And if a missile flew there during the election. What will be the reaction of everyone? What will they say in Ukraine? Everyone in Ukraine will say, we will not go, and we will not vote for anything, and why were all these elections needed, and who invented them, and everyone who invented them, these are all enemies of Ukraine, and people have died here, and so on.

TE: I think the focus is in a ceasefire situation.

VZ: There will be no ceasefire just for the sake of a ceasefire. A ceasefire can be part of the end of the hot phase of a war. And then you need to understand what the security guarantees are. Without a security guarantee, a ceasefire just so that Putin can come in two months. No, it is impossible. And so, the hot stage of the war will end. If it ends, then martial law will end, probably. I don't know, I guess. Because, look, my point is that if there is no martial law, then the parliament should hold elections. Announce the date etc, and take its legislative steps.

But I have a real question. We raised the issue after the decision of the summit in Switzerland, the peace summit. The issue already looked like a security move. It was not a ceasefire. But the security step was important when the parties said let's not destroy the energy sector. So, by and large, this is a celestial ceasefire. An air ceasefire. Why? Well, because we agree that we do not fire missiles, drones, etc., we do not fire at the energy sector. Because today, the majority of missile strikes are in the energy sector. There are some of them in cities, in civilian settlements, etc. But the majority are in the energy sector. And we started to respond to them. These

oil refineries are absolutely fair [target]. But here was the proposal. Ukraine, America was next to it, and there were another 100 countries, 100 countries. And everyone said, well, Putin can't not support such an idea, it's just impossible. Because what's wrong with it? Americans came to me and said that it's a red line to shoot at their [Russians] energy objects. And I said, if he did not shoot, we wouldn't shoot. And they said, yes, maybe. I said, maybe. We held a summit, yes. And everyone just applauded because it was really such a decision. Let's do it this way. But where is Putin? Putin has gone somewhere. All these stories, all these American voices, European voices, some Arab voices, are gone. Everything disappeared somewhere. They just postponed the steps.

It was the same with the grain corridor, and everyone agreed. Yes, we have a corridor; it is food security, ships go, carrying only agro-industrial products, no metallurgy, etc. They were afraid that we would earn a little on metallurgy. Yes, okay, we agreed. And there was a corridor, and Gutierrez was a guarantor. And then, at some point… it was agreed that it was the same water ceasefire; you can say the same thing but without a security guarantee. Without a security guarantee. There were only guarantees from Turkey, but these are not security guarantees. And here the ships were going, but at some point, Putin realized that we had money, and he could no longer compete in the food market. And then they started shooting at these ships and left. They didn't like something. We built our own corridor. Our own. And we guaranteed ourselves safety in this corridor. People suffered. But we started to transport millions of tons. And not only grain. Metallurgy, oil products, etc. Here's what happened. Was it not a ceasefire on the water? It was a ceasefire. Was it not a ceasefire on energy, in the air? It was also a ceasefire. But without a security guarantee, it's zero. Because he [Putin], from the point of view of the agreement, is also zero. He doesn't want anything.

TE: I understand from your aides that we have to finish there. But it does seem that the negotiations are going to take a long time.

VZ: You see, my glass of water is empty. We have to finish there.

TE: Thank you so much. I do appreciate your time.

***

№ 665-5

Стенограма: Інтерв'ю з Володимиром Зеленським

Президент України побоюється, що Америка тримає його в невіданні щодо переговорів з Росією

Feb 12th 2025

Президент України виступив з The Economist 11 лютого в Києві. Ця стенограма була злегка відредагована для ясності.

***

Економіст: Отже, ми зустрічаємося тут напередодні Мюнхенської конференції з безпеки, яка відкривається в п'ятницю. Американський віце-президент Дж.Д. Венс та спеціальний представник Кіт Келлогг будуть там. Чого ти сподіваєшся там досягти?

Володимир Зеленський: У нас багато різних питань. Перш за все, у нас є постійна робота; це наш діалог з новою адміністрацією США. Це дуже важливо для нас. День за днем, майже кожен день, ми будемо обговорювати з представниками президента Трампа, його адміністрації, його близьких соратників та його людей, які мають відповідні повноваження. Завтра у мене зустріч, там буде команда фінансистів зі США, і це дуже важливо для нас.

Тоді ви знаєте, що 20-го числа, після Мюнхенської конференції, буде його спеціальний посланник з питань війни, пан ***Келлогг***.

У мене буде зустріч під час Мюнхенської конференції з віце-президентом. Я думаю, що Рубіо і Келлог, ймовірно, будуть там. Буде дві великі делегації, будуть зустрічі. Нам потрібно провести дуже змістовну дискусію про гарантії безпеки для України.

Я радий, що команда президента Трампа хоче закінчити війну.

На мою особисту думку, нам потрібно перейти від цих можливостей, а такі є в Америці, до практичних дій. І для цього нам потрібно не тільки спілкуватися, але й розробляти план дій. І те, що я очікую, це ще одна зустріч.

У мене була зустріч з президентом Трампом, ми тільки тоді почали говорити. Тепер буде віце-президент та його команда. І я також очікую низки зустрічей під час Мюнхенської конференції з іншими партнерами.

Якби ви запитали мене не тільки про американську сторону, наскільки я розумію, або тільки про американську команду?

TE: Я зосередився на контексті США. Мені було цікаво, чи не могли б ви також трохи поговорити про те, наскільки глибокими були ці контакти, як часто ви розмовляєте з паном Трампом та його командою, і чи знаєте ви щось про те, як часто пан Трамп розмовляє з паном Путіним, наприклад? Вони тримають вас в курсі цього?

VZ: Я не знаю, з ким розмовляє президент Трамп. Ми отримуємо це, як і ви, як і всі інші, з суспільного надбання. Це перше.

Другий момент - це те, як часто ми розмовляємо. Як я вже сказав, заплановані зустрічі.

Я не можу додати нічого іншого. Моя команда спілкується з командою президента Трампа по телефону.

Що стосується моїх зустрічей, ви знаєте, що у нас було кілька зустрічей і кілька дзвінків. Ось і все.

TE: Пару дзвінків після цього. Ось до чого все зводиться?

VZ: У нас була зустріч у вересні, і після цього було кілька дзвінків.

Отже, всі мої дзвінки, всі мої розмови з Трампом є публічними.

У мене не було жодних зустрічей чи дзвінків за лаштунками.

Чесно кажучи, я хотів би зрозуміти, чого ти хочеш. Я дуже проста і прямолінійна людина. Вам не потрібно говорити зі мною; ви можете просто задавати питання, і я відповім на них.

TE: У вас є уявлення про цей план США? Думаєш, він є?

VZ: Я впевнений, що ще немає готового плану.

Чому?

— Тому що план не може бути суто американським.

— Тому що тут відбувається війна. І без нашої спільної роботи, без консультацій з нами, я думаю, що це не може бути повним.

Команда президента Трампа, ймовірно, має деякі зміни. Я впевнений, що вони це роблять, тому що це дуже важливе питання для них.

І ми ще не бачили цих подій. Ми їх не бачили, і ми не чули жодних пропозицій.

Ось і все.

Я думаю, що лютий буде місяцем, коли почнеться ця робота. Я думаю, що президент Трамп займається внутрішніми питаннями в Сполучених Штатах, і я думаю, що це його пріоритет.

Принаймні, це те, що ми бачимо у відкритому доступі, і у мене немає іншої інформації.

TE: Причина, по якій я питав вас про ці різні контакти, полягає в тому, що є очевидне відчуття, що пан Путін намагається виключити Україну з переговорів. Я думаю, ми можемо це побачити. Як ви думаєте, він маніпулює містером Трампом і чи має він успіх у своїх зусиллях?

VZ: Я просто не впевнений, що Путін має якусь кількість розмов з Трампом. Я не впевнений, що це відбувається. Їхні команди, ймовірно, перебувають на зв'язку.

Але для мене ви знаєте, чому робота команди Трампа відрізняється від роботи попередньої адміністрації?

Перш за все, всі зв'язувалися з росіянами. І зараз у ЗМІ більше інформації про це, ніж було під час попередньої адміністрації. Отже, американські та російські спецслужби спілкувалися. Представники адміністрацій, президенти, вони точно спілкувалися.

Ми це знаємо, це було за лаштунками, далеко від громадськості, майже з усього світу. Але вони все ще спілкувалися. І тому, якщо команди десь про щось говорять, я не здивований. Так само, як наші команди спілкуються різними способами.

У них різні повідомлення тощо, вони обговорюють певні речі. Ну, ось і все.

Але питання в тому, чи є якесь прийняття рішень.

І це те, про що ми говоримо, коли говоримо, що це дуже небезпечно, якщо рішення приймаються щодо нас без України.

Небезпечно для всіх:

— для світу, для українців, для Європи та для США.

І чому?

Тому що Трамп, я думаю, повинен допомогти Україні перемогти це.

І він цього хоче. Ось як я це розумію.

Знову ж таки, з відкритих джерел. І ось як я це розумію після наших розмов з ним.

І Путіну не можна довіряти.

Якщо план буде розроблений без України, хто буде слідувати цьому плану?

Ніхто.

І тому результат буде не дуже хорошим. Якщо результат непрактичний і не дуже хороший, то це не кінець війни, і це не міцний мир для України, і наш народ не буде щасливий.

Якщо наші люди не щасливі, то яке досягнення? Для чого існує мир? Я маю на увазі, в чому сенс? Просто для показу, для когось?

Путін може захотіти виключити Україну. Ти прямо там. Він завжди хотів вирішити долю нашої країни без нас. Ось як він це зробив з багатьма країнами. Ось як він зробив це з Сирією, з Чечнею, з Грузією, з Молдовою. Завжди так, ігноруючи інтереси країн, де він діяв абсолютно незаконно.

Але в Україні він не досягне успіху.

Ми велика країна, ми протистоїмо йому, ми змогли протистояти цьому вторгненню з початку війни, і ми тут.

І дуже важливо, щоб не було маніпуляцій.

> — Якщо Росія залишиться наодинці з Америкою, Путін з Трампом або їхніми командами, вони отримають маніпулятивну інформацію від росіян.

І це факт. Знаєте, у мене є багато доказів цього.

Я чую, наприклад, деякі голоси з США починають говорити:

> "О, це дуже складна ситуація на полі бою. Українці втрачають землю, свою територію тощо, вони втрачають. Вони не можуть протистояти російській армії, і це має закінчитися".

Так, це має закінчитися. Так, у нас є втрати, на жаль. Але втрати пов'язані з тим, що Путін приніс цю війну.

Але втрати в багато разів менші, ніж у росіян.

Це не означає, що всі ці люди не важливі для нас, але втрати в багато разів менші.

Крім того, росіяни не мають серйозного просування на полі бою, і саме тому вони залучають Північну Корею, тому що у них немає сильної армії. Їх просто дуже, дуже, дуже багато.

І це маніпуляція.

ТЕ: Я хотів би повернутися на поле бою трохи пізніше. Поки що давайте дотриматися ставок для України. Ви раніше згадували, що в Америці відбуваються різні маніпуляції. Навіть серед власної команди Трампа, від Тулсі Габбард до Ілона Маска, J.D. Венс. Цитувати J.D. Власні слова Венса - я розумію, що у вас з ним зустріч - йому "насправді байдуже, що так чи інакше станеться з Україною". Думаєш, він зараз змінив свою точку зору?

VZ: Чесно кажучи, я думаю, що віце-президент Сполучених Штатів сьогодні зосереджений на внутрішніх питаннях. Я думаю, що в принципі ця команда більше стурбована внутрішньою політикою Америки та американців, ніж міжнародною політикою.

У міжнародній політиці Україна є пріоритетом; я в цьому впевнений.

Ми зможемо обговорити деякі речі на зустрічі, а потім я дізнаюся їхнє бачення.

Але я думаю, що найголовніше, щоб вони чули наше бачення. Це найважливіше.

Щоб зрозуміти, що тут відбувається.

> Зрозуміти багато речей, деталі та поле бою, яке ви хочете обговорити пізніше, а також економіку та привласнення наших земель та ресурсів Російською Федерацією.

Ось що відбувається.

І що Путін не закінчить цю війну заради нас.

Я думаю, що ніхто не розуміє, що таке війна, поки вона не прийде до вашого дому. Я не хочу нікого лякати. Це прийде. Я просто розповідаю вам факти.

Оскільки світ повільно зупиняє Путіна сьогодні, повільно, занадто повільно, він прийде.

І це факт.

Нещодавно я навів приклад.

> — Я щойно отримав його від Служби безпеки, від двох моїх розвідувальних служб. Я завжди отримую його з декількох джерел, потім дивлюся, аналізую і можу поділитися інформацією, коли бачу велику кількість збігів.

Отже, велика кількість збігів у наступній інформації:

> — Путін, про якого хтось говорить "що він може навіть захотіти миру" у світі, в Європі, в Америці.

Слухай, він не хоче нічого закінчувати чи зупиняти. Він не хоче миру.

Питання про "змусити його" - ми поговоримо про це.

> Він не хоче. Цього року він сформував ще 140 000 людей. Він не хоче закінчувати війну.

На додаток до цих 140 000, він готує 150 000 у 2025 році. Додаткові 150 000.

Десять-плюс дивізій, я точно не пам'ятаю, 12-15 дивізій будуть сформовані Путіним. Це факт.

У нас є всі документи, які він формує.

Більше того, його мета - відправити їх усіх на навчання, військову підготовку, військові навчання до Білорусі. І це факт. Сьогодні це факт. Так, факт буде, коли він їх відправить. Але що стосується всіх документів, то все збігається з тим, що він їх надішле.

Це нічим не відрізняється від того, що було в Україні напередодні цього.

ТЕ: 150 000 до Білорусі?

VZ: Ні, не 150 000. Частина цих 10-15 підрозділів. Так, але багато. Я не знаю. Можливо, 100 000 підуть. Багато. Він відправить туди. Отже, для чого? Він вам скаже, що це тренування, навчання біля кордонів України, як це було раніше. Але повірте мені, це підготовка плацдарму для наступальних дій.

Питання в тому, що ніхто в Америці ще не думає про це.

Ну, вони думають, добре, український президент підвищує ставки, хоче сказати, що може бути наступ. Гаразд, вже був наступ на Україну.

> Перш за все, він зробить це з більшою кількістю військ.
>
> По-друге, хто сказав тобі, що поїде в Україну? Хто сказав тобі, що він не поїде до Литви? До Польщі?

Тільки знаєш що? Перепрошую, всі просто думають. Всі живуть у цій парадигмі.

Так, ми вдячні Україні, яка захищає нас. І якщо Україна впаде, то він піде далі, так, але ви також повинні розуміти, що це може бути не так.

Можливо, поки ми все ще стоїмо, він готує плацдарм для великої кількості військ і просто бере цей плацдарм і йде в іншому напрямку.

Він їде до Польщі, їде до Литви і окупує їх. Чому ніхто не думає, що це станеться? А потім... вибачте.

TE: Це розтягнення. Це було б досить великим військовим зобов'язанням для них бути відданими Україні, а також відкрити ще один фронт для нато. Питання в тому, що ви навели подібні аргументи, що, по суті, якщо Україна впаде, НАТО буде наступним. Люди не обов'язково слухали. Я хотів запитати, чому ти думаєш, що вони тобі не вірять?

VZ: Перш за все, я впевнений, що люди вірять. Є просто різні думки; деякі вірять у це, деякі сумніваються в цьому, тому що ми люди, ми живі люди. І в кожній країні існує різна інформаційна політика. Отже, є скептики і є нескептики. Є дорослі, і є дуже наївні люди. Люди різні, і в цьому краса цього світу. Щоб ми не всі були однаковими, ти розумієш? І це має свої переваги, але також і свої недоліки. Іноді люди, можливо, навіть велика кількість людей, дуже чутливі, вони хочуть думати про хороше, і правильно так жити. І вони думають, ну, якось це вийде, але з Путіним це не вийде.

І тому, я ще раз наголошую, що всі лідери Європи та Америки, які думають лише про внутрішню політику, думають, і вони, знаєте, брешуть, чи не так? Вони займаються виключно своїми власними проблемами. Поки вони не прийдуть до вас зі зброєю. І ось як це відбувається. З нами, з усіма.

Ми хочемо вірити в щось хороше. Ми всі повинні вірити, тому що ми не просто пройшли через цю війну, ми переживаємо її, ми бачимо, що відбувається. Путін йде.

TE: Путін думає, що він перемагає. Що ти думаєш?

VZ: Я думаю, що Путін вважає, що у нього є шанс на перемогу. Я думаю, що навколо нього є люди, і у нього є вся інформація, але я думаю, що без деяких подробиць, тому що ніхто не хоче псувати йому настрій, вони бояться його. Тому він знає загальні речі, але не до кінця розуміє всі втрати, які у нього є. Або він не зовсім розуміє ситуацію зі своїми солдатами. Він розуміє, що нинішньої ситуації достатньо, щоб чинити тиск на нас на полі бою. І тому головне, що підтримка України не зростає, а зменшується. І тоді цього буде достатньо для довгої, довгої війни.

І я впевнений, що він розуміє, що не може зайняти нас у нинішніх умовах. Він це розуміє. І тому залучення інших країн, ескалація, ви знаєте, як сказати, додаткова ескалація інформації тощо. Північна Корея, він загострюється, він запрошує їх, і він не ділиться інформацією про те, скільки втрат серед північнокорейських солдатів.

Тисячі людей загинули. Знаєте, після останньої атаки, до речі, одна з їхніх бригад була повністю знищена нами, і було три бригади по 4000, щось на зразок цього. І один був повністю знищений, і їх останній наступ був кілька днів тому, три-чотири дні тому. У них був наступ на Курський напрямок, а у нас були наступальні дії в різних напрямках. Вони вище, а ми нижче. Було два удари. І у них були втрати: смерті та травми.

За один день серед цих північнокорейців загинуло 230 смертей. Там була їхня поразка. І у нас були втрати, але важливо те, що їм довелося евакуювати цю бригаду для відновлення через два-три дні після цього. Тож бригада була розбита.

Отже, він, Путін, не знає точно цих деталей. Вони йому не говорять. Кажуть, що все добре, ми тиснемо на Курськ, ми тиснемо на Схід тощо, але він не розуміє втрат.

Інша справа, що йому, мабуть, навіть байдуже, скільки людей загинуло. Я в цьому впевнений.

ТЕ: У своєму першому інтерв'ю ви говорили про те, що Путін кидає [людей], як колоди у вогонь, і це була дуже яскрава фраза, яку я пам'ятаю. Але що, на вашу думку, це займе? Захід вважає, що Путіну стане важче вести війну так, як він це робить, через економіку, через матеріал. Як ви думаєте, що йому знадобиться, щоб піти на реальні поступки?

VZ: Знаєте, я нещодавно почав говорити про це.

І я думаю, що в Мюнхені ми можемо поговорити про це більш детально.

Дивіться, сьогодні у нього армія бойових бригад.

Він має 220 бойових бригад. Всі бригади, 3500-5000. Я даю вам приблизні цифри того, які бригади існують, тому що наші дуже схожі. У нього 220 бригад. Так, він втратив багато кар'єрних офіцерів, тисячі. Це молоді люди, вони навчаються, навчаються тощо. Але їх 220. В Україні 110, в Європі 80.

— Ти розумієш, що відбувається?

— Без України Європа буде окупована.

Без допомоги Сполучених Штатів він поступово з'їсть нас, тому що ми вдвічі менші.

І щоб зайняти нас, він повинен бути втричі більшим за нас. Це закони наземної війни. Коли ви атакуєте, вам потрібно співвідношення один до трьох, тоді ви можете зайняти, захопити, перемогти. Тобто, щоб зайняти нас, йому потрібно мати не 220 бригад, але йому потрібно 330 бригад.

У Європі їх 80.

> — Завтра, якщо він розвернеться і поїде до Європи, він займе всю Європу. Європа нічого не зможе зробити. Нічого.

Це дуже серйозно.

Тобто Україна не просто захищає себе. Україна стримує 1 м'ян росіян. Ми стримуємо 1 м військ Російської Федерації, просто борючись з ними.

Якщо завтра Путін скаже: "Я більше не піду до тебе, я поїхав до Європи". Що робитиме Європа?

Ми не в НАТО, ми не потрібні НАТО. Оскільки НАТО є дуже сильним альянсом без нас.

ТЕ: Я, очевидно, хотів поговорити про НАТО. Давайте трохи повернемося назад. Говорячи про те, що поставлено на карту. Державний секретар Рубіо заявив, що обидві сторони повинні піти на поступки, щоб ця війна закінчилася. Яка ваша позиція щодо потенційних компромісів для України? Що на даному етапі не підлягає обговоренню для України?

VZ: Уявіть, що Гітлера не знищили, або він покінчив життя самогубством тощо.

Але, у будь-якому випадку, уявіть, що після всього, що він зробив з євреями та іншими народами світу, після окупації, після фашистської політики, після всього цього, всі сказали, добре, давайте сядемо і шукати компроміс.

Ти можеш це уявити?

(1) — І той факт, що ми сидимо з вбивцею, з Путіним та його режимом, я вважаю, що Україна, і не тільки Україна, а Америка та вся Європа, це великий компроміс, про який ми готові домовитися.

І ми готові до переговорів, і я сказав, що це великий компроміс, але ми готові до переговорів, тому що хочемо миру.

Але сьогодні Америка не дає нам всієї сили, яку вона могла б дати, щоб ми витіснили їх з нашої території. Америка не дає нам цього.

І Європа сьогодні дає те, що може, але цього недостатньо, щоб знищити ворога. І це те, що відбувається. І ми разом у такій парадигмі.

Тобто діалог - це компроміс. Тому що має бути справедливість, покарання, хтось повинен бути притягнутий до відповідальності, Путін, його оточення, за всі вбивства.

Але всі кажуть, давайте сядемо і поговоримо.

Перед усіма цими вироками давайте поговоримо з цими людьми, якщо вони є людьми. На мою думку, ні. Але хіба це не компроміс? Це компроміс.

(2) — Другий.

Ми розуміємо, що нам доведеться поговорити, але я сказав, що це компроміс, дайте нам гарантії безпеки.

— Я б дуже хотів отримати НАТО, але Америка проти цього, Німеччина проти цього. І це також факт сьогодні. Хоча Німеччина та Угорщина підтримали б це, якби Америка була на користь цього. Ну, ніхто не здається.

Угорщина зробить все, що скаже президент Трамп. Тобто, він скаже, що це необхідно і офіційно... Я не кажу про людей. Люди, вони... суспільство має свою власну думку. Я говорю про чиновників, про політику, про прем'єр-міністра. Так, у них є стосунки.

Тобто питання гарантій безпеки сьогодні повністю залежить від президента Трампа.

Чи будуть вони сильними чи слабкими.

Я вважаю, що небезпечно сідати за стіл зі слабкими гарантіями безпеки.

І я не просто розповів вам про ці тисячі людей, про кількість військових бригад просто так.

Тому що

1) — якщо Україна не в НАТО, це означає, що Україна побудує НАТО на своїй території.

Тому

2) — нам потрібна армія, така ж велика, як і росіяни сьогодні. І для всього цього нам потрібна зброя та гроші. І ми попросимо нас про це.

ТЕ: НАТО в одній країні?

VZ: Так.

Нам потрібна армія, така ж велика, як та, що є у росіян. І все це вимагає зброї та грошей. І ми попросимо про це Сполучені Штати.

ТЕ: А що, якщо це неможливо? Який у вас план Б?

VZ: Це план Б.

ТЕ: Це план Б?

ВЗ: НАТО? Що означає АТО? Нам не потрібні армії у світі.

Нам потрібна власна армія, але ми повинні подвоїти її. Подвійний.

1) — Бути на тому ж рівні, що і російська армія.

Що нам потрібно?

2) — Гроші, а для військ нам потрібна військова техніка тощо.

Отже, якщо Європа готова, вона буде готова до своєї безпеки. Як я вже сказав, для їхньої безпеки потрібна порівнянна кількість військ між Росією та ЄС.

Це означає лише одне:

— якщо нам потрібно подвоїти, Європа допоможе нам з фінансуванням, і таким чином Сполучені Штати допоможуть нам з якоюсь конкретною зброєю: ракетами, ракетами на великі відстані та патріотами.

ТЕ: Я хотів запитати, чи був якийсь рух на Томагавків, які були неявно частиною вашого Плану Перемоги. Чи є якийсь рух у цій конкретній області?

VZ: Наш план включав пакет відповідної зброї, яку Україна використає проти агресора у разі нової агресії.

1) — І це був пакет ракет.

2) — Другою була наша армія.

Це те, про що я тобі щойно сказав. І я завжди це мав на увазі. Якщо ми не в НАТО, добре, нам потрібно буде збільшити армію, а потім нам знадобиться обладнання для цієї армії.

3) — Ресурси є третім важливим моментом.

Ви знаєте про мінеральні ресурси тощо. Ми готові впустити бізнес наших партнерів економічно, але нам потрібно захистити їх, ці підприємства. І це найважливіший момент.

TE: Звичайно. Звичайно. Справа, зокрема, в ракетах і стратегічному стримуванні полягає в тому, що адміністрація Байдена не була особливо добре зустрінута нею. Моє питання полягає в тому, чи вважаєте ви, що є більше шансів, що це може бути сприйнято позитивно в адміністрації Трампа?

VZ: Я не знаю. Я не знаю.

Я говорив про Tomahawks, сидів у Білому домі, в Овальному кабінеті і відкрито говорив про ці ракети президенту Байдену, Саллівану та всій команді. І я їм сказав.

Вони дивилися на мене, так, тоді вони, мабуть, були шоковані.

І я сказав їм: "Слухайте, я кажу вам серйозно, мене цікавить ворожий пакет стримування. Чи будемо ми в Нато?" Президент Байден сказав ні, тому я сказав: "Добре, ви не хочете, щоб ми були в Нато, але ви хочете захистити нас, щоб ми перемогли".

Вони сказали, що дуже цього хочуть.

Я сказав: "Добре. Тоді які гарантії безпеки у мене є? Чи можу я повернути ядерну зброю?"

Ні.

"Чи можу я бути в Нато?"

Ні.

Тоді мені потрібен пакет, профілактичний пакет, пакет стримування.

І що там є? Я показав їм все, що там було.

> — Різні ракети. Кількість конкретних ракет, які є у Сполучених Штатів. Мені не потрібно змушувати певних партнерів; я просто дав їм те, що є у Сполучених Штатів.
>
> — І я дав те ж саме президенту Трампу пізніше, коли він ще не був президентом, він сказав так,
>
> — він ще не дивився на цей план, коли ми зустрілися, і у мене не було можливості обговорити його після цього.

Отже, забігаючи вперед, у мене не було можливості поговорити з ним про це.

Але я хочу сказати вам, де ми знаходимося.

Я ніколи не був впертим, як мул. Я завжди шукав варіанти, щоб гарантувати безпеку нашої держави.

І я завжди, але принаймні для одного варіанту, ми повинні були отримати "так", слова "так", інакше все це виглядає як довга війна, в якій може бути зацікавлений будь-хто, крім України, тому що ми просто втрачаємо людей.

Ось чому я говорю про гарантії.

І я хочу додати один пункт.

> — Багато разів в американському суспільстві та на телебаченні піднімалося питання, що Америка дала Україні багато речей. Це гарантії безпеки, і це неправда.

Це була підтримка; це важливо для нас, і ми вдячні Конгресу, двом партіям і народу. Ми дуже вдячні всім. Я вдячний всім, але це було стільки, скільки було. Недостатньо було зламати росіян, було недостатньо повністю виштовхнути їх з нашої країни, з нашої землі.

І навіть цей превентивний пакет, ракетний пакет, про який я вам розповідаю, я сказав, що

> 1) — ми не будемо його використовувати, ми навіть не будемо його використовувати, якщо ви хочете,
>
> 2) — ми будемо використовувати його лише в тому випадку, якщо Путін не закінчить війну.

Це несправедливо? Я думаю, що це справедливо.

ТЕ: Давайте поговоримо про інший аспект можливих гарантій безпеки, який є черевиками на землі. Про це багато говорили, не так багато конкретики. Ви розумієте або маєте уявлення, як вони можуть працювати? Враховуючи, що Путін, майже напевно, спробує випробувати миротворчі сили?

ВЗ: Тож нехай буде. Я думаю, що це колосальна проблема, що кожен хоче закінчити війну, але забуває, що є один агресор. Якби він хотів закінчити це, це б закінчилося. Існує парадокс ситуації. Ми забуваємо, що він поводився як Гітлер і продовжує це робити. Ми забуваємо про це, ми забуваємо про трибунали, ми забуваємо про страждання людей, про втрачені життя тощо. Замість того, щоб обговорювати можливості задоволення, ми говоримо про якусь політичну реабілітацію Путіна.

І саме тому я не розумію, коли ми говоримо про контингент.

ТЕ: Я просто намагаюся з'ясувати, наскільки реалістичною є ця пропозиція щодо взуття на землі. Тому що ви говорите про 200 000, і я знаю, що люди в європейських столицях відмовляються від ідеї 10 000 або 20 000.

VZ: Чи можу я поставити вам запитання?

Американці запитують Путіна, чи можуть вони розгорнути свої війська в Європі? Європейські країни запитують Путіна, що ви думаєте, якщо ми навчимося літати на f-16? Путін дозволяє нам це робити? Країни, які сьогодні знаходяться на кордоні з Путіним. Фінляндія запитала Путіна: "Будь ласка, скажи нам, Путіне, ти не заперечуєш, що ми все ще бачимо себе в Нато, а не в союзі з тобою, в якомусь альянсі безпеки?".

Хіба ви не думаєте, що існує занадто багато умов для України та існування нашої держави?

По-перше, боріться на самоті. О, вам вдалося чинити опір за кілька днів, вам вдалося запобігти ворогам? Гаразд, ми вам допоможемо. Ми вам допоможемо, просто не перетинайте червону лінію. Що це таке? Ну, росіяни можуть битися і вбивати вас, але вам це не потрібно. Ваші снаряди не можуть літати на територію Росії. Чому? Ну, це війна, ти знаєш. Це війна. Ти б'єшся. І правила, давайте запитаємо Путіна.

Хіба це не занадто багато умов, що ви думаєте?

Отже, контингент - це питання для європейців та американців. Якщо вони хочуть, вони повинні поговорити з нами і сказати, що ми розглядаємо це як частину гарантії безпеки і сказати, що хочемо допомогти вам, і ми думаємо, що це спрацює. Як ви думаєте, Путін погодиться на все, що може якось зміцнити Україну? Ні. І навіщо його питати? Щоб почути ні?

TE: Я хотів повернутися на схід, де відбувається більшість бойових дій. Ні для кого не секрет, що фронтовим підрозділам не вистачає чоловіків. Мені сказали, що деякі підрозділи заповнені лише на 30%. Наскільки ви близькі до вирішення цього? І ви шкодуєте, що не погодилися зі своїм колишнім топ-генералом на додаткові 500 000, коли він попросив про мобілізацію в 2023 році?

VZ: У 2023 році. Хто не знає про ці 500 000?

TE: Ви згадали—

VZ: Не живіть у фантазії, будь ласка.

Не живіть у фантазії, яку хтось запускає, щось винаходить тощо.

Найбільша мобілізація...

TE: Я думаю, що ви посилалися на це на прес-конференції, що ваш...

VZ: Як я сказав на тих конференціях, я сказав, що не знаю, хто збирає ці 500 000, деякі військові хлопці, військові хлопці з України, з Європи, зі

Сполучених Штатів, багато радників. Якщо ви хороший радник, ви приходите на передову і боретеся. Я так думаю.

У ЗМІ занадто багато про те, як боротися, скільки людей ми повинні мобілізувати тощо.

Отже, найбільша мобілізація була минулого року, 30 000 на місяць. Це було, я думаю, багато. Так, це було питання від військових, від генералів, що вони зробили, що мобілізувала Україна — 30 000 на місяць. Росія мобілізує 45 000 на місяць. І це реальна картина, і армія 1,5, 1,9, як я вже сказав, приблизно в два рази більше, ніж ми, в основному.

TE: Не всі вони причетні до України, але досить багато.

VZ: Багато, так, багато людей. І у них такі ж проблеми. У деяких напрямках, де у нас є ускладнення, наприклад, 60% або 50% або 70% у бригаді, так, у них однакові. У них однакові проблеми, однакові питання, однакові виклики.

TE: Але у них є чоловіки на передовій, де це має значення, набагато швидше, ніж у вас. Вони прибувають і... ну, у вас інша проблема. У вас проблема з демократичними обмеженнями, і це інше...

VZ: Різниця в тому, що якщо хлопці не йдуть прямо, вони їх вбивають. Ось чому у них є проблеми на передовій; ось чому їхні хлопці йдуть прямо вперед. Тому що в іншому випадку вони їх вб'ють. І ми не знаємо реальної кількості людей, скільки людей вони вбили себе, своїх солдатів. Ми не знаємо цього числа. Ми знаємо лише кількість тих, кого ми вбили або поранили на полі бою. Тобто, ніхто насправді не знає.

Оскільки вони мобілізують 45 000, це більше, ніж наші люди. Так, у них більше припасів у деяких бригадах. Але ви не були в цих бригадах, в російських бригадах, чи не так? Ну, є нестача обладнання, є великі проблеми, люди не хочуть туди їхати, всі вони в шоці, вони біжать, вони змушені стріляти, погрожують.

Ви повинні розуміти, що їхнє становище не краще.

Це дезінформація, це важливо.

TE: Але все відносно, особливо в цій війні. І з точки зору України...

VZ: Якщо вони програють... якщо вони мобілізуються, наприклад, на половину часу більше, ніж ми, і вони втрачають вдвічі більше, ніж ми, то ви повинні розуміти, що у них такі ж проблеми. У них не дуже велика ситуація. Північнокорейці не випадкові. Це не просто геополітика, щоб втягнути іншу країну. Так, вони переслідують це, але це не головне. Путін покаже вам, що це геополітика, що у нього є союзники, що у нього є Іран.

Зараз є Північна Корея; десь він веде переговори про щось з Китаєм, але у нього є проблема з обладнанням його бригад. І вони великі, незалежно від того, чи знає він це, чи визнає це, чи не визнає це.

Чесно кажучи, мені все одно. Ми це бачимо, і ми це знаємо. У нього проблеми з людьми.

Він тягне північнокорейців... Ну, вони не люди для нього; вони м'ясо. Це також зрозуміло, тому що вони кидають їх на поле бою.

Тобто, виклики, повірте мені, схожі. Їх просто більше. Загалом, ця армія більша, як я вам казав, з 220 бойовими бригадами проти 110 бригад.

TE: Ви сказали, що виклики схожі. Тому я хотів поставити вам запитання: чи відчуваєте ви, що завжди самі отримуєте правду? Тому що деякі командири кажуть мені, що вони думають, що ви іноді захищені від поганих новин. Ти коли-небудь це відчував? І ти думаєш, що в цьому є якась правда? Чи існує культура приховування поганих новин в українській армії?

VZ: Якщо якийсь командир каже вам, що я знаю не все, то до цих командирів є великі питання.

Знаєте, вони не розповідають своєму президенту всього. Все дуже просто. Культура дуже проста. У мене засідання Генерального штабу.

У мене є кілька програм - я не буду їх називати

> - які використовуються нашим військовим командуванням, військовими командирами тощо, де ми бачимо, куди може піти ворог, звідки він прийшов, де його знищили тощо.

Це не Середньовіччя; ми знаємо, що відбувається.

У нас є проблеми. Люди дуже різні. Є люди, які дуже патріотичні, і є люди, які не дуже патріотичні.

І ось як це завжди відбувається у всьому світі і як це відбувається під час війни у всіх арміях світу. Я не думаю, що ми особливі чи виняткові.

TE: Чи є крах морального духу?

VZ: Люди втомлюються. Цей настрій триває хвилями. Довга війна, звичайно. Енергія вимирає. Люди... це життя. І ви думаєте, що росіяни не стикалися з тими ж проблемами? Ти думаєш, що вони на підйомі, а українці ні? Це не відбувається таким чином. Це не існує таким чином. Я думаю, що у них дуже серйозні проблеми. Їх просто вбивають, якщо вони не слухають їх [високе командування]. Тобто, це було те саме в Радянському Союзі під час Другої

світової війни та всіх інших воєн, які Росія вела проти інших незаконно на інших територіях інших континентів.

Ми ніколи цього не зробимо. Ніколи. Тому що в іншому випадку, за що ми боремося? Це просто неможливо. Це все. І у нас немає таких суворих законів, як у Росії.

І незалежно від воєнного стану, наша політика набагато м'якша, незважаючи ні на що.

TE: Я не можу уявити, під яким тиском ви перебували останні три роки. Ти все ще прокидаєшся щоранку, бажаючи бути президентом? Я маю на увазі, що драйв, який у вас є, очевидний. Голод все ще там?

VZ: Ти думаєш, я прокидаюся голодним до чогось?

TE: Я задаю тобі питання.

VZ: Я просто живу по-іншому. Я прокидаюся не о 8 ранку, я починаю прокидатися близько 1 ранку. Я прокидаюся о 1:00, пишу і розмовляю з головнокомандувачем або командувачем ВПС. Потім я прокидаюся о 2 ранку, потім можу прокинутися о 4 ранку, о 8 ранку тощо. Іноді, між 7 та 8 ранку, я все ще тренуюся [ходжу в спортзал]; я хочу зробити щось адекватне. Я не зовсім розумію, що ти маєш на увазі, коли кажеш, що я прокидаюся від чогось.

Я б сказав, що ці три роки, наші люди, і, звичайно, через ракетну атаку, не кращі за мене, але всі, хто живе тут, хто живе тут, і хто знаходиться під снарядом і ракетами, вони не просто прокинулися вранці. Вони прокидаються, коли є попередження про повітряний наліт, мають свої власні проблеми і, безумовно, є сильними людьми, які живуть самі за себе. Про президентство. Слухай, я не дозволю Путіну перемогти. Це те, чим я живу. І, звичайно, як і наші армії, є наслідки довгої війни. Але різниця між мною та Путіним полягає в тому, що я маю рацію. Я захищаю своїх людей і свою сім'ю, і ми боремося за виживання. У мене немає жодної хвороби, пов'язаної з владою. Я люблю життя і свободу. Ось чому я борюся за свободу. І у мене є час, у нього немає. Він точно скоро помре. Але я все ще хочу жити, ходити. Мені цікаво подорожувати по світу після політики. І він ні.

TE: Було багато повідомлень про підготовку до виборів. Я розумію, що поки триває війна, воєнний стан означає, що це неможливо. Але генерал Келлогг вважає, що вони обов'язкові. Ти політик, дуже хороший політик. Ти, очевидно, думав наперед. Отже, чи хотіли б ви другий термін, чи мир може бути для вас останнім актом?

VZ: Цікаво, коли генерал Келлог думає про вибори. Йому 82 [насправді, 80] років, і він думає про вибори в Україні. Це цікаво.

Чесно кажучи, я думаю, що ми всі будемо думати про вибори, коли ми всі зможемо думати про них. Це точно не в центрі уваги сьогоднішнього дня. Не тому, що хтось за чи проти цього. Справа не в цьому. Це ніби ти не вечеряєш вранці. Тобі потрібно поснідати, попрацювати, а потім після роботи прийти додому, відпочити зі своєю коханою дружиною і повечеряти. Ми не можемо повечеряти, тому що нам потрібно дожити до вечора. Просто живи. Це весь наш шлях.

Нам потрібно зупинити війну, покласти їй край і повернути безпечне життя нашим людям. А потім вибори.

Ви ставите мені питання, як, безумовно, справедливий політик. Тому що, на вашу думку, всі вони хочуть бути при владі, жити і триматися за це. Слухай, я живу по-іншому.

Я думав, що це важливо і необхідно, щоб я міг допомогти країні, допомогти людям, собі та своїй родині. Я пішов у політику. У мене були мрії та бажання. Я хотів щось принести, я хотів подякувати тому, що країна мені дала. У мене було багато емоцій. Вони були різними, це була важка робота. І ніхто навіть не міг передбачити, що половина мого терміну буде covid, а інша половина - війна. Але я люблю Україну. І я роблю це, тому що люблю Україну. І це все. І навіщо вам все це, якщо у вас немає такої хімії, коли люди поважають, підтримують і люблять вас? Я думаю, що це найважливіший сигнал, який повинен використовувати адекватний політик. Йти кудись чи не їхати - це питання того, чи хочуть вони тебе там бачити чи ні. І хочеш ти цього чи ні. Тобто, ваше бажання і бажання людей, ваше бажання і ваше власне суспільство повинні збігатися. Коли ви відповідаєте, ви можете зробити щось хороше. Але якщо ти цього не зрахнеш, ти підеш на війну. З ким? З людьми, які живуть з вами в одній країні? Ти не відповідаєш, ти нічого не побудуєш. Йдеться про різні речі.

Путін вчинив по-іншому. Йому байдуже, що думають люди. Він зміг помістити їх в ізольований інформаційний простір, щоб люди не розуміли, що відбувається. І він насолоджується самою силою. І для мене дуже важливим результатом є те, що ми можемо зробити разом. Якщо у когось немає бажання, то це зрозуміло. І саме тому я не зосереджуюся на цій темі.

Я думаю, що сьогодні не час, тому що всі проти цього. Ми не зробимо з цього нічого хорошого.

На додаток до того, що це незаконно, поза законом, з можливості.

Як люди будуть голосувати? Слухайте, всі кажуть, як люди будуть голосувати на окупованих територіях? Почнемо з простого запитання. Як люди будуть голосувати в Харкові? Просто місто Харків живе щодня, сьогодні, під керованими повітряними бомбами, під обстрілами, ракетами тощо. У перший

день голосування, наприклад, люди пішли голосувати. Тобто, вони просто пішли, і туди полетіла ракета. Так само, як це летіло до шкіл. До речі, у нас були вибори [виборчі дільниці] в школах раніше [до війни]. Були різні місця, державне житло тощо. І якщо ракета полетіла туди під час виборів. Якою буде реакція кожного? Що скажуть в Україні? Всі в Україні скажуть, що ми не підемо, і ми ні за що не будемо голосувати, і навіщо були потрібні всі ці вибори, і хто їх винайшов, і всі, хто їх винайшов, це всі вороги України, і люди тут загинули, і так далі.

ТЕ: Я думаю, що основна увага приділяється ситуації припинення вогню.

VZ: Не буде припинення вогню лише заради припинення вогню.

1) — Припинення вогню може бути частиною кінця гарячої фази війни.

А потім вам потрібно зрозуміти, що таке гарантії безпеки.

2) — **Без гарантії безпеки припинення вогню лише для того, щоб Путін міг прийти через два місяці**.

Ні, це неможливо.

І так, гаряча стадія війни закінчиться.

Якщо це закінчиться, то, ймовірно, закінчиться воєнний стан.

Я не знаю, я думаю.

Тому що, подивіться, я маю на увазі, що якщо немає воєнного стану, то парламент повинен провести вибори.

Оголосіть дату тощо та вживайте законодавчих заходів.

Але у мене є справжнє запитання.

Ми підняли це питання після рішення саміту в Швейцарії, мирного саміту. Проблема вже виглядала як крок безпеки. Це не було припинення вогню. Але крок безпеки був важливим, коли сторони сказали, що давайте не руйнувати енергетичний сектор. Отже, за великим рахунком, це небесне припинення вогню. Повітряне припинення вогню. Чому? Ну, оскільки ми згодні з тим, що ми не стріляємо ракетами, безпілотниками тощо, ми не стріляємо по енергетичному сектору. Тому що сьогодні більшість ракетних ударів в енергетичному секторі. Деякі з них є в містах, в цивільних поселеннях тощо. Але більшість знаходяться в енергетичному секторі. І ми почали їм відповідати. Ці нафтопереробні заводи абсолютно справедливі [ціля]. Але ось була пропозиція. Україна, Америка була поруч, і було ще 100 країн, 100 країн. І всі сказали, що Путін не може не підтримати таку ідею, це просто неможливо. Тому що що з цим не так? Американці прийшли до мене і

сказали, що це червона лінія, щоб стріляти по своїх [росіян] енергетичних об'єктах. І я сказав, що якби він не стріляв, ми б не стріляли. І вони сказали, так, можливо. Я сказав, можливо. Ми провели саміт, так. І всі просто аплодували, тому що це було дійсно таке рішення. Давайте зробимо це таким чином. Але де Путін? Путін кудись пішов. Всі ці історії, всі ці американські голоси, європейські голоси, деякі арабські голоси, зникли. Все кудись зникло. Вони просто відклали кроки.

Те саме було з зерновим коридором, і всі погодилися. Так, у нас є коридор; це продовольча безпека, кораблі йдуть, що перевозять лише агропромислову продукцію, немає металургії тощо. Вони боялися, що ми трохи заробимо на металургії. Так, добре, ми домовилися. І був коридор, і Гутьєррес був гарантом. А потім, в якийсь момент... було вирішено, що це те саме водне припинення вогню; ви можете сказати те саме, але без гарантії безпеки. Без гарантії безпеки. Були лише гарантії з Туреччини, але це не гарантії безпеки. І ось кораблі йшли, але в якийсь момент Путін зрозумів, що у нас є гроші, і він більше не може конкурувати на продовольчому ринку. А потім вони почали стріляти по цих кораблях і пішли. Їм щось не сподобалося. Ми побудували власний коридор. Наш власний. І ми гарантувала собі безпеку в цьому коридорі. Люди страждали. Але ми почали перевозити мільйони тонн. І не тільки зерно. Металургія, нафтопродукти тощо. Ось що сталося. Це не було припинення вогню на воді? Це було припинення вогню. Це не було припинення вогню на енергетиці, в повітрі? Це також було припинення вогню.

Але без гарантії безпеки це нуль. Тому що він [Путін], з точки зору угоди, також є нульовим. Він нічого не хоче.

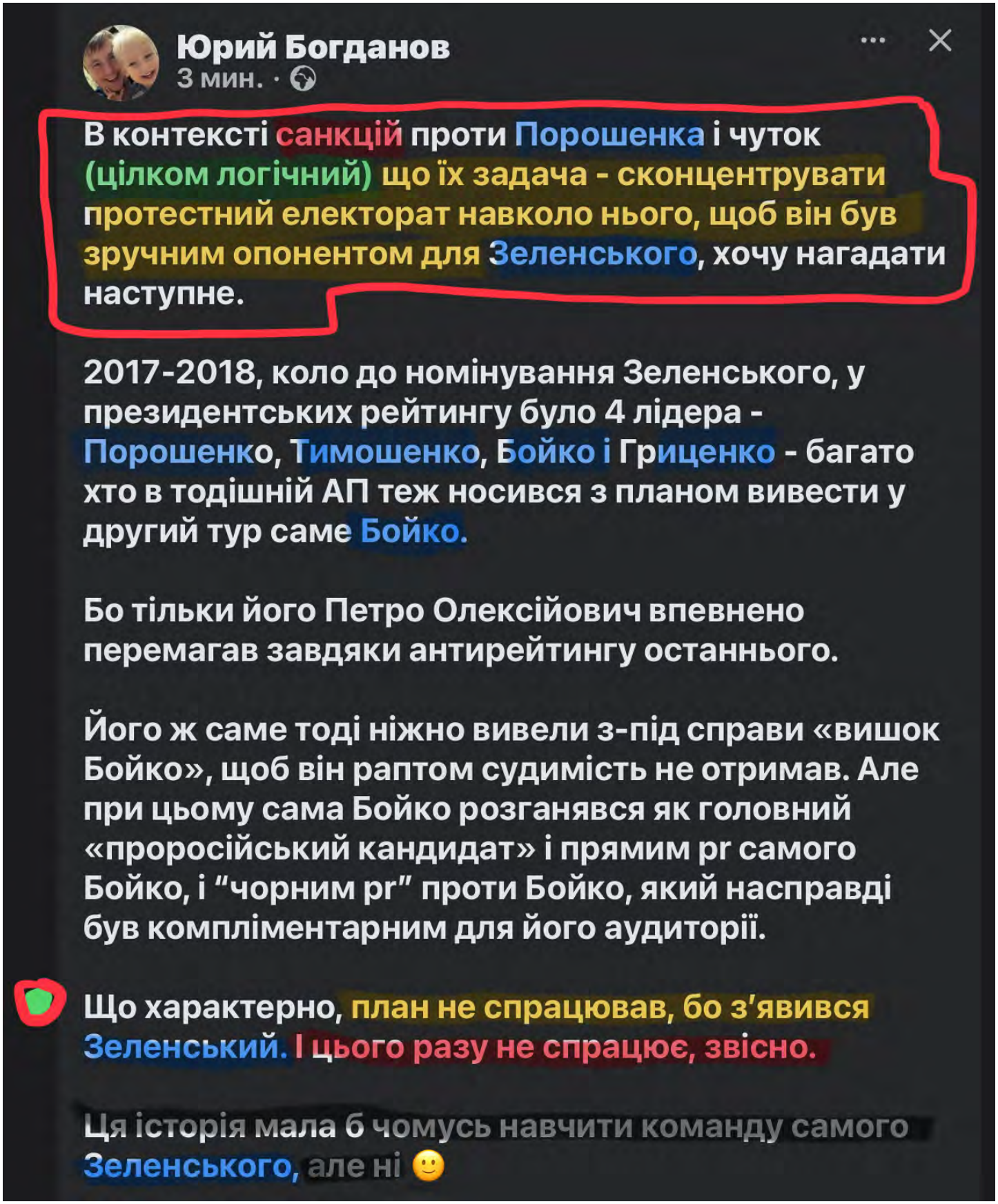
ТЕ: Я розумію від ваших помічників, що ми повинні закінчити там. Але здається, що переговори займуть багато часу.

VZ: Бачиш, моя склянка води порожня. Ми повинні закінчити там.

ТЕ: Дуже дякую. Я ціную ваш час.

***

№ 666

Юрий Богданов
3 мин. ·
В контексті санкцій проти Порошенка і чуток (цілком логічний) що їх задача - сконцентрувати протестний електорат навколо нього, щоб він був зручним опонентом для Зеленського, хочу нагадати наступне.
2017-2018, коло до номінування Зеленського, у президентських рейтингу було 4 лідера - Порошенко, Тимошенко, Бойко і Гриценко - багато хто в тодішній АП теж носився з планом вивести у другий тур саме Бойко.
Бо тільки його Петро Олексійович впевнено перемагав завдяки антирейтингу останнього.
Його ж саме тоді ніжно вивели з-під справи «вишок Бойко», щоб він раптом судимість не отримав. Але при цьому сама Бойко розганявся як головний «проросійський кандидат» і прямим pr самого Бойко, і "чорним pr" проти Бойко, який насправді був компліментарним для його аудиторії.
Що характерно, план не спрацював, бо з'явився Зеленський. І цього разу не спрацює, звісно.
Ця історія мала б чомусь навчити команду самого Зеленського, але ні

***

№ 667

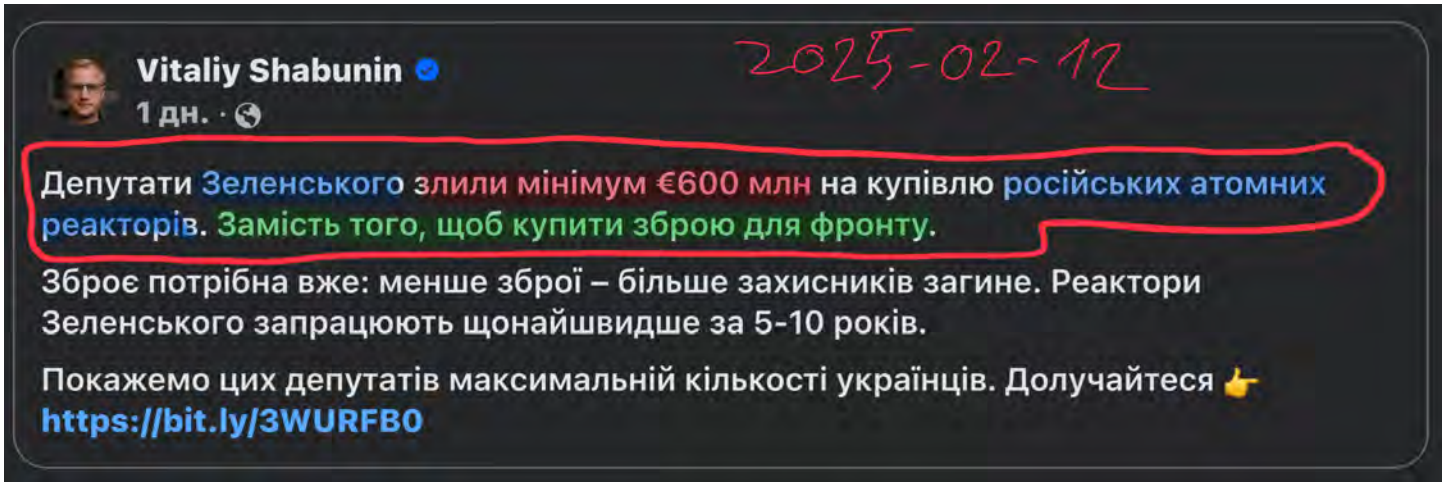

Vitaliy Shabunin
1 дн. ·
2025-02-12
Депутати Зеленського злили мінімум €600 млн на купівлю російських атомних реакторів. Замість того, щоб купити зброю для фронту.
Зброє потрібна вже: менше зброї – більше захисників загине. Реактори Зеленського запрацюють щонайшвидше за 5-10 років.
Покажемо цих депутатів максимальній кількості українців. Долучайтеся 👉
https://bit.ly/3WURFB0

Рис1

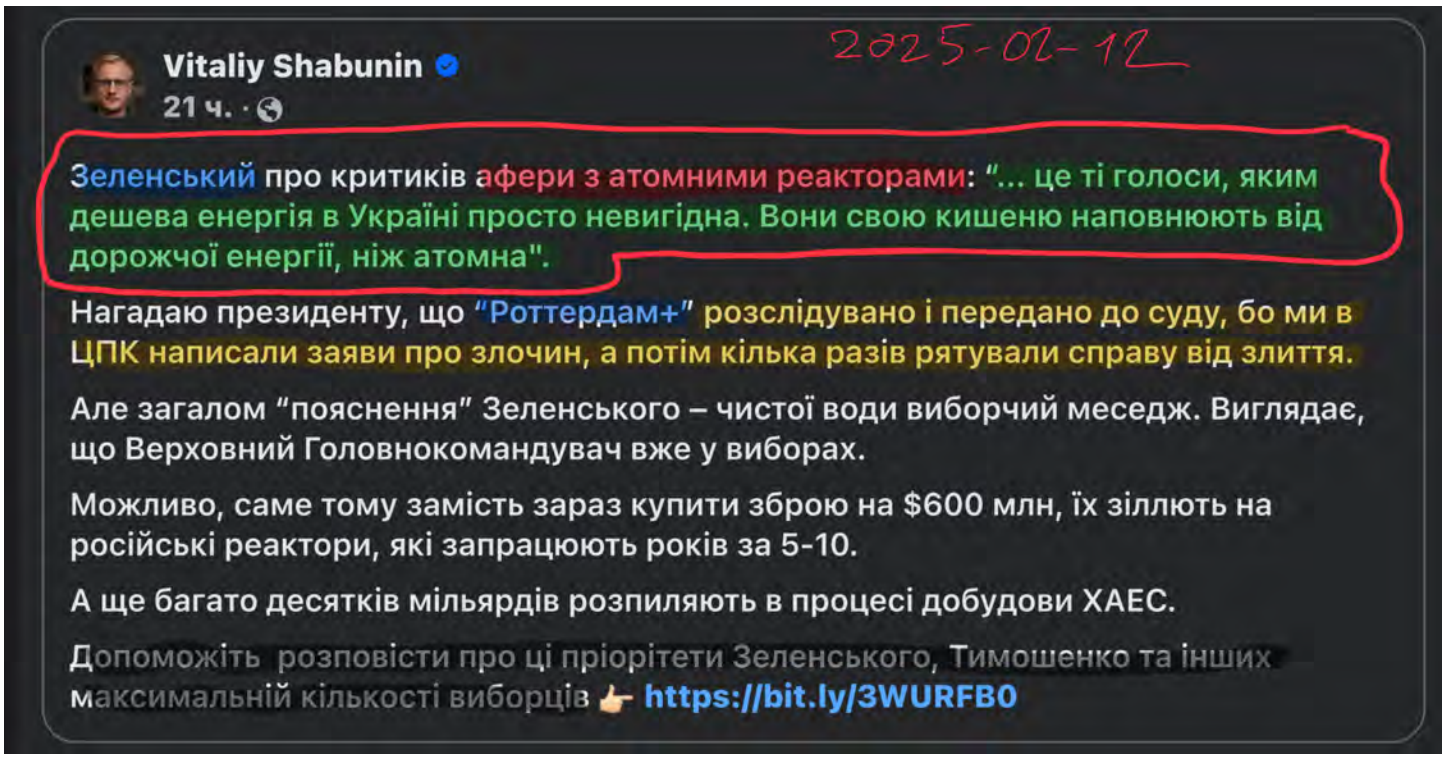

Vitaliy Shabunin
21 ч. ·
2025-02-12
Зеленський про критиків афери з атомними реакторами: "... це ті голоси, яким дешева енергія в Україні просто невигідна. Вони свою кишеню наповнюють від дорожчої енергії, ніж атомна".
Нагадаю президенту, що "Роттердам+" розслідувано і передано до суду, бо ми в ЦПК написали заяви про злочин, а потім кілька разів рятували справу від злиття.
Але загалом "пояснення" Зеленського – чистої води виборчий меседж. Виглядає, що Верховний Головнокомандувач вже у виборах.
Можливо, саме тому замість зараз купити зброю на $600 млн, їх зіллють на російські реактори, які запрацюють років за 5-10.
А ще багато десятків мільярдів розпиляють в процесі добудови ХАЕС.
Допоможіть розповісти про ці пріорітети Зеленського, Тимошенко та інших максимальній кількості виборців 👉 https://bit.ly/3WURFB0

Рис2

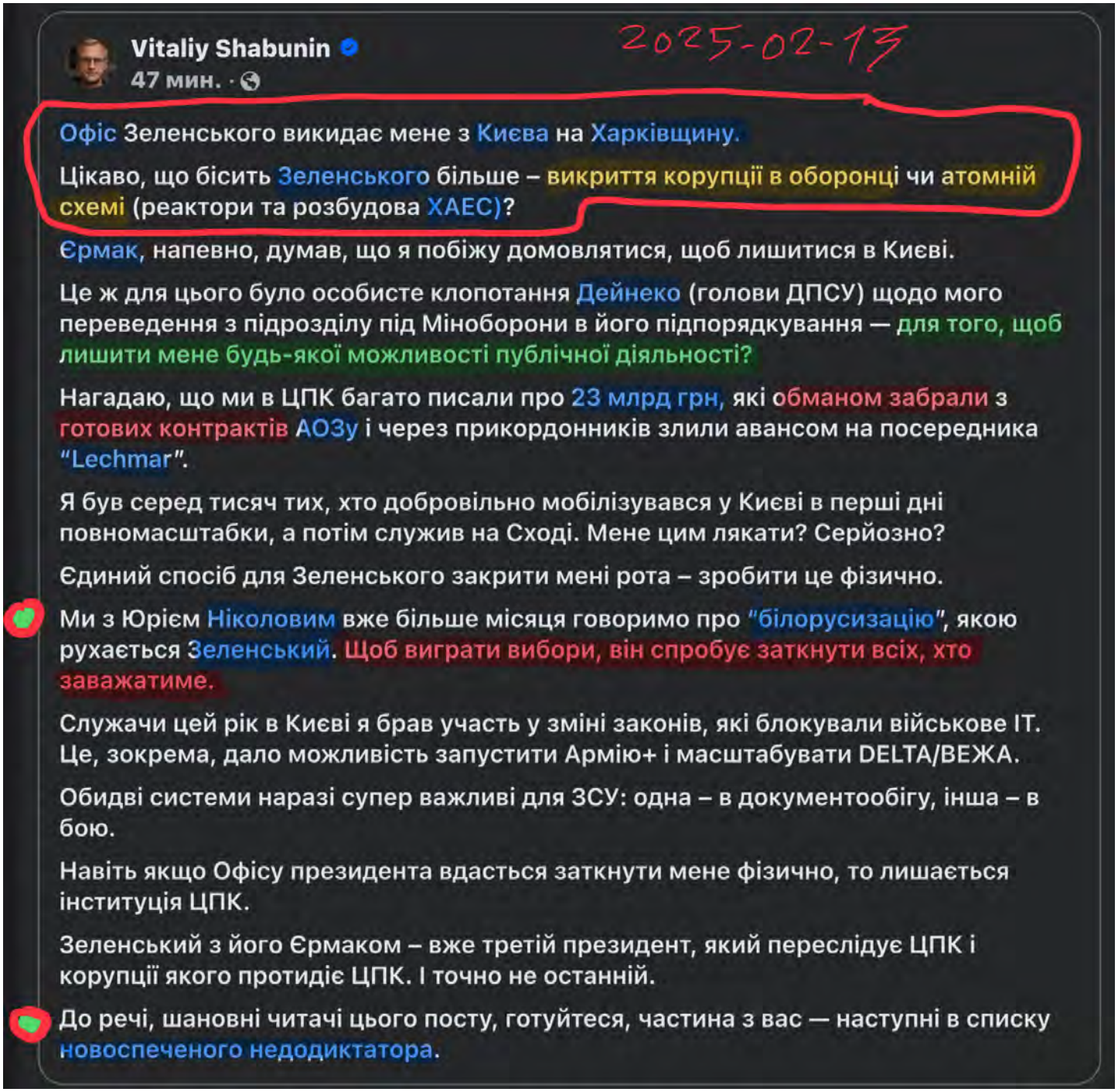

Рис3

***

№ 668

Про санкции, логику, деньги и не только

2025-02-13

Тышкевич

Украинские политические элиты активно готовятся к выборам.

Да, публично топ-спикеры это отрицают (но допускают их проведение). Кампания может быть крайне быстротечной. По крайней мере, если исходить из гипотетического выдвижения Зеленского на второй срок, выборы надо

организовывать быстро. А значит ключевой избиратель - тот, кто находится внутри страны. Соответственно, логика политики по подготовке кампании ориентирована на таких людей.

Сразу открою страшную тайну - большинство их них не сидит в Фейсбук.

> — То есть срез настроений данной площадки отличается от реальных настроений.

Но

> — это лирическое отступление.

А ключевое - это "картина победы" и отсутствие неприятных информационных поводов.

Картину победы, в случае переговоров и, например, обмена территориями организовать легко.

> — Кстати, путин пойдёт на него де факто, но он (поскольку тоже зависит от своей "картины победы) не будет называть его "обменом". Жест доброй воли, перегруппировка - термины можно придумать.

Но вернёмся к украинским реалиям.

Просто представим

> - уход войск РФ из более-менее крупного города, куда условно "на броневике" заезжает президент-освободитель. И произносит речь о демократии и организации выборов. Согласитесь, картинка прекрасная. Можно придумать иной повод, создать другой образ. Суть от этого не меняется.

Но есть одно "но". Точнее два:

1. Картинку можно создать, а донести проблема. Телемарафон в его теперешней реализации потерял как аудиторию так и доверие.

> — Надежд на то, что собранный там пул информационных работников сможет родить яркую информационную кампанию, думаю, нет даже у самых преданных сторонников президента Зеленского. Создавать новые ресурсы - за пару месяцев не раскрутишь. Значит надо выходить на редакции "с именем" и часть ЛОМов имеющих свои площадки.

2. Общественные инициативы и антикоррупционная повестка.

> — Одним из провалов предыдущего президента была попытка создания своего условного "комсомола" и провал в "антикоррупционном" поле коммуникации (точнее провале антикоррупционной политики).

И часть НПО (я бы сказал существенная часть) работали с его конкурентами.

— Президент Зеленский в 2024-м не имеет даже "пионерии", а антикоррупционная волна давно бьёт по ближайшему окружению. То есть имеем некий аналог 2019, где уже Зеленский рискует оказаться в роли Порошенко.

Но есть одно "но".

— Антикоррупционная общественная экосистема, значительная часть СМИ существовали и работали за счёт внешней помощи.

В том числе от USAID. Её (помощи) пока нет. И вероятно в будущем программы будут крайне сильно урезаны.

А значит

— появляется возможность "прикупить" пару НПО, СМИ, групп расследователей коррупционных схем.

Причём дёшево.

— Тот кто это сможет провернуть, получает возможность управлять 10-15% голосов на возможных выборах.

И тут ключевой вопрос "у кого есть свободные деньги".

Тут и сейчас - общественные активисты и журналисты скоро (большинство через месяц-два) исчерпают созданные ранее запасы "на чёрный день".

Таким образом,

— условная скуп.... ой, буду политкорректным, оказание поддержки (грантовой, просто финансовой) со стороны одной из околополитических групп напрямую влияет на перспективы президентских и парламентских выборов.

Как может выглядеть контригра? А мы её видим.

Те же сканкции РНБО это не про наказание - это про ограничения на финансовые ресурсы.

Но кроме такого кнута может быть и пряник.

Например,

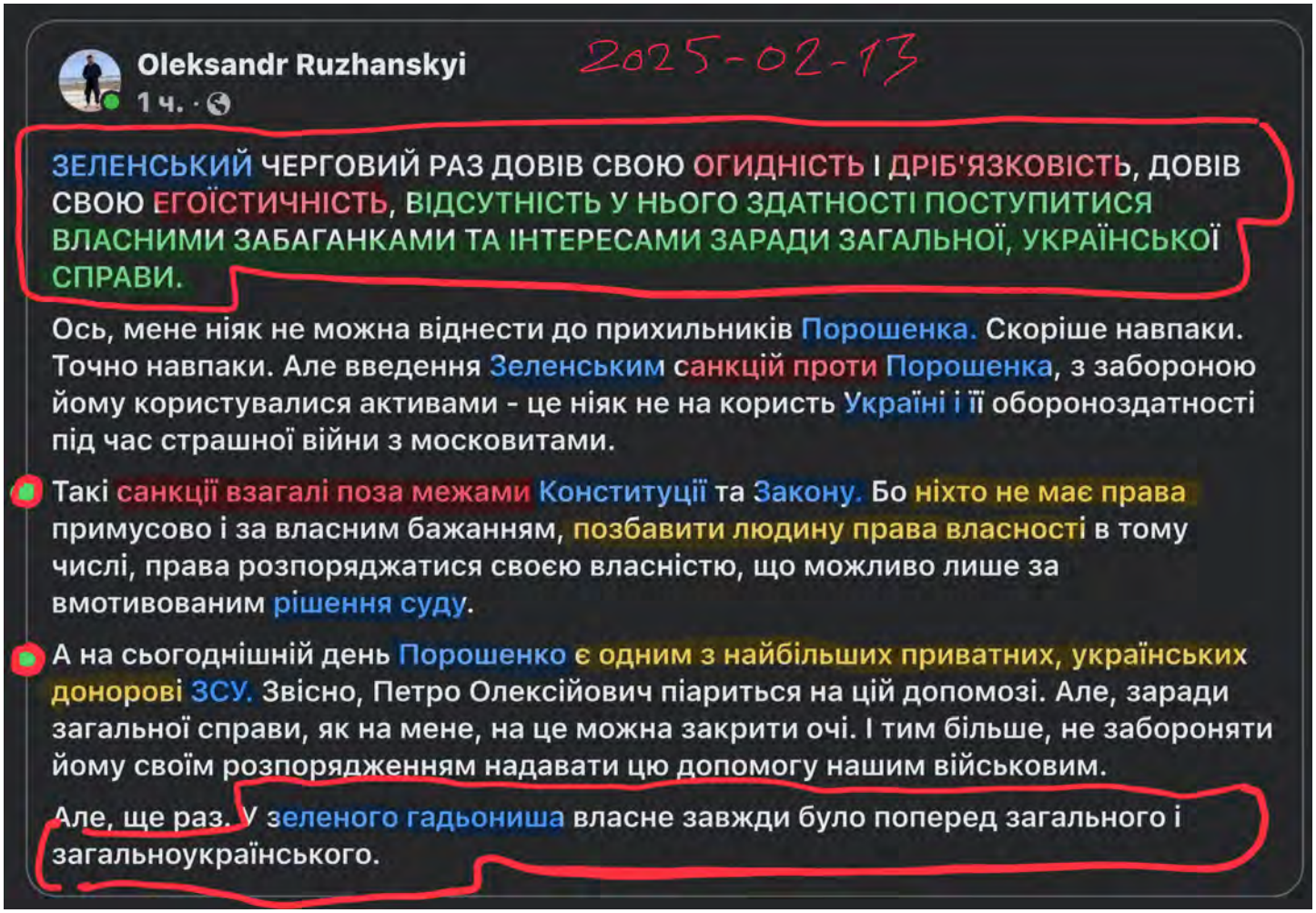
— крупный меценат, который решит спасти, например, сеть антикоррупционных НПО. Или свободную прессу. Могут быть и другие механизмы.

Одним словом, в ближайшие недели возможны новости о жизни, деятельности и «высоких идеалах» сразу нескольких известных украинцев.

***

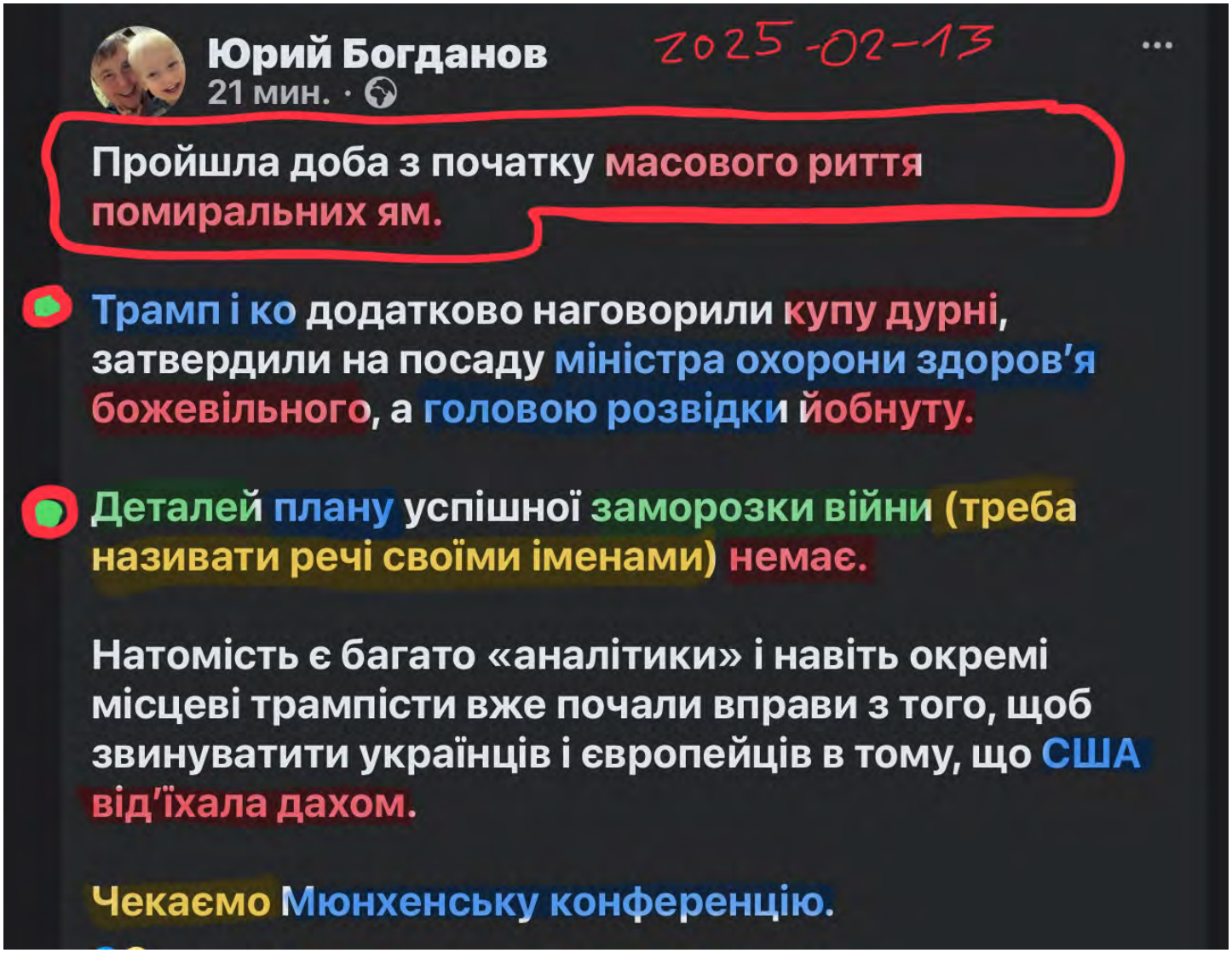
№ 669

Oleksandr Ruzhanskyi
1 ч. ·
2025-02-13
ЗЕЛЕНСЬКИЙ ЧЕРГОВИЙ РАЗ ДОВІВ СВОЮ ОГИДНІСТЬ І ДРІБ'ЯЗКОВІСТЬ, ДОВІВ СВОЮ ЕГОЇСТИЧНІСТЬ, ВІДСУТНІСТЬ У НЬОГО ЗДАТНОСТІ ПОСТУПИТИСЯ ВЛАСНИМИ ЗАБАГАНКАМИ ТА ІНТЕРЕСАМИ ЗАРАДИ ЗАГАЛЬНОЇ, УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ.
Ось, мене ніяк не можна віднести до прихильників Порошенка. Скоріше навпаки. Точно навпаки. Але введення Зеленським санкцій проти Порошенка, з забороною йому користувалися активами - це ніяк не на користь Україні і її обороноздатності під час страшної війни з московитами.
Такі санкції взагалі поза межами Конституції та Закону. Бо ніхто не має права примусово і за власним бажанням, позбавити людину права власності в тому числі, права розпоряджатися своєю власністю, що можливо лише за вмотивованим рішення суду.
А на сьогоднішній день Порошенко є одним з найбільших приватних, українських донорові ЗСУ. Звісно, Петро Олексійович піаріться на цій допомозі. Але, заради загальної справи, як на мене, на це можна закрити очі. І тим більше, не забороняти йому своїм розпорядженням надавати цю допомогу нашим військовим.
Але, ще раз. У зеленого гадьониша власне завжди було поперед загального і загальноукраїнського.

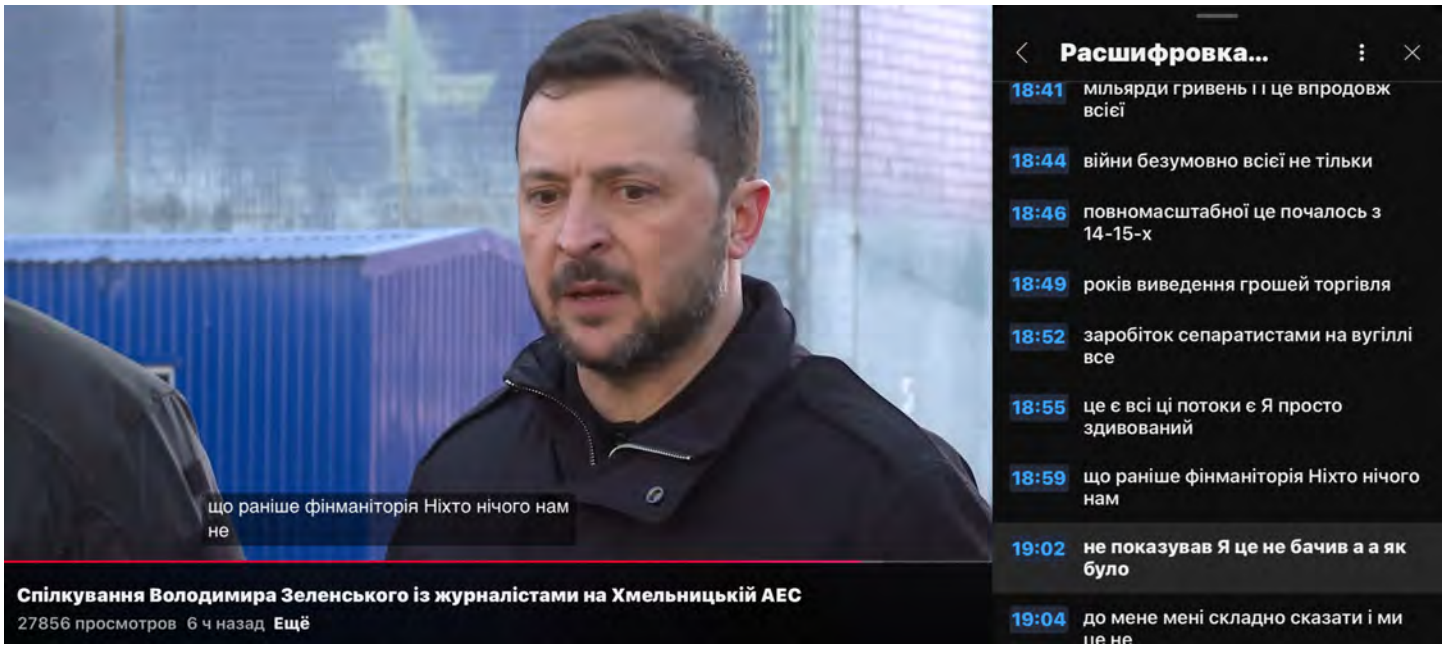
***

№ 670

***

№ 671

Посилання

Рис1

Vlad Sydorenko
22 мин. ·

2025-02-13

Прямая речь Президента Зеленского в Хмельницком. Честно, у меня зашевелились волосы от понимания, насколько все плохо. Процитирую и поясню.

Итак, сама цитата:

«Я просто удивлен, что раньше финмониторинг ничего нам не показывал. Я этого не видел, а как было до меня, сложно сказать. Сейчас служба безопасности и финмониторинг показывают миллиарды.

И все эти люди, Медведчук и Порошенко – они партнеры в этом кейсе, но я не хочу винить, это делают суды.

И это ведь не то, что кто-то там за решеткой из-за санкций. Санкции – это ограничение на сегодняшний день использовать те или иные деньги, которые были заработаны таким незаконным путем» — сказал Президент.

Президент также добавил, что попавшие под санкции могут вернуть выведенные средства в бюджет. Их направят в ВСУ. Тогда санкции будут сняты, заявил Зеленский.

Теперь, смотрите, разбираю и показываю вам, с точки зрения уголовного кодекса.

Даже не политически. А чисто по криминальному кодексу.

1. Раньше финмониторинг ничего нам не показывал. Сейчас служба безопасности и финмониторинг показывают миллиарды.

Президент Зеленский прямым текстом говорит о том, что уволенный пару недель назад глава финмониторинга Игорь Черкасский — совершил госизмену.

Ведь, Зеленский говорит о деньгах Медведчука, значит Игорь Черкасский был в сговоре с обвиняемым в госизмене. То есть, помогал, совершал госизмену.

Вы что-то слышали о проблемах Черкасского? — нет. Он просто ушел. А Зеленский публично говорит, что он госизменник. И ничего.

2. Я не хочу винить, это делают суды.

Как бы, понимаете... Суды никого не винят, и даже не порицают. Суды — оценивают доказательства. Обвиняют (не винят) — прокуроры.

3. Санкции – это ограничение на сегодняшний день использовать те или иные деньги, которые были заработаны таким незаконным путем.

Без суда и следствия, не уполномоченные люди просто собрались и решили, что деньги — незаконные. Если считаете, что незаконные — проверка, уголовное производство, арест.

А так, это называется злоупотребление властью, группой лиц по предварительному сговору.

4. Могут вернуть выведенные средства в бюджет. Их направят в ВСУ. Тогда санкции будут сняты.

Слушайте. Такие действия криминальный кодекс определяет как: вымогательство, бандитизм. Проще говоря — рэкет.

Шок. Если честно.

При этом, я даже не говорю банальщины, что введение санкций против собственных граждан — брутальнейшее нарушение всего юридического, что только есть на планете Земля.

Палата №6.

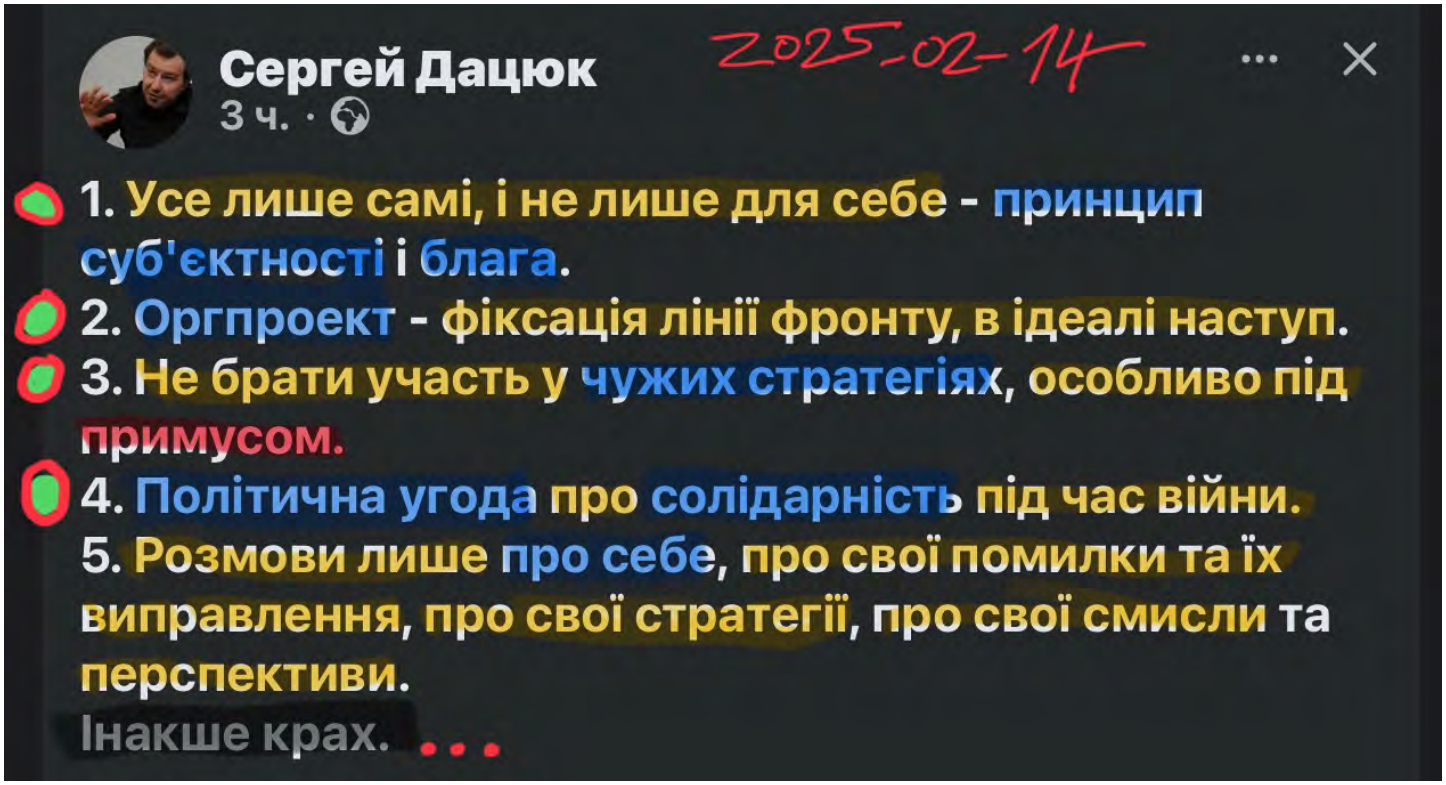
Больше — в моем телеграме.

Поделись и подпишись на Свободный

Рис2

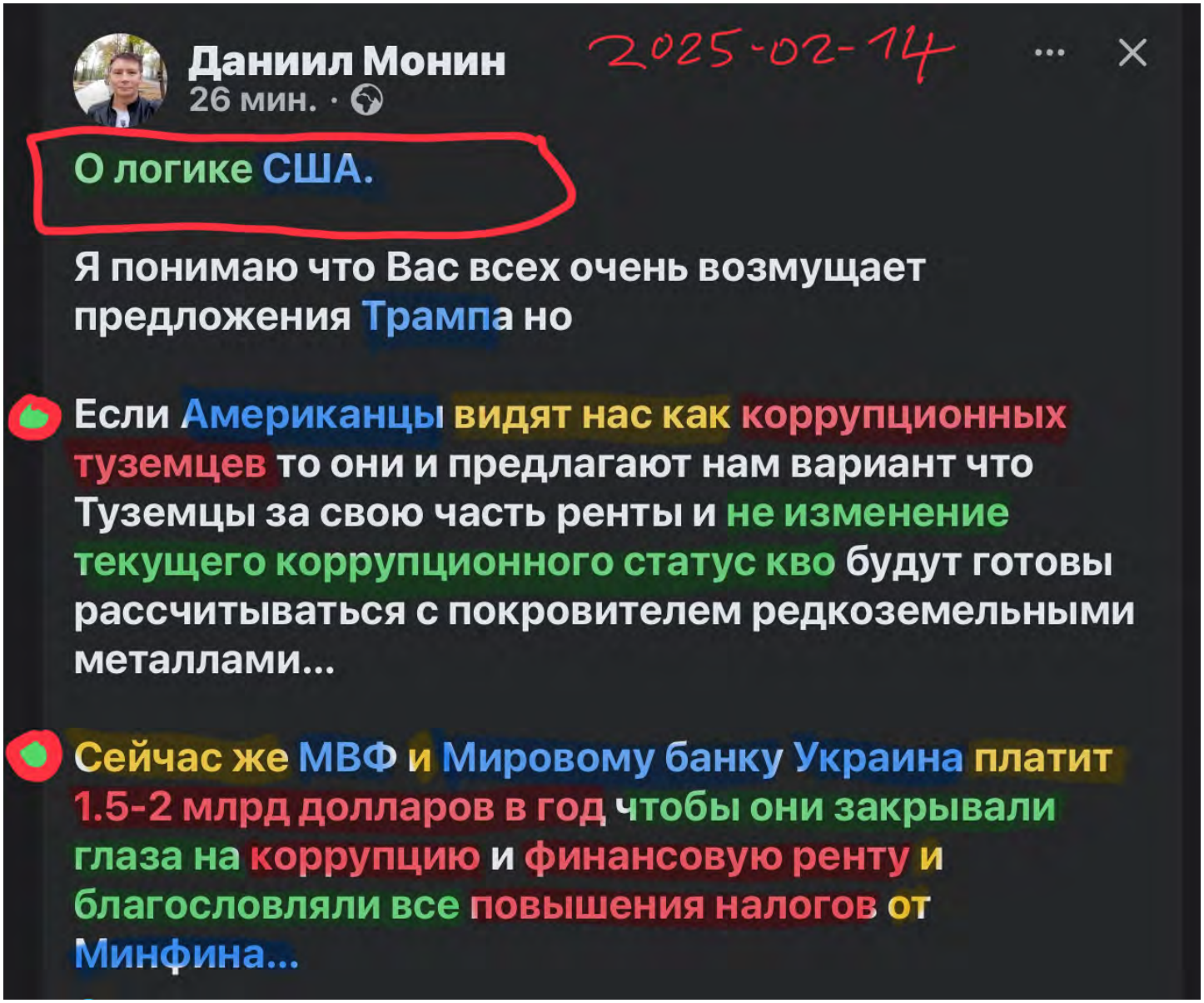
***

№ 672

Сергей Дацюк
3 ч. ·
2025-02-14
1. Усе лише самі, і не лише для себе - принцип суб'єктності і блага.
2. Оргпроект - фіксація лінії фронту, в ідеалі наступ.
3. Не брати участь у чужих стратегіях, особливо під примусом.
4. Політична угода про солідарність під час війни.
5. Розмови лише про себе, про свої помилки та їх виправлення, про свої стратегії, про свої смисли та перспективи.
Інакше крах. . . .

***

№ 673

Даниил Монин
26 мин. ·
2025-02-14
О логике США.
Я понимаю что Вас всех очень возмущает предложения Трампа но
Если Американцы видят нас как коррупционных туземцев то они и предлагают нам вариант что Туземцы за свою часть ренты и не изменение текущего коррупционного статус кво будут готовы рассчитываться с покровителем редкоземельными металлами...
Сейчас же МВФ и Мировому банку Украина платит 1.5-2 млрд долларов в год чтобы они закрывали глаза на коррупцию и финансовую ренту и благословляли все повышения налогов от Минфина...

***

№ 674

***

№ 675

ПРО МАЙБУТНЮ МИРНУ УГОДУ «ЕР-РІЯД 1»

2025-02-15

Кочетков

Головне, що я почув у виступі Дональда Трампа на Мюнхенський конференції (так-так, саме Трампа, бо Джей Венс — лише Трампів аватар!) — це те, що Європі треба роздягнутися і з максимальною сприятливістю підставитися під зазіхання правих і лівих політичних радикалів. Бо така відкритість, бач, робить демократію сильнішою. А те, що всі ці радикали фінансуються і керуються з Кремля, який хоче Європу зґвалтувати і перетворити на власну наложницю, значення не має.

Ну, для Штатів, може, і не має. Поки що. Але ж я все приміряю до України.

Якщо Європі пропонують гуляти голяка вночі по бандитських кварталах і сподіватися, що нічого поганого не станеться, то від України Штати таке просто директивно вимагатимуть.

У цьому сенсі не так важливо, де саме пройде лінія розділення: кілометр туди, два кілометри сюди — це ж все одно українська територія, яку ми втратили. Важливо, щоб умови припинення війни і проведення виборів не містили умов для реалізацію «м’якої сили» недоімперії.

Уявимо, що по команді Трампа, який хоче посприяти своєму партнерові путіну (якого йому треба відтягти від Китаю), у «ер-ріяд 1» (по потенційному місцю укладання) увійдуть вимоги реабілітації тих, хто брав участь «у внутрішньоукраїнському конфлікті». А також вимога дозволити піти на вибори усім діячам та партіям України — воно ж, за американською думкою, сприятиме посиленню єдності і демократії.

І повірте політтехнологу з досвідом, в Україні відразу з'являться партії, які за мир на всю голову, а для цього треба знаходити взаєморозуміння з Москвою. І визнати, що ми теж частково, а може, і нечастково винні, що на нас напали.

А ще виринуть партії «тверезих прагматиків», які за відновлення і розвиток України. А для цього потрібні дешева енергія і фінанси, а дешеві енергоносії, ядерне паливо та дурні гроші — вони ж у росії. Заразом і газова труба до Європи простоювати не буде.

Більше того, з'являться партії фронтовиків і волонтерів, які називають путіна виключно «х*йлом, а росію — п*дор*шкой, але фінансуватися вони з Кремля через наших бізнесменів, для яких гроші не пахнуть. Вони будуть жорстко вимагати репарацій від клятого агресора — у вигляді все тих же дешевих енергоносіїв... Тобто, відновлення нашої енергетичної і фінансової залежності від недоімперії.

Не маю сумнівів, що приховано проросійські партії отримають підтримку у втомленого і зневіреного населення України. А ще більше — у тих українців, які вже три роки за кордонам, і у нашій ситуації орієнтуються лише по піар-кампаніях у соцмережах.

Першочерговим завданням нової Верховної Ради, нагадаю, буде прибрати з Конституції України намір стати членом НАТО (це вже вирішено і не обговорюється!).

А заразом і шлях до ЄС прибрати, бо не можна записувати у Основний Закон те, що залежить не від нас.

А щоб двічі не вставати, тобто, не голосувати зайвий раз за зміни Конституції, може, є сенс посилити парламентську республіку в Україні?

Виключно як запоруку незалежності, миру і розвитку?

Наприклад,

за рахунок обрання Президента Україні у Верховній Раді.

І ж оберуть! Якусь нову інкарнацію Віктора Медведчука.

Який почне не у дурнуватому турборежимі, а спокійно, зважено і системно «знімати протиріччя і прибирати розбіжності, які призвели до війни» (хоча

тоді війна у нас вже буде називатися «вимушеною СВО з боку дружньої росії»).

А далі — лише крок до створення союзною держави з братніми слов'янськими народами.

І все це під поблажливі кивання з боку США, Китаю і ЄС.

Не вірите? Бо неможливо? Так і в обрання двічі несудимого Віктора Януковича після його фіаско-2004 теж мало хто вірив.

Переконаний, що описаний сценарій страшнішій навіть за воєнну поразку, як би вона сталося, бо Україна чинила гідний спротив.

А у політичному СВО ризикуємо розгромно програти завдяки власній тупості і жадібності.

Тому

— розпливчастість безпекових гарантій для України у майбутній угоді, яка значною мірою буде базуватися на «мінску 2» і «стамбулі 1», вважаю передбачуваною і несуттєвою.

Тому що справжніх гарантій, окрім нашої власної сили, не існує.

А от «захисні споруди» проти «електорального СВО» з боку росії конче потрібні.

І вони мають бути значно міцнішими, ніж те, що в нас набудували поблизу фронту.

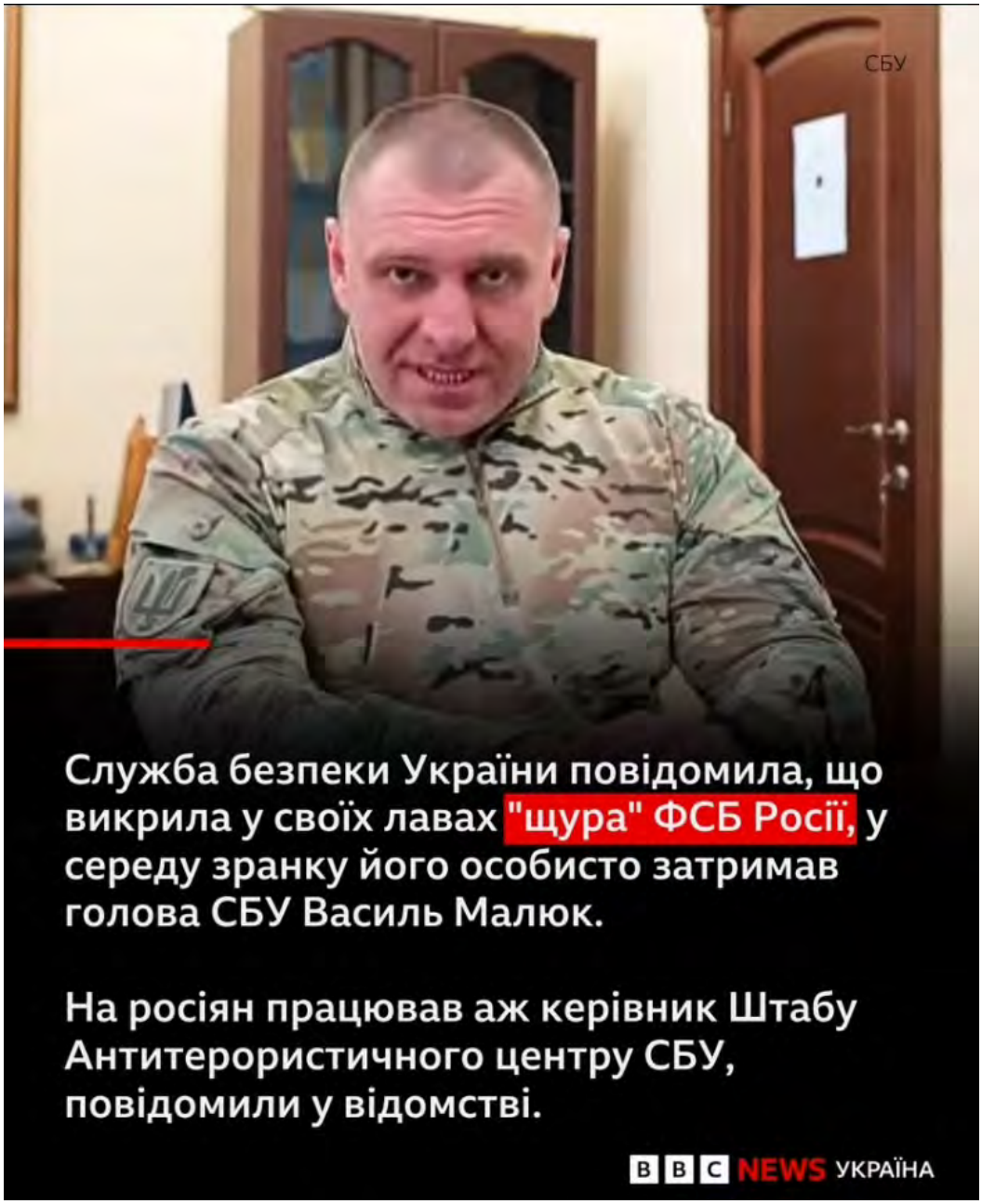
Питання, як завжди, одне, проте неминуче:

— хто з нашої влади здатен на адекватний ситуації переговорний рівень?

***

№ 676-1

12 лютого 2025 року зненацька з'ясувалось, що в Україні є дві людини, які досі не знали, що штаб Антитерористичного центру при СБУ, щонайменше, з 2015 року працює на спецслужби Росії

2025-02-15

Бойко

Про це знала вся країна:

> — про злочинну діяльність начальника штабу АТЦ при СБУ я ще в 2020 році зняв документальний фільм, у травні 2021 року за моєю заявою було зареєстровано кримінальне провадження (у якому, до речі, досі не проведено жодної слідчої дії), була викрита ціла група співробітників ДБР і військової прокуратури Київського гарнізону, які допомагали зрадникам з СБУ замітати сліди.

Більш того, 25 березня 2019 року екс-співробітник штабу АТЦ при СБУ підполковник Василь Прозоров провів брифінг у Москві, де розповів, що він передавав спецслужбам Російської Федерації інформацію про діяльність українських силових структур.

I —

— «лише дві людини нічого про це не знали раніше – голова СБУ ***Малюк*** і народний експерт з усіх питань ***Бутусов***».

Дмитро ***Козюра***, якого Малюк 12 лютого 2025 року оголосив зрадником – це не перший начальник штабу АТЦ при СБУ, який працює на Росію.

До Козюри, починаючи з 2015 року, штаб АТЦ при СБУ з не меншим успіхом очолював генерал-майор Геннадій ***Кузнецов***, який займався тим же ж самим – саме про його діяльність на брифінгу в Москві вихвалявся колишній підлеглий Кузнецова ***Прозоров***.

Втім, Бутусов навіть не підозрює, що в Козюри був попередник – народний експерт з усіх питань написав, що «посаду начальника штабу Антитерористичного центру при СБУ Дмитро Козюра обійняв у 2016 році», а чесні та непідкупні видання на кшталт «Главкома» цю маячню передрукували.

Насправді в 2016 році Козюра завдяки зусиллям тихого алкоголіка Анатолія Дублика, який організував кидання гранати під Верховною Радою 31 серпня 2015 року та вигадав російську операцію «Шатун» (зараз Анатолій Ярославович протирає штани в апараті РНБОУ), був призначений начальником управління «Т» ДЗНД СБУ.

А на посаді начальника штабу АТЦ при СБУ Козюра змінив Кузнєцова вже після того, як були отримані достеменні докази роботи Кузнецова на ФСБ.

Зокрема – записана розмова між начальником ГУ СБУ в АР Крим ***Кулінічем*** і його московським куратором ***Сівковичем***:

«Сівкович: А департамент контррозвідки повністю не його (мається на увазі, що голова СБУ Баканов не контролює ДКР СБУ)?

Кулініч: Я там плюс-мінус утримую ***, тому задача на це місце вивести «Охотніка» ... на першого зама.

Сівкович: Коли все буде вже більш-менш готово, воно швидко може бути, я просто швидко не хочу тому, що ви кадри не поставите, хоча якщо «Охотніка» переконаєте, що «Охотнік»... Хоча б «Охотніка» поставте першим замом... Тому, що лінія контррозвідки, якщо «Охотнік» її забере і цю штуку, то воно буде непогано, інше можемо самі там...»

«Охотнік», він же ж «Собачник» – це начальник Штабу АТЦ при СБУ генерал-майор ***Кузнецов***, якого у ФСБ планували призначити керівником АТЦ при СБУ замість Руслана ***Баранецького***.

За посадою керівник АТЦ при СБУ є першим заступником голови СБУ і, за розподілом обов’язків, контролює діяльність Департаменту контррозвідки.

А своє прізвисько ***Кузнєцов*** отримав через палку любов до мисливських собак, яких він не тільки купляв, а навіть викрадав.

Ось, наприклад, історія, про те, як генерал-майор Кузнєцов у присутності першого заступника голови СБУ генерал-майора Баранецького наприкінці грудня 2019 року під час так званого «обміну полоненими» на лінії розмежування з окупованою частиною Донецької області прямо на автозаправці вкрав мисливського собаку рідкісної породи Цвергшнауцер. Цього собаку Кузнєцов потім перепродав у Києві.

https://naspravdi.today/uk/2020/07/05/holovnyy-po-obminakh/

Звісно, про кримінальні нахили Кузнєцова, а також про те, що він розкрадає грошове забезпечення своїх підлеглих, забезпечує охорону концертів Вакарчука з оплатою «чорним налом» і продає місяця в списку на обмін полоненими прекрасно знали в спецслужбах Російської Федерації. На цьому, власне, Кузнєцова й завербували.

Але ***Малюк*** про це чомусь не розповідає.

У нього претензії тільки до Козюри.

А попередній начальник Штабу АТЦ при СБУ Кузнєцов тихенько вийшов на пенсію та живе в своєму маєтку на київських Осокорках, який збудував на гроші, виручені від продажу місць у списку на обмін полоненими (за включення в цей список з українських полонених, ув'язнених окупантами, або з їхніх родичів у СБУ брали від 32 тисяч до 80 тисяч доларів).

***

№ 676-2

Головний по «обмінах»

2020

Володимир Бойко, *http://volodymyrboyko.com*

У цьому світі не буває трьох речей: секретів, випадковостей і співпадінь.

За два дні до Нового 2020 року біля контрольно-пропускного пункту в'їзду-виїзду «Майорське», що на лінії розмежування з молодою та гордою «Донецькою народною республікою», вкрай здивований перший заступник голови Служби безпеки України генерал-майор Руслан Баранецький спостерігав картину, гідну пера військового прокурора: кілька співробітників СБУ тягнули в автомобіль начальника штабу Антитерористичного центру при СБУ генерал-майора Геннадія Кузнецова собаку рідкісної породи Цвергшнауцер, якого Кузнецов наказав викрасти на одній з автозаправних

станцій Донецької області. Доки йшов так званий «обмін полоненими», правнуки Дзержинського оберігали нового чотирилапого друга Кузнєцова та думали, як доправити викрадену псюру до елітного особняка Геннадія Івановича на столичних Осокорках. Втім, відповідальне завдання було з честю виконано, собаку під конвоєм доставили до Києва, де Кузнецов його вигідно продав наступному хазяїну.

Рис1

Собака, вкрадений 29 грудня 2019 року в Донецькій області. Знімок зроблений під час «обміну полоненими» в автомобілі начальника штабу АТЦ при СБУ генерал-майора Кузнецова

Ось так 29 грудня 2019 року уперше за два роки проходив «обмін полоненими», влаштований помічником президента Андрієм Єрмаком та його соратником і довіреною особою Геннадієм Кузнецовим. А ще за кілька днів по тому стало відомо, що українська сторона продавала місця в «списку на обмін» і звільнила з «полону» не тільки кількох військовослужбовців Збройних Сил України, але й поплічників терористів, яких влада ДНР кинула за ґрати за участь у грабежах.

З юридичної точки зору ніякого обміну полонених, звісно, немає, як юридично немає й самих полонених, оскільки Україна досі не визнала наявність збройного конфлікту на своїй території. Насправді в центрі Європи на початку ІІІ тисячоліття процвітає торгівля людьми, на якій заробляють як співробітники Служби безпеки України, так і бойовики з так званих «народних республік». Між обома ворогуючими сторонами давно налагоджено ділове співробітництво та розподіл спільно зароблених коштів.

Працює цей кримінальний бізнес за наступною схемою. Наприклад, у ДНР та ЛНР утримується два десятки українських військовослужбовців і бойовики готові їх обміняти на своїх комбатантів. Але список тих, кого хоче забрати українська сторона, складається в штабі Антитерористичного центру при СБУ і в цей список начальник штабу генерал-майор СБУ Геннадій Кузнецов, широко відомий у вузьких колах під прізвиськом «Собачник», включає лише 2 або 3 українських солдати. А решта 15 – 20 осіб – це бізнесмени, які проживають на окупованій території і яких бойовики затримують спеціально для того, щоби вони заплатили за включення їх «Собачником» в український список на обмін. Або навіть колишні бойовики чи їх посібники, яки чимсь провинились перед окупаційною владою й потрапили до в’язниці. Місце в списку коштує від 30 до 80 тисяч доларів і в ході «обміну» 29 грудня 2019 року гроші заплатив кожний другий з тих, кого Україна забрала з в’язниць ДНР або ЛНР.

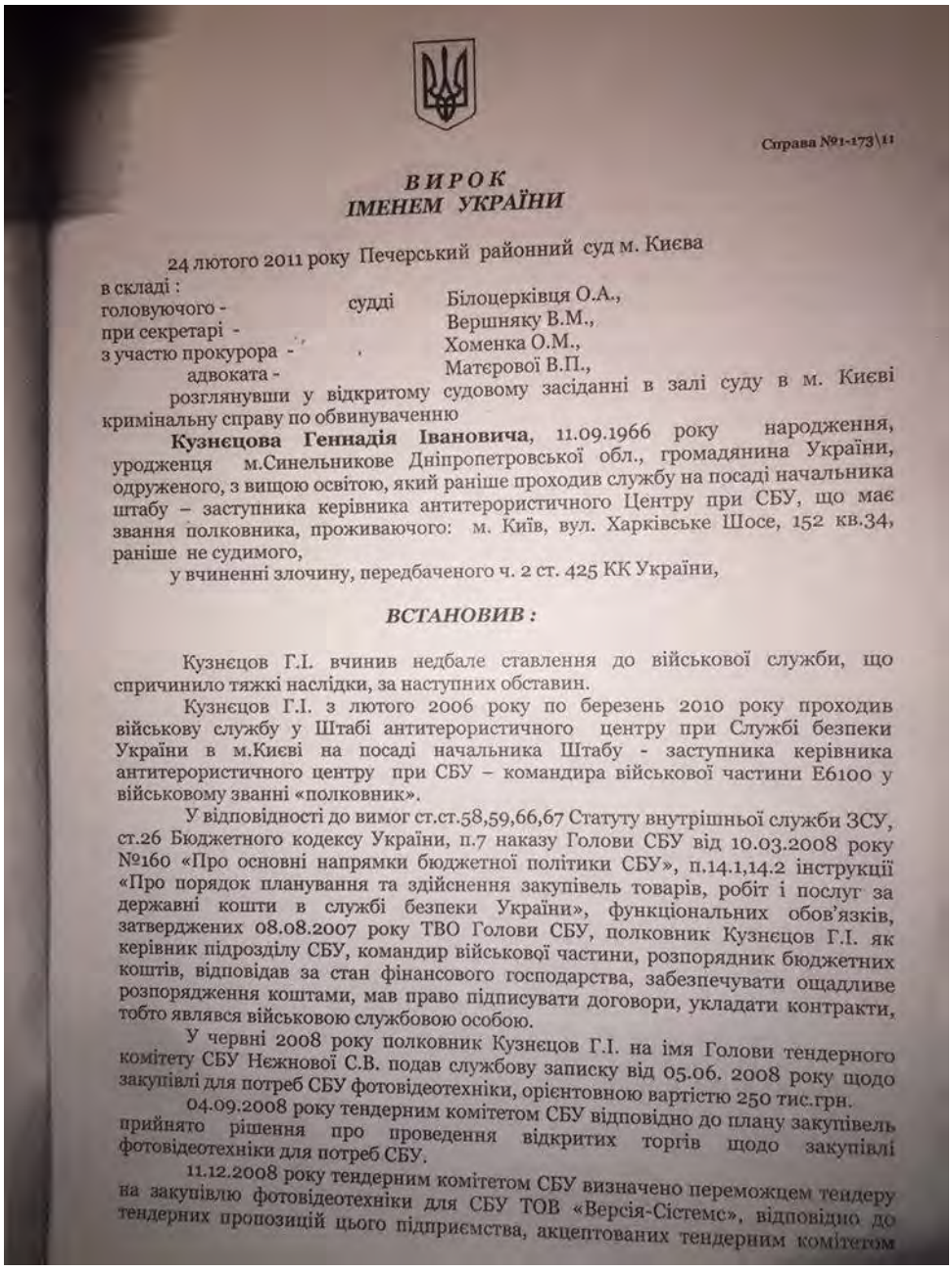
Постать людини, яка в Україні відповідає за «обмін полоненими», вирішує, кого визволяти, та встановлює тарифи на включення в обмінні списки

настільки неординарна, що варта не тільки докладної публікації, але й балетної чи оперної постановки. Погодьтесь, не кожного дня можна зустріти доконаного корупціонера з судимістю за плечима й погонами генерал-майора на плечах.

1. Генерал від собаківництва

Прізвисько «Собачник» нинішньому начальникові штабу Антитерористичного центру при СБУ Геннадію Кузнецову дали колеги по службі тому, що за фахом він кінолог, тобто доглядач за службовими собаками, і ні до якої іншої роботи не придатний. Кузнецова два рази виганяли зі Служби безпеки України за вчинення корупційних проступків, але кожного разу він поновлювався, як стверджують джерела в СБУ, на «комерційних засадах».

І це при тому, що 24 лютого 2011 року за недбале ставлення до військової служби Геннадій Кузнецов був засуджений вироком Печерського районного суду Києва.

Справа №1-173\11

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 лютого 2011 року Печерський районний суд м. Києва

в складі :
головуючого - судді Білоцерківця О.А.,
при секретарі - Вершняку В.М.,
з участю прокурора - Хоменка О.М.,
адвоката - Матєрової В.П.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві кримінальну справу по обвинуваченню

Кузнєцова Геннадія Івановича, 11.09.1966 року народження, уродженця м.Синельникове Дніпропетровської обл., громадянина України, одруженого, з вищою освітою, який раніше проходив службу на посаді начальника штабу – заступника керівника антитерористичного Центру при СБУ, що має звання полковника, проживаючого: м. Київ, вул. Харківське Шосе, 152 кв.34, раніше не судимого,

у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 425 КК України,

ВСТАНОВИВ :

Кузнєцов Г.І. вчинив недбале ставлення до військової служби, що спричинило тяжкі наслідки, за наступних обставин.

Кузнєцов Г.І. з лютого 2006 року по березень 2010 року проходив військову службу у Штабі антитерористичного центру при Службі безпеки України в м.Києві на посаді начальника Штабу - заступника керівника антитерористичного центру при СБУ – командира військової частини Е6100 у військовому званні «полковник».

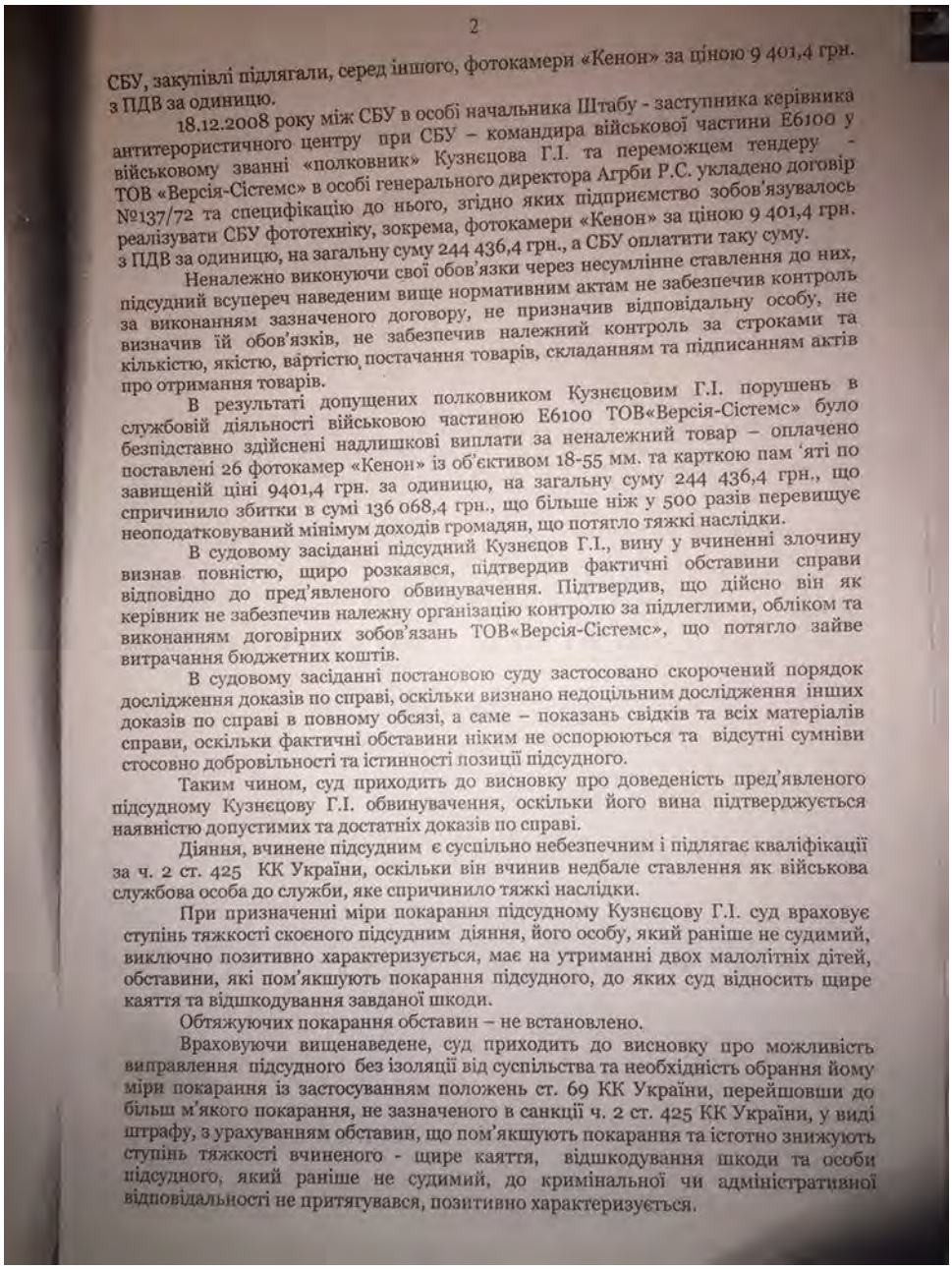
У відповідності до вимог ст.ст.58,59,66,67 Статуту внутрішньої служби ЗСУ, ст.26 Бюджетного кодексу України, п.7 наказу Голови СБУ від 10.03.2008 року №160 «Про основні напрямки бюджетної політики СБУ», п.14.1,14.2 інструкції «Про порядок планування та здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти в службі безпеки України», функціональних обов'язків, затверджених 08.08.2007 року ТВО Голови СБУ, полковник Кузнєцов Г.І. як керівник підрозділу СБУ, командир військової частини, розпорядник бюджетних коштів, відповідав за стан фінансового господарства, забезпечувати ощадливе розпорядження коштами, мав право підписувати договори, укладати контракти, тобто являвся військовою службовою особою.

У червні 2008 року полковник Кузнєцов Г.І. на імя Голови тендерного комітету СБУ Нєжнової С.В. подав службову записку від 05.06. 2008 року щодо закупівлі для потреб СБУ фотовідеотехніки, орієнтовною вартістю 250 тис.грн.

04.09.2008 року тендерним комітетом СБУ відповідно до плану закупівель прийнято рішення про проведення відкритих торгів щодо закупівлі фотовідеотехніки для потреб СБУ.

11.12.2008 року тендерним комітетом СБУ визначено переможцем тендеру на закупівлю фотовідеотехніки для СБУ ТОВ «Версія-Сістемс», відповідно до тендерних пропозицій цього підприємства, акцептованих тендерним комітетом

Рис

СБУ, закупівлі підлягали, серед іншого, фотокамери «Кенон» за ціною 9 401,4 грн. з ПДВ за одиницю.

18.12.2008 року між СБУ в особі начальника Штабу - заступника керівника антитерористичного центру при СБУ – командира військової частини Е6100 у військовому званні «полковник» Кузнєцова Г.І. та переможцем тендеру - ТОВ «Версія-Сістемс» в особі генерального директора Агрби Р.С. укладено договір №137/72 та специфікацію до нього, згідно яких підприємство зобов'язувалось реалізувати СБУ фототехніку, зокрема, фотокамери «Кенон» за ціною 9 401,4 грн. з ПДВ за одиницю, на загальну суму 244 436,4 грн., а СБУ оплатити таку суму.

Неналежно виконуючи свої обов'язки через несумлінне ставлення до них, підсудний всупереч наведеним вище нормативним актам не забезпечив контроль за виконанням зазначеного договору, не призначив відповідальну особу, не визначив їй обов'язків, не забезпечив належний контроль за строками та кількістю, якістю, вартістю постачання товарів, складанням та підписанням актів про отримання товарів.

В результаті допущених полковником Кузнєцовим Г.І. порушень в службовій діяльності військовою частиною Е6100 ТОВ«Версія-Сістемс» було безпідставно здійснені надлишкові виплати за неналежний товар – оплачено поставлені 26 фотокамер «Кенон» із об'єктивом 18-55 мм. та карткою пам 'яті по завищеній ціні 9401,4 грн. за одиницю, на загальну суму 244 436,4 грн., що спричинило збитки в сумі 136 068,4 грн., що більше ніж у 500 разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, що потягло тяжкі наслідки.

В судовому засіданні підсудний Кузнєцов Г.І., вину у вчиненні злочину визнав повністю, щиро розкаявся, підтвердив фактичні обставини справи відповідно до пред'явленого обвинувачення. Підтвердив, що дійсно він як керівник не забезпечив належну організацію контролю за підлеглими, обліком та виконанням договірних зобов'язань ТОВ«Версія-Сістемс», що потягло зайве витрачання бюджетних коштів.

В судовому засіданні постановою суду застосовано скорочений порядок дослідження доказів по справі, оскільки визнано недоцільним дослідження інших доказів по справі в повному обсязі, а саме – показань свідків та всіх матеріалів справи, оскільки фактичні обставини ніким не оспорюються та відсутні сумніви стосовно добровільності та істинності позиції підсудного.

Таким чином, суд приходить до висновку про доведеність пред'явленого підсудному Кузнєцову Г.І. обвинувачення, оскільки його вина підтверджується наявністю допустимих та достатніх доказів по справі.

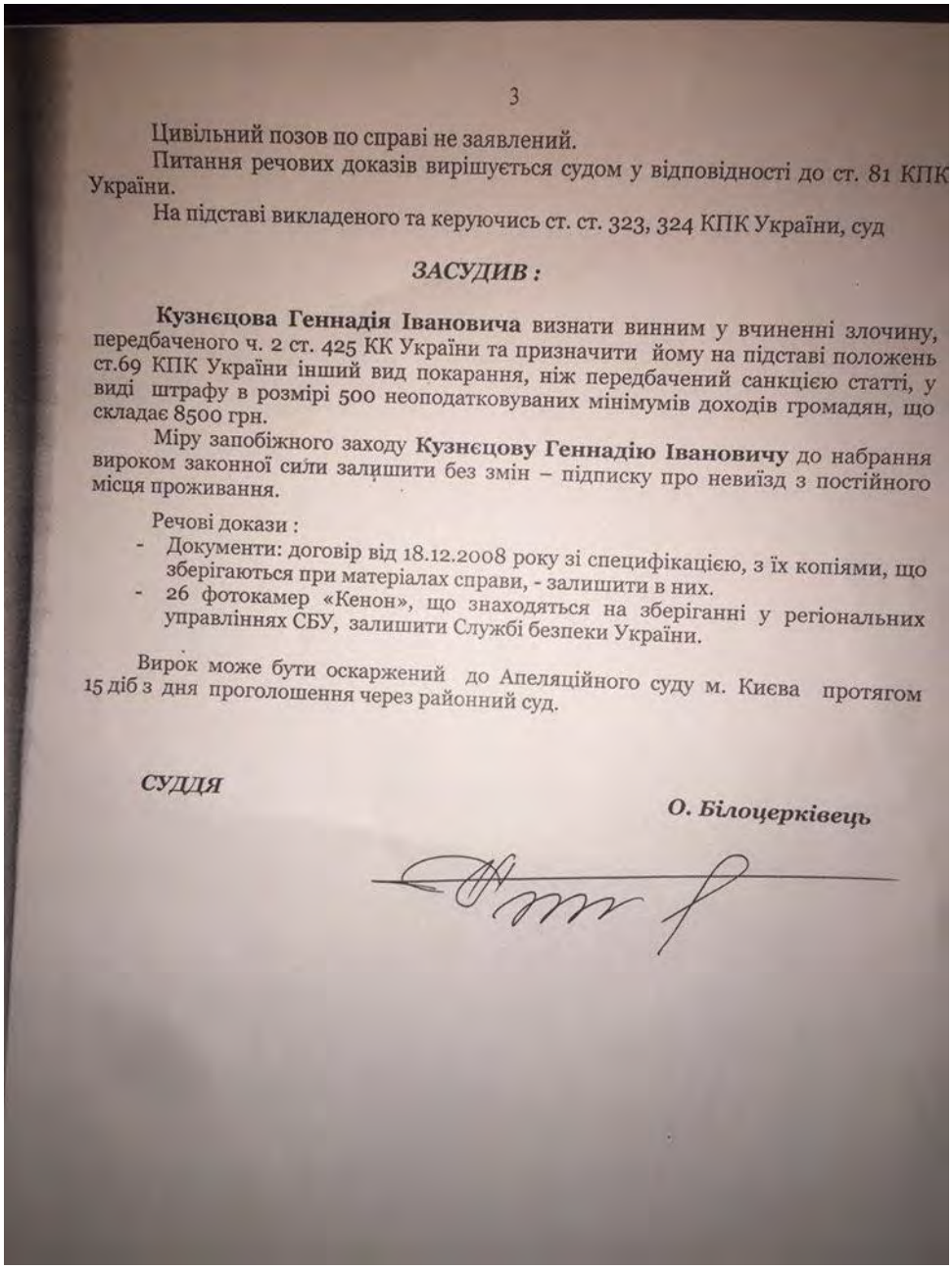
Діяння, вчинене підсудним є суспільно небезпечним і підлягає кваліфікації за ч. 2 ст. 425 КК України, оскільки він вчинив недбале ставлення як військова службова особа до служби, яке спричинило тяжкі наслідки.

При призначенні міри покарання підсудному Кузнєцову Г.І. суд враховує ступінь тяжкості скоєного підсудним діяння, його особу, який раніше не судимий, виключно позитивно характеризується, має на утриманні двох малолітніх дітей, обставини, які пом'якшують покарання підсудного, до яких суд відносить щире каяття та відшкодування завданої шкоди.

Обтяжуючих покарання обставин – не встановлено.

Враховуючи вищенаведене, суд приходить до висновку про можливість виправлення підсудного без ізоляції від суспільства та необхідність обрання йому міри покарання із застосуванням положень ст. 69 КК України, перейшовши до більш м'якого покарання, не зазначеного в санкції ч. 2 ст. 425 КК України, у виді штрафу, з урахуванням обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого - щире каяття, відшкодування шкоди та особи підсудного, який раніше не судимий, до кримінальної чи адміністративної відповідальності не притягувався, позитивно характеризується.

Рис

3

Цивільний позов по справі не заявлений.

Питання речових доказів вирішується судом у відповідності до ст. 81 КПК України.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 323, 324 КПК України, суд

ЗАСУДИВ :

Кузнєцова Геннадія Івановича визнати винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 425 КК України та призначити йому на підставі положень ст.69 КПК України інший вид покарання, ніж передбачений санкцією статті, у виді штрафу в розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що складає 8500 грн.

Міру запобіжного заходу **Кузнєцову Геннадію Івановичу** до набрання вироком законної сили залишити без змін – підписку про невиїзд з постійного місця проживання.

Речові докази :

- Документи: договір від 18.12.2008 року зі специфікацією, з їх копіями, що зберігаються при матеріалах справи, - залишити в них.
- 26 фотокамер «Кенон», що знаходяться на зберіганні у регіональних управліннях СБУ, залишити Службі безпеки України.

Вирок може бути оскаржений до Апеляційного суду м. Києва протягом 15 діб з дня проголошення через районний суд.

СУДДЯ

О. Білоцерківець

Рис

Вирок Печерського районного суду м.Києва від 24 лютого 2011 року в справі №1-1-173/11, яким "Собачник" був засуджений зачем недбале ставлення до військової служби

Але як тільки був повалений злочинний режим Януковича, нова чесна й непідкупна влада розшукала засудженого Кузнецова та 7 березня 2014 року ***призначила Геннадія Івановича, попри судимість, начальником Центру спеціальних операцій «А»***. А в січні 2015 року Кузнецов очолив штаб Антитерористичного центру при СБУ.

Щоправда, подальший кар'єрний шлях Кузнецова був всипаний не тільки трояндами, але й шипами. На початку 2019 року Головне управління внутрішньої безпеки СБУ провело дві службові перевірки щодо Кузнецова. За підсумками першої службової перевірки було встановлено, що Кузнецов протягом 2016 – 2018 років під виглядом антитерористичних навчань

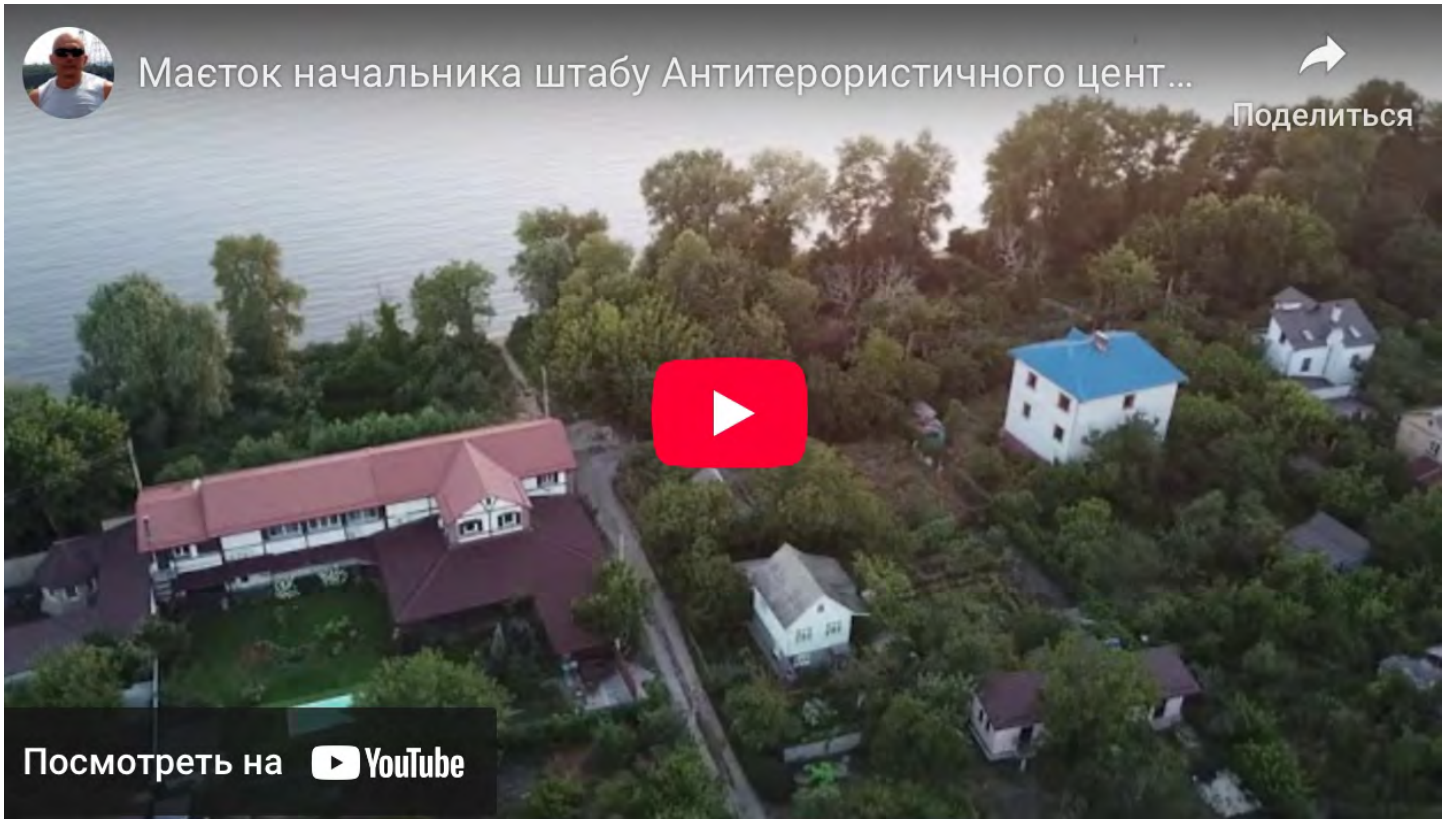
забезпечував охоронні заходи на концертах Святослава Вакарчука. Для охорони концертів Кузнецов незаконно залучав своїх підлеглих, яким оформлював відрядження в зону АТО й підробляв документи, на підставі яких цим офіцерам на час відрядження в два рази збільшувалась зарплатня та встановлювався перерахунок до вислуги років за коефіцієнтом 1 до 3. Але в дійсності в зону АТО ці офіцери не виїздили, ніякого бойового завдання не виконували, натомість обслуговували концерти Вакарчука, а за це Вакарчук виплачував Кузнецову гроші «у конверті».

У ході другого службового розслідування було встановлено, що Кузнецов разом з сім'єю виїжджав під час відпустки на відпочинок до Європи на службовому автотранспорті.

А про те, як Кузнецов розкрадав зарплатню підлеглих, підробляв бухгалтерські документи, закупляв для потреб АТЦ при СБУ у свого товариша по пляшці безпілотні комплекси «Фурія» чи понад рік, чекаючи на відкати, оснащував засобами зв'язку придбаний для АТЦ при СБУ автомобіль «Renault Master», можна взагалі зняти багатосерійний детектив.

Про фінансову дріб'язковість Кузнецова, який вичавлює зі своєї служби усе до копійки, свідчить хоча б той факт, що автомобілі АТЦ кожного дня возять дітей, дружину й тещу Кузнецова. Зокрема особистий водій тещі начальника штаба АТЦ старший лейтенант Давиденко понад 2 роки не з'являвся на своєму робочому місці, оскільки працював домашньою обслугою в Кузнецова, за що він отримував не тільки грошове забезпечення, але ще й премії за рахунок українських платників податків. Навесні 2018 року в цього Давиденка поліція вилучила посвідчення водія за керування службовим автомобілем в стані алкогольного сп'яніння, але навіть після цього він продовжував обслуговувати домашніх улюбленців Кузнецова. Втім, після службового розслідування, коли виявились ці кричущі факти, Давиденко був переведений з водіїв на посаду ситуативного координатора з графіком роботи доба через три з метою залучення до домашніх робіт у садибі Геннадія Івановича.

Завдяки невтомній роботі зі «звільнення полонених» Кузнецов зміг переїхати з квартири по Харківському Шоссе у власний маєток на березі Дніпра на Осокорках з будинком площею 550 квадратних метри. Окрім того, у розпорядженні Геннадія Івановича елітний автомобіль марки Land Rover, власний катер і багато іншого, прихованого від декларації військовослужбовця. Зрозуміло, що все це обслуговується та заправляється за рахунок пального, списаного по фіктивних документах в штабі АТЦ.

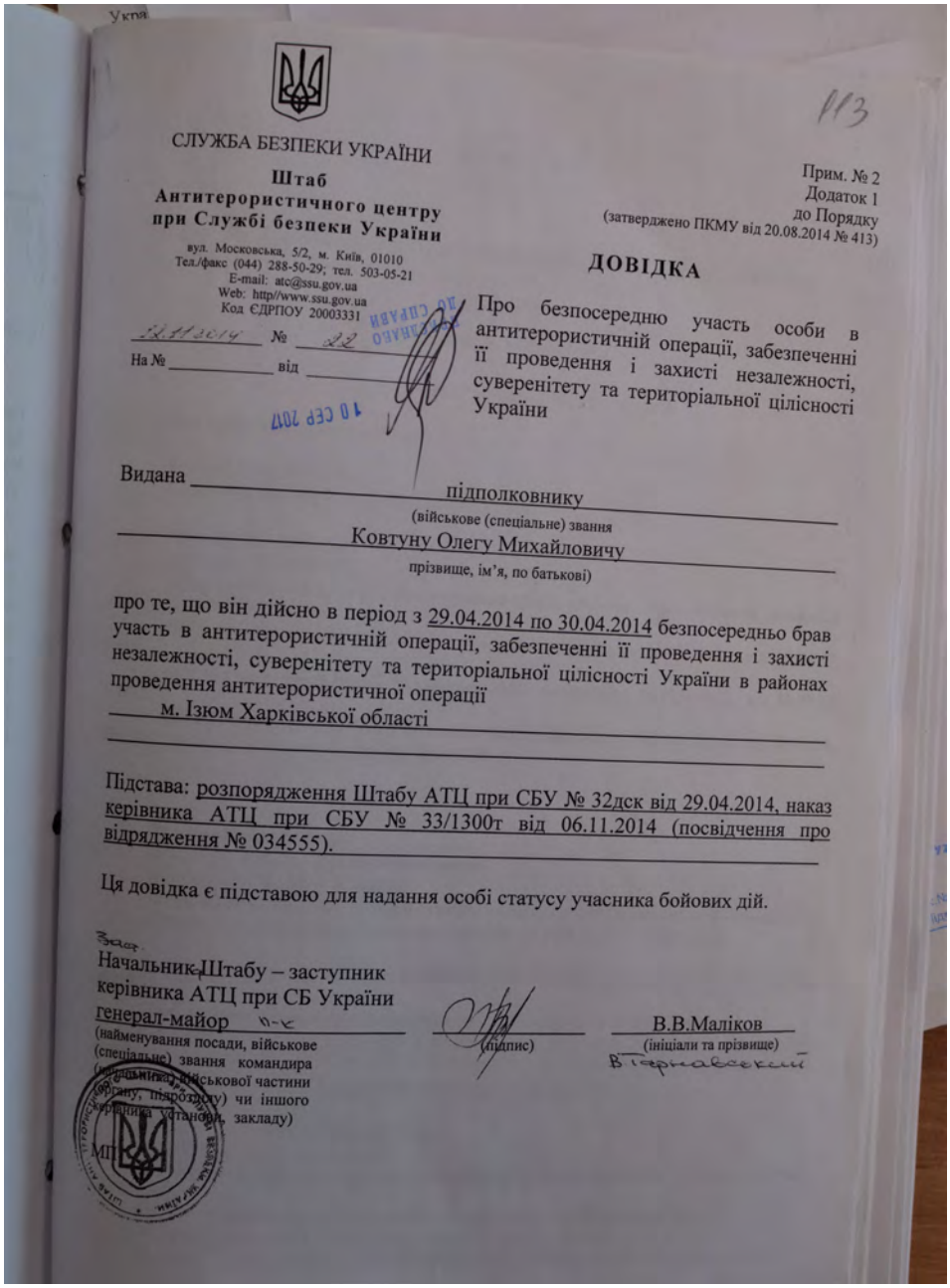

Посилання

Але Кузнецову вдалось домовитись (напевно, безкоштовно) з тодішнім головою СБУ Василем Грицаком, який приховав матеріали службового розслідування від Головної військової прокуратури. У підсумку за розкрадання коштів державного бюджету, підробку документів та охорону концертів Вакарчука Кузнецову лише було оголошено попередження про неповну службову відповідність.

Про те, що коїться в Антитерористичному центрі при СБУ, який понад три роки проводив АТО та наразі здійснює так званий «обмін полоненими», свідчить історія підполковника Ковтуна.

Олег Ковтун прийшов в СБУ в жовтні 1997 року й 20 років прослужив на офіцерських посадах. У травні 2013-го майора Ковтуна було призначено на посаду відповідального співробітника сектору господарського забезпечення Штабу Антитерористичного центру при СБУ. Після початку російської агресії Ковтун, як і всі офіцери АТЦ, брав участь у антитерористичній операції, отримав статус учасника бойових дій, у липні 2014 року йому було достроково присвоєне звання «підполковник».

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Штаб
Антитерористичного центру
при Службі безпеки України

вул. Московська, 5/2, м. Київ, 01010
Тел./факс (044) 288-50-29; тел. 503-05-21
E-mail: atc@ssu.gov.ua
Web: http//www.ssu.gov.ua
Код ЄДРПОУ 20003331

Прим. № 2
Додаток 1
до Порядку
(затверджено ПКМУ від 20.08.2014 № 413)

ДОВІДКА

Про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України

Видана підполковнику
(військове (спеціальне) звання)
Ковтуну Олегу Михайловичу
прізвище, ім'я, по батькові)

про те, що він дійсно в період з 29.04.2014 по 30.04.2014 безпосередньо брав участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України в районах проведення антитерористичної операції
м. Ізюм Харківської області

Підстава: розпорядження Штабу АТЦ при СБУ № 32дск від 29.04.2014, наказ керівника АТЦ при СБУ № 33/1300т від 06.11.2014 (посвідчення про відрядження № 034555).

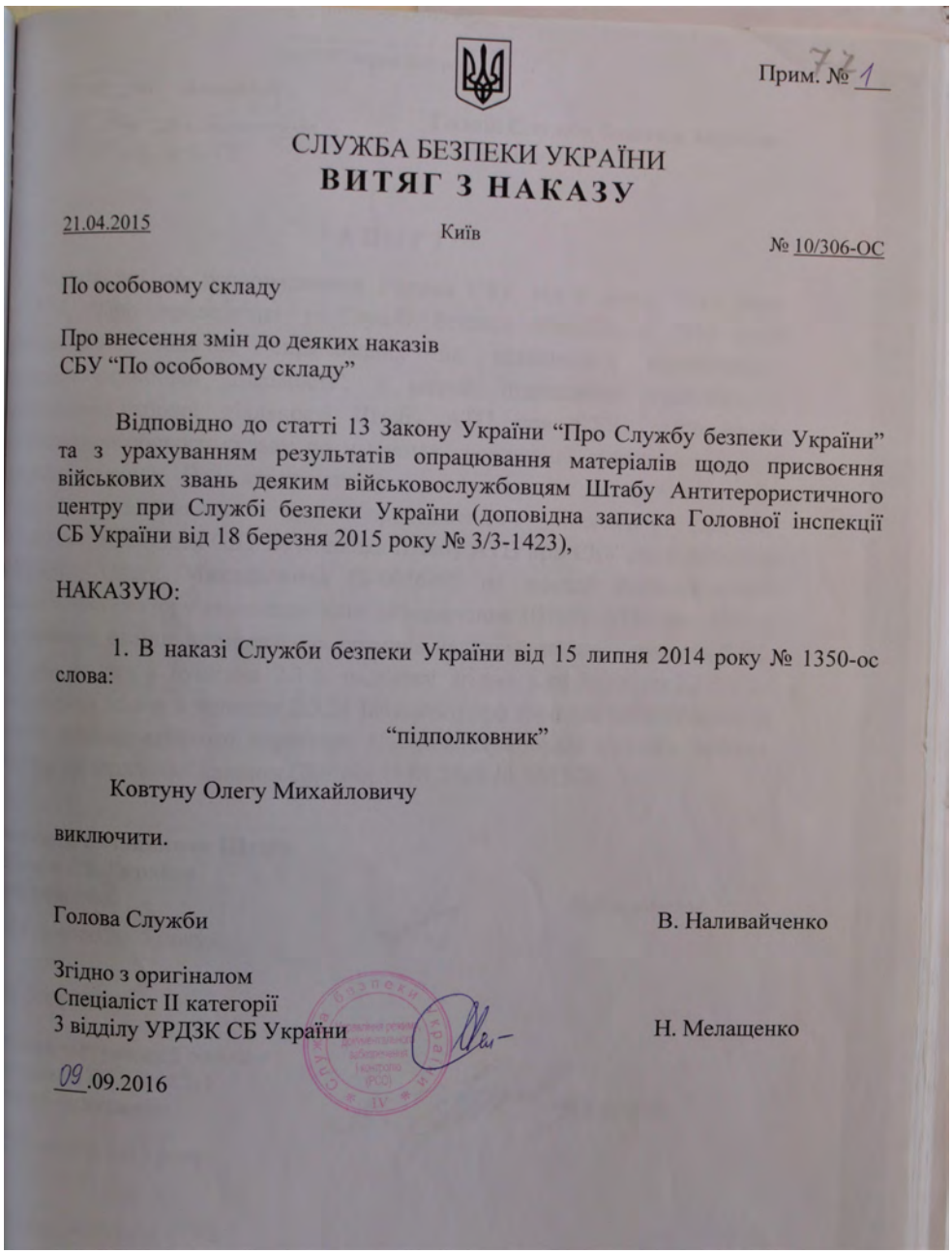
Ця довідка є підставою для надання особі статусу учасника бойових дій.

Начальник Штабу – заступник керівника АТЦ при СБ України
генерал-майор (підпис) В.В.Маліков
(найменування посади, військове (спеціальне) звання командира (начальника) військової частини (органу, підрозділу) чи іншого керівника установи, закладу) (ініціали та прізвище)

Але наприкінці січня 2015 року тодішній начальник Антитерористичного центру при СБУ Василь Грицак, який з 7 липня 2014 року командував АТО, блискучо організувавши Іловайський та Дебальцевський котли й тріумфально передавши бойовикам територію Донецького аеропорту, вирішив укріпити АТЦ при СБУ перевіреними кадрами. Свого друга та товариша по пляшці Кузнецова Грицак забрав з «Альфи» та призначив (наказ підписував голова СБУ Наливайченко, але фактично рішення приймав його перший заступник Грицак) начальником штабу Антитерористичного центру. Геннадій Іванович зразу ж вирішив взяти під контроль господарський сектор, щоби можна було державним коштом заправляти власний автомобіль та використовувати службове авто для поїздок дружини й тещі. Але Ковтун відмовився брати участь у корупційних оборудках нового начальника штабу. Тоді Кузнецов, заручившись підтримкою Грицака, який також не упускав можливість заробити на службі живу копійку, з 4 квітня 2015 року зменшив Ковтуну грошове забезпечення в 4 рази, потім підписав у голови СБУ Наливайченка наказ про звільнення Ковтуна з 8 квітня 2015 року з посади та виведення «в

розпорядження», а в серпні 2015 року припинив взагалі виплачувати грошове забезпечення. Точніше, гроші нараховувались, але до Ковтуна не доходили, оскільки Кузнецов вирішив, що вони йому більше потрібні.

Більш того, щоби продемонструвати особовому складу, що буває з тими офіцерами, які відмовляються обслуговувати корупційні забаганки начальства, Кузнецов і Грицак підписали в Наливайченка, який ніколи не усвідомлював, що він підписує, ще один наказ – про скасовування наказу про присвоєння Ковтуну звання підполковника як помилково виданий. Як потім розповідали в суді представники СБУ та АТЦ при СБУ, ніяких претензій до Ковтуна по службі ніколи не було, а наказ про позбавлення його військового звання виданий не в порядку дисциплінарного стягнення, а «просто так» – оскільки голова СБУ Наливайченко передумав і вирішив, що нехай Ковтун ще походить у майорах.

Прим. № 1

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
ВИТЯГ З НАКАЗУ

21.04.2015 Київ № 10/306-ОС

По особовому складу

Про внесення змін до деяких наказів
СБУ "По особовому складу"

Відповідно до статті 13 Закону України "Про Службу безпеки України" та з урахуванням результатів опрацювання матеріалів щодо присвоєння військових звань деяким військовослужбовцям Штабу Антитерористичного центру при Службі безпеки України (доповідна записка Головної інспекції СБ України від 18 березня 2015 року № 3/3-1423),

НАКАЗУЮ:

1. В наказі Служби безпеки України від 15 липня 2014 року № 1350-ос слова:

"підполковник"

Ковтуну Олегу Михайловичу

виключити.

Голова Служби В. Наливайченко

Згідно з оригіналом
Спеціаліст ІІ категорії
З відділу УРДЗК СБ України Н. Мелащенко

09.09.2016

Впродовж року підполковник Ковтун, якого тепер стали називати «майором», безплатно ходив на службу, вимагаючи дати йому якусь роботу й виплатити

грошове забезпечення, оскільки єдиним джерелом існування для нього стала пенсія матері-інваліда. Урешті-решт Ковтун звернувся з позовом до Окружного адміністративного суду Києва, вимагаючи, щоби йому надали якусь посаду та виплатили заборгованість з грошового забезпечення. Але Служба безпеки України відмовилась виплачувати офіцеру СБУ гроші за два роки служби, натомість Кузнецов подав до суду фальшиві документи, що Ковтуну, начебто всі кошти були виплачені та переказані на картковий рахунок. А коли суд направив запит у банк, начальник штабу Антитерористичного центру СБУ домовився з заступником військового прокурора Київського гарнізону, щоби той зареєстрував кримінальне провадження та повідомив Ковтуну про підозру в дезертирстві у випадку, якщо офіцер СБУ й далі вимагатиме надати йому посаду та виплатити заборгованість з зарплатні.

Шантаж і погрози не дали жодного результату, ***суд задовольнив позов***. Але Служба безпеки України відмовилась повертати Ковтуну звання підполковника та виплачувати гроші. Як виявилось – і це підтвердив банк на запит суду – начальник штабу АТЦ при СБУ Геннадій Кузнецов шляхом підробки документів вкрав зарплатню Олега Ковтуна за два роки.

Тоді Кузнецов побіг домовлятись з Шостим апеляційним адміністративним судом. Скільки з нього грошей взяла суддя Юлія Ісаєнко нам невідомо. Більш того, в «апеляшці» ходять чутки, що Юлія Анатоліївна обслужила Кузнецова безкоштовно, за дзвінком з Адміністрації Президента, де їй пояснили, що Геннадій Іванович – це людина, на якій тримається весь «обмін полонених», і тому державний престиж зазнає серйозних втрат, якщо стане відомо, що він розкрадає зарплатню підлеглих. Але як би там не було, колегія суддів під головуванням Юлії Ісаєнко скасувала рішення суду першої інстанції й відмовила у виплаті заборгованості з зарплатні тому що, бачте, Ковтун пропустив строк давності, який вигадала ця проститутка від юриспруденції. А оскільки ніяких строків давності по стягненню заборгованості з зарплатні не існує, Ісаєнко вчинила ще один злочин – вона заборонила оприлюднювати свою ухвалу, направивши в Єдиний державний реєстр судових рішень підроблений документ про те, що позов Ковтуна, начебто, ***містить секретну інформацію й розглядався у закритому судовому засіданні***.

Наразі Верховний Суд скасував витвір Ісаєнко й ***направив справу на повторний розгляд***.

2. На службі Росії

Про те, що коїть Геннадій Іванович прекрасно відомо у Федеральній службі безпеки Російської Федерації, де Кузнецов давно перебуває «на гачку». Більш того, 25 березня 2019 року, у день професійного свята співробітників СБУ, колишній підлеглий Кузнецова – підполковник Василь Прозоров – провів

брифінг у Москві. Прозоров розповів, що з травня 2014 року він проходив службу в штабі АТЦ при СБУ, який очолює Кузнецов, і передавав спецслужбам Російської Федерації інформацію про діяльність українських силових структур, зокрема в районі проведення АТО.

Рис

Невдовзі після того, як ***підлеглий Кузнецова дав прес-конференцію в Москві***, в Україні змінився Верховний головнокомандувач, а на чолі СБУ опинився керівник Товариства з обмеженою відповідальністю «Студія Квартал-95» Іван Баканов. Якою ж була реакція нового президента та лейтенанта Баканова на корупційні скандали в штабі Антитерористичного центру? Замість того, щоби вигнати з СБУ корупціонера, підлеглі якого працюють на російські спецслужби, Зеленський доручив Кузнецову одноосібно вирішувати всі питання так званого «обміну полонених», 11 лютого 2020 року своїм Указом ***ввів Кузнецова в Мінську тристоронню контактну групу замість Валерії Лутковської***, а 24 березня 2020 року ***нагородив Кузнецова, засудженого за вчинення службового злочину, орденом Данила Галицького***. При цьому ані Зеленському, ані Баканову навіть не спало на думку, що Кузнецов, який оповитий корупційними скандалами та має за плечима судимість, становить собою легку здобич для російських спецслужб.

Результат подібних кадрових рішень виявився цілком очікуваним. Під час так званого «обміну полоненими», влаштованого Кузнецовим під орудою Андрія Єрмака в грудні 2019 року, половину тих, кого Україна забрала з непідконтрольної території, становили бізнесмени, які платили за місце в списку, складеному Кузнецовим. Окрім того, генерал-майор СБУ Кузнецов, користуючись безконтрольністю та повною довірою з боку керівника Офісу Президента Андрія Єрмака, витягнув з в'язниці ДНР кількох бойовиків та їх посібників, яких окупанти відправили за ґрати за крадіжки, скоєні на непідконтрольній території.

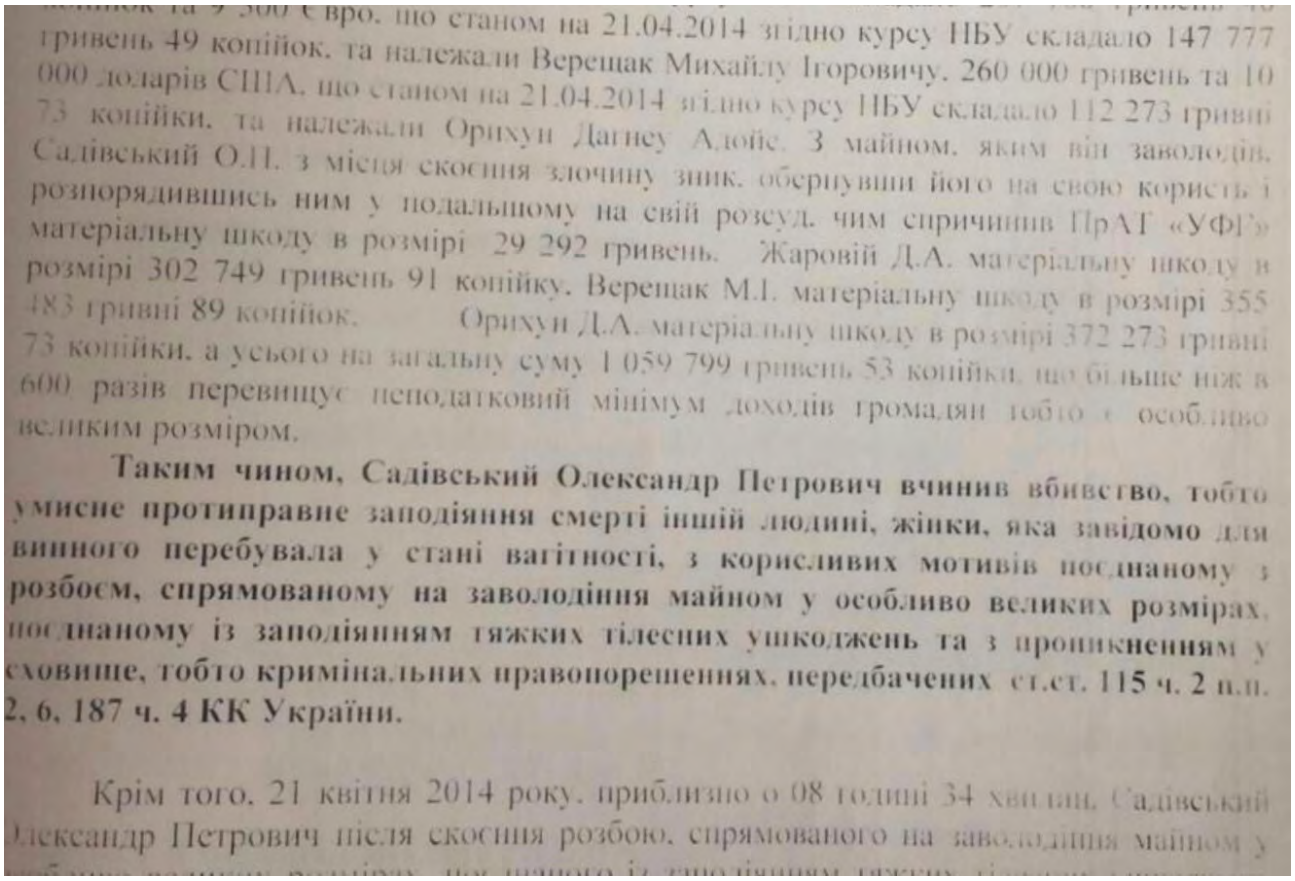
В їх числі – Євгеній Бражников, який, перебуваючи в тюрмі «Ізоляція», бив ув'язнених, відбирав у них їжу та одяг. Зокрема, він знущався з арештованого окупаційною владою донецького журналіста Станіслава Асєєва, разом з яким був звільнений 29 грудня 2019 року й доправлений до Києва. Аналогічним чином раніше, у 2017 році, Кузнецов домігся звільнення колишнього бойовика Олексія Кускова, якого за якісь гріхи окупаційна влада арештувала і який, перебуваючи в ув'язненні, разом з Бражниковим катував бранців і в листопаді 2017 року відбив Асєєву нирку.

В обмін на подібних персонажів начальник штабу АТЦ при СБУ передав в ДНР Черникову Галину Олександрівну, яка вбивала українців в окупованому Донбасі. Ось її допит після затримання в Маріуполі в 2017 році:

Рис

Також були передані співробітники спецпідрозділу «Беркут», яких судили за обвинуваченням у розстрілах учасників акцій протесту в лютому 2014 року, та Володимир Цемах – людина, яка могла бути важливим свідком у справі про збитий терористами в 2014 році малайзійський «Боїнг» і якого вдалось викрасти на непідконтрольній території та доставити в Київ у результаті спецоперації. До речі, під час виведення Цемаха на підконтрольну територію загинув розвідник 74 окремого розвідувального батальйону Олександр Колодяжний.

Платити за включення в список на обмін доводиться не тільки випадковим бізнесменам, але навіть позаштатним співробітникам СБУ, яких затримала ФСБ – наприклад, Денису Секацькому, з якого взяли 32 тис. доларів. Але апетит, як відомо, приходить під час їжі. Переконавшись у власній безкарності, під час наступного «пасхального обміну» в квітні 2020 року Кузнецов включив у список осіб, яких Україна хоче забрати з ОРДЛО, Олександра Садівського, якого окупанти засудили за вбивство вагітної жінки під час розбійного нападу на пункт обміну валюти. Це вбивство Садівський скоїв ще до окупації, був арештований українською владою й на момент захоплення Донецька бойовиками заходився в слідчому ізоляторі.

євро, що станом на 21.04.2014 згідно курсу НБУ складало 147 777 гривень 49 копійок, та належали Верещак Михайлу Ігоровичу, 260 000 гривень та 10 000 доларів США, що станом на 21.04.2014 згідно курсу НБУ складало 112 273 гривні 73 копійки, та належали Орихун Дагнеу Адойе. З майном, яким він заволодів, Садівський О.П. з місця скоєння злочину зник, обернувши його на свою користь і розпорядившись ним у подальшому на свій розсуд, чим спричинив ПрАТ «УФІ» матеріальну шкоду в розмірі 29 292 гривень. Жаровій Д.А. матеріальну шкоду в розмірі 302 749 гривень 91 копійку. Верещак М.І. матеріальну шкоду в розмірі 355 483 гривні 89 копійок. Орихун Д.А. матеріальну шкоду в розмірі 372 273 гривні 73 копійки, а усього на загальну суму 1 059 799 гривень 53 копійки, що більше ніж в 600 разів перевищує неподатковий мінімум доходів громадян тобто є особливо великим розміром.

Таким чином, Садівський Олександр Петрович вчинив вбивство, тобто умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності, з корисливих мотивів поєднаному з розбоєм, спрямованому на заволодіння майном у особливо великих розмірах, поєднаному із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень та з проникненням у сховище, тобто кримінальних правопорушеннях, передбачених ст.ст. 115 ч. 2 п.п. 2, 6, 187 ч. 4 КК України.

Крім того, 21 квітня 2014 року, приблизно о 08 годині 34 хвилин, Садівський Олександр Петрович після скоєння розбою, спрямованого на заволодіння майном у

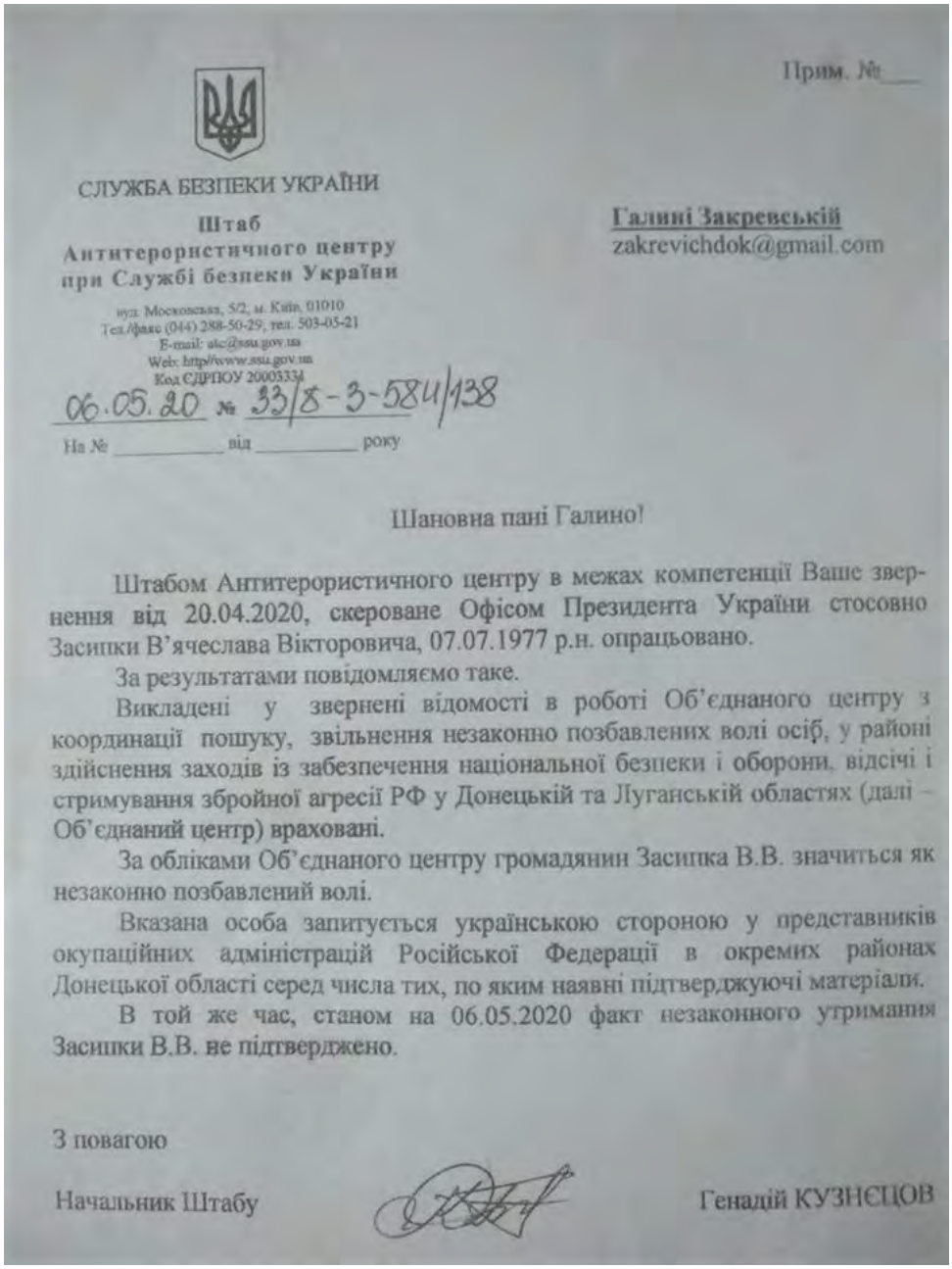
Більш того, перебуваючи в ув’язненні на території ДНР, Садівський організував злочинну групу серед співкамерників, яка займалась шахрайськими операціями на підконтрольній території України шляхом розсилки через телефон повідомлень про блокування банківських карток чи, начебто, виграшу автомобілів. У зв’язку з цим Національна поліція України в березні 2018 року оголосила Садівського в розшук. І як тільки цей Садівсь*кий*

у результаті обміну був доставлений до Києва, ***30 квітня 2020 року його арештував Шевченківський районний суд****.*

Окрім Садівського 16 квітня 2020 року з ув'язнення в ДНР був також звільнений Володимир Карась, який служив у поліції окупантів, але був за щось покараний. І, взагалі, з 20 осіб, яких СБУ визволила в ході так званого «пасхального обміну», лише стосовно трьох можна сказати, що це – люди, які обстоювали територіальну цілісність України. Йдеться про двох військовослужбовців, Миколу Гриненка та Віктора Шайдова, і студента Сергія Русинова, засудженого окупаційною владою за коментарі в соціальних мережах. Решта 17 – це або посібники бойовиків, або люди з так званого «комерційного обміну».

Водночас генерал-майор СБУ Кузнецов передав у ДНР Дмитра Якоба, якого судили в Подільському районному суді Києва за замах на народного депутата України 8-го скликання Антона Геращенка, та Леоніда Харитонова, підозрюваного в спробі диверсії на військовому аеродромі в Черкасах (як запевняла СБУ, Харитонов, будучи хіміком за освітою, намагався виготовити саморобну бомбу). Оскільки обидві справи були предметом навіть не критики, а глузування в засобах масової інформації, і мали ду-у-же сумну судову перспективу, можна припустити, що в такий спосіб, передаючи в ДНР Якоба та Харитонова, підлеглі лейтенанта Баканова просто намагались уникнути виправдувальних вироків.

У той же час в доблесної Служби безпеки України не доходять руки займатись звільненням тих військовослужбовців Збройних Сил України, які перебувають у в'язницях окупантів. Точно так СБУ не хоче займатись пошуком своїх агентів, які потрапили до бойовиків. Ось, наприклад, відповідь Кузнецова стосовно В'ячеслава Засипка. Засипко – це позаштатний співробітник СБУ, який був захоплений бойовиками, має поранення, опіки та контузію і довгий час піддавався катування. Але генерал-майор СБУ Кузнецов пише, що «факт незаконного утримання Засипка не підтверджено».

Прим. №___

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Штаб
Антитерористичного центру
при Службі безпеки України

вул. Московська, 5/2, м. Київ, 01010
Тел./факс (044) 288-50-29; тел. 503-05-21
E-mail: atc@ssu.gov.ua
Web: http//www.ssu.gov.ua
Код СДРПОУ 20003334

06.05.20 № 33/8-3-584/138

На № _____ від _____ року

Галині Закревській
zakrevichdok@gmail.com

Шановна пані Галино!

Штабом Антитерористичного центру в межах компетенції Ваше звернення від 20.04.2020, скероване Офісом Президента України стосовно Засипки В'ячеслава Вікторовича, 07.07.1977 р.н. опрацьовано.

За результатами повідомляємо таке.

Викладені у зверненні відомості в роботі Об'єднаного центру з координації пошуку, звільнення незаконно позбавлених волі осіб, у районі здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії РФ у Донецькій та Луганській областях (далі – Об'єднаний центр) враховані.

За обліками Об'єднаного центру громадянин Засипка В.В. значиться як незаконно позбавлений волі.

Вказана особа запитується українською стороною у представників окупаційних адміністрацій Російської Федерації в окремих районах Донецької області серед числа тих, по яким наявні підтверджуючі матеріали.

В той же час, станом на 06.05.2020 факт незаконного утримання Засипки В.В. не підтверджено.

З повагою

Начальник Штабу Генадій КУЗНЄЦОВ

Зараз на окупованій території майже не залишилось людей, яких хоча й умовно, але можна вважати «військовополоненими». Наприклад, станом на 1 липня 2020 року в ДНР утримується лише 7 військовослужбовців Збройних Сил України, більшість з яких – це дезертири, які покинули розташування своїх військових частин і випадково потрапили за лінію розмежування. А Кузнецов пообіцяв Зеленському, що буде обмінювати «полонених» сотнями. Тож треба думати, що російські куратори вже придумали для Кузнецова та його колеги з ДНР Дар'ї Морозової план швидкого заробітку й нам лише залишиться спостерігати за тією спритністю, з якою начальник штабу Антитерористичного центру при СБУ генерал-майор Геннадій Кузнецов набиватиме власні кишені.

***

№ 677

Александр Гончаров 2025-02-15
Избранное · 2 ч. ·

ХОТІЛИ ОТРИМАТИ $300 МЛРД ВІД ЗАМОРОЖЕНИХ РОСІЙСЬКИХ АКТИВІВ, А ОТРИМАЛИ БОРГ У $500 МЛРД І УГОДУ ПРО ПЕРЕДАЧУ КОРИСНИХ КОПАЛИН УКРАЇНИ

Отже, що маємо сьогодні?

По-перше, зараз ніхто не порушує питання про передачу Україні заморожених у західних банках російських активів у розмірі 300 млрд дол США. Щоправда, раніше до нашого держбюджету-2025 надійшли лише 3 млрд євро від Європейського Союзу в рамках ініціативи країн G7 Extraordinary Revenue Acceleration for Ukraine (ERA).

По-друге, вчора у Мюнхені запропонували Президенту України підписати угоду, яка надає США права на 50% майбутніх мінеральних ресурсів України. Володимир Зеленський відмовився підписувати цей документ, який не враховував виправлення української сторони та не давав Україні гарантій безпеки.

Що далі? Влада України паралельно запропонувала ще й країнам ЄС спільну співпрацю щодо видобутку наших корисних копалин. Але за яких умов? І це ще далеко не всі проблеми, оскільки попереду на нас чекає масштабна реприватизація та націоналізація підприємств, що належать місцевим олігархам, та відкликання ліцензій на видобуток корисних копалин на користь транснаціональних корпорацій.

І головне, що там із репараціями? Ще залишається можливість їх отримати на відновлення зруйнованої української економіки (це крім тих обов'язкових $300 млрд)? Адже на це потрібно понад $1 трлн!

***

№ 678

Вірю, що цей час настав: необхідно створити збройні сили Європи – виступ Президента на Мюнхенській конференції з питань безпеки

2025-02-15

Щиро дякую! Дуже дякую!

Дякую за ваші слова! Дякую за вашу підтримку! Дякую за запрошення.

Шановні пані та панове!

На початку конференції кожна країна зазвичай ділиться своєю позицією, пріоритетами – офіційно, відкрито чи в неформальній розмові з журналістами, з партнерами.

А цього року країна, яка навіть не була запрошена, усе ж заявила про свою присутність. Країна, про яку тут усі говорять – і не в найкращому сенсі.

Цього року

> — в ніч перед «Мюнхеном» російський ударний безпілотник уразив саркофаг, що накриває зруйнований четвертий реактор Чорнобильської атомної електростанції.

Це був модифікований дрон «Шахед» – російський дрон, технологію виготовлення якого Іран передав Росії. Його боєголовка несла щонайменше 50 кілограмів вибухівки.

І ми розглядаємо це як надзвичайно символічний крок з боку Росії, з боку Путіна.

Лише нещодавно в Україні ми обговорювали вирішальну роль ядерної енергетики в забезпеченні життєдіяльності країни попри постійні атаки Росії на нашу українську енергетичну інфраструктуру.

Зараз ми готуємо проєкт розширення нашої ***Хмельницької*** атомної електростанції – буквально за день до «Мюнхена» я був там, на станції, – за участю американського бізнесу, зокрема компанії Westinghouse. Цей проєкт зміцнить енергетичну безпеку не лише України, а й усього нашого європейського регіону.

А ще ми також нещодавно говорили з Президентом Трампом і його командою про ядерну енергетику та найбільшу в Європі атомну електростанцію – нашу Запорізьку АЕС, яку наразі окупувала Росія.

І Росія відповіла, відправивши безпілотник, щоб уразити чорнобильський саркофаг, де зберігається радіоактивний пил та уламки.

І це не якесь безумство. Це позиція Росії.

Країна, яка завдає таких ударів, не хоче миру. Ні. Не хоче. Вона не готується до діалогу.

Майже щодня Росія спрямовує на нас до сотні, а то й більше «шахедів». Щодня. І регулярно атакує балістичними ракетами. І постійно збільшує кількість авіаударів. Але це ще не все.

Цього року Москва планує створити 15 нових дивізій, збільшивши чисельність до 150 тисяч солдатів. Це більше, ніж національні армії переважної частини європейських країн.

Росія щотижня відкриває нові призовні пункти. І Путін може собі це дозволити – ціни на нафту все ще досить високі, щоб він міг ігнорувати світ.

І в нас є чіткі розвіддані, що цього літа Росія планує відправити війська до Білорусі під приводом навчань. Але саме так вони розгортали війська перед повномасштабним вторгненням в Україну три роки тому.

Чи призначені ці російські сили в Білорусі для нападу на Україну?

Можливо. А може, й ні. А може, вони для вас.

Дозвольте мені нагадати вам: Білорусь межує з трьома країнами НАТО. Вона фактично стала плацдармом для російських військових операцій.

За словами як Путіна, так і Лукашенка, у Білорусі зараз розміщена заборонена зброя – ракети середньої дальності і навіть ядерна зброя.

Очевидно, що Путін розглядає Білорусь як чергову російську провінцію.

І ми маємо бути реалістами – якщо хтось створює військовий плацдарм, ми маємо запитати: що нам із цим робити?

І, що важливіше: що ми можемо зробити до наступного нападу, наступного вторгнення?

Згадайте, на польському та литовському кордонах із Білоруссю вже були провокації, пов'язані з міграційною кризою, які влаштувала російська розвідка, щоб посіяти хаос у Європі.

Але що як наступного разу це будуть не мігранти? Що як це будуть російські війська? Або північнокорейські війська?

Не робіть хибних висновків – північні корейці не слабкі. Зараз вони вчаться воювати, вести сучасну війну.

А як щодо ваших армій? Чи готові вони?

І якщо Росія почне операцію під чужим прапором або просто без розпізнавальних знаків із території Білорусі, як це було з Кримом у 2014 році, як швидко відреагують союзники? І чи відреагують взагалі?

Вчора тут, у Мюнхені, віцепрезидент США чітко дав зрозуміти: десятиліття, за його словами, десятиліття колишніх відносин між Європою та Америкою закінчуються. Відтепер усе буде по-іншому, і Європа має адаптуватися до цього.

Пані та панове!

Я вірю в Європу. І я впевнений, що ви теж вірите. І я закликаю вас діяти – заради себе й заради Європи, народів Європи, ваших націй, ваших домівок, ваших дітей і нашого спільного майбутнього. Для цього Європа має стати самодостатньою – об'єднаною спільною силою, українською та європейською.

Зараз українська армія завдяки світовій підтримці – щиро дякуємо за неї – стримує Росію. Але якщо не ми, то хто їх зупинить? Справді! Будьмо чесними: зараз ми не можемо відкинути можливість того, що Америка може сказати «ні» Європі стосовно викликів, які їй загрожують.

Багато, дуже багато лідерів говорили про те, що Європі потрібні власні збройні сили, армія – армія Європи.

І я справді вірю, що цей час настав. Необхідно створити збройні сили Європи.

Це не складніше, ніж рішуче протистояти російським атакам, як ми це вже робимо.

Але йдеться не лише про збільшення оборонних витрат як частки ВВП. Гроші, звичайно, потрібні, але самі по собі гроші не зупинять ворожий наступ. Люди і зброя не даються задарма, але, знову ж таки, справа не лише в бюджеті. Справа в усвідомленні людьми необхідності захищати свій власний дім.

Без української армії європейських армій буде недостатньо, щоб зупинити Росію. Це реалії сьогодення. Тільки наша армія в Європі має справжній, сучасний бойовий досвід.

Але однієї нашої армії також недостатньо. І нам потрібно те, що ви маєте змогу надати.

1) — Зброя. Навчання.

2) — Санкції.

3) — Фінансування.

4) — Політичний тиск. І єдність.

Три роки повномасштабної війни довели, що ми вже маємо основу для об'єднаних європейських збройних сил. І тепер, коли ми ведемо цю війну й закладаємо засади миру та безпеки, ми маємо розбудувати збройні сили Європи.

Щоб майбутнє Європи залежало тільки від європейців і рішення про Європу ухвалювалися в Європі.

Саме тому ми говоримо з європейськими лідерами й зі Сполученими Штатами про військові контингенти, які можуть забезпечити мир, і не лише в Україні, а й в усій Європі. І саме тому ми розвиваємо спільне виробництво зброї, особливо безпілотників. Передусім.

Наприклад, данська модель спільного інвестування у виробництво озброєнь у нашій країні вже добре працює, дуже, дуже, дуже успішно.

Лише минулого 2024 року завдяки зусиллям українців і партнерів ми **виробили** понад 1,5 мільйона безпілотників різних типів.

Україна сьогодні є світовим лідером у використанні безпілотників у бойових діях. Це наш успіх. Але це також і ваш успіх. Безумовно. І все, що ми будуємо для своєї оборони в Україні, зміцнює і вашу безпеку. Це

саме має стосуватись і артилерії, і протиповітряної оборони, і технологій, і бронетехніки.

Усе, що потрібно для захисту життя в сучасній війні, має вироблятися в Європі у повному обсязі. Європа має все необхідне. Європі просто треба об'єднатися й почати діяти так, щоб ніхто не міг сказати Європі «ні», командувати нею або поводитися з нею, як зі слабкою силою.

Йдеться не лише про накопичення зброї. Йдеться про робочі місця, технологічне лідерство та економічну силу для Європи.

Минулої осені у своєму ***Плані перемоги*** я запропонував замінити частину американського контингенту в Європі на українські війська – звісно, **якщо Україна буде в НАТО.**

Якщо американці самі вирішать піти цим шляхом і зменшити свою присутність – це, звісно, недобре, це дуже небезпечно, але ми всі в Європі маємо бути готовими до цього.

І я почав говорити про це ще до виборів у США, оскільки бачив, куди рухається американська політика.

Але Америка має побачити, куди рухається Європа.

І цей напрямок європейської політики має бути не просто багатообіцяльним – він має викликати в Америки бажання бути поруч із сильною Європою. Це абсолютно можливо. Я в цьому впевнений.

І ми маємо формувати цей курс, Європа має сама визначати своє майбутнє.

Нам необхідна впевненість у власній силі, щоб у решти не було іншого вибору, окрім як поважати європейську силу. А без європейської армії це неможливо.

Ще раз повторюю:

— Європі потрібні власні збройні сили.

І я знаю, я знаю, що Марк ***Рютте***, мій добрий друг, зараз мене слухає. Марку, друже, мова не йде про заміну Альянсу.

Йдеться про те, щоб зробити внесок Європи в наше партнерство рівним внеску Америки.

І нам потрібен однаковий підхід, коли йдеться про дипломатію: працювати разом заради миру.

Україна ніколи не погодиться на угоди, укладені за нашою спиною, без нашої участі.

І це саме правило має застосовуватися до всієї Європи.

1) — Жодних рішень щодо України без України.

2) — Жодних рішень щодо Європи без Європи.

3) — Європа повинна мати місце за столом, коли ухвалюються рішення щодо Європи.

Все інше – ніщо.

Якщо ми залишаємося поза переговорами про наше власне майбутнє, то ми всі програємо.

Подивіться, що зараз намагається зробити Путін. Це його гра.

— Путін хоче переговорів з Америкою тет-а-тет – так само, як перед війною, коли вони зустрілися у Швейцарії і, здавалося, **збиралися поділити світ.**

— Далі Путін спробує домогтися того, щоб Президент США стояв на Красній площі 9 травня цього року не як поважний лідер, а як масовка у його спектаклі.

Нам це не потрібно.

Нам потрібен справжній успіх. Нам потрібен справжній мир.

Дехто в Європі, можливо, не до кінця розуміє, що зараз відбувається у Вашингтоні.

Але зосередьмося на розумінні самих себе саме тут, у Європі.

Спершу ми маємо дати силу Європі.

Чи потрібна Європа Америці?

1) — Як ринок збуту – так.

2) — Але як союзник? **Я не знаю.**

Щоб відповідь була «так», Європі потрібен єдиний голос, а не десяток окремих голосів.

Навіть ті, хто регулярно приїжджає в ***Мар-а-Лаго*** (*резиденція Трампа — ЮТ*), мають бути частиною сильної Європи, бо

— Президент Трамп не любить слабких друзів. Він поважає силу.

Далі.

Дехто в Європі може відчувати невдоволення щодо Брюсселя.

Але будьмо відвертими:

— якщо не Брюссель, то Москва.

Це ваше рішення. Це геополітика. Це історія.

Москва розірве Європу на частини, якщо ми, європейці, не довірятимемо одне одному.

Кілька днів тому Президент Трамп розповів мені про свою розмову з Путіним.

— Він жодного разу не згадав, що Америці потрібна Європа за цим столом.

Це багато про що говорить.

— Старі часи, коли Америка підтримувала Європу просто тому, що вона завжди це робила, минули.

Але Президент Трамп якось сказав: важлива не та сім'я, у якій ти народився, а та, яку ти збудував. Ми маємо збудувати якомога тісніші відносини з Америкою – і так, нові відносини, – але як європейці, а не просто як окремі нації.

Ось чому нам потрібна єдина зовнішня політика – скоординована дипломатія – зовнішня політика спільної Європи. І нехай закінчення цієї війни стане нашим першим спільним успіхом у цій новій реальності.

І ми вже працюємо над тим, щоб 24 лютого, у третю річницю повномасштабного вторгнення Росії, ми могли зібратися разом у Києві наживо та онлайн.

1) Усі європейські лідери. Усі ключові партнери, які захищають нашу безпеку. Від Іспанії до Фінляндії. Від Великої Британії до Польщі. Від Вашингтона до Токіо.

2) Ця зустріч має дати чітке бачення наших наступних кроків щодо миру, гарантій безпеки та майбутнього нашої спільної політики.

І я не вірю в гарантії безпеки без Америки – так, вони будуть просто слабкими.

1) — Але Америка не дасть гарантій, якщо сама Європа не матиме сильних гарантій.

2) — **Я також не зніматиму питання членства України в НАТО з порядку денного.**

Але зараз найвпливовішим членом НАТО, схоже, є Путін, адже його забаганки здатні блокувати рішення НАТО. І це при тому, що саме українська армія зупинила Росію – не країна НАТО, не війська НАТО, а лише наш народ і наша армія.

На боці України в цій війні не воюють іноземні армії. Але Путін втратив у цій війні майже 250 тисяч солдатів. Понад 610 тисяч були поранені.

Лише в Курській битві наші війська знищили майже 20 тисяч російських солдатів. Ми повністю знищили північнокорейські підрозділи, які Путін був змушений ввести, бо його власних сил не вистачало, щоб стримати наш контрнаступ. Уже понад пів року українці утримують позиції на російській території, хоча саме Росія хотіла створити буферну зону на нашій землі, в Україні.

Я пишаюся Україною. Я пишаюся нашим народом.

Але зараз я прошу вас – кожного з вас – чесно відповісти на це запитання: якби Росія прийшла по вас, чи могла б ваша армія воювати так само?

Я не хочу, щоб комусь колись довелося це з'ясовувати – не дай боже.

Ось чому ми говоримо про **гарантії безпеки**.

І саме тому ми вважаємо, що

1) — **основою будь-яких гарантій безпеки для України має бути членство в НАТО.**

Або,

2) — якщо не це, то умови, які дадуть нам змогу побудувати інше НАТО просто тут, в Україні.

Тому що в якийсь момент буде межа між війною та миром. Де ця межа буде проведена й наскільки вона буде міцною, залежить від нас.

Моя пропозиція:

— східний кордон України, східний кордон Білорусі, східні кордони країн Балтії, східний кордон Фінляндії.

Це найсильніша лінія безпеки для всіх нас у Європі, тому що це лінія міжнародного права.

І чи пам'ятаємо ми ще, що таке міжнародне право?

Будьмо чесними: «міжнародне право» – ці два слова вже звучать дещо застаріло.

Але я вважаю, що місія Європи полягає в тому, щоб зробити так, щоб міжнародне право все ще мало значення.

І нарешті – останній пункт.

Які гарантії безпеки може запропонувати Путін?

До війни багато хто сумнівався, чи зможуть українські інституції витримати тиск Росії та Путіна.

Але, зрештою, саме Путін зіткнувся з внутрішнім збройним повстанням.

Саме йому довелося захищати свою столицю від своїх воєначальників.

Вже одне це свідчить про його слабкість.

То що ж буде з мільйоном російських солдатів, які зараз воюють в Україні?

Де вони воюватимуть, якщо не в Україні?

Ось чому ми не можемо просто погодитися на припинення вогню

— без реальних гарантій безпеки,

— без тиску на Росію,

— без системи стримування Росії.

Щоб воювати з нами, Путін стягнув війська із Сирії, з Африки, з Кавказу, навіть із частини Молдови.

І зараз він стикається з нестачею бойових сил.

І якщо ця війна закінчиться не так, як треба, у нього буде надлишок перевірених у боях солдатів, які не вміють нічого, крім як убивати й мародерствувати.

І це ще одна причина, чому долю цієї війни не можуть визначити лише кілька лідерів:

— ні Трамп і Путін, ні я та Путін, ні будь-хто тут, у Мюнхені, наодинці з Путіним.

Ми маємо тиснути разом, щоб досягти справжнього миру.

Путін не може запропонувати реальних гарантій безпеки.

— Не лише тому, що він брехун, а й тому, що Росії в її нинішньому стані потрібна війна, щоб утримати владу.

І світ має бути від цього захищений.

Отже,

(1) по-перше, ***збройні сили Європи*** як оновлення НАТО.

(2) По-друге, спільна ***європейська зовнішня політика***.

(3) По-третє, рівень європейської співпраці, який Вашингтон має сприймати серйозно.

(4) По-четверте, *міжнародне право*.

(5) По-п'яте, **продовження тиску на Росію**, тому що мир гарантує саме цей тиск, а не слова Путіна, не просто якісь папери.

Путін бреше. Він передбачуваний. І він слабкий.

Ми маємо цим скористатися – зараз, а не потім.

І ми маємо діяти як Європа, а не як купка окремих людей.

Дехто каже, що новий рік настає не 1 січня, а під час Мюнхенської конференції з питань безпеки.

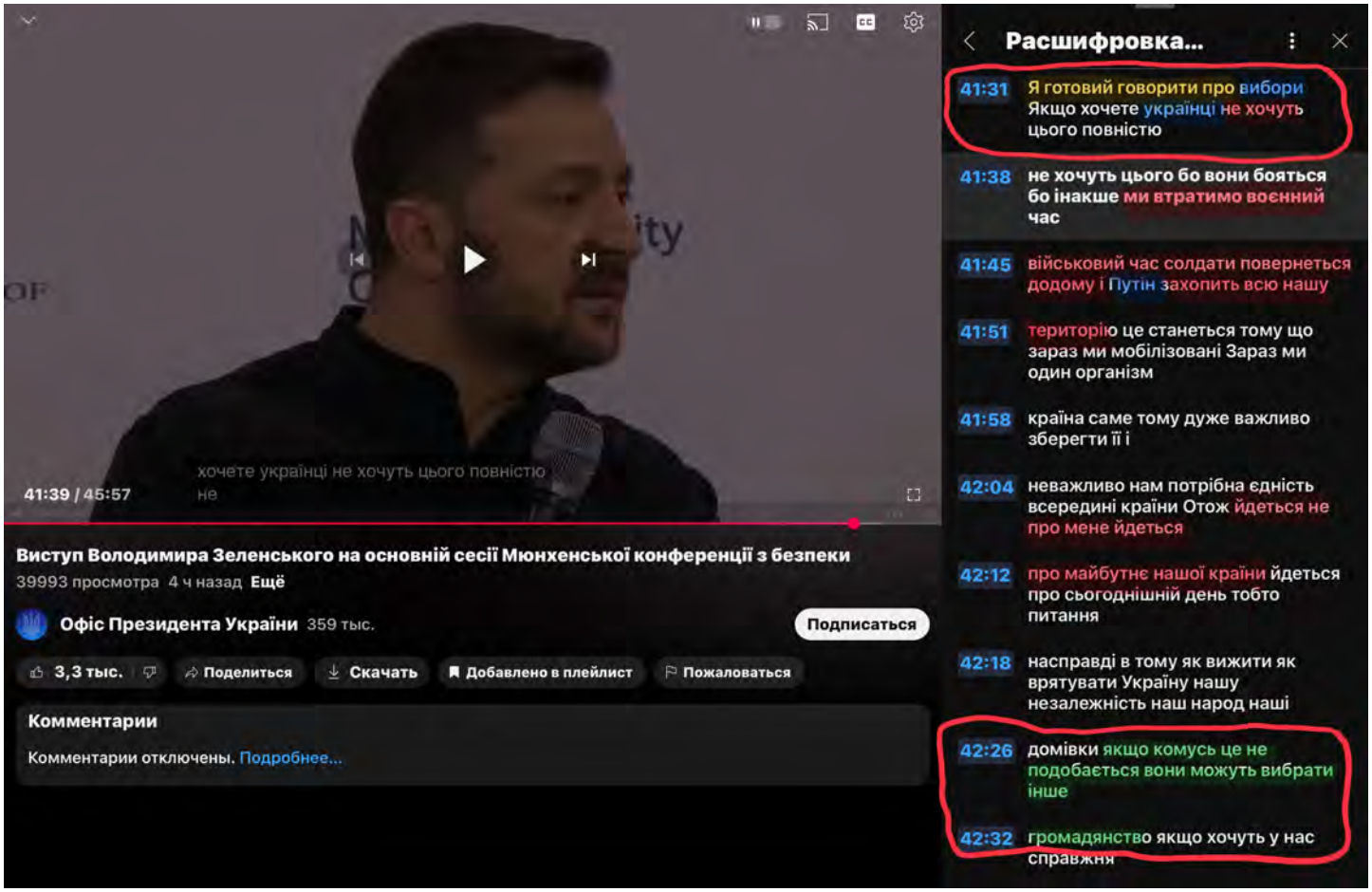
Цей новий рік починається зараз, і нехай він буде роком Європи – об'єднаної, сильної, безпечної та мирної. Мир для України. Мир для Європи. Мир для всього світу. Для всіх ваших родин.

Щиро дякую вам!

Слава Україні!

***

№ 679

Посилання

***

№ 680

Речь вице-президента США Джей Ди Вэнса в Мюнхене

Джей Ди Вэнс

2025-02-15

Хвиля

Нашумевшая речь вице-президента США Джей Ди Вэнса, произнесенная на Мюнхенской конференции безопасности 14 февраля 2025 года:

***

«Что ж, спасибо, и спасибо всем собравшимся делегатам, выдающимся личностям, представителям медиа, а также особая благодарность организаторам Мюнхенской конференции по безопасности за возможность провести такое невероятное мероприятие.

Мы, конечно, рады быть здесь, и одна из тем, о которых я хотел бы сегодня поговорить, – это наши общие ценности. Знаете, прекрасно снова быть в Германии. Как вы уже слышали ранее, в прошлом году я также был здесь как сенатор США. Я видел министра иностранных дел... извините, госсекретаря Дэвида Лемми и пошутил, что в прошлом году у нас обоих были совсем другие должности, чем сейчас. Но сейчас настало время для всех наших стран, для всех нас, кому выпала честь получить политическую власть от наших народов, использовать её мудро – для улучшения их жизни.

Я хочу сказать, что мне повезло провести немного времени за пределами этой конференции за последние 24 часа, и меня очень впечатлило гостеприимство местных жителей, даже несмотря на то, что они оправляются от ужасного нападения, которое произошло вчера. Впервые я

был в Мюнхене вместе со своей женой, которая сегодня здесь со мной, в частной поездке. Я всегда любил этот город и его людей, и сегодня хочу сказать, что мы очень тронуты. Наши мысли и молитвы – с Мюнхеном и всеми, кто пострадал от этого зла, причиненного прекрасному сообществу. Мы думаем о вас, молимся за вас и, безусловно, будем поддерживать вас в ближайшие дни и недели.

Я надеюсь, что это не единственные аплодисменты, которые я сегодня услышу.

Мы собрались здесь, на этой конференции, чтобы говорить о безопасности.

И обычно мы имеем в виду внешние угрозы. Я вижу здесь много выдающихся военных лидеров. Администрация Трампа очень серьезно относится к европейской безопасности.

Мы верим, что можем достичь разумного урегулирования между Россией и Украиной.

В то же время мы также считаем, что в ближайшие годы Европа должна сделать значительный шаг вперед в обеспечении собственной обороны.

Но угроза, которая беспокоит меня больше всего, – это не Россия, не Китай и не любой другой внешний игрок.

Я беспокоюсь из-за угрозы изнутри – отступление Европы от её фундаментальных ценностей, которые она разделяет с США.

Я был поражен, когда недавно бывший европейский комиссар вышел в эфир и, казалось, с удовольствием заявил, что румынское правительство отменило целую избирательную кампанию. Он даже предостерег, что если все пойдет не по плану, то же самое может случиться и в Германии.

Такие легкомысленные заявления шокируют американцев.

Нам годами говорили, что все, что мы финансируем и поддерживаем, делается во имя наших общих демократических ценностей – от нашей политики в отношении ***Украины*** до цифровой цензуры.

Но когда мы видим, как

— европейские суды отменяют выборы, а

— высокопоставленные чиновники угрожают отменить другие, мы должны спросить себя, действительно ли мы придерживаемся достаточно высоких стандартов.

И я говорю "мы", потому что твердо верю:

мы – на одной стороне.

Мы должны не только говорить о демократических ценностях, но и жить согласно им.

Еще в памяти многих из вас холодная война поставила защитников демократии против гораздо более тиранических сил на этом континенте.

Подумайте, какая сторона в той борьбе преследовала инакомыслящих, закрывала церкви, отменяла выборы? Были ли они "хорошими парнями"? Конечно, нет. И, слава Богу, они проиграли холодную войну.

Они проиграли, потому что не ценили и не уважали чрезвычайные благословения свободы – свободу быть неожиданными, делать ошибки, изобретать, строить.

Оказывается, невозможно приказать инновациям или творчеству существовать, так же как невозможно заставить людей думать, чувствовать или верить в то, что им говорят.

Мы убеждены, что эти вещи неразрывно связаны.

И, к сожалению, когда я смотрю на Европу сегодня, иногда не совсем понятно, что случилось с победителями холодной войны.

(1) Я смотрю на Брюссель, где еврокомиссары предупреждают граждан, что намерены закрывать социальные сети во время общественных волнений, как только они увидят то, что, по их мнению, является "языком ненависти".

(2) Я смотрю на эту страну, где полиция проводит рейды против граждан, которых подозревают в публикации антифеминистских комментариев в интернете, в рамках так называемой борьбы с мизогинией в сети.

(3) Я смотрю на Швецию, где две недели назад правительство осудило христианского активиста за участие в сожжении Корана, что привело к убийству его друга. И как холодно заметил судья в этом деле, законы Швеции, которые якобы защищают свободу выражения мнений, на самом деле не дают "свободного пропуска" на высказывание чего-либо, что могло бы оскорбить группу, которая придерживается определенных убеждений.

(4) Но, возможно, наибольшее беспокойство вызывает ситуация у наших дорогих друзей в ***Великобритании***, где отступление от свободы совести поставило под угрозу основные свободы религиозных британцев.

Чуть более двух лет назад британское правительство обвинило Адама Смита Коннора, 51-летнего физиотерапевта и ветерана армии, в ужасном

преступлении – стоянии на расстоянии 50 метров от клиники для абортов и молчаливой молитве в течение трех минут. Он не препятствовал никому, не взаимодействовал ни с кем – просто молча молился наедине.

Когда британская полиция заметила его и потребовала объяснений, за что он молится, Адам просто ответил, что это за его нерожденного сына, которого он и его бывшая девушка абортировали годами ранее. Офицеры не были тронуты. Адам был признан виновным в нарушении нового закона о буферных зонах, который криминализирует молчаливую молитву и другие действия, которые могут повлиять на решение человека, в пределах 200 метров от клиники для абортов. Его приговорили к выплате тысяч фунтов стерлингов в пользу прокуратуры.

Хотел бы я сказать, что это был единичный случай, последствие плохо написанного закона, примененного против одного человека.

Но нет.

Только в октябре прошлого года правительство Шотландии начало рассылать письма гражданам, чьи дома находятся в пределах так называемых зон безопасного доступа, предупреждая их, что даже частная молитва в собственном доме может рассматриваться как нарушение закона.

Естественно, правительство призвало граждан сообщать о любом, кто подозревается в совершении "преступления мысли". В Британии и по всей Европе свобода слова, я боюсь, находится в отступлении.

И в интересах честности, друзья, а также в интересах правды я признаю, что иногда самые громкие голоса за цензуру звучали не из Европы, а из моей собственной страны, где предыдущая администрация запугивала и давила на социальные сети, заставляя их цензурировать так называемую "дезинформацию".

Дезинформацию, например, такую, как идея о том, что коронавирус, вероятно, утек из лаборатории в Китае. Наше собственное правительство поощряло частные компании заставлять замолчать тех, кто осмеливался высказать то, что оказалось очевидной правдой.

Итак, я пришел сюда сегодня не только с критикой, но и с предложением. Так же как администрация Байдена, казалось бы, отчаянно пыталась заставить людей молчать, администрация Трампа сделает противоположное. И я надеюсь, что мы сможем сотрудничать в этом вопросе.

В Вашингтоне появился "новый шериф", и под руководством Дональда Трампа мы можем не соглашаться с вашими взглядами, но будем бороться за ваше право выражать их в публичном пространстве – согласны мы с вами или нет.

Ситуация дошла до того, что

> — в декабре этого года Румыния просто отменила результаты президентских выборов, опираясь на слабые подозрения со стороны спецслужб и огромное давление со стороны европейских соседей. Насколько я понимаю, аргумент заключался в том, что российская дезинформация повлияла на выборы в Румынии.

Но я бы призвал своих европейских друзей иметь немного больше перспективы.

> 1) — Вы можете считать, что Россия не должна покупать рекламу в социальных сетях для влияния на ваши выборы – мы с этим согласны. Вы можете осуждать это на международной арене...
>
> 2) — Но если вашу демократию можно уничтожить с помощью нескольких сотен тысяч долларов на цифровую рекламу из другой страны, то она с самого начала не была очень прочной.

Хорошая новость в том, что, по моему мнению, ваши демократии намного менее хрупкие, чем боятся многие, и я действительно верю, что предоставление гражданам возможности свободно выражать свое мнение сделает их еще сильнее.

И это, конечно, возвращает нас к Мюнхену, где организаторы этой самой конференции запретили законодателям, представляющим популистские партии как левого, так и правого направления, участвовать в этих дискуссиях.

Опять же,

> — нам не нужно соглашаться со всем или даже с чем-то, что они говорят, но когда политические лидеры представляют важную часть общества, мы обязаны хотя бы вступать с ними в диалог.

Для многих из нас, кто находится по ту сторону Атлантики, это все больше выглядит как попытка старых, укоренившихся интересов спрятаться за советскими штампами вроде "дезинформации" и "городской легенды" просто потому, что им не нравится идея о том, что кто-то с альтернативной точкой зрения может высказать другое мнение. Или, не дай Бог, проголосовать иначе. Или, что еще хуже, победить на выборах.

Это же конференция по вопросам безопасности, и я уверен, что все вы приехали сюда, готовые обсуждать то, как именно планируете увеличивать оборонные расходы в ближайшие годы в соответствии с новыми целями.

И это прекрасно, потому что, как абсолютно четко заявил президент Трамп, он считает, что наши европейские друзья должны играть большую роль в будущем этого континента.

Мы часто слышим о "распределении бремени", и мы считаем это важным элементом совместного альянса. Европейцы должны взять на себя больше ответственности, пока Америка сосредотачивается на регионах мира, которые находятся в большой опасности.

Но позвольте мне поставить еще один вопрос: как вы вообще собираетесь решать такие сложные бюджетные вопросы, если мы не знаем, что именно мы защищаем?

Я уже слышал много мнений во время моих многочисленных встреч здесь, в этом зале. Я слышал о том, от чего вам нужно защищаться, и, конечно, это важно.

Но что осталось менее понятным для меня – и, я думаю, для многих граждан Европы – это то, ради чего вы боретесь.

Какое позитивное видение лежит в основе этого общего пакта безопасности, который мы все считаем настолько важным?

Я глубоко убежден, что не может быть настоящей безопасности, если вы боитесь голосов, мыслей и убеждений собственного народа.

Европа сталкивается со многими вызовами, но

> — кризис, с которым сталкивается этот континент сегодня, кризис, с которым, я считаю, мы все сталкиваемся вместе, – это кризис, созданный собственными руками.

Если вы боитесь своих же избирателей, то нет ничего, что Америка может сделать для вас. Так же, как и нет ничего, что вы можете сделать для американского народа, который избрал меня и президента Трампа.

Вам нужен демократический мандат, чтобы достичь чего-то действительно ценного в ближайшие годы.

Неужели мы ничему не научились?

> 1) — Нестабильные мандаты порождают нестабильные результаты.

Но

> 2) — если вы будете прислушиваться к голосам своих граждан, вы получите тот демократический мандат, который позволит вам достигать больших изменений.

Если вы хотите конкурентоспособную экономику, если вы хотите доступную энергию, если вы хотите надежные цепочки поставок – вам нужен мандат на управление.

Потому что вам придется принимать сложные решения, чтобы все это обеспечить.

И, конечно, мы знаем это очень хорошо.

— В Америке вы не можете получить демократический мандат, если просто цензурируете своих оппонентов или сажаете их в тюрьму – будь то лидер оппозиции, скромный христианин, молящийся в собственном доме, или журналист, который просто пытается сообщать новости.

Так же вы не можете получить мандат, игнорируя свой основной электорат по таким фундаментальным вопросам, как то, кто должен быть частью нашего общего общества.

Из всех насущных вызовов, с которыми сталкиваются страны, представленные здесь, я считаю, что нет ничего важнее проблемы массовой миграции.

Сегодня почти каждый пятый житель этой страны переехал сюда из-за границы – это исторический максимум.

В Соединенных Штатах подобная ситуация – также исторический максимум. Число иммигрантов, прибывших в ЕС из стран, не входящих в Союз, только между 2021 и 2022 годами выросло вдвое – и, конечно, с тех пор стало еще больше.

Но эта ситуация не возникла в вакууме.

Это результат серии сознательных решений, принятых политиками по всему континенту и за его пределами в течение последнего десятилетия.

Вчера мы увидели ужасные последствия этих решений здесь, в этом самом городе. И я не могу не вспомнить жертв, которые просто хотели насладиться прекрасным зимним днем в Мюнхене, но стали жертвами трагедии. Наши мысли и молитвы – с ними.

Но почему это произошло? Это ужасная история, но мы слышим ее слишком часто – и в Европе, и, к сожалению, в Соединенных Штатах также.

Искатель убежища, часто молодой человек лет 25, уже известный полиции, садится за руль, направляет машину в толпу и разрушает жизни людей и целое сообщество.

Сколько еще раз мы должны пережить эти страшные трагедии, прежде чем изменим курс и поведем нашу общую цивилизацию в новом направлении?

— Ни один избиратель на этом континенте не голосовал за то, чтобы открыть границы для миллионов неизвестных мигрантов.

Но вы знаете, за что они действительно голосовали?

В Великобритании они проголосовали за Brexit. Согласны вы с этим или нет, но они проголосовали.

И сейчас, по всей Европе, люди все чаще голосуют за политических лидеров, которые обещают положить конец неконтролируемой миграции.

Я разделяю многие из этих опасений, но вам не обязательно соглашаться со мной.

Я просто верю, что люди заботятся о своих домах, своих мечтах, своей безопасности, своей способности обеспечивать себя и своих детей.

И еще одно – люди не глупы.

Это, пожалуй, один из важнейших уроков, которые я усвоил за короткое время в политике.

В отличие от того, что можно услышать чуть дальше на западе, в Давосе, граждане наших стран не считают себя "просвещенными животными" или взаимозаменяемыми винтиками в глобальной экономике.

И не удивительно, что они не хотят, чтобы их просто передвигали по карте или постоянно игнорировали их голоса.

Именно демократия призвана решать эти большие вопросы – на избирательных участках.

И я верю, что

> — презирать людей, игнорировать их беспокойства – или, еще хуже, закрывать СМИ, отменять выборы или устранять граждан из политического процесса – не защищает ничего.

Наоборот,

> **— это наиболее гарантированный способ разрушить демократию.**

И говорить вслух, выражать свое мнение – это не вмешательство в выборы.

Даже если эти взгляды выражают люди из-за границы. Даже если эти люди очень влиятельны.

Поверьте, я говорю это с иронией

> – «если американская демократия смогла выдержать 10 лет моральных поучений от Греты Тунберг, то немецкая демократия точно сможет пережить несколько месяцев Илона Маска».

Но что не переживет ни американская, ни немецкая, ни любая другая демократия – это когда миллионам избирателей говорят, что их мысли, их беспокойства, их стремления и мольбы о помощи являются "недостойными" или "недостойными" даже рассмотрения.

Демократия основывается на священном принципе:

> **— голос народа имеет значение.**
>
> — Нет места для барьеров – вы либо придерживаетесь принципа, либо нет.

Европейцы имеют голос, а европейские лидеры – выбор. И я твердо верю, что нам не нужно бояться будущего. Вы можете принять то, что говорит ваш народ, даже если это неожиданно, даже если вы не согласны.

Если вы это сделаете, то сможете смотреть в будущее с уверенностью, зная, что нация стоит за вами. И в этом, по моему мнению, заключается великая магия демократии. Она не в каменных зданиях или роскошных отелях, даже не в великих институтах, которые мы создали вместе как общее общество.

Верить в демократию – значит понимать, что каждый гражданин имеет мудрость и голос. И если мы отказываемся слушать этот голос, то даже самые успешные наши усилия принесут мало результата.

Как сказал Папа Иоанн Павел II, которого я считаю одним из величайших борцов за демократию на этом континенте и в мире: "Не бойтесь".

Мы не должны бояться своего народа, даже когда он выражает мнения, которые не совпадают с позицией руководства.

Спасибо вам всем, успеха каждому из вас и да благословит вас Бог!

***

№ 681

Юлія Свириденко сейчас с **Віталій Коваль** и **ещё 4** здесь: **Саудовская Аравия**.
3 ч. ·

🇸🇦 Почали робочий візит української урядової делегації у Саудівську Аравію із зустрічі з майже сотнею місцевих підприємців. Зміцнення наших економічних зв'язків — це зміцнення наших народів, наших регіонів та глобальної безпеки.

Представили проєкти у енергетиці, сільському господарстві, інфраструктурі. А також масштабні проєкти у сфері державно-приватного партнерства і привабливі приватизаційні можливості загальним обсягом для інвестицій на пів мільярда доларів.

У наступні дні матимемо десятки зустрічей, аби підготувати візит Президента Володимир Зеленський до Саудівської Аравії. Зокрема готуємо підписання важливих економічних договорів із країнами регіону.

Саудівська Аравія активно підтримує Україну. Спрямували 500 млн доларів на підтримку відновлення України. Допомагають як гуманітарно, так економічно, працюючи із українськими компаніями. Нині заклик інвестуйте в Україну не чекаючи завершення війни, ми можемо проілюструвати дуже конкретними бізнесами із Саудівської Аравії. Наприклад FAS Energy, яка інвестувала у відновлювальну енергетику в Україні. Чи SALIC, яка торік у вересні стала співвласником одного з найбільших українських агрохолдингів — МХП, придбавши 12,6% акцій компанії. Я безмежно вдячна всім тим компаніям, які показують лідерство й те, що інвестувати в Україну зараз можна і потрібно.

Я переконана, що ми маємо перспективи для ще активнішого залучення інвестицій із країн Близького Сходу. Сьогодні ми побачили значний інтерес передовсім до інфраструктурних проєктів, енергетичних, до пропозицій у сфері інновацій, агробізнесу, передовсім виробництві добрив, де Саудівська Аравія має експертизу.

2025-02-16

Vlad Sydorenko
15 ч. ·

Вот просто, по факту. Вчера в Мюнхене, Владимир Зеленский заявил, что ему ничего не известно о встречах в Саудовской Аравии.

Сегодня (!) вице-премьер-министр Украины Свириденко — в Саудовской Аравии.

Тут же два варианта:

Либо, президент Зеленский нас всех обманул, мягко говоря.

Либо, президент Зеленский об этом не знал.

Можно было бы подумать, ну, чисто допустить, что он не знал. Например. Допустим.

Однако, Юлия Свириденко сегодня пишет из Саудовской Аравии: готовим для президента десятки встреч.

То есть, готовятся десятки встреч, очевидно же, что не с бухты-барахты. Очевидно, что это заранее все проговаривается, это все обсуждается на двустороннем уровне и т.д.

И слабо верится, что Владимир Зеленский об этом не знал.

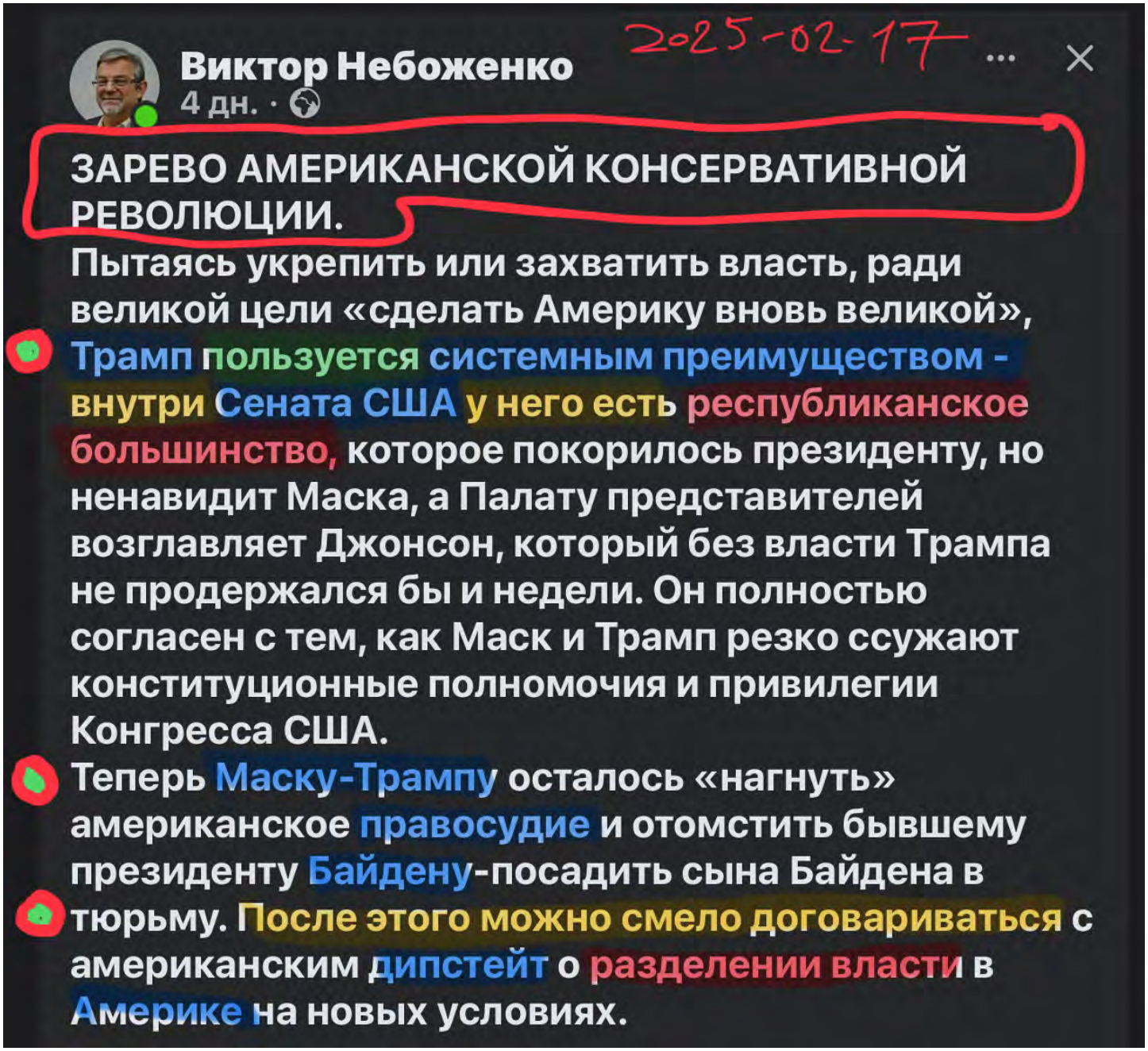
Кажется, что просто "включил дурака" отвечая на вопрос журналиста. Это мягко говоря, чтобы не сказать "наебал".

Просто, вопрос: зачем?

Вот, просто: зачем и в чем прикол?

***

№ 682

2025-02-17
Виктор Небоженко
4 дн. ·
ЗАРЕВО АМЕРИКАНСКОЙ КОНСЕРВАТИВНОЙ РЕВОЛЮЦИИ.
Пытаясь укрепить или захватить власть, ради великой цели «сделать Америку вновь великой», Трамп пользуется системным преимуществом - внутри Сената США у него есть республиканское большинство, которое покорилось президенту, но ненавидит Маска, а Палату представителей возглавляет Джонсон, который без власти Трампа не продержался бы и недели. Он полностью согласен с тем, как Маск и Трамп резко ссужают конституционные полномочия и привилегии Конгресса США.
Теперь Маску-Трампу осталось «нагнуть» американское правосудие и отомстить бывшему президенту Байдену-посадить сына Байдена в тюрьму. После этого можно смело договариваться с американским дипстейт о разделении власти в Америке на новых условиях.

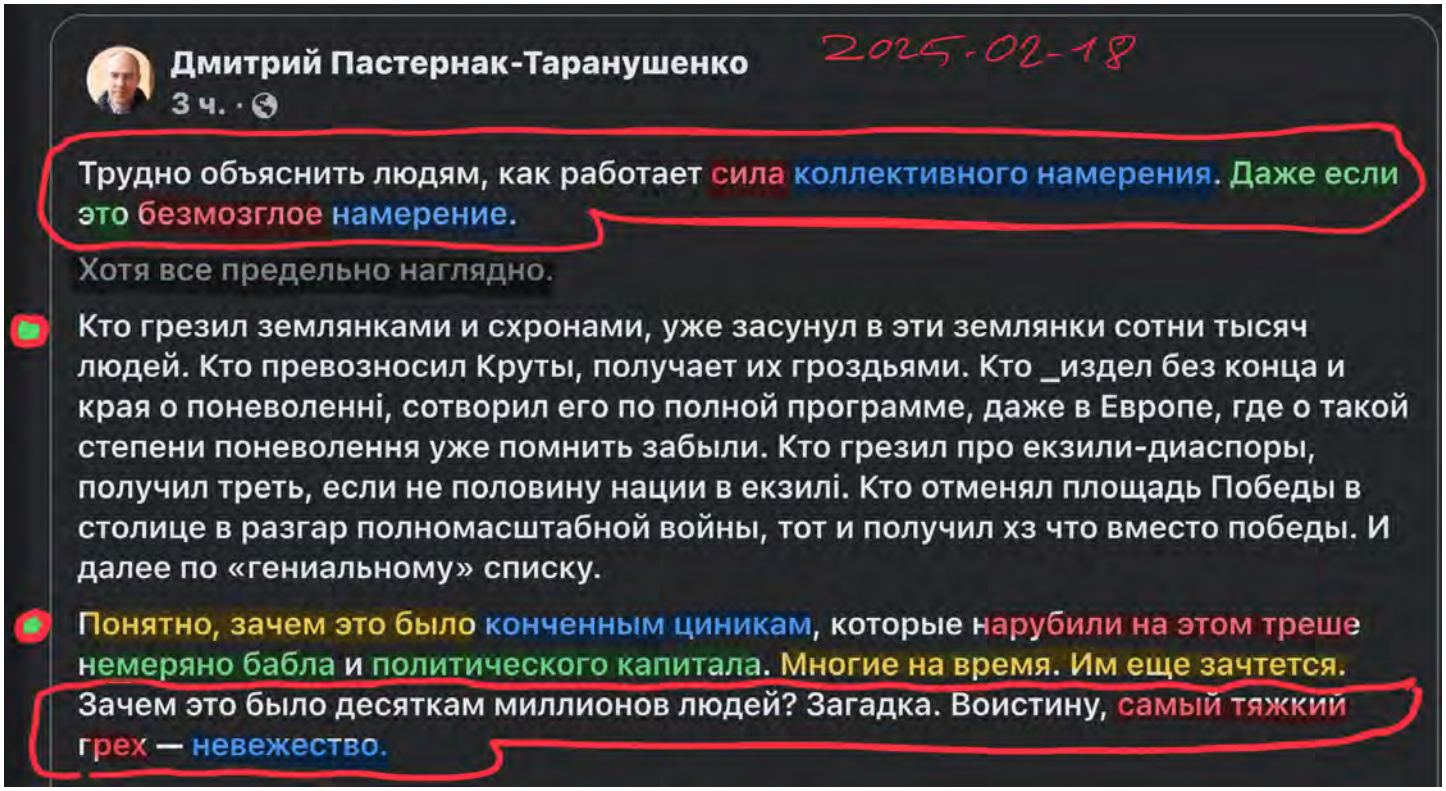
***

№ 683

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
6 мин. ·
2025-02-17
Амєріка, не рахуй наші гроші! :) Хід коньом! Коли певні люди з якогось дива вирішили, що за рахунок США з розмахом і дуже в довгу підхарчуються... :)

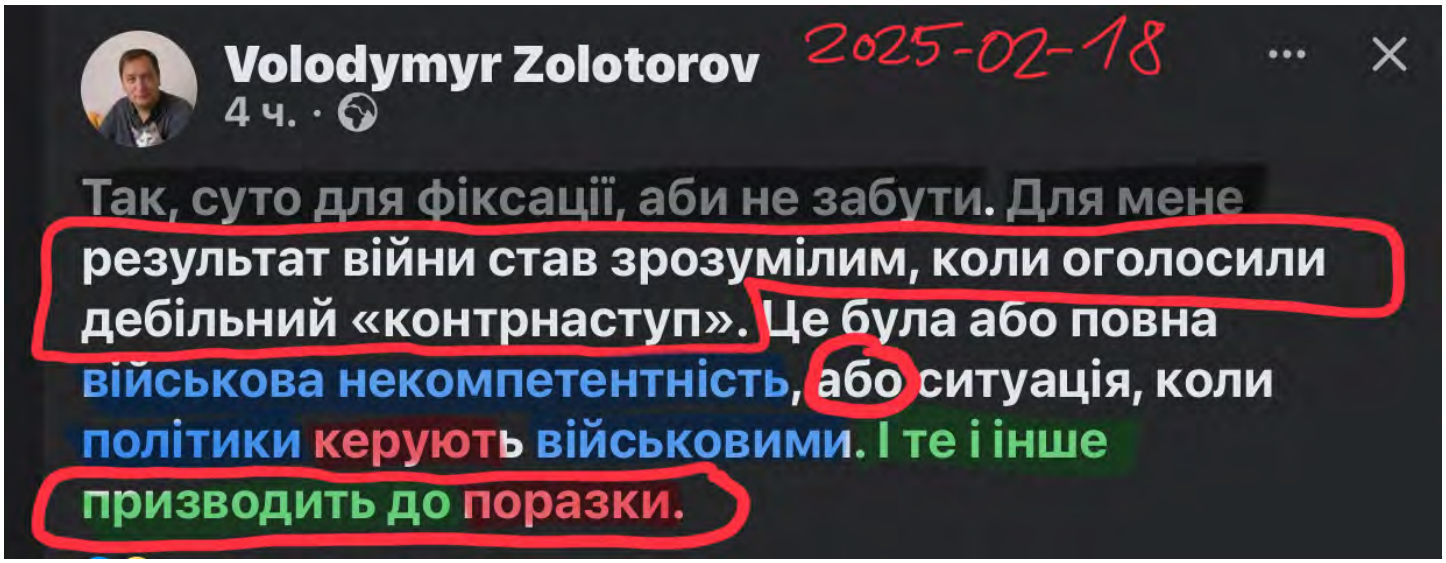
***

№ 684

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
2025-02-18
3 ч. ·
Трудно объяснить людям, как работает сила коллективного намерения. Даже если это безмозглое намерение.
Хотя все предельно наглядно.
Кто грезил землянками и схронами, уже засунул в эти землянки сотни тысяч людей. Кто превозносил Круты, получает их гроздьями. Кто _издел без конца и края о поневоленні, сотворил его по полной программе, даже в Европе, где о такой степени поневолення уже помнить забыли. Кто грезил про екзили-диаспоры, получил треть, если не половину нации в екзилі. Кто отменял площадь Победы в столице в разгар полномасштабной войны, тот и получил хз что вместо победы. И далее по «гениальному» списку.
Понятно, зачем это было конченным циникам, которые нарубили на этом треше немеряно бабла и политического капитала. Многие на время. Им еще зачтется. Зачем это было десяткам миллионов людей? Загадка. Воистину, самый тяжкий грех — невежество.

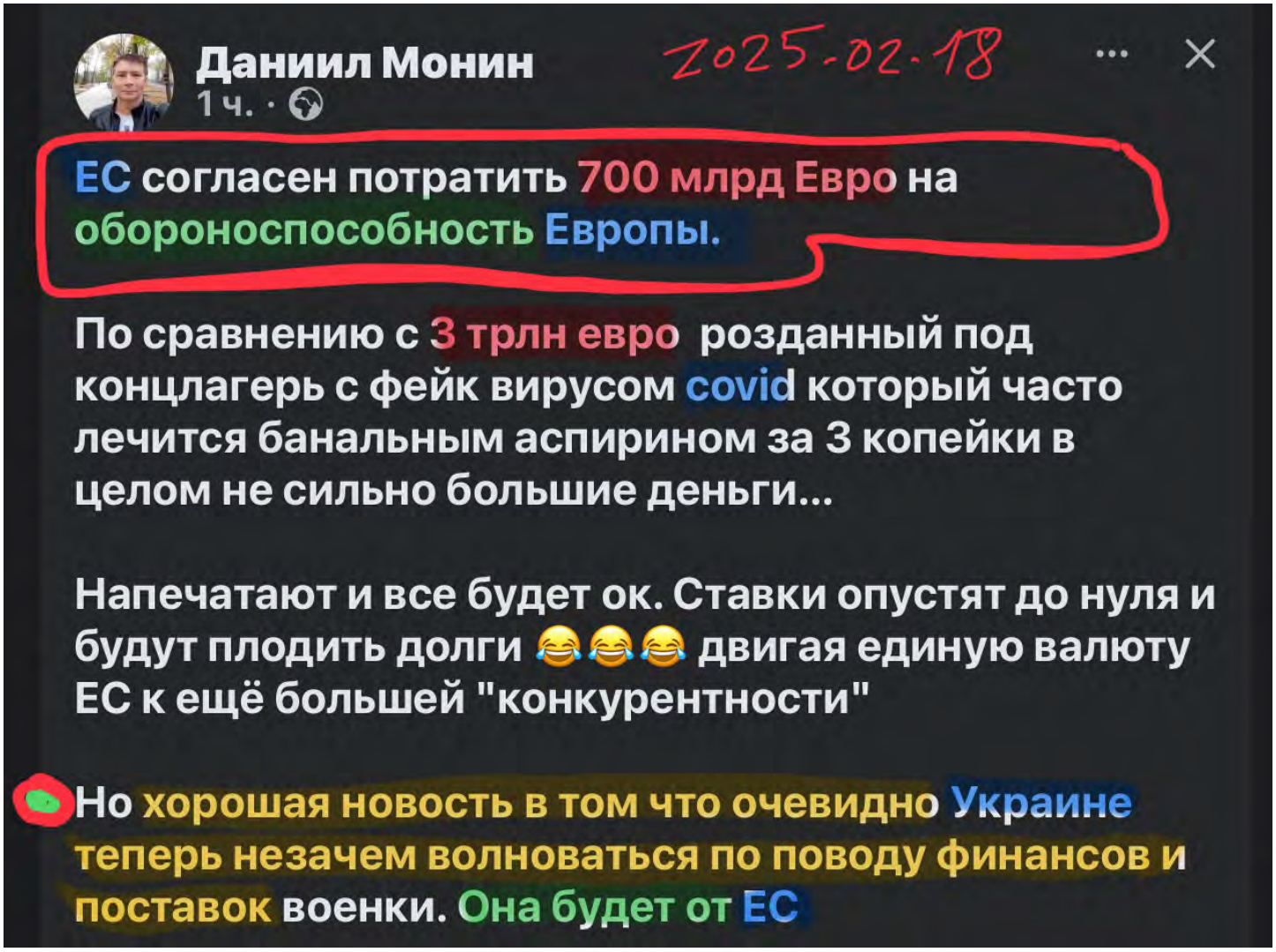
***

№ 685

Volodymyr Zolotorov
2025-02-18
4 ч. ·
Так, суто для фіксації, аби не забути. Для мене результат війни став зрозумілим, коли оголосили дебільний «контрнаступ». Це була або повна військова некомпетентність, або ситуація, коли політики керують військовими. І те і інше призводить до поразки.

***

№ 686

***

№ 687

Огляд… Сьогодні він буде коротким з кількох напрямків

2025-02-19

Машовец

1. На Покровському напрямку, очевидно, командування угруповання військ (УВ) противника "Центр" намагається відновити наступ на південь та південний захід від міста силами свого ударного оперативно-тактичного угруповання, основу якого складають війська 41-ї загальновійськової армії (ЗВА).

Маючи тактичне вклинення у систему оборони Збройних Сил України на ділянці Успенівка – Шевченко (верхн.) глибиною до 7,6-7,7 км, противник намагається не лише розширити його у напрямках Нововасилівка – Успенівка та Солоне – Удачне, а й просуватися на північ, за дорогу Покровськ – Межева, в районі села Котлине (передові підрозділи противника досі утримують тут агрофірму «Ковалиха»).

Противник діє тут силами 74-ї та 55-ї окремих мотострілецьких бригад (омсбр) зі складу 41-ї ЗВА, на цьому ж напрямку в бій введена свіжа 15-та омсбр зі складу 2-ї ЗВА, а також ряд підрозділів 30-ї омсбр цієї ж армії. В районі Успенівки та на південь від неї намагаються наступати підрозділи 87-го стрілецького полку (сп) зі складу 90-ї танкової дивізії (тд) 41-ї ЗВА та 433-го мотострілецького полку (мсп), 27-ї мотострілецької дивізії (мсд) 2-ї ЗВА.

Протягом останніх трьох діб противник тут не просунувся вперед. Більш того, в смузі дії 74-ї омсбр всі його спроби "відновити становище", в районі раніше відбитого ЗСУ села Піщане, не привели до успіху. Своєю чергою, на схід від села Котлине, завдяки цій же успішній контратаці ЗСУ в районі Піщаного, з двох флангів були охоплені інші підрозділи цієї ж 74-ї омсбр, які раніше підійшли впритул до села Звірове.

У зв'язку з цим слід зазначити, що якщо підрозділи Збройних Сил України зможуть просунуться на відстань бодай 1 км по трасі Т-0406 у південно-західному напрямку, у напрямку Котлине, то, швидше за все, противнику доведеться припинити свої безперервні атаки в районі агрофірми "Ковалиха", а також на захід від Котлина, і взагалі відійти від дороги на Межеву на південь.

Крім того, той факт, що протягом вже 5-6 діб ворог так і не зміг взяти села Удачне та Успенівка (хоча зміг "зачепитися" за них своїми передовими підрозділами), де щодня тривають уперті бої, говорить про те, що загальне положення ударного угруповання противника на "верхівці" його тактичного вклинення на південь та південний захід від Покровська аж ніяк не стійке.

Крім того, ЗСУ вдалося провести серію успішних контратак в районі села Даченське та отримати, нехай і мінімальне, але просування на південь. А це вже загрожує ще більш глибоким охопленням цього угруповання з його правого флангу.

2. Що стосується Новопавлівського напрямку, то очевидно, що ситуація тут характеризується подальшим погіршенням, і у зв'язку з цим є два основні чинники:

(1) - Ворог явно намагається "вичавити" з захоплення ним населеного пункту Андріївка все можливе, в тому числі щодо остаточної ліквідації "залишків" Курахівського плацдарму ЗСУ на південь від села.

(2) - Основні сили 90-ї тд зі складу 41-ї ЗВА продовжують вперті спроби наступати з рубежу Надіївка - Срібне у західному напрямку.

Для виконання цих завдань, судячи з усього, противник навіть провів певне перегрупування в смузі 90-ї тд 41-ї ЗВА. Зокрема, 6-й, 80-й тп і 228-й мсп (90-а танкова дивізія), що діють по рубежу Надіївка - Срібне, були посилені підрозділами 239-го тп, а 67-й сп, що діє південніше, в районі Андріївки,

отримав посилення у вигляді підрозділів 428-го мсп тієї ж дивізії. В обох випадках, очевидно, йдеться про підрозділи, перекинуті сюди з півночі, тобто з-під Покровська.

У підсумку ворогу вдалося досягти певних успіхів протягом останніх 3-х – 5-и днів. Його передові підрозділи просунулися з боку Срібного до хутора Запоріжжя і на північ від села Преображенка (хоч і на мінімальні відстані - до 1,2 - 1,3 км), а в районі Андріївки йому вдалося зайняти більшу її частину (за деякими даними, в північній частині селища досі ведуться бої).

Своєю чергою, на південь від річки Вовча, тобто в районі тих самих «залишків» Курахівського плацдарму, противник, частиною сил 51-ї ЗВА (110-а та 114-а омсбр), а також бригад УВ «Восток» (36-та, 39-та та 57-ма омсбр) поступово завершує витіснення наших підрозділів на захід від сіл Дачне та Улакли, шляхом ведення концентричних атакуючих/штурмових дій, як з півдня, так і зі сходу (вздовж річки).

Наскільки мені відомо, кілька днів тому ворог зробив рішучу спробу повністю "добити залишки", організувавши масовану атаку (штурм) одразу з кількох напрямків, що сходяться - Андріївка - Костянтинопіль, Дачне - Улакли, Зеленівка - Улакли та Зеленівка - Костянтинопіль. У підсумку йому вдалося зайняти село Улакли, що, по суті, означає кінець боїв саме за "залишки". На даний момент у мене немає точної інформації, що хтось із наших підрозділів досі утримує позиції на захід від раніше окупованого ворогом Дачного, але, судячи з усього, вони відступили на Костянтинопіль і Багатир.

3. І на завершення кілька коротких повідомлень з інших напрямків, де ворог виявляє активність (намагається наступати).

(1) - На Куп'янському напрямку командування 6-ї ЗВА противника (УВ "Север"), як я писав раніше, вперто намагається розширити свій плацдарм на річці Оскол, на північ від міста. І не без результату для себе. Передові підрозділи противника (ймовірно, зі складу 69-ї мсд цієї армії) досить інтенсивно атакують у напрямку Новомлинськ – Фіголівка (орієнтовно 11-12 лютого ворогу вдалося захопити цей населений пункт), а також у районі селища Дворічна (намагаючись взяти його повністю під свій контроль) та на північ від села Западне. Тобто плацдарм повільно (за понад 2 тижня впертих боїв), але поступово розширюється. І наскільки я розумію, в українського командування там просто не вистачає сил, щоб хоча б заблокувати це розширення. На інших ділянках Куп'янського напрямку атаки противника не мали успіху.

(2) - В окупованому противником районі населеного пункту Велика Новосілка передові підрозділи противника зі складу УВ "Восток" (5-та, 36-та ЗВА + 40-та та 336-та окремі бригади морської піхоти\ обр МП) продовжують наступати на північ та північний захід, зокрема по

напрямкам Новий Комар - Новоочеретувате, Велика Новосілка - Бурлацьке, а також Времіївка - Привільне. Ворог вже зав’язав бої за Новоочеретувате і має просування на Новосілку та Привільне.

Судячи з усього, оперативно-тактичне угруповання Збройних Сил України, яке обороняється на цьому напрямку, просто не має сил і можливостей зупинити противника, який явно перевершує його силами та засобами (тут діють - 127-ма мсд 5-ї ЗВА, обидві бригади 36-ї ЗВА– 37-ма омсбр та 5-та отбр + 2 бригади морської піхоти – 40-та та 336-та обр МП).

Крім того, ворог, очевидно, час від часу, залучає до атакуючих дій тут штурмові підрозділи зі складу 34-ї омсбр.

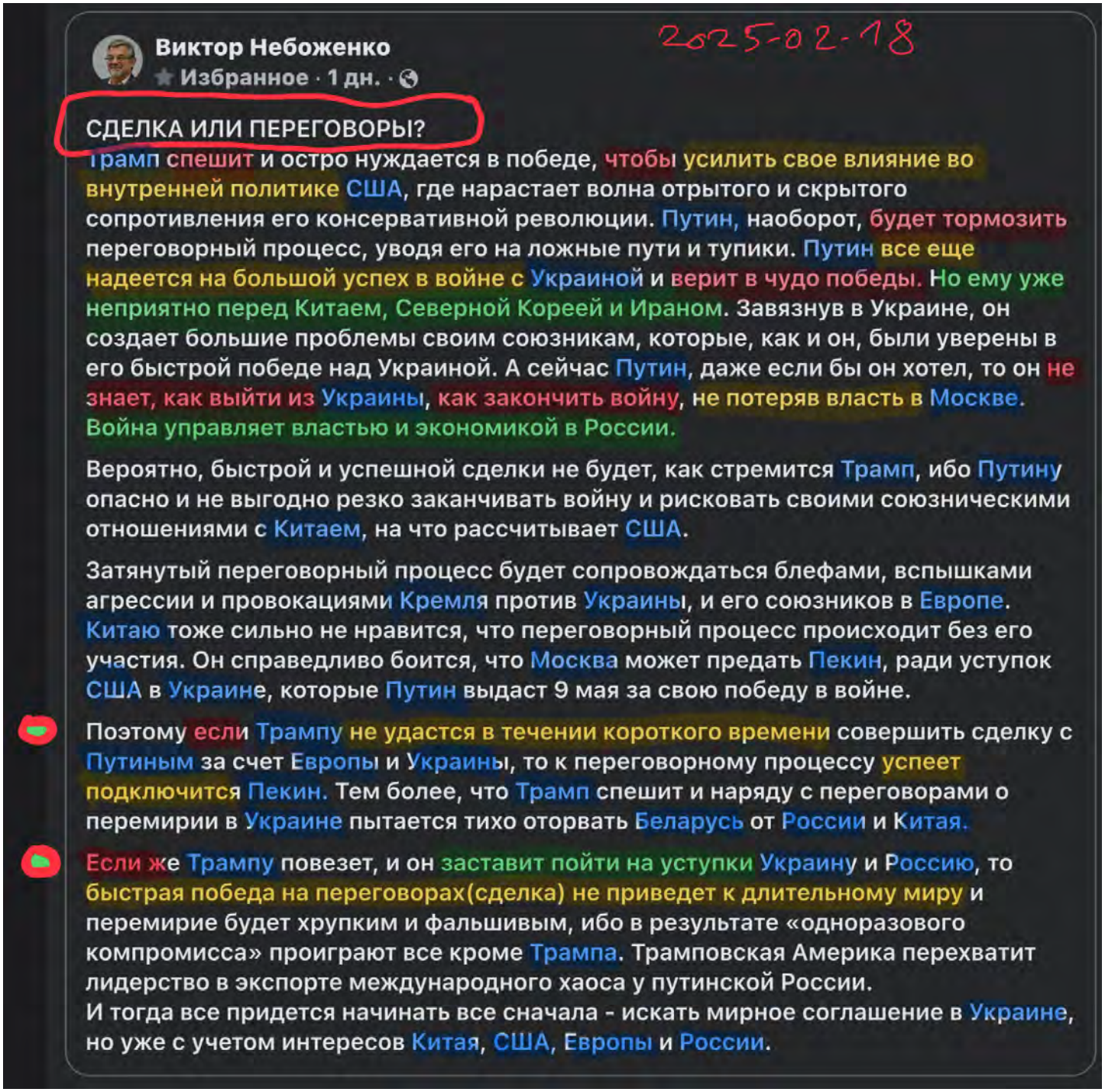
(3) - На Костянтинівсько-Торецькому напрямку, очевидно, командування УВ "Юг" готується до введення в бій частин 20-ї мсд (у напрямку Нової Полтавки) та 150-ї мсд (у напрямку Плещіївки) - обидві з 8-ї ЗВА. Поки що у всій цій смузі діють лише бригади 51-ї ОА (5-та, 9-та та 132-га омсбр). Наразі вони ведуть активні наступальні бої у північній частині Торецька, а також на північ та північний захід від Воздвиженки, зумівши захопити дорожню розв'язку на трасі Покровськ-Бахмут та населений пункт Баранівка.

Судячи з усього, головним завданням підрозділів 8-ї ЗВА буде й залишиться прорив на південні та західні околиці Костянтинівки з напрямку Торецька та Воздвиженки. Але це, в принципі, зрозуміло. У цьому контексті цікавіше інше питання – в який саме момент командування УВ «Юг» буде вводити «в дію» підрозділи цих дивізій? Судячи з темпів просування передових частин 51-ї ЗВА, в смузі якої, очевидно, планується застосування сил і засобів з 8-ї ЗВА, це має послідувати десь найближчим часом, адже темпи просування бригад 51-ї ЗВА аж ніяк не «видатні».

Наприклад, 5-та омсбр вже більше тижня вперто намагається прорватися до Єлизаветівки на своєму лівому фланзі, швидше за все, аби прикрити з флангу введення додаткових сил і засобів у напрямку Нової Полтавки, але поки що навіть не наблизилася до неї. 9-та омсбр продовжує вперті бої в Торецьку, але поки не може взяти місто повністю, беручи його в основному "ротом у зведеннях", бої тривають у північній частині міста, а також в районі сіл Забалка, Кримське та Дачне.

***

№ 688

2025-02-18
Виктор Небоженко
Избранное · 1 дн. ·
СДЕЛКА ИЛИ ПЕРЕГОВОРЫ?
Трамп спешит и остро нуждается в победе, чтобы усилить свое влияние во внутренней политике США, где нарастает волна отрытого и скрытого сопротивления его консервативной революции. Путин, наоборот, будет тормозить переговорный процесс, уводя его на ложные пути и тупики. Путин все еще надеется на большой успех в войне с Украиной и верит в чудо победы. Но ему уже неприятно перед Китаем, Северной Кореей и Ираном. Завязнув в Украине, он создает большие проблемы своим союзникам, которые, как и он, были уверены в его быстрой победе над Украиной. А сейчас Путин, даже если бы он хотел, то он не знает, как выйти из Украины, как закончить войну, не потеряв власть в Москве. Война управляет властью и экономикой в России.
Вероятно, быстрой и успешной сделки не будет, как стремится Трамп, ибо Путину опасно и не выгодно резко заканчивать войну и рисковать своими союзническими отношениями с Китаем, на что рассчитывает США.
Затянутый переговорный процесс будет сопровождаться блефами, вспышками агрессии и провокациями Кремля против Украины, и его союзников в Европе. Китаю тоже сильно не нравится, что переговорный процесс происходит без его участия. Он справедливо боится, что Москва может предать Пекин, ради уступок США в Украине, которые Путин выдаст 9 мая за свою победу в войне.
Поэтому если Трампу не удастся в течении короткого времени совершить сделку с Путиным за счет Европы и Украины, то к переговорному процессу успеет подключится Пекин. Тем более, что Трамп спешит и наряду с переговорами о перемирии в Украине пытается тихо оторвать Беларусь от России и Китая.
Если же Трампу повезет, и он заставит пойти на уступки Украину и Россию, то быстрая победа на переговорах(сделка) не приведет к длительному миру и перемирие будет хрупким и фальшивым, ибо в результате «одноразового компромисса» проиграют все кроме Трампа. Трамповская Америка перехватит лидерство в экспорте международного хаоса у путинской России.
И тогда все придется начинать все сначала - искать мирное соглашение в Украине, но уже с учетом интересов Китая, США, Европы и России.

***

№ 689

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
20 мин. · 🌐

2025-02-19

Куда и кого посылает Трамп? Три посыла Трампа, когда он говорит о 4% поддержки у Зеленского

Когда Трамп говорит «В Украине давно не было выборов. У нее действует военное положение. Ее лидер, мне жаль это говорить, но его (Зеленского) рейтинг на уровне 4% одобрения», он посылает не один сигнал, а несколько.

Расшифруем:

1. Мы прекрасно видим кем и с какой целью затягиваются война и военное положение.

2. Мы знаем о реальном уровне поддержки власти. Не вешайте нам лапшу. Наши спецслужбы не КМИС, которым можно проткнуть любое дно. Они знают про вас все. И о реальном уровне доверия, и кто сколько крал, и кто куда выводил, и о реальных потерях для вашей страны и людей, которые вас всех персонально не парили от слова вообще.

3. Мы знаем, на сколько голосов вы можете реально рассчитывать. Не вздумайте коммуниздить голоса на выборах. Потому что не просто никто не признает и не позовет вас разговаривать, а будет еще жестче, гораздо жестче того, что происходит сейчас.

Нынешняя Администрация президента США четко для себя отделяет Зеленского и Ко от Украины. Ничего нового. Раньше они так же отделили политику Байдена от реальных интересов США.

Я добавлю, что и Зеленский, и Порошенко, и Тимошенко, и Бойко, и Кличко, и Яценюк, и вот это вот все их карманное «младое, но те же... только вид сбоку», закопошившееся тоже — не Украина.

Это ровно те персоналии, которые привели Украину и украинцев туда, куда привели.

И об этой точке, в которую все пришло, граждане на самом деле в Украине отлично знают.

Вопрос — какие выводы сделают, когда придет время голосовать.

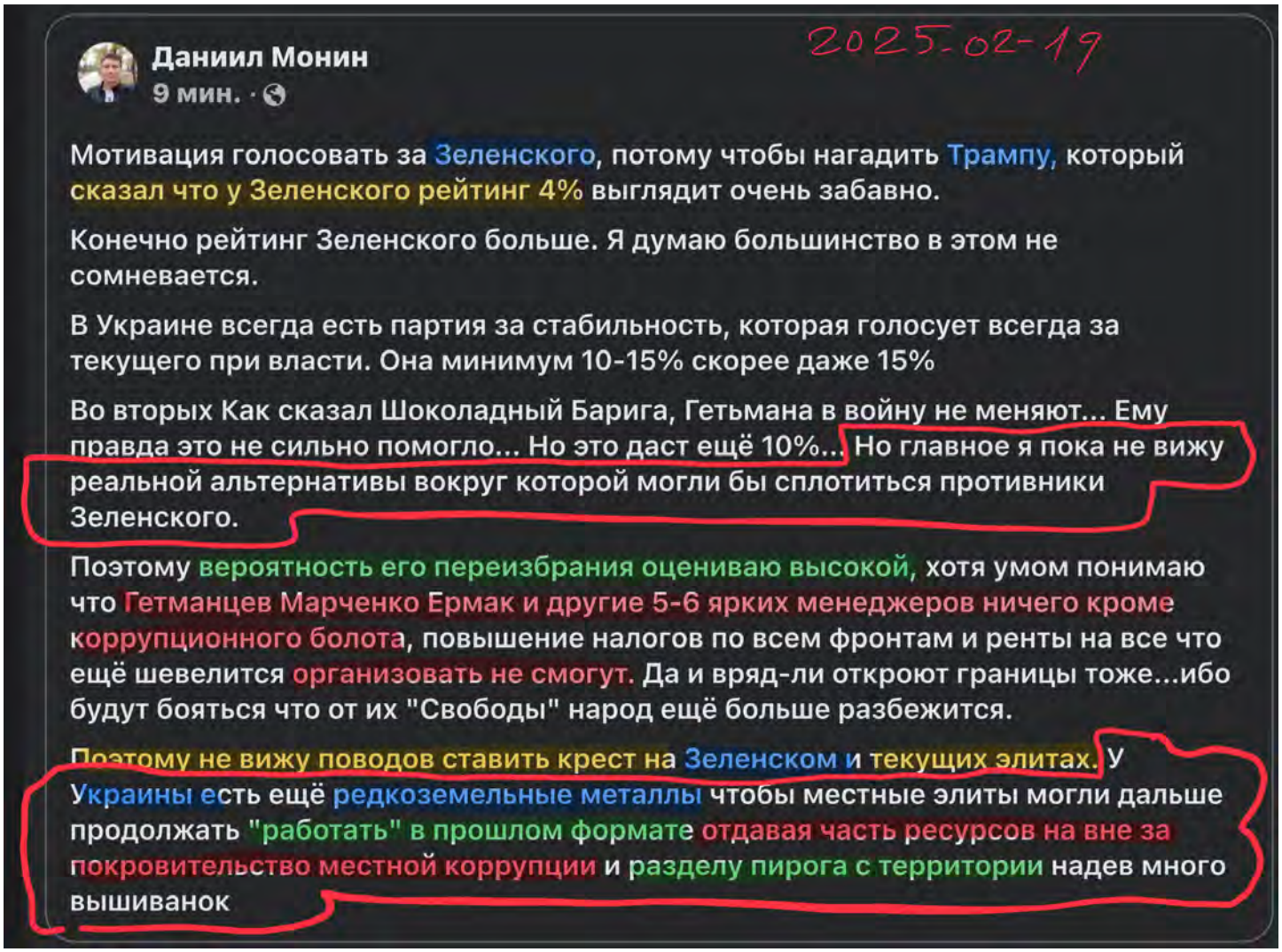
Потому что если никаких — то сами виноваты.

Шансов проголосовать за прошлое или за его подставных попрыгунчиков-имитаторов, а потом еще крупнее чем сейчас не выгрести за это, больше нет.

Время безответственного избирателя, который голосует за воров и _издунов, а потом десятилетиями ноет, окончательно ушло в прошлое. Еще один такой трюк и не останется кому ныть.

***

№ 690

Даниил Монин
9 мин. ·

2025.02-19

Мотивация голосовать за Зеленского, потому чтобы нагадить Трампу, который сказал что у Зеленского рейтинг 4% выглядит очень забавно.

Конечно рейтинг Зеленского больше. Я думаю большинство в этом не сомневается.

В Украине всегда есть партия за стабильность, которая голосует всегда за текущего при власти. Она минимум 10-15% скорее даже 15%

Во вторых Как сказал Шоколадный Барига, Гетьмана в войну не меняют... Ему правда это не сильно помогло... Но это даст ещё 10%... Но главное я пока не вижу реальной альтернативы вокруг которой могли бы сплотиться противники Зеленского.

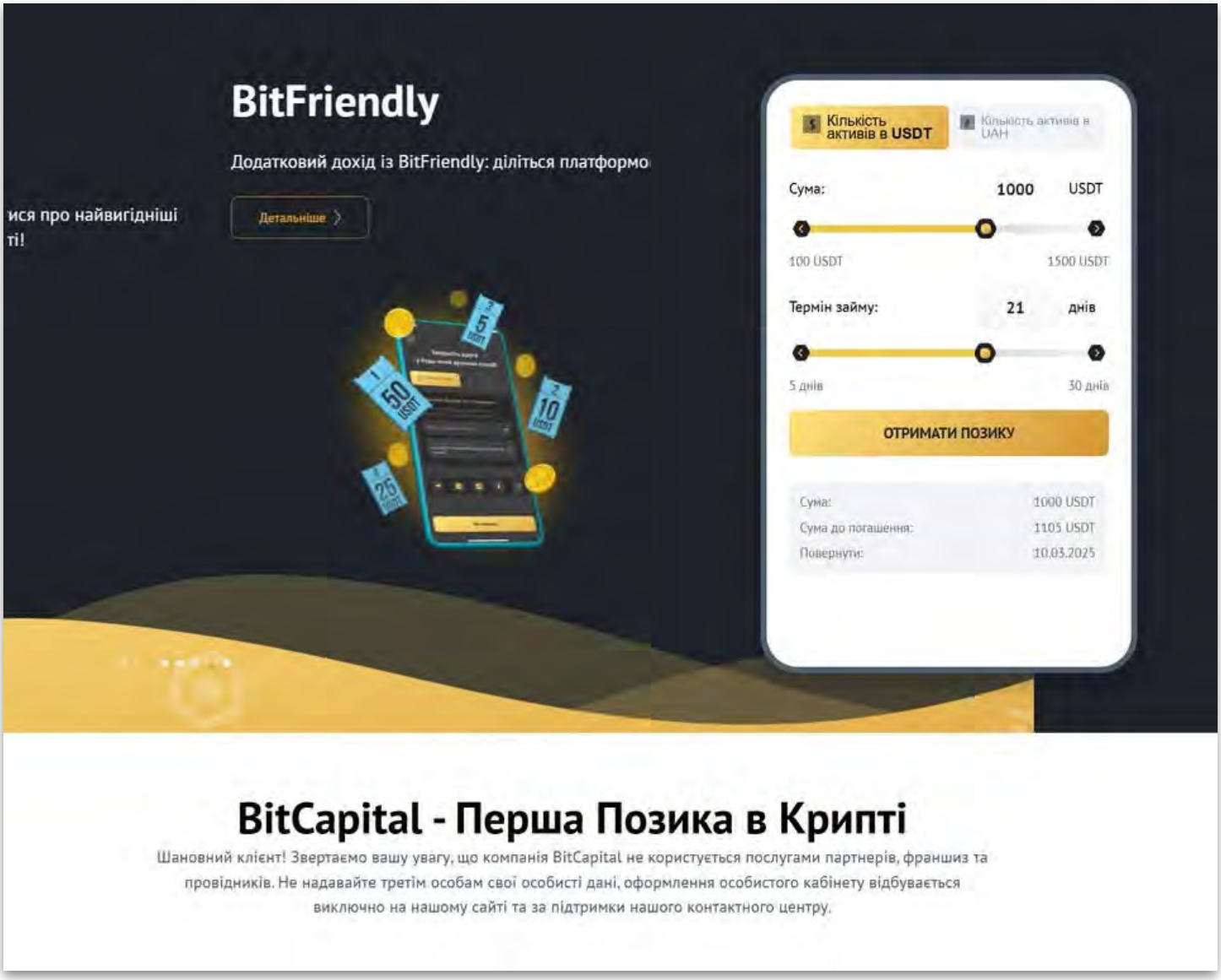
Поэтому вероятность его переизбрания оцениваю высокой, хотя умом понимаю что Гетманцев Марченко Ермак и другие 5-6 ярких менеджеров ничего кроме коррупционного болота, повышение налогов по всем фронтам и ренты на все что ещё шевелится организовать не смогут. Да и вряд-ли откроют границы тоже...ибо будут бояться что от их "Свободы" народ ещё больше разбежится.

Поэтому не вижу поводов ставить крест на Зеленском и текущих элитах. У Украины есть ещё редкоземельные металлы чтобы местные элиты могли дальше продолжать "работать" в прошлом формате отдавая часть ресурсов на вне за покровительство местной коррупции и разделу пирога с территории надев много вышиванок

***

№ 691

Споживачі фінансових послуг в Україні залишаються незахищеними. Виявляється, в нас можуть працювати цілком нелегальні сервіси, а НБУ не може цьому завадити. А головне, не хоче

2025-02-19

Лямец

Днями у Фейсбуці з'явилася заява голови НБУ Андрія Пишного, який каже, що заборонив діяльність сервісу BitCapital.

Але клієнти кажуть, що сервіс продовжує працювати. А до цього працював майже рік, і Національний Банк нічого не робив, аби його зупинити, не зважаючи на сотні (!) скарг.

> https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=1035031015334211&id=100064819655579&rdid=eddJR2OdAIoAvxGn#

BitCapital – це структура, що вже майже рік рекламує в Україні свої послуги кредитування у USDT (стейблкоін, прив'язаний до долару) та гривні. Проте, увесь цей час вона не мала для того жодних дозволів. Навіть не була легальною компанією.

І ось, днями НБУ прийняв офіційне рішення. У коментарі на сайті НБУ йдеться, що:

(1) - регулятор отримав більше ніж 700 скарг від жертв

(2) - люди скаржилися на: надто високі ставки, неправомірні нарахування за кредитами, агресивне стягнення боргів, непрозорість умов

(3) - BitCapital фактично кредитувала у гривні

(4) - кредити надавалися поза правовим полем України

(5) - BitCapital не мала юридичної особи в Україні, вона казала, що працює через англійські компанії GOLDEN INTEREST GROUP LIMITED та/або SOCIAL FINANCE CARE AND WELLBEING INVESTMENTS LLP

(6) - кредитувала через вебсайт та застосунок

(7) - на сайті жодної відповідної інформації не було.

> https://bank.gov.ua/ua/news/all/schodo-vedennya-nezakonnoyi-diyalnosti-onlayn-servisom-bitcapital?utm_campaign=news&utm_medium=push-link&utm_source=push

Немає навіть впевненості щодо власника.

НБУ вказує єдину особу, яка має відношення до сервісу. Це Юрій Сидоренко 1998 року народження, з Дніпра. Саме на нього зареєстрована одна з компаній у Англії, яка є утримувачем прав на мобільний додаток для Android, через який відбувається кредитування. Проте чи він є реальним власником?

Отже, за сукупністю ознак BitCapital має ознаки шахрайської. Через це її діяльність власне блокували. Чи не блокували?

Виявляється, **не блокували, а лише формально заборонили.**

> НБУ зробив офіційне попередження, аби громадяни України не користувалися послугами BitCapital. Так би мовити, «висловив глибоке занепокоєння».

Але за словами клієнтів, з якими я знайомий, структура продовжує працювати та кредитувати. Її представники продовжують нараховувати зі стелі відсотки, і тероризувати погрозами боржників та їхні родини. Навіть вебсайт BitCapital продовжує працювати.

Десь те саме повідомляє видання Forbes.

https://forbes.ua/money/natsbank-viznav-kredit-servis-bitcapital-nezakonnim-kompaniya-pid-privodom-kriptokreditiv-vidala-grivnevi-poziki-chi-mozhut-klienti-povernuti-koshti-05022025-26918

Окрім «занепокоєння» НБУ, відбулося формальне відкриття справи БЕБ та Нацполом, але ці розслідування можуть тривати роками.

Виправте мене,

> **1) — якщо НБУ організував групу швидкого реагування, і вже відбулися арешт серверів, блокування вебсайту, накладення судового арешту на організаторів незаконного обігу.**

Виправте,

> **2) — якщо НБУ надав розпорядження банкам блокувати будь-які операції структури з незаконного надання кредитів.**

Порівнюю "глибоке занепокоєння" Нацбанку із тим, як НБУ виносить мозок офіційно працюючим компаніям.

> За найменше порушення ліцензій справляються величезні штрафи.

Андрій Пишний став відомий тим, що перевиконує плані з накладання штрафів на банки. Але дуже схоже, що це має дуже малий вплив на реальність, бо майже рік BitCapital кредитує у гривні через картки українських банків.

Жоден фінмоніторинг "не помічає" ці операції.

А співробітники НБУ "не помічають" велику купу невідомої речовини під власним вікном.

Висновки дуже не на користь регулятора. В чому загалом функція державного регулювання ринку?

> **— Якщо ринок регулюється, споживачів вже не має цікавити, знає регулятор чи не знає, може чи не може, встиг чи не встиг.**

Вони мають бути впевнені лише у одному:

> **— якщо на ринку місяцями рекламують фінансові послуги, то ця діяльність перевірена, ліцензована та дозволена. А**
>
> **— якщо з'являються шахраї (це можливо будь-де) – то дуже швидко їх наздоженуть та покарають. Їхня активність має зникнути з ринку.**

Що виходить в Україні? Виходить геть інше.

— Якщо компанія працює офіційно - чиновники НБУ її будуть переслідувати із фанатизмом. А ось

— якщо шахраї працюють цілком поза правовим полем України - матимуть лише попередження на сайті Нацбанку.

Це дуже схоже на діяльність Податкової, яка жодним чином не торкається "тіньової" економіки, і натомість тероризує економіку "білу".

Це дуже дивний стан речей, бо останні роки НБУ підтягував під себе регулювання небанківського фінансового ринку саме під гаслами, що це потрібно для захисту прав споживачів.

А тепер, виявляється, серйозний кейс - і "не шмогла".

Питання:

— Чи в усіх країнах регулятори є такими самими кволими та безсилими, та місяцями "вивчають питання"? А впродовж тих місяців шахрай продовжує працювати. Чи все ж вони швидко блокують діяльність нелегалів, аби ті не кидали тінь на весь фінансовий ринок України?

Питання:

— Чи зроблено зараз усе можливе, аби зменшити кількість постраждалих клієнтів? За моїми даними, поки НБУ занепокоєно роздумує, жертви продовжують з’являтися.

Питання:

— Що робити десяткам тисяч клієнтів, родинам яких досі погрожують?

Питання:

— Якщо інформація про діяльність BitCapital була доступною і клієнти масово скаржилися, чому не відреагували швидше?

Питання:

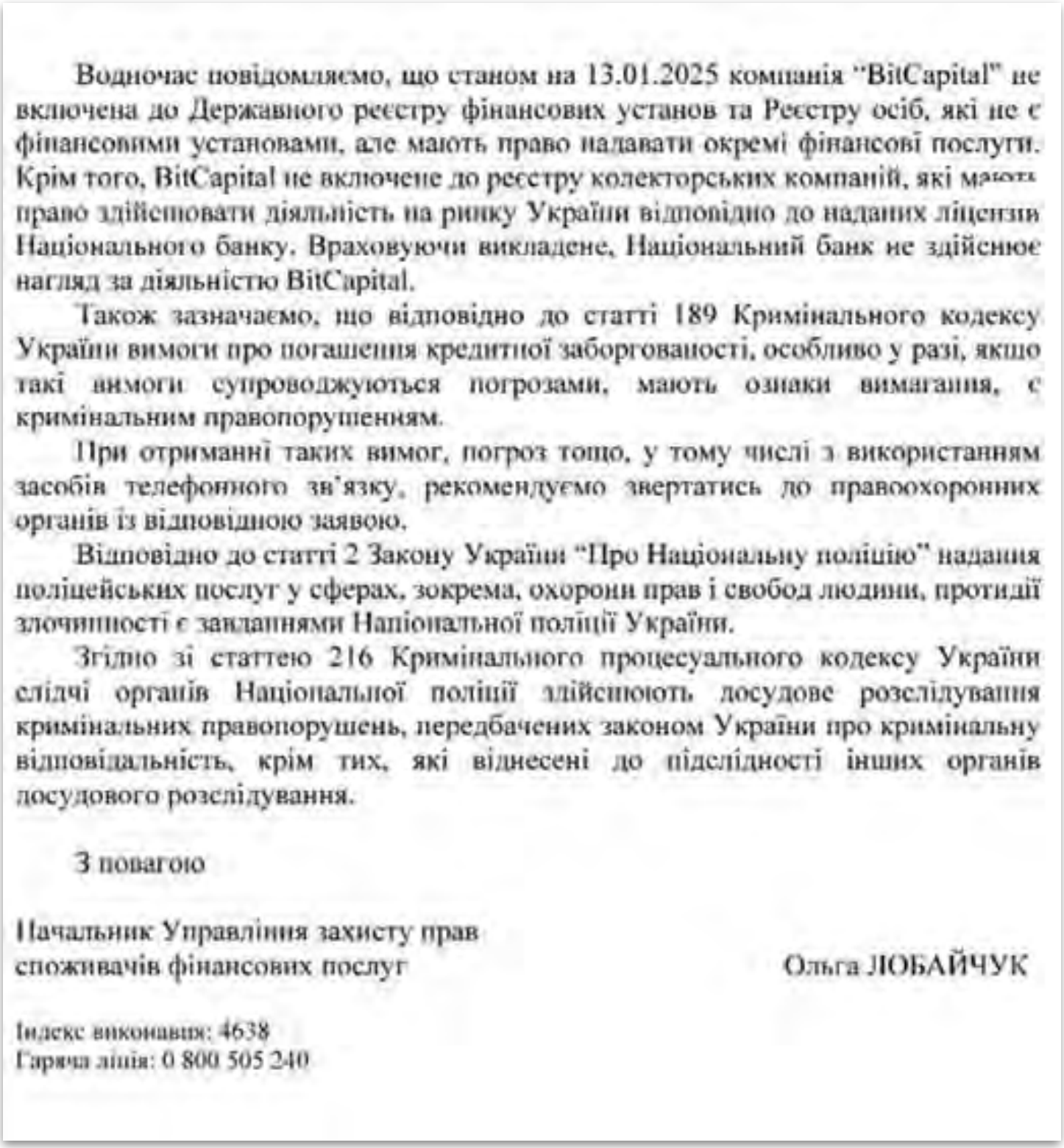
— Чи існує система раннього попередження про діяльність шахраїв на фінансовому ринку? Скарги клієнтів на BitCapital почали надходити ще у другій половині 2024 року.

Чому Нацбанку знадобилося аж 700 (!) звернень, аби висловити «глибоке занепокоєння»?

Додам ще декілька фактів, яких немає у офіційних релізах НБУ

Факт перший

— До цього посту я додав скріншот відповіді начальника управління захисту справ споживачів фінансових послуг Ольги ***Лобайчук*** на звернення щодо шахрайської діяльності BitCapital.

Водночас повідомляємо, що станом на 13.01.2025 компанія "BitCapital" не включена до Державного реєстру фінансових установ та Реєстру осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги. Крім того, BitCapital не включене до реєстру колекторських компаній, які мають право здійснювати діяльність на ринку України відповідно до наданих ліцензій Національного банку. Враховуючи викладене, Національний банк не здійснює нагляд за діяльністю BitCapital.

Також зазначаємо, що відповідно до статті 189 Кримінального кодексу України вимоги про погашення кредитної заборгованості, особливо у разі, якщо такі вимоги супроводжуються погрозами, мають ознаки вимагання, є кримінальним правопорушенням.

При отриманні таких вимог, погроз тощо, у тому числі з використанням засобів телефонного зв'язку, рекомендуємо звертатись до правоохоронних органів із відповідною заявою.

Відповідно до статті 2 Закону України "Про Національну поліцію" надання поліцейських послуг у сферах, зокрема, охорони прав і свобод людини, протидії злочинності є завданнями Національної поліції України.

Згідно зі статтею 216 Кримінального процесуального кодексу України слідчі органів Національної поліції здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.

З повагою

Начальник Управління захисту прав
споживачів фінансових послуг Ольга ЛОБАЙЧУК

Індекс виконавця: 4638
Гаряча лінія: 0 800 505 240

Вона пише фактично наступне:

1) - BitCapital не включено ані до реєстру фінкомпаній, ані до реєстру колекторів. Отже, вона не має права працювати в Україні (це визнання факту);

2) - проте в разі отримання погроз із вимогами погасити кредити - пані Лобайчук рекомендує звертатися до правоохоронних органів.

Отже,

3) - **своїм листом офіційний представник НБУ самоусунулася від припинення діяльності незаконної шахрайської структури.**

Вона сказала:

4) - вирішуйте свої проблеми самі. Ось спосіб, у який BitCapital без ліцензії та навіть без юридичної особи працювала понад рік та ошукувала українців.

Факт другий

Чи міг НБУ "не помічати" BitCapital?

Подивіться у інтернет - він переповнений повідомленнями про шахрайство, про викривлення відсоткових ставок, про агресивну діяльність колекторів. Ось що каже юрист у TikTok:

https://www.tiktok.com/@yur_czb/video/7413284621510511878

Уявімо, що в НБУ не читають інтернет. Ну ок. До поліції надходила заяви від громадян, які скаржаться на погрози життю та здоров’я. Гадаю, що поліція зверталася до НБУ?

Факт третій

Як щодо юридичного боку захисту споживачів фінансових послуг?

Сервіс працює не перший місяць.

На сайті https://bitcapital.online

розміщено інформацію щодо ліцензій та власника.

Там вказано компанію SOCIAL FINANCE CARE AND WELLBEING INVESTMENTS LLP. Але це, скоріше за все, неправда. Бо банальна перевірка документів показує, що ця компанія навряд чи пов'язана із BitCapital, бо вона працює із наданням послуг літнім людям у трьох регіонах Великої Британії.

https://find-and-update.company-information.service.gov.uk/company/OC400177/filing-history

Інша компанія - GOLDEN INTEREST GROUP LIMITED із бенефіціаром Юрієм Сидоренко - знайдена лише виключно через те, що на неї зареєстровано Android-додаток у Google Play. Але за документами реєстрації це просто компанія з виготовлення програмного забезпечення.

https://find-and-update.company-information.service.gov.uk/company/15205752

Отже, банальний аналіз відомостей вказує, що тут щось дуже не так.

Я вже мовчу про кредитування у USDT+гривні, що чітко не вписується у законодавче поле України.

Отже, чи мала бути рання реакція НБУ на це?

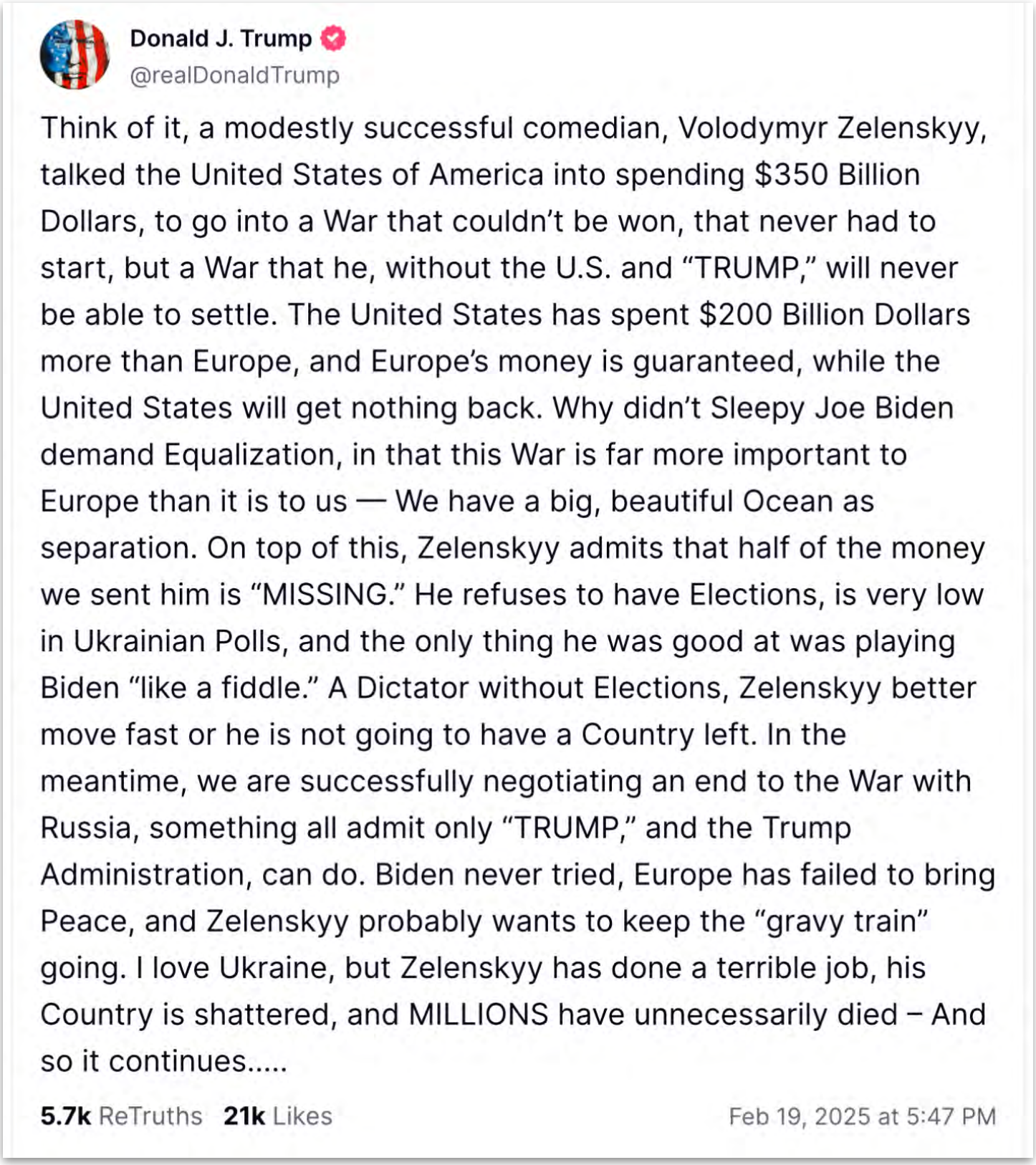
> На моє глибоке переконання, НБУ мав безліч можливостей припинити діяльність шахрайської структури BitCapital та захистити клієнтів фінансового ринку України.

Але я також впевнений, що НБУ мусить не просто висловлювати "глибоке занепокоєння", а запроваджувати реальну заборону, яка працює ще десь, окрім уяви очільників регулятора.

***

№ 692

***

Think of it, a modestly successful comedian, Volodymyr Zelenskyy, talked the United States of America into spending $350 Billion Dollars, to go into a War that couldn't be won, that never had to start, but a War that he, without the U.S. and "TRUMP," will never be able to settle. The United States has spent $200 Billion Dollars more than Europe, and Europe's money is guaranteed, while the United States will get nothing back. Why didn't Sleepy Joe Biden demand Equalization, in that this War is far more important to Europe than it is to us — We have a big, beautiful Ocean as separation. On top of this, Zelenskyy admits that half of the

money we sent him is “MISSING.” He refuses to have Elections, is very low in Ukrainian Polls, and the only thing he was good at was playing Biden “like a fiddle.” A Dictator without Elections, Zelenskyy better move fast or he is not going to have a Country left. In the meantime, we are successfully negotiating an end to the War with Russia, something all admit only “TRUMP,” and the Trump Administration, can do. Biden never tried, Europe has failed to bring Peace, and Zelenskyy probably wants to keep the “gravy train” going. I love Ukraine, but Zelenskyy has done a terrible job, his Country is shattered, and MILLIONS have unnecessarily died – And so it continues…..

***

Подумайте про це, скромно успішний комік Володимир Зеленський умовив Сполучені Штати Америки витратити 350 мільярдів доларів, щоб піти на війну, яку не можна було виграти, яку ніколи не потрібно було починати, але війну, яку він, без США та "ТРАМПА", ніколи не зможе врегулювати.

Сполучені Штати витратили на 200 мільярдів доларів більше, ніж Європа, і гроші Європи гарантовані, тоді як Сполучені Штати нічого не отримають назад.

Чому Сонний Джо Байден не зажадав вирівнювання, оскільки ця війна набагато важливіша для Європи, ніж для нас - у нас є великий, прекрасний океан як розділення.

Крім того, Зеленський визнає, що половина грошей, які ми йому надіслали, "відсутня".

Він відмовляється від виборів, має дуже низький рівень в українських опитуваннях, і єдине, в чому він був хороший, це грав Байдена "як скрипку".

Диктатор без виборів, Зеленському краще рухатися швидше, інакше у нього не залишиться країни.

Тим часом ми успішно ведемо переговори про припинення війни з Росією, що всі визнають, що можуть зробити лише "ТРУМП" та адміністрація Трампа.

Байден ніколи не намагався, Європі не вдалося принести мир, і Зеленський, ймовірно, хоче зберегти "підливний поїзд".

Я люблю Україну, але Зеленський зробив жахливу роботу, його країна зруйнована, і МІЛЬЙОНИ без потреби загинули - І так продовжується.....

***

№ 693-1

За окном февраль. По нашему—лютый. Похоже, название месяца становится нарицательным. Мороз крепчал…

2025-02-20

Гинзбург Марк

Вчера вице-президент США Джей Ди Вэнс дал интервью известному консервативному медиа-изданию The National Pulse, в котором подверг критике президента Украины Владимира Зеленского по целому ряду его действий и высказываний, в частности, за его публичные высказывания в адрес президента США Дональда Трампа.

Я не хочу расставлять акценты и навязывать своё мнение читателям. Потому что реакция сотен украинских СМИ уже заполнила всё медиа пространство и теперь надвигается шквал комментариев «пересічних українців». Поэтому хочу предоставить основные тезисы (не мои интерпретации, а точные переводы текста The National Pulse и, главное, цитаты высказываний вице-президента США Вэнса) для Вашего ознакомления.

Чтобы не получилось, как всегда: «Я лично Пастернака (Солженицина) не читал, но гневно осуждаю!»

Итак, начнём с заголовка.

«ЭКСКЛЮЗИВ:

Вице-президент Джей Ди Вэнс предупреждает Зеленского о «позорных» публичных нападках на Трампа и подтверждает, что на выборах в Украине теперь будут настаивать США».

ВАШИНГТОН, ОКРУГ КОЛУМБИЯ

19 февраля 2025 г.

«В эксклюзивном интервью The National Pulse в среду утром вице-президент Джей Ди Вэнс сделал строгое предупреждение президенту Украины Владимиру Зеленскому о его публичной критике Президента Дональда Трампа и мирных инициатив администрации. Вэнс описал подход Зеленского как «позорный» и контрпродуктивный, подчеркнув, что такая тактика может поставить под угрозу отношения Украины с ее самым важным союзником».

Вэнс сказал:

> «Зеленский получает действительно плохие советы, и я не знаю, от кого».

И продолжил:

> «Он больше не имеет дела с Джо Байденом и администрацией Байдена. Он имеет дело с Дональдом Трампом и администрацией Трампа».

Вэнс заявил о публичных высказываниях Зеленского в последние дни:

> «Идея о том, что он собирается обсуждать свои разногласия с Президентом Трампом в публичном пространстве — а я очень хорошо знаю Президента — это не очень хороший способ иметь дело с Президентом Трампом», - сказал Вэнс.

«Конечно, у украинцев будет своя точка зрения. Это можно обсуждать в частных разговорах с американскими дипломатами... но он нападает на единственную причину, по которой его страна ещё и существует, публично, прямо сейчас. И это позорно. И это не то, что сдвинет Президента Соединенных Штатов. На самом деле, это будет иметь противоположный эффект».

Издание пишет:

«Вице-президент подтвердил политику Трампа в отношении Украины: война должна закончиться. Он также утверждал, что политика США в настоящее время требует, чтобы в Украине проводились выборы».

И снова Вэнс:

«Президент победил на выборах. Он их убедительно выиграл. И он ясно дал понять, что американская политика заключается в том, чтобы остановить убийства и закончить войну».

И далее:

«На самом деле, сегодня утром я поговорил с Президентом, и он испытывает невероятное сочувствие и восхищение народом Украины. Он не хочет, чтобы невинные украинцы продолжали терять свои жизни. Так что я думаю, что он очень много думает об этом с точки зрения не только своих обязательств перед Соединенными Штатами, но и вообще. Он хочет, чтобы жестокость и убийства прекратились».

Вэнс продолжил:

«Трамп сказал, что целью политики администрации является прекращение конфликта. И это должно произойти. Зеленский должен отнестись к этому серьезно. Наши европейские союзники должны отнестись к этому серьезно. Это цель нашей политики. Вам не удастся отвлечь Президента от этой цели. Вы не измените его мнение, и уж, конечно, не путем публичных нападок на него в СМИ».

Издание пишет:

«Вэнс ясно дал понять, что выборы в Украине **теперь** являются одной из приоритетных целей внешней политики США и Зеленский должен подчиниться демократическому мандату, если он хочет сохранить легитимность».

На вопрос нужны ли сейчас выборы,Вэнс отметил:

«Безусловно, это дало бы Зеленскому самую сильную позицию. И я думаю, что это неумно для некоторых наших европейских друзей нападать на Дональда Трампа за его предложение о том, что Украина должна проводить выборы, когда они говорят, что это повредит демократии. Как вы можете нападать на выборы, когда всё ваше обоснование войны в Украине заключается в том, что это война за демократию? Я просто думаю, что это смешно».

The National Pulse пишет:

«Вэнс, бодрый после своей поездки в Европу, где он читал лекции европейским лидерам о свободе слова и вопросах совести, снова «наехал» на них в нашем эксклюзивном интервью за их лицемерие в демократии, ставя под сомнение их преданность демократии в свете их настойчивости в блокировке выборов».

Вэнс сказал:

«Идея о том, что вы не можете проводить выборы в разгар войны, я думаю, является своего рода нелепой идеей. И Президент Трамп ясно дал понять, что, по его мнению, это должно произойти. Имею в виду выборы. Итак, теперь вы знаейте — это и есть американская политика. Это довольно просто и понятно».

Закончив этот текст, я решил просмотреть посты и комментарии наших граждан на это интервью Вэнса и на последнее интервью Трампа.

Увидел то, что и ожидал увидеть.

За последние сутки в украинском медиа пространстве появились тысячи осуждений, оскорблений и даже проклятий в адрес новой администрации США.

Я хотел бы заметить, что вряд ли эта позиция является продуктивной и реально патриотичной. Разве патриотизм не предполагает ответственности? Или можно назвать ответственной позицию одной очень популярной народной депутатки, посылающей Трампа «вслед за русским кораблём»?

Или не менее популярного персонажа, метящего в украинские президенты, посылающего Трампа туда же, но уже без связки с кораблём, а конкретно.

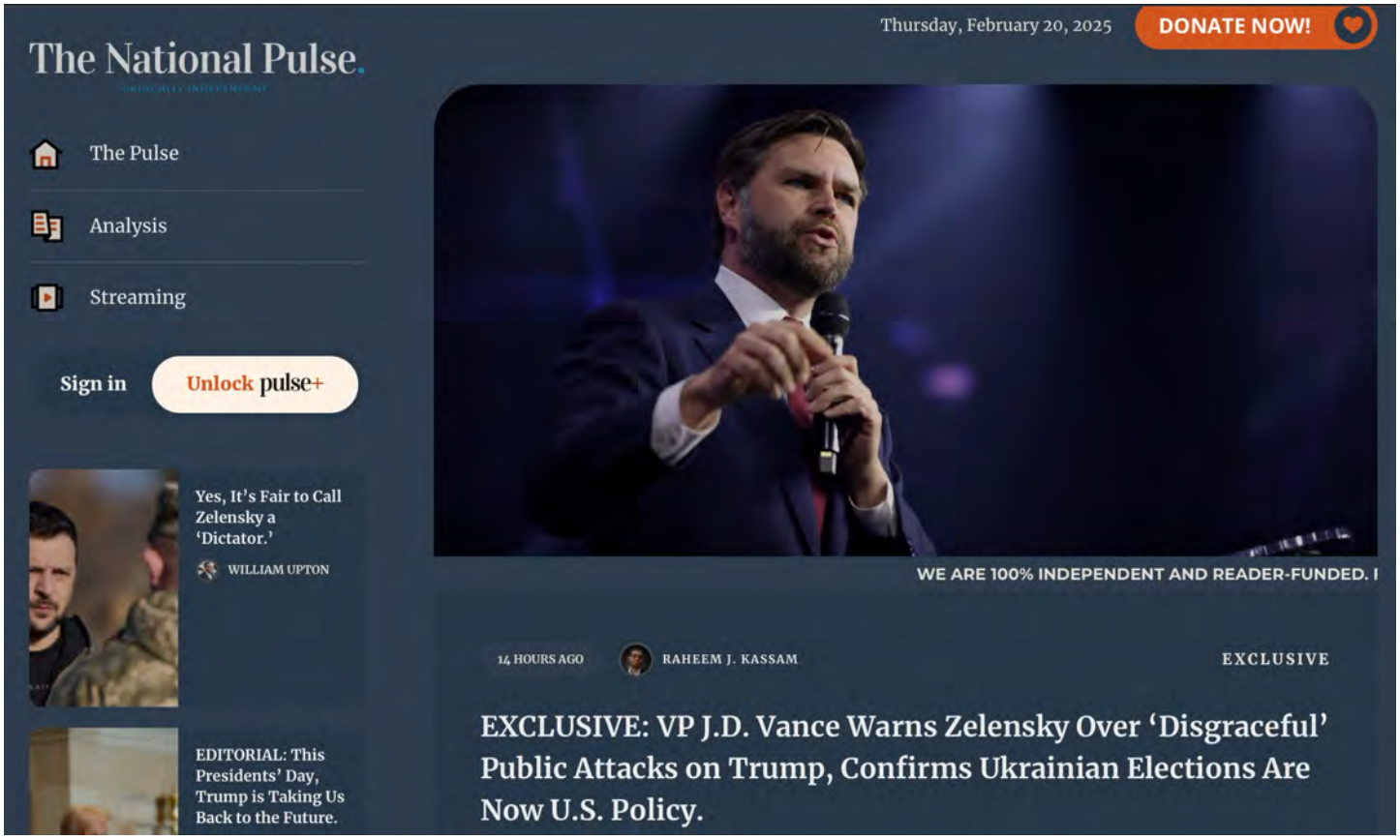
Хочу напомнить, что США по-прежнему являются нашим ЕДИНСТВЕННЫМ стратегическим партнёром. Единственным не декларативным, а РЕАЛЬНО ДЕЙСТВЕННЫМ, способным помочь нам противостоять любому агрессору.

Или можно всерьёз полагаться на европейцев, с их опереточными армиями и пустыми воинскими складами?!

Или мы опять хотим явления Бориса Джонсона 2.0 ?

***

№ 693-2

EXCLUSIVE: VP J.D. Vance Warns Zelensky Over 'Disgraceful' Public Attacks on Trump, Confirms Ukrainian Elections Are Now U.S. Policy.

WASHINGTON, D.C. – In an exclusive interview with The National Pulse on Wednesday morning, Vice President J.D. Vance issued a stern warning to Ukrainian President Volodymyr Zelensky regarding his public criticisms of President Donald Trump and the administration's peace initiatives. Vance described Zelensky's approach as "disgraceful" and counterproductive, emphasizing that such tactics could jeopardize Ukraine's relationship with its most crucial ally.

BAD ADVICE.

"Zelensky is getting really bad advice, and I don't know from whom," Vance said. "He's not dealing with Joe Biden and the Biden administration anymore. He's dealing with Donald Trump and the Trump administration."

Vance warned against Zelensky's public protestations in recent days, stating, "The idea that he's going to litigate his disagreements with the president in the public square—I mean, you [Raheem] know the President very well, obviously, I know the President very well. This is not a good way to deal with President Trump," Vance said.

"Of course, the Ukrainians are going to have their perspective. The way to surface that is in a private discussion with American diplomats… he's attacking the only

reason this country exists, publicly, right now. And it's disgraceful. And it's not something that is going to move the President of the United States.

In fact, it's going to have the opposite effect."The Vice President reaffirmed Trump's policy on Ukraine: the war must end. He further asserted that U.S. policy now requires that Ukraine have elections."The president won the election. He won it convincingly. And he's made clear that American policy is to stop the killing and bring the war to a close," Vance said.

"Now, I talked to the President this morning, actually, and he has an incredible amount of sympathy and admiration for the people of Ukraine.

He wants the killing to stop because he doesn't want innocent Ukrainians to keep losing their lives. So I think he very much thinks about this from the perspective, not just, of course, of his obligations to the United States, but also he just. He wants the brutality and the killing to stop."Vance went on, stressing the point: "He has said the goal of administration policy is to end the conflict. So now, you know that has to happen. Right. Zelensky has to take that seriously. Our European allies have to take that seriously. That is the goal of administration policy. You're not going to move the President away from that goal. You're not going to change his mind, certainly not by attacking him publicly in the media.

"ELECTIONS IN UKRAINE.

Elections in Ukraine are now U.S. policy, with Vance making it clear that Zelensky must submit to a democratic mandate if he wants continued legitimacy. "Certainly, that would give him the strongest position, Raheem," Vance said when asked if elections were necessary.

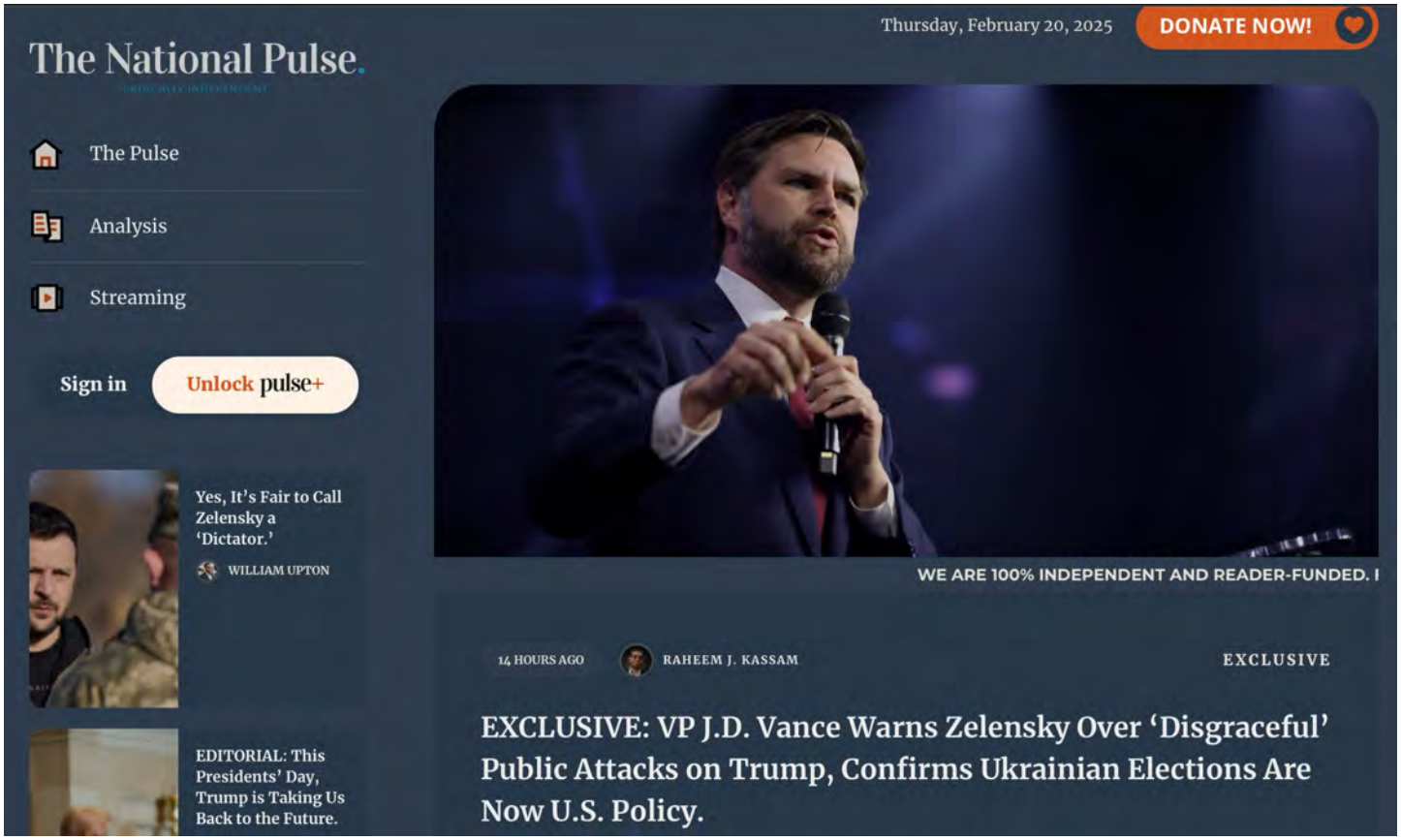
"And I think that it's a little rich for some of our European friends to attack Donald Trump for suggesting that Ukraine should have elections when they say that this is a war for democracy. How can you attack elections when your entire framing for the war in Ukraine is that it's a war for democracy? I just think it's ridiculous. And, of course, the United States had a civil war. We had an election in, of course, at the, at the end of as scheduled. You know, Churchill found out that he lost. As I understand it, he found out that he lost the British election at Potsdam."Vance, fresh from his European trip, where he lectured European leaders on free speech and matters of conscience, hit them again in our exclusive interview for their hypocrisy on democracy, questioning their insistence on blocking elections."The idea that you cannot have elections in the midst of a war is, I think, kind of a preposterous idea. And the President has made very clear that he thinks that should happen. So, you know, that is, that is American policy. And I think it's.

It's pretty simple and straightforward."Martial law currently prohibits elections in Ukraine, with Zelensky having used the conflict with Russia to effectively crush opposition political parties and enrich his inner circle.The Vice President's remarks

come just after President Trump himself blasted Zelensky as a “dictator” who “better move fast” for his country’s continued existence.

***

№ 693-3

ВАШИНГТОН, округ Колумбія

В ексклюзивному інтерв'ю The National Pulse в середу вранці віце-президент J.D. Венс зробив суворе попередження президенту України Володимиру Зеленському щодо його публічної критики президента Дональда Трампа та мирних ініціатив адміністрації.

Венс описав підхід Зеленського як "ганебний" і контрпродуктивний, підкресливши, що така тактика може поставити під загрозу відносини України з її найважливішим союзником.

1. ПОГАНА ПОРАДА

"Зеленський отримує дуже погану пораду, і я не знаю від кого", - сказав Венс. "Він більше не має справи з Джо Байденом та адміністрацією Байдена. Він має справу з Дональдом Трампом та адміністрацією Трампа".

Венс застеріг від публічних протестів Зеленського в останні дні, заявивши:

> "Ідея про те, що він збирається судитися зі своїми розбіжностями з президентом на громадській площі - я маю на увазі, що ви [Рахім] дуже

добре знаєте президента, очевидно, я дуже добре знаю президента. Це не найкращий спосіб мати справу з президентом Трампом", - сказав Венс.

"Звичайно, українці матимуть свою перспективу. Спосіб з'явитися, що це в приватній дискусії з американськими дипломатами... він атакує єдину причину, чому ця країна існує, публічно, прямо зараз. І це ганебно. І це не те, що зрушить президента Сполучених Штатів.

Насправді, це матиме протилежний ефект".

Віце-президент підтвердив політику Трампа щодо України:

— війна повинна закінчитися.

Він також стверджував, що політика США зараз вимагає, щоб Україна провів вибори". Президент переміг на виборах. Він переконливо виграв це. І він дав зрозуміти, що американська політика полягає в тому, щоб зупинити вбивства і довести війну до кінця", - сказав Венс.

"Тепер я розмовляв з Президентом сьогодні вранці, насправді, і він має неймовірну кількість симпатії та захоплення народом України.

Він хоче, щоб вбивства припинилися, тому що він не хоче, щоб невинні українці продовжували втрачати своє життя. Тому я думаю, що він дуже багато думає про це з точки зору, не тільки, звичайно, своїх зобов'язань перед Сполученими Штатами, але й він просто. Він хоче, щоб жорстокість і вбивства припинилися".

Венс продовжив, підкресливши:

"Він сказав, що метою адміністративної політики є припинення конфлікту. Отже, тепер ви знаєте, що це має статися. Правильно. Зеленський повинен поставитися до цього серйозно. Наші європейські союзники повинні поставитися до цього серйозно. Це мета адміністративної політики. Ви не збираєтеся віддаляти президента від цієї мети. Ви не зміните його думку, звичайно, не нападаючи на нього публічно в ЗМІ.

2. ВИБОРИ В УКРАЇНІ

Вибори в Україні зараз є політикою США, і Венс чітко дає зрозуміти, що Зеленський повинен підкоритися демократичному мандату, якщо він хоче продовження легітимності.

"Звичайно, це дало б йому найсильнішу позицію, Рахім", - сказав Венс, коли його запитали, чи потрібні вибори.

"І я думаю, що це трохи багато для деяких наших європейських друзів, щоб напасти на Дональда Трампа за те, що він припустив, що Україна повинна

провести вибори, коли вони кажуть, що це війна за демократію. Як ви можете нападати на вибори, коли вся ваша передумова для війни в Україні полягає в тому, що це війна за демократію?

Я просто думаю, що це смішно.

І, звичайно, у Сполучених Штатах була громадянська війна. У нас були вибори, звичайно, в кінці, як і було заплановано.

Знаєш, Черчілль дізнався, що програв. Наскільки я розумію, він дізнався, що програв британські вибори в Потсдамі".

Венс, щойно зі своєї європейської поїздки, де він читав лекції європейським лідерам про свободу слова та питання совісті, знову вдарив їх у нашому ексклюзивному інтерв'ю за їх лицемірство щодо демократії, поставивши під сумнів їх наполягання на блокуванні виборів".

Ідея про те, що ви не можете провести вибори в розпал війни, - це, я думаю, якась абсурдна ідея. І президент чітко дав зрозуміти, що, на його думку, це має статися. Отже, ви знаєте, це американська політика. І я думаю, що це так.

Це досить просто і зрозуміло".

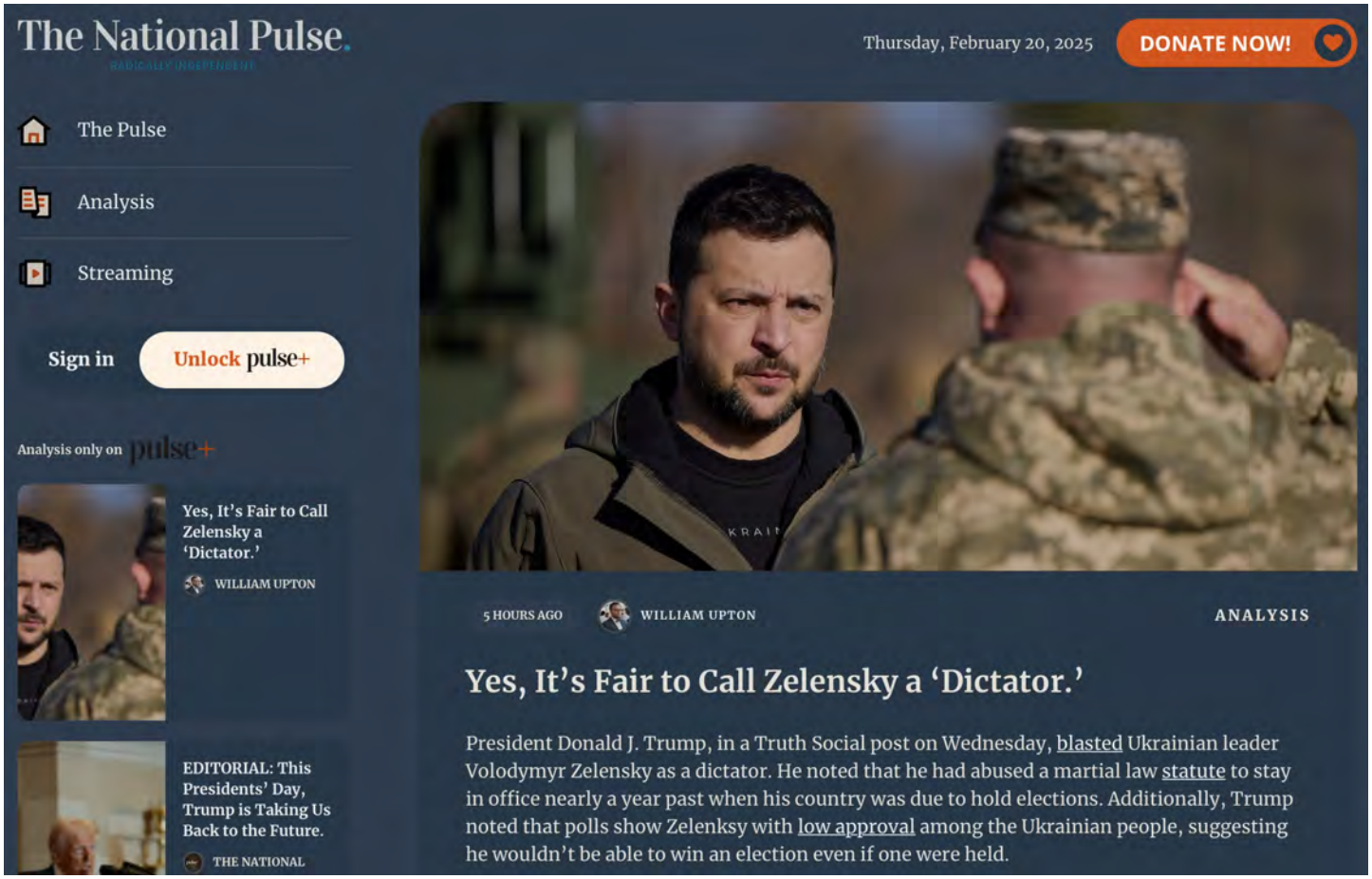
В даний час воєнний стан забороняє вибори в Україні, а Зеленський використав конфлікт з Росією, щоб ефективно придушити опозиційні політичні партії та збагатити своє внутрішнє коло.

Зауваження віце-президента з'явилися відразу після того, як сам президент Трамп розкритикував Зеленського як "диктатора", який "краще рухається швидко" для продовження існування своєї країни.

***

№ 693-4

Yes, It’s Fair to Call Zelensky a ‘Dictator.’

President Donald J. Trump, in a Truth Social post on Wednesday, blasted Ukrainian leader Volodymyr Zelensky as a dictator. He noted that he had abused a martial law statute to stay in office nearly a year past when his country was due to hold elections. Additionally, Trump noted that polls show Zelenksy with low approval among the Ukrainian people, suggesting he wouldn't be able to win an election even if one were held.The comments received immediate pushback from Ukraine's supporters in the United States and Europe. However, few actually looked with seriousness at Trump's accusation that Zelensky has—essentially—become a dictator. The National Pulse, however, has reviewed Zelensky's record, and we believe it is safe to say that, yes, Volodymyr Zelensky's delaying of elections, low approvals, and actions while in office against dissidents and opposition parties are dictatorial behaviors.

1. A ROMANESQUE DICTATOR

Zelensky is now well into the sixth year of what was originally and legally slated to be a five-year term of office. That alone should be a concerning development but is often dismissed by Zelensky's allies and the most staunch supporters of Ukraine as a necessary development given the ongoing defense against Russia's invasion. While Ukraine does face extraordinary circumstances, one only needs to look to the example of the Roman Republic to understand that such matters do not preclude dictatorship.Rome would appoint dictators—in theory under the control of the Republic's Senate—to handle specific matters seen as too important to be left to democratic politics—often, these were matters of war. When the matter was settled, the dictator was expected to step aside. This practice seems eerily similar to the

current situation in Ukraine. The country's elections were originally scheduled to be held in March or April of 2024, with Zelensky's first term of office set to end in May 2024.

2. BANNING OPPOSITION

Since the Russian invasion began three years ago, Zelensky and his government have removed to ban 11 political parties, alleging they either have ties to or sympathies with Russia. Most international observers consider the practice of prohibiting political opposition and suppressing dissent to be credible evidence of a government's evolution into a dictatorship. Additionally, in 2023, four members of the country's parliament had their Ukrainian citizenship revoked over alleged ties to Russia. Again, such moves would—under normal circumstances—be considered the actions of an emergent or established dictatorship.Even more concerning, Zelesky appears to have abused his office to settle political scores in Ukraine, freezing the assets of former president and opposition member Petro Poroshenko. The latter is banned from withdrawing money in Ukraine for "national security" reasons. Imagine if a U.S. president moved to freeze and place sanctions on the assets of his or her predecessor and how the media and world leaders would react.Notably, North Korea bans all opposition political movements, and the state approves only two minor parties. Even then, the two minor parties—the Korean Social Democratic Party and the Chondoist Chongu Party—must accept the leadership and direction of Kim Jong Un's Workers' Party of Korea.

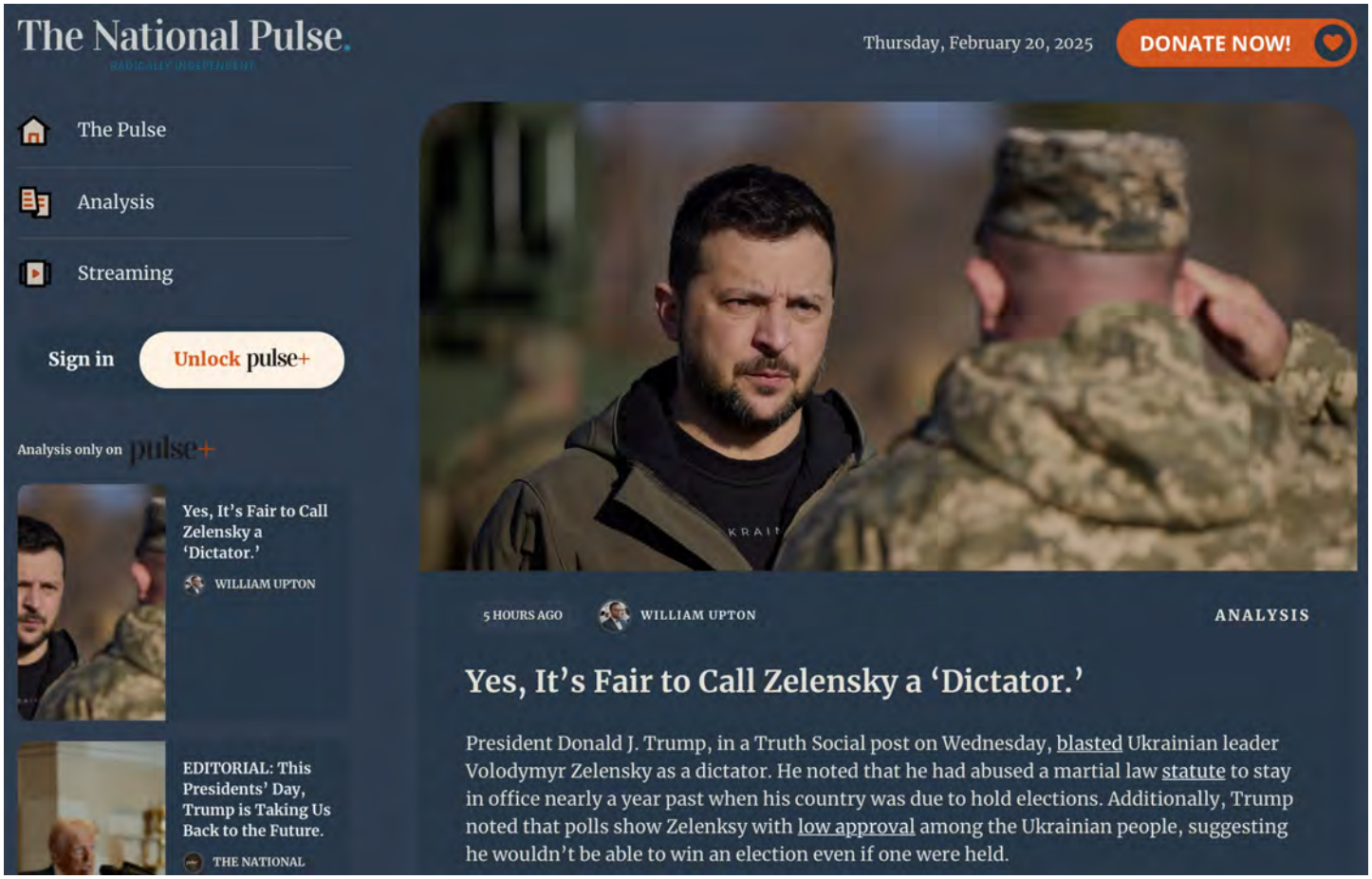
3. CONTROLLING RELIGION & MEDIA

The signs that Zelensky has become increasingly authoritarian throughout the invasion should be very concerning to even his most reliable boosters. In 2023, Zelensky pushed his government to outlaw the largest church in Ukraine, the Ukrainian Orthodox Church of the Moscow Patriarchate—an Eastern Orthodox church in communion with the Orthodox Patriarch of Moscow. Zelensky's supporters claim the church and its adherents are national security threats, and the priests are spies on behalf of Russia. Additionally, Zelensky has cracked down on Ukraine's free speech and independent journalism. In 2022, he signed legislation that expands the government's authority to censorand control journalists and media outlets.The National Union of Journalists of Ukraine slammed the move as "clearly excessive" and a "threat" to free speech. Even more concerning, Zelensky ordered Ukraine's television programming to be consolidated into a single, state-controlled broadcast, ensuring that all messaging on the Russian invasion would be framed in Zelensky's desired way.Lastly, numerous journalists in Ukraine claim they've been threatened with conscription or been the subject of government surveillance over their reports—especially if they refuse to back the official government narrative. These are not the actions of a defender of Western democratic norms but the moves of a burgeoning strongman more akin to his enemy, Russian President Vladimir Putin.

***

№ 693-5

Так, справедливо назвати Зеленського "диктатором".

Президент Дональд Дж. Трамп у дописі Truth Social у середу розкритикував українського лідера Володимира Зеленського як диктатора.

Він зазначив, що зловживав воєнним станом, щоб залишитися на посаді майже рік тому, коли його країна повинна була провести вибори.

Крім того, Трамп зазначив, що опитування показують, що Зеленський має низький рівень схвалення серед українського народу, припускаючи, що він не зможе виграти вибори, навіть якщо вони відбудуться.

Коментарі отримали негайну відсіч від прихильників України в США та Європі.

Однак мало хто насправді серйозно подивився на звинувачення Трампа в тому, що Зеленський, по суті, став диктатором.

Однак Національний пульс переглянув послужний список Зеленського, і ми вважаємо, що можна з упевненістю сказати, що, так,

— затримка Володимира Зеленського виборів, низькі схвалення та дії під час перебування на посаді проти дисидентів та опозиційних партій є диктаторською поведінкою.

1. РОМАНСЬКИЙ ДИКТАТОР

Зеленський зараз добре на шостому році того, що спочатку і юридично планувалося бути п'ятирічним терміном повноважень.

Це саме по собі має бути тривожним розвитком подій, але його часто відкидають союзники Зеленського та найвідданіші прихильники України як необхідний розвиток подій, враховуючи триваючий захист від вторгнення Росії.

Хоча Україна стикається з надзвичайними обставинами, потрібно лише подивитися на приклад Римської республіки, щоб зрозуміти, що такі питання не виключають диктатури.

Рим призначав би диктаторів - теоретично під контролем Сенату Республіки - для вирішення конкретних питань, які вважаються занадто важливими, щоб їх можна було залишити демократичній політиці - часто це були питання війни.

Коли справа була врегульована, очікується, що диктатор відійде в сторону.

Ця практика здається моторошно схожою на поточну ситуацію в Україні. Вибори в країні спочатку мали відбутися в березні або квітні 2024 року, а перший термін повноважень Зеленського мав закінчитися в травні 2024 року.

2. ЗАБОРОНА ОПОЗИЦІЇ

З тих пір, як почалося російське вторгнення три роки тому, Зеленський та його уряд заборонили 11 політичних партій, стверджуючи, що вони або мають зв'язки, або симпатизують Росії.

Більшість міжнародних спостерігачів вважають практику заборони політичної опозиції та придушення інакомислення достовірним доказом еволюції уряду в диктатуру.

Крім того, у 2023 році у чотирьох членів парламенту країни було відкликано українське громадянство через передбачувані зв'язки з Росією.

Знову ж таки, такі кроки - за звичайних обставин - вважатимуться діями нової або встановленої диктатури.

Ще більш тривожним є те, що Зелеський зловживав своїм офісом, щоб встановити політичні рахунки в Україні, заморозивши активи колишнього президента та члена опозиції Петра ***Порошенка***. Останньому заборонено знімати гроші в Україні з міркувань "національної безпеки".

Уявіть, що президент США заморозить і накладе санкції на активи свого попередника і як відреагують ЗМІ та світові лідери.

Примітно, що ***Північна Корея*** забороняє всі опозиційні політичні рухи, а держава схвалює лише дві другорядні партії.

Навіть тоді дві другорядні партії - Корейська соціал-демократична партія та партія Чонду - повинні прийняти керівництво та керівництво Робітничою партією Кореї Кім Чен Ина.

3. КОНТРОЛЬ РЕЛІГІЇ ТА ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Ознаки того, що Зеленський стає все більш авторитарним протягом усього вторгнення, повинні дуже хвилювати навіть його найнадійніших прискорювачів.

У 2023 році Зеленський підштовхнув свій уряд заборонити найбільшу церкву в Україні, Українську православну церкву Московського патріархату - Східну православну церкву в спілкуванні з православним патріархом Московським.

Прихильники Зеленського стверджують, що церква та її прихильники є загрозою національній безпеці, а священики - шпигуни від імені Росії.

Крім того,

> — **Зеленський розправився зі свободою слова та незалежною журналістикою в Україні.**

У 2022 році він підписав закон, який розширює повноваження уряду щодо цензури та контролю журналістів та ЗМІ.

Національна спілка журналістів України розкритикувала цей крок як "явно надмірний" та "загрозу" свободі слова.

Ще більш тривожним є те, що

> — Зеленський наказав об'єднати українські телевізійні програми в єдину, контрольовану державою трансляцію, гарантуючи, що всі повідомлення про російське вторгнення будуть оформлені так, як хотів Зеленський.

Нарешті, численні журналісти в Україні стверджують, що їм погрожували призовом на військову службу або вони були об'єктом державного спостереження за їхніми звітами, особливо якщо вони відмовляються підтримувати офіційний урядовий наратив.

Це не дії захисника західних демократичних норм, а кроки зростаючого сильного чоловіка, більш схожого на свого ворога, президента Росії Володимира Путіна.

***

№ 694

На думку Тома Купера, все, що говорить президент Трамп, не має значення – це лише дає Куперу чергову можливість повправлятися в сарказмі.

Натомість, варто переживати за ситуацію під Андріївкою [захід Донецької області] – окупанти там просунулися й оточили кілька підрозділів 33-тьої, 46-тої та 79-тої бригад. І хоча більшість бійців ЗСУ вже вийшли з оточення, але просування ворога ще триває. Наприкінці Купер наче висловлює оптимізм, проте це може бути іронія. Тим часом, він працює над великим матеріалом про військову некомпетентність (загальний такий план – на прикладах із історії теж): ми вже почали його перекладати й незабаром опублікуємо першу частину.

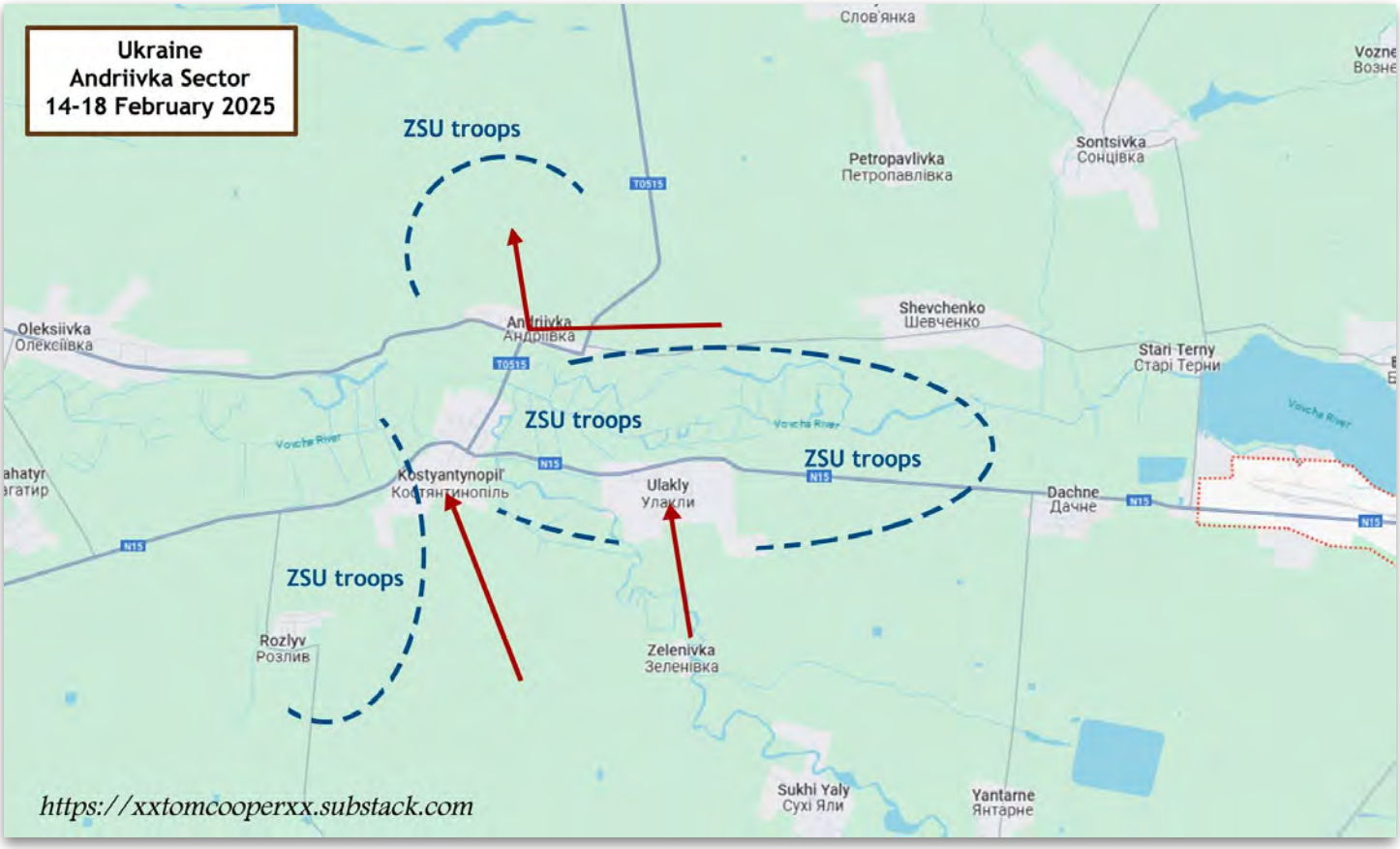
Оригінал тут: https://xxtomcooperxx.substack.com/p/ukraine-war-19-february-2025

Переклад: Антон Шигімага, Антоніна Ящук

Редакція: Ростислав Семків

ТОМ КУПЕР

ВІЙНА В УКРАЇНІ, 19 ЛЮТОГО 2025

Всім привіт!

Як уже писав деінде, останній тиждень був «захопливий».

Здається, американський президент Тарарамп, ймовірно, намагаючись відволікти всіх від того, як він косячить у США – бо там зараз дійсно «гаряче» – сильно прагне накосячити і з Україною також: то він погрожує виставити Україні рахунок за «трильйони американської військової допомоги», то пропонує відправити військову допомогу США в обмін на прибуток від розробки українських надр… то хоче й те, й те – бо ж раніше уже хизувався грандіозними планами «завершення цієї війни за добу» шляхом прямих перемовин із пудінгом. І все це відбувається за спиною в України та Європи, авжеж. Показово також, що від учора США та росія обговорюють це – у Саудівській Аравії…

Президент України Зеленський хоч цього разу відреагував на цей зомбі-ідіотизм у єдиний правильний спосіб і пояснив, що по суті будь-які домовленості між США та росією, досягнені без залучення України, нічого не варті.

Я б навіть додав ще, що цей зомбі-ідіотизм від Тарарампа не вартий навіть нашої уваги – його слід ігнорувати так само, як і пудінгові погрози застосувати ядерну зброю.

Те саме можна сказати і про решту зомбі-ідіотів у ЄС, які взялися щось буркотіти про «відправку миротворців» до України. Тим часом, хоча для «відправки миротворців» до значно меншого Косово у 1999 році потрібні були

50 тисяч військових, ЄС (ба, навіть з усіма нинішніми європейськими країнами-членами нато) заледве спромігся, щоб зібрати таку силу. Окремо слід сказати, що слово «миротворці» складається з двох частин.

«Мир» і «творення»

Тобто, «миротворців» відправляють, щоб «створити» та «підтримувати» мир [англ. peacekeeping – «підтримка миру»].

Менше з тим, якщо я не проспав якісь важливі події останньої ночі, в Україні немає миру, який можна було б підтримувати. І, покладімо руку на серце, хай навіть Тарарамп і пудінг про щось домовляться й оголосять «припинення вогню сьогодні о 09.00» – то скільки ще лишилося наївних людей, які «повірять» у те, що пудінг дійсно накаже перестати стріляти сьогодні о 09.00, а тоді і завтра також, бо ж він це «пообіцяв» Тарарампу. І скільки ж наївних дурників досі всерйоз сприймають заяви Тарарампа?

Тож і не дивно, що ця ініціатива розвалилася, – як і багато попередніх осяйних ідей тих самих зомбі-ідіотів.

Підіб'ємо підсумки: треба просто все це ігнорувати. От точно, не варто навіть слухати новини на цю тему (яким би «складним» не видавалося це завдання).

Набагато важливіші події на Андріївському напрямку: в утримуваному ЗСУ «котлі» між Костянтинополем і Дачним та навколо нього. За останні п'ять днів ситуація там загострилася настільки, що я аж мусив написати це «оновлення».

Почнемо з того, що раніше цей котел утримували такі підрозділи, як 33-тя механізована, 46-та та 79-та аеромобільні бригади: ще два місяці тому вони тримали позиції на схід від Курахового, а потім і це поселення...

Від 14 лютого росіяни почали наступати на північ і захід від Костянтинополя, а з боку Зеленівки (що на південний схід від Костянтинополя) — на північ і північний захід.

Очевидно, з наміром розбити українські підрозділи, які на той момент перебували в котлі.

> До 15 лютого «хтось» у Києві, схоже, нарешті (хоч і з запізненням) зрозумів, що грі кінець... або ж командири на місцях почали діяти самостійно, оскільки вищі керівники недостатньо некомпетентні.

Хай там як, ЗСУ почали виводити війська з котла.

Першою вийшла 33-тя механізована, за нею — 46-та.

Паралельно туди перекинули (недосвідчену, погано сформовану і навчену) 157-му мехбригаду, чим росіяни оперативно скористалися:

— окрім того, що станом на 16 лютого вони вже взяли під контроль Андріївку, то ще й одночасно атакували Костянтинопіль і Улакли.

Де-факто відрізавши дорогу з котла: солдати ЗСУ, які тоді ще перебували на схід і північ від Улаклів, були змушені просочуватися до Костянтинополя через поля і лісосмуги на північ від Улаклів.

[КАРТА]

Крім як «трагічною» цю ситуацію не назвеш, адже станом на вчорашній ранок евакуацію досі не було завершено. Росіяни не лише просунулися далі на захід і північ від Андріївки (на щастя, хоча б не на південь), але й закріпилися в Костянтинополі та захопили Улакли майже цілком.

А це означає, що вивести війська, які залишилися, з того котла з кожною хвилиною стає все важче.

Це логічний результат того, що люди, які вважають евакуацію з подібних котлів у 2014 році чи не найбільшими своїми професійними досягненнями — фактично, «тактичними успіхами» — досі командують ЗСУ.

До речі:

— як завжди, посеред цієї колотнечі звільнили і замінили командира 33-тьої мехбригади. Бо, знаєте, в умовах кризи немає нічого кращого і нагального, ніж звільнення чергового командира бригади.

Принаймні, не для командувача Збройних сил України, такого собі **генерала фантастичних новин** на прізвище ***Сирський***.

Але, знаєте, причин для хвилювання немає.

По-перше, кажуть, що новий командир 33-тьої — дуже хороший (https://t.me/operativnoZSU/172603).

А по-друге, Буданов збирається відволікти увагу публіки черговим ударом БПЛА по якомусь російському нафтопереробному заводу. Цього разу в сизрані, в самарській області...

Що сказати на завершення?

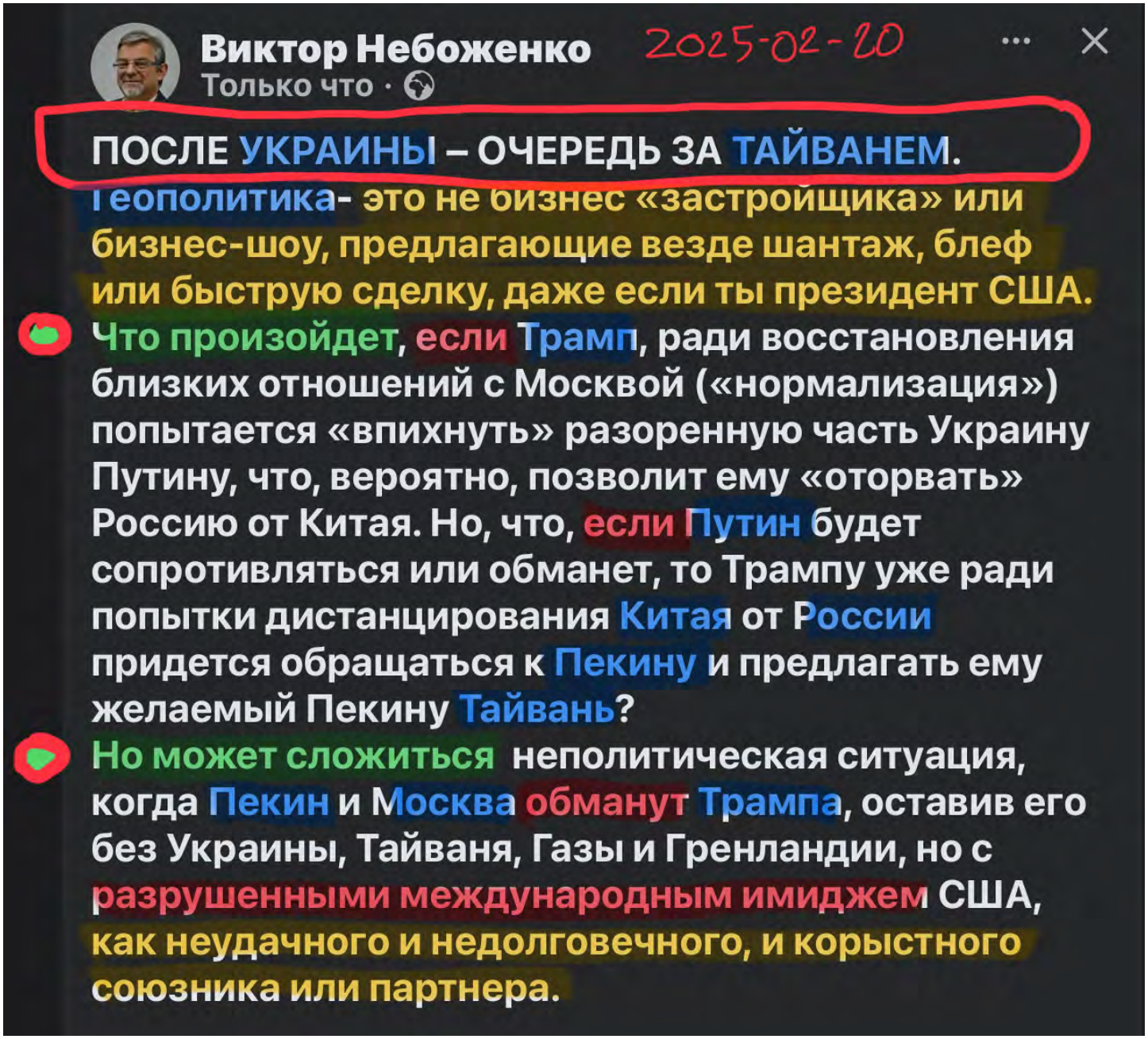
Шановний читачу:

— якщо у вас коли-небудь виникало відчуття, що навколо «самі ідіоти»... то ці дні й описані ситуації — яскраве підтвердження: ви не помилилися.

...і це лише «початок дня»...

***

№ 695

***

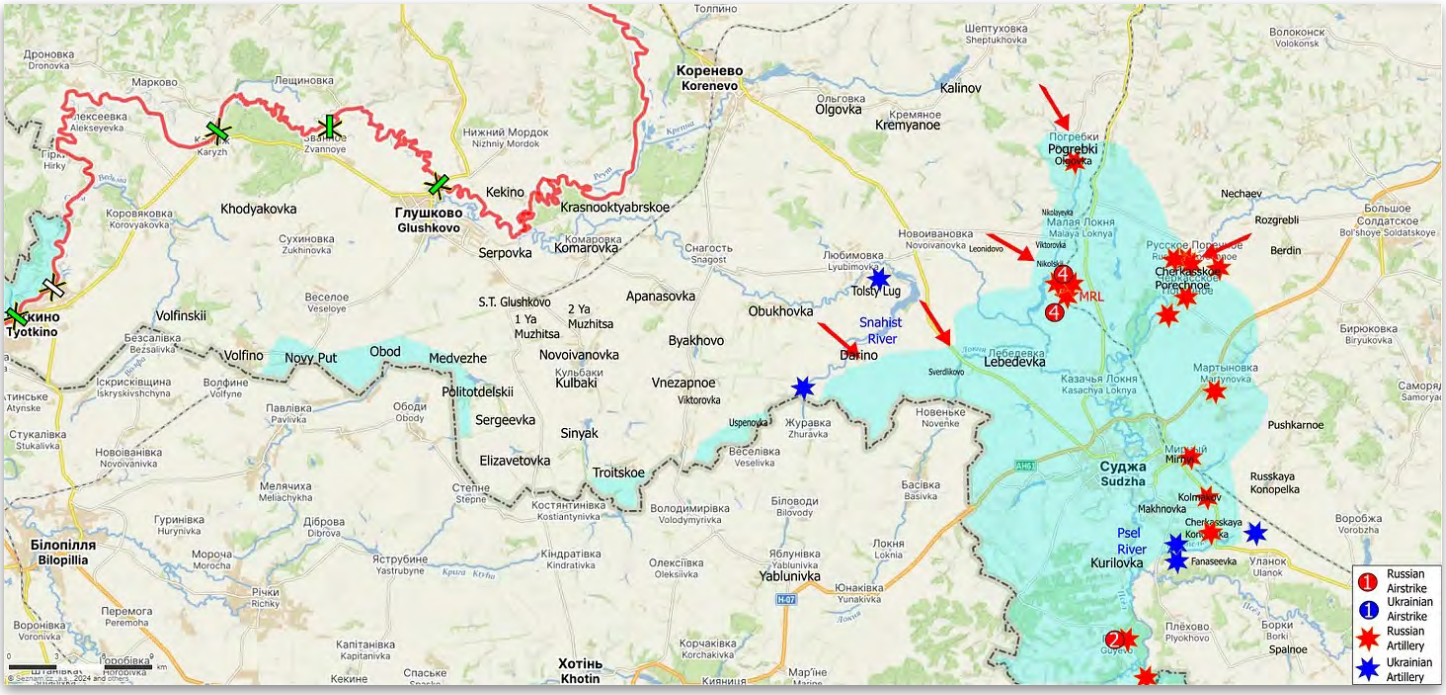
№ 696

Don's Weekly, 17 February 2025: Part 1

By Donald Hill (with Tom Cooper)

SARCASTOSAURUS

FEB 17, 2025

Hello everybody!

A little bit later than usually, here's the next issue of Don's Weekly - and, it cannot be denied: the situation regarding the War in Ukraine remains 'very exciting'.

Contrary to the last few weeks, meanwhile the primary reason is related to the announcements of the President of the USA, Donald J Trump - and members of his administration - which some are interpreting as 'abandonment of Ukraine and Europe'.

We're not sharing such standpoints. Quite on the contrary: the experiences have shown that Trump tends to negotiate 'Russian style'. As first, he expresses his maximum demands, then sees what can he get in reaction - and, usually, he settles for far less (if anything at all) than originally announced. This was the case a number of times (best example is the US pull-out from Afghanistan). Exceptions were few affairs where the other party has left itself be impressed by his boasting, or was dumb enough to get corrupted for other reasons. In the case of Ukraine - and especially in reaction for Trump's (publicly announced) intention to negotiate with Pudding in person while ignoring everybody else (including Ukraine but also the European-part of NATO, not to talk about the European Union), the standpoint of official Kyiv is meanwhile also clear (or at least announced as such): the Zelensky administration is not going to accept any kind of agreements between the USA and Russia without its involvement.

'Hat off': is the only way to deal with bullies - especially those who are priding themselves with violations of the constitution representing something like 'liberation' of their nations - and also perfectly in sense of what do we get to hear out of Ukraine, and especially the ranks of the ZSU, and that regardless how tired is everybody of this war.

Sure, this might create the impression where Trump is thus ‘free’ to go babbling with Pudding, and the two would then be free to reach an agreement - and then, if Kyive and Europe refuse to accept the results, also to be ‘free’ to blame Ukraine and Europe for a failure of their ‘golden handshake’ (or whatever you want to call it). However, and irrespective of possible repercussions on the international stage (especially for Ukraine’s and European reputation) alone the fact that for the Russians - and especially for Pudding - no agreements are worth a pence if not supported by ‘power’ (indeed, ‘military superiority’) is speaking its own language. This is not to talk about the obvious fact that the Trump administration is hell-or-bent on ‘ending’ the war in Ukraine without having any other ideas how to do that, except to make concessions at the cost of Ukraine. Moreover, Europe (just like the ‘entre West’, including the USA etc.) has ruined its own reputation so well - through faithfully supporting Israel’s genocide on Palestinians, just for the start, not to talk about so many other of ‘brilliant’ political ideas here - that in this regards there’s actually nothing left to ruin.

But, well, as they say, ‘once you’ve lost the reputation, you’ve got nothing left to lose’.

Moreover, one should always keep in mind: announcements of such like Trump, and reality - i.e. what do they actually do once they’ve announced something - are not only ‘two different pairs of shoes’, but, actually, two different solar systems.

Actually, only one - currently - still ‘minor thingy’ is certain already now: the current generation of ‘Western’ politicians has ruined the entire system of governance and international politics - the current ‘world order’ - so well, and is so corrupt and incompetent, they’re going to be very happy to leave it to the next generation to repair all the damage they’ve caused and then left behind (if somebody is wondering about what am I talking about: check the results of the Second World War and how long that took to ‘repair’, at least materially). Fortunately, not only the governments of numerous ‘smaller’ European states, but at least the ‘2nd rank’ if not the ‘3rd rank’ in the politics of ‘major’ European states has meanwhile figured out what’s at stake, and what steps need to be taken as next; indeed, some are diligently ‘rolling up the sleeves’. Moreover, no threat is as uniting ‘Europe’ as that of ‘Pudding’ and ‘Russia’ (especially not if ‘reinforced’ by Trump). There is a realisation that Europe can’t go on like the last 20-30 years; at least that new solutions must be found. Thus, amid all the ‘bad news’ of recent times, actually: there’s a glimmer of hope in support of those who are ‘cautiously optimistic’.

Of course, repairing the ruins of the system is not going to be easy, nor straightforward, or without (often: massive) complications. Actually, the old system, the old ‘world order’ is irreparably damaged. It’s going to take building an entirely new one. But: if that would be easy, it would’ve been done already long ago…

***

From the frontlines… Generally, the last week the intensity of Russian assaulting continued decreasing. There's still lots of uncertainty regarding the reasons, thus we'll have to wait for a while longer… until the smoke (and dust) clear - to understand the 'why'.

Kursk

The last week the Russian Air-Space Force (VKS) run so many air strikes on the ZSU in this arae that some are estimating that over 50% of bombs and missiles deployed by this service alone were pulverising the Russian territory. Artillery strikes were at least as heavy. Simultaneously, renewed Russian ground attacks - especially in direction of Sverdlikovo - resulted in the Russian Armed Forces (VSRF) suffering extensive losses. Alas, they did manage to push the Ukrainians back, too.

A Russian tank and self-propelled gun were destroyed in Tolsty Lug.

The 47th Brigade is using the laser-guided 155 mm Copperhead shell.

East of Pogrebki, a Russian tank shells Ukrainian positions. Olgovka is attacked bythermobaric rockets.

A Russian counter attack 3 km east of Cherkasskaya Konopelka resulted in the destruction of two BMPs and infantry. To the west of the village, a Ukrainian command vehicle is hit.

Russian artillery bombards Guyevo.

Attackers used thermal capes trying to avoid Ukrainian drones with thermal cameras.

Kupiansk

Following old patterns, Russia expanded their Dvorichna bridgehead over the river by up to 3 kilometers in some areas. This is not a sudden blitzkrieg. This is a small advance that has crawled forward over 11 weeks. If the old patterns hold, Syrsky is going to eventually send more troops to contain the advance. Don't tell him that exactly the same amount of reinforcements could have been sent to eliminate any Russian advance ten weeks ago…

Two Russians walk 1200 meters to surrender near Synkivka.

Terny

Russia advanced south of Makiivka. Terny is functionally in Russian control.Attacks towards Yampolivka were repulsed. One attack was stopped on the outskirts of the village with conventional artillery- and cluster munitions.

Siversk

Ukraine destroys two armored vehicles and then hunts down the infantry two kilometers west of Zolotarivka.

Chasiv Yar

Two kilometers south of Chasiv Yar, the village of Yuzhny was bombarded by rockets twice. Western Chasiv Yar was also hit by MRL and thermobaric rockets. However, Russia was unable to advance in this sector.

Toretsk

Ukrainian and Russian attacks have been intermixed throughout Torestsk indicating a very fluid situation.

Ukrainian infantry dismount in northern Toretsk while artillery tries to hit the vehicle. Multiple houses are hit by Ukrainian drones. The mine in nothern Toretsk is shelled by Russians. The Lyut Police Brigade assaults a Russian position. A building is cleared in western Toretsk by Ukrainian troops. Russian drones are shown making approaches on a lot of targets but signal interference makes it difficult to tell if any targets were actually hit. Two different Ukrainian MRAPvehicles were hit in central Toretsk. Russian attacks in eastern Toretsk, previously occupied by Russians. Ukrainian infantry are bombed in southern Toretsk.

A Russian self-propelled gun was destroyed 7 km from the front line.

***

(…to be continued…)

***

Don's Weekly, 17 February 2025: Part 2

by Donald Hill (with Tom Cooper)

Sarcastosaurus

(…continued from Part 1…)

Pokrovsk

Russians report a shortage of food, water, fuel and reinforcements. In addition to Ukrainian drones, there is constant shelling. Morale is low, Russians are feeling overwhelmed and they hope for airstrikes to stop Ukraine’s counter attacks.

…big surprise, considering how many troops they’ve stuffed into this sector, and what kind of casualties and damage these have suffered. But, there you have it: this is yet another brilliant example for the failure of the ideology of all those still insistent on ideas like, ‘more troops and arms are going to solve the problem’…

Keep in mind: that’s the essence of what is left of Russian ‘military sciences’.

The 425th Battalion clears the basements of Pischane.

The 68th Jaeger Brigade discussed how they took Dachenske.

After three days of negotiations through drone messages, nine Russians surrendered 2 km northeast of Lysivka. As said: ‘new solutions’ (for old problems… like the Russians refusing to surrender).

A heavily used road 3 km west of Selydove is littered with wrecks, some of which were still smoking and burning. The 37 vehicles were geolocated by Andrew Perpetua below.

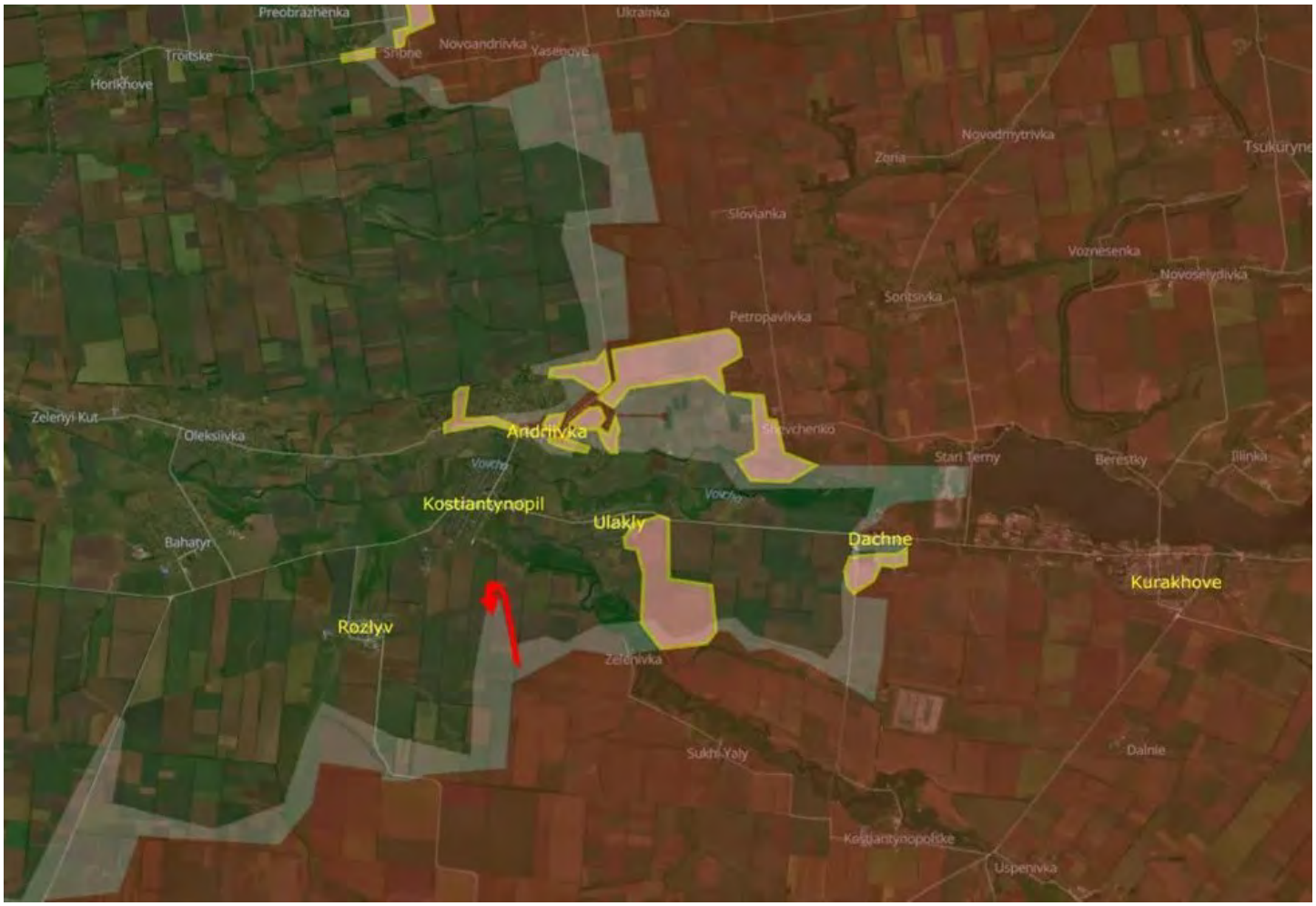
Andriivka

While Drapaty seems to have repaired much (though not ‘most’, and surely not ‘all’) of the damage Syrky has caused in the Pokrovsk Sector, Syrsky is still diligently ruining the Andriivka sector. Obviously, that’s going to take another commander to repair, too…

Why that?

Well, the three weeks-long risk of six ZSU brigades being cut off in the cauldron just significantly increased with a Russian breakthrough to Ulakly from the south. Something of that kind had to happen, sooner or later - simply because some military genius in Kyiv (hint, hint) remains convinced that cauldrons stand for ‘tactical effectiveness’ (indeed: that a retreat from one is his biggest professional achievement of all the times), and thus, as that cauldron is getting deeper, ever less troops have to defend ever longer stretches of the frontline with ever less reinforcements, supplies, and ammunition.

Absolutely unpredictable and thus extremely surprising, isn't it?

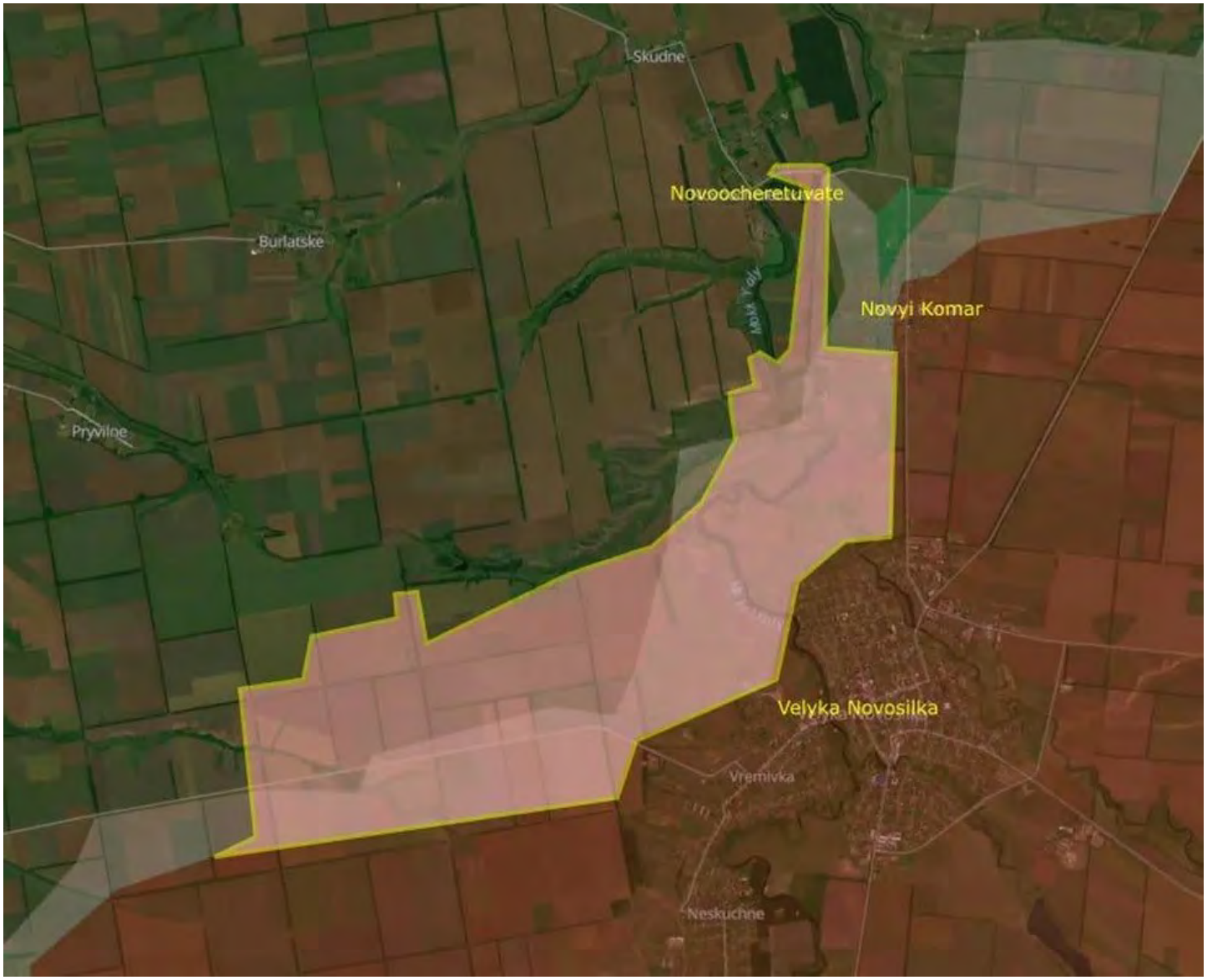
And so, now there is a 1500-metres-wide gap for Ukrainian units still located east of Ulakly.

Fortunately (foremost for those still inside that cauldron) a different attack towards Kostiantynopil (red arrow on the map above) was turned back.

Bottom line: both the ZSU troops fighting in this sector, and we are (eagerly) looking forward for Syrsky to forget about this- and busy himself with some other sector, so that somebody with serious skill in the discipline 'military command' can take over.

Velyka Novosilka

Russia made a two kilometer advance across an eight kilometer front - which, considering how few forces the ZSU has in this sector, is still bordering on miracle. Alternatively, this is another confirmation that Syrsky can't find this sector on any of his maps, and thus remains not involved…

Russia attacks Ukrainian targets in Novoocheretuvate.

Zaporizhzhia

Ukrainian drones engaged three Russian air defense systems but there wasn't any footage from a reconnaissance drone to document the results.

Black Sea

Ukraine's navy uses laser guided rockets to intercept 11 Shahed drones.

Unknown Location

Mi-24 helicopters of the Ukrainian Army Aviation shooting down Russian drones, - including an Orlan-10.

Nuclear Facilities

The IAEA monitors the Zaporizhzhia nuclear power plant (ZNPP) with the aim of preventing radiological accidents. Russia wants to impose international recognition of their illegal occupation of the plan. The IAEA rotates their observers and Russia

failed to provide security guaranteesfor their vehicles in the past. They've also attacked their columns and blamed it on Ukraine. They recently attacked the column with two mortar shells, five artillery shells and four FPV drones and blamed it on Ukraine. Here, a vehicle runs over a mine and keeps driving. The damage to the vehicle is shown here. Some of the attacks from the point of view of the convoy.

Russia also attacked the ZNPP and other nuclear facilities several times in the past and placed military equipment there hoping to draw Ukrainian fire.

Last week, the Russians attacked the Chernobyl nuclear power plant with one of their UAVs, and breached outer shell of the destroyed reactor. Fortunately, the inner shell was not breached.

…must be Pudding demonstrating to Trump he's somebody with whom one can seriously negotiate and reach firm agreements…

Unknown Location

Foreign soldiers in the Ukrainian army trip a bounding anti-personnel mine. They are both in the kill zone, but the mine wasn't set up properly so they live to tell the tale.

Russia

Russia has a glut of crude oil production. Attacks on the refineries limited the amount of oil that can be converted into gas, diesel and other refined products. Sanctions on 180 Russian tankers make it harder to export the unprocessed oil. Russia has a limited storage capacity for oil and Ukraine also attacked many oil depots. 10% of Russia's refinery capacity is currently damaged and repairs could take months, not counting any future attacks. The only alternative left to Russia is to cut oil production. As refineries and depots suffer more attacks, and sanctioned tankers face more operational difficulties, oil production could continue to be reduced in upcoming months.

Russian oil exports fell 17% in January 2024 when compared to January 2023. Because of new US sanctions, transportation costs for oil have increased 500% last January. 20% of Russia's shadow fleet ships have been barred from Chinese and Indian ports. Russia is currently storing 17 million barrels of crude oil aboard tankers and that could rise to 50 million barrels by mid-2025. Russia recently bought 12 smaller tankers at double the cost of tanker purchases last year. Analysts expect Russia to eventually find alternative shipping solutions, but a Russian oil executive said, "The complexity involved in refining and selling oil is becoming overwhelming. Everyone is waiting for this war to be over." And with this increasing pressure on Russia, Trump wants the war to end without the return of the occupied territories.

The Saratov oil refinery was attacked and a pipeline leading to the catalytic reforming unit was damaged. Slavyansk-on-Kuban was hit by at least five drones. The Andreapol pumping station was hit again, and theswitchgear and boiler equipment storage facilities are burning.

Russian high casualties are difficult to process.

Two vehicles designed to jam drones were destroyed in explosions on a base just outside of Moscow.

Ukraine

In order to recruit soldiers, Ukraine is offering one year contracts worth €23,000 to volunteers who sign up before they turn 25. The contracts also offer zero-interest mortgages, state-funded training, free medical care, dental prosthetic and travel abroad. When the contract is up in a year they have a 12-month exemption from mobilization.

Salaries for existing service personnel are at €460 a month. If you serve in combat it's €2,300 a month. There is no demobilization in sight for those already mobilised, though - and they don't get the same benefits. Unsurprisingly, there is a huge amount of resentment from those that signed up out of patriotism. They believe their service is being taken for granted. And nobody can blame them for feeling that way, nor say they're wrong…

Ah yes… and, just 11 years since the original Russian invasion, and mere 3 years since Pudding's all-out invasion, the head of the SBU's counter-terrorism department was arrested for being a Russian agent. Word is, he was recruited in 2018 but remained dormant until his handlers contacted him last December, and that's why it took so long to get him. Perhaps the SBU might want to emphasise checking and tailing its own officers - instead of those of the ZSU…? Who can say…

Graffiti is used to recruit saboteurs and assassins.

***

(…to be concluded in the Part 3…)

***

Ukraine War, 19 February 2025

SARCASTOSAURUS

FEB 19, 2025

Hello everybody!

As written in the intro to the Don's Weekly of two days ago, the last week was an 'exciting' one.

Turned out that the US President Dumpf, apparently in attempt to distract from his screwing up of the USA - because things really got 'hot' over there - became involved in a major effort to screw up Ukraine: either threatened to bill Ukraine for 'US military aid worth trillions', or offered US military aid in exchange for Ukrainian mineral wealth… or both, before announcing his grandiose plans for 'ending this war in a matter of 24 hours' through personal negotiations with Pudding. In complete ignorance of both Ukraine and Europe, of course. Tellingly, since yesterday, this is discussed between the USA and Russia - in Saudi Arabia…

For once, at least the Ukrainian President Zelensky reacted in the only way one should react to such zombie idiotism, and explained that, essentially, any kind of agreements between the USA and Russia reached without Ukrainian involvement, are worth nothing.

I would go a step further and add that this zombie idiotism by Dumpf is not even worth attention and should be as ignored as Pudding's threats with nukes.

The same is valid for the remaining zombie idiots in the EU starting to babble about 'sending peacekeepers' to Ukraine. By side that 'sending peacekeepers' to far smaller Kosovo, back in 1999, required 50,000 troops - which the EU (even the European part of NATO, nowadays) is (still) likely to experience massive problems just with finding, but: fact is that the word 'peacekeeping' contains two words.

Peace and keeping.

Means: 'peacekeepers' are meant to go somewhere and 'keep' - read: maintain - peace.

However, unless I've overslept a major development the last night, in Ukraine there's no peace to keep. And, hand on heart: lets say, Dump and Pudding find an agreement and announce a 'cease-fire, starting at 09.00 hrs today' - how many around are still as naive as to 'believe' Pudding would stop shooting at 09.00 hrs today, and then not only today, but tomorrow as well - and just because he's 'promised' that to Dumpf - and how many are still as naive as to take any kind of Dumpf's statements seriously?

What a surprise then, that initiative collapsed like so many other similarly brilliant ideas by the same zombie idiots from earlier times…

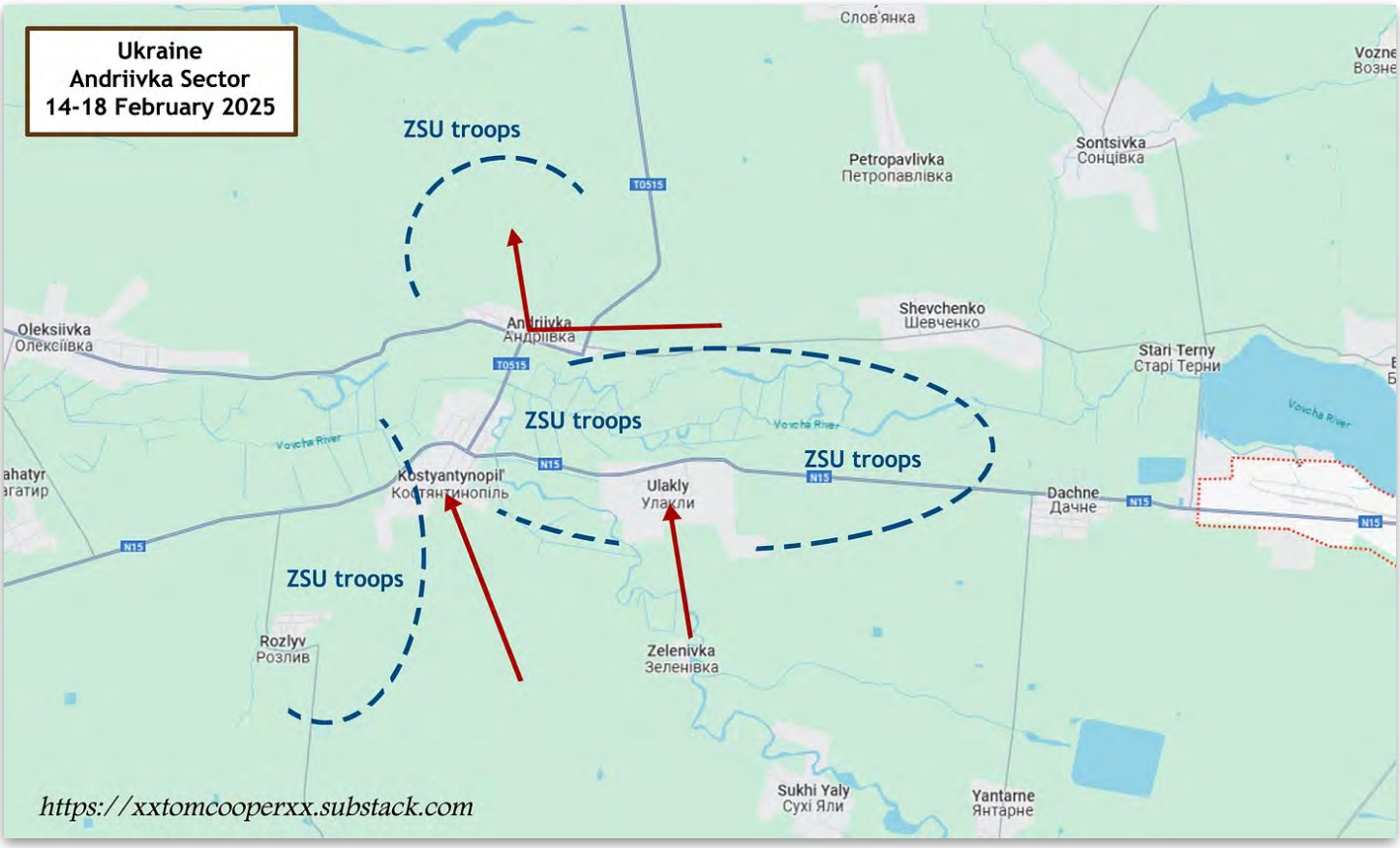
Bottom line: this is all worth just doing one thing with it, which is ignoring it. Indeed: not even listening to the related news (as 'hard' as this might appear at first).

***

Much more important are developments in the Andriivka sector: in and around the ZSU-held ‘cauldron’ between Kostyantynopil and Dachne. Over the last five days, the situation there deteriorated to the point of prompting me into this ‘update’.

To start with: the cauldron in question used to be held by the likes of the 33rd Mechanised, the 46th and 79th Airborne Brigades: two months ago, these were defending positions east of Kurakhove, then the place itself…

Starting with 14 February, the Russians began assaulting north and west of Kostyantynopil, and from Zelenivka (which is south-east of Kostyantynopil) towards north and north-west. Obviously with intention of sacking the Ukrainian troops still inside the cauldron. By 15 February, ‘somebody’ up there ein Kyiv seems to have, finally (though belatedly) figured out the game is over… or the commanders in situ began acting on their own, because those above them are too incompetent to do so. Point is: the ZSU began withdrawing troops out of the cauldron. Indeed, the 33rd Mech went out as first, followed by the 46th. As this was going on, the (inexperienced and poorly-established and -trained) 157th Mech was sent in, which the Russians promptly exploited: except for already securing Andriivka, on 16 February, they assaulted Kostyantynopil and Ulakly at the same time. De-facto cut off the road out of the cauldron: ZSU troops still east and north of Ulakly had to escape to Kostyantynopil via the fields and hedgerows north of Ulakly.

I find no other words to describe the resulting situation but ‘tragic’, because as of yesterday in the morning, this evacuation was still not over. The Russians not only advanced further west and north from Andriivka (fortunately, they did not advance

from Andriivka towards south), but also secured a foothold in Kostyantynopil, and nearly all of Ulakly. Which means: getting the remaining troops out of what's left of the collapsing cauldron is getting harder by a minute.

Is a logical result of letting people who consider evacuations from similar cauldrons back in 2014 for some of their biggest professional achievements - indeed: 'tactical successes' - continue commanding the ZSU.

Ah yes, and, 'BTW': as usually, in the middle of this brawl, the Commanding Officer (CO) of the 33rd Mech has been dismissed and replaced. Because, you know, in a crisis of this kind there's nothing better to do, and definitely no more urgent issue, but to fire yet another brigade-commander.

…at least not for the commander of the Ukrainian Armed Forces, certain General of Fantastic News, responding to the name Syrsky.

But, no reason to worry, you know.

Firstly, the new CO of the 33rd is said to be a very good man. And secondly, Budyanov is going to distract your attention by another UAV strike on some Russian refinery. This time the one in Syzran, in the Samara Region…

***

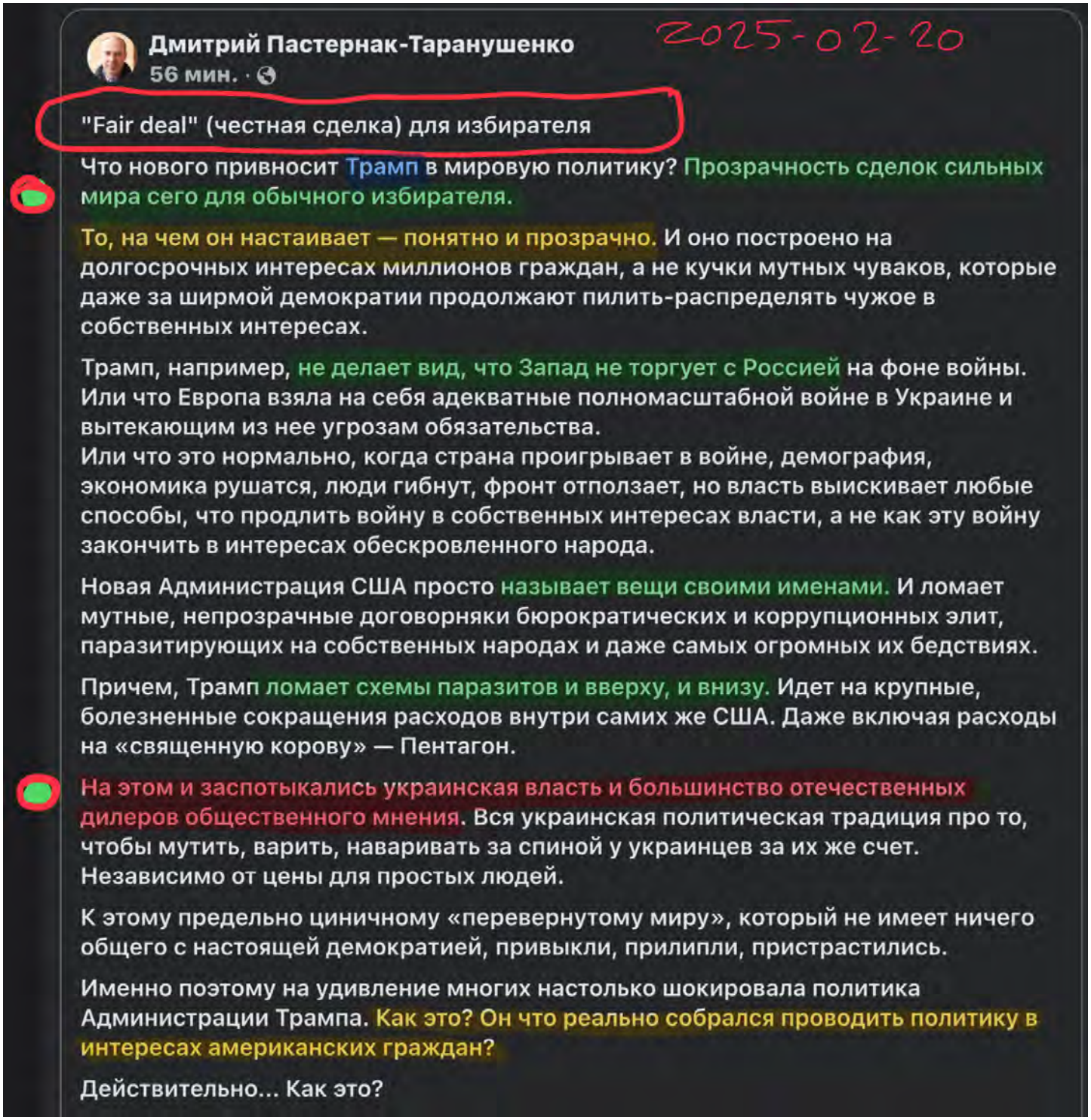
What shell I say for the end of this update?

Dear and esteemed reader: if you ever get a feeling you're 'surrounded by idiots'… well, these days and the situations described above are a clear confirmation that such impressions are correct.

…and that's just 'for the start of the day'…

***

№ 697

***

№ 698

Что происходит - политтехнологический анализ

2025-02-20

Кущ

С точки зрения политтехнологий - происходит подготовка к выборам и они будут отличаться от прошлых, как так электоральный формат в Украине кардинально изменился.

Как работали избирательные технологии в Украине в прошлом?

Они использовали внутреннее противостояние как фактор "цементирования базового электората".

(1) То есть выделялись конфликтные маркеры, такие как "язык, религия, история, геополитика, восток-запад и т.д." и вокруг этих маркеров формировались противоборствующие электоральные ядра, как правило, два.

(2) Затем, главное было разрушить периферию "вражеского ядра" и забрать ее себе.

Сейчас эта технология не сработает.

(1) Во-первых, фактор "востока" разрушен войной.

(2) Во-вторых, никто не будет сейчас во время войны формировать предвыборную конфликтность и противопоставлять различные части общества друг другу. Это крайне опасно для внутренней стабильности.

Выборы пройдут на базе праворадикального ядра, которое составляет по разным оценкам 20-25%.

И которое с помощью медийной активности и психологического преимущества подомнет под себя неопределившуюся периферию в размере также 20-25%.

Это электоральное ядро занимает позицию продолжения войны.

В таких условиях, оставшиеся 50%, которые выступают за "заморозку", в отсутствие лидеров, способных внятно репрезентовать их интересы, просто не пойдут на выборы.

Они будут вытеснены из электорального цикла, технология "отмены" части электората.

То есть

— в выборах будет участвовать радикальное ядро и его периферия.

Таким образом, 50%, которые приходятся на данные группы, превращаются в 100% принявших участие в выборах, а радикальное ядро составляет уже не 25% от всего электората, а 50% от числа голосовавших.

Поэтому все реальные кандидаты будут "топтаться" на этом радикальном электоральном "пятачке" в 25%.

А этот электорат:

1. Не хочет выборов.

2. Требует продолжения войны.

Поэтому, мы приходим к такому парадоксальному выводу.

«В выборах победит тот политик, который выступает против выборов и за продолжение войны».

Первый тезис у вас может вызвать удивление, но это только при поверхностном взгляде.

На самом деле, ничего удивительного в этом нет.

Последовательность и концепция будет следующая:

> **"Мы против выборов - Ну давайте уже проведем, раз так хотят наши партнеры, они ведь дают деньги и оружие, которые нам нужны для войны - Голосуйте за тех, кто был против выборов, они думают не о себе и не о собственной власти, а о стране - Победа на выборах".**

Но это еще не все парадоксы.

> — Тот кандидат, кто "лучше" будет говорить о продолжении войны и невозможности выборов, не просто победит на них, но и, возможно, подпишет мирное соглашение после (тут все-таки необходимо добавить предикатив "возможно").

Объяснение всегда найдется - спасение Родины, например (здесь без иронии).

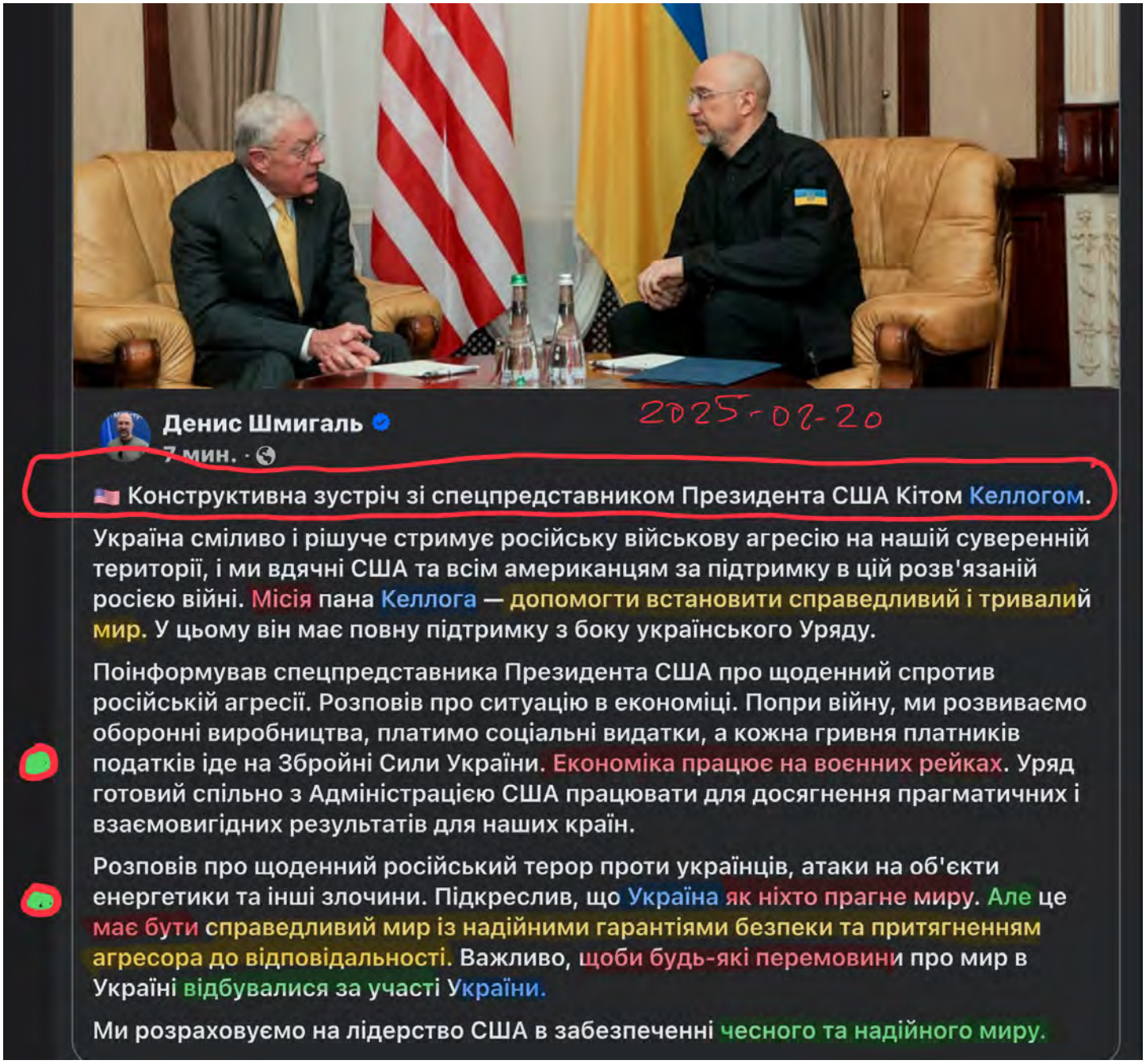
В Украине часто, ястребы до выборов, становились голубями после, а голуби накануне выборов - ястребами после избрания.

В Украине вообще отсутствует корреляция между предвыборной программой и последующими действиями политиков.

Традиция, что поделать…

***

№ 699

***

№ 700

Що варто знати про теперішній Вашингтон

2025-02-15

Ярослав ***Грицак***, Історик, професор Українського Католицького університету

Політика має два поверхи: публічний і непублічний. Ми зазвичай бачимо лише публічну вершину політичного айсберга, але мало чи майже нічого не знаємо про ту його головну частину, яка ховається під водою

Це спроба описати ту підводну частину американського політичного світу, з якою Україні доведеться мати справу щонайменше пару наступних років — а з огляду на те, що Трамп піде, а трампізм лишиться, то, може, і на найближчі десятиліття.

Моє знання про нові обставини американської політики походять із двох закритих зустрічей з американськими посадовцями та експертами як близьких, так і не близьких до нової адміністрації. Я не буду розкривати їхніх імен, але просто подаю головні їхні тези за правилами Chatham House. Роблю це із їхньої згоди, бо вони хотіли, щоб українці знали про цю інформацію та їхні поради.

Почну зі спойлера:

— ситуація не є ані надто доброю, ані надто поганою. У кожному випадку, вона лишає місце для маневру вправних політиків.

1. Почну з добрих новин

1) — Серед радників Трампа у питаннях зовнішньої політики є дві групи, які змагаються між собою щодо впливу.

1) — Одна група вважає, що головну загрозу для інтересів США становить Китай,

2) — друга вважає головною загрозою Росію.

Призначення Марка Рубіо, Майкла Волца і Кіта Келлога свідчать, що принаймні у першому раунді виграла антиросійська група. Всі вони розуміють важливість України і готові їй допомагати.

Друга добра новина:

2) — Трамп дійсно хоче ввійти в історію як миротворець і дістати Нобелівську премію миру.

Він не хоче повторення афганського сценарію за свого президентства. Окрім того, питання України для нього є питанням його престижу. Трамп хоче заставити Путіна визнати, що він (Трамп) сильніший за нього і що Путін ніколи не виграє цю війну.

2. А тепер новини, які якщо не уневажнюють перші дві, то принаймні їх балансують

Перша зводиться до того, що при всіх наших припущеннях щодо політики Вашингтону маємо брати до уваги одне правило:

1) — внутрішні інтереси США будуть домінувати над зовнішніми інтересами України.

Друга новина:

2) — ані Рубіо, ані Волц, ані Келлог не матимуть вирішального впливу на політику Трампа щодо України.

Цю політику визначатиме його найближче оточення.

За мірою впливу, це оточення можна описати як декілька концентричних кіл.

1) — У центрі - сам Трамп, найближче його коло — це Маск і родина Трампа.

Серед цієї родини антиукраїнською позицію відзначається його син.

Він бачить Україну як частину антитрампівської змови на чолі з Гілларі Клінтон. Джо Байденом та Каміллою Гарріс, а доказом йому служить справа Буризми.

2) — Наступне коло — це бізнес еліта, яка перейшла на сторону Трампа,

3) — і лише останнє коло творять люди з його кабінету.

Як я уже писав, у цьому кабінеті головні призначення, які важливі для України, є дійсно проукраїнськими.

Однак Марк Рубіо має замало влади, Келлог є найбільш радикальним прихильником допомоги Україні, але буде оглядатися на Трампа, і можливо лише Волц може проявляти більше ініціативи.

Деякі з трампістів ненавидять Україну й особисто Зеленського.

Серед них про українського президента ходять чутки, які не варто тут повторювати, тому що вони безпідставні. Але вони показують, як легко це середовище вірить чуткам.

Ось як виглядає правдоподібний сценарій дальших подій:

1) — Трамп дзвонить Путіну або зустрічається з ним і робить пропозицію щодо перемир'я

2) — Путін відкидає її - Трамп ескалює протистояння з Путіним посилюючи допомогу Україні, щоб змусити Путіна до перемовин.

Це є сценарій на найближчі півроку-рік.

Що буде далі, невідомо.

— Швидше всього, якщо вдасться заключити перемир'я, Трамп зніме зі себе відповідальність за дальшу долю України і перекладе її на плечі ЄУ. Зокрема це означає повну фінансову відповідальність.

Коли хочеш розуміти, як думає Трамп та його оточення, треба забути про New York Times, New York Review of Books, Washington Post, CNN та всі милі нашому серцю і розуму назви.

Трампісти ненавидять ці ліберальні видання.

Хочете знати, що і як думає Трамп та його оточення — читайте Clairmont Review of Books. Особисто Трамп слухає Joe Rogan Podcast. Прикладом для нього є аргентинський президент Хав'єр-Херардо Мілей.

Взагалі Трамп і його оточення ненавидять все що віддає смаком лібералізму.

Звідси — намір закрити USAID, атаки на департамент освіти, Аґенцію захисту середовища і тому подібне.

До Трампа можна знайти ключі, якщо розуміти його характер.

Трамп агресивний. Його характер сформувався у Нью Йорку — а там за його словами бізнесом займаються дуже аґресивно. Відповідно так само він ставиться до людей. Він поважає тільки тих, хто уособлює силу. Тому враження на Трампа можуть справити не так українські політики, як українські боксери — Усик і брати Клички.

> Іншими, хто можуть і мають розмовляти з Трампом і трампістами — це українські протестанти та греко- і римо-католики.

Українці недооцінюють роль релігійного фактору в американській політиці.

Трамп і вважає, що в його виживанні після час невдалого замаху видний перст Божий. Як він сказав у своїй інавгураційній промові «Мене врятував Бог щоб я міг зробити Америку знову великою».

Одною з несподіванок є рекордна — у порівнянні з попередніми — кількість католиків в найближчому оточенні президента.

> — До їх числа належать Марк Рубіо, віце-президент Джі Ді Венс, «прикордонний цар» Том Гоман, речниця Білого дому Керолайн Лівітт, посол США в ООН Еліз Стефаник, директор ЦРУ Джон Ратклiфф і, звичайно, міністр охорони здоров'я Джон Р. Кеннеді молодший.

Вони не є, однак, типовими католиками — тобто тими, які приймають безумовну зверхність Ватикану. Вони є критиками Папи і сприймають його політику як ліберальну.

Трамп по суті вступив у пряму конфронтацію з Папою, назначив своїм послом до Ватикану Браяна Берча, одного із лідерів американських консервативних католиків. Папа зробив хід у відповідь, назначивши архиєпископом Вашингтону кардинала Роберта МкЕлроя, одного із найбільш клерикальних критиків Трампа.

Це не означає, однак, що релігійний фактор не можна задіяти.

Добрим прикладом є історія як протестанта Майка Джонсона переконали поставити питання про допомогу Україні на голосуванні у Палаті представників. Ця історія уже добре відома, хоча і не в усіх деталях. У кожному випадку, це була майстерна партія, яку зіграли і виграли лобісти України у Вашинґтоні і на цьому прикладі варто вчитися.

Ключову роль зіграла апелювання до його християнських почуттів через особисті історії українських протестантів на окупованих територіях та їхні втрати в їхніх сім'ях внаслідок російських обстрілів.

Урок простий:

— у розмовах з Трампом, його оточенням та його прихильниками варто уникати великих схем і великих теорій.

Треба розказувати прості але переконливі історії успіху, чудес або страждань — все, що може вразити сентиментальну струнку у Трампа, трампістів а особливо їх дружин.

Трампові не треба читати довгі лекції а ще більше повчати.

До нього та його команди не треба ставитися як до дурнів: вони розумніші аніж виглядають.

1) — Варто забути усі старі аргументи про Україну. Не треба припускати, що для Трампа Україна є в центрі світу. І взагалі треба менше припускати. Для нього Україна не є важливою, його цікавить світове лідерство.

Тому

2) — у розмовах з Трампом про Україну треба шукати аргументів, якими можна переконати його у важливості Україну для його планів стати світовим лідером.

Варто — на жаль — забути розмови про цінності та права людини.

Трампа цікавить передусім мова бізнесу.

— Прикладом є питання українських рідкоземельних металів: він показує бізнесовий підхід Трампа до України. Метали важливі також, оскільки це означатиме захід американського бізнесу в Україну.

Ми не знаємо до кінця позиції Трампа щодо Росії.

Правдоподібно, він сам її не знає, бо ця позиція може мінятися з дня не день, з хвилини на хвилину.

Що, однак, зрозуміле:

— у Путіні Трамп бачить такого самого великого альфа-самця, як він сам. А два великі альфа самці не можуть існувати поруч. Трамп буде старатися переймати ініціативу у Путіна в усіх справах, що стосуються світу — й, очевидно, України.

Це ще одна з добрих новин для України.

Іншою є та, що більшість американців підтримують Україну, а тому Трампу буде тяжко ігнорувати цей факт.

3. Підсумовуючи

— після поразки демократів та перемоги Трампа нема більше відчуття, що у ситуації навколо України маємо протистояння добра і зла. Трамп не є добром, і цього не скриває.

Маємо радше ситуацію, схожу на другу світову війну, коли головним противником Гітлера був не ліберальний Захід, а Сталін.

Тому **маємо боротьбу не між добром і злом — а між більшим і меншим злом**,

з тим що

1) — **роль «добра» переходить до Європи.**

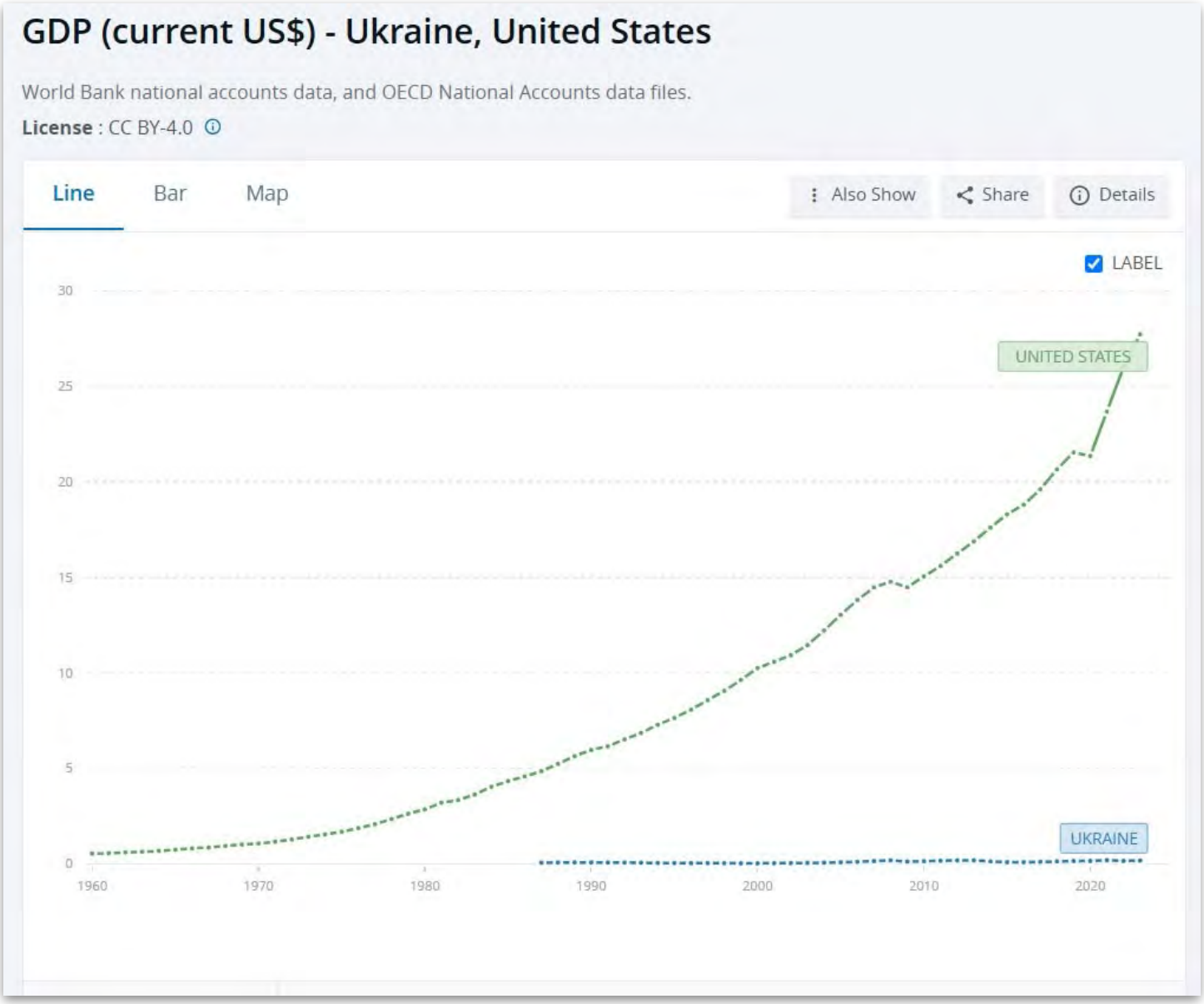
Котра, однак,

2) — є повільна і боязка, і яка досі не може видати зі себе нового Черчіля.

***

№ 701

Переговорная «позиция»...

2025-02-21

Автор: Дмитрий ***Пастернак-Таранушенко***

1. Спикер Палаты представителей США Майк Джонсон сообщил, что нет вообще никакого аппетита принимать новый законопроект в поддержку Украины.

> Украина не получит шаровых американских денег. Многие нищие с претензиями оскорблены.

2. Вернемся к переговорам с американцами вокруг денег и ресурсов. Просто оценим в ретроспективе, как готовилась украинская «переговорная позиция» вечно протянутой на паперти руки.

> — 30 триллионов долларов — ВВП США.
>
> — 190 миллиардов долларов — ВВП Украина.
>
> Текущий разрыв в 158 раз. Вот и вся переговорная позиция, сформированная за 34 года украинскими квазиэлитами.

При том, что УССР имела населения всего в 5 раз меньше чем США. Имела шикарное географическое расположение, климат, ресурсы, технологии и все остальное.

Писал, не буду повторяться.

3. А потом в Украине положили на все развитое и реальное, зато сколько появилось пафоса — речевок, сносов, запретов!

А за этой ширмой — бесконечного тыринга, развала и уничтожения населения.

4. На графичке от Всемирного банка видны результаты продуктивной работы лилипутов (не нормальных, достойных украинских людей, а квазиэлит и их прихлебателей), пытающихся чего-то качать и втирать великанам. И требовать, требовать...

Посмотрите мол, насколько тяжко нуждаются люди, которых мы сами, не переставая, десятки лет грабим!

Так полюбуемся же как эти графички все дальше и дальше разъезжались пока тут квазиэлиты _Издили и _издЕли.

5. И сейчас вся борьба со стороны квазиэлит

- отчаянная попытка продолжать с тем же успехом _издЕть, _Издить и уничтожать население.

6. На_ера им такие же красивые графички при цивилизованных правилах и партнерствах, как у США?

Или покруче, т. к. с низкой базы проще взлетать и приумножать. У этих ребят личные графички куда покруче. Правда страна и 80-90% ее населения в полной торбе. То таке. То таке.

7. Но в чем же суть претензий лилипутов, как слуг короля и знати лилипутов?

Надо же, команда Трампа опять заботится о состоянии американской экономики!

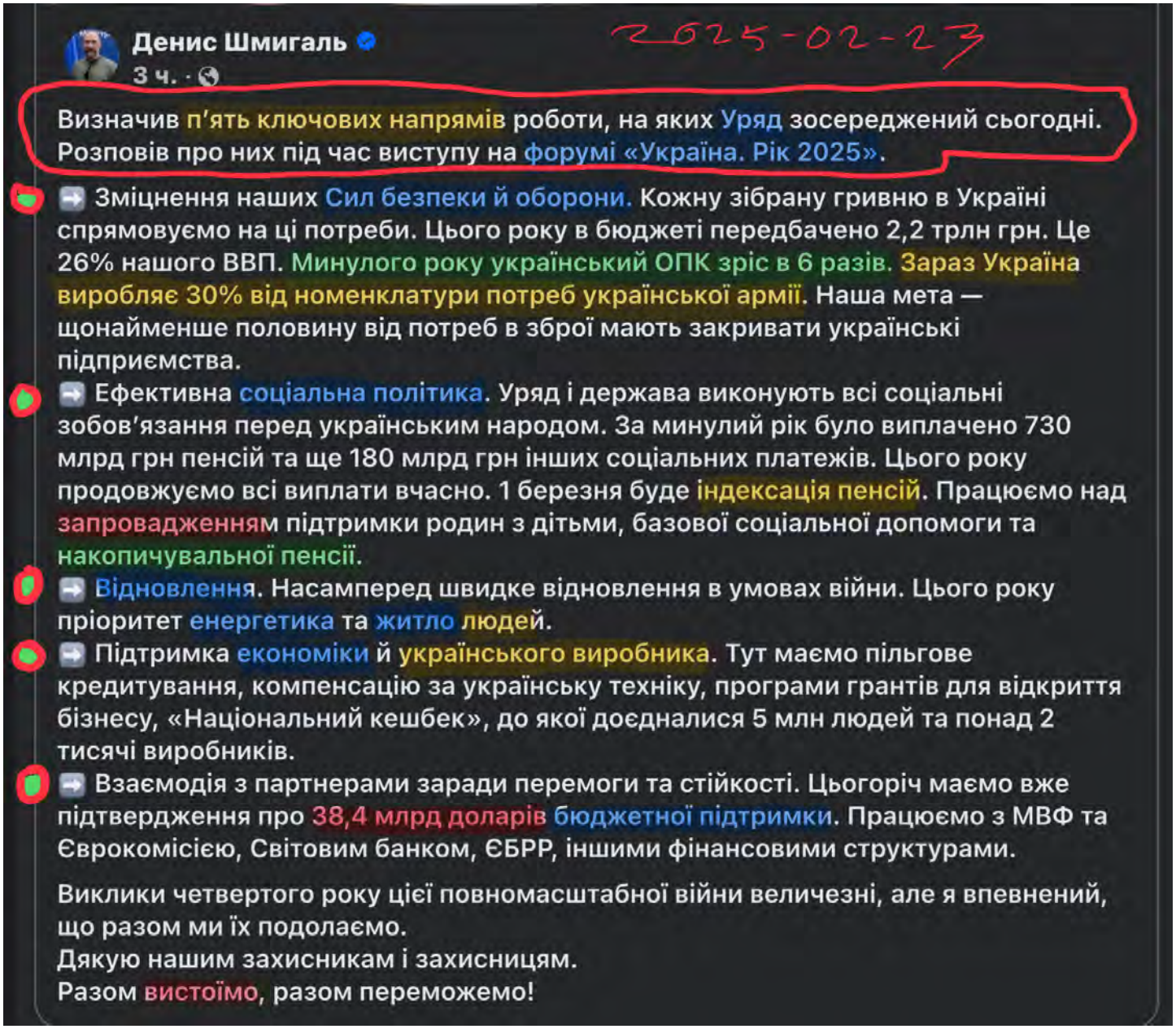
Надо же, они опять думают о самых прорывных технологиях!

За одно это Трампа и Ко надо люто ненавидеть.

Мы же как нация сделали ровно наоборот. И прое_али всё.

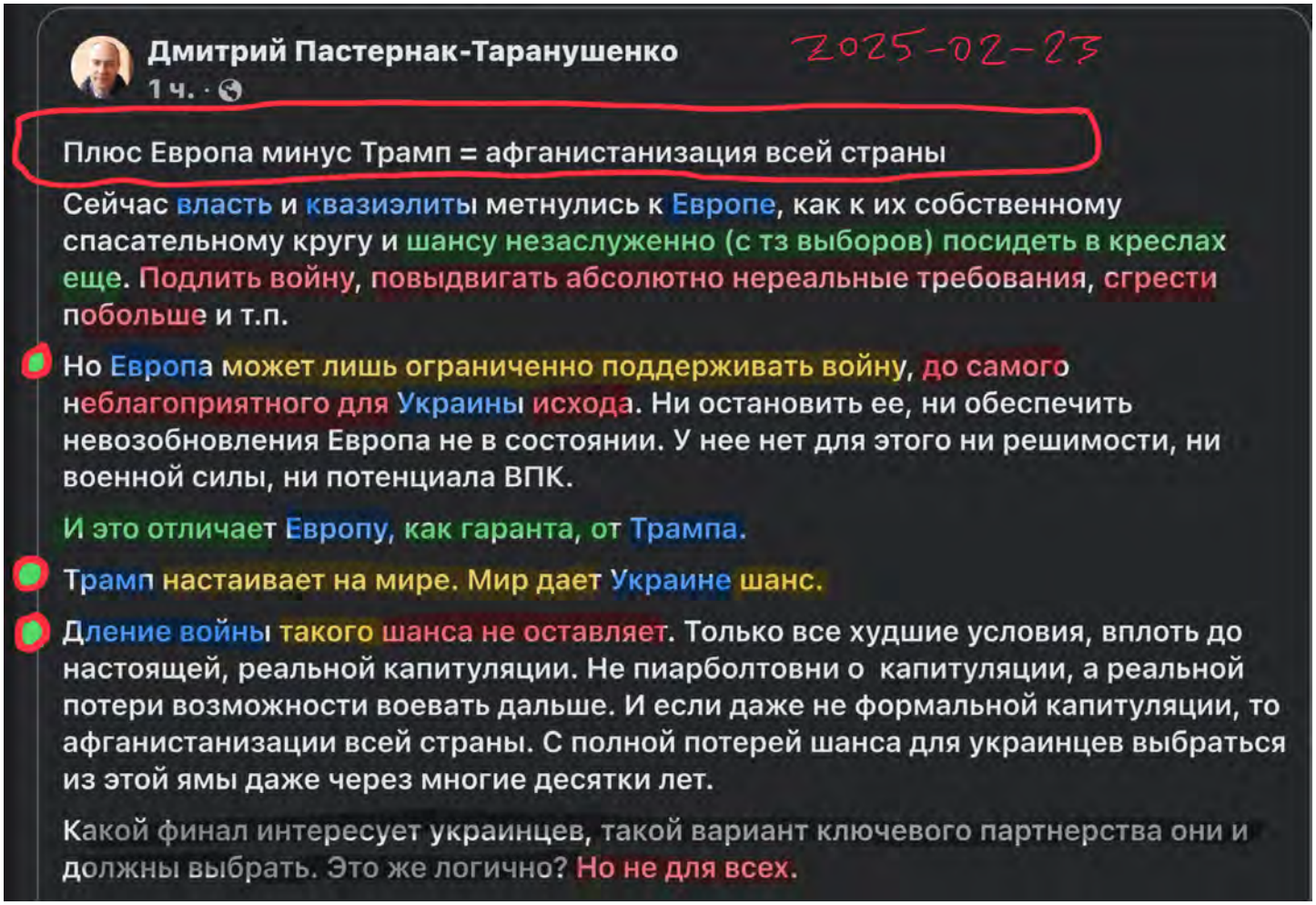
***

№ 702

Денис Шмигаль
3 ч. ·
2025-02-13
Визначив п'ять ключових напрямів роботи, на яких Уряд зосереджений сьогодні. Розповів про них під час виступу на форумі «Україна. Рік 2025».
➡ Зміцнення наших Сил безпеки й оборони. Кожну зібрану гривню в Україні спрямовуємо на ці потреби. Цього року в бюджеті передбачено 2,2 трлн грн. Це 26% нашого ВВП. Минулого року український ОПК зріс в 6 разів. Зараз Україна виробляє 30% від номенклатури потреб української армії. Наша мета — щонайменше половину від потреб в зброї мають закривати українські підприємства.
➡ Ефективна соціальна політика. Уряд і держава виконують всі соціальні зобов'язання перед українським народом. За минулий рік було виплачено 730 млрд грн пенсій та ще 180 млрд грн інших соціальних платежів. Цього року продовжуємо всі виплати вчасно. 1 березня буде індексація пенсій. Працюємо над запровадженням підтримки родин з дітьми, базової соціальної допомоги та накопичувальної пенсії.
➡ Відновлення. Насамперед швидке відновлення в умовах війни. Цього року пріоритет енергетика та житло людей.
➡ Підтримка економіки й українського виробника. Тут маємо пільгове кредитування, компенсацію за українську техніку, програми грантів для відкриття бізнесу, «Національний кешбек», до якої доєдналися 5 млн людей та понад 2 тисячі виробників.
➡ Взаємодія з партнерами заради перемоги та стійкості. Цьогоріч маємо вже підтвердження про 38,4 млрд доларів бюджетної підтримки. Працюємо з МВФ та Єврокомісією, Світовим банком, ЄБРР, іншими фінансовими структурами.
Виклики четвертого року цієї повномасштабної війни величезні, але я впевнений, що разом ми їх подолаємо.
Дякую нашим захисникам і захисницям.
Разом вистоїмо, разом переможемо!

***

№ 703

***

№ 704-1

Ми маємо здобути мир силою, мудрістю та єдністю – нашою з вами співпрацею – виступ Президента на пленарному засіданні «Підтримуй Україну»

2025-02-24

Шановні учасники нашої зустрічі!

Шановні лідери, шановні наші друзі, народи – народи країн, які підтримали нас в Україні, а отже, і своє власне право на незалежність.

Сьогодні – треті роковини від початку цієї війни. Сьогодні ви бачите нашу столицю, нашу країну, ви бачите наших людей. З лідерами, які прибули в Київ, ми почали цей день зі вшанування пам’яті наших воїнів, які віддали свої життя заради України. Лідери, які сьогодні з нами офлайн і онлайн, – усі підтримують Україну, наш суверенітет, наш захист, нашу територіальну цілісність. Як і тоді, так і сьогодні ми всі знаємо, що це абсолютно неспровокована та злочинна війна Росії проти України, загарбницька війна. Як і тоді, так і сьогодні важливо це знання не приховувати й називати речі своїми іменами. Будь-який дієвий спротив народу у війні засновується саме на усвідомленні правди – правди, яка об’єднує людей в країні та всіх у світі, хто підтримує. Я дякую всім вам, шановні друзі, дякую вам за підтримку! Дякую всім нашим людям в Україні, усім українцям вдячний, усім українцям у світі, які підтримали свою державу.

І дякую за те, що ми за три роки не втратили головного - єдності, не загубили правди й не зрадили своєї **мети – надійного, тривалого миру для України.**

Справедливого миру.

В якій точці ми сьогодні?

24 лютого 2025 року, через три роки від початку путінської триденної «спеціальної військової операції», Україна жива, бореться, і в нашої держави друзів у світі більше, ніж будь-коли.

Ніхто у світі не вірить російській брехні про нашу державу й наших людей. І навіть ті, хто, на жаль, став спільником Росії у війні, хто бреше разом із нею, – усі вони розуміють кого і в чому вони підтримують. Вони можуть зробити різні кроки, вони можуть заробити якісь гроші на своїх відносинах із Росією зараз, але ніколи не здобудуть поваги.

І наша повага зараз – українців, українок, також мільйонів людей в усьому світі – наша повага усім вам. І таким лідерам і народам, як ваші. Які з нами від початку. Які допомогли врятувати тисячі життів. Які допомагають нам захищати наше небо та зберігати позиції на фронті. Які розбудовують разом із нами виробництва зброї, щоб наповнити і наші, і свої арсенали. Які прихистили українців, коли це було так потрібно. Які не мовчать, коли світ повинен чути, що відбувається. І які – ми це дуже-дуже цінуємо – підтримують сильну дипломатію заради миру.

Дорогі друзі!

Цей рік повинен стати роком початку реального, надійного миру.

Путін не подарує нам цей мир, не віддасть його в обмін на щось.

Ми маємо здобути мир силою, мудрістю і єдністю – нашою з вами співпрацею.

Про мир неможливо просто оголосити за одну годину, неможливо оголосити за один день сьогодні, завтра, післязавтра. На жаль. Така реальність.

Якщо хтось спробує це зробити, і саме так – без будь-якої опори, це не спрацює.

Без будь-яких гарантій безпеки це не спрацює.

Надійний, тривалий мир – це значно більше, ніж тиша на фронті.

Ми пам’ятаємо, що з 14-го року, саме з 14-го, більше 25 разів Росія порушила режим припинення вогню. До речі, коли генерал Келлог був в Україні, я передав йому і передав Президенту Сполучених Штатів Америки документ із переліком всіх «сізфаєрів» з конкретними датами, які Росія зламала.

Тому

> **— мир може бути наслідком зваженої дипломатії та абсолютно чітких гарантій безпеки.**

(1) Перше

— Війна триває проти України, і тому Україна має бути за столом перемовин. Разом з Європою.

Стратегічною мішенню Росії є саме Європа, європейський спосіб життя, а отже і **безпека та доля Європи не може визначатися без Європи.**

Україна, Європа разом з Америкою – ми маємо бути за столом перемовин навпроти Росії, щоб необхідність миру не була знову заговорена обіцянками про «нормалізацію», «перезавантаження» чи «замирення».

(2) Друге

— Завершення війни має починатися з кроків, що відновлюють довіру до самої ситуації, бо довіри до Росії немає.

І треба “ситуація, у якій говорять про завершення війни”.

Реальна ситуація.

І зараз таким кроком може стати звільнення полонених – тисяч, саме тисяч людей, яких утримують у Росії, і частина з них – не тільки з 22-го року, а значно раніше – ще з 14-го року. Росія повинна відпустити українців. Україна готова до обміну всіх на всіх, і це – справедливий варіант.

(3) Третє

Україна й багато хто у світі стверджують, що НАТО зараз є найбільш простим, дешевим, надійним способом гарантувати спокій та мир в Європі.

Це дійсно так.

Це вже готова й ефективна система гарантій безпеки, яка працює десятиліттями та яка не допустила розпалення війни навіть там, де є кордон між НАТО й Росією. А це довгий кордон.

Ми маємо чесно говорити:

— Україна заслуговує не тільки на членство в ЄС, але й на гарантії безпеки, які дає НАТО.

І якщо членство в НАТО для України, для наших людей й надалі залишиться закритим, у нас із вами не буде іншого вибору, ніж будувати НАТО в Україні, тобто забезпечувати таке фінансування, такі контингенти й таке оборонне виробництво, які означатимуть гарантований мир.

Чи зможемо ми зробити це самі? Ні. Ні, і я вдячний усім вам, і я вдячний всім нашим партнерам, хто готовий допомагати.

Гарантії безпеки – це ключ до миру, і чим надійніші вони будуть, тим довше буде зберігатися мир.

(4) Четверте

У нас уже 28 двосторонніх безпекових угод із партнерами – і майже з усіма, хто бере участь у сьогоднішній зустрічі. І це дуже чіткі зобов'язання, які роблять сильнішою і Україну, і ваші країни. Це оборонні, фінансові, політичні речі, які працюють передусім на нерозширення цієї війни.

І нам потрібно збільшувати те, про що ми домовилися з вами на двосторонній основі:

> — більше взаємодії, більше оборонного виробництва, більше фінансової стійкості, більш технологічні речі.

І те, що безпосередньо захищає життя людей:

> — розвиваючи українську ППО, ми створюємо основу нового європейського повітряного щита.

Будь ласка, кожне зобов'язання щодо ППО – воно критично важливе.

І на основі цього початкового фундаменту

> **ми разом маємо створити дієву й достатню для безпеки систему гарантій – для справедливого, тривалого миру**, для України та всієї Європи.

(5) І п'яте

Ми всі бачимо, яка турбулентність почалася в глобальній політиці.

Але будь-які проблеми – це можливості.

Збереження свободи в Європі прямо залежить від здатності нас, усієї Європи стати щонайменше в безпеці незалежними.

І ніколи, ніколи Європа не може дозволити собі відставати в глобальній технологічній конкуренції. Зараз, на жаль, є моменти, фіксується таке відставання. І тільки в єдності, саме як об'єднаний континент ми можемо це відставання виправити. Не хтось один саме для себе, а європейці разом для Європи, для всього світу. І всі партнери разом заради спільних завдань.

24 лютого не стало щасливим днем для Путіна і саме тому, що ми всі об'єдналися: українці у своєму домі, європейці на своєму континенті,

Америка об’єдналась з Європою, «сімка» та всі у світі, хто відчув, яким несправедливим є вторгнення Росії. Зараз варто робити більше, ніж учора. Підтримувати одне одного більше, ніж будь-коли. Щоб в цьому році можна було сказати: ми зробили все, що могли й мусили зробити, і ось мир є.

Я хочу подякувати всім вам за підтримку! За те, що ми разом. Я пишаюся нашою з вами співпрацею. Я дуже пишаюся нашою з вами дружбою. Дякую дуже.

Слава Україні!

***

№ 704-2

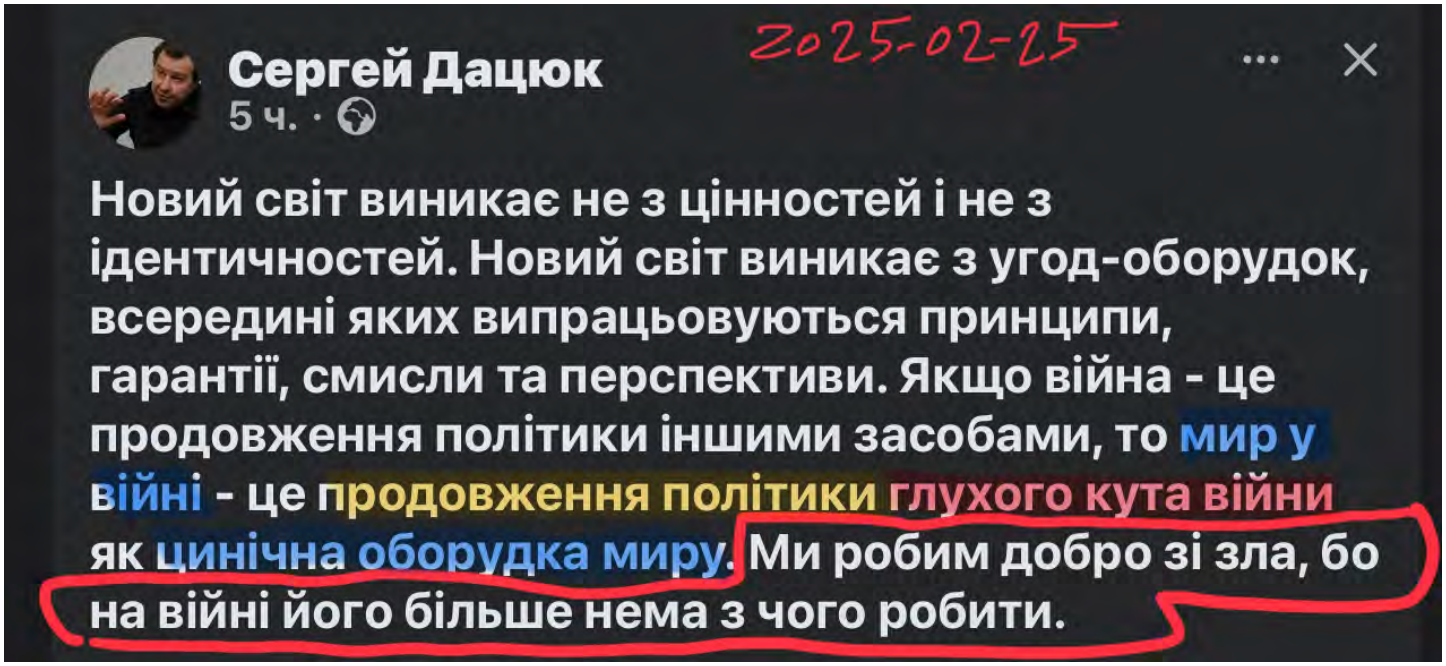
***

№ 704-3

Petit-Dejeuner.
Open WIDE Donald..
'ere COME ZE FACTS..
TRUMP
MAP OF GREE
PUTI
PATEL
UKRAINE
OMG

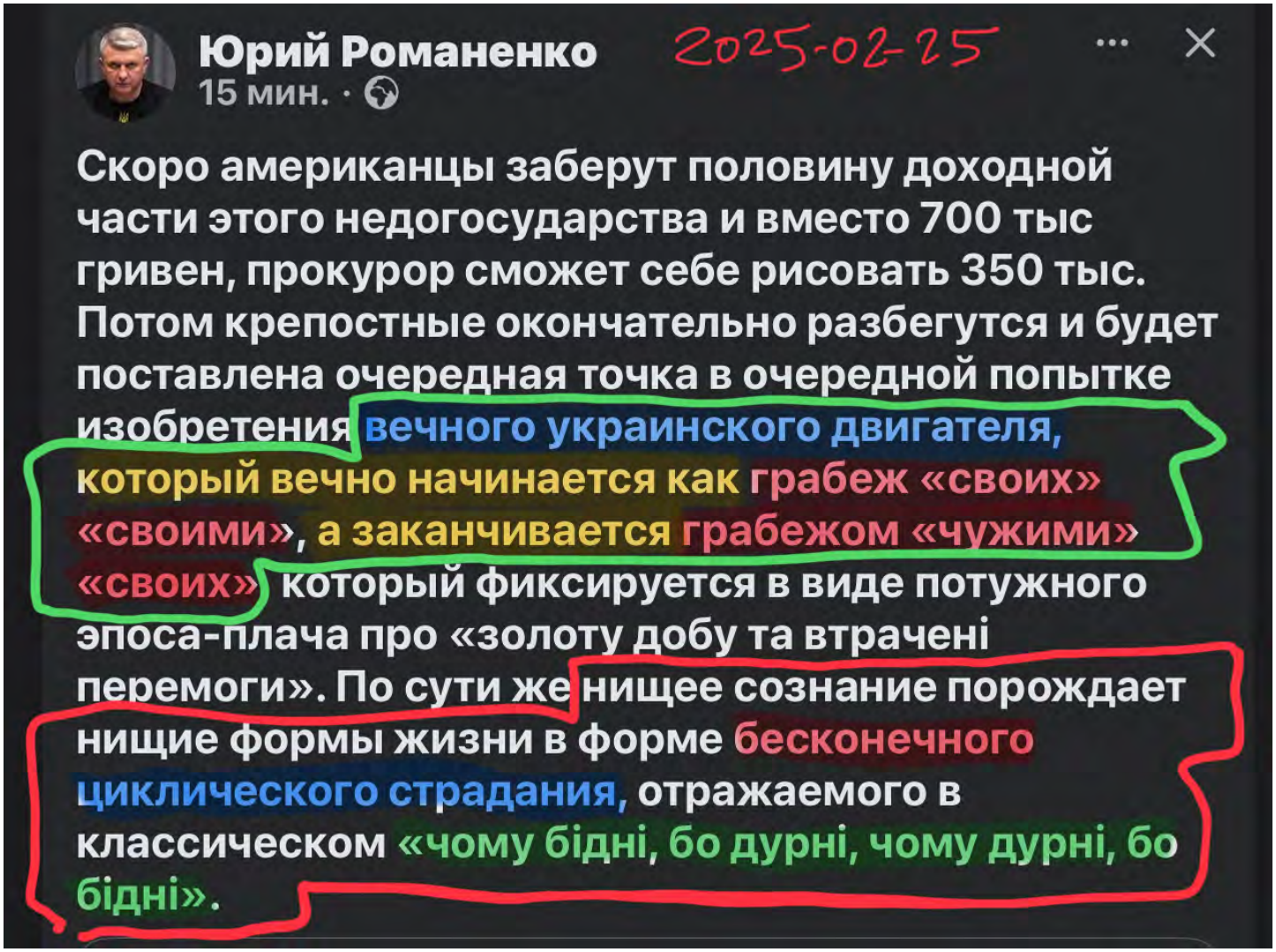
***

№ 705

2025-02-25
Сергей Дацюк
5 ч. ·
Новий світ виникає не з цінностей і не з ідентичностей. Новий світ виникає з угод-оборудок, всередині яких випрацьовуються принципи, гарантії, смисли та перспективи. Якщо війна - це продовження політики іншими засобами, то мир у війні - це продовження політики глухого кута війни як цинічна оборудка миру. Ми робим добро зі зла, бо на війні його більше нема з чого робити.

***

№ 706

Юрий Романенко
15 мин. ·
2025-02-25
Скоро американцы заберут половину доходной части этого недогосударства и вместо 700 тыс гривен, прокурор сможет себе рисовать 350 тыс. Потом крепостные окончательно разбегутся и будет поставлена очередная точка в очередной попытке изобретения вечного украинского двигателя, который вечно начинается как грабеж «своих» «своими», а заканчивается грабежом «чужими» «своих» который фиксируется в виде потужного эпоса-плача про «золоту добу та втрачені перемоги». По сути же нищее сознание порождает нищие формы жизни в форме бесконечного циклического страдания, отражаемого в классическом «чому бідні, бо дурні, чому дурні, бо бідні».

***

№ 707

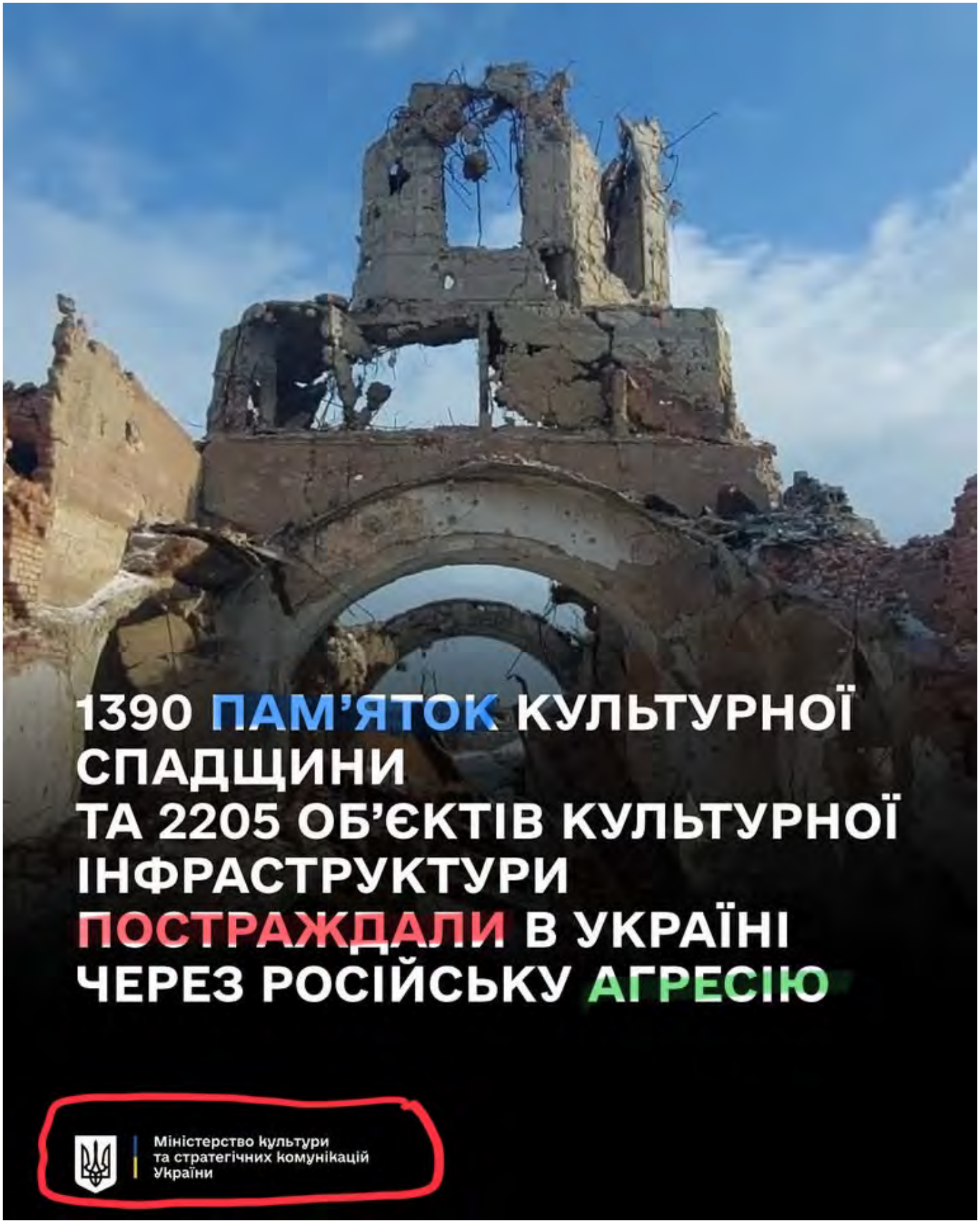
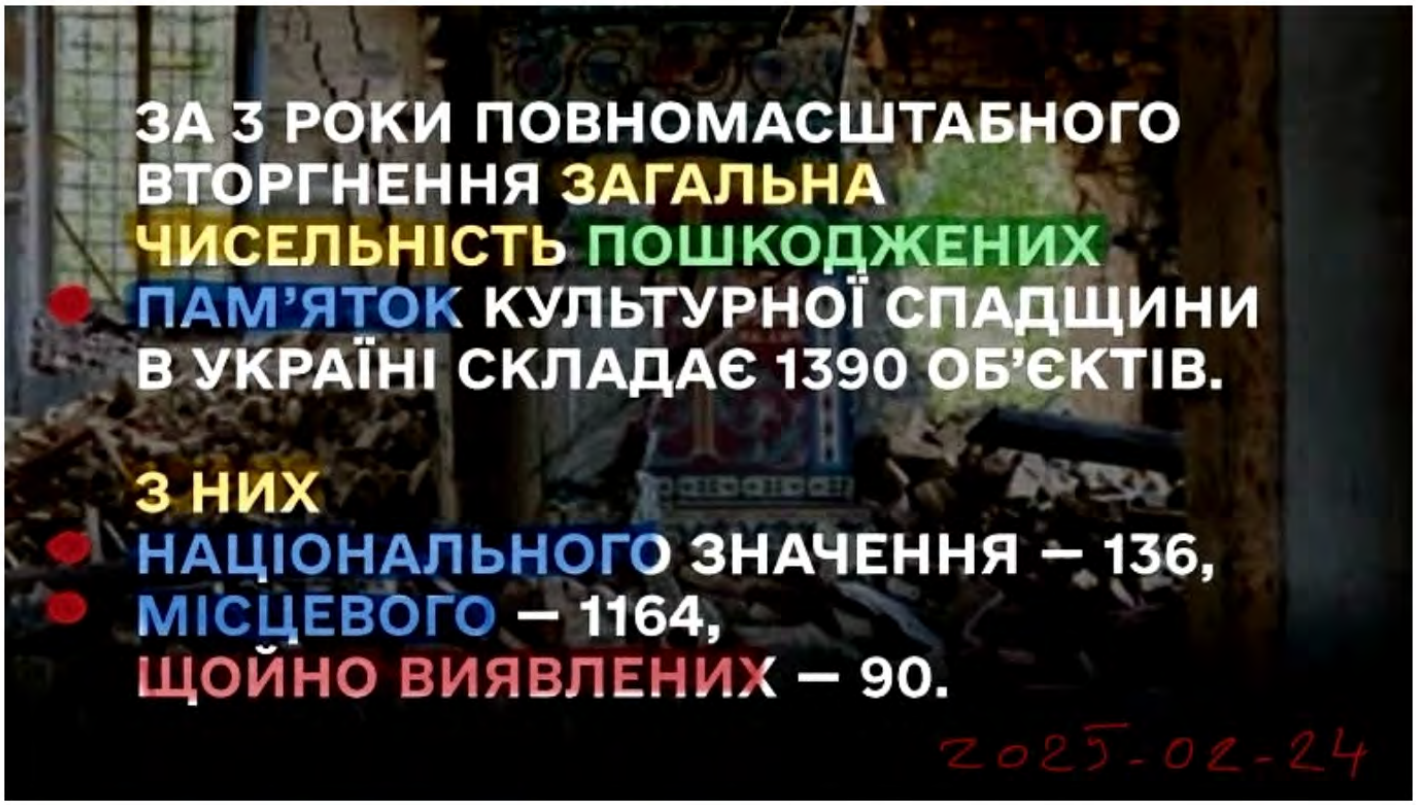

1390 ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ
ТА 2205 ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ
ПОСТРАЖДАЛИ В УКРАЇНІ
ЧЕРЕЗ РОСІЙСЬКУ АГРЕСІЮ
Міністерство культури
та стратегічних комунікацій
України

Рис1

пам'ятка культурної спадщини (далі - пам'ятка) - об'єкт культурної спадщини, який занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, або об'єкт культурної спадщини, який взято на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом, до вирішення питання про включення (невключення) об'єкта культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України;

щойно виявлений об'єкт культурної спадщини - об'єкт культурної спадщини, який занесено до Переліку об'єктів культурної спадщини відповідно до цього Закону;

Циніз́м (фр. *cynisme*, від лат. *cynicus* — «цинік»; грец. κυνισμός) — нігілістичне ставлення до людської культури та/або відверто зневажливе, зухвале ставлення до загальноприйнятих норм моралі, етики, до кого/чого-небудь, що має загальне визнання, повагу.

Рис2

***

№ 708

Экспресс-анализ опубликованного текста рамочного соглашения США по минералам

2025-02-26

Гармаш

Я не экономист и не юрист, поэтому не могу оценивать это соглашение с юридической или экономической точки зрения. Но я редактор с 25 летним стажем и участник делегации в Минской ТКГ. Поэтому имею опыт работы с дипломатическими документами и понимаю влияние текстов на переговорные процессы. Достаточно вспомнить, что неконкретные, двузначные формулировки Минска-2 («Комплекса мер…») - в которых не были однозначно и четко прописаны стороны конфликта и их обязательства, не содержалось четких механизмов реализации прописанных договоренностей - привели к невозможности их выполнения, даже технической.

И Россия не зря силой навязала нам именно такой (заранее невыполнимый) текст Минска-2, потому что в переговорах между неравнозначными партнерами, - когда один слабее, а другой сильнее, - любые двузначности, обобщения и неточности трактуются в пользу сильной стороны.

Сейчас, **в опубликованном тексте соглашения ослабленной Украины с сильными США, я вижу те же дефекты.**

Обосную по пунктам соглашения:

1. «Уряди України та Сполучених Штатів Америки з метою досягнення тривалого миру в Україні мають намір створити Інвестиційний фонд

відбудови (Фонд), створивши партнерство у Фонді через спільну власність, яка буде далі визначена Угодою про Фонд».

- То есть, они не создают Фонд «з метою досягнення тривалого миру в Україні», а всего лишь «имеют намерение» создать такой Фонд.

Цель - тривалий мир- относится к намерению, а не к Фонду.

И опять же – они создают Фонд не с целью сохранения «длительного мира», а с целью его «достижения».

А каковы критерии «длительного мира»? Это сколько дней или лет? А что после того, как он будет достигнут - цель Фонда перестает быть актуальной, соответствекнно и Фонд тоже?

2. «…Внески, зроблені у Фонд, будуть реінвестуватися принаймні раз на рік в Україні з метою сприяння безпеці, захисту та процвітанню України, що буде додатково визначено в Угоді про Фонд».

- Каковы критерии «процветания»? И что значит «сприяння безпеці»?

Почему не написать четко: будут реинвестироваться в ВПК и оборону Украины?

4. «Подальші внески можуть складатися з коштів, фінансових інструментів та інших матеріальних і нематеріальних активів, критично важливих для відбудови України».

- Какие критерии «критичности»? Вы считаете, что это критично важно, а я считаю, что важно, но не критично…

5. «Уряд Сполучених Штатів Америки та Уряд України мають намір, щоб інвестиційний процес призводив до створення можливостей для розподілу додаткових коштів та більшого реінвестування для забезпечення достатнього надходження капіталу для відбудови України, як буде визначено в Угоді про Фонд».

- Почему только «відбудови»? А ОБОРОНЫ?

6. «При розробці Угоди про Фонд Учасники прагнутимуть уникати конфліктів із зобов'язаннями України в рамках її вступу до Європейського Союзу»

- Что значит «будут стремиться избегать конфликтов»?

Почему сразу не написать: угода про Фонд не може суперечити зобов’язанням України…?.

Это может показаться придирками, незначительными моментами.

Но повторяю: на переговорах сильного и слабого все неточности, обобщения, двузначности, оценочные понятия – будут трактоваться в пользу сильной стороны, то есть, не Украины.

Поэтому **нужно давать такие тексты (а это прежде всего текст, и только потом – документ) вычитывать профессиональным редакторам и филологам.**

Иначе нас ждет Минск-3.

***

№ 709-1

Заява Верховної Ради України про підтримку демократії в Україні

РАДА ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Законопроекти

Пошук | Архів | Оформлення | Зареєстровані | Надано | Надано до ЗП | На опрацюванні | Прийнято

Головна / Законопроекти / Пошук за реквізитами / Картка законопроекту

Проект Постанови про Заяву Верховної Ради України про підтримку демократії в Україні в умовах агресії російської федерації

Номер, дата реєстрації:	13041 від 24.02.2025
Сесія реєстрації:	13 сесія IX скликання
Рубрика законопроекту:	Інші (заяви, звернення ВРУ)
Суб'єкт права законодавчої ініціативи:	Народний депутат України
Ініціатор(и) законопроекту:	Стефанчук Руслан Олексійович (IX скликання), Корнієнко Олександр Сергійович (IX скликання), Кондратюк Олена Костянтинівна (IX скликання), Стефанчук Микола Олексійович (IX скликання), Батенко Тарас Іванович (IX скликання), Веніславський Федір Володимирович (IX скликання), Лічман Ганна Василівна (IX скликання), Заремський Максим Валентинович (IX скликання), Цимбалюк Михайло Михайлович (IX скликання), Мазурашу Георгій Георгійович (IX скликання), Третьякова Галина Миколаївна (IX скликання), Калаур Іван Романович (IX скликання), Василевська-Смаглюк Ольга Михайлівна (IX скликання), Кравчук Євгенія Михайлівна (IX скликання), Божков Олександр Валерійович (IX скликання), Кісєль Юрій Григорович (IX скликання), Негулевський Ігор Петрович (IX скликання), Борзова Ірина Наумівна (IX скликання), Бондаренко Олег Володимирович (IX скликання), Горбенко Руслан Олександрович (IX скликання), Шуляк Олена Олексіївна (IX скликання), Констанкевич Ірина Мирославівна (IX скликання), Фролов Павло Валерійович (IX скликання), Підласа Роксолана Андріївна (IX скликання), Ташева Таміла Равілівна (IX скликання), Криворучкіна Олена Володимирівна (IX скликання), Радіна Анастасія Олегівна (IX скликання), Локтіонова Наталія Валентинівна (IX скликання), Літвінов Олександр Миколайович (IX скликання), Задорожний Андрій Вікторович (IX скликання), Крейденко Володимир Вікторович (IX скликання), Корявченков Юрій Валерійович (IX скликання), Березін Максим Юрійович (IX скликання), Забуранна Леся Валентинівна (IX скликання), Дануца Олександр Анатолійович (IX скликання), Безугла Мар'яна Володимирівна (IX скликання), Ткаченко Олександр Михайлович (IX скликання), Тарасенко Тарас

в умовах ***агресії*** російської федерації у треті роковини з початку повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну, яке стало продовженням збройної агресії проти нашої держави, що розпочалася у 2014 році,

Верховна Рада України висловлює щиру вдячність за підтримку всім народам, парламентам, політичним лідерам, які продовжують надавати допомогу Україні у її боротьбі за відновлення територіальної цілісності в межах міжнародно визнаного кордону України та за **встановлення всеохоплюючого, справедливого та сталого миру**, вкотре висловлює вдячність парламентам іноземних держав, міжнародним організаціям та парламентським асамблеям за ухвалені резолюції та заяви, що засуджують збройну агресію російської федерації проти України та засвідчують підтримку України, закликає до об'єднання міжнародного співтовариства довкола загальновизнаних принципів і норм міжнародного права, зокрема Статуту Організації Об'єднаних Націй, а також до боротьби з російською агресією в усіх її проявах, особливо за часів, коли Український народ продовжує героїчно боротися за збереження своєї ідентичності, державності та своє майбутнє,

як легітимний єдиний орган законодавчої влади в Україні Верховна Рада України заявляє:

Верховна Рада України і Президент України Володимир Зеленський обрані на вільних, прозорих, демократичних виборах із запрошенням міжнародних спостерігачів, які визнала вся міжнародна спільнота,

з 24 лютого 2022 року, з початку повномасштабного, незаконного, **неспровокованого** вторгнення російської федерації в Україну, кожний день від обстрілів та бомбардувань потерпають тисячі населених пунктів України.

Частину території нашої держави окупували збройні сили держави-агресора – російської федерації, на частині території ведуться інтенсивні бойові дії, кожний день в Україні гинуть наші захисники і цивільні громадяни, лунає повітряна тривога, яка зупиняє роботу підприємств, установ та організацій та змушує людей переховуватися у бомбосховищах.

За таких умов жодна держава у світі не проводила виборів, які б були визнані вільними, демократичними та прозорими світовим співтовариством.

У разі організації та проведення виборів у період дії правового режиму воєнного стану не буде дотримано усіх національних та міжнародних принципів виборчого права, що перетворить такі вибори на фарс, подібний організованому у російській федерації перепризначенню владіміра путіна у березні 2024 року,

Верховна Рада України нагадує про висновок Венеційської комісії від 23 березня 2021 року, згідно з яким зміни до конституції російської федерації, що надали можливість владіміру путіну вчетверте висуватися кандидатом на посаду президента російської федерації, є нелегітимними і за змістом, і за формою прийняття, Верховна Рада України констатує, що відповідно до резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи від 13 жовтня 2023 року № 2519 «Дослідження легітимності та законності ситуативної відмови від обмеження терміну повноважень для чинного президента російської федерації» владімір путін як особа, обрана за нелегітимною конституцією на нелегітимних виборах, є нелегітимним президентом російської федерації, Верховна Рада України наголошує, що нелегітимність президента російської федерації владіміра путіна також зумовлена незаконним голосуванням за нього на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України – частинах Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, що є юридично нікчемним і не має жодних правових наслідків.

Примусове залучення окупаційними органами влади через погрози і шантаж до участі у цих псевдовиборах мільйонів громадян України, які мешкали на тимчасово окупованій території або під примусом були

переміщені на територію російської федерації, чиї голоси, вочевидь, враховувалися на користь російського агресора, є так само незаконним.

Поєднання відсутності будь-яких ознак відповідності виборчої кампанії в російській федерації загальновизнаним демократичним принципам і стандартам проведення виборів з усуненням опонентів російської влади від виборів поставило під сумнів об'єктивність і легітимність будь-яких результатів таких псевдовиборів, Верховна Рада України підтримує заклик Парламентської Асамблеї Ради Європи не здійснювати жодних контактів із владіміром путіним, який називає себе президентом російської федерації, окрім

переговорів щодо досягнення всеохоплюючого, справедливого та сталого миру для України

та обміну полоненими,

Верховна Рада України наголошує, що

саме владімір путін несе відповідальність за те, що в Україні на сьогодні неможливо організувати вільні, прозорі та демократичні вибори із запрошенням міжнародних спостерігачів, які були б визнані такими міжнародною спільнотою,

Верховна Рада України констатує, що

введений в умовах повномасштабного вторгнення російської федерації ***воєнний стан*** в Україні не дозволяє провести вибори згідно з Конституцією України.

Стаття 1. Визначення воєнного стану

1. Воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Стаття 19. Гарантії законності в умовах воєнного стану

1. В умовах воєнного стану забороняються:

зміна Конституції України;

зміна Конституції Автономної Республіки Крим;

проведення виборів Президента України, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим і органів місцевого самоврядування;

проведення всеукраїнських та місцевих референдумів;

проведення страйків, масових зібрань та акцій.

2. Верховна Рада України не пізніше ніж у дев'яностоденний строк з дня припинення чи скасування воєнного стану, якщо чергові або позачергові вибори до відповідних органів мали бути проведені в період, на який було введено воєнний стан, приймає рішення про призначення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих виборів.

Разом з тим,

> Український народ єдиний у тому, що такі вибори мають відбутися **після завершення війни**,

В українському законодавстві формулювання "***стан війни***" згадується всього кілька разів і докладних тлумачень щодо нього немає.

У конституції стан війни згаданий двічі:

— у розділі про Верховну Раду, до повноважень якої належить "оголошення за поданням Президента України ***стану війни*** і укладення миру", а також

— у розділі про президента, який "вносить до Верховної Ради України подання про оголошення ***стану війни*** та у разі ***збройної агресії*** проти України приймає рішення про використання Збройних Сил України".

Ця ж процедура прописана і в *законі "Про оборону України"*. Там також зазначено, що

— з моменту оголошення ***стану війни*** чи фактичного початку ***воєнних дій*** настає ***воєнний час***, який закінчується у момент припинення ***стану війни***.

Однак визначення, що таке "***воєнний час***" у законодавстві немає.

Окрім цих трьох згадок, інших пояснень про "***стан війни***" в українському законодавстві немає.

Верховна Рада України від імені Українського народу заявляє, що

> Україна як демократична країна, **щойно на її території буде забезпечено всеохоплюючий, справедливий і сталий мир**, за рішенням Парламенту України оголосить проведення виборів Президента України і забезпечить їх проведення відповідно до всіх міжнародних виборчих стандартів.

Насправді,

> заяви російської федерації щодо нібито нелегітимності української влади, і Президента України Володимира Зеленського зокрема,

поширюютьсяросійською пропагандою з метою відволікання уваги від нелегітимності президента російської федерації владіміра путіна,

Верховна Рада України вкотре нагадує, що

Президент України Володимир Зеленський обраний на вільних, прозорих, демократичних виборах.

Його мандат не ставиться під сумнів Українським народом та Верховною Радою України,

Парламент України акцентує увагу на

необхідності дотримання передбаченого законами України принципу інституційної безперервності влади,

особливо в умовах дії правового режиму воєнного стану, та наголошує, що Президент України Володимир

“Зеленський повинен виконувати свої повноваження до вступу на пост новообраного Президента України згідно із частиною першою статті 108 Конституції України”,

Стаття 103.
Президент України обирається громадянами України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування **строком на п'ять років**.

Стаття 108. Президент України **виконує свої повноваження до вступу на пост новообраного** Президента України.

(«Виконання обов’язків та здійснення повноважень…» - Ю.Т.)

Верховна Рада України закликає міжнародне співтовариство об’єднати зусилля з метою

— досягнення спільної перемоги,

— припинення збройної агресії російської федерації проти України і

— встановлення всеохоплюючого, справедливого і сталого миру для України.

Лише встановлення всеохоплюючого, справедливого і сталого миру для України дасть змогу відновити нормальне життя в державі, невід’ємною частиною якого буде **проведення виборів** відповідно до Конституції та законів України, з дотриманням усіх міжнародних стандартів правової демократичної держави.

***

№ 709-2

А що, нарід, таки майже мовчки проковтнув оце наїбалово у вигляді "Заяви Верховної ради про підтримку демократії в умовах війни."?

2025-02-27

Ружанський

І я щось пропустив? В умовах якої війни? У нас таки оголосили стан війни, але нікому про це не сказали? Ну, ок. Чи перший раз наша влада приймає щось таке, що суперечить діям самої влади?

Власне, сама назва цієї заяви трохи не відповідає її змісту. Точніше, зовсім не відповідає. Бо по суті, ця заява підтримує не демократію, а подальшу узурпацію влади Зеленським.

Бо, що нам в заяві кажуть нардепи?

А, ось що:

"Верховна Рада підтвердила, що вибори в Україні відбудуться після завершення війни, коли буде забезпечено всеохоплюючий, справедливий і сталий мир."

Знову таки, як можна завершити те, чого немає? Тобто, в законодавчій та юридичній площині війни в Україні немає. Тоді, коли її можна закінчити?

Ну і оце хитросраке:

> ***"вибори в Україні відбудуться... коли буде забезпечено всеохоплюючий, справедливий і сталий мир".***

А що це за такі правові визначення, які є юридичною, на думку Верховної ради (читай, Зеленського, Єрмака та Стефанчука), умовою проведення виборів?

Де можна почитати, що таке "всеохоплюючий мир"? Де края цього "всеохоплення"? Це взагалі, в просторі, в часі, чи в голові Зеленського?

І що таке "справедливий мир"? Хто буде вирішувати, справедливий він, чи ні? Може, для когось він справедливий, а для когось гівно собаче.

А "сталий мир", - це що таке? Взагалі-то, слово "сталий" більше підходить до опису матеріальних об'єктів. А в абстрактні терміни, кожен може напхати своє розуміння: для когось сталий мир, це одне, а для когось - геть інше.

Таким чином, треба розуміти, що

> **— вирішувати, що саме означає оця вся суб'єктивна хуєта про "всеохоплюючий, справедливий і сталий мир", і які критерії цієї хуєти, якими буде задоволена влада, аби провести вибори, буде сама влада.**

Тобто,

> — найвеличніший з найвеличних, найнезмінніший з найнезмінних, Володимир Олександрович, Червоне, блять, Сонечко.

А демократія де там?

- А там, де куєм по губам, як сказали би веселі хлопці з Кварталу-95 на чолі зі своїм капітаном.

***

***

№ 710

Огляд… Події на Покровському напрямку, судячи з усього, все частіше починають набувати негативний для противника характер

2025-02-27

Машовець

У кількох попередніх оглядах я вже констатував той факт, що наступальні дії його угруповання військ (УВ) "Центр" на південь та південний захід від Покровська силами його 41-ї та 2-ї загальновійськових армій (ЗВА), по суті, були паралізовані вже більше ніж як на тиждень.

Однак розмір і ступінь цього паралічу, а головне – вплив на ситуацію на інших напрямках, мало ким усвідомлений.

Тим часом

— вже лунають перші «дзвіночки» про те, що ситуація там МОЖЕ змінитися ще більш радикальніше.

Так, поки що всіх більше хвилюють два питання:

(1) - Коли і якими силами ворог розпочне наступальну операцію в напрямку Костянтинівки? Особливо в контексті зосередження та розгортання 8-ї ОА противника на цьому напрямку.

(2) - Й де саме можна буде зупинити наступ ударних тактичних угруповань УВ «Восток» на Великомихайлівському напрямку, після «падіння» Великої Новосілки?

Але, очевидно, **відповіді на ці питання найбезпосереднішим чином пов'язані з ситуацією в районі Покровська.**

Це стає цілком очевидним, якщо згадати склад сил і засобів противника, зосереджених і розгорнутих на цьому напрямку.

Для тих, хто забув, **нагадаю, що**

— безпосередньо, для дій проти Покровського району оборони Збройних Сил України, противник розгорнув основні сили двох загальновійськових армій (41-ї та 2-ї ЗВА, з включенням до складу першої з них окремої танкової дивізії/90-ї тд, та другої – 27-ї мотострілецької дивізії/мсд, сформованої у 2024 році). Крім того, вся 51-й ЗВА противника діє на суміжних напрямках (Новопавлівському, Костянтинівському та Торецькому). Крім того, на двох останніх завершено розгортання 8-ї ЗВА.

Образно кажучи, у смузі, приблизно від Андріївки до селища Дружба (на північний схід від Торецька), це близько 76-77 км по прямій, ворог розгорнув 4 повнокровні загальновійськові армії, до складу яких входять, серед іншого, танкова та мотострілецька дивізії.

Зрозуміло, що тактична та оперативна щільність військ противника в цій зоні не скрізь однакова (все залежить від змісту завдань, які в даний момент вирішують російські війська в ній, а також від поточної ситуації на різних її ділянках і напрямках). Однак, на мій погляд, навіть з формальної точки зору показники концентрації сил і засобів противника досить вражаючі.

Отже,

— повертаючись до питання про ступінь впливу ситуації «під Покровськом» на ситуацію на суміжних напрямках, можна впевнено констатувати, що протягом певного подальшого часу командування УВ противника «Восток», «Центр» та «Юг» буде ЗМУШЕНИМ, і саме через цей фактор, суттєво переглянути та скорегувати свої найближчі плани та наміри.

Справа ось у чому...

Очевидно, що суперечка на тему того, чи відмовилося російське командування від "штурму" Покровська чи ні, на даний момент – абсолютно безглузда. Воно не відмовилося...

Інакше

воно не ввело би у бій на відносно вузькій ділянці свого тактичного вклинення на південний захід від Покровська (від Успенівки до Шевченко (верхн.)), глибиною до 7 км і шириною до 8 км по фронту, зразу 4 мотострілецькі бригади (74-та, 55-та, 15-та та 30-та омсбр) + до 2-х мотострілецьких полків 27-ї мотострілецької дивізії (433-й та 506-й мсп).

Й не атакувало би в режимі "втрати не рахуємо" у північно-західному та західному напрямках з метою перерізання двох ключових шляхів для оборони Покровська - на Межеву та на Павлоград.

Більше того, незважаючи на те, що ворог вже близько двох тижнів не може тут просунутися, він НЕ припиняє спроб це робити – атаки/штурми в районі села Котлине, у напрямку Удачне, Успенівка та в районі Піщаного йдуть практично без зупинки.

Зрозуміло, що якби ворог відмовився від власного бажання «обійти» Покровський район оборони Збройних Сил України із заходу, то ці його сили та засоби не проявляли б такої самогубної наполегливості в атакуючих діях і ми б не спостерігали такої їх концентрації на цьому напрямку.

Однак протягом останнього тижня саме тут сталося кілька подій, які можуть мати далекосяжні наслідки для всього УВ «Центр». І безпосередньо впливати на те, що і як станеться на півночі (у напрямку Костянтинівки) та на півдні (у напрямку Новопавлівки).

Саме:

(1) - 74-та омсбр противника була змушена відступити з населеного пункту Піщане в результаті успішної контратаки ЗСУ, її подальші спроби "відновити положення" на цій ділянці не увінчалися успіхом

(2) - Своєю чергою, у фланговому секторі ворожого вклинення, на південь від Покровська (від Даченського до Лисівки), де діють підрозділи 35-ї омсбр та одного з полків 27-ї мотострілецької дивізії (ймовірно 506-го мсп) противника, українські війська також змусили ворога відступити з позицій вздовж річки Солоненька між цими двома населеними пунктами.

(3) - Більш того, передові частини 15-ї та 74-ї омсбр противника, після того, як їм вдалося перерізати дорогу та залізницю до Покровська в районі села Котлине, внаслідок серії запеклих зустрічних боїв вже на північ від дороги, мабуть, зазнали настільки великих втрат, що були змушені відступити з населеного пункту Котлине. Ворог все ще утримує окремі ділянки дороги, але його атаки на північ від неї (тобто в тому самому напрямку, де йому "потрібно було це зробити в першу чергу", згідно з його задумом обійти Покровськ із заходу) явно "видихнулися"

(4) - І нарешті, в районі села Успенівка передові підрозділи 433-го мсп противника, які раніше "зачепилися" за східну частину села, ймовірно, були вибиті звідти і відійшли на північ і схід від нього.

Отже, можна констатувати кілька важливих речей...

(1) - Низка успішних контратак Збройних сил України на південь та південний захід від Покровська, очевидно, якщо не радикально

виснажила ударне угруповання противника, то принаймні СУТТЄВО послабила його наступальні можливості.

(2) - Деякі експерти та "сторонні спостерігачі" вже поспішили після всіх цих подій зробити висновки про те, що ЗСУ нібито близькі до успішного "зрізання клина" ворогу на південь від Покровська. Але, я б не поспішав з таким висновком.

Справа в тому, що ворог, як я вже говорив вище, НЕ припинив самі атаки практично по всьому периметру цього вклинення, незважаючи на те, що був змушений відступити з ряду займаних ним раніше позицій. Тобто у нього ще достатньо людей та ресурсів, щоб продовжувати атакуючі дії.

Інша справа, що це БІЛЬШЕ не приносить йому результату.

Іншими словами,

— ми можемо констатувати лише ЗУПИНКУ російського наступу на південний захід від Покровська, але говорити про якісь "зрізання" та "прориви" ЗСУ взагалі не варто. Хоча, звичайно, самі ділянки і напрямки, де контратакували ЗСУ, в цьому плані досить красномовні і явно не випадкові.

- Зрозуміло, що вся ця ситуація в контексті "намірів і бажань" російського командування (особливо УВ "Центр") явно не приносить йому особливого задоволення. І воно, очевидно, спробує виправити всю цю справу.

І в цьому плані набагато цікавіше питання – ЧИМ і ЯК воно збирається це робити?

За великим рахунком, це можна зробити двома основними способами

- з використанням ДОДАТКОВИХ сил і засобів

або

- відновити наступальні можливості ВЖЕ розгорнутих і діючих на даному напрямку частин і з'єднань ЗНАЧНИМ поповненням особового складу і військової техніки.

Як я писав раніше, в результаті ліквідації "залишків" Курахівського плацдарму ЗСУ російське командування змогло "вивільнити" з того напрямку цілу загальновійськову армію (8-а ЗВА). Крім того, очевидно, що за рахунок перегрупування ряду бригад 51-ї ЗВА (яка, по суті, виконує роль своєрідної «мандрівної трупи гастролюючих артистів» в секторі УВ «Центр» і «Юг»), йому вдалося певним чином ущільнити бойові порядки своїх військ на декількох напрямках (наприклад, в смузі 90-ї тд, яка завдяки цьому і зараз

просувається, хоч і на декілька сотень метрів на добу, але все одно – повзе вперед).

Тобто ці самі ДОДАТКОВІ сили та засоби, для відновлення ефективного наступу під Покровськом, вороже командування МОЖЕ знайти, при своєму великому бажанні, а саме – на сусідніх напрямках. Інша справа, що такі дії однозначно матимуть «різко негативний» вплив на ситуацію на цих самих інших напрямках. Більше того, це явно вплине на загальні наміри (плани) противника, щодо цих самих "інших" напрямків.

Наприклад, якщо зараз, щоб відновити наступ на Покровськ, ворог почне перекидати туди сили і засоби з 8-ї або 51-ї ЗВА (а в нинішніх умовах це найбільш ймовірний сценарій), то це явно «суттєво відтермінує» його наступ на Костянтинівку, хоча б з півдня.

Те ж саме станеться, якщо російське командування, наприклад, з тією ж метою, почне «копатися в резервах УВ «Восток», яке ЩЕ наступає, але явно після такого «копання» буде змушене припинити це, в результаті виведення 1-2-х бригад зі свого складу «на потреби Покровська».

З поповненням полків і бригад 41-ї та 2-ї ЗВА противника, для відновлення їх наступальних можливостей, також можуть "виникати" питання.

На піку їхнього наступу на Покровськ загальна чисельність російських військ, що діяли на цьому та суміжних напрямках, становила близько 110-115 тисяч осіб. На даний момент, еквівалент цих угрупувань у вказаній смузі (навіть з урахуванням 8-ї ЗВА) навряд чи перевищує показник в 75-80 тисяч чоловік. Так, наступ з Авдіївки до Покровська обійшовся російським військам "непомірно дорого" й наслідки цього зараз даються взнаки

Крім того, нагадаємо, що на даний момент російське командування "працює" по Куп'янському, Лиманському, Краматорському, Курському та Великомихайлівському напрямках, де також потрібне поповнення (хоч і в обмеженій кількості), яке за останні 3 місяці вже показало явне "негативне зростання" свого обсягу і те, що воно "не гумове". Красномовним показником є те, що якщо раніше ворог міг формувати 1-2 штурмові роти на базі 1-2 батальйонів, то зараз йому доводиться робити це переважно на базі бригад, полків і дивізій, буквально «зачищаючи» їх тили. Якщо раніше поповнення в кілька сотень осіб для частин і підрозділів, що діяли в першій лінії, вважалося «стандартним», то зараз партія «штурмових тушок» з 25-30 «голів» для якоїсь передової бригади вже вважається «значною».

Підведемо підсумки...

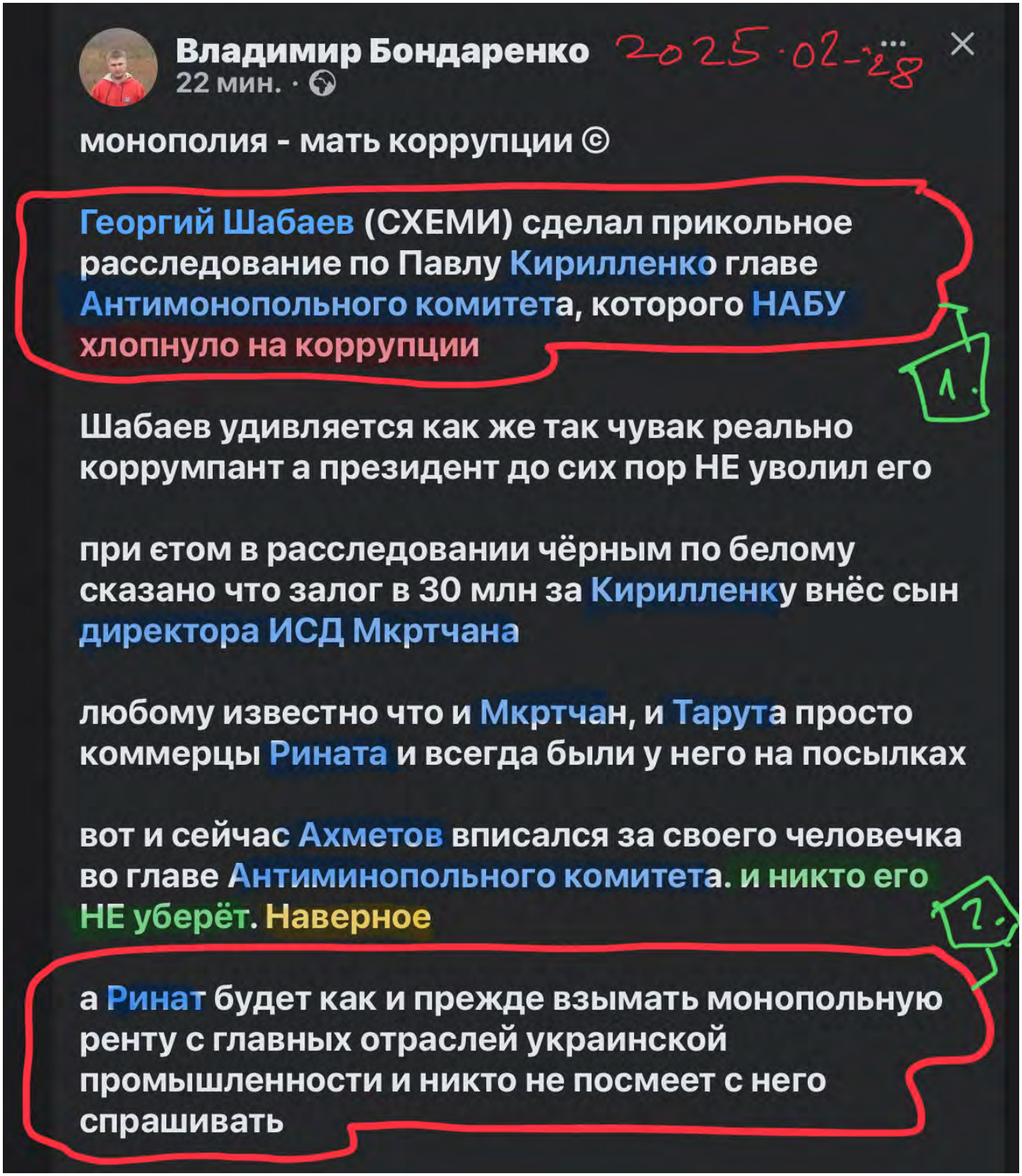
Очевидно, що ситуація з "уповільненням" свого наступу в районі Покровська зовсім не влаштовує російське командування. І, швидше за все, воно спробує

це виправити. Але, очевидно також, що зробити це воно зможе тільки ЗА РАХУНОК ЧОГОСЬ ІНШОГО. Бо сили і засоби у нього для цієї справи – вкрай обмежені.

Таким чином, можна констатувати, що масштаби та інтенсивність так званого «стратегічного наступу» рф (а по суті серії «частково взаємопов'язаних» наступальних операцій на окремих оперативних напрямках) поступово зменшуються. Десь цей наступ зовсім зупинився, десь його досі судомить. Набагато цікавіше інше - противник, очевидно, "спалив" досить ЗНАЧНУ частину своїх стратегічних резервів в цих операціях, але чи зможе він їх поповнити найближчим часом? Особисто я в цьому - не впевнений...

***

№ 711

Владимир Бондаренко
2025-02-28
22 мин. ·
монополия - мать коррупции ©
Георгий Шабаев (СХЕМИ) сделал прикольное расследование по Павлу Кирилленко главе Антимонопольного комитета, которого НАБУ хлопнуло на коррупции
1.
Шабаев удивляется как же так чувак реально коррумпант а президент до сих пор НЕ уволил его
при єтом в расследовании чёрным по белому сказано что залог в 30 млн за Кирилленку внёс сын директора ИСД Мкртчана
любому известно что и Мкртчан, и Тарута просто коммерцы Рината и всегда были у него на посылках
вот и сейчас Ахметов вписался за своего человечка во главе Антиминопольного комитета. и никто его НЕ уберёт. Наверное
2.
а Ринат будет как и прежде взымать монопольную ренту с главных отраслей украинской промышленности и никто не посмеет с него спрашивать

***

№ 712-1

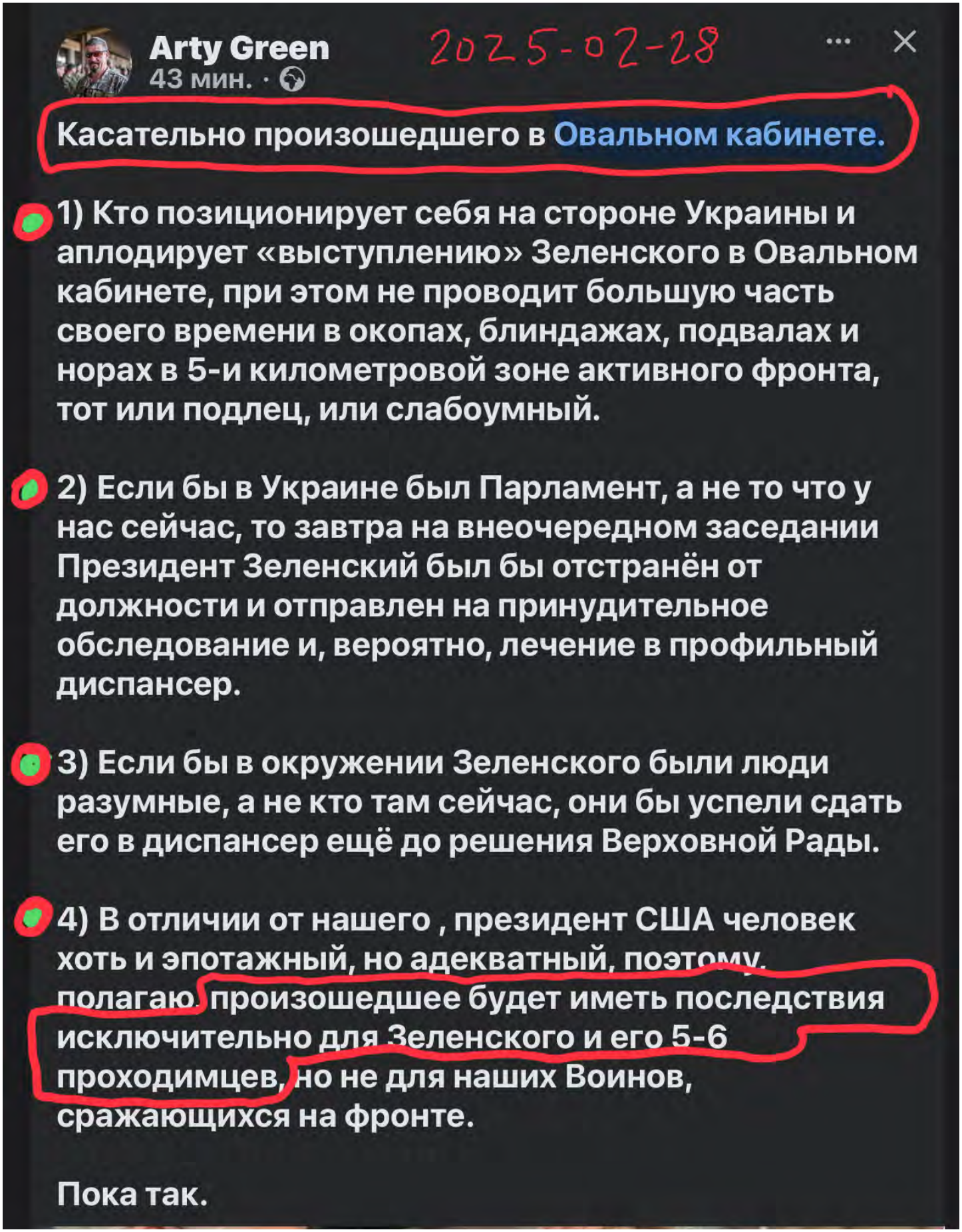

Arty Green
43 мин. ·
2025-02-28
Касательно произошедшего в Овальном кабинете.
1) Кто позиционирует себя на стороне Украины и аплодирует «выступлению» Зеленского в Овальном кабинете, при этом не проводит большую часть своего времени в окопах, блиндажах, подвалах и норах в 5-и километровой зоне активного фронта, тот или подлец, или слабоумный.
2) Если бы в Украине был Парламент, а не то что у нас сейчас, то завтра на внеочередном заседании Президент Зеленский был бы отстранён от должности и отправлен на принудительное обследование и, вероятно, лечение в профильный диспансер.
3) Если бы в окружении Зеленского были люди разумные, а не кто там сейчас, они бы успели сдать его в диспансер ещё до решения Верховной Рады.
4) В отличии от нашего , президент США человек хоть и эпотажный, но адекватный, поэтому, полагаю, произошедшее будет иметь последствия исключительно для Зеленского и его 5-6 проходимцев, но не для наших Воинов, сражающихся на фронте.
Пока так.

Рис1

***

№ 712-12

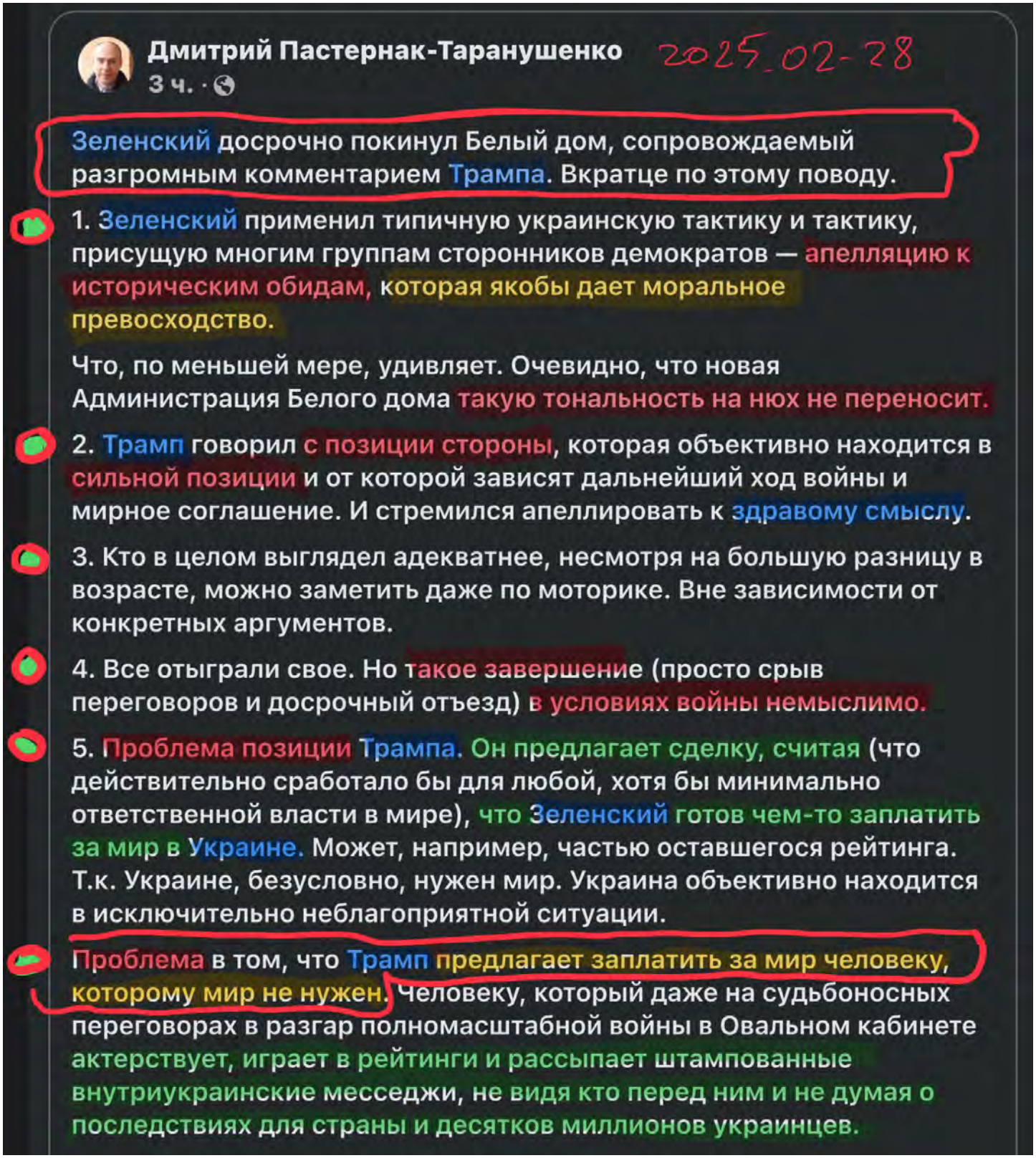

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
2025.02.28
3 ч.
Зеленский досрочно покинул Белый дом, сопровождаемый разгромным комментарием Трампа. Вкратце по этому поводу.
1. Зеленский применил типичную украинскую тактику и тактику, присущую многим группам сторонников демократов — апелляцию к историческим обидам, которая якобы дает моральное превосходство.
Что, по меньшей мере, удивляет. Очевидно, что новая Администрация Белого дома такую тональность на нюх не переносит.
2. Трамп говорил с позиции стороны, которая объективно находится в сильной позиции и от которой зависят дальнейший ход войны и мирное соглашение. И стремился апеллировать к здравому смыслу.
3. Кто в целом выглядел адекватнее, несмотря на большую разницу в возрасте, можно заметить даже по моторике. Вне зависимости от конкретных аргументов.
4. Все отыграли свое. Но такое завершение (просто срыв переговоров и досрочный отъезд) в условиях войны немыслимо.
5. Проблема позиции Трампа. Он предлагает сделку, считая (что действительно сработало бы для любой, хотя бы минимально ответственной власти в мире), что Зеленский готов чем-то заплатить за мир в Украине. Может, например, частью оставшегося рейтинга. Т.к. Украине, безусловно, нужен мир. Украина объективно находится в исключительно неблагоприятной ситуации.
Проблема в том, что Трамп предлагает заплатить за мир человеку, которому мир не нужен. Человеку, который даже на судьбоносных переговорах в разгар полномасштабной войны в Овальном кабинете актерствует, играет в рейтинги и рассыпает штампованные внутриукраинские месседжи, не видя кто перед ним и не думая о последствиях для страны и десятков миллионов украинцев.

Рис2

***

№ 713-1

The Washington Post
Democracy Dies in Darkness

Contentious Trump-Zelensky meeting threatens U.S. support for Ukraine

The Ukrainian leader came to Washington to prevent Trump from abandoning Kyiv in favor of Moscow, but was met with vocal anger from the American president.

Updated today at 7:55 p.m. EST

2025-03-01

Ніколов

Головне питання у мене виникло відразу після суперечки Зеленського з Венсом:

> «Навіщо ми туди взагалі летіли, якщо не збирались підписувати угоду про копалини? Про те, що там немає гарантій безпеки – було офіційно відомо ще до вильоту. То значить це був план через срач викликати комплекс вини у Трампа і розчулити його аж до включення гарантій безпеки в угоду? Це ж брєд, це так не працює. Значить це розводка. І розвели нашого».

Це підтвердило CNN, яке дізналось, що після публічного скандалу українська делегація сподівалась повернутись і підписати угоду як є.

Але

> — Трамп відмовив і полетів до Флориди, залишивши Зеленського збирати слова підтримки від європейців.

І вранішній огляд заголовків підтвердив, що це стало ударом по Україні.

> — Навіть традиційно лояльні до України медіа дали погані для нас заголовки типу «Приниження Зеленського в Білому домі» («Файненшл таймс»), «Катастрофа в Білому домі для Володимира Зеленського - і для України» («Економіст»).

Британська «The Times» підмітила такий нюанс:

> — «Французький лідер Макрон запропонував Україні підтримку, не надаючи особистої підтримки Зеленському. "Ми повинні ... поважати тих, хто воює з самого початку", - сказав він».

Чи є шанс прокрутити фарш назад? Виглядає так, що західні ЗМІ у це здебільшого не вірять.

Переважає думка, що

> **— тепер у Трампа розв'язані руки для укладення масштабної угоди з Путєним поверх голови України.**

Газета «Washington Post», яку Трамп завжди вважав оплотом демшизи і ліберастії, ось так суммує вчорашнє:

> «Високопоставлений західний дипломат скривився, побачивши цю сцену боротьби, зазначивши, що американські та європейські чиновники тижнями координували свої дії, щоб спробувати уникнути саме такого результату, враховуючи тонку шкіру Трампа і глибокий скептицизм щодо Зеленського.
>
> «Я просто не розумію, як Зеленський потрапив у пастку, - сказав дипломат, відзначивши розлогі висловлювання Зеленського, які спровокували суперечку.

«Від цієї людини буквально залежить ваше життя. Якщо він почне кидатися в вас пиріжками з заварним кремом, ви йому дозволите».

Російські дослідники та аналітики були вражені.

Якщо Зеленський мислить стратегічно,

> — «він визнає, що не може виправити це особисто, і замість цього призначить посланника - когось, кого поважають у Вашингтоні, хто не є частиною його нинішньої вищої команди, - щоб спробувати повернути поїзд на рейки в найближчі тижні», - сказав Ерік Чіарамелла, експерт з питань Росії та Євразії в Фонді Карнегі за міжнародний мир.

«Боюся, що альтернативою буде те, що Москва і Вашингтон укладуть угоду через голови українців».

Далі просто вся стаття «ВаПо», щоб ви могли оцінити події в їхньому світосприйнятті.

Автопереклад https://www.washingtonpost.com/politics/2025/02/28/trump-ukraine-russia-zelensky/

***

№ 713-2

Суперечлива зустріч Трампа і Зеленського загрожує підтримці України з боку США

The Washington Post
Democracy Dies in Darkness

Contentious Trump-Zelensky meeting threatens U.S. support for Ukraine

The Ukrainian leader came to Washington to prevent Trump from abandoning Kyiv in favor of Moscow, but was met with vocal anger from the American president.

Updated today at 7:55 p.m. EST

Президент Дональд Трамп накинувся на президента України Володимира Зеленського в Овальному кабінеті в п'ятницю, вимагаючи поваги і вдячності від лідера воєнного часу в ході жорсткої зустрічі, яка може визначити, чи буде майбутнє Європи війною чи миром.

Гарячі перепалки - коли Трамп, Зеленський і віце-президент Джей Ді Венс часом перекрикували один одного - стали разючим порушенням правил ввічливості Овального кабінету, де навіть жорсткі обміни думками зазвичай відбуваються спокійними голосами і дипломатичною мовою.

Але не в п'ятницю, коли

> — Трамп сказав Зеленському, що у нього немає козирів і він не в тому становищі, щоб звертатися до Сполучених Штатів з проханнями.

Він також припустив, що

> — переговори можуть зійти нанівець, якщо ставлення не зміниться.

Лють на камеру не мала сучасного прецеденту і була ще більш вражаючою в той час, коли Трамп більше симпатизував Москві, ніж Києву, після поколінь, в яких Вашингтон рішуче виступав проти агресії Кремля в усьому світі.

Зеленський вирушив з Києва, щоб завершити угоду про надання Сполученим Штатам обмеженого доступу до природних ресурсів України, що, як сподівалася маленька країна, зробить Сполучені Штати більш відкритими для зміцнення своєї безпеки у війні з Росією.

Натомість

— зустріч закінчилася без підписання, оскільки Трамп вигнав Зеленського з Білого дому і

— виступив з погрозою повністю припинити американську допомогу Україні.

Такий поворот подій був несподіваним з огляду на оптимізм, з яким обидві сторони йшли на зустріч, що мала продемонструвати відновлення відносин між Зеленським і Трампом.

Стрімке погіршення ситуації показало, наскільки напружені відносини між двома лідерами, і це приголомшило політиків по обидва боки Атлантичного океану. Один високопоставлений європейський дипломат розповів, що його нудило, коли він спостерігав за цією зустріччю.

«Ви дозволили собі опинитися в дуже поганому становищі», - сказав Трамп Зеленському, звинувативши Україну у війні, хоча вона почалася з неспровокованого вторгнення Москви.

Зеленський заперечував проти висновків Трампа, закликаючи його запропонувати гарантії безпеки, наголошуючи на агресії президента Росії Володимира Путіна і, коли розмова загострилася, дорікнув Венсу за те, що він говорив про Україну, не відвідавши її.

Зеленський пішов незабаром після 13:40, скасувавши заплановану прес-конференцію. Він мовчки вийшов із Західного крила і сів у свій броньований позашляховик. Помічники та інші високопоставлені українські чиновники пішли за ним у фургон, деякі з них виглядали приголомшеними.

«Я визначив, що президент Зеленський *не готовий до миру* за участю Америки, тому що він вважає, що наша участь дає йому велику перевагу в переговорах. Я не хочу переваги, я хочу МИРУ», - написав Трамп у соціальних мережах, коли вони від'їжджали.

«Він проявив неповагу до Сполучених Штатів Америки в їхньому заповітному Овальному кабінеті.

Він може повернутися, *коли буде готовий до миру*».

За словами високопоставленого представника адміністрації, який говорив на умовах анонімності, щоб обговорити делікатну тему, на кону стоять мільярди доларів на радарні системи, транспортні засоби, боєприпаси і ракети. Україна продовжує зазнавати інтенсивних обстрілів з боку Росії, а в п'ятницю ввечері в Києві пролунали вибухи в перші години після зустрічі.

Європейські лідери, тим часом, намагалися врятувати ситуацію.

Багато з них заявили про свою підтримку України.

— Прем'єр-міністр Італії Джорджа Мелоні, лідер правих сил, який підтримує тісні відносини як з Білим домом, так і з Україною, закликав до проведення саміту, на якому Трамп зустрівся б з європейськими лідерами для обговорення майбутнього. Інші європейські лідери переглядали свої запаси зброї, щоб зрозуміти, чи зможуть вони втрутитися і підтримати Київ.

У п'ятницю ввечері Трамп залишив Білий дім і поїхав на вихідні до Флориди, усунувши будь-які шанси на особисте примирення.

«Він сказав, що хоче повернутися прямо зараз, але я не можу цього зробити», - сказав Трамп журналістам, сідаючи на борт літака Marine One на південній галявині Білого дому.

В інтерв'ю ***Fox News*** у п'ятницю ввечері ***Зеленський*** охарактеризував зустріч як момент відкритих, але розбіжних поглядів.

Він чітко дав зрозуміти, що

— вдячний Трампу за підтримку, але сказав, що не бачить необхідності вибачатися за публічну сварку в Овальному кабінеті.

Зеленський намагався зосередитися на Путіні як на фігурі, проти якої потрібно об'єднатися - «Путін з росіянами - вороги» - і висловив побажання, щоб Трамп більш твердо стояв на боці України.

«Я хочу, дійсно, щоб він був більше на нашому боці, - сказав Зеленський.

«Справа не тільки в тому, що війна почалася десь між нашими країнами. Війна почалася, коли Росія принесла цю війну в нашу країну. І вони не мають рації. Вони не поважали нашу територіальну цілісність».

Він сказав, що **шкодує про зустріч - «я думаю, що вона була не дуже вдалою» - але незрозуміло, кого він вважає винним.**

— На запитання, чи можна врятувати його відносини з Трампом, він відповів: «Так, звичайно».

Попередня зустріч між двома президентами відлунювала по всьому світу майже в режимі реального часу.

За словами чиновників, високопоставлені лідери в Брюсселі не відходили від екранів своїх телефонів. Один високопоставлений європейський дипломат сказав, що для Зеленського було важливо швидко вирішити проблему, зробивши заяву, в якій задекларував свою повагу до Трампа. Інший сказав, що це остаточне підтвердження того, що Європа втратила свого американського союзника.

Чиновники та інші говорили на умовах анонімності, побоюючись також викликати гнів Трампа.

Найбільш гарячий обмін думками під час зустрічі відбувся після того, як Венс вказав на необхідність дипломатії та розкритикував адміністрацію Байдена. Зеленський нагадав про дії Путіна у 2014 році і сказав, що з часом світ надав йому сміливості.

«Пане президенте, з усією повагою, я думаю, що це неповага з вашого боку - прийти в Овальний кабінет, щоб спробувати оскаржити це перед американськими ЗМІ, - сказав Венс. «Вам слід подякувати президенту за те, що він намагається покласти край цьому конфлікту».

Зеленський кинув йому виклик у відповідь - разюча відмінність від інших іноземних лідерів, які обережно обсипали президента США та його оточення похвалами.

У випадку з прем'єр-міністром Великої Британії Кейром Стармером лише днем раніше його візит до Овального кабінету включав особистий лист від короля Чарльза III.

«Ви коли-небудь були в Україні? Приїжджали хоч раз?» запитав Зеленський у Венса.

> «Ви привозите людей, ви привозите їх у пропагандистський тур, пане президенте», - відповів Венс, а потім кинув йому виклик щодо проблем, які виникли з їхніми військовими.

«По-перше, під час війни проблеми є у всіх. Навіть у вас, - сказав Зеленський. «Але у вас є прекрасний океан, і ви не відчуваєте його зараз, але відчуєте в майбутньому».

Це, схоже, розлютило Трампа, який неодноразово обрушився на українського лідера.

«Ви цього не знаєте. Не кажіть нам, що ми будемо відчувати. Ви не в тому становищі, щоб це диктувати», - сказав він, підвищуючи голос.

«Ви зараз не в дуже хорошому становищі. Ви дозволили собі опинитися в дуже поганому становищі», - додав він. «У вас зараз немає козирів. З нами у вас з'являться карти».

«Я не граю в карти. Я дуже серйозно, пане президенте», - відповів Зеленський. «Я дуже серйозно».

Венс знову приєднався до розмови, запитавши: «Ви хоч раз подякували за всю цю зустріч?»

Зеленський відповів, що він часто дякував американському народу за підтримку у військових діях. Коли Зеленський спробував говорити ще раз, Трамп перервав його.

«Зачекайте хвилинку. Ні, ні, ви багато говорили, - сказав Трамп. «Ваша країна у великій біді».

Зрештою, Трамп наказав журналістам вийти з кімнати і, коли вони йшли, запропонував їм вийти вбік.

«Це буде чудове телебачення», - сказав він. «Я скажу це».

Трамп заявив про свою віру в те, що Путін теж хоче закінчити війну і буде дотримуватися будь-якої мирної угоди, яка буде укладена.

Він утримувався від критики російського лідера навіть тоді, коли той вдарив по Зеленському. Цього тижня він став на бік Москви і Пхеньяна проти України під час голосування в Організації Об'єднаних Націй з нагоди річниці війни.

Але Трамп часто намагався бути ввічливим з іншими лідерами, коли зустрічався з ними особисто, і в минулому мав позитивні розмови віч-на-віч із Зеленським, на що розраховував український лідер, коли поспішав до Вашингтона цього тижня для зустрічі.

Представники Білого дому також кажуть, що очікували дружньої зустрічі. Вони нарікають на те, як Зеленський вів розмову.

«Усі в кімнаті очікували абсолютно протилежного від сьогоднішнього обміну думками. Це не входило в план, що все піде саме так», - сказав представник адміністрації Трампа.

Трамп і Зеленський мають довгу історію, яка бере свій початок ще з першого терміну Трампа.

> — Зовсім недавно Трамп приділяв багато уваги Путіну і називав Зеленського «диктатором», а також висловлював надію на угоду щодо рідкоземельних корисних копалин.

Трамп кілька разів виступав у ролі посередника між двома країнами, заявляючи, що хоче налагодити зв'язки з Росією так, як цього не зробила адміністрація Байдена, і водночас підтримував Україну, приймаючи Зеленського в Білому домі.

Деякі європейські чиновники заявили, що вважають цю драму підготовленою атакою на Зеленського.

Сенатор Ліндсі Грем (республіканець, Південна Кароліна), з'явившись у Білому домі, сказав журналістам після гарячої зустрічі, що він попереджав Зеленського діяти обережно - і був шокований тим, що той не послухався. «Я говорив із Зеленським сьогодні вранці, - сказав Грем. «Не клюйте на наживку».

Високопоставлений західний дипломат скривився, побачивши цю сцену боротьби, зазначивши, що американські та європейські чиновники тижнями координували свої дії, щоб спробувати уникнути саме такого результату, враховуючи тонку шкіру Трампа і глибокий скептицизм щодо Зеленського.

«Я просто не розумію, як Зеленський потрапив у пастку, - сказав дипломат, відзначивши розлогі висловлювання Зеленського, які спровокували суперечку. «Від цієї людини буквально залежить ваше життя. Якщо він почне кидатися в вас пиріжками з заварним кремом, ви йому дозволите».

Російські дослідники та аналітики були вражені.

Якщо Зеленський мислить стратегічно,

> **«він визнає, що не може виправити це особисто, і замість цього призначить посланника - когось, кого поважають у Вашингтоні, хто не є частиною його нинішньої вищої команди, - щоб спробувати повернути поїзд на рейки в найближчі тижні»,**

- сказав Ерік Чіарамелла, експерт з питань Росії та Євразії в Фонді Карнегі за міжнародний мир.

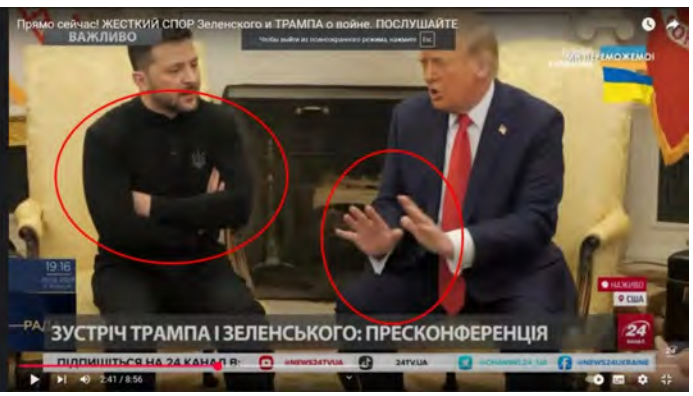
«Боюся, що **альтернативою буде те, що Москва і Вашингтон укладуть угоду через голови українців**».

***

№ 714

Конфлікт між Зеленським і Трампом під час перемовин прямо в присутності журналістів

2025-03-01

Ким Валентин

Пишу нашвидкуруч, тому можу пропустити якісь речі.

1. Декілька невербальних ознак конфлікту

1. Зеленський відповідає Венсу і дивиться лише на нього.

> Так, наче Трампа в даному випадку взагалі немає. Небезпечна в переговорах ситуація перефокусування на другорядний об'єкт.
>
> Це є ознакою зниження уваги, емоційності та втрати контролю з боку Зеленського.
>
> Як кажуть «нами керують ті, хто нас злить».
>
> Очевидно Венс «дістав» Зеленського дуже серйозно.

2. Зеленський перебиває Венса.

> Венс застосовує невербальні «стоп-сигнали». Це дуже рідкісні жести в політичних переговорах. Загалом політики такі жести використовують дуже рідко і в основному лише коли говорять про якісь опосередковані речі, типу глобального потепління чи терористичної загрози.
>
> Але використання таких жестів по відношенню до опонента використовується не часто і це є ознакою дійсно великої емоційної напруги.

3. Зеленський сидить в захисній позі, при чому поза настільки захисна, що аж руки засунуті під пахви.

> Це ознака напруження, тотальної незгоди, емоційного спротиву.

4. Здивовано підняті брови Зеленського, в той момент коли вступив Трамп – це ознака не уваги, а неповаги.

> Типу «Що ти мені тут можеш взагалі сказати?».
>
> Такі мімічні сигнали посилюють демонстрацію неповаги до опонента і свідчать про високий рівень незадоволення та втрату контролю за емоціями.

5. Трамп включився і намагається «відчитувати» Зеленського.

> Соромлючі жести пальцем, погрожуючі інтонації, пряме нагадування, що «ви тут не у вигідних умовах».

6. Ілюструюча невербальна поведінка Маркарової – це ознаки сорому.

Вона теж, як і Зеленський, тре носа, що є прикладом сприйняття ситуації як неприємної.

7. Трамп навіть починає насміхатися над Зеленським,

— намагаючись зобразити його манер відеозвернень.

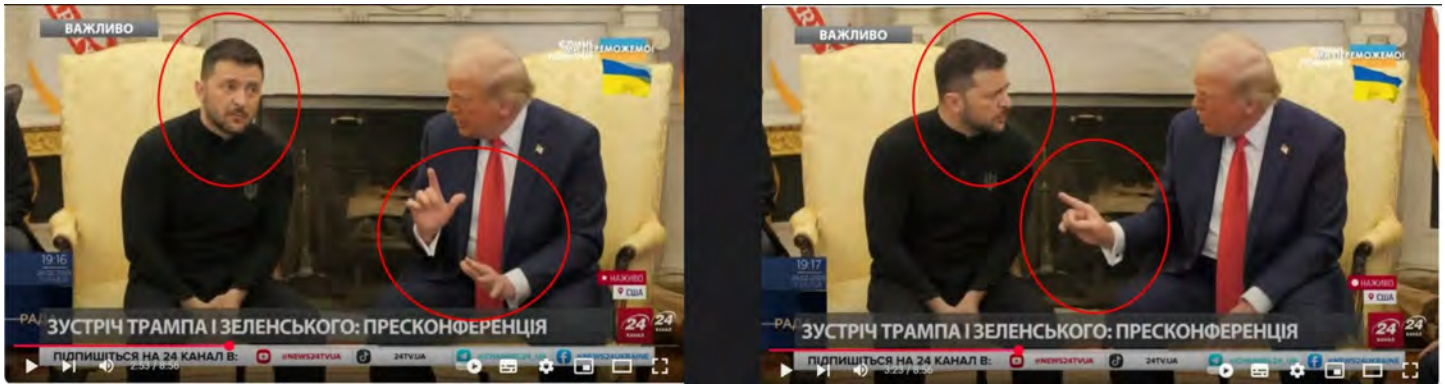
8. Викликає здивування спіч Трампа про Хантера Байдена, його спальню та ноутбук.

Не впевнений чи може це помилки перекладу, але сам характер комунікації Трампа свідчить про розірваність мислення, що доводить як мінімум той факт наскільки напружено відчуває себе президент США.

9. Ключовий посил Трампа – «ви не висловлюєте вдячність».

Тобто на рівні емоцій мова йде не про раціональні речі, а про статусний розподіл.

Грубо кажучи – хто кому холоп.

2. Висновки

1. Емоції всіх трьох учасників щирі і правдиві.

Не можна сказати, що хтось з них, або всі троє граються і намагаються зобразити більш сильні емоції, ніж ті, які вони демонструють.

Вони дійсно посварилися до повної втрати емоційного контролю.

2. Трамп потребує вдячності.

Він про це говорить прямим текстом. І сам факт того, що він прямо про це говорить – це теж ознака реальної повної втрати контролю самим Трампом.

Це настільки очевидно і було очевидно вже настільки давно, що «дивно як це не врахували в ОП».

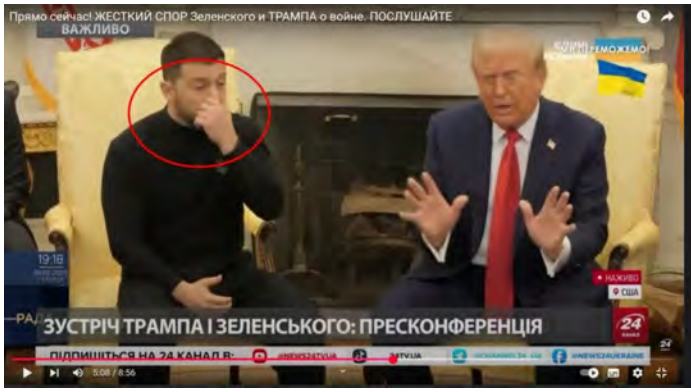
3. Всі три персони конфлікту не здатні триматися.

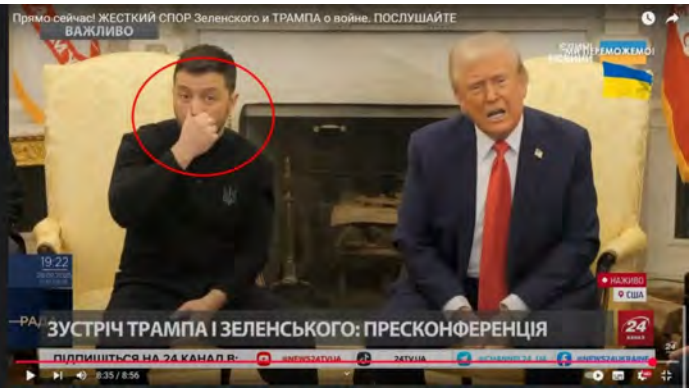
Тобто серед трьох політиків, які сформували цей конфлікт, не було жодного політика. Всі вони аматори і невиважені (що теж було зрозуміло давно) персони.

4. Вже деякі «журналісти» почали розповідати про застосування тих чи інших переговірних технік Зеленським, чи Трампом.

Насправді **використання технік можливо лише за умов автоматизму або повного свідомого самоконтролю.**

Ні того, ні іншого я не побачив ні в кого з учасників конфлікту.

3. Наслідки

(1) Конфлікт ніколи не виникає на пустому місці. Йому завжди передує латентна фаза, коли відбувається розстановка персон та визначення ролей. Думаю тут свою зіграли і багаточисленні взаємні звинувачення, і образи, і згадки про 4% рейтингі і багато чого іншого. Скоріше за все сторони вже прийшли «заряджені».

(2) Потім йде тривалий період «привласнення результатів конфлікту».

Очевидно, що обидві сторони будуть викладати власну версію подій та намагатися завоювати прихильників власної версії.

Хто доєднає до себе більше нових союзників, той і переміг врешті решт в цьому конфлікті.

Щось я не думаю, що ця перемога буде на нашому боці…

(3) Такого роду конфлікти завжди переформатовують звичний союзницький простір. Союзники мають прийняти чиюсь сторону або змінити позицію. І, враховуючи швидкоплинність конфлікту, навряд чи хтось з союзників України був готовий до такого сценарного ходу. Думаю зараз і в Берліні, і в Парижі, і в Лондоні п’ють корвалол.

(4) У таких конфліктах завжди бувають вигодонабувачі. Найчастіше це ті, хто не знаходиться в полі конфлікту.

(5) Потужні конфлікти породжують вторинні процеси посилення конфліктної ситуації. А враховуючи емоційність та непрофесіоналізм всіх учасників конфлікту, вони здатні продовжувати його та «махати кулаками» довго після драки і формувати нові звинувачення та протести. Всі ці постконфліктні заяви будуть лише поглиблювати розкол та посилювати конфлікт.

Від себе:

— не знаю що має бути запропоновано Трампу з боку дипкорпуса України, щоб США зберегли хоча б нейтральне ставлення до нас.

А от що може запропонувати кремль, щоб це ставлення стало ще менш корисним для нас – відповісти дуже легко.

Цінники «дружби» з США у рашки і у нас тепер відрізняються на десятки порядків.

І ще

– сучасна дипломатія ніколи не була настільки «народною».

***

№ 715

Спільна позиція Європи та гарантії безпеки: Володимир Зеленський провів зустріч із Кіром Стармером

2025-03-01

Президент України Володимир Зеленський розпочав робочий візит до Великої Британії із зустрічі з Прем’єр-міністром Кіром Стармером.

«Хочу подякувати вам, народу Сполученого Королівства за таку велику підтримку від самого початку цієї війни. Ми в Україні дуже щасливі, що маємо таких стратегічних партнерів», – сказав Президент.

Окремо Володимир Зеленський висловив вдячність за організацію **зустрічі європейських лідерів, яка відбудеться в Лондоні завтра.**

Майбутнє Європи й трансатлантичної єдності визначається просто зараз. Війна Росії в Україні, прямі загрози для всієї Європи та пошуки шляхів до миру – ключові теми обговорення і сьогоднішніх переговорів у двосторонньому форматі, і завтрашньої розширеної зустрічі з партнерами.

Президент України та Прем’єр-міністр Великої Британії поділилися деталями своїх візитів до США.

Лідери докладно обговорили

— координацію з партнерами, **реалізацію спільного плану дій та конкретних кроків для посилення позицій України і закінчення війни стійким та справедливим миром.**

Таким миром, після якого Росія не використає припинення вогню, щоб переозброїтися та напасти знову.

Саме тому

> **— за столом будь-яких потенційних мирних переговорів мають бути Україна, Європа й США.**

Окрему увагу приділили надійним гарантіям безпеки та ролі, яку готова відіграти в них Велика Британія.

> — Лідери засвідчили однакове бачення того, яким має бути впевненість у майбутньому для всіх.

Кір Стармер зазначив, що Сполучене Королівство буде з Україною стільки, скільки потрібно.

Він наголосив: саме тому сьогодні стільки людей у Лондоні вийшли на вулиці, щоб у такий спосіб висловити свою підтримку.

«Вони вийшли, щоб продемонструвати, наскільки вони підтримують вас, наскільки вони підтримують Україну. А також – нашу непохитну рішучість стояти з вами й досягти того, чого ми обидва хочемо досягти, а саме тривалого миру для України, заснованого на суверенітеті й безпеці для України. Це так важливо для України, Європи і Сполученого Королівства», – сказав Прем'єр-міністр Великої Британії.

Також у присутності Володимира Зеленського та Кіра Стармера міністр фінансів України Сергій Марченко (онлайн) та канцлер казначейства Великої Британії Рейчел Рівз **підписали кредитний договір** між Україною як позичальником і Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії як кредитором.

Торік у жовтні 2024 ЄС спільно з країнами G7 ухвалив рішення щодо надання кредитів на суму до 45 млрд євро для підтримання нагальних бюджетних, військових і відновлювальних потреб України.

Зокрема, від Сполученого Королівства планують залучити до 2 млрд 258 млн фунтів стерлінгів. Ці кошти можуть бути витрачені на закупівлю оборонних матеріалів для нашої держави.

Кредит надається на 30 років і погашатиметься з доходів, отриманих від заморожених російських активів.

***

№ 716

Dubinsky.pro
11 мин. ·

2025-03-02

Что будет дальше?

Честно - страшно представить. Потому что это первый на моей памяти дуралей, который довыпендривался до того, чтобы его выставили из Белого Дома.

Мне глубоко плевать на Зеленского и его шайку. Но это - удар по моей стране. Которая стала заложником неадеквата, который решил, что он ровня мировым лидерам, бо не втік.

Еще более глупо с его стороны - полагать, что в этом сраче с Трампом его кто-то поддержит.
Купить билет на войну с Трампом, имея за спиной войну с Путиным? Надо быть полным кретином.

И все это результат назначения в МИД сексологинь, схемщиц на ОВГЗ типа Маркаровой, Кулеб с лопатами. Это же шлак. 69-я касса "Ашана". Сборище дурных и нищих.

Кто брифовал Зеленского на встречу с Трампом? Ермак? Ларечник блюдолиз из бутика Sanahunt? Который подобрал всю госслужбу вровень себе? Вот и результат.

В Кремле пьют водку прямо из горла. Сподобил же Бог на такого идиота...

Дальше надо смотреть на саммит в Лондоне - кто теперь туде поедет. Кто захочет зарубиться с Трампом и США, потому что Зеленский сейчас - это враг США.
Они, к слову, долго не живут.

Помните, я еще в ноябре говорил, что "дипстейт" готовит роль анти-Трампа для Зеленского?

Вчера вы видели ее кульминацию. И самое страшное, что она явно пошла не по сценарию глобалистов, которые хотели с помощью Зеленского затянуть войну.

А он своим хамством - свел ее завершение к личному вызову для Трампа.
И я не знаю, кто сейчас захочет стать у него на пути.

Конечно, окружение попытается смягчить это фиаско - "наш президент дал всем в рот, его не продавили!". Вот что сейчас будут писать офисные помойки, и этими словами клоуна будут утешать в самолете по дороге домой.

Если Зеленский не уйдет и не будет отстранен от власти, это угрожает потерей военной поддержки США с одной стороны, ростом давления со стороны РФ с другой, финансовыми санкциями с третьей, внутренним напряжением и девальвацией с четвертой.

Сейчас страна в очередной раз становится заложницей Эго одного человека, только в этот раз США не ЗА нас, а против.

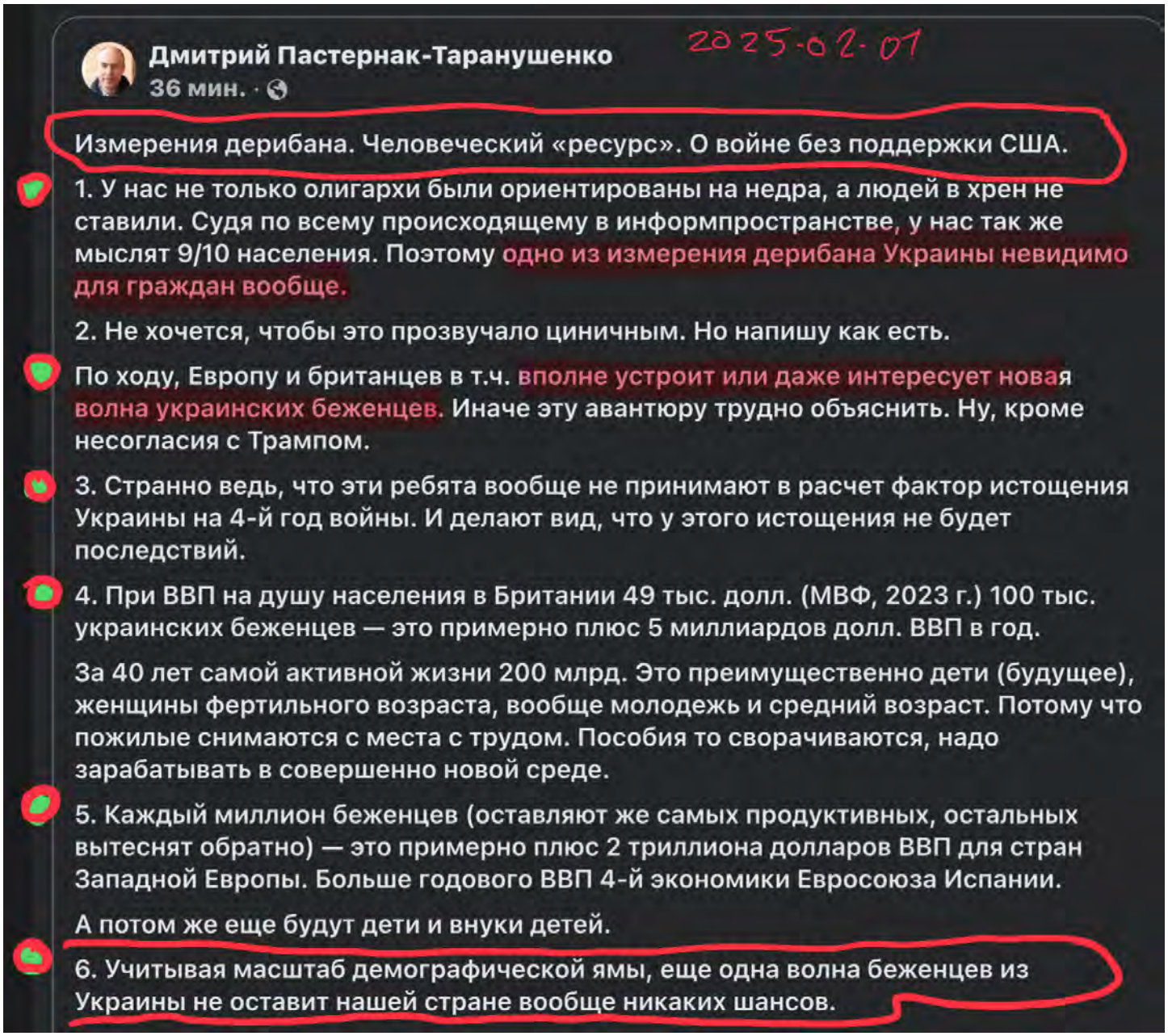
Вообще, более идиотской ситуации, более патового положения, в которое загнал себя и нас Зеленский, придумать невозможно.

Подчеркну, к этой катастрофе мы шли планомерно, вдумчиво и сознательно. И виновен в ней не только Зеленский.

Виновны все , кто вместе с ним строил диктатуру, узурпировал власть, давил на оппозицию, отменял выборы.

***

№ 717-1

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
36 мин. ·

2025-02-01

Измерения дерибана. Человеческий «ресурс». О войне без поддержки США.

1. У нас не только олигархи были ориентированы на недра, а людей в хрен не ставили. Судя по всему происходящему в информпространстве, у нас так же мыслят 9/10 населения. Поэтому одно из измерения дерибана Украины невидимо для граждан вообще.

2. Не хочется, чтобы это прозвучало циничным. Но напишу как есть.

По ходу, Европу и британцев в т.ч. вполне устроит или даже интересует новая волна украинских беженцев. Иначе эту авантюру трудно объяснить. Ну, кроме несогласия с Трампом.

3. Странно ведь, что эти ребята вообще не принимают в расчет фактор истощения Украины на 4-й год войны. И делают вид, что у этого истощения не будет последствий.

4. При ВВП на душу населения в Британии 49 тыс. долл. (МВФ, 2023 г.) 100 тыс. украинских беженцев — это примерно плюс 5 миллиардов долл. ВВП в год.

За 40 лет самой активной жизни 200 млрд. Это преимущественно дети (будущее), женщины фертильного возраста, вообще молодежь и средний возраст. Потому что пожилые снимаются с места с трудом. Пособия то сворачиваются, надо зарабатывать в совершенно новой среде.

5. Каждый миллион беженцев (оставляют же самых продуктивных, остальных вытеснят обратно) — это примерно плюс 2 триллиона долларов ВВП для стран Западной Европы. Больше годового ВВП 4-й экономики Евросоюза Испании.

А потом же еще будут дети и внуки детей.

6. Учитывая масштаб демографической ямы, еще одна волна беженцев из Украины не оставит нашей стране вообще никаких шансов.

***

№ 717-2

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
20 мин. ·

2025.01-09

Проехали. Поучительный анекдот про танкистов и прекрасную фею (в конце поста). Штаты готовы никуда не спешить с Украиной еще минимум четыре месяца, но, на самом деле, вообще. Т.е. хотелки Украины и России могут и дальше разрешаться в формате двустороннего Pi-здинга. Получите то, на чем настаивали столько лет.

****

Эпоха многодесятилетнего украинского местечкового блефа и бреда уходит в закат. Команда Трампа, по ходу, демонстрирует, что по Украине готова ждать, когда ситуация созреет — даже если это будет означать «до полного п...ца». Им уже сейчас вообще не жмет.

“Кит Келлог, которого новоизбранный президент США намерен назначить своим спецпредставителем по вопросам Украины и России, заявил, что стремится найти решение о войне в течение первых 100 дней после вступления Дональда Трампа в должность. Инаугурация республиканца намечена на 20 января” (ЗН).

Предположу, что это означает — новая администрация больше не хочет быть заложником игры с Украиной в «пацан когда-то сказал — пацан не пойми зачем ему теперь сделал». Если вы не делаете нормальных, понятных шагов навстречу — ипитесь сами. Нам что нужнее?

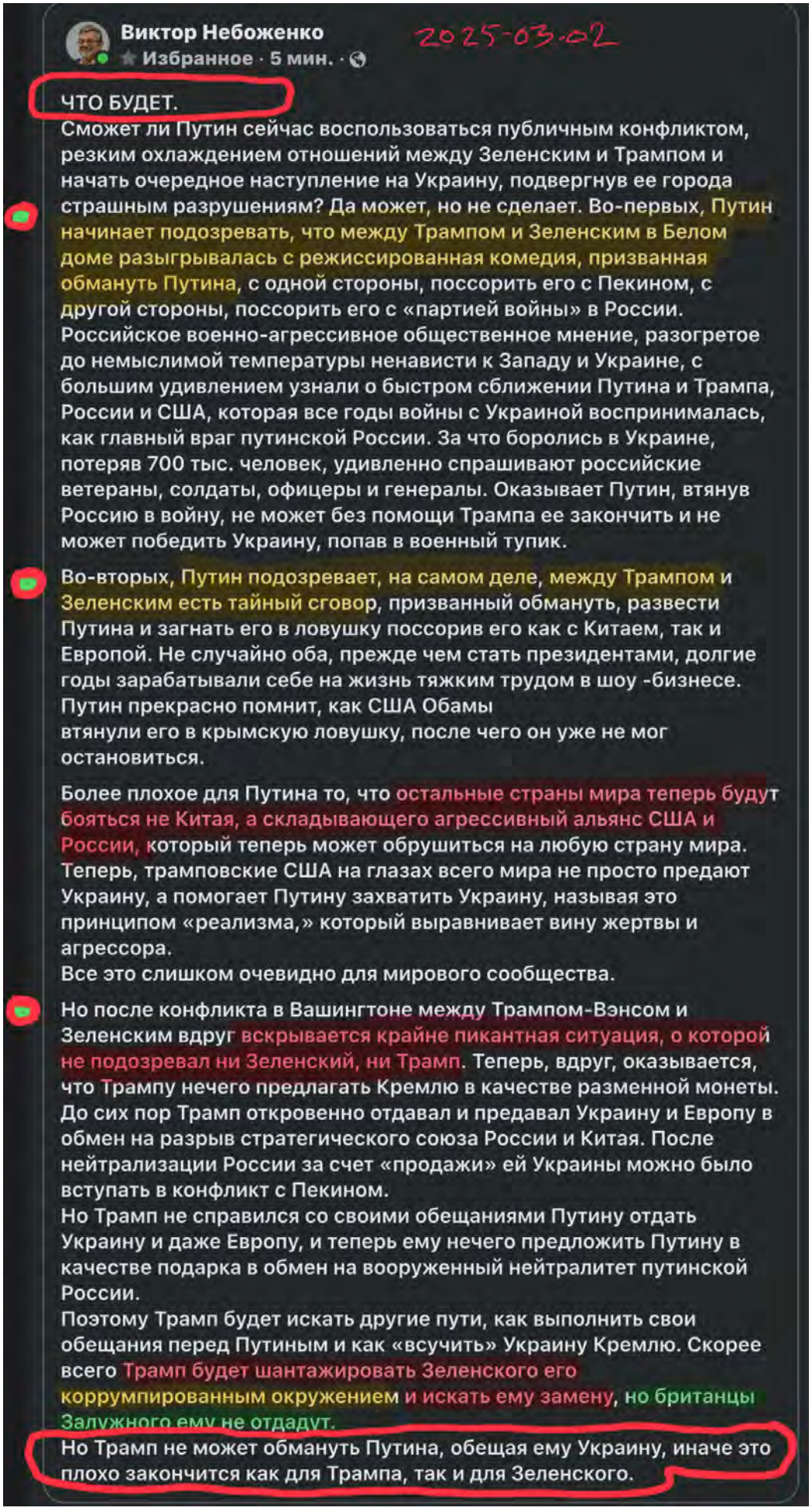
Это слишком напоминает сигнал про конфету Тузик, что при развертывании обертки может означать:
«Штаты не будут останавливать фронт, который отползает весьма высокими темпами и с серьезными перспективами,
спасать вашу страну ценой своих интересов,
ваших людей ценой своих,
ваши финансы ценой своих,
ваши покровски, металлургии и все такое».
Просто получайте, что заказывали своей нахрапистой местечковой политикой, своей тотальной коррупцией, своим каждодневным внутриполитическим жлобством и быкованием. Продолжайте быковать дальше. В свете такой динамики постепенно прояснится, что уже все равно, принял ли Зеленский и пр. прежнеэлитчики решение снова идти на выборы и кто что вякает по поводу переноса столицы из Киева, потому что он — неукраинский город.

Ребятам, которые еще не пришли к власти, а уже практически... Гренландию, подвстряхнули Канаду, которые мыслят континентами, нацеливаются на Америки целиком, Арктику и АТР, все это ставшее привычным местечковое размахивание пальцами в принципе не интересно. Не знаю, что у них получится. Но знаю, куда придет Украина без их помощи.

Обещанный несмешной анекдот про славян.
Два танкиста чинили гусеницу, когда появилась прекрасная фея.
- Что делаете, мальчики? - спросила фея.
- Не видишь? Ипемся.
- А хотите по-настоящему поипаться?
Танкисты посмотрели на прекрасную фею и дружно закивали головами.
- Да, да, конечно.
И тут у танка отпала башня.

***

№ 718

Виктор Небоженко 2025-03-02
Избранное · 5 мин. ·

ЧТО БУДЕТ.
Сможет ли Путин сейчас воспользоваться публичным конфликтом, резким охлаждением отношений между Зеленским и Трампом и начать очередное наступление на Украину, подвергнув ее города страшным разрушениям? Да может, но не сделает. Во-первых, Путин начинает подозревать, что между Трампом и Зеленским в Белом доме разыгрывалась с режиссированная комедия, призванная обмануть Путина, с одной стороны, поссорить его с Пекином, с другой стороны, поссорить его с «партией войны» в России. Российское военно-агрессивное общественное мнение, разогретое до немыслимой температуры ненависти к Западу и Украине, с большим удивлением узнали о быстром сближении Путина и Трампа, России и США, которая все годы войны с Украиной воспринималась, как главный враг путинской России. За что боролись в Украине, потеряв 700 тыс. человек, удивленно спрашивают российские ветераны, солдаты, офицеры и генералы. Оказывает Путин, втянув Россию в войну, не может без помощи Трампа ее закончить и не может победить Украину, попав в военный тупик.

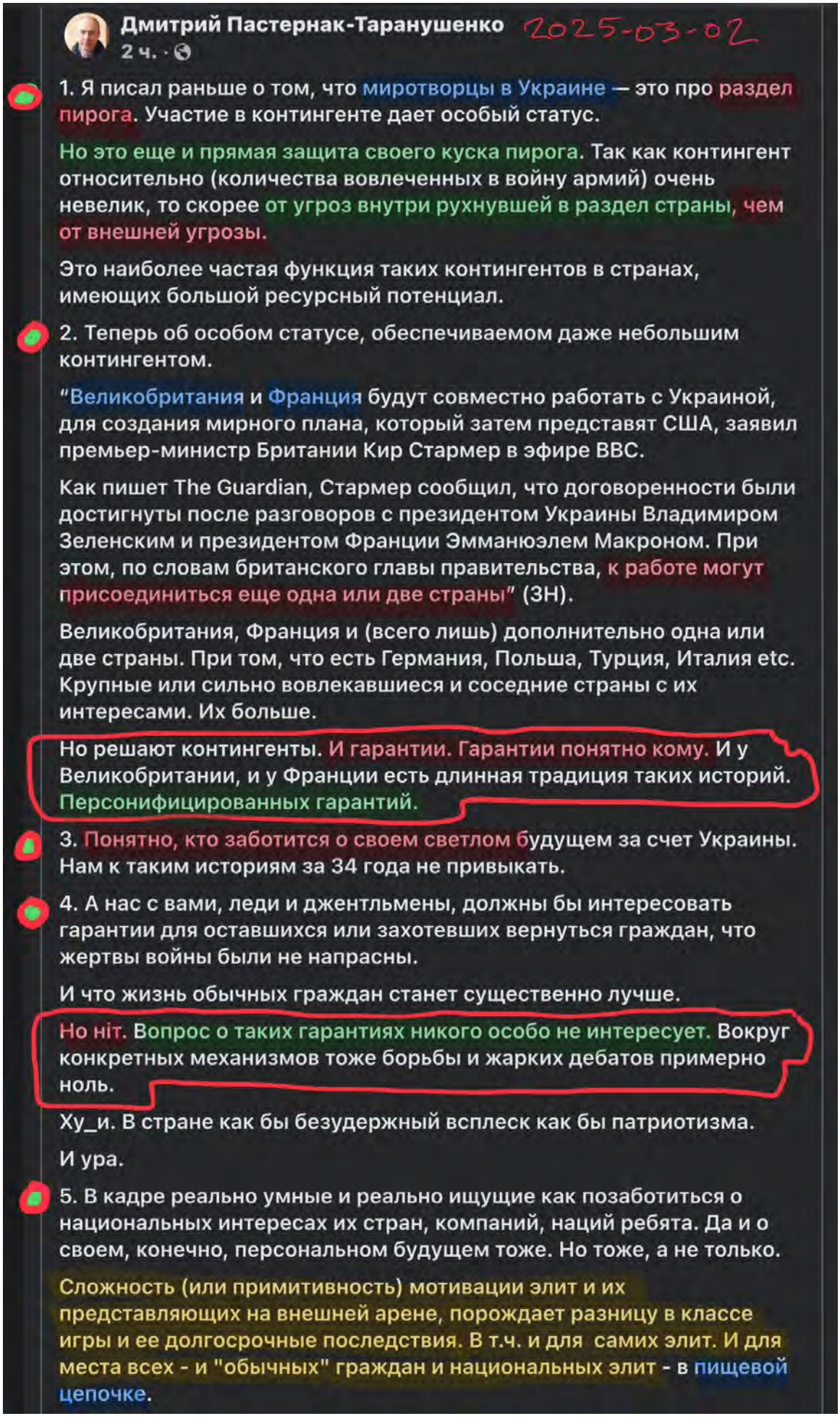
Во-вторых, Путин подозревает, на самом деле, между Трампом и Зеленским есть тайный сговор, призванный обмануть, развести Путина и загнать его в ловушку поссорив его как с Китаем, так и Европой. Не случайно оба, прежде чем стать президентами, долгие годы зарабатывали себе на жизнь тяжким трудом в шоу -бизнесе. Путин прекрасно помнит, как США Обамы
втянули его в крымскую ловушку, после чего он уже не мог остановиться.

Более плохое для Путина то, что остальные страны мира теперь будут бояться не Китая, а складывающего агрессивный альянс США и России, который теперь может обрушиться на любую страну мира. Теперь, трамповские США на глазах всего мира не просто предают Украину, а помогает Путину захватить Украину, называя это принципом «реализма,» который выравнивает вину жертвы и агрессора.
Все это слишком очевидно для мирового сообщества.

Но после конфликта в Вашингтоне между Трампом-Вэнсом и Зеленским вдруг вскрывается крайне пикантная ситуация, о которой не подозревал ни Зеленский, ни Трамп. Теперь, вдруг, оказывается, что Трампу нечего предлагать Кремлю в качестве разменной монеты. До сих пор Трамп откровенно отдавал и предавал Украину и Европу в обмен на разрыв стратегического союза России и Китая. После нейтрализации России за счет «продажи» ей Украины можно было вступать в конфликт с Пекином.
Но Трамп не справился со своими обещаниями Путину отдать Украину и даже Европу, и теперь ему нечего предложить Путину в качестве подарка в обмен на вооруженный нейтралитет путинской России.
Поэтому Трамп будет искать другие пути, как выполнить свои обещания перед Путиным и как «всучить» Украину Кремлю. Скорее всего Трамп будет шантажировать Зеленского его коррумпированным окружением и искать ему замену, но британцы Залужного ему не отдадут.
Но Трамп не может обмануть Путина, обещая ему Украину, иначе это плохо закончится как для Трампа, так и для Зеленского.

***

№ 719

Дмитрий Пастернак-Таранушенко 2025-03-02
2 ч. ·

1. Я писал раньше о том, что миротворцы в Украине — это про раздел пирога. Участие в контингенте дает особый статус.

Но это еще и прямая защита своего куска пирога. Так как контингент относительно (количества вовлеченных в войну армий) очень невелик, то скорее от угроз внутри рухнувшей в раздел страны, чем от внешней угрозы.

Это наиболее частая функция таких контингентов в странах, имеющих большой ресурсный потенциал.

2. Теперь об особом статусе, обеспечиваемом даже небольшим контингентом.

"Великобритания и Франция будут совместно работать с Украиной, для создания мирного плана, который затем представят США, заявил премьер-министр Британии Кир Стармер в эфире BBC.

Как пишет The Guardian, Стармер сообщил, что договоренности были достигнуты после разговоров с президентом Украины Владимиром Зеленским и президентом Франции Эмманюэлем Макроном. При этом, по словам британского главы правительства, к работе могут присоединиться еще одна или две страны" (ЗН).

Великобритания, Франция и (всего лишь) дополнительно одна или две страны. При том, что есть Германия, Польша, Турция, Италия etc. Крупные или сильно вовлекавшиеся и соседние страны с их интересами. Их больше.

Но решают контингенты. И гарантии. Гарантии понятно кому. И у Великобритании, и у Франции есть длинная традиция таких историй. Персонифицированных гарантий.

3. Понятно, кто заботится о своем светлом будущем за счет Украины. Нам к таким историям за 34 года не привыкать.

4. А нас с вами, леди и джентльмены, должны бы интересовать гарантии для оставшихся или захотевших вернуться граждан, что жертвы войны были не напрасны.

И что жизнь обычных граждан станет существенно лучше.

Но ніт. Вопрос о таких гарантиях никого особо не интересует. Вокруг конкретных механизмов тоже борьбы и жарких дебатов примерно ноль.

Ху_и. В стране как бы безудержный всплеск как бы патриотизма.

И ура.

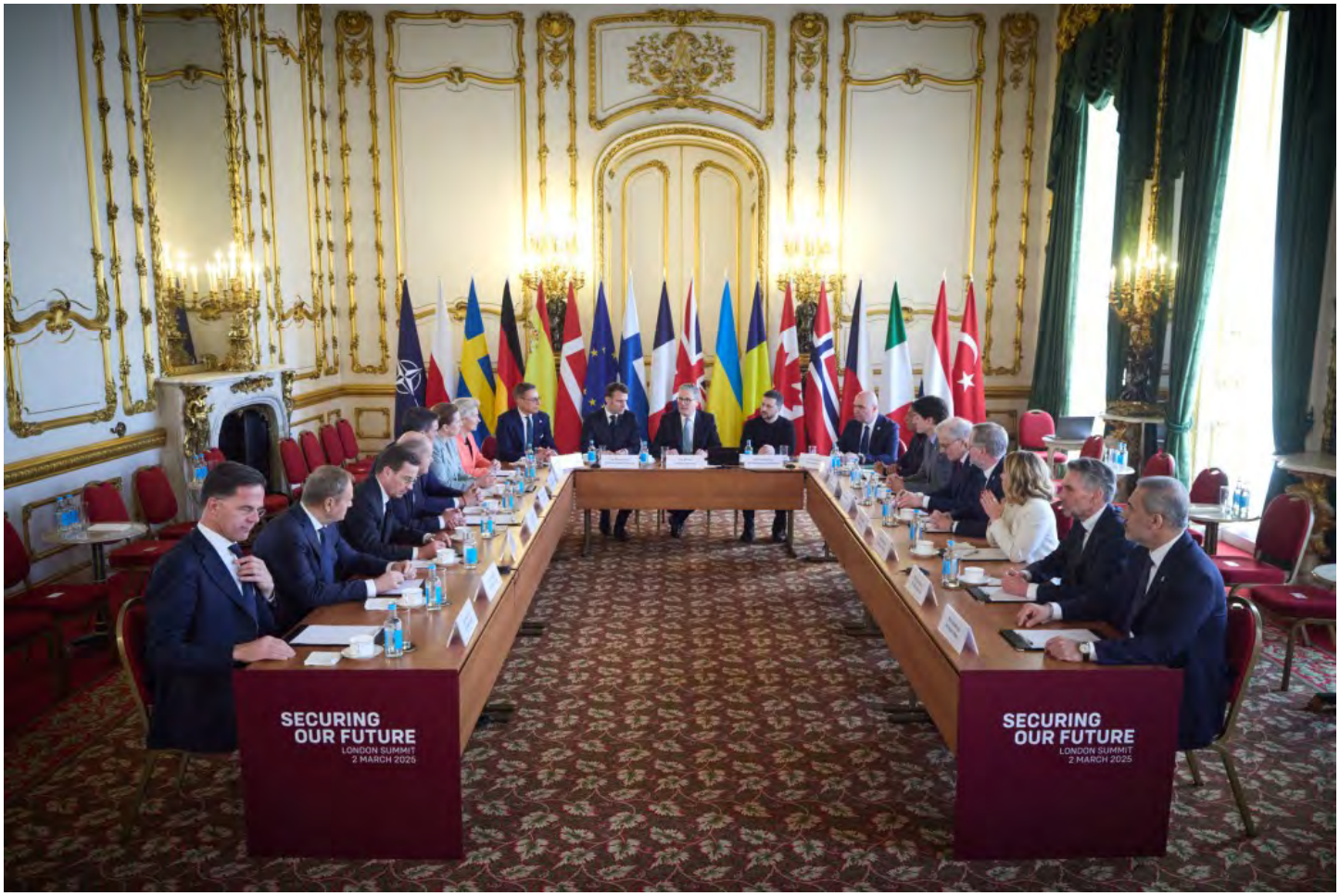
5. В кадре реально умные и реально ищущие как позаботиться о национальных интересах их стран, компаний, наций ребята. Да и о своем, конечно, персональном будущем тоже. Но тоже, а не только.

Сложность (или примитивность) мотивации элит и их представляющих на внешней арене, порождает разницу в классе игры и ее долгосрочные последствия. В т.ч. и для самих элит. И для места всех - и "обычных" граждан и национальных элит - в пищевой цепочке.

***

№ 720

Спільні дії для закінчення війни справедливим миром та гарантії безпеки: підсумки саміту лідерів у Лондоні

2025-03-02

У Лондоні на ***<u>саміт, присвячений Україні</u>***, зібралися 18:

— глав держав і урядів та керівники міжнародних інституцій.

Участь в обговоренні взяли:

Президент України Володимир Зеленський, *(US немає…)*

Прем'єр-міністр Великої Британії Кір Стармер, Президент Франції Емманюель Макрон, Федеральний канцлер Німеччини Олаф Шольц, Голова Ради міністрів Італії Джорджа Мелоні, Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо, Прем'єр-міністерка Данії Метте Фредеріксен, Прем'єр-міністр Іспанії Педро Санчес, Прем'єр-міністр Нідерландів Дік Схооф, Прем'єр-міністр Норвегії Йонас Гар Стере, Прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск, Прем'єр-міністр Чехії Петр Фіала, Прем'єр-міністр Швеції Ульф Крістерссон,

Президентка Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн, Голова Європейської ради Антоніу Кошта, Генеральний секретар НАТО Марк Рютте,

в. о. Президента Румунії Іліє Болоян та міністр закордонних справ Туреччини Хакан Фідан.

Лідери обговорили продовження фінансової підтримки української оборонної промисловості, включно з інвестиціями у внутрішнє виробництво зброї, а також збільшення фінансування оборонної промисловості Європи.

Рішення щодо санкцій проти Росії, включно з замороженими російськими активами, залишатимуться на столі, допоки не буде встановлений стійкий мир.

Крім того,

— є чітка позиція, що основою потенційного перемир'я обов'язково мають бути сильні гарантії безпеки.

Зокрема,

— розглядають можливість залучення механізмів Північноатлантичного договору як однієї з гарантій безпеки та посилення української армії.

Початок перемир'я має розпочатися з обміну полоненими та повернення дітей. Це крок, який продемонструє справжній намір Росії щодо миру.

Також

— лідери обговорили важливість ролі США для *забезпечення*

1) *достатньої підтримки* та 2) *спільної роботи*

заради

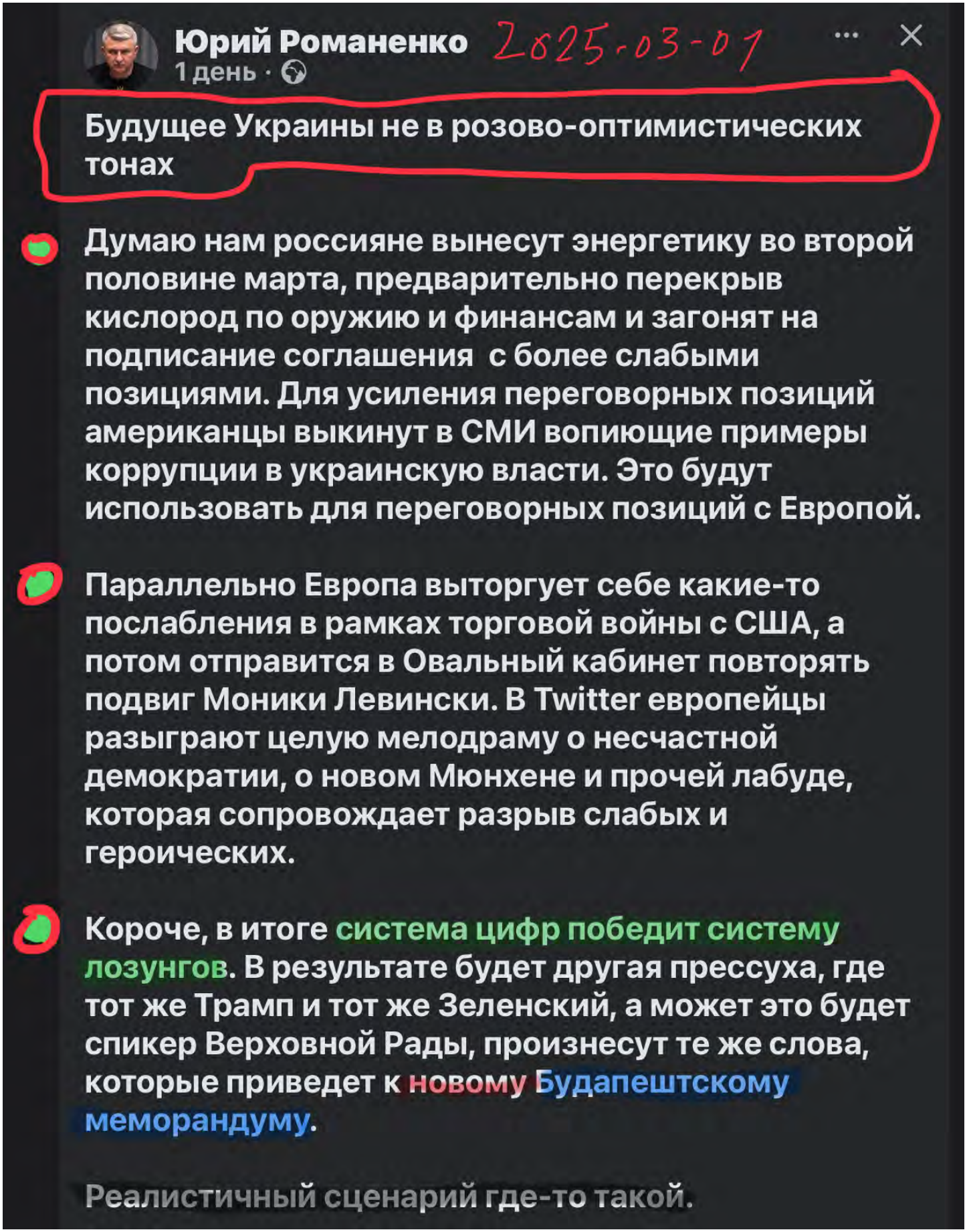
3) *закінчення війни* і 4) *трансатлантичної єдності*.

Триватиме розробка *конкретного плану* на основі пропозицій Франції та Великої Британії.

Наступна зустріч європейських лідерів відбудеться вже найближчим часом, на ній буде представлено **новий посилений оборонний план для Європи.**

***

№ 721

Юрий Романенко
2025-03-01
1 день ·
Будущее Украины не в розово-оптимистических тонах
Думаю нам россияне вынесут энергетику во второй половине марта, предварительно перекрыв кислород по оружию и финансам и загонят на подписание соглашения с более слабыми позициями. Для усиления переговорных позиций американцы выкинут в СМИ вопиющие примеры коррупции в украинскую власти. Это будут использовать для переговорных позиций с Европой.
Параллельно Европа выторгует себе какие-то послабления в рамках торговой войны с США, а потом отправится в Овальный кабинет повторять подвиг Моники Левински. В Twitter европейцы разыграют целую мелодраму о несчастной демократии, о новом Мюнхене и прочей лабуде, которая сопровождает разрыв слабых и героических.
Короче, в итоге система цифр победит систему лозунгов. В результате будет другая прессуха, где тот же Трамп и тот же Зеленский, а может это будет спикер Верховной Рады, произнесут те же слова, которые приведет к новому Будапештскому меморандуму.
Реалистичный сценарий где-то такой.

***

№ 722-1

По свіжих слідах скандалу між Зеленським і Трампом, я зробив допис, в якому написав, що на мою думку, Зеленський на цій зустрічі нічого підписувати і ні про що домовлятися з Трампом не збирався

2025-03-03

Ружанський

Зараз же, через дві доби після цього піздеця, я впевнений в цьому на 200%.

Давайте поставимо собі просте запитання:

— А який взагалі був предмет цього візиту Зеленського до Трампа?

(1) Для відповіді на нього, треба спочатку усвідомити, що візит до Трампа стався саме на прохання Зеленського.

Це перше.

(2) Друге.

Цей спланований раніше візит Зеленського був спочатку Трампом скасований і Зеленський через Макрона, вмовив Трампа, все ж таки, прийняти його.

Ці факти дуже важливо розуміти, аби не вестися на хуєту, що Трамп з Венсом готували Володінькє якусь пастку. Зеленський сам напросився на цю зустріч.

(3) Третє.

Офіційна версія причини візиту Зеленського до Трампа, це підписання угоди про корисні копалини. Але цю угоду ні Зеленському, ні Трампу і не треба було підписувати.

Юридично, згідно розпорядження Кабміну, з нашого боку, це повинні були зробити або Сибіга, або віце-прем'єрка Свириденко.

Власне, Зеленський нібито для цього і взяв з собою мадам Свириденко.

Але, ще раз: підписання цієї угоди могло спокійно відбутися без Зеленського. Як і без Трампа звісно.

Втім,

> — Зеленський наполіг на своїй участі. Ще й Макрона підтягнув. Навіщо?

(4) Четверте.

Зеленський вже не міг додатково обговорювати з Трампом, чи самостійно змінювати угоду про корисні копалини.

> — Бо уряди країн ВЖЕ ОПРАЦЮВАЛИ ОСТАТОЧНИЙ ВАРІАНТ ЦІЄЇ УГОДИ, про що повідомив Денис Шмигаль і, повторюся, видав розпорядження на її підписання.

І можна навіть не сумніватися, що добро на це Шмигалю дали в Офісі Президента. Бо сьогодні в Україні, навіть муха в урядовому кварталі срати не сяде без дозволу ОП.

Але тут наша влада намутила якоїсь розумової срані.

Дивіться.

> — 5 днів тому Шмигаль заявляв, що жодної угоди Україна не підпише, якщо там не буде безпекових гарантій.
>
> — 4 дні тому, Шмигаль заявляє, що остаточний варіант угоди Україною і США вже опрацьований. Типу, все Ок!
>
> — Два дні тому, за декілька годин до зустрічі Зеленського з Трампом, Шмигаль заявляє, що в цьому, доопрацьованому обома сторонами варіанті, під п.10 містяться гарантії безпеки для України.

— А через декілька годин Зеленський зустрічається з Трампом і починає наполягати на гарантіях!

Блять, на гарантіях які, за словами Шмигаля, є в угоді, остаточний варіант якої узгоджений?

Хочеться спитати у Шмигаля і Зеленського: ви узгоджено йобнулися, чи як?

Але, насправді, то таке спільне вмикання дурня цими двома персонажами.

Бо в цьому п.10 угоди ніякої конкретики щодо безпекових гарантій немає.

— Є тільки набір ні до чого не забов'язуючих фраз і речень. Причому, так виписаних, аби їхнє логічне і смислове наповнення ніхто толком не розумів.

А тепер уявіть. Зеленський вмовляє Трампа його зустріти, бо хоче підписати ту угоду, яка так потрібна Трампу і текст якої вже готовий до підписання;

Трамп його задоволено зустрічає, бо нарешті він оголосить на всі США, як буде відшкодовувати витрачені на Україну гроші;

Зеленський починає розмовляти з Трампом і каже:

— а дайте нам безпекові гарантії, аби ми підписали оцю угоду!

Це, блять, як? Про все ж вже домовлено! Так не робиться! Ніде й ніколи!

Якщо ти тільки не бажаєш похерити все про що було попередньо домовлено.

Я розумію, що абсолютна більшість дякувальщиків Зеленському за те, що не прогнувся, не дозволив, врятував і таке інше, ніякого дупля не віддає в тому, що таке договірна робота.

Але я сам багато разів приймав участь у підготовці і підписані важливих і коштовних договорів. І я жодного разу не пам'ятаю і не чув від колег-юристів, аби все було узгоджено юридичними управліннями, фінансистами і навіть керівництвом підприємства, а коли всі зустрілися для остаточного підписання договору, одна зі сторін заявляє, типу, всьо хуйня, Міша, давай по новой©.

А саме так і вчинив Зеленський. Бо те, що він вимагав, це суттєві зміни змісту угоди. А вони на колінці не робляться. Це знову робота певної кількості людей і спеціалістів, нові узгодження і спільні правки.

Таким чином, навіть, якби Трамп, Венс і Зеленський не посварилися публічно, Зеленський нічого не підписав би і за закритими дверима.

А тепер п'яте.

(5) Тепер усвідомлюємо наступне.

Ніяких інших документів, договорів, рамкових угод і так далі, окрім оцієї ж довбаної угоди про копалини (яку могли підписати уповноважені на це офіційні особи), на підпис, чи навіть для обговорення Зеленським і Трампом не існувало і не існує.

Це надважливо усвідомити для того, аби не слухати маячню довбодятлів, про те, як Зеленський не сдав Україну, не погодився на нашу капітуляцію, не підписав фількіну грамоту на користь росії. В якому, блять, документі, він міг це зробити? Навіть проектів схожих на щось подібне не існує у жодної зі сторін.

А тепер давайте підсумуємо стисло.

Підписувати угоду про корисні копалини українська делегація не збиралися. Бо Зеленський вимагав те, чого остаточний варіант цієї угоди не містив.

Нічого іншого, що міг би підписати Зеленський разом з Трампом в природі не існувало і не існує.

***

№ 722-2

Я, пацан 80-90х, відразу інтуїтивно відчув, що Зеленського розводять на завчасно заготовлену постановку, але на емоціях спочатку думав, що то все Венс. Й навіть Трампом він теж маніпулює

2025-03-02

Дёрфлер

Але. Декількаразовий покадровий перегляд-

(1) - впевнив що то точно була постанова

(2) - постановою керував сам Трамп

За останню добу мені трапляються коментарі про те, що, мовляв, Зеленський, звісно, герой, але поганий переговорник: не був готовий до компромісів, поводився занадто гордо, зірвав угоду і втратив союзника. А треба було виявити безмежне смирення, поцілувати ручку королю – і, дивись, перепало б трохи амуніції.

Це хибні міркування.

Перші три чверті розмови з боку Зеленського були цілком шанобливими, навіть попри заперечення, коли Трамп назвав брехливу цифру наданої Америкою допомоги – 350 млрд доларів.

Я би точно не втримався)

Але навіть тоді Зеленський з «королем» поводився максимально ввічливо.

Причина скандалу не в етикеті, а в самій суті питання.

Ключовим для нас на переговорах було:

— чи надасть Америка Україні бодай якісь гарантії безпеки? І на це було фактично тверде «ні».

Тобто Зеленському пропонували спочатку визнати, що американська допомога була в рази більшою, ніж насправді і, нарешті, віддати половину наших цінних ресурсів в розпорядження «покровителя». Але при цьому «покровитель» відмовлявся брати на себе будь-які зобов'язання.

Пропонувалося лише після підписання документів поговорити про питання безпеки, які заздалегідь оцінювалися як малозначні (2% від усієї угоди, за словами Трампа, 18:31).

Тобто,

— безпека України навіть на словах не була предметом переговорів і обговорюваної угоди.

Але у Зеленського не було ані мети, ані мандата просто продавати країну. Його метою і мандатом було отримання гарантій безпеки, і за це можна було заплатити, хай навіть дуже дорого.

Але, Трамп відмовився обговорювати безпеку – навіть у наймінімальнішій формі:

— що можна протиставити Путіну, якщо він знову порушить домовленості (про припинення вогню, про мир).

Виходило, що Україна від угоди фактично не отримувала нічого, але зобов'язувалася віддавати половину своїх надр - далі, до спокін віків, як плату васала своєму, типу, сюзерену)

По суті, це була пропозиція капітуляції – тільки не перед Росією, а перед Штатами.

Без жодних гарантій, що війна не відновиться за кілька місяців.

І не варто думати, що якби трохи підлещуватися до «короля Всесвіту», то можна було б отримати щось цінне.

«Король» чітко дав зрозуміти, що не підтримує Україну, а просто хоче отримати від неї ресурси й гроші, які попередня адміністрація та Конгрес передали безкоштовно.

Те, що, попри вимогу повернути раніше подароване ще й у завищеному розмірі, Зеленський взагалі поїхав у Штати, демонструє його надзвичайну готовність шукати компроміс.

Але коли з’ясувалося, що за умовами угоди треба віддати все, а потім, можливо, щось і перепаде з барського плеча, стало ясно, що це не допомога і навіть не угода – а просто рекет у змові з Путіним.

З цього моменту обговорення угоди втратило сенс.

Те, що Зеленський, перебуваючи під величезним тиском, на чужій території, не піддався і не погодився на неприйнятні умови, свідчить, що він сильний переговорник.

Ба більше

> – зрозумівши, що перспектив немає, він у заключній частині розмови чітко зорієнтувався і використав решту часу пресконференції не для торгу з рекетиром, а як ресурс для звернення як раз до нас з вами, до широкої аудиторії та до гідних світових лідерів.

Це стало очевидним і для іншої сторони.

Саме тому тоді Венс (за сигналом Трампа (!), 38:12) почав грубо нападати на Зеленського, намагаючись зруйнувати створюване ним враження і перевести розмову в скандал.

Але коли Зеленський і тут не знітився, Трамп поспіхом оголосив пресконференцію закінченою – бо тепер кожна її секунда працювала проти нього)

І ще.

Я якось перестав вірити в розрекламовані переговорні таланти Трампа.

Виходити на таку пресконференцію, не досягнувши чітких домовленостей, – це абсолютно непрофесійно.

(1) За весь час розмови від нього не прозвучало жодної яскравої думки, яка змусила б замислитися.

(2) Йому просто нічого сказати – він повторює ті самі фрази, що кочують з виступу у виступ уже рік.

(3) Ні свіжих заготовок, ні живої реакції.

Показовий момент:

> — коли Зеленський починає показувати фотографії військовополонених, Трамп бере їх у руки, але не може видавити з себе жодного слова, а потім позбувається їх, повернувши Зеленському (05:55), а не своєму помічнику, як було б належно.

Мовляв, мені плювати на ваших людей, навіть знати про них не хочу.

Ну, не може людина з такою інтелектуальною реакцією бути хорошим переговорником. Найняти переговорників, можливо, і може, але сам – ні.

А найняті, оскільки там, як і у Путіна, не прийнято засмучувати начальство,

> — створили йому хибне враження, ніби з Зеленським про все домовилися і угода відбудеться – повна аналогія з «Києвом за три дні»

Схоже, **Україна на найближчі чотири роки - справді втратила найбільшого союзника.**

Але сталося це не зараз, а 20 січня. Зараз це лише відкрито проявилося.

***

№ 723

Даниил Монин 2025.03.03
1 ч. ·

Попробую озвучить несколько тезисов для понимания моей позиции.

1) Если кто-то взялся остановить войну и пытается вести переговоры со сторонами конфликта, это не значит что он тебе враг.
2) Если Украина в лице Президента не хочет заканчивать войну, это значит она сознательно идёт против мирного процесса США и это выбор Украины или ее Президента , а не выбор США. Естественно при этом Вы будете лишены как финансовой так и военной помощи. Но это не значит что США - враг.
3) Если США хочет перестать тратить деньги на безопасность Европы - это личный выбор США и это не значит что они тебе враги. Это Значит что безопасность Европы - дело самой Европы.
4) Если кто-то вместо войны предлагает экономическую кооперацию - то это не значит что тебя хотят поиметь. Взаимовыгодная кооперация в формате win-win возможна и желательна к получению. И это не значит что нельзя прописать пункт в договор, в случае начала новой агрессии со стороны северных оленей - договор о кооперации теряет свою силу. Это вопрос переговорной позиции и предложений Украинской стороны.
5) Если кто-то считает что США и Россия разделила Украину, то пусть тогда подумает над мыслью зачем тогда США вообще ведёт переговоры с Украиной? Я лично нигде не слышал предложений капитуляции от США и также слышал от Трампа что Украина должна получить как можно больше территорий. Если Вы мне покажите обратное - вышлите ссылки. Посмотрю. Пока вижу исключительно истерику неподтвержденную со стороны украинского сегмента сети.
6) Хотелки Лаврова и прочих лиц Мордора не есть позиция США. Это задача США договорится об минимизации хотелок. И нужно хотя бы уважительно относится к тому что кто-то готов найти компромисс который также устроит Украину. Формирование образа врага в лице США украинским сегментом это настолько контрпродуктивно что мне даже не хочется говорить как это выглядит глупо.
7) Если кто-то наивно думает что достаточно убрать Трампа и Венса и все станет как в старые "добрые времена"... То этого не будет потому что Республиканцы теперь имеют монобольшинство в американской политике и нужно работать с ними.
8) Я вижу что уже началась тотальная дискредитация Зеленского в Американских медиа и политикуме. Начиная от тиражирования диких сцен насильственной мобилизации от нашего доблестного ТЦК, заканчивая формированием образа убийцы Украинцев, а также предложений уйти в отставку. Такие процессы очевидно лишают маневра Украинскую власть найти компромисс с США и лишают сторонников внутри США по отношению к Украине.
9) Верю что приемлемый компромисс как по взаимовыгодному сотрудничеству с США так и компромисс по территориям до сих пор существует, несмотря на все текущие разногласия. В тоже время, очевидно, Украине надо работать с Европой по вопросам безопасности и перестать настаивать получить гарантии безопасности от США. Кроме того Будапештский меморандум четко показал что эти гарантии по факту стоят.
10) Надеюсь что истерика и ура патриотизм пройдет и появятся дельные предложения каким образом исправить ситуацию.

***

№ 724

Інформуємо, що в період з 25 січня 2025 по 21 лютого 2025 Агенцією було укладено 72 державні контракти (договори) за категорією «Безпілотні авіаційні комплекси, безпілотні літальні апарати та повітряні мішені». Водночас за категорією «Боєприпаси» за визначений період державні контракти (договори) не укладались.

З повагою,

Т.в.о. директора **Арсен ЖУМАДІЛОВ**

ДМИТРИШИН Я.І.

Vitaliy Shabunin 2025-03-03
1 ч. ·

З початку 2025 р. АОЗ не підписав жодного нового контракту на боєприпаси (див. скрін).

Це значить, що після закінчення раніше законтрактованих обсягів – нових на фронті не буде.

Про це стало відомо з офіційної відповіді АОЗ: "за категорією «Боєприпаси» за визначений період державні контракти (договори) не укладались." https://bit.ly/3QDUnqT

Пізніше керівник АОЗ додав: "За напрямком "боєприпаси" вже взято бюджетних зобов'язань на 57,3 млрд грн... Додаткові угоди, що укладались цього місяця, стосувались бюджету 2025 року." https://bit.ly/41pUWK7

Не обманюйтеся терміном "додаткові угоди" – в цьому випадку НЕ йдеться про збільшення КІЛЬКОСТІ боєприписів.

Згадані Арсеном Жумаділовим бюджетні зобов'язання стосують СТАРИХ контрактів – підписаних ще в 2024 р.

Ці бюджетні зобов'язання (як і додаткові угоди під них) – НЕ збільшують обсяги боєприпасів (законтрактованих ще в 2024 р.), які мають отримати ЗСУ .

Ці додаткові угоди – формальність, необхідна для оплати поставок за контрактами 2024 р. (див. нормативку https://bit.ly/4keSZZD).

Ці додаткові угоди, повторюся, НЕ передбачають збільшення кількості боєприпасів, законтрактованих в 2024 р.

Підсумовуючи: за два перші місяці цього року АОЗ не підписав ЖОДНОГО контракту на боєприпаси – що за кілька місяців призведе до поглиблення снарядного голоду на фронті.

Процитую Зеленського, який дав Умєрову карт-бланш «робити все, щоби не було ніякого гальмування в постачанні»:

«У нас є міністр оборони, який чітко розуміє, що, не дай Боже, будуть якісь паузи в підтримці нашої армії, то будуть не тільки втрати у військових, будуть втрати цивільного населення, будуть страждати діти, буде більше ударів, буде сильніша Росія». https://bit.ly/3QyDUV8

Окремо звертаюся до команди Умєрова: ваші брехня і маніпуляції б'ють по єдності сильніше ворожого ІПСО.

Як, наприклад, коли керівник АОЗ пише: "Активісти розігнали тезу, що АОЗ не уклав жодного контракту на боєприпаси. Це маніпуляція." https://bit.ly/3QDQ3b8

"Маніпуляцією" Арсен Жумаділов називає цитату ним же підписаного листа (ще раз див. скрін).

***

№ 725

Мораторий на обстрелы на месяц, затем миротворцы, озвучивает Le Figaro слова Макрона о том, какой план они готовят со Стармером по Украине

2025-03-03

Карпец

Подписывайтесь на тг-канал: https://t.me/alexkarpets

Макрон заявил, что не верит в перемирие, которое могло быть согласовано США и Россией.

> «В случае полного прекращения огня было бы крайне сложно контролировать его соблюдение», - объясняет французский президент.

Вместо этого он и Стармер предложили «перемирие в воздухе, на море и в отношении энергетической инфраструктуры» на один месяц.

Иностранные войска будут развернуты в Украине только на втором этапе.

> «В ближайшие недели европейских войск на территории Украины не будет. Следует использовать это время, чтобы достичь перемирия, на переговоры по которому уйдут несколько недель, а затем, после подписания мира, последует развертывание сил», - сообщил ***Макрон***.

Он считает, что «этот план позволит европейцам войти в игру, где Трамп и Путин охотно остались бы один на один».

Также ***Макрон*** выражает уверенность в возможности «деэскалации» между Трампом и Зеленским. Он уже говорил с американским президентом в пятницу и субботу.

«В ближайшие дни мы надеемся вновь наладить диалог», – сказал Макрон.

От себя добавим, что Москва выступает категорически против присутствия войск стран НАТО в Украине даже без мандата и гарантий альянса.

***

На сей счет есть заявление британского премьера ***Стармера***, которое озвучивает The Times: Россия не должна диктовать условия мира (коммент 1).

Общаясь с представителями СМИ после саммита в Ланкастер-Хаусе, Кир ***Стармер*** заявил, что в любом мирном соглашении «конечно же» должна участвовать Россия, но подчеркнул, что она «не может диктовать условия».

Отвечая на вопрос, может ли он исключить конфликт между Великобританией и Россией, Стармер подчеркнул, что цель коалиции, которую он собирает для Украины, — гарантировать мир и избежать дальнейшего конфликта.

«Я не хочу конфликта ни в Украине, ни в Европе, и уж точно не в Соединенном Королевстве. Я хочу стабильности в Соединенном Королевстве», — сказал он. «Наша история говорит нам об одном: если в Европе начнется конфликт, он выплеснется на наши берега».

Стармер отметил важность защиты любого мирного соглашения, предупредив, что в прошлом прекращение огня часто нарушалось Россией.

От себя отметим, что в последнем утверждении Стармер солидаризируется с Зеленским и вообще с позицией Украины. Но невозможно сказать, получится ли что-либо с западными миротворцами в Украине даже после наступления перемирия.

The Telegraph еще раз формулирует ключевые соглашения саммита, озвученные Стармером (коммент 2):

«Во-первых, мы продолжим оказывать военную помощь и усилим экономическое давление на Россию, чтобы усилить Украину сейчас.

«Во-вторых, мы согласились, что любой прочный мир должен гарантировать суверенитет и безопасность Украины, и Украина должна быть за столом переговоров.

«В-третьих, в случае заключения мирного соглашения мы продолжим укреплять обороноспособность Украины, чтобы сдержать любое будущее вторжение.

«В-четвертых, мы пойдем дальше, чтобы создать коалицию желающих защитить сделку в Украине и гарантировать мир. Не каждая страна будет чувствовать себя способной внести свой вклад, но это не может означать, что мы будем сидеть сложа руки. Вместо этого те, кто готов, будут активизировать планирование сейчас с настоящей срочностью, Великобритания готова поддержать это ногами на земле и самолетами в воздухе вместе с другими. Европа должна сделать тяжелую работу».

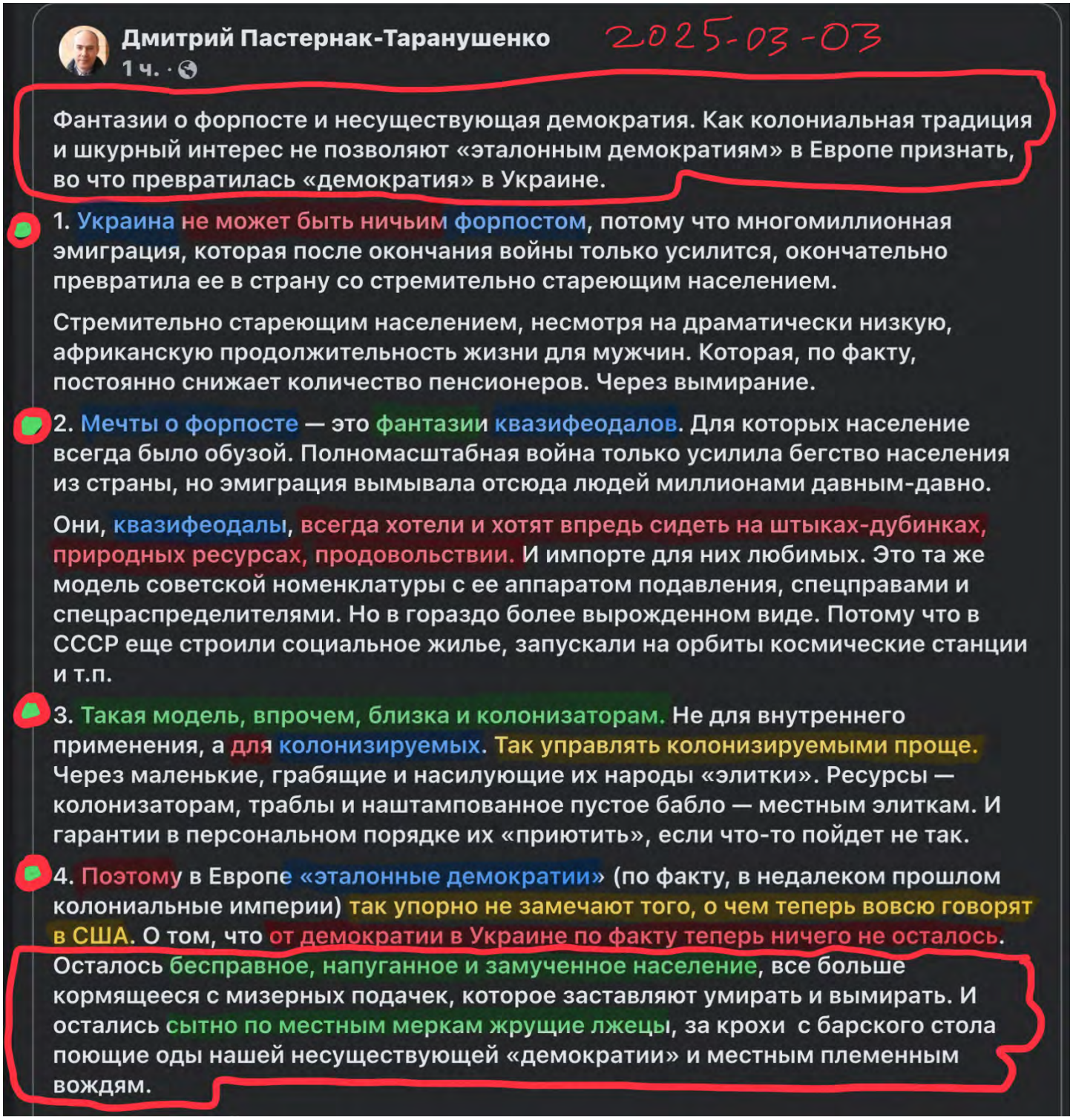
Стармер также заявил о новой сделке, которая позволяет Украине использовать 1,6 млрд фунтов стерлингов экспортного финансирования Великобритании для покупки более 5000 ракет ПВО, которые будут производиться в Белфасте, что создаст рабочие места в оборонном секторе.

«Это будет иметь жизненно важное значение для защиты критической инфраструктуры сейчас и после наступления мира».

https://www.lefigaro.fr/international/ukraine-dissuasion-nucleaire-depenses-militaires-les-pistes-d-emmanuel-macron-pour-pousser-le-reveil-europeen-20250302

***

№ 726

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
1 ч. ·

2025-03-03

Фантазии о форпосте и несуществующая демократия. Как колониальная традиция и шкурный интерес не позволяют «эталонным демократиям» в Европе признать, во что превратилась «демократия» в Украине.

1. Украина не может быть ничьим форпостом, потому что многомиллионная эмиграция, которая после окончания войны только усилится, окончательно превратила ее в страну со стремительно стареющим населением.

Стремительно стареющим населением, несмотря на драматически низкую, африканскую продолжительность жизни для мужчин. Которая, по факту, постоянно снижает количество пенсионеров. Через вымирание.

2. Мечты о форпосте — это фантазии квазифеодалов. Для которых население всегда было обузой. Полномасштабная война только усилила бегство населения из страны, но эмиграция вымывала отсюда людей миллионами давным-давно.

Они, квазифеодалы, всегда хотели и хотят впредь сидеть на штыках-дубинках, природных ресурсах, продовольствии. И импорте для них любимых. Это та же модель советской номенклатуры с ее аппаратом подавления, спецправами и спецраспределителями. Но в гораздо более вырожденном виде. Потому что в СССР еще строили социальное жилье, запускали на орбиты космические станции и т.п.

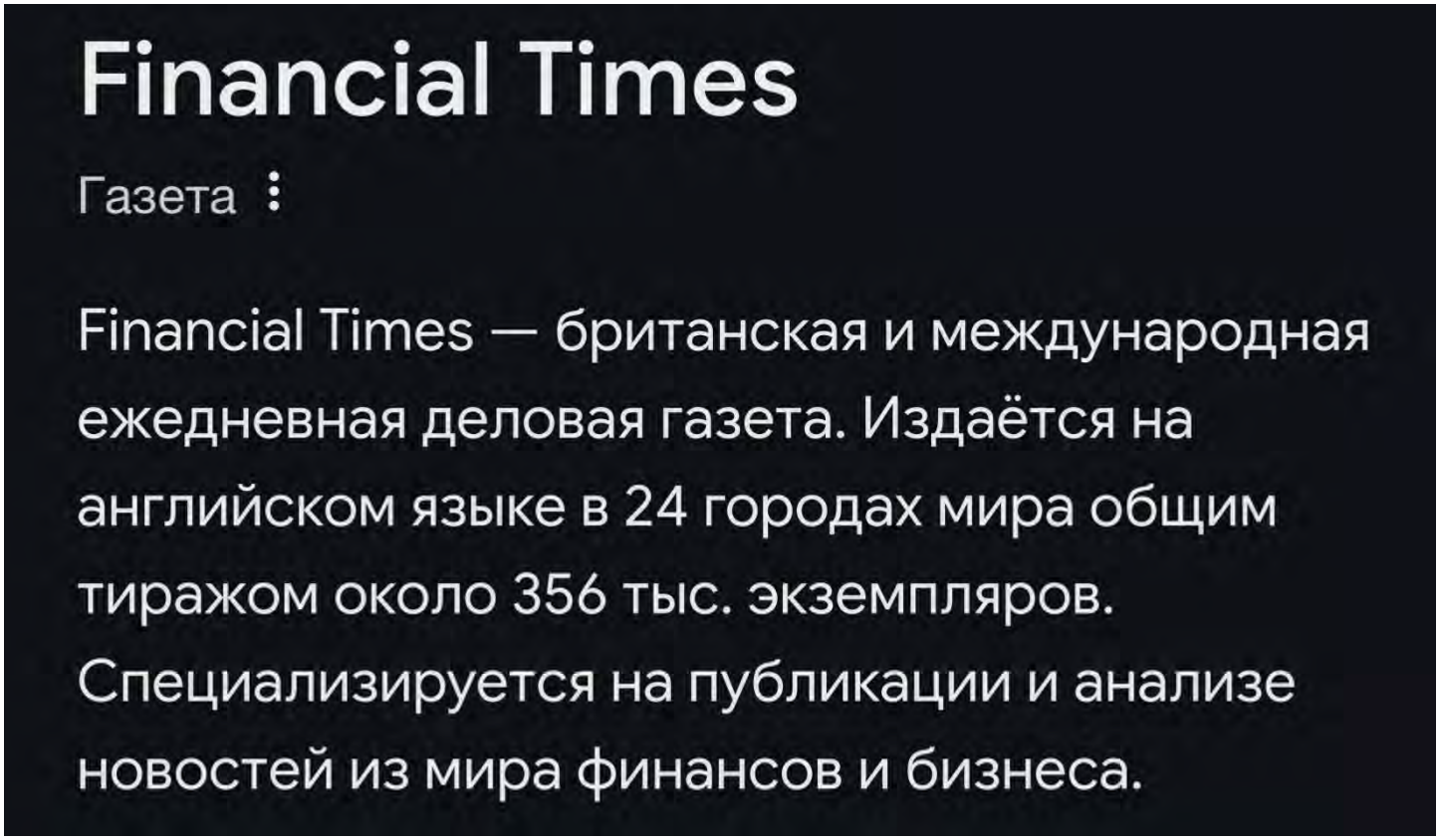
3. Такая модель, впрочем, близка и колонизаторам. Не для внутреннего применения, а для колонизируемых. Так управлять колонизируемыми проще. Через маленькие, грабящие и насилующие их народы «элитки». Ресурсы — колонизаторам, траблы и наштампованное пустое бабло — местным элиткам. И гарантии в персональном порядке их «приютить», если что-то пойдет не так.

4. Поэтому в Европе «эталонные демократии» (по факту, в недалеком прошлом колониальные империи) так упорно не замечают того, о чем теперь вовсю говорят в США. О том, что от демократии в Украине по факту теперь ничего не осталось. Осталось бесправное, напуганное и замученное население, все больше кормящееся с мизерных подачек, которое заставляют умирать и вымирать. И остались сытно по местным меркам жрущие лжецы, за крохи с барского стола поющие оды нашей несуществующей «демократии» и местным племенным вождям.

***

№ 727

Зеленский отвергает призывы к немедленному прекращению огня между Украиной и Россией, анализирует The Financial Times последние заявления Зеленского

2025-03-03

Карпец

Подписывайтесь на тг-канал: https://t.me/alexkarpets

Непокорный президент Украины не видит необходимости заглаживать вину за взрывоопасную ссору с Дональдом Трампом в Овальном кабинете

Владимир Зеленский отверг призывы к Украине к немедленному прекращению огня в конфликте с Россией, заявив, что прекращение боевых действий без подробных гарантий безопасности будет «крахом для всех».

Непокорный украинский президент заявил, что не видит необходимости исправлять последствия бурной ссоры с Дональдом Трампом в Белом доме или разрабатывать план по спасению отношений с президентом США, хотя он вновь выразил благодарность американскому народу.

«Эти отношения будут продолжаться, потому что это больше, чем отношения в один момент», — сказал Зеленский, выступая после встречи с более чем десятком европейских лидеров на саммите в Лондоне.

Трамп и его союзники заявили, что Киев должен быть готов к соглашению о прекращении огня, и эту точку зрения в воскресенье повторил лорд Питер Мандельсон, посол Великобритании в Вашингтоне.

Зеленский сказал, что несоблюдение Россией режима прекращения огня на востоке Украины после нападения в 2014 году убедило его в том, что было бы

ошибкой соглашаться на прекращение боевых действий без механизма принуждения, подкрепленного военной силой.

«Если у вас нет конца войны и нет гарантий безопасности, никто не сможет контролировать прекращение огня», — сказал Зеленский из лондонского аэропорта Станстед, готовясь к вылету в Украину.

Украинского лидера спросили о сообщении французской газеты Le Figaro о том, что Франция и Великобритания предложили «месячное перемирие в воздухе, на море и в энергетической инфраструктуре», но он отказался от комментариев.

Премьер-министр Великобритании Кир ***Стармер*** заявил, что будет работать над планами по созданию стабилизационных сил на Украине с участием Франции и, возможно, других стран, прежде чем представить их Трампу в надежде убедить его обеспечить поддержку США для любой европейской миссии.

Украинский лидер сказал, что заявление ***Стармера*** — это «хороший сигнал», но многие детали еще предстоит проработать.

«У нас будет рабочий план действий и более четкое видение того, какие гарантии безопасности могут быть предоставлены Украине», — сказал он о воскресной встрече.

«Для нас гарантии безопасности - это уверенность в том, что то же самое не произойдет после того, как этот горячий этап закончится».

Зеленский сказал, что у него не было прямого контакта с Трампом после острой встречи в пятницу, но между официальными лицами был контакт, и он «готов продолжать диалог».

По его словам, он готов к тому, что

> — его министры подпишут спорную сделку о совместной эксплуатации недр Украины с правительством США, что он должен был сделать в пятницу в Овальном кабинете.

Зеленский также сказал, что

> — важно встретиться с президентом лицом к лицу,

потому что

> **— от администрации Трампа исходит слишком много неоднозначных сигналов.**
>
> «Все эти структуры посылают друг другу сигналы. И я думаю, что было бы проще иметь больше времени для прямого диалога».

«Я не знаю их тактики», — сказал он, добавив, что не хочет «сюрпризов» на переговорах с США.

Он отметил, что откровенный разговор с Трампом — это правильно, но раскритиковал «абсолютно открытый» формат пятничных ***переговоров***, которые проходили перед СМИ.

Отвечая на вопрос, как долго Украина сможет защищаться от полномасштабного вторжения России без дополнительной военной помощи США, Зеленский сказал, что Киев «хотел бы надеяться на новую помощь», как и на поставки, одобренные в конце правления бывшего президента Джо Байдена.

«Прекращение военной помощи не выгодно никому», — сказал он, добавив, что „это будет помощь исключительно Путину“.

От себя добавим, что

> **— крайне настораживает отказ Зеленского комментировать озвученные Le Figaro предложения Стармера и Макрона по «месячному перемирию в воздухе, на море и в энергетической инфраструктуре», гарантии по которым тоже непонятно как и кем будут обеспечиваться.**

https://www.ft.com/content/24357fd3-a839-4865-847f-c258933b159f

***

FINANCIAL TIMES

War in Ukraine + Add to myFT

Volodymyr Zelenskyy rejects calls for immediate Ukraine-Russia ceasefire

Defiant Ukrainian president sees no need to make amends for explosive Oval Office row with Trump

Ukrainian leader Volodymyr Zelenskyy said that without security guarantees 'no one is able to control a ceasefire' © Getty Images

Ben Hall in London

Published 10 HOURS AGO | Updated 02:00

514

Volodymyr Zelenskyy rejects calls for immediate Ukraine-Russia ceasefire Defiant Ukrainian president sees no need to make amends for explosive Oval Office row with Trump Ukrainian leader Volodymyr Zelenskyy said that without security guarantees 'no one is able to control a ceasefire' © Getty Images Volodymyr Zelenskyy rejects calls for immediate Ukraine-Russia ceasefire on x (opens in a new window)

Volodymyr Zelenskyy rejects calls for immediate Ukraine-Russia ceasefire on facebook (opens in a new window) Volodymyr Zelenskyy rejects calls for immediate Ukraine-Russia ceasefire on linkedin (opens in a new window)

TSave current progress 100% Ben Hall in London Published 10 HOURS AGO Updated 02:00 514 Print this page Unlock the White House Watch newsletter for free Your guide to what the 2024 US election means for Washington and the world Volodymyr Zelenskyy has rejected calls for Ukraine to agree an immediate ceasefire in its war with Russia, saying it would be “failure for everyone” if a cessation of hostilities were not accompanied by detailed security guarantees. The defiant Ukrainian president said he saw no need to make amends for an explosive row with Donald Trump at the White House on Friday or come up with a plan to salvage his relationship with the US president, although he restated his gratitude to the American people. “This relationship will continue because this is more than a relationship in one moment,” added Zelenskyy, who was speaking after meeting more than a dozen European leaders at a summit in London on Sunday, in reference to the bust-up that shocked Kyiv’s allies. Trump and his allies have said Kyiv should be willing to agree a ceasefire, a point echoed by Lord Peter Mandelson, the UK’s ambassador to Washington, on Sunday. Zelenskyy said Russia’s failure to abide by a ceasefire in eastern Ukraine after invading in 2014 convinced him that it would be a mistake to agree to stop fighting without an enforcement mechanism backed up by military force. “If you don’t have an end to the war and you don’t have security guarantees, no one is able to control a ceasefire,” Zelenskyy said from London’s Stansted airport as he prepared to fly back to Ukraine. Recommended War in Ukraine UK and France aim for new Ukraine peace deal after White House fracas UPDATED 48 MINUTES AGO The Ukrainian leader was asked about a report in French newspaper Le Figaro that France and the UK had proposed a “month-long truce in the air, at sea and on energy infrastructure”, but declined to comment. UK Prime Minister Sir Keir Starmer said he would work on plans for a stabilisation force for Ukraine involving France and potentially other countries before presenting them to Trump in the hope of persuading him to provide a US backstop for any European mission. The Ukrainian leader said Starmer’s announcement was a “good signal”, but a lot of details still needed to be worked out. “We will have a working plan of action and a clearer vision of what security guarantees can be given to Ukraine,” he said of Sunday’s meeting. “For us, security guarantees are confidence that the same things won’t happen after this hot stage [is over].” Zelenskyy said he had no direct contact with Trump since Friday’s acrimonious meeting, but there had been communication between officials and he was “prepared to continue the dialogue”. He said he was ready for his ministers to sign a contentious deal to jointly exploit Ukraine’s mineral rights with the US government, which he was supposed to do on Friday at the Oval Office. Recommended War in Ukraine Ukraine weathers new geopolitical climate Zelenskyy also said it was important to meet the US president face to face because there were too many mixed messages coming from the Trump administration. “All

of these structures are sending signals to each other. And I think it would be simpler to have more time for direct dialogue. “I don’t know their tactics,” he said, adding he did not want “surprises” in talks with the US. He said it was right to have a frank conversation with Trump, but blamed the “absolutely open” format of Friday’s talks, which were conducted in front of the media. Asked how long Ukraine could keep defending itself against Russia’s invasion without more US military aid, Zelenskyy said Kyiv would “like to hope for new assistance” as well as the deliveries approved at the end of former president Joe Biden’s administration. “It’s not beneficial to anyone should [the military aid] stop,” he said, adding that “would be a help to [Russian President Vladimir] Putin exclusively”.Л

***

Volodymyr Zelenskyy has rejected calls for Ukraine to agree an immediate ceasefire in its war with Russia, saying it would be "failure for everyone" if a cessation of hostilities were not accompanied by detailed security guarantees.

The defiant Ukrainian president said he saw no need to make amends for an explosive row with Donald Trump at the White House on Friday or come up with a plan to salvage his relationship with the US president, although he restated his gratitude to the American people.

"This relationship will continue because this is more than a relationship in one moment," added Zelenskyy, who was speaking after meeting more than a dozen European leaders at a summit in London on Sunday, in reference to the bust-up that shocked Kyiv's allies.

Trump and his allies have said Kyiv should be willing to agree a ceasefire, a point echoed by Lord Peter Mandelson, the UK's ambassador to Washington, on Sunday.

Zelenskyy said Russia's failure to abide by a ceasefire in eastern Ukraine after invading in 2014 convinced him that it would be a mistake to agree to stop fighting without an enforcement mechanism backed up by military force.

"If you don't have an end to the war and you don't have security guarantees, no one is able to control a ceasefire," Zelenskyy said from London's Stansted airport as he prepared to fly back to Ukraine.

Рис1

Recommended

War in Ukraine

UK and France aim for new Ukraine peace deal after White House fracas

UPDATED 54 MINUTES AGO

The Ukrainian leader was asked about a report in French newspaper Le Figaro that France and the UK had proposed a "month-long truce in the air, at sea and on energy infrastructure", but declined to comment.

UK Prime Minister Sir Keir Starmer said he would work on plans for a stabilisation force for Ukraine involving France and potentially other countries before presenting them to Trump in the hope of persuading him to provide a US backstop for any European mission.

The Ukrainian leader said Starmer's announcement was a "good signal", but a lot of details still needed to be worked out.

"We will have a working plan of action and a clearer vision of what security guarantees can be given to Ukraine," he said of Sunday's meeting. "For us, security guarantees are confidence that the same things won't happen after this hot stage [is over]."

Zelenskyy said he had no direct contact with Trump since Friday's acrimonious meeting, but there had been communication between officials and he was "prepared to continue the dialogue". He said he was ready for his ministers to sign a contentious deal to jointly exploit Ukraine's mineral rights with the US government, which he was supposed to do on Friday at the Oval Office.

Recommended

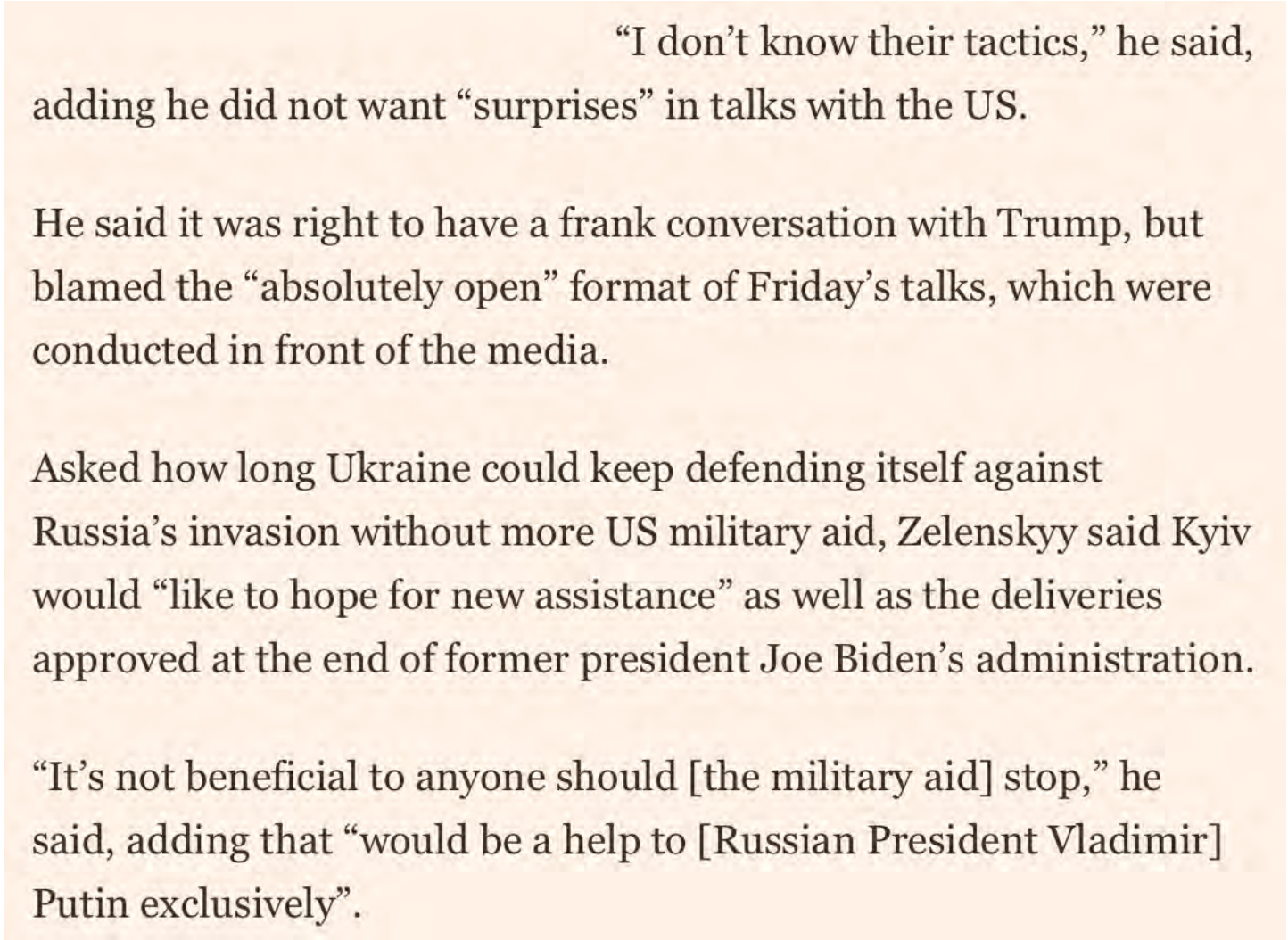
War in Ukraine

Ukraine weathers new geopolitical climate

Zelenskyy also said it was important to meet the US president face to face because there were too many mixed messages coming from the Trump administration.

"All of these structures are sending signals to each other. And I think it would be simpler to have more time for direct dialogue.

Рис2

"I don't know their tactics," he said, adding he did not want "surprises" in talks with the US.

He said it was right to have a frank conversation with Trump, but blamed the "absolutely open" format of Friday's talks, which were conducted in front of the media.

Asked how long Ukraine could keep defending itself against Russia's invasion without more US military aid, Zelenskyy said Kyiv would "like to hope for new assistance" as well as the deliveries approved at the end of former president Joe Biden's administration.

"It's not beneficial to anyone should [the military aid] stop," he said, adding that "would be a help to [Russian President Vladimir] Putin exclusively".

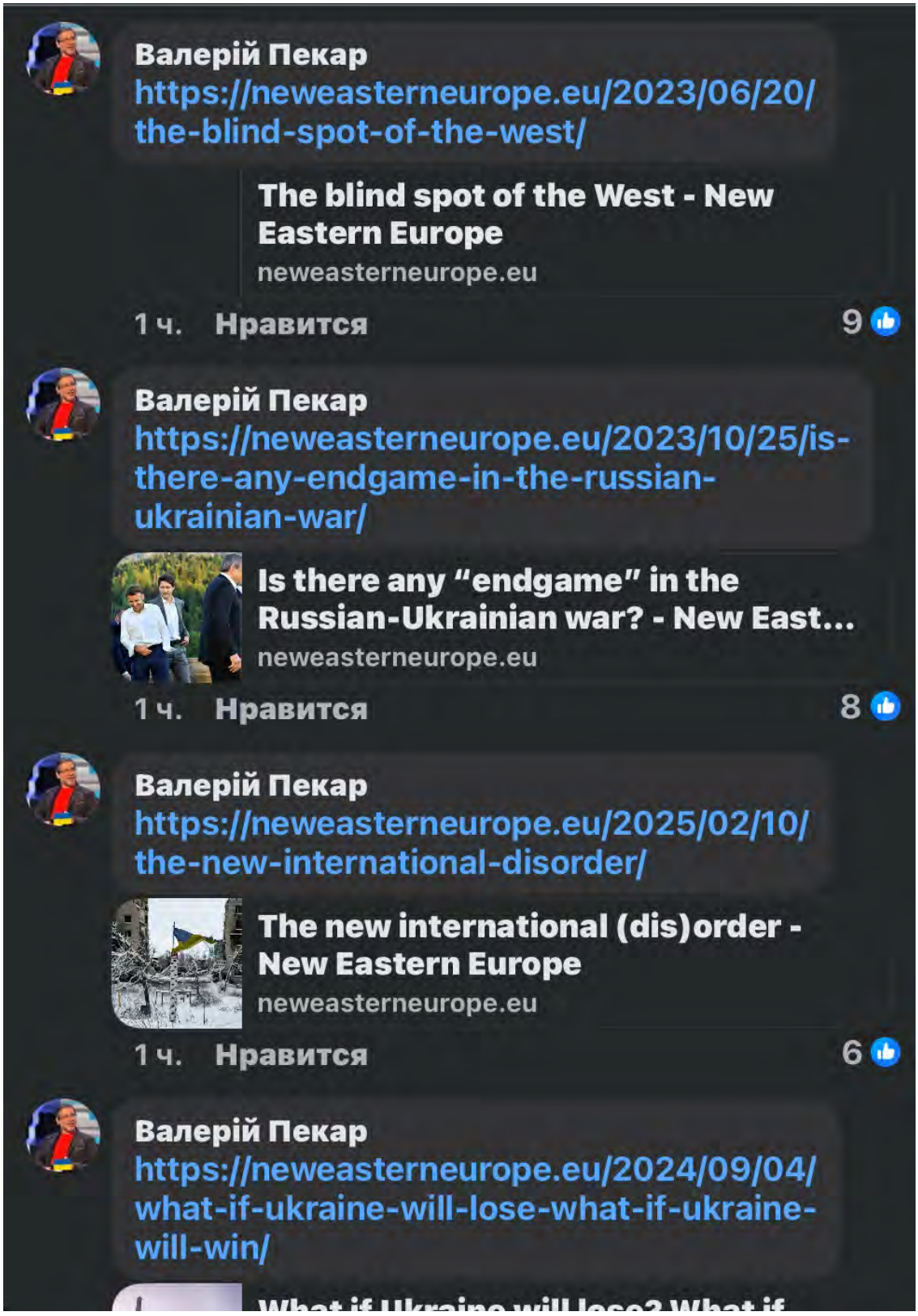
Рис3

***

№ 728

"Великі уми обговорюють ідеї, середні уми обговорюють події, маленькі уми обговорюють людей",

-- казала Елеонора Рузвельт. Останні дні майже все обговорення крутилося навколо людей (хто що сказав, хто як сидів, як був вдягнений тощо, а головне -- хто винний). Трохи було обговорення подій (тут я би виокремив важливу інформацію про те, що Трамп з'їв обід Зеленського). І дуже мало було обговорення ідей. Давайте спробуємо зачепити цей глибший рівень.

2025-03-03

Пекар

1.

Ідея, що **США мають припинити виконувати роль світового поліцейського**, надзвичайно популярна серед американських громадян, бо це означає витрачати менше грошей за кордоном і більше вдома. Це одна з ключових точок політики нової адміністрації. Але така зміна викликає перехід

від світового порядку, заснованого на правилах і домовленостях (який можливий лише у разі наявності загрози примусу до виконання), до світового порядку, заснованого на силі. Не будемо занурюватися у тему безпеки світової торгівлі й комунікацій, на сторожі якої стоять американські флоти, та ролі долара як світової резервної валюти. Достатньо сказати, що з вищезазначеної ідеї однозначно випливає менша роль США в європейських справах, передусім у російсько-українській війні. Скорочення американської підтримки з 2025 і далі було визначено ще до того, як відбулися вибори.

2.

Ідея, що **головним супротивником США є Китай**, давно стала мейнстримом американської думки. Ідея, що треба відірвати росію від Китаю, щоб не допустити надмірного посилення Китаю ("зворотній Ніксон"), поділяється критичною масою американських інтелектуалів, які впливають на формування зовнішньої політики. Хто трохи розуміє росію й Китай, для того ця ідея видається божевільною, але традиція "російських студій" в Америці надто москвоцентрична протягом понад півсотні років (задовго до розпаду СРСР, згадайте промову "котлета по-київськи" 1 серпня 1991), щоб побачити неможливість цієї ідеї. А загалом "зворотній Ніксон" (Ніксон свого часу доклав зусиль, щоб відірвати Китай від СРСР, але тоді вже відносини між двома країнами були надзвичайно напружені) вкладається у "сліпу пляму Заходу", про яку ми писали з Yuliya Shtaltovna.

3.

Ідея **перезавантаження відносин з росією** -- ідея-фікс кожної нової американської адміністрації починаючи з 2001: Буш молодший, Обама, Трамп-1, Байден, тепер ось Трамп-2 (про це нещодавно писала Maria Snegovaya). Жодного разу ця ідея не спрацювала й швидко приводила до нового загострення стосунків, але кожен президент впевнений, що от якраз йому це вдасться.

4.

З вищезазначених трьох ідей логічно випливає **ідея віддати Україну росії як плату за відрив росії від Китаю**, перезавантаження відносин та передачу росії функції європейського поліцейського.

5.

Водночас на столі лежить ідея **проголошення великого миротворця, і для цього треба завершити війну швидко**. Як завершити війну без поразки однієї зі сторін, ніхто не має жодної гадки. Російська поразка є неприйнятною через необхідність використати росію проти Китаю, а також через ризики, які на Заході вважаються невідворотними (хоча насправді такими не є, як довів

1991 рік). Значить, вихід лише один -- поразка України. Вислів "мир через силу", як виявилося, означає примус не росії, а України.

6.

Водночас, **тиснучи на слабкого, а не сильного**, на сторону, яка захищається, а не на агресора, США не виглядають сильними. Значить, **треба, щоб Україна сама визнала поразку**.

***

Отже, завдання американської адміністрації нині полягає в тому, щоб якомога швидше

1) — **примусити Україну самостійно визнати поразку**,

2) — цим умиротворити росію, налагодити американсько-російські відносини й зіпсувати російсько-китайські, а

3) — також послати Європі сигнал, що відтепер вони самі мають ладнати зі своїми проблемами.

Проаналізуйте тепер всі події, слова, жести, одяг, диспозицію, стенограму, відеозапис в рамках цієї системи ідей і подумайте, які були інші варіанти, що можна було зробити не так, де втрачені нами шанси тощо.

Для цього корисно поставити себе на місце кожного з учасників драми -- Зеленського, Трампа, Венса -- й подумати, що б ви зробили інакше виходячи з ваших цілей та обмежень.

Чотири статті по різних аспектах, які тут зачеплені, ви знайдете в коментарях.

***

№ 729

Вот и стала ясна игра Макрона и Стармера

2025-03-03

Дубинский

С помощью Зеленского, который проявил себя полным неадекватом на встрече с Вэнсом и Трампом, а затем, как побитая собаченка, побежал жаться к ногам старых товарищей, которые похлопали Вову по плечу, и попросили чуть подождать. Они попробуют все уладить.

Ради этого предложения и попытки “уладить”, все это, на мой взгляд, и затевалось.

Я имею в виду - цирк, устроенный Зеленским в Белом Доме.

РФ и США - заняли категорическую позицию:

— Европе, и отдельным ее представителям нет места за столом переговоров о мире в Украине.

При этом, Франция, Германия и Британия - на такое место пытаются претендовать.

Им нужна новая “Ялта”, в которой они сидят на равных за столом с США и РФ. Практически, это попытка реванша за 1945-й. Тогда Франция была унижена, Германия разгромлена, а Великобритания претендовала разве что на роль прокси США, которые до этого изъяли у Короны все ее колонии.

Этот «реванш на троих» - не устраивает ни США, ни РФ. Трамп Европу глубоко (и справедливо) презирает, Путин начинал войну не для того, чтобы договариваться о разделе влияния с кем-то, кроме США.

Единственным шансом Европы зацепиться за стол переговоров является полезный идиот - Зеленский.

> — Вопрос денег тут - второстепенный, так как не деньги заставляют европейцев бороться против РФ и США с помощью продолжения войны в Украине.

Это первый с момента Второй мировой войны шанс создать самостоятельную геополитическую империю в сиде ЕС.

На сегодняшний день это - «квази-империя», так как не смотря на 550 млн населения и 25 трлн € ВВП - не обеспечивает свою безопасность. Ее обеспечивают США. А РФ хочет вернуться к разделу ответственности в этом вопросе.

Цель Европы

> **1) — договориться с США и РФ, используя Украину, о самостоятельном обеспечении своей безопасности через гарантии Украине.**
>
> **2) — И не допустить разделения этой сферы только между РФ и США.**

Давая вечные гарантии Украине, Франция, Германия и Британия получат автоматически вечные гарантии США. А уже через них смогут распространить свое влияние на другие страны ЕС.

Таким образом,

> — Лондон-Париж-Берлин хотят стать гарантами безопасности в Европе, а сферы влияния с США и РФ поделить только в Украине.

Глубокий план. И чем больше я его анализирую, тем больше убеждаюсь, что перформанс Зеленского был частью этого плана.

Вспомните слова Уолца о том, что изгнанию Зеленского из Белого Дома были удивлены все, кроме одного человека - Зеленского.

Его дерзость Трампу выглядит продуманной, направленной на срыв переговоров с США, с целью заблокировать переговоры США-РФ.

Мобилизация части европейских лидеров и заявления о том, что теперь они будут готовить план на 4-х (Украина - как прокси, Германия-Франция-

Британия). Но, возможно, привлекут еще 1-2 страны (Испания, Италия) - часть этого плана.

Объявленные повторные визиты Стармера и Макрона в США - его составляющие части.

Организованные демократами шествия и пикеты в Нью Йорке и Вермонте, согнанная МИ-6 толпа на встречу к Зеленскому в Лондоне, - информационное сопровождение этого плана.

“Сбор донатов на ядерную бомбу” банкиром из свиты Зеленского в Украине (при помощи НБУ, который должен свято следить за противодействием терроризму и распространению оружия массового уничтожения) - приправа к этому плану, которая должна показать, что украинцы хотят воевать до ядерного пепла.

На этом фоне,

— Стармер и Макрон летят в США сказать, что только они могут держать за руки утратившего деликатность Зеленского, и потому должны быть за переговорным столом, если Трамп хочет завершить войну.

Параллельным курсом - идут воззвания про 100-ни миллионов евро европейской поддержки, которую в реальности никто обеспечить не может, подписываются не обязывающие договора, выписываются невозвратные кредиты.

Европа ставит США ультиматум

— или мы за столом, или наш «пес дюк» будет продолжать воевать столько, на сколько хватит людей и территории Украины. Ему на людей плевать, м-р Трамп.

Ключевой винтик этого кровавого шантажа - Зеленский.

И его отлаженная машина по отлову и уничтожению людей, которую информационно сопровождает монополия власти на СМИ и контроль над “оппозицией”.

В этой схеме нет речи о победе Украины, или о каких-то достижениях на фронте. Поступление денег на войну зависит только от желания Зеленского продолжать. Желания и способности подавлять внутреннее сопротивление - на это ЕС радостно закрывает глаза.

Европейцев устроит даже кастрюльно-лопатная война, пусть даже до сокращения Украины в 1-ну область:

— или США и РФ пускают их за стол, или они дают Зеленскому поддержку на продолжение бойни в центре Европы.

Или-или. Украинцев тут никто ни о чем не спрашивает, да они и не особо возражают.

При этом, у треугольника Берлин-Лондон-Париж самая удобная позиция:

— они не сидят в машине с камикадзе за рулем, а только дают команды по рации, как бы там половчее, чтобы жертв побольше, да картинка пострашнее.

Расчет или на то, что Трамп пойдет на уступки, и пустит их за стол со своей стороны (хотя я твердо убежден, что их не пустит ни Трамп, ни Путин).

Или на то, что Трамп выйдет из сделки и переложит ответственность на Европу.

И таким образом оставит Путину или

— возможность договариваться с ними напрямую, или

— идти до конца.

И расчет Европы в этом сценарии на то, что «Путин пойдет до конца».

И в конце-концов, это заставит Трампа вмешаться, и таки усадить всех за один стол.

Подчеркну, все эти танцы - за счет украинцев и Украины.

Но им, кажется, напрочь выжгли мозг телемарафоном, и они готовы “разом і до кінця”, который в этом сценарии неизбежен.

Впрочем, нет.

Способ избежать этого ужаса без конца - есть. Это отстранение Зеленского от власти.

Чем, на мой взгляд, сейчас и займутся.

***

№ 730

Трамп потрапив у пастку Зеленського. Зрада, чи перемога?

2025-03-03

СЕРГІЙ ГАЙДАЙ, *Генеральний продюсер ютуб-каналу PRO:UA, політтехнолог*

Нещодавно, розглядаючи позицію Трампа щодо переговорів із путіним, я казав, що Трамп дав президенту Зеленському третій шанс. Причому, кожен шанс Зеленського має своє ім'я та прізвище.

Перший шанс – Петро Порошенко.

> — У бажанні "порвати" на стадіоні вискочку Зеленського, він забув, що КВН-івський досвід Зеленського – це досвід публічних перемог на сцені. Важливим елементом стратегії таких перемог є вміння знаходити слабкі місця супротивника та бити саме туди. Слабким місцем Порошенка виявилися ті двадцять запитань, які ставив йому на сцені молодий кандидат, відповідей на які він не мав.

Другий шанс президенту, який уже напрікінці 2021 року почав втрачати рейтинг, подарував путін, розв'язавши повномасштабну війну проти нашої країни.

> — Адже тільки ідіот не підтримуватиме президента, який не залишив країну і сказав, що боротиметься до кінця.

З того часу багато чого трапилося. Кожна нова "чарівна кнопка", на яку сподівалися українці -Байрактари, F-16, Хаймарси, контрнаступ Залужного. Вступ в ЕС, прийом до НАТО – не спрацювали. Підтримка почала випаровуватися, а країна – говорити про вибори.

І ось тепер третій шанс Зеленського подарував Трамп.

У багатьох із нас переконують, що Зеленський поїхав на зустріч із Трапом підписати найважливіший договір, але

> 1) — Трамп та його оточення цього не хотіли та спровокували скандал перед камерами.

Мені здається, якщо уважно подивитися всі 50 хвилин зустрічі – а скандал був на останніх 10 хвилинах

2) – то очевидним стає рівно протилежне.

Більше того, слід розглядати навіть не саму зустріч, а те, що їй передувало.

Як то – заява Шмигаля про те, що ми жодного договору не підпишемо без гарантій безпеки. При цьому сам договір – рамковий документ загальними фразами, який не зобов'язує ні до чого жодну із сторін. При цьому, якби хтось комусь і був би винен у цій схемі – так це США Україні, а не навпаки.

Підписання цього договору, з одного боку, абсолютно нічого не змінювало. З іншого боку – воно зафіксувало б ефективний діалог між Україною та США. Навіть підписувати цей договір мали не Трамп та Зеленський, а міністри економіки двох країн. Проте Зеленський наполіг на особистої зустрічі, попросивши Емманюеля Макрона пролобіювати візит. І це означало, що Зеленський мав уявлення навіщо потрібен цей візит. Не заради підписання договору. Мета була іншою.

Протягом усієї зустрічі ні Трамп, ні Венс не реагували на провокативні заяви Зеленського. Провокативність полягала в тому, що до договору він підв'язував гарантії безпеки, яких цей договір не передбачав.

Цей договір складався лише для того, щоб Трамп міг сказати: у мене відкритий ефективний діалог із Зеленським, у США виникають нові інтереси в Україні.

Я не вибілюю Трампа.

Його дрімуча неосвіченість, абсолютна некомпетентність у питаннях міжнародної політики – очевидна. Неможливо підписати мирну угоду з агресором, який ніякого миру не хоче і якому вигідна війна. Це як домовлятися з хижаком, який вже вчепився у здобич. Як вмовляти крокодила, який жере вашу ногу й сподіватися, що він не їстиме другу, тому що насититься першою. Він обов'язково жертиме й другу ногу, коли побачить, що ніяких дій не вживається, щоб дати йому відсіч. У Трамп такого розуміння немає.

За змістом Зеленський говорив цілком справедливі речі, які гарантовано підтримає кожен українець.

Запитання: чи хотів Зеленський підписати цей договір?

Ні, він хотів їм пожертвувати заради скандалу.

А навіщо потрібен був скандал?

Скандал виставив Трампа для всього світу абсолютним ідіотом та соратником путіна.

І тепер будь-яка людина, яка пред'явить (чи то в Україні, чи за її межами) претензії до Зеленського – про недостатню підготовку до війни, про корупцію державного апарату, про неефективне управління військами та провалений контрнаступ, про божевільну бусифікацію замість рекрутингу, про спроби воювати з критиками і політичними опонентами всередині країни – буде звинувачений, що він грає на стороні путіна-Трампа.

— Тепер вони є світовим злом, а Зеленський отримує цей свій третій шанс стати світовим лідером сил добра.

— Тепер Зеленський виходить на світову арену не просто як лідер маленької незалежної країни, яка бореться з агресором за свою свободу.

— Він тепер виходить як лідер демократичного світу, що бореться зі світовим злом, зосередженим як у москві, так і у Вашингтоні.

І Трампа він ставить на розтяжку.

Адже якщо зараз Трамп припинить допомогу Україні – а критично важливою є допомога ракетами Patriot та Himers – він нарветься на критику не лише з боку Європи, а й серед тих, хто підтримує демократів усередині країни. А протести вже розпочалися.

Підтримка Зеленського всередині США – це факт.

Зеленський вже отримав підтримку Європи, за винятком путінських підспівів Орбана та Фіцо.

Впевнений, що Зеленський має власний план.

Мені дуже хотілося б, щоб цей план розглядав варіант, коли ми зможемо перемогти путіна на полі бою. І щоб перемога розглядалася не як вступ до НАТО, не як український прапор над кремлем, не як репарації чи міжнародний суд, не як розвал росії – а як розгром російської армії на фронті. Бо це реалістично і без зайвих ілюзій. Щоб почати заганяти в клітку хижака, потрібно вирвати йому зуби. Зуби у хижака-путіна – його окупаційна армія. А поки що він сильний і наступає – з ним не домовитися.

Ми зробили російську армію другою армією у світі. Тому що армія N1 тепер – українська. Решта всіх армій, включаючи американську, за своїм досвідом і технологічно далеко відстає.

Головним є те, що в сучасній війні головним засобом поразки є не артилерія або танки, а безпілотні системи всіх видів. Більше того, одну перемогу ми зафіксували, але чомусь про неї забули: ми перемогли російський флот у Чорному морі, рештки якого загнано у бухти. Ми знищили російські кораблі безпілотними морськими дронами. Те ж саме починаємо спостерігати на

землі.

Сьогодні ми можемо стати технологічно найрозвиненішою країною у військовий сфері. Але головним чинником є як технології, так і тактичний досвід їх застосування. Бойовий досвід. А сьогодні українці в цьому питанні попереду всіх. Росіяни теж починають їх освоювати, але вони – сторона, що наздоганяє. А в арміях НАТО, куди так прагне Зеленський, цього ще й близько немає. Там відстають як за виробництвом класичним озброєнням, та бойовим досвідом від Росії, так і в частині безпілотних систем.

Саме безпілотним системам необхідно приділити колосальну увагу Зеленському, як і те, що необхідно міняти країну зсередини. Чи є це у планах президента? Не впевнений. Здається план зовсім інший: знову повернути беззаперечну підтримку як в світі, так і в Україні. Але головне питання – для чого?

Чим довше йде війна, тим менше претензій до людини, яка при владі і йти звідти не хоче, ротацію влади не передбачає, наскільки не затягнулася б ця війна. Навіть прийнята Постанова ВР, яка каже, що вибори будуть призначені після того, як буде встановлений "всеохоплюючий, справедливий та сталий мир". Відповідно, доки ми не вийдемо на кордони 1991 року, доки буде існувати такий сусід із ядерною зброєю, жодного "сталого миру" не буде. Це означає, що ми ніколи не зможемо проводити вибори та змінювати владу?

Українцям потрібно зрозуміти для себе:

> — чи ми готові підтримувати президента, інтереси якого збігаються з нашими? А це перемога на фронті.

Або

> — чи ми готові підтримувати президента, мета якого – нескінченна та безконтрольна влада під час війни, яка ніколи не закінчується і який живе за принципом: ніякої критики його і його команди, ніяких дискусій з його точкою зору, ніякої політичної конкуренції з ним і його партією, ніяких звинувачень у корупції і помилках, що привели до загибелі наших людей його державного апарату?

Тому що "переможців" не судять.

***

№ 731

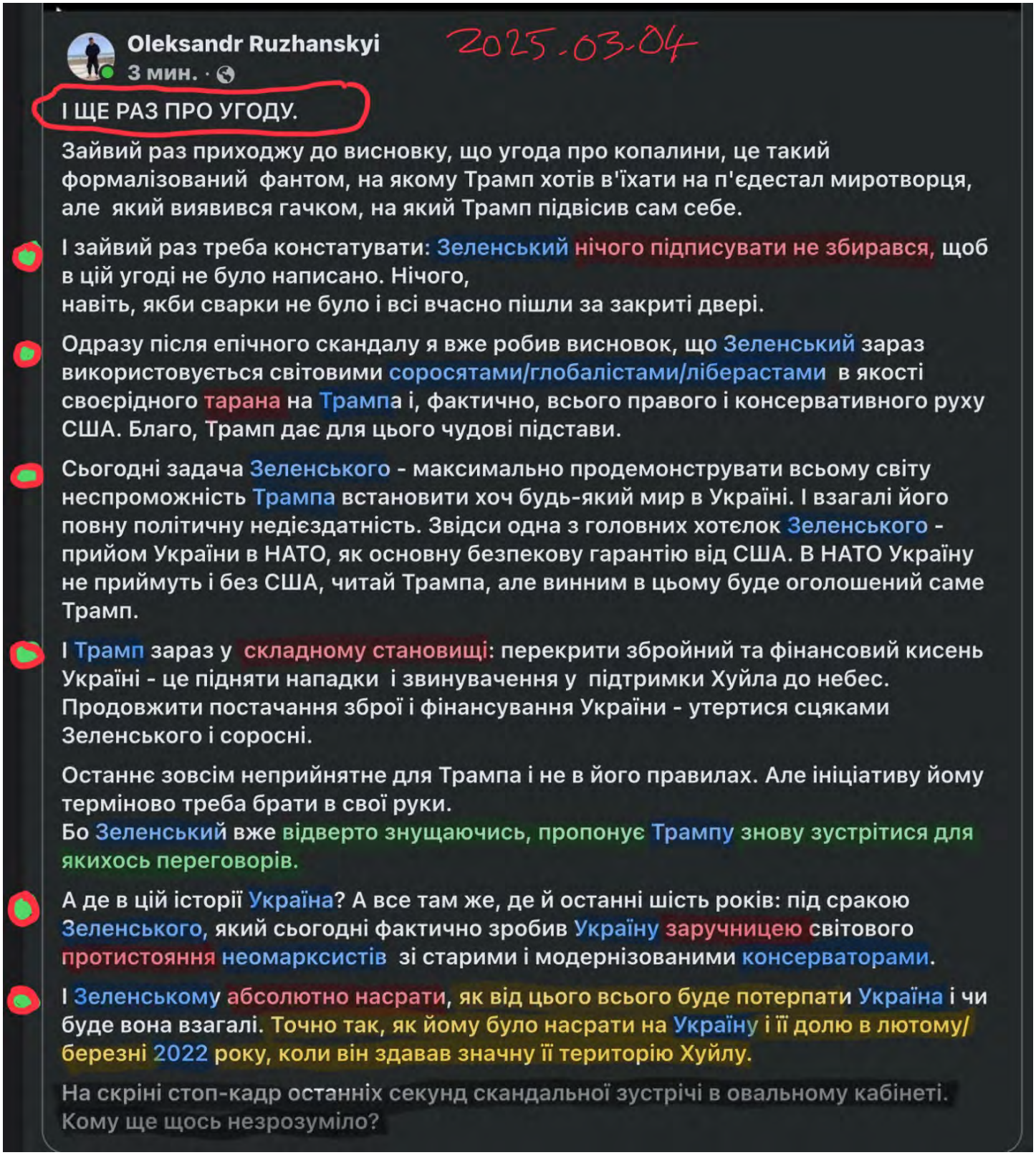

Oleksandr Ruzhanskyi
2025.03.04
3 мин. ·
І ЩЕ РАЗ ПРО УГОДУ.
Зайвий раз приходжу до висновку, що угода про копалини, це такий формалізований фантом, на якому Трамп хотів в'їхати на п'єдестал миротворця, але який виявився гачком, на який Трамп підвісив сам себе.
І зайвий раз треба констатувати: Зеленський нічого підписувати не збирався, щоб в цій угоді не було написано. Нічого,
навіть, якби сварки не було і всі вчасно пішли за закриті двері.
Одразу після епічного скандалу я вже робив висновок, що Зеленський зараз використовується світовими соросятами/глобалістами/ліберастами в якості своєрідного тарана на Трампа і, фактично, всього правого і консервативного руху США. Благо, Трамп дає для цього чудові підстави.
Сьогодні задача Зеленського - максимально продемонструвати всьому світу неспроможність Трампа встановити хоч будь-який мир в Україні. І взагалі його повну політичну недієздатність. Звідси одна з головних хотєлок Зеленського - прийом України в НАТО, як основну безпекову гарантію від США. В НАТО Україну не приймуть і без США, читай Трампа, але винним в цьому буде оголошений саме Трамп.
І Трамп зараз у складному становищі: перекрити збройний та фінансовий кисень Україні - це підняти нападки і звинувачення у підтримки Хуйла до небес. Продовжити постачання зброї і фінансування України - утертися сцяками Зеленського і соросні.
Останнє зовсім неприйнятне для Трампа і не в його правилах. Але ініціативу йому терміново треба брати в свої руки.
Бо Зеленський вже відверто знущаючись, пропонує Трампу знову зустрітися для якихось переговорів.
А де в цій історії Україна? А все там же, де й останні шість років: під сракою Зеленського, який сьогодні фактично зробив Україну заручницею світового протистояння неомарксистів зі старими і модернізованими консерваторами.
І Зеленському абсолютно насрати, як від цього всього буде потерпати Україна і чи буде вона взагалі. Точно так, як йому було насрати на Україну і її долю в лютому/березні 2022 року, коли він здавав значну її територію Хуйлу.
На скріні стоп-кадр останніх секунд скандальної зустрічі в овальному кабінеті.
Кому ще щось незрозуміло?

Рис1

Oleksandr Ruzhanskyi
10 ч. ·
2025-03-03
Дональд Фредович, тут Володька Кокосовий, тойво, переймається, як ти і каже, що один раз - не підарас. Вобчем, пропонує знову зустрітися, щось перетерти. Тепер вже точно, точно для конструктивного діалогу, сука, блять©.
DW українською · Стежити
5 год ·
Володимир Зеленський готовий знову зустрітися з Дональдом Трампом, якщо той запросить його "для конструктивного діалогу, для вирішення реальних проблем, для серйозних питань і реальних, рішучих дій і відповідей".
"Ми гідні рівноправного діалогу", - наголосив президент України в коментарі Bloomberg.
Зеленський зауважив, що їхня публічна суперечка не було корисною ні для США, ні для Україну. "Я переконаний, що ця ситуація пройде і попереду важливіші речі", - додав він.

Рис2

Рис3

***

№ 732

Глобальний світ оновлюється – ідеї націоналізму також

2025-02-28

АНДРІЙ ОМЕЛЬЯНЧУК, ДЛЯ “ХВИЛІ”

Упродовж двох десятиліть після завершення Холодної війни *глобалізм* поступово витісняв *націоналізм*.

Однак на початку 2010-х років почалося глибоке зрушення.

1. Глобальні зрушення після Холодної війни

Протягом двох десятиліть після завершення Холодної війни глобалізм поступово витісняв націоналізм. Водночас складні мережеві системи – інституційні, фінансові та технологічні – затьмарювали роль окремої особи в політиці. Ліберальна демократія, яку багато хто сприймав як незаперечний глобальний стандарт, зміцнювала позиції, а інтеграційні процеси прискорювалися.

Однак на початку 2010-х років розпочався глибокий зсув. Використовуючи інструменти нового століття – соціальні мережі, цифрову пропаганду та економічний вплив, – група харизматичних лідерів відродила архетипи минулого: сильного правителя, великої нації, гордої цивілізації *(пригадаємо промову Гітлера “Бог живе тільки в гордих серцях”)*.

2. Початок націоналістичної хвилі

Такі зрушення почалися, ймовірно, в Росії. У 2012 році Володимир Путін завершив короткий експеримент, під час якого відійшов від президентської посади, передавши владу лояльному союзнику, а сам зайняв пост прем'єр-міністра. Повернувшись у президентське крісло, він почав зміцнювати свою особисту владу, знищуючи опозицію та відновлюючи концепцію "російського світу", прагнучи повернути статус великої держави, втрачений після розпаду СРСР. Головним завданням для Путіна стало протистояння США та їхнім союзникам, які, на його думку, прагнули зберегти однополярний світ.

Два роки потому Сі Цзіньпін очолив Китай, маючи аналогічні цілі, але з набагато більшими можливостями. Його бачення було амбітним: перетворення Китаю на домінуючу силу XXI століття, економічно та технологічно незалежну від Заходу. Його політика "Один пояс, один шлях" мала на меті створення глобальної мережі китайського впливу. І об'єктивна оцінка міжнародної ситуації початку 2010-х років свідчила про реальне формування "Геополітичного трикутника", де основними полюсами виступали США, Китай та Росія.

Проте, у 2014 році Нарендра Моді, людина з грандіозними для Індії амбіціями, піднявся до посади прем'єр-міністра і утвердив індуїстський націоналізм як домінуючу ідеологію країни. Того ж року Реджеп Тайіп Ердоган, який вже понад десять років керував Туреччиною як прем'єр-міністр, став її президентом, швидко трансформувавши демократичну систему в автократичний режим.

3. Трамп як символ нової епохи

Однак найважливішим моментом цього розвитку подій стало обрання у 2016 році Дональда Трампа президентом США. Його гасла "Make America Great Again" та "America First" відображали популістський, націоналістичний, антиглобалістський дух, який поступово наростав як на Заході, так і за його межами.

Попри те, що перемога Джо Байдена у 2020 році сприймалася як відновлення попереднього курсу, повернення Трампа на політичну арену свідчить про інше: саме Байден виглядає як відхилення від нового тренду, тоді як Трамп і його аналоги задають глобальний порядок денний.

4. Новий порядок сильних лідерів

Ці політичні діячі нехтують міжнародними правилами, альянсами та багатосторонніми форумами. Вони апелюють до величі своїх націй, стверджуючи про майже містичний мандат на правління. Попри радикальні зміни у їхніх програмах, їхні стратегії ґрунтуються на консервативних

тенденціях, звертаючись до широких мас, які прагнуть традицій та національної ідентичності.

У певному сенсі їхні ідеї перегукуються з теорією “зіткнення цивілізацій”, яку Самуель ***Гантінгтон*** сформулював у 1990-х роках, передбачаючи конфлікти між різними культурними світами після завершення Холодної війни. Однак цей процес відбувається радше у формі риторичних маніпуляцій, аніж справжнього глобального протистояння.

Водночас Кремль використовує концепцію “***цивілізаційної держави***”, щоб виправдати свої імперські амбіції в Білорусі та Україні. Моді називає демократію “кровоносною системою індійської цивілізації”. Ердоган наголошує на завойовницькому характері турецької історії. Сі Цзіньпін заявляє, що Китай – це “єдина велика безперервна цивілізація у формі держави”.

5. Вплив Трампа на глобальний порядок

Якщо Трамп повернеться у Білий дім, стане очевидним, що концепція єдиного “Західного світу” ще більше втратить актуальність. Європі доведеться самостійно відновлювати ослаблений міжнародний порядок, адже вона не має власної армії чи централізованої військової сили.

6. Перспективи глобального конфлікту

Сучасний міжнародний порядок нагадує не чітко структуровану систему, а швидше мережу нестабільних, транзакційних відносин. При цьому геополітичні ризики постійно зростають. Війна в Україні стала знаковим моментом: Путін спробував змінити кордони силою, що порушило усталені принципи безпеки в Європі. І якщо наша країна зазнає поразки, це викличе хвилю занепокоєння у країнах Східної Європи, які можуть втягнутися у війну. В цьому випадку навіть США не зможуть залишитися осторонь.

З іншого боку, Трамп має шанс покращити міжнародну ситуацію, якщо зосередиться на дипломатичному балансуванні. Його підхід не передбачає системної роботи через міжнародні організації, натомість він може використати більш гнучку стратегію переговорів.

Висновки

Світовий порядок змінюється, і головну роль у цьому процесі відіграють ***націоналістично налаштовані лідери***.

Вони нехтують правилами, встановленими після Холодної війни, і формують нову реальність, де головними стають не глобальні альянси, а сильні держави

та їхні харизматичні керівники. Чи приведе це до нової хвилі глобальних конфліктів, чи до більш гнучкої системи балансування – залежить від подальших політичних кроків, зокрема від майбутнього правління Трампа та його міжнародних суперників.

Щоб цей процес не перетворився на хаотичний занепад, необхідні розсудливі дипломатичні маневри та розуміння, що навіть в умовах багатополярного світу можлива стабільність через виважені компроміси. Американська влада, якщо хоче зберегти своє глобальне лідерство, має сприяти діалогу та взаєморозумінню, а не загостренню конфліктів.

***

№ 733-1

Огляд… У зв'язку з очевидними змінами на Торецькому та Краматорському напрямках, сьогодні ми їх й розглянемо

2025-02-16

Машовец

Судячи з усього, російське командування всерйоз замислюється над подальшою долею Краматорсько-Слов'янською агломерацією. Але, очевидно, для того, щоб «перейти до цього питання»,

ворог повинен спочатку вирішити дві «попередні» проблеми:

(1) - Дійти до Сіверського Дінця в районі Лиману (по дорозі, бажано, ліквідувавши Сіверський плацдарм ЗСУ)

(2) - І «взяти» Костянтинівку

Тільки після цього можна серйозно обговорювати перспективи і можливості противника, щодо штурму і захоплення вищевказаної агломерації. Поки що, на даний момент, російські війська, скажімо так, досить далекі навіть від досягнення цих передумов. Разом з тим, зміст останнього перегрупування військ противника на згаданих напрямках та низка його дій там же, свідчать про те, що його командування все ж-таки «думає» над цим питанням.

Розглянемо по порядку...

- Я вже писав, що присутність на Новопавлівському напрямку, як би у "автономному режимі", цілої загальновійськової армії (ЗВА) зі складу угруповання військ (УВ) противника "Юг" (мається на увазі 8-а ЗВА), очевидно, рано чи пізно повинна була закінчиться і УВ "Юг", так чи інакше, буде зведена разом, в своєму "штатному" складі – 3-а, 8-а і 51-а ЗВА.

До недавнього часу перша та друга все ще перебували у складі УВ «Юг», хоча друга діяла окремо, між УВ «Центр» і «Восток» на Курахівському напрямку. У свою чергу, 51-ша ЗВА (так, це колишній 1-й армійський корпус «НМ ДНР») значилася у складіУВ «Центр», але діяла головними силами на Торецькому напрямку, що примикає до зони відповідальності УВ «Юг». І наскільки я розумію, російське командування таки нарешті вирішило зараз остаточно їх звести разом, мабуть, переводячи Торецький напрямок у зону відповідальності УВ "Юг" (переведення 51-ї ЗВА з УВ "Центр" до складу УВ "Юг", я думаю, питання - майже вирішене).

Війська цього угруповання, очевидно, отримають (а точніше, вже отримали) 3 оперативно-тактичні напрямки в зоні своєї відповідальності - Сіверський і Краматорський (3-тя ЗВА, посилена угрупуванням повітряно-десантних військ / пдв), Торецький (51-ша ЗВА) і тепер, в смузі 51-ї ЗВА з півдня, з Новопавлівського (колишнього Курахівського) напрямку, перегрупована 8-ма ЗВА, що складається з двох мотострілецьких дивізій (мсд) - 20-ї і 150-ї мсд.

Фактично 8-а ЗВА зайняла смугу між Торецьким та Покровським напрямками, де раніше діяли війська 51-ї та 41-ї ОА зі складу УВ «Ценр» та сформувала лівий (південний) фланг усього оперативного угруповання військ противника (УВ «Юг»), що діяло та продовжує діяти на Краматорському напрямку.

Так, шановні читачі, тепер всі російські війська, що діють на південь від Сіверського Дінця, на Краматорському напрямку (Сіверский, по суті, Краматорський і Торецький напрямки), фактично будуть об'єднані під єдиним командуванням УВ «Юг». Більш того, як на мене, перегрупування військ 8-ї ЗВА безпосередньо в зону 51-ї ОА дозволяє говорити про формування ще одного оперативно-тактичного напрямку - Костянтинівського, в зоні відповідальності УВ "Юг".

Сенс всіх цих перегрупувань стає зрозумілим, якщо, крім цих переміщень, згадати події, що відбулися останнім часом на цих напрямках.

Для тих, хто забув, нагадаю...

(1) - На Краматорському напрямку ворог мав успіх у Часовому Яру, наступаючи одночасно у його північній та центральній частинах, а також на південь від міста.

(2) - На Торецькому напрямку війська противника, на даний момент, за винятком низки кварталів у північній частині Торецька, а також у селищах Забалка, Кримське, Дачне практично взяли під свій контроль більшу частину міста

(3) - І найголовніше – вони прорвалися з Воздвиженки на північ, до розв'язки на дорозі Покровськ-Бахмут, перерізавши її таким чином і зайняли хутір Баранівка.

Що це означає разом?

Саме так, складаються досить зручні "стартові" умови для прориву противника на Костянтинівку, як з півдня (з боку Торецька), так і з північного сходу (з боку Часового Яру). Більш того, 8-а ЗВА, розгорнута між Торецьком і Покровським напрямком (про це нижче), в разі її просування на північ може взагалі обійти Костянтинівку із заходу.

Тобто ворог отримав дуже хороші "початкові" позиції для досягнення однієї з "попередніх" умов щодо подальшого захоплення Краматорсько-Слов'янської агломерації - можливості почати штурм і захоплення Костянтинівки. Тому не варто розглядати перегрупування 8-ї ЗВА противника з колишнього Курахівського напрямку, як «випадковий збіг обставин» (якого, за великим рахунком, просто не буває на війні).

Ця армія противника з'явилася тут не тільки тому, що їй стало «тісно» на Новопавлівському напрямку (хоча це теж ...).

> - Тепер давайте розглянемо "новачків" більш уважно і детально, а також заглибимося в те, де вони були розгорнуті і з якими можливими цілями...

8-ма ЗВА прибула на новий напрямок у складі своїх двох штатних мотострілецьких дивізій - 20-ї мотострілецької дивізії та 150-ї мотострілецької дивізії. Обидві дивізії безпосередньо на цьому напрямку зараз діють, скажімо так, в скороченому складі - одна складається з трьох мотострілецьких полків, інша - з двох мотострілецьких полків і одного танкового полку.

Зокрема, 20-та мотострілецька дивізія - 242-й, 255-й і 33-й мотострілецькі полки, а 150-а мотострілецька дивізія - 102-й, 103-й мотострілецький полк, а також 163-й танковий полк. Так, ви не помиляєтеся, 150-а мотострілецька дивізія - це та сама "Ідрицька", "прапор над Рейхстагом", "посилена і експериментальна" (2 мотострілецьких полку + 2 танкових полку, замість звичайних 3-х мотострілецьких полків + 1 танковий полк). Але приїхали вони з Новопавлівського напрямку саме в такому складі через те, що кожна з дивізій свого часу перекинула по танковому полк в смугу 3-ї ЗВА (10-й і 68-й танкові полки відповідно), якій власних танків просто не вистачало...

Куди вони були спрямовані?

Скажімо так, за певною інформацією, 20-та мсд розгорнулася у напрямку Воздвиженка – Нова Полтавка та Баранівка – Тарасівка. Очевидно, що разом з нею діятимуть підрозділи 5-ї окремої мотострілецької бригади(омсбр), з 51-ї ЗВА та пара "мотострілецьких полків територіальних військ" зі складу цієї ж армії.

Своєю чергою, 150-та мсд начебто прибула на Торецький напрямок і збирається прориватися з міста на Клебан-Бик та Плещіївку. Дивізію, очевидно, підтримуватимуть підрозділи 9-ї та 132-ї омсбр 51-ї ЗВА.

Таким чином, стає зрозумілим «загальний задум» щодо найближчого завдання 8-ї загальновійськової армії. Його сенсом, очевидно, є охоплення з флангів тактичної групи Збройних сил України, яка обороняється на південь від Костянтинівки, між Олександрополем та Тарасівкою. Противник явно має намір домогтися її оточення і розгрому, а в разі неспроможності цього досягнути - витіснити її з району на південь від Костянтинівки у північно-західному напрямку під загрозою оточення...

Я думаю, що кінцева мета цих дій – це двосторонній прорив (як з південного заходу, так і з південного сходу) в район Степанівка – Берестоk – Плещіївка – Яблунівка (8-а ЗВА, разом із 51-ю ЗВА). Після цього послідує одночасний штурм Костянтинівки, як з цього району, так і з напрямку Часового Яру (вступлять 3-тя ЗВА + пдв).

У контексті всього вищесказаного важливо також розуміти, що буде з сусідньою 51-ю ЗВА противника, оскільки, очевидно, штурмувати Костянтинівку, якщо що, вони будуть разом з 8-ю ЗВА...

На даний момент 51-ша ЗВА діє на Торецькому (і, відповідно, на новому Костянтинівському) напрямку всього трьома своїми мотострілецькими бригадами - 5-ї, 9-ї та 132-ї омсбр. Ще дві – 110-та та 114-та омсбр, займаються витісненням ЗСУ із "залишків" Курахівського плацдарму "глибоко на південь", а «іменна» 1-ша "слов'янська" омсбр, вочевидь, виведена у резерв.

Однак, судячи з усього, після ліквідації згаданих "залишків" (а після взяття Андріївки ворогом це явно - не за горами) 110-та та 114-та омсбр, швидше за все, приєднаються до основних сил 51-ї ЗВА на Торецькому напрямку (або, безпосередньо на Костянтиновському, на ділянці 5-ї омсбр).

Наскільки я розумію, обидві мотострілецькі дивізії 8-ї ЗВА до переведення в зону відповідальності УВ "ЮГ", десь протягом 2-х місяців, інтенсивно поповнювалися особовим складом та технікою. І хоча обидві вони, очевидно, діятимуть кожна без одного танкового полку, чисельність кожної з них цілком може коливатися в межах 7-8 тисяч (з урахуванням того, що кожна з них явно притягла із собою артилерійський полк з півдня).

Крім того, цілком можливо, що 68-й танковий полк 150-ї мсд може бути повернутий до складу дивізії з 3-ї ЗВА і діятиме в напрямку Плещіївки разом зі 102-м мсп або 103-м мсп.

Підведемо підсумки

Скоріш за все, російське командування має на меті найближчим часом організувати та провести якісь інтенсивні наступальні дії щодо Костянтинівки, маючи "на увазі" деякі свої подальші дії в бік Краматорська та Слов'янська.

Але, очевидно також, що прорив й послідуюче «взяття» Костянтинівки зажадає зусиль не тільки 8-ї ЗВА противника, але і його 51-ї і 3-ї ЗВА + більшої частини повітряно-десантного угруповання, що діє в смузі 3-ї ЗВА (98-а і 106-а повітряно-десантні дивізії).

Іншими словами, для того, щоб приступити безпосередньо до взяття Костянтинівки, противнику потрібно буде зробити 2 речі:

(1) - «захопити» Часів Яр і вийти на північно-східну околицю Костянтинівки

(2) - зайняти досить велику територію на захід від Торецька і на південь від Костянтинівки (тобто дійти до району, про який я згадував вище).

Як на мене, 8-а ЗВА противника приїхала "з півдня" для участі саме в цьому перфомансі.

Однак нагадаю, що в тому, що стосується Краматорська і Слов'янська, то захоплення власне Костянтинівки – це лише одна з двох обов'язкових передумов. Друга – безпосередньо пов'язана з Лиманським і Сіверським напрямками, про які ми поговоримо наступного разу, якщо на інших напрямках найближчим часом не станеться нічого екстраординарного.

***

№ 733-2

Огляд…

2025-03-02

Машовец

Командування угруповання військ (УВ) противника "Восток", очевидно, найближчим часом намагатиметься організувати прорив до села Комар на Великомихайлівському напрямку та вихід на оперативні тили угруповання Збройних Сил України, яке веде важкі оборонні бої на Новопавлівському напрямку.

Я вже писав, що це один з найбільш ймовірних намірів (планів) ворожого командування в ряду того, що воно планує найближчим часом у всій

Південній операційній зоні. А судячи з реальних дій російських військ у смугах їх 5-ї та 36-ї загальновійськових армій (ЗВА), це досить близько до реальності. Тому, думаю, варто більш предметно розібратися в тому, що відбувається на Великомихайлівському напрямку і, частково, на сусідньому Новопавлівському напрямку.

1. Для початку розберемося зі складом сил і засобів противника.

Основу ударного угруповання УВ «Восток», яке на даний момент веде наступ на Великомихайлівському напрямку, складають війська (сили) двох його загальновійськових армій - 5-ї та 36-ї ЗВА

(1) - 5-та ЗВА діє силами 127-ї мотострілецької дивізії (мсд), яка розгорнута у складі всіх своїх 4 «лінійних» полків — 3 мотострілецьких полка (мсп) та одного танкового полку (тп) — 114-го, 143-го, 394-го мсп + 218-го тп. А також, силами 60-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр).

(2) - Своєю чергою, 36-та ЗВА діє силами двох бригад – однієї мотострілецької бригади (37-ма омсбр) та однієї танкової бригади (5-та отбр).

(3) - Крім цих сил і засобів, на цьому напрямку також діють підрозділи двох бригад морської піхоти (обр МП) - 40-ї обр МП (Тихоокеанський флот) і 336-ї обр МП (Балтійський флот)

(4) - Також у смугах вищезазначених армій розгорнутий своєрідний «набір» приданих сил та засобів противника. Наприклад, частина сил 34-ї омсбр (зі складу 49-ї ЗВА), кілька (до трьох) стрілецьких полків (сп) «мобілізаційного резерву» колишньої «днр», бригада спеціального призначення (14-та обр СпП) та низка частин і з'єднань зі складу «армійських комплектів» обох загальновійськових армій...

Також слід зазначити, що до складу сил і засобів УВ "Восток" входить ряд формувань, які діють на сусідніх (суміжних) напрямках - 35-а ЗВА (частина сил 38-ї та 64-ї омсбр, 69-ї окремої бригади прикриття\обрп), що розгорнута на Гуляйпільскому напрямку, та 57-ма омсбр (з 5-ї ОА), яка була перекинута на Новопавлівський (колишній Курахівський) напрямок.

Очевидно, що сили та засоби, що діють у південному секторі Новопавлівського напрямку, разом із 57-ю омсбр, зі складу 29-ї ЗВА (36-а омсбр), а також 39-а омсбр та зведена тактична група 18-ї кулеметно-артилерійської дивізії (кулад), зі складу 68-го армійського корпусу (АК), також підпорядковані командуванню УВ «Восток».

За різними оцінками, ударна оперативно-тактична група, яка веде зараз наступ на Великомихайлівському напрямку (в основному це війська саме 5-ї та 36-ї ЗВА), за винятком 35-ї ЗВА та Новопавлівського напрямку,

нараховують:

(1) - особового складу - до 49-50 тисяч

(2) - танків - до 275-280 одиниць

(3) - бойових броньованих машин (ББМ), у тому числі тягачів типу МТ-ЛБ та бронеавтомобілів – близько 625-630 одиниць

(4) - ствольної артилерія, в тому числі 120-мм мінометів - близько 350-360 "стволів"

(5) - реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) - до 80-85 мобільних пускових установок (ПУ)

(6) - Ну і на цьому ж напрямку знаходиться підрозділ Ракетних військ (РВ), на озброєнні якого знаходиться приблизно від 6-и до 8-и пускових установок оперативно-тактичного ракетного комплексу (ОТРК)

Відразу хочу попередити, що ці дані, скажімо так, «не зовсім свіжі» (їм не менше 2-3-х місяців) і вони не враховують втрати, понесені силами і засобами УВ «Восток» в боях за Велику Новосілку, а також в попередній період. Швидше за все, що стосується танків і бойових броньованих машин, то ці цифри завищені. Також, особового складу може бути значно менше.

Крім того, слід мати на увазі, що згадані вище частини та з'єднання противника не завжди діють у повному складі. Ситуація на кшталт «без одного-двох батальйонів» - аж ніяк не рідкість для цього напрямку.

2. Тепер про поточну ситуацію, основні напрямки та ділянки, де противник виявляє значну активність.

На даний момент загальний сенс наступу цього угруповання полягає в поступальному просуванні з півдня на північ і північний захід, уздовж обох берегів (західного і східного) річки Мокрі Яли.

Зокрема:

(1) - Передові підрозділи 127-ї мсд 5-ї ЗВА, зайнявши в попередні кілька днів населений пункт Бурлацьке, ведуть наступ у напрямку села Шевченко та на північ, у напрямку села Веселе. Також підрозділи 127-ї мсд ведуть наступ у напрямку Привільного та Вільного Поля. Їх найближче завдання очевидне - повністю зайняти район Шевченко

- Бурлацьке - Привільне - Вільне Поле і вийти на рубіж Шевченко - Дніпроенергія по західному берегу річки Мокрі Яли.

(2) - Своєю чергою, передові підрозділи 37-ї омсбр (очевидно, за підтримки 5-ї отбр), а також 40-ї та 336-ї обр МП продовжують досить результативно просуватися вздовж східного берега, у напрямку Дніпроенергії з боку Новоочеретувате та Роздольного. Їм вдалося зайняти саме село Новоочеретувате і «зав'язати» бої за Скудне.

У той же час, що характерно, командування УВ «Восток», очевидно, притримує частину своїх сил і засобів, мабуть, маючи на увазі їх подальше введення в бій, як «ешелон розвитку успіху». Зокрема, це стосується частини сил 60-ї омсбр та 5-ї отбр, а можливо і 34-ї омсбр.

Тож, враховуючи ситуацію на сусідньому Новопавлівському напрямку, де війська УВ «Центр» намагаються просунутися вперед (частина сил 51-ї ЗВА - 110-ї та 114-ї омсбр, головні сили 90-ї тд), а також спроби наступу військ правого флангу самого УВ «Восток», суть задуму противника стає цілком зрозумілою - прорватися основними силами УВ «Восток» на трасу Запоріжжя-Донецьк (десь на ділянці Піддубне-Комар) і таким чином «згорнути» оборону ЗСУ на всьому південному секторі Новопавлівського напрямку (тобто перед фронтом своїх 36-ї, 39-ї та 57-ї омсбр, що діють на південь від річки Вовча), перерізавши низку ключових комунікацій, за допомогою яких здійснюється матеріально-технічне забезпечення (МТЗ) українських підрозділів, що протистоять їм. Адже, протягом 3-5-и крайніх діб у цих смугах противник не має суттєвого просування, не дивлячись на те, що він веде запеклі бої в районі Преображенки та Андріївки.

За великим рахунком, це цілком зрозуміле і очевидне бажання ворожого командування. Питання в іншому – для того, аби здійснити "ривок до дороги" (від передових позицій противника в районі Новоочеретувате до найближчої її ділянки в районі Одрадне близько 8,5 км, від Роздольного ще ближче), очевидно, противнику доведеться наступати на досить ШИРОКОМУ фронту. Це означає необхідність ввесстти у бій не тільки ті самі "притримані" резерви, а й ряд ДОДАТКОВИХ сил і засобів. Причому, зробити це доведеться виключно у секторі УВ «Восток».

Так, в цьому випадку можливе перенесення "основних зусиль" із смуги 5-ї ЗВА (де, на даний момент, вони докладаються командуванням УВ "Восток") в смугу 36-ї ЗВА і звуження "розмаху охвату" від Комара до Богатиря і Одрадного. Але в такому випадку саме «охоплення» може знову не спрацювати. Збройні Сили України знову отримають шанс "випрямити" лінію фронту і противник знову буде вимушений зупинитися, як під Покровськом. Гадаю, саме тому командування противника й досі продовжує плекати надію саме на такі, відчутно більші "розмах і глибину", бо розуміє, що невеликі

(тактичні) охоплення та обходи окремих сіл та ділянок НЕ приносять йому радикального "перелому".

У цьому сенсі наступ УВ «Восток» з півдня на північ та дії частини сил 51-ї ЗВА разом із 90-ю тд на Новпавлівському напрямку є скоординованою черговою спробою «оточити та обійти з флангів» все наше угруповання, яке обороняється по обох берегах річки Вовча (від Преображенки до Дніпроенергії).

При цьому також слід пам'ятати, що:

(1) - На Покровському напрямку ворог, очевидно, "забуксував"

(2) - Наступ на Костянтинівку (Краматорський, Торецький та Костянтинівський напрямки), який він готує, теж поки що не перейшов в активну фазу, з низки причин, хоча ворог розгорнув там 8-му ЗВА.

(3) - На Куп'янському та Лиманському напрямках, очевидно, УВ «Запад» та «Север», м'яко кажучи, також вибилися з графіка. Хоча їм вдалося перетнути Оскіл і закріпитися на плацдармах на північ від міста.

(4) - «Звільнення» Курської області хоча й продовжується, але триває із певними труднощами...

Тому, тут дуже доречно згадати про стан стратегічних резервів російської армії.

Особливо в контексті того, що вона збирається робити навесні та влітку 2025 року.

І це, ПОКИ ЩО, без урахування того, що збирається робити українська армія...

***

№ 733-3

Огляд… Сьогодні він буде коротким, з декількох напрямків

2025-03-04

Машовец

1.

На Куп'янському напрямку, судячи з усього, командування 1-ї танкової армії (ТА) противника і всього угруповання військ (УВ) «Запад»,

розуміючи, що вся операція на суміжному фланзі з УВ «Север» значно вибивається з графіка, активізували свої зусилля на південь від Куп'янська.

Зокрема, передові частини 2-ї «таманской» мотострілецької дивізії (мсд), ймовірно зі складу її 1-го мотострілецького (мсп) та 1-го танкового (тп) полків, провели серію атак у напрямку Кругляківка - Загризове, вздовж річки Оскіл. В результаті вони просунулися на захід та схід від села Загризове на глибину близько 1,5 км.

Сенс цих дій зрозумілий. Очевидно, що в рамках дій з ліквідації "відрізаної" частини нашого оперативного плацдарму на східному березі Оскілу, які, ймовірно, передбачають і захоплення самого Куп'янська, противник мусить створити плацдарм достатньої тактичної глибини не тільки на північ від міста, а й на південь від нього.

Поки що війська 1-ї ТА противника не можуть наблизитися до виконання цього завдання, адже ширина їхнього прориву до річки Оскіл на південь від міста в районі села Кругляківка по фронту не перевищує 6 км по прямій лінії.

Зрозуміло, що вся ця смуга прострілюється і пробивається з обох флангів досить широким спектром засобів ураження, не кажучи вже про безпілотники. Тому в таких умовах підтягування до річки і концентрація там якихось значних сил для прориву на протилежний берег Осколу, особливо з важким інженерним обладнанням, необхідним для переправи через водну перешкоду - це, скажімо так, дуже спірне заняття, з точки зору шансів на успіх.

Тому, очевидно, що противнику необхідно розширювати свій прорив до річки південніше міста. Що, власне, і є тим, що зараз турбує 1-шу ТА противника. Імовірно, у цьому контексті противник найближчим часом активізується не лише вздовж річки, а й на флангах цього клину, можливо, із залученням 15-го мсп зі складу тієї ж 2-ї мсд, частини сил 47-ї танкової дивізії (тд) та 27-ї окремої мотострілецької бригади (омсбр).

2.

На Торецькому та Костянтинівському напрямках, за інсайдерською інформацією "з місця", нарешті почали фіксувати підрозділи 150-ї мсд (на Торецькому напрямку) та 20-ї мсд (на Костянтиновському напрямку) зі складу 8-ї загальновійськової армії (ЗВА), перегрупованої сюди з півдня.

Зокрема:

(1) - У районі Торецька в бій вже введено щонайменше 2 батальйони зі складу 103-го мсп 150-ї мсд, до двох танкових рот зі складу 163-го тп

(2) - Там же фіксується висування одного з батальйонів 102-го мсп 150-ї мсд у "першу лінію", на цьому ж напрямку активно діють розвідувальна та штурмові роти 102-го мсп.

(3) - У напрямку Воздвиженка - Тарасівка фіксуються підрозділи 242-го мсп зі складу 20-ї мсд (також, десь до 2-х батальйонів), підтягується 33-й мсп.

(4) - Можливо, найближчим часом до батальйону 255-го мсп тієї ж 20-ї мсд буде введено в бій у напрямку Єлизаветівки або в напрямку нещодавно відбитої ЗСУ дорожньої розв'язки на трасі Покровськ-Бахмут.

Чесно кажучи, у зв'язку з цим у мене було дещо інше уявлення про початок «наступальної операції» противника в напрямку Костянтинівки, де головним «актором» якраз мала стати 8-ма ЗВА з двома, нібито повнокровними мотострілецькими дивізіями у своєму складі.

Згідно з класичними канонами, командування противника повинно було приховано ПОВНІСТЮ ЗОСЕРЕДИТИ з'єднання армії в якихось заздалегідь обраних районах, в максимально можливому складі і почати раптовий КОНЦЕНТРОВАНИЙ наступ усіма зосередженими силами.

Натомість ми спостерігаємо ПОСТУПОВЕ введення у бій частин та з'єднань армії у бій, у режимі «побатальйонно».

Образно кажучи, «по чайній ложці на годину». Але, таким чином, підготовлена оборона противника явно не прориватеться.

Чому так відбувається – питання риторичне.

Хоча, звичайно, можу допустити відразу кілька причин:

(1) - Командування противника вирішило вводити в бій 8-му ЗВА поетапно, вважаючи, що для прориву оборони ЗСУ на цих напрямках вистачить лише частини (меншої) її сил (військ). А більшу її частину доцільніше буде використати після цього, у глибині оборони Збройних Сил України для максимально глибокого та швидкого просування.

(2) - Рівень боєздатності (в тому числі ступінь укомплектованості особовим складом та озброєнням) частин та з'єднань 51-ї ЗВА, які, за ідеєю, мали б забезпечити введення 8-ї ЗВА в бій, настільки низький, що 8-а ЗВА змушена сама займатися цим питанням, виділяючи для цього окремі частини та підрозділи зі свого складу. Це цілком може бути так, оскільки 51-ша ЗВА противника (5-та, 9-та, 132-га омсбр), в смузі якої й повинні вводитися у бій полки та дивізії 8-ї ЗВА, вже

кілька місяців веде важкі наступальні бої в районі Торецька та Воздвиженки, звичайно ж, зазнаючи при цьому значних втрат.

(3) - Ну і найменш ймовірна причина полягає в тому, що 8-ма ЗВА банально "ротує" 51-у ЗВА, яка вже встигла "зточити" свої бригади в 4-місячних боях за Торецьк і в районі Воздвиженки. В такому разі, можливо допустити, що ніякого "глибокого" наступу на Костянтинівку противник поки що не планує й поступове (частинами) введення у бій з'єднань 8-й ЗВА є цілком логічним.

Але це, на мій погляд, не відповідає дійсності, тобто не узгоджується із логікою розвитку загальної оперативної обстановки на 3-х суміжних операційних напрямках - Краматорському, Торецькому і власне Костянтинівському. Як мінімум, той факт, що армії УВ противника «Юг» нарешті «зібралися до купи», причому саме на цих напрямках, говорить про протилежне. Вони явно діють в рамках якогось спільного плану.

У зв'язку з цим вороже командування, очевидно, виношує цілком "читабельний" план - спочатку одночасно прорватися на Костянтинівку і Дружківку, як з півдня, так і з південного сходу, (з боку Торецька і Воздвиженки), так і з північного сходу (з боку Часового Яру), а потім вийти на Краматорськ з півдня, і на Слов'янськ силами 20-ї і 25-ї ЗВА УВ "Запад", через Лиман.

- Ще однією причиною такого дивного способу вводу в бій частин і підрозділів 8-ї ЗВА може бути банальне спізнення, через цілий ряд причин, її командування з їх концентрацією і розгортанням.

При цьому всі плани і графіки «летять до біса», а тому сили і засоби армії вводяться в бій поспіхом, у міру надходження в нові райони свого бойового призначення. Особливо тоді, коли ціла орда «верхніх» полководців із великими зірками кричить і тупотить смугастими ногами, вимагаючи результату «тут і зараз», а політичне керівництво, при цьому, виявляє нетерпіння. Тут мимоволі поженеш всіх і відразу, хто приїжджає прямо «з коліс» в бій...

Подивимося, як все це буде відбуватися на цих напрямках далі. Поки що, починаючи з 1-го березня, введення в бій окремих підрозділів зі складу 8-ї ЗВА ніяк не вплинуло на загальну динаміку. Ворог досі намагається "дозахопити" Торецьк та "розвинути успіх" на північ та північний схід від Воздвиженки. Результати, при цьому – мінімальні...

3.

На закінчення кілька слів про Великомихайлівський напрямок.

127-ма мсд противника зі складу його 5-ї ЗВА вперто намагається повністю взяти під контроль район Шевченко – Бурлацьке – Привільне – Вільне Поле. Робить це, очевидно, для того, щоб забезпечити з флангу подальший "прорив" сусідньої 36-ї ЗВА в бік населених пунктів Комар та Одрадне.

На даний момент передовим підрозділам 127-ї мсд противника вдалося захопити Бурлацьке, але вони змушені вести вперті бої за Привільне, не маючи суттєвого просування на Вільне Поле. Тому вони намагаються обійти його з півночі, атакуючи між Бурлацьким та Привільним, при цьому, за останні 3 дні, просунулися вони там приблизно на 1 км.

Наскільки я розумію, у командування УВ «Восток» є цілком чіткий і однозначний наказ - прорватися на трасу Запоріжжя-Донецьк, і перерізати її десь в районі між Комаром і Одрадним, просуваючись по обидва береги річки Мокрі Яли.

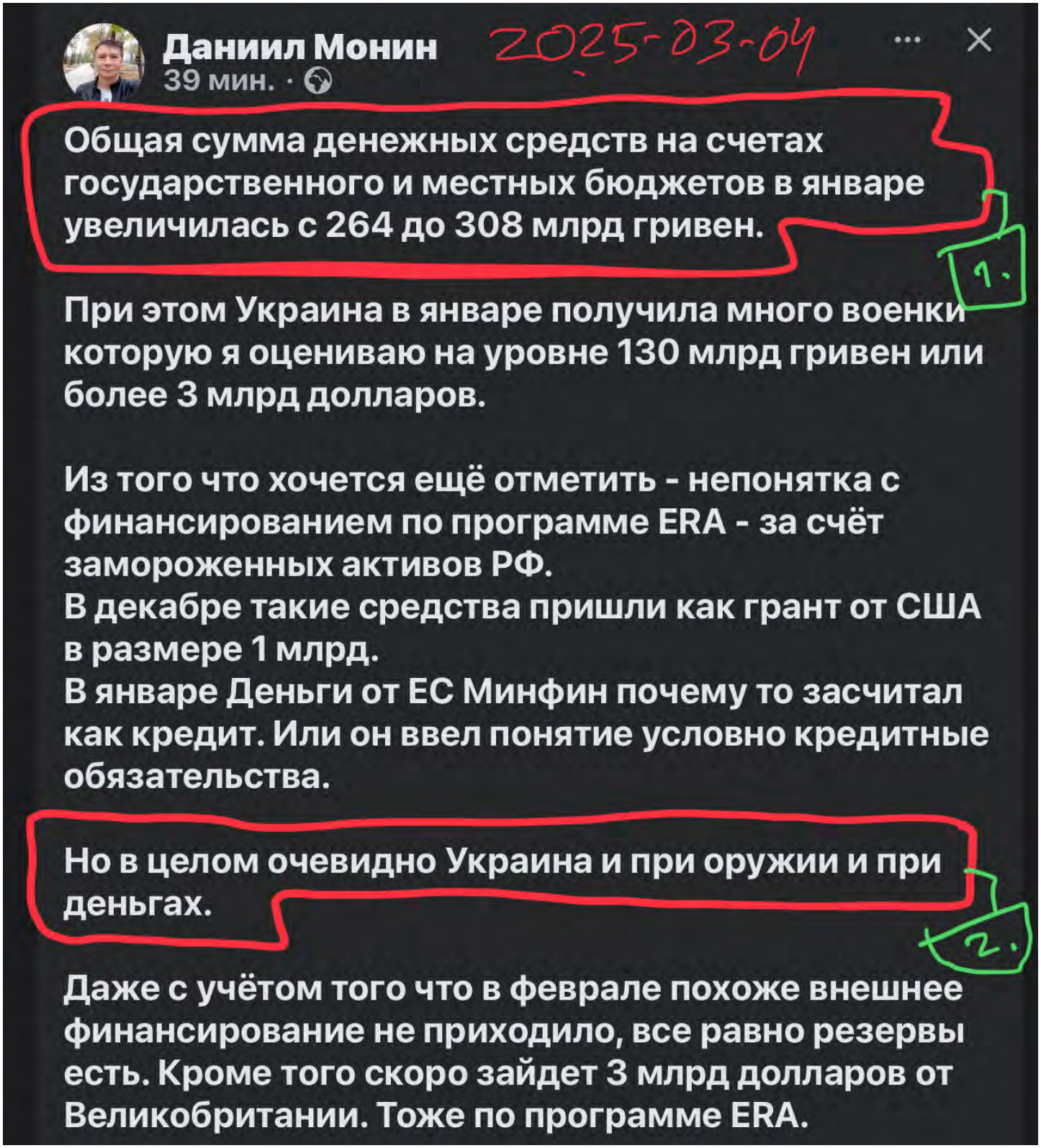
Однак, судячи з усього, командуванню УВ «Восток» доведеться виконувати це завдання (досить «глибоке» за масштабами) виключно власними силами та засобами. У зв'язку з цим ситуація ускладняється для нього тим, що значна частина цього угрупування (десь, до 3-х мотострілецьких бригад) задіяна на Новопавлівському напрямку, для блокування з півдня угруповання Збройних Сил України, яке обороняється по рубіжу Преображенка - Розлив.

Думаю, цим і пояснюється "заощадливість" командування УВ "Восток", яке відвело частину сил 5-ї та 36-ї ЗВА в резерв (загалом, до мотострілецької бригади) і намагається прорватися на північ лише частиною своїх сил.

Якби не придані цьому угрупуванню 40-та та 336-та окремі бригади морської піхоти (обр МП), підрозділи яких, по суті, виконують роль своєрідної ударної тактичної групи всього угруповання, для УВ «Восток» ситуація склалася б ще проблематичніше.

***

№ 734

Даниил Монин
39 мин. ·
2025-03-04
Общая сумма денежных средств на счетах государственного и местных бюджетов в январе увеличилась с 264 до 308 млрд гривен.
1.
При этом Украина в январе получила много военки которую я оцениваю на уровне 130 млрд гривен или более 3 млрд долларов.
Из того что хочется ещё отметить - непонятка с финансированием по программе ERA - за счёт замороженных активов РФ.
В декабре такие средства пришли как грант от США в размере 1 млрд.
В январе Деньги от ЕС Минфин почему то засчитал как кредит. Или он ввел понятие условно кредитные обязательства.
Но в целом очевидно Украина и при оружии и при деньгах.
2.
Даже с учётом того что в феврале похоже внешнее финансирование не приходило, все равно резервы есть. Кроме того скоро зайдет 3 млрд долларов от Великобритании. Тоже по программе ERA.

***

№ 735-1

Address by the Leadership of the Ukrainian Parliament — Verkhovna Rada of Ukraine, Parliamentary Factions, and Groups to President Donald Trump, the United States Congress, and the American People

The contribution of the United States of America as Ukraine's strategic partner has been of decisive importance among international allies in supporting our nation during the most challenging times in its history.

On behalf of the Ukrainian people, the Verkhovna Rada of Ukraine expresses its profound gratitude to President Donald Trump, the United States Congress, and the American people for their firm and consistent support of Ukraine's independence, sovereignty, and territorial integrity, as well as for the security assistance packages provided to Ukraine, which have helped stabilize the situation on the frontline.

Ukraine deeply respects the aspirations of the great American people toward the comprehensive restoration of the United States' global leadership. At the same time, we firmly believe that the leadership of the United States on the international stage is inseparably linked to the defense of the ideals of freedom and democracy, adherence to international agreements, and reliability in relations with allies and friends.

We are convinced that the security and stable development of our nation are ensured by the unwavering support of the United States and reflect the values that have been the foundation of America's historic success, inspiring millions of Ukrainians.

At present, this support is more crucial than ever for the Ukrainian people and the Security and Defense Forces of Ukraine, as well as for ensuring security and stability across the entire European continent.

The Ukrainian people desire peace more than anyone else in the world and believe that the personal role of President Donald Trump and his peacekeeping efforts will be decisive in the swift cessation of hostilities and the achievement of peace for Ukraine, Europe, and the entire world.

The Verkhovna Rada of Ukraine welcomes President Donald Trump's initiatives to launch a negotiation process aimed at securing peace.

The Verkhovna Rada of Ukraine underscores the necessity of further developing the strategic partnership with the United States, particularly in the exploration of critical minerals.

The Verkhovna Rada of Ukraine reaffirms that Ukraine must remain an independent and sovereign state, and the Ukrainian people—free and unconquered.

Together, we are stronger!

***

№ 735-2

Звернення керівництва українського парламенту — Верховної Ради України, парламентських фракцій та груп до президента Дональда Трампа, Конгресу США та американського народу

Внесок Сполучених Штатів Америки як стратегічного партнера України мав вирішальне значення серед міжнародних союзників у підтримці нашої нації в найскладніші часи її історії.

Від імені українського народу Верховна Рада України висловлює глибоку подяку президенту Дональду Трампу, Конгресу Сполучених Штатів та американському народу за їх тверду та послідовну підтримку незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, а також за пакети допомоги в галузі безпеки, надані Україні, які допомогли стабілізувати ситуацію на передовій.

Україна глибоко **поважає прагнення великого американського народу до всебічного відновлення глобального лідерства** Сполучених Штатів.

У той же час ми твердо віримо, що **лідерство Сполучених Штатів на міжнародній арені нерозривно пов'язане з *захистом ідеалів свободи та***

***демократії*, дотриманням міжнародних угод та надійністю у відносинах з союзниками та друзями**.

Ми переконані, що **безпека та стабільний розвиток нашої нації забезпечуються непохитною підтримкою** Сполучених Штатів і **відображають *цінності*, які стали основою історичного успіху Америки**, надихаючи мільйони українців.

В даний час ця підтримка є більш важливою, ніж будь-коли, для українського народу та Сил безпеки та оборони України, а також для забезпечення безпеки та стабільності на всьому європейському континенті.

Український народ бажає миру більше, ніж будь-хто інший у світі, і вважає, що **особиста роль президента Дональда Трампа та його миротворчі зусилля будуть вирішальними для швидкого *припинення бойових дій* та досягнення миру** для України, Європи та всього світу.

Верховна Рада України вітає ініціативи президента Дональда Трампа щодо початку переговорного процесу, спрямованого на забезпечення миру.

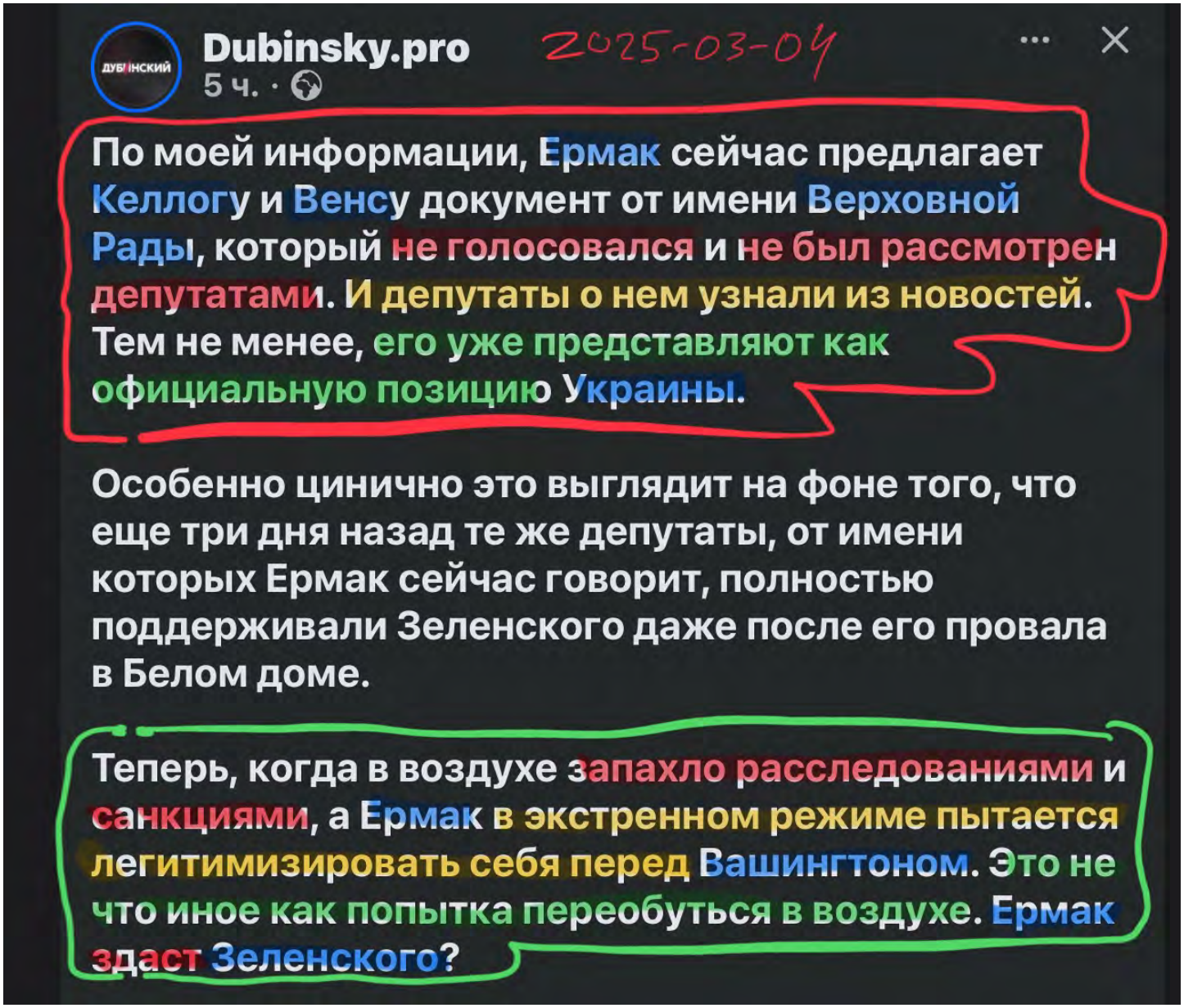
Верховна Рада України підкреслює необхідність подальшого розвитку стратегічного партнерства зі Сполученими Штатами, зокрема у розвідці критичних мінералів.

Верховна Рада України підтверджує, що Україна повинна залишатися незалежною і суверенною державою, а український народ - вільним і непереможним.

Разом ми сильніші!

***

№ 735-3

***

№ 736

Україна й Америка заслуговують на поважний діалог і чітку позицію одне одного – звернення Президента

2025-03-04

Дорогі українці, українки!

Сьогодні в багатьох одне питання: що буде далі з допомогою від Америки?

Я доручив міністру оборони України, керівникам наших розвідок, дипломатам зв’язатись зі своїми відповідниками в Сполучених Штатах Америки і

— отримати офіційну інформацію. **Люди не повинні здогадуватись.**

Україна й Америка заслуговують на поважний діалог, на чітку позицію одне одного.

А надто, коли йдеться про захист життів у час повномасштабної війни.

Звісно, ми в Україні не один тиждень отримували різні сигнали, і вже був прецедент зупинки допомоги.

Була зупинка гуманітарної допомоги, енергетичної.

Також

була вже й зупинка військової допомоги – наприкінці січня, але тоді все вдалося швидко відновити.

Ми бачили ризики. Тому наші служби – і військові, і спеціальні служби – встигли напрацювати алгоритми дій за будь-якого розвитку ситуації.

Зараз не 22-й рік. **Зараз наша стійкість вища.**

Ми маємо засоби захисту.

Але

— для нас важливі нормальні, партнерські відносини з Америкою для реального закінчення війни.

— Ніхто з нас не хоче нескінченної війни.

Україна завжди буде вдячною Америці за всю ту підтримку, яка надавалась і надається, і яка працює на збереження на сьогодні вже доволі крихких основ безпеки в Європі.

Це ж не просто про нашу країну. Це про всіх в Європі.

Ми прагнемо конструктивної співпраці. Партнерських відносин.

— Про те, що відбулось у Білому домі замість наших перемовин, можна тільки шкодувати.

Але

— **треба знаходити силу йти далі**, поважати одне одного, як ми завжди поважаємо Америку, Європу, усіх партнерів, і разом робити все, щоб наблизити мир. І я дякую всім, хто Україну в цьому підтримує.

Сьогодні говорив вже з Президентом Фінляндії, з Прем'єр-міністром Британії, з Прем'єр-міністром Греції, з Прем'єр-міністром Хорватії, з Генсеком НАТО, з лідером німецької партії ХДС Фрідріхом Мерцом –саме ця партія перемогла на нещодавніх виборах в Бундестаг.

Чітка підтримка України. Дякую.

Є дуже важливі новини від Європейської комісії щодо суттєвих коштів на захист Європи.

Для нас це передусім додаткова ППО – додаткові системи, додаткові ракети, додаткова можливість захищати наші міста й села, наші позиції.

І все це створює хорошу додаткову основу для роботи заради закінчення війни. Продовжимо консультації, і будуть нові спільні кроки. Україна заслуговує на мир. Українці заслуговують на повагу.

І останнє.

Нам відомо, що росіяни не змінили своїх позицій та вимог щодо України.

Вони будуть вимагати

— скорочення нашої армії, будуть хотіти

— юридичної відмови від наших територій, а також

– суттєвої політичної деформації України з послабленням української Конституції.

І скажу, що

— насправді, поки ми всі в Україні будемо стояти разом і міцно, поки ми тут, ні в кого це не вийде – мир буде достойним.

Слава Україні!

***

№ 737

Зеленский: Менять меня будет непросто, но я меняюсь на НАТО

ИВАН ДЬЯКОНОВ — ПОНЕДЕЛЬНИК, 3 МАРТА 2025, 01:50

65173

ФОТО: GETTY IMAGES

Президент Украины Владимир Зеленский заявил, что смена главы государства будет сложным процессом и подчеркнул, что считает своей миссией завершение войны и членство Украины в НАТО.

Источник: Зеленский в интервью британским журналистам в аэропорту Станстеда

Детали: Отвечая на вопрос журналиста, Зеленский рассказал о возможности своей отставки и будущих выборах в Украине.

Прямая речь: "А что касается того, чтобы уйти с должности – менять меня будет непросто. То есть мало просто провести выборы, надо еще и не допустить меня. Это немного сложнее. Получится, что надо договариваться со мной, а я сказал, что меняюсь на НАТО. Значит, я выполнил свою задачу. Если есть НАТО и война закончилась, значит, я выполнил свою миссию".

Источник: Зеленский в *интервью* британским журналистам в аэропорту Станстеда

***

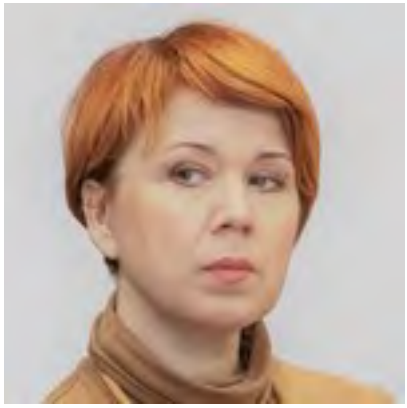
№ 738

ZN,UA

КОРУПЦІЯ В КИЄВІ. ХТО ЗАМОВИВ НАБУ БЕК-ОФІС КОМАРНИЦЬКОГО ТА ДО ЧОГО ТУТ БАНКОВА?

2025-03-06

Інна Ведернікова, Редактор відділу внутрішньої політики ZN.UA

Сили антикорблоку (НАБУ/САП/ВАКС) апріорі не розраховані на всю державну машину, але на сьогодні є єдиною точкою опори в боротьбі з топкорупцією. **На початку лютого НАБУ провело обшуки в приміщеннях бізнес-центру IQ, які орендує виходець із команди ексмера Києва Леоніда Черновецького бізнесмен Денис Комарницький. Уже повідомлено про підозри учасникам однієї з розкритих схем включно з організаторами та виконавцями зі столичної влади. Комарницький переховується.Проте викриття хазяїна бек-офісу столиці — а саме там, починаючи з 2020 (!) року, політична влада конвертувалася в корупційні частки — призвело до різночитання в оцінках коментаторів.**

Основних версій дві.

Перша

НАБУ — все. Банкова завела на посаду начальника військової адміністрації столиці Тимура Ткаченка. *(Він же — «свояк» директора НАБУ Семена Кривоноса та людина нового фаворита президента — віцепрем'єра Олексія Кулеби. — Тут і далі прим. авт.)*

Майбутні вибори змусили офіс президента не тільки активізуватися на рівні ресурсів уряду, а й використати шанс на тлі війни законно впровадити до системи управління столиці свого кадра. **Мовляв, тепер можна пожертвувати тіньовим Комарницьким, який засідає в бізнес-центрі IQ, на користь легального Ткаченка,** який із першого дня почав активно перебирати на себе повноваження Кличка. Новий начальник КМВА повністю в темі, оскільки свого часу був справним гвинтиком у системі столиці, очолюючи «схемний» департамент благоустрою КМДА. Тепер детективи копатимуть виключно у бік Кличка, а ОПУ остаточно «сяде на Київ» і виявиться нібито непричетним.

Друга версія

НАБУ відреагувало на давній суспільний запит і все-таки дотягнулося до зміїного кубла, звитого ще за Черновецького, **де злилися бізнес-інтереси столичної влади та офісу чергового президента.** Комарницького, який витиснув 2019 року Вадима Столара та з допомогою керівника ОПУ Андрія Єрмака сів на «столичні потоки», рано чи пізно буде затримано, підозрювані різномасні «фунти» з Київради та КМДА підуть на угоду зі слідством і заговорять (*секретар Володимир Бондаренко ось-ось може опинитися серед них*), а НАБУ отримає безпрецедентну можливість зруйнувати глобальну корупцію в столиці.

Що відбувається насправді? Як корупційним схемам, закладеним за Черновецького, вдалося не тільки вижити, а й розвинутися? Чи вдасться

НАБУ здійснити ціннісний прорив у Києві, чи ми спостерігаємо чергову політичну виставу відбирання столиці у Кличка на користь Банкової?

Щоб відповісти на ці запитання й дати об'єктивну оцінку тому, що відбувається, ми поговорили з багатьма людьми в правоохоронних органах, столичній і центральній владі.

1. Конфлікт інтересів Кривоноса

Безперечно, Семен Кривонос керує НАБУ не з космосу й чудово усвідомлює політичні ризики, які несе це розслідування. Як не крути, а конфлікту інтересів, пов'язаного з пулом «близьких людей» на ключових посадах у вищій владі, куди входить і «свояк» Ткаченка Кривонос, нікуди не подіти.

З огляду на це багато наших співрозмовників цілковито впевнені, що за каденції чинного директора руки НАБУ до Банкової не дотягнуться.

Тут, однак, одразу варто нагадати, що руки НАБУ не дотяглися до Банкової й за каденції його попередника Артема Ситника, а також у проміжний люфт правління в.о. директора Гізо Углави, який був звільнений Кривоносом унаслідок службового розслідування, а також є фігурантом кримінального розслідування справи про злиття інформації на Банкову.

Тож не дивно, що, комунікуючи гучний кейс столиці на своїх інформаційних ресурсах, НАБУ особливо акцентує увагу на даті початку розслідування справи Комарницького — 3 квітня 2023 року.

Тобто

> — Кривонос став директором Бюро за місяць до.

Ба більше, згідно з нашою інформацією,

> — розробляти бек-офіси *(зокрема «Укрзалізниці», в межах якого НАБУ повідомило про підозруекраднику ОПУ та заступнику голови СБУ Артему Шилу)* почали ще за Углави.

Тобто

> **— розробка Комарницького та Ко тривала майже два (!) роки.**

До чого ці дати?

> — Це відповідь тим, хто задля красного слівця закидає, що Київ Кривоносу замовила Банкова через новопризначеного Ткаченка. За місяць такі замовлення не реалізуються, а розслідування не проводяться.

Тобто

— нічого лінійного в цій історії точно немає. Все може бути набагато складнішим. Тому йдемо далі.

За інформацією наших джерел у правоохоронних органах, розслідування НАБУ почалося з витребування в СБУ матеріалів справи, про яку колись публічно повідомив опозиційний депутат Гео Лерос.

1) — Ви, напевно, пам’ятаєте цей скандал 2020 року, коли ми всі почули опубліковані нардепом записи з кабінету Комарницького в тому ж таки бізнес-центрі IQ.

2) — Гео Лерос також передав журналістам Bihus.Info флешку з копіями даних одного з робочих комп’ютерів Комарницького, вилучених під час обшуків СБУ. На комп’ютері знайшлися так звані «понятійки», що стосувалися будівельного ринку Києва.

Згідно з опублікованими матеріалами, Комарницький за останній рік став головним «смотрящим» у галузі будівництва та комунального господарства столиці.

Також він був бенефіціаром компанії «Укрбудтрейд» — генпідрядника будівництва Подільського мостового переходу в Києві. *(Київрада збільшила вартість проєкту з 11,2 млрд грн до 19,9 млрд.)*

Микола Тищенко та Гео Лерос у залі парламенту. Кожен виборював свої цінності… 2021 р.

На аудіозаписах, оприлюднених Гео Леросом, нібито фігурував не тільки нині опальний нардеп Микола Тищенко — кум Андрія Єрмака, через якого й було укладено найпершу угоду Банкової з Кличком 2019 року, — а й брат керівника ОПУ Денис Єрмак.

За інформацією наших джерел у СБУ, НАБУ за жодних умов не могло й уже ніколи не зможе отримати матеріали справи.

Тому що

> **— жодних офіційних записів оперативно-розшукової діяльності (ОРД), зокрема з офісу Комарницького, та документів *(вже)* немає.**
>
> **— Їх знищено. За командою ексголови СБУ Івана *Баканова*.**

Залишилися тільки записи на YouTube-каналі самого Лероса, якого Банкова технологічно вивела за межі парламенту, позбавивши великої трибуни. *(Зі свого боку ми написали запити щодо цього й до СБУ, й до НАБУ. Уточнимо також, що нардеп передавав записи й НАБУ. Однак без санкціонованих оригіналів вони були нікчемними. Чи зверталося НАБУ 2020 року до СБУ з проханням надати оригінали, нам достеменно невідомо. Про це ми також запитали в НАБУ.)*

За нашою інформацією,

> — і після зміни керівництва СБУ на ключових посадах у Службі дотепер залишаються адепти кубла Комарницького.

Тож навряд чи варто дивуватися тому, що після затримки одного з фігурантів розслідування Петра *Оленича* *(заступника голови КМДА)* **у вилученому в нього телефоні було виявлено десятки контактів працівників Служби.**

Та перш ніж заглибитися в розслідування злочинної діяльності бек-офісу столиці в бізнес-центрі IQ і пояснити, чому цього разу у виконанні НАБУ воно має шанси бути успішним, варто зробити важливий відступ.

2. Столиця на ручнику Банкової

Суть багаторічного правління Віталія Кличка в столиці, а також відносин київської влади з Банковою, хоч би який президент там сидів, можна звести до однієї нашої давньої цитати:

> — «Люди, які вкрали за Черновецького тисячі гектарів київської землі і створили десятки бюджетних схем, досі здають столицю політикам в оренду.

Для них майбутні вибори — це не про мера й місто, це — про розподіл у Київраді часток між забудовниками та бізнесів на бюджеті, — писало ZN.UA у жовтні 2020-го напередодні місцевих виборів, у яких брав участь Кличко.

> — Нинішній мер Віталій Кличко виявився відповідальним «орендарем».

Перепланування не робив, гучних компаній не водив. Щоб, не дай Боже, хазяям малину не спалити.

Так

> **— із приходом Кличка стіни Київради тихо й непомітно залишила політика, остаточно поступившись місцем договірняку»**.

Під час першої каденції *(а Кличко став мером і головою КМДА 2014 року, коли за домовленістю з Петром **Порошенком** та Дмитром **Фірташем** не став балотуватися в президенти)* містом, по суті, керував виходець із ОПЗЖ Вадим ***Столар*** — колишній улюбленець ***Черновецького***, який за нового мера сидів у кабінеті навпроти Кличка.

Від Порошенка в Київраді питання вирішували Сергій ***Березенко*** та Олександр ***Кононенко***.

У парламенті в п’ятого президента «розвідним» працював Олесь ***Довгий*** — колишня права рука Черновецького в Київраді.

— За участі всіх цих людей Київ за Черновецького був повністю розграбований, про що ZN.UA також першим і детально написало.

Водночас у Банкової завжди були два ключові важелі тиску на Кличка, які вона постійно використовувала, щоби тримати його в тонусі, а бізнес-домовленості — в силі.

1) — Перший — ***силовики***,

2) — другий — призначення свого голови столичної адміністрації, як це колись із Черновецьким зробив Янукович, внісши зміни до закону й призначивши головою КМДА (*під якою — виконавча влада столиці*) Олександра ***Попова***.

Прихід до влади 2019 року команди Володимира Зеленського був ознаменований оперативним «наїздом» на Кличка.

Зеленський тиснув на ті самі «педалі».

Модерував процес іскрометний перший керівник ОПУ Андрій ***Богдан***. Тут важливо розуміти, що президент Зеленський від самого початку не сприймав Кличка й відчував до нього особисту неприязнь. Як розповідають очевидці, все почалося відтоді, як Зеленський працював тамадою на заходах, де був присутній Кличко. Зрештою чемпіонське «Вово, повесели нас» обернулося для Кличка ще тими веселощами.

У вересні 2019 року Кабмін Гончарука узгоджує зняття Кличка з посади голови КМДА, паралельно в медіа викривають ***Столара*** та його підручного — голову «Укрбуду» Микитася *(який у межах кримінального провадження заговорив, але так і не договорив)*.

Мотиви самого ***Богдана***, який спробував тоді перевернути дошку й віддати Київ іншій групі забудовників на чолі з Андрієм ***Вавришем***, опускаємо.

Врятував Кличка

1) — його друг, мер Нью-Йорка Джуліані, а також

2) — страх ОПУ на старті каденції Зеленського та «слуг народу» раптом набути слави авторитарної команди.

Банкова панічно шукала вихід і знайшла.

Відставка *Богдана* та прихід до ОПУ *Єрмака* скоригували стратегію офісу стосовно Кличка:

— «Віталіка потрібно тримати в шорах, але паралельно домовлятися».

Денис Комарницький на старті своєї дивовижної бізнес-кар'єри в ролі голови фракції Блоку Леоніда Черновецького… Зірка екссекретаря Київрди Олеся Довгого виявилася не такою яскравою. 2011 р.

Вже в **лютому 2020-го** було укладено першу угоду між офісом президента та Кличком:

> — замість ***Столара*** на «потоки сів» ***Комарницький*** — ексголова фракції ***Черновецького*** в Київраді, друг Миколи ***Тищенка*** — нардепа «Слуги народу» та кума ***Єрмака***.

Починаючи з 2019 року, Комарницький вів для Тищенка виборчу кампанію до Ради, а також керував його штабом. І Тищенко після того, як переміг на окрузі Олександра Третьякова, очолював групу з близько 12 «слуг народу» у Верховній Раді.

Отже, *Комарницький* на старті угоди становив інтерес Банкової, а давній друг Кличка Артур *Палатний* — мера.

У **жовтні 2020 року** відбулися місцеві вибори, на яких Кличко переміг не без допомоги Комарницького й «сіток» Алли Шлапак, побудованих іще за часів Черновецького. *(Цією послугою скористався не тільки Кличко, а й практично*

всі фракції, які пройшли до Київради і яких Комарницький замазав «електоральною кров'ю».)

Потім був другий пакт Кличка з Єрмаком:

— розподіл ***комісій Київради*** плюс заведення на першого заступника Кличка людини Єрмака Олексія ***Кулеби***.

Тимур ***Ткаченко*** тоді працював першим заступником директора Департаменту міського благоустрою КМДА.

— Вникав у тему (*читай — у схему*) аж до 2023 року.

Але

— вже тоді Банкова чудово відчувала свою утиснену позицію в Києві — 12 депутатів фракції СН і відмова Кличка взяти секретарем Київради людину Банкової не обіцяли можливості не те що правити в столиці, а й навіть серйозно впливати.

Розкол між Комарницьким і Банковою намітився відразу після місцевих виборів.

Одним із головних завдань *Комарницького* було не тільки завести потрібних людей до складу різних фракцій, а й забезпечити Банковій свого *секретаря Київради*.

1) — Тільки секретар може поставити на голосування питання про відсторонення мера від влади.

2) — Тільки він може стати гарантією вирішення питань так, як це потрібно Банковій.

Однак секретарем став Володимир ***Бондаренко***, на той момент людина Кличка. «Акела промахнувся».

Переговори з Кличком довелося вести особисто Єрмаку.

Все, що йому зрештою вдалося,

— це розміняти секретаря Кличка на бюджетну комісію без золотої акції.

Тому

— офіс завжди тримав напоготові «ломаку» — свого голову КМДА, якого ось-ось призначить (*прізвища претендентів постійно змінювалися*), підкріплюючи свою позицію наїздами на Кличка за допомогою силовиків.

Закон про столицю, який міг би реально навести лад із системою влади в Києві

(потрібно розвести повноваження мера та голови КМДА, віддавши виконавчу владу меру)

був не вигідний нікому — ні Кличку, ні Банковій.

Кличко так звик, а офісу за наявності своєї людини на потоках голови КМДА жоден лад не потрібен.

Звідси й стратегія більшості в парламенті — вічне ухвалення нікому не цікавого закону про столицю.

У підсумку вигідний «бізнес-компроміс» завжди перемагав.

Якщо скласти всю цю єзуїтську політику в якусь хронологічну картину, то чудово видно справжні цілі Банкової, коли ручні силовики біжать-біжать і ніяк не добіжать до мети. Заразом «обілечуючи» на своєму рівні столичний бізнес.

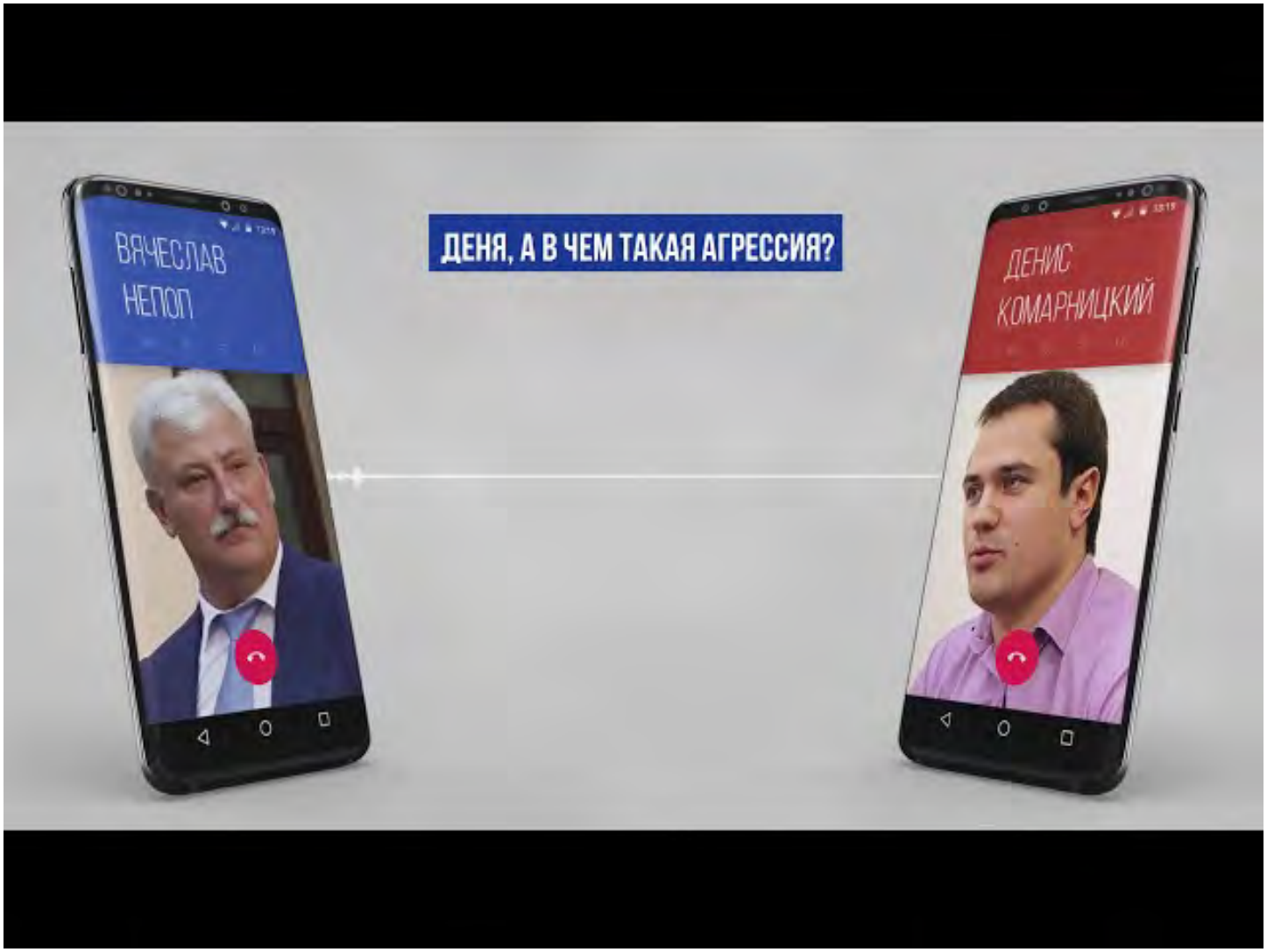
3. Картина олією

Квітень 2020

> СБУ документує хабар у 125 тис. дол. заступнику Кличка Миколі Поворознику від одного із забудовників. Мимо! Поворозник досі в строю.

Травень 2020

> У мережі опубліковано запис телефонної розмови Комарницького із заступником Кличка Вячеславом Непопом — багаторічним директором муніципальної будівельної компанії «Житлоінвестбуд-УКБ». **Хамська розмова хазяїна з васалом показала, хто в домі тепер головний.** «Повернення під парасольку Кличка Комарницького й активне пожвавлення забудов, які були заморожені з моменту витиснення зі схем Столара, свідчать про те, що господарі життя віддихалися. Вони вже не бояться діяти самі й не хочуть витрачатися на маріонеток», — писало ZN.UA тоді. Ганебна була історія. Але тільки не для Кличка. Непоп, як і Поворозник, і далі працюють заступниками в Кличка на благо столиці.

Жовтень 2020

> **минув під антикорупційним прапором Гео Лероса, який, як ми вже зрозуміли, ніхто не підхопив.** На брифінгу опозиційний нардеп СН Гео Лерос заявив, що недавно мер Києва Віталій Кличко без жодного конкурсу виділив тій-таки «Еко-Буд-Трейд» 359 млн грн на будівництво транспортної розв'язки Великої Кільцевої дороги. **Лерос також протягнув «нитку» від Комарницького до Тищенка**. І не тільки. Що підтвердили опубліковані тоді ж Леросом записи розмов із кабінету Комарницького. Підсумок роботи СБУ нам уже відомий — знищення матеріалів розслідування разом зі слідами брата керівника ОПУ Дениса Єрмака.

Квітень 2021

> Банкова знову намагається призначити свого голову КМДА. В атаку йде вже новий прем'єр Шмигаль, заявляючи про можливість такого призначення. Кличко у відповідь погрожує створити виконком під Київрадою.

Відразу ж — обшуки **СБУ й ДФС**, **зокрема в Артура Палатного**, якого нібито довго вели та документували. «Йдеться про частки та відсотки від

роботи трьох-чотирьох комунальних підприємств. На руках у силовиків — величезний архів інформації. За словами прокурора Києва Олега Кіпера, в межах 10 кримінальних справ за ці дні відбулося понад 60 обшуків. Повідомлено про 11 підозр колишнім і чинним головам комунальних підприємств».

Згідно з матеріалами, один із епізодів слідства — «учасники злочинного угруповання, до складу якого входять близько **20 осіб**, у тому числі колишній народний депутат (*Палатний*), чинні та колишні депутати Київської міської ради, щомісяця **отримують… від 5 до 7 млн грн доходу** від оренди торговельних точок, нелегально обладнаних у підземних пішохідних переходах станцій метро…»

Наш час. Артур Палатний, друг юності та соратник Віталія Кличка. У кожного своя війна

І що? Знову домовилися.

> У тому самому бек-офісі.
>
> А справедливий прокурор Кіпер — «улюбленець» Єрмака, який роздав десятки інтерв'ю про справедливість і неминучість покарання, — з чистою совістю, зберігши повний вплив на столичну прокуратуру, поїхав від Банкової до Одеси.

Замість Кауфмана та Грановського? *(Тут варто уточнити, що свою роль відіграли не тільки політичні зв'язки та звичний саботаж із боку СБУ, а й*

дрібна корисливість міської прокуратури, працівники якої справно отримували від КМДА квартири).

Жовтень 2021

Державне бюро розслідувань виходить із безпрецедентним звинуваченням на адресу мера столиці та голови КМДА Віталія Кличка про можливі **10 (!) мільярдів**, які щорічно вимиваються з 65-мільярдного бюджету столиці на злочинних схемах із комунальними підприємствами. Зеленський на той момент зробив достатньо гнівних заяв, а чинний міністр національної єдності Олексій Чернишов проходив кастинг на голову КМДА. Упс… Знову силовики недопрацювали, і де ті 10 мільярдів?.. Чи на тлі вкладень у «Велике будівництво» оточенню президента цифра в майже 20% бюджету столиці не здалася масштабною?

3 лютого 2022

— за кілька тижнів до повномасштабного вторгнення —Банкова ще раз «натягнула повідець» на шиї Кличка.

«Слуга народу», голова комісії з благоустрою Владислав ***Трубіцин***, якому теж пророкували крісло голови КМДА, звинуватив Кличка в узурпації влади, зазначивши, що мер замість районних рад незаконно створює департаменти районів. Стара пісня…

Однак 9 лютого 2022

— детективи НАБУ викрили Трубіцина на вимаганні в бізнесмена хабара в розмірі 1,2 млн грн за дозвіл на вуличну торгівлю.

Запам’ятаймо цей момент.

4. Війна як привід забрати Київ і готуватися до виборів

Повномасштабне вторгнення трохи загальмувало бажання та можливість Банкової переформатувати владу в столиці на свою користь.

Однак

— війна не переформатувала того, що відбувається в Київраді.

Щоправда, **картини про корупцію тепер пишуть не олією, а кров’ю:**

— «У Київраді діє одна велика єдина фракція. Всі земельні питання розглядаються пакетом по 150–300 рішень. Вивчити за кілька днів ці матеріали фізично неможливо, — розповідає наш співрозмовник, депутат Київради.

— Голосують за номерами рішень, із шаленою швидкістю, по кілька разів повертаючись до тем рішень, на які не вистачило голосів.

Дотискають усі заплановані питання.

Голови комісій не реагують на жодні зауваження та репліки.

Поодинокі опозиціонери вважаються міськими божевільними.

Усе, як за Черновецького, тільки під час війни.

Депутати приходять виключно натискати на кнопки в організованому **хаосі, яким керують конкретні люди».**

Однак

> **— сьогодні ці конкретні люди — вже точно не Банкова.**

Офіс почав остаточно втрачати столицю саме після підозри Трубіцину навесні 2022-го. *(Троюрідний брат Владислава Трубіцина — близький друг заступника голови ОПУ Олега Татарова.)*

Зрештою ***Трубіцин*** тікає до Ізраїлю, з посади заступника Кличка головою Київської обласної військової адміністрації йде Олексій ***Кулеба***, за ним улітку 2023 року ласий Департамент міського благоустрою КМДА залишає його голова Тимур ***Ткаченко***, й ці позиції займають люди від інших політичних сил.

Фракція з 12 «слуг народу» апріорі не може зробити погоди в залі.

> — Бюджетна комісія хоч і під Банковою (*її голова — Вітренко зі СН*), але більшість її членів представляє інші фракції, які й визначають результат голосувань.

Плюс

> **— у Київраді за ці роки сформувалася ситуативна, але дуже ефективна більшість у складі УДАРу, «Батьківщини» та «Єдності».**
>
> — Коли необхідно, голосують на розмін за свої питання ЄС і СН. Голови районних адміністрацій, яких призначає президент, теж дрейфують у бік столичної влади.

Секретар Київради Володимир Бонадренко (посередині), який засвітився на плівках НАБУ у кабінеті Комарницького, та міський голова Віталій Кличко

«Золота акція» опинилась у ***Комарницького***, який на старті зірвав домовленість Кличка з Порошенком і відтоді успішно вирішує питання за рахунок УДАРу та вищезгаданих дрібних фракцій, де контролює більшість підгодованих людей**.**

Щодо секретаря Київради Володимира *Бондаренка*, то він швидко був «навернений у віру» і сів на зарплату до *Комарницького*.

> — Що, власне, підтверджують записи, опубліковані НАБУ минулого тижня.

Тобто

> — у певний момент ***Комарницький*** почав працювати з ***Бондаренком*** на себе.

Що, безперечно, спричинило велике роздратування Банкової.

Особливо на тлі посилення Артура ***Палатного***, через якого ***Комарницький*** не міг прямо контролювати Кличка.

Його «закривав» саме ***Палатний***, який і контактував із ***Комарницьким***.

Тобто

— ***Комарницький*** мав власну групу впливу та використовував групу впливу ***Палатного***, щоби забезпечувати процеси в раді й департаментах КМДА.

«Особливо запрацювала схема в 2023–2024 роках, коли вони навіть без голів депутатських фракцій могли зібрати голоси для просування своїх інтересів», — розповідає наш співрозмовник із Київради.

У певний момент уже стало важко визначити, яка з цих груп сильніша.

Банкова панічно шукала способи зайти до Києва хазяйкою.

Введення 5 березня 2022 року військової адміністрації столиці, начальником якої став не Кличко, — перший тактичний крок ОПУ в новій військовій стратегії захоплення ресурсів (бюджет столиці у 2025 році — 90 млрд. грн) й електорату (понад трьох мільйонів жителів) столиці.

Кейс військових адміністрацій у громадах непрозорий, антидемократичний і виріс на основі протистояння центральної та місцевої влади впродовж трьох років війни.

Фішка в тому, що

1) — повноваження місцевого самоврядування та держави на рівні громад (*а Київ — це насамперед громада*) законом не розмежовані, тож, по суті,

2) — **голова військової адміністрації стає повноправним хазяїном міста.**

Попередники Тимура Ткаченка генерали Жирнов і Попко до виконавчої влади не лізли.

Але Банкова вичікувала й готувала підґрунтя.

У лютому 2024

— було створено *парламентську тимчасову слідчу комісію* по Києву, де офіс руками нардепів тримав Кличка в напрузі, розбираючи по кістках «проблеми Києва».

Ну, а в грудні 2024

— коли дуже сильно запахло виборами, генерала Попка замінили людиною системи: головою КМВА став Тимур ***Ткаченко***.

«Коло замкнулося».

І сьогодні

> **— на повну владу в столиці претендує «маріонетка» Банкової — виходець із корупційної системи Києва.**

На цьому тлі пости Тимура ***Ткаченка*** у Фейсбуці про створення робочої групи, яка почала розбиратися з проблемами корупції в Києві, «розраховані, м'яко кажучи, на лохів».

Причому з двох конкретних причин.

1) — **По-перше**,

> — за нашою інформацією, нині чинний голова КМВА, відповідальний за безпеку столиці, покинув її в момент повномасштабного вторгнення, осівши десь у Закарпатському «котлі».
>
> З'явившись у місті 15 березня, тоді ще начальник департаменту благоустрою столиці знову виїхав із Києва й до середини квітня не повертався.

2) — **По-друге**,

> — щодо корупції, з якою ***Ткаченко*** зібрався боротися, назвемо лише одне ім'я — Ігор ***Полозун***.
>
> Нині це чинний голова Бучанської РДА, а колись — підручний Ткаченка в департаменті благоустрою КМДА, з допомогою якого той вирішував особисті питання.
>
> Що, за нашою інформацією, зафіксовано в оперативних матеріалах НАБУ.
>
> «Успіхів, як то кажуть, на новій ниві».

А схему відбирання міста відпрацьовано на ***Чернігові***,

> — де після відсторонення від влади мера ***Атрошенка*** в.о. міського голови Олександр ***Ломако*** два роки боровся з головою військової адміністрації,

але

> 1) — спершу суд віддав під військову адміністрацію бюджет (*законно, оскільки повноваження не розділені*), а
>
> 2) — потім влада, натиснувши силовиками, змусила Ломака піти у відставку.

В Києві реалізується дуже схожий сценарій. З тією лише різницею, що тисне на Київ НАБУ.

5. Операція НАБУ. Основні запитання та відповіді

5.1 Якою була стратегія НАБУ й розслідування?

За нашою інформацією, директор НАБУ Семен ***Кривонос*** буквально за місяць після свого призначення (6 березня 2023 року) разом із оборонкою визначив Київ як один із пріоритетів роботи НАБУ.

Нині це закріплено нормативно.

Підрозділ детективів, який давно займався Києвом, а ще МВС, ДСНС, Податковою тощо, отримав змогу не розмінюватися на дрібниці й не гнатися за показниками, а зосередитися на великих кейсах.

Отже, за словами одного з наших співрозмовників, **у НАБУ змінилася «філософія діяльності».**

> «У підсумку, звісно, частина дрібних справ залишилася поза увагою Бюро, — уточнює він. — Однак акцент було зроблено на топкейсах, розслідування яких може докорінно змінити систему. І це багатьом зайшло. Детективи відійшли від «текучки» й дозволили собі ризикнути зануритись у кейси системної корупції».

Під розробку бек-офісу *(про який на той момент було написано чимало розслідувань, зокрема й журналістських)* у складі підрозділу було виділено окрему групу детективів, які займалися виключно столицею.

За весь час існування НАБУ, крім справи Трубіцина, 2019 року зачепило депутата Київради Кримчака, а також розслідувало корупцію в «Київзеленбуді». Усі три справи — в суді.

«Розкритий НАБУ кейс Комарницького виходить далеко за межі київської влади, — уточнює джерело в правоохоронних органах. —**Ідеться про найбільше злочинне угруповання в країні на сьогодні.**

Земля, комунальна власність, дозволи на будівництво, бюджетні схеми...

Щоб зафіксувати корупцію в Києві, необхідно було все документувати на етапі складання планів, коли готується тендер і обговорюються умови. Тому що далі вмикався механізм, настільки налагоджений роками (*а ми пам'ятаємо, що налаштовувався він за Черновецького*), що прив'язатися до конкретних грошей, до конкретних людей, пов'язаних із корупцією, дуже важко. Усе розподіляється заздалегідь. Усі знають свій відсоток. Схеми вибудувані так, що все проводиться практично легально, оплачуються нібито реальні послуги реальних компаній».

5.2 Як вдалося дістатися до бек-офісу?

Як стверджують наші джерела, оперативники слухали ***Комарницького*** майже півтора року. Прослуховування та відеокамери в приміщенні бек-офісу встановили з допомогою охорони бізнес-центру.

Спілкування всіх відвідувачів було зашифровано, прізвища майже не звучали (*частіше «позивні» — у цих «героїв» своя війна*), назви об'єктів і ділянок — також. Слідчі буквально розгадують ребуси.

5.3 Як працює злочинне угруповання?

«Усі політичні сили, присутні в Київраді, — на паях. Кожна партія має свою квоту в бюджеті. У кожної партії — свої керівники комунальних підприємств, які підпорядковуються своїм босам, керівникам фракцій. Щоб відбувалися голосування, ведеться взаємний торг і укладаються домовленості: ти — мені, я — тобі. Пиріг ділиться на частини руками Комарницького та його найближчих партнерів. Найбільш скривджені зараз — «слуги народу».

5.4 Чому пред'явили підозри щодо дрібної «туалетної схеми» лише на 12 мільйонів?

Як стверджують джерела, НАБУ довелося проводити операцію раніше, ніж було заплановано, оскільки було злито інформацію про встановлене прослуховування.

Тому ***Комарницький*** встиг утекти.

Однак слідство взяло один — найпідготовленіший — епізод із можливих десятків. Це те, що вже було вичленовано з багатогодинних, **практично півторарічних записів.** У розпорядженні слідства — тисячі годин розмов, вилучені комп'ютери, телефони та інша техніка.

5.5 У чому суть схеми?

Про те, що величезні орендовані ділянки землі без аукціону відходили конкретним забудовникам, бо там вчасно виростала чиясь будка — приватна власність, написано достатньо й медіа, й НАБУ.

Головне, що це одна з безлічі чинних схем, у якій підозри пред'явлено всім учасникам ланцюжка — замовникам і виконавцям включно з хазяїном бек-офісу Комарницьким, заступником Кличка Петром ***Оленичем*** (*сидів на землі й цифровізації*), головою земельної комісії Михайлом ***Терентьєвим***, а також дрібнішими клерками, які готували документи, тощо.

Частина фігурантів справи вийшла із СІЗО під заставу. (*До речі, рідкісний чесний птах залітає до Київради, але трапляється. Вікторія Пташник, яка*

відбилася від зграї ЄС, ще минулого року звертала увагу колег депутатів та прокурорів Солом'янського району на неприпустимість «туалетних схем».)

Екс-заступник голови КМДА Петро Оленич у залі Вищого антикорупційного суду у момент обрання запобіжного заходу. 7 лютого 2025

5.6 Що ускладнює розслідування?

«Крім того, що групі детективів потрібно буде виконати велику роботу з вивчення величезного масиву матеріалів і збирання доказів, проблема ще й у тому, що Київ — важкий об’єкт для розслідування через суміщення посад мера, голови КМДА та Київради, — розповідає наш співрозмовник. — Із появою в системі влади очільника військової адміністрації ситуація ще більше ускладнилася. Хто за що відповідає — незрозуміло. Кличко призначає голів усіх департаментів, а Ткаченко нібито ними керує. Начальник КМВА запускає відео про незаконні забудови, але чиї це повноваження насправді? З ким мати справу детективам? Кому ставити запитання? Це хаос, організований на законодавчому рівні, дуже хороше тло для продовження корупції».

Поєднання

1) — фінансових функцій держави та

2) — місцевого самоврядування — «чорна діра», куди немає сенсу заходити тим, хто не озброєний знаннями.

Тому на перших дрібних справах детективи НАБУ вчилися й розбиралися в системі. А в кейс Комарницького вони зайшли, вже розуміючи те, чого зараз в Україні про систему влади в Києві не розуміє ніхто.

5.7 Чи можна дотягнутися до Кличка?

Як ми вже казали, Артур ***Палатний*** — ключовий партнер ***Комарницького*** від команди Кличка.

Комарницький був у цій схемі першим, але **першим серед рівних**.

За нашою інформацією, голосу Палатного на плівках ОРД немає, однак Комарницький постійно перебував із ним на зв'язку. На плівках він умовно називає Палатного «сусідом». Їхні зустрічі, про результати яких Комарницький часто розповідає, відбувалися на виїзді.

Тож коли НАБУ пред'явить ***Палатному*** підозру — це справа часу.

Але питання в тому, як прив'язати Палатного до Кличка?

> За політичний зв'язок кримінальної відповідальності немає.
>
> Чи буде знайдено інші докази, чи Кличко публічно розчарується в Комарницькому, який діяв за його спиною, а він нічого не знав?

Як колись «розчарувався» в Столарі?

Кличко вже заявив про готовність допомагати слідству й відсторонив від посад усіх офіційних фігурантів розслідування.

«І я не я, і хата не моя».

«Очевидна провина Кличка — в тому, що він допустив повний бардак у столиці, де кожен краде, як захоче. Поворозник — на медицині, Пантелєєв — на ЖКГ, Непоп — на будівництвах, Комарницький — на своїх схемах», — каже джерело в правоохоронних органах.

5.8 Хто ще може з'явитися на плівках?

На опублікованому НАБУ 20-хвилинному відео вже з'явився голос секретаря Київради Володимира Бондаренка. Але сюрпризів і прізвищ буде багато.

5.9 Чи розробляється Банкова?

За нашою інформацією, нині опальний на Банковій нардеп-посередник Микола Тищенко в період розробки НАБУ бек-офісу в Комарницького не з'являвся.

> Однак повторимо, що масив записів, який є в слідства, величезний і ще до кінця не вивчений.

«Якщо людей Банкової немає на плівках, це не означає, що їх немає в принципі. Та й підозрювані можуть заговорити», — впевнений інший наш співрозмовник у правоохоронних органах.

Тут настав час надати слово прибічникам третьої версії того, хто замовив НАБУ бек-офіс Комарницького.

Вона теж є:

«Річ у пріоритетах і моменті. Слідчі НАБУ після відкриття справи навесні 2023 року могли чесно виконувати свою роботу. І, найімовірніше, продовжують це робити.

Питання в іншому:

> **— чому пріоритетом для нового директора НАБУ Кривоноса став саме Київ?** Чому саме для його розробки було створено всі умови, виділено окрему групу детективів тощо? Влада руками Кривоноса могла використовувати слідчих НАБУ просто втемну».

«Та навіть якщо припустити, що Семеном Кривоносом керує Банкова, директор НАБУ суто процесуально не може втручатися в розслідування, — парирує інший співрозмовник.

> — Ба більше, і він, і команда детективів чудово усвідомлюють, під якою лупою перебувають.

Тому чинний директор, стримуваний жорсткими етичними рамками, навряд чи наважиться вийти за їх межі.

Адже про це відразу стане відомо громадськості.

Як стало відомо про **скандал** зі злиттям інформації на Банкову. І це остаточно поховає його репутацію».

…Як не крути, хоч у яку версію вір, а ця історія є тестом для НАБУ.

Тільки результати розслідування можуть зняти тінь підозри, яку тепер дуже легко кидають на інституцію навіть ті, хто ще зовсім недавно беззастережно вірив у НАБУ.

На тлі прогнилої правоохоронної системи (СБУ, Нацпол, ДБР, БЕП), яка давно стала підручною у паразитів від влади,

> **— це дуже серйозний виклик не лише для колективу та чинного директора НАБУ, а й для антикорблоку загалом.**

А отже, й держави, для якої гідність усередині має бути не менш важливою, ніж здатність обстоювати її зовні.

Адже річ не лише в НАБУ.

Те, що відбувається протягом останніх 20 років у столиці, не має нічого спільного із захистом інтересів громади.

Ба більше,

— Київ — це концентрована правда про те, як діють корупційні схеми на всіх рівнях української влади — центральної та місцевої.

У Київраді присутні практично всі парламентські партії — «Слуга народу», «Європейська солідарність», «Батьківщина», «Голос» плюс УДАР і «Єдність».

Усі вони — на паях та у схемі на своїй столичній кухні.

— Хоч як гарно виступають перед гостями в залі парламенту. І хоч скільки дронів відправляють на фронт.

Може статися так, що в Україні скоро зміниться влада.

Але

— вся кримінально-політична історія Києва, яку ми описали, відсутність закону про столицю, непрозорість системи влади, продажність силовиків — завжди будуть основою для того, щоб корупційний бур'ян проростав знов і знов.

Навіть після наймасштабніших викриттів НАБУ.

1) — Можуть змінюватися Черновецький, Порошенко, Кличко, Зеленський, але бек-офіс кермуватиме.

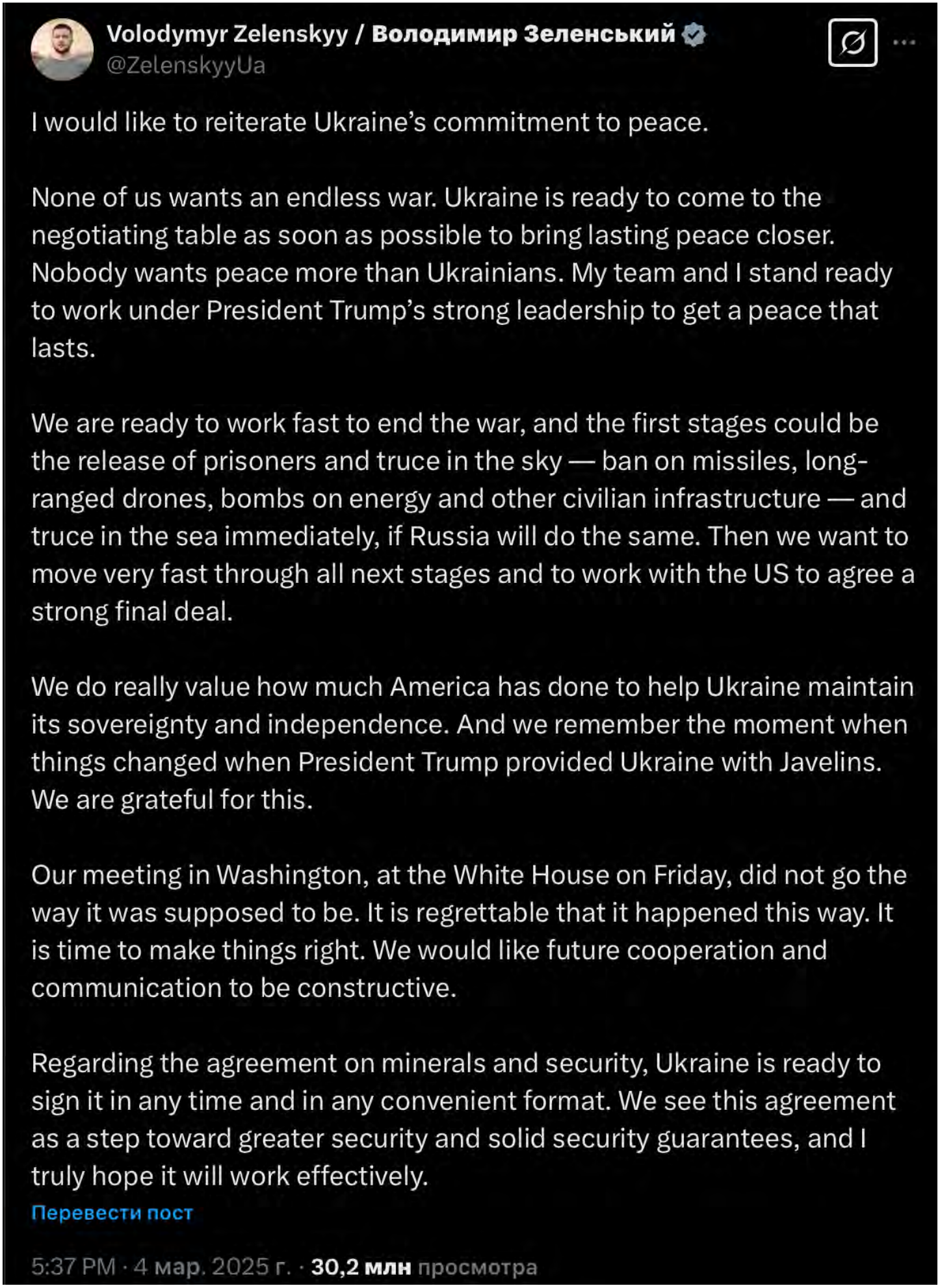
2) — Забудовники кермуватимуть.

3) — А нові політики отримуватимуть свій «відкат».

Поки Київраду та парламент не наповнять політичні загони, які обстоюватимуть інтереси громади й держави.

***

№ 739

Volodymyr Zelenskyy / Володимир Зеленський
@ZelenskyyUa
I would like to reiterate Ukraine's commitment to peace.
None of us wants an endless war. Ukraine is ready to come to the negotiating table as soon as possible to bring lasting peace closer. Nobody wants peace more than Ukrainians. My team and I stand ready to work under President Trump's strong leadership to get a peace that lasts.
We are ready to work fast to end the war, and the first stages could be the release of prisoners and truce in the sky — ban on missiles, long-ranged drones, bombs on energy and other civilian infrastructure — and truce in the sea immediately, if Russia will do the same. Then we want to move very fast through all next stages and to work with the US to agree a strong final deal.
We do really value how much America has done to help Ukraine maintain its sovereignty and independence. And we remember the moment when things changed when President Trump provided Ukraine with Javelins. We are grateful for this.
Our meeting in Washington, at the White House on Friday, did not go the way it was supposed to be. It is regrettable that it happened this way. It is time to make things right. We would like future cooperation and communication to be constructive.
Regarding the agreement on minerals and security, Ukraine is ready to sign it in any time and in any convenient format. We see this agreement as a step toward greater security and solid security guarantees, and I truly hope it will work effectively.
Перевести пост
5:37 PM · 4 мар. 2025 г. · 30,2 млн просмотра
Рис1

Volodymyr Zelenskyy / Володимир Зеленський
@ZelenskyyUa

Хочу ще раз наголосити, що Україна прагне до миру.

Ніхто з нас не хоче нескінченної війни. Україна готова якнайшвидше сісти за стіл переговорів, щоб наблизити надійний мир. Ніхто не хоче миру більше, ніж українці. Ми з моєю командою готові працювати під сильним лідерством Президента Трампа, щоб досягти тривалого миру.

Ми готові працювати швидко, щоб закінчити війну, і першими етапами можуть стати звільнення полонених, негайне перемир'я в небі: заборона ракет, далекобійних дронів, бомбардувань енергетичної та іншої цивільної інфраструктури – і негайне перемир'я на морі, якщо Росія зробить те ж саме. Потім ми хочемо дуже швидко пройти всі наступні етапи й разом із США домовитися про сильну остаточну угоду.

Ми дійсно цінуємо те, як багато Америка зробила, щоб допомогти Україні зберегти суверенітет і незалежність. І ми пам'ятаємо той переламний момент, коли Президент Трамп надав Україні «джавеліни». Ми вдячні за це.

1.

Наша зустріч у Вашингтоні, у Білому домі, в п'ятницю пройшла не так, як передбачалося. Прикро, що так сталося. Настав час зробити все правильно. Ми хотіли б, щоб надалі співпраця та спілкування були конструктивними.

2.

Що стосується угоди про мінерали та безпеку, то Україна готова підписати її в будь-який час і в будь-якому зручному форматі. Ми розглядаємо цю угоду як крок до зміцнення безпеки та надійних безпекових гарантій, і щиро сподіваюся, що вона працюватиме ефективно.

Translate post

5:37 PM · Mar 4, 2025 · **55.6K** Views

Рис2

***

№ 740

Даниил Монин
6 мин. ·

2025.03.06

Главный щипач Украины объявил новый этап "священной войны" с украинским бизнесом и украинским народом.

Посетив Европейскую Бизнес Ассоциацию Гетманцев разразился таким постом (который Вы видите на картинке), в котором назвал священную войну с детенизацией вопросом выживания.

Попробую прокомментировать по тезисам эту пугалку.

1) Во первых хотел бы заметить что теневая экономика в Украине в кризис всегда выступала подушкой безопасности для миллионов домохозяйств. А Война и тем более 3-х летняя это хуже чем кризис. И Война с теневой экономикой в кризис равнозначна войне с миллионами домохозяйств, которые пытаются выжить. Результат в целом на лицо и закономерен - люди продолжают покидать страну, а количество желающих вернутся в Украину постоянно уменьшается.

2) Во вторых очень интересным выглядит тезис - не хватит денег на армию в 2026-м году. Ну то есть на 2024 год не хватало 400 млрд в 2025-м хватает, а на 2026-й год - снова не хватает 400 млрд. Ещё в июне 2024 года Гетманцев, Марченко и Пидласа развернули публичную компанию «не хватает средств 200-400 млрд», и надо срочно поднять налоги.

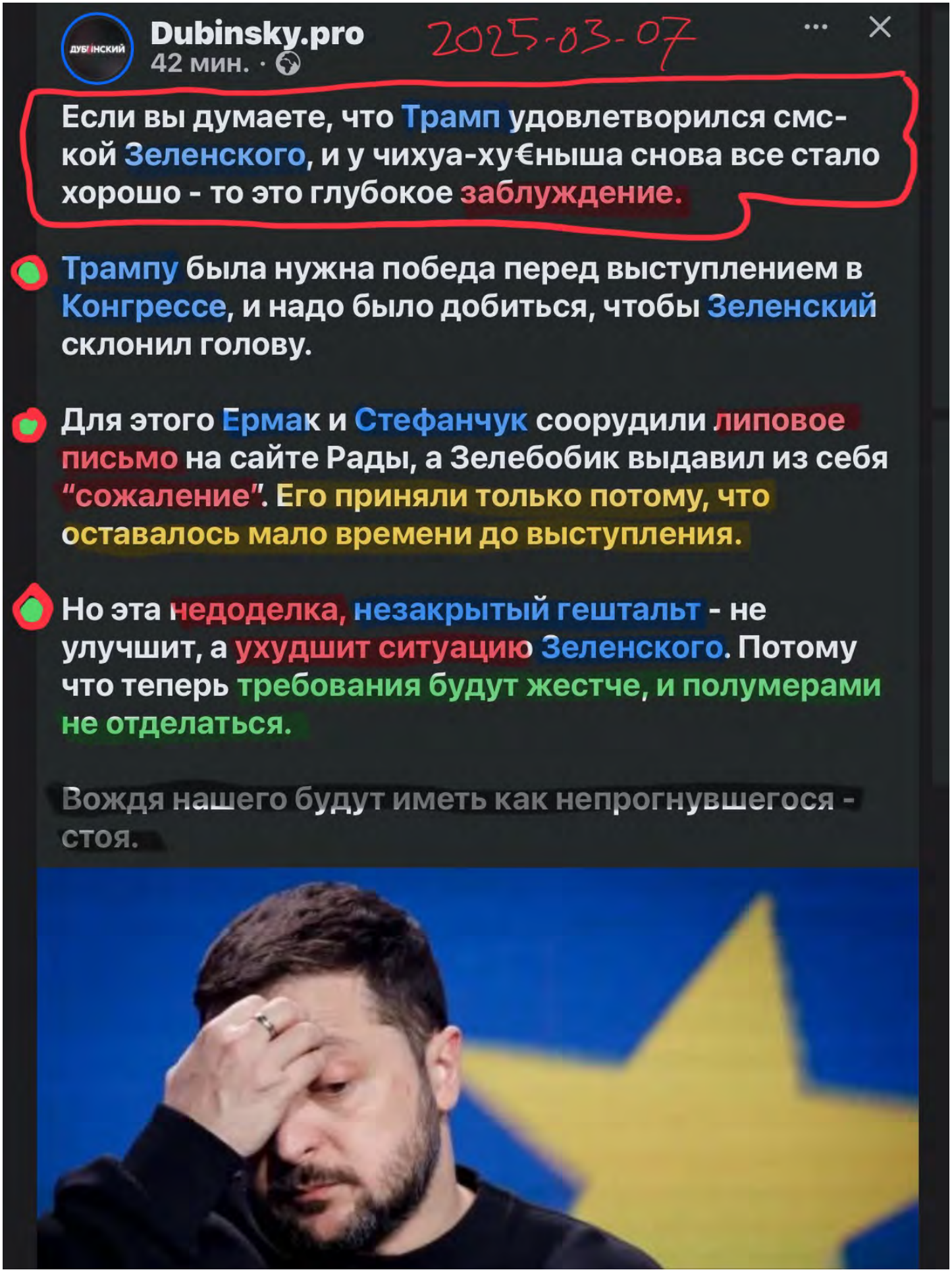
Что мы имеем по факту исполнения бюджета 2024 года? Поднятые налоги в декабре 2024 года дали аж 8 млрд гривен по оценке Минфина, а на счетах правительства в конце 2024 года осталось 264 млрд гривен. То есть весь финансово-налоговый-бюджетный блок ошиблись в середине года в своей оценке на 500 млрд гривен. Считаю, что это тотальной некомпетентностью. А теперь человек, который ошибся на 500 млрд гривен в июне 2024 года до конца года пугает нехваткой 400 млрд гривен на армию в далёком 2026-м году, когда даже неизвестно будет ли вообще война? Это не просто смешно. Это клоунада.

3) Ну и третье про мое любимое - про конкретных крадіїв кланов 🙂 которые должны поделится с гос бюджетом. Я думаю всем в Украине давно понятно что единственной выжившей организованной преступной группировкой (ОПГ) является Украинское Чиновничество. Других давно зачистили. Даже олигархов уже фактически нет. Сдулись в войну. Единственные кто процветают - это чиновники на потоках. Гетманцев хочет найти конкретных крадіїв? Пусть посмотрит, например, на главу НБУ, который на депозитных сертификатах лишает экономику денег и гос бюджет 2-3 млрд долларов прибыли в бюджет. Пусть посмотрит на договоры с МВФ, где ставка 8.5% годовых или на кредит с Мировым банком по ставке 10+% в валюте, формируя выплаты процентами 1.5 млрд долларов в год, когда ЕС даёт под 0%, а США гранты.

Но конечно Гетманцев свой клан не тронет ... А свою священную войну он начнет с самых маленьких Украинцев и малых предпринимателей... Потому что в той священной войне очень легко выйти на себя, а тут легко уничтожать будущее Украины и выгонять Украинцев заграницу рассказывая вечные присказки про теневиков и уклонистов!

***

№ 741

Dubinsky.pro
42 мин. ·
2025-03-07
Если вы думаете, что Трамп удовлетворился смс-кой Зеленского, и у чихуа-ху€ныша снова все стало хорошо - то это глубокое заблуждение.
Трампу была нужна победа перед выступлением в Конгрессе, и надо было добиться, чтобы Зеленский склонил голову.
Для этого Ермак и Стефанчук соорудили липовое письмо на сайте Рады, а Зелебобик выдавил из себя "сожаление". Его приняли только потому, что оставалось мало времени до выступления.
Но эта недоделка, незакрытый гештальт - не улучшит, а ухудшит ситуацию Зеленского. Потому что теперь требования будут жестче, и полумерами не отделаться.
Вождя нашего будут иметь как непрогнувшегося - стоя.

***

№ 742

Iryna Gerashchenko · **Подписаться**
23 ч. ·

2025-03-07

Світ летить в тартари. Після скандалу в Овальному кабінеті і всього, що несеться з США, нам потрібно активізувати діалог з республіканцями і демократами про повернення підтримки, нам треба донести комітету розвідки Конгресу наслідки заборони передачі розвідданих для ситуації на фронті і для цивільного населення.

Тим часом - розклад засідання комітету закордонних справ ВР. Так виглядає деградація. Комітет фактично знищено руками слуг, як і весь парламент. 6 років! ми з Марія Іонова намагалися реанімувати роботу комітету, закликали активно реагувати на зовнішні виклики, стати ключовим комітетом в діалозі з парламентами країн-партнерів. Але маю визнати - в нинішніх умовах і за нинішнього керівництва це безнадійно.

12 березня 2025 року о 14:30 **каб. 330, вул. Садова, 3а**

Законопроекти, з опрацювання яких Комітет визначено головним

1. Про проект Закону про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Японії про безпеку інформації. (**р. № 0301**, КМУ)

2. Про проект Закону про ратифікацію Поправки до Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озоновий шар. (**р. № 0303**, ПУ)

Міжпарламентська співпраця

3. Про утворення депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Домініканською Республікою.

4. Про зміни у керівному складі депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Французькою Республікою.

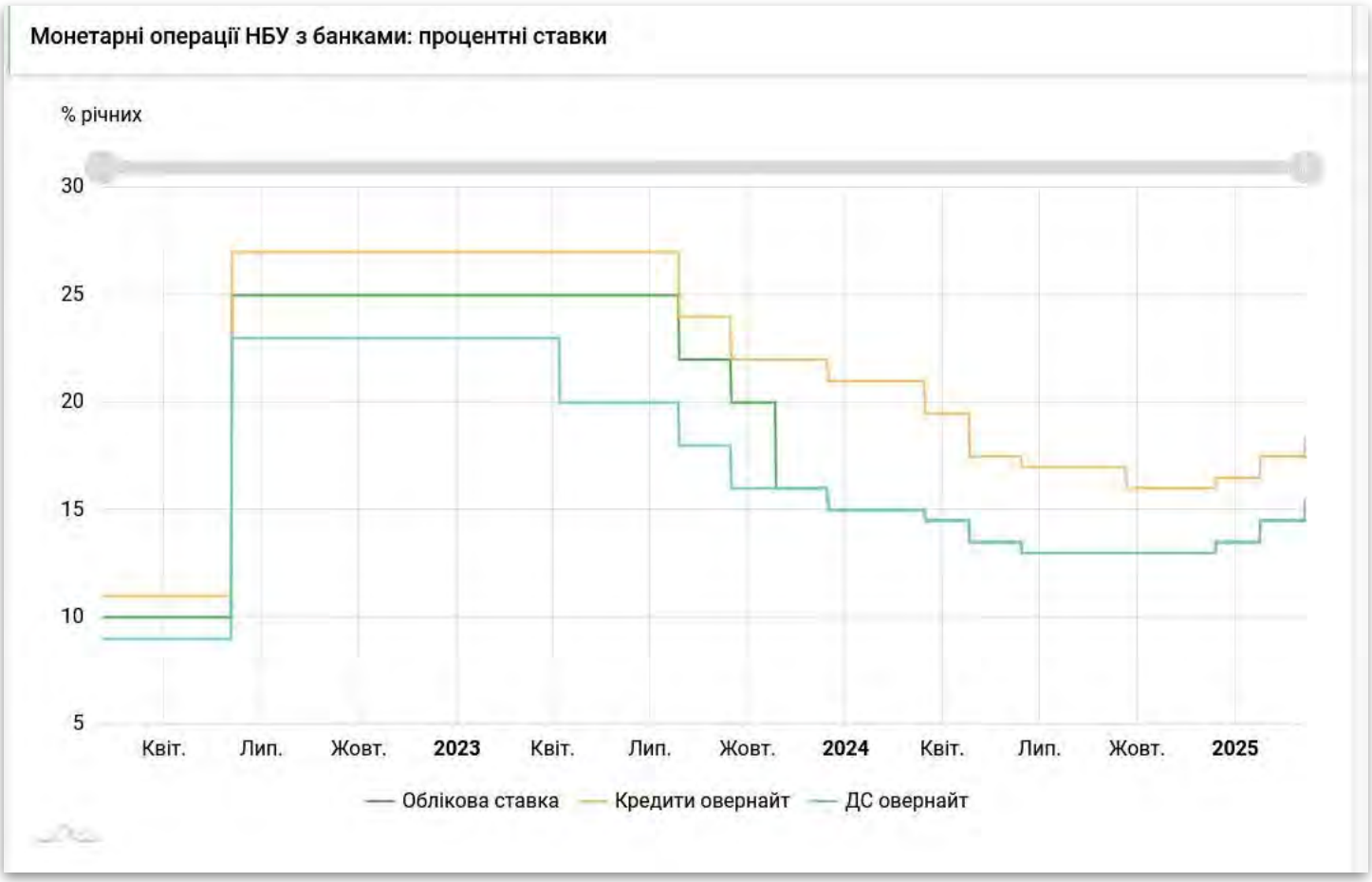
5. Про обрання координатора з проведення організаційних зборів депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Незалежною Державою Папуа Нова Гвінея.

6. Про обрання координатора з проведення організаційних зборів депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Республікою Сан-Марино.

***

№ 743

НБУ повысил учетную ставку с 14,5 до 15,5%

2025-03-07

Кущ

Повышение проходит на фоне существенного роста инфляции.

В своих статьях в прошлом году я прогнозировал пик инфляции в марте -апреле 2025 года (выше традиционного сезонного тренда).

Сейчас в годовом исчислении инфляция достигла 12,9%, хотя за счет летних месяцев возможно будет снижение.

Фактически НБУ расписался в своей беспомощности как в части приведение инфляции на уровень таргета в 5% (если этот таргет в период войны занижен - почему он не был пересмотрен до 8-10%?), так и в части наращивания кредитования.

Минимум на который НБУ опускал свою ставку в период войны - это 13%, что было явно недостаточно для активизации кредитования.

Более того, жесткие условия резервирования и определения кредитных рисков при проведении активных операций банков, фактически отсекли от

кредитного рычага основные предприятия областей, которые разделены линией фронта или находятся вблизи оной.

На данным момент, почти 800 млрд грн - это средства населения в банках на текущих, карточных и депозитных счетах.

70% таких средств - это средства до востребования, которые практически не приносят клиентам процентных доход.

Это почти бесплатный ресурс для банков и он не чувствителен к изменению учетной ставки.

В теории, действия НБУ направлены на то, чтобы сделать гривневые финансовые инструменты дорогими и, соответственно, привлекательными в первую очередь для населения.

Чтобы возросшая доходность купировала риски, инфляционные и девальвационные ожидания.

Но если люди держат свою гривну в банках почти под ноль процентов, то как рост учетной ставки повлияет на доходность данного ресурса? Да никак.

Поведенческие модели населения во время войны направлены не на поиск процентного заработка на срочных депозитах в банках, а на формировании подушки ликвидности, которую удобно перевозить и носить с собой. А это банковская карточка.

То есть даже при учетной ставке в 10% и ставке по депозитам на уровне 8% (сейчас 15,5% и 14%), люди все равно держали бы свои деньги на счетах до востребования.

Корреляция между динамикой этих вкладов и размером учетной ставки почти отсутствует.

Более того, население держит в ОВГЗ примерно 40 млрд грн - это мизер, который говорит о том, что срочные инструменты так и не стали пользоваться популярностью.

Здесь следует упомянуть и достаточно высокий уровень налогообложения процентов по депозитам населения: 18% подоходный налог и 5% - военный сбор, суммарно 23%.

Что также нивелирует фактор учетной ставки НБУ.

Но в решении Национального банка есть один интересный момент.

Спред между учетной ставкой и доходностью по депозитным сертификатам увеличен на 1 п.п. (+1%).

То есть,

1) — основными выгодополучателями данного решения станут коммерческие банки,

которые

2) — смогут заработать при стабильной гривне 19% годовых по трехмесячным депозитным сертификатам НБУ (при стабильном курсе - 19% валютной доходности).

Уточню - **доход по этим инструментам платит Нацбанк, то есть государство.** На 1 млрд грн - это 190 млн грн в год, а на 100 млрд грн - 19 млрд грн.

В начале марта в депозитных сертификатах (овернайт и трехмесячных) было "закрыто" более 500 млрд грн.

Это значит, что

1) — сумма, которую НБУ заплатит банкам по итогам года в рамках схемы с депозитными сертификатами, составит порядка 80-90 млрд грн, то есть **более 2 млрд дол**.

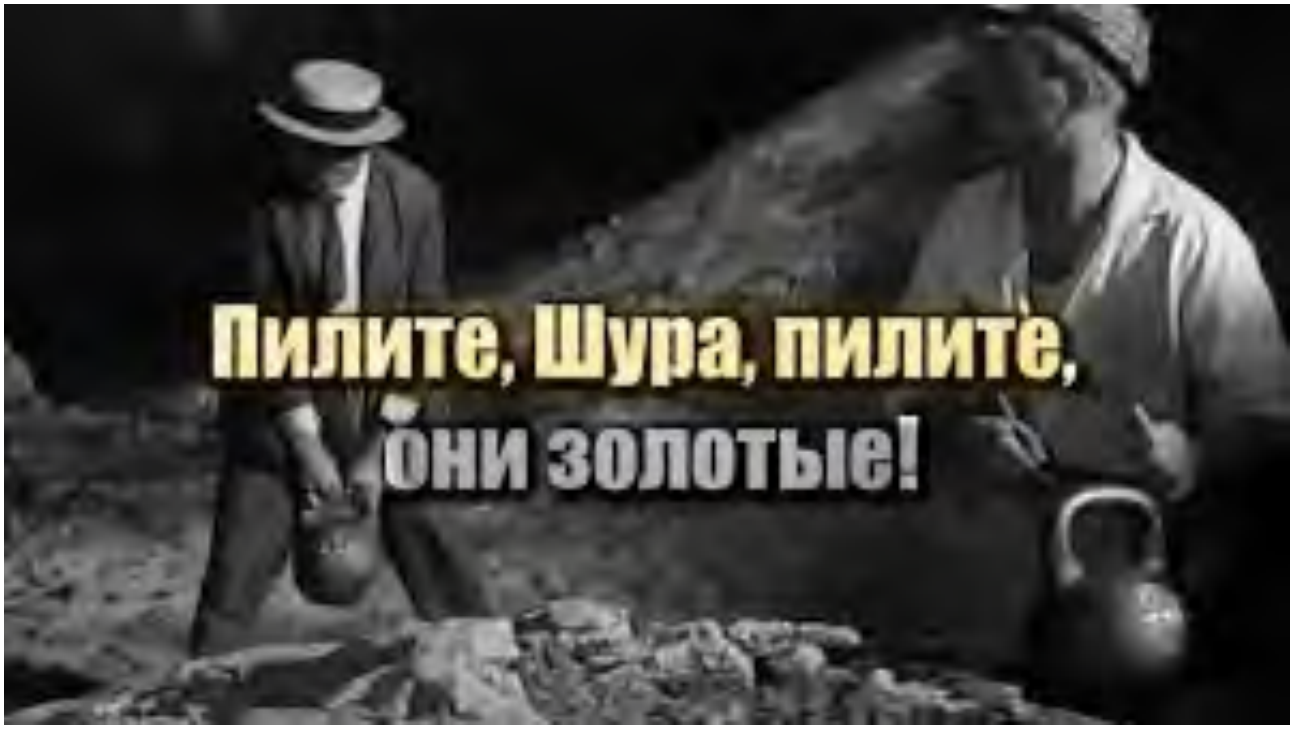
2) — Это в основном частные банки (70% вложений), а не государственные.

Кроме того,

— данное решение НБУ по учетной ставке и еще более решение по расширению процентного спреда между учетной ставке и доходностью трехмесячных сертификатов (об этой части решение аналитики в Украине почти не пишут), приведет к тому, что доходность по ОВГЗ с 15-17%, подтянется на уровень 18-19%,

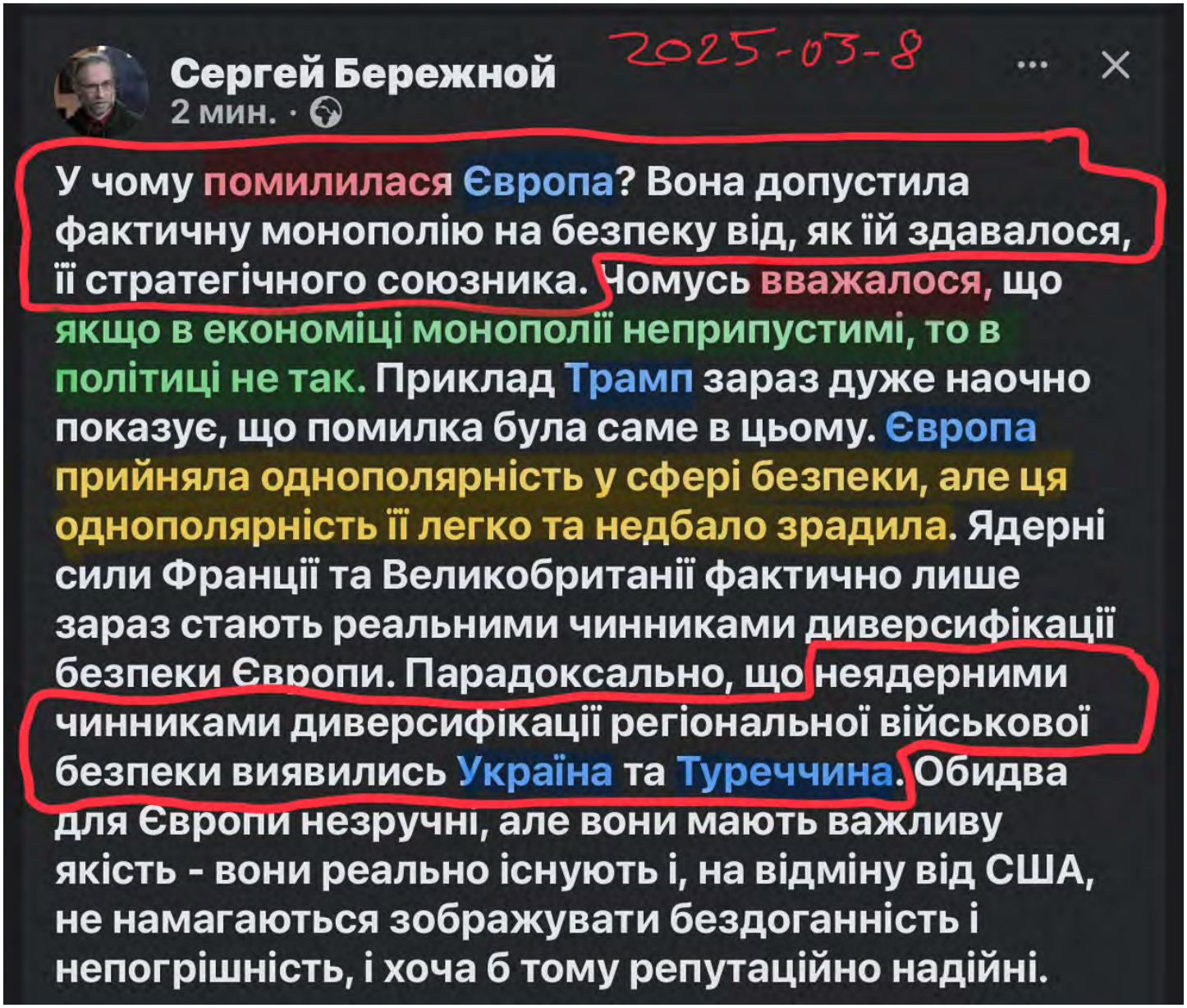
а это

— увеличение расходов на обслуживание государственного долга страны и дополнительная нагрузка на бюджет.

***

№ 744

***

№ 745-1

«Відновлення культурного сектору України»: Офіс підтримки відновлення при МКСК презентував ініціативи та плани

2025-03-06

5 березня відбулася ***Координаційна зустріч*** «Відновлення культурного сектору України», організована ***Офісом підтримки відновлення.***

Під час заходу презентовано ініціативи, над якими експерти працюють у рамках проєкту.

Серед таких

1) — «Гайд з оперативного реагування на пошкоджених об’єктах культурної спадщини та культурної інфраструктури»,

2) — цифрові ініціативи та підходи до осучаснення культурних послуг у громадах.

Перша заступниця Міністра культури та стратегічних комунікацій **Галина Григоренко** зазначила:

«Ми вдячні Бюро ЮНЕСКО в Україні за підтримку ініціативи МКСК щодо створення при Міністерстві ***Офісу підтримки відновлення***.

Цей проєкт є важливим для нас, адже експерти Офісу працюють і над технічними рішеннями, і над розробкою нормативної бази для проєктів з відновлення культурної сфери.

Водночас, ми маємо багато проєктів, які потребують подальшого супроводу команди Офісу. Тож, сподіваємось, ми продовжимо цю співпрацю».

Вона також наголосила, що перша міжнародна конференція ***«Співпраця заради стійкості»***, організована Міністерством культури та стратегічних комунікацій у співпраці з ЮНЕСКО, об'єднала 29 країн для захисту української культурної спадщини під час війни.

Ключовим підсумком цього заходу стало ухвалення ***Декларації про посилення стійкості культурного сектору України***, до якої вже приєдналися 27 країн.

Голова Бюро ЮНЕСКО в Україні **К'яра Децці Бардескі** наголосила, що

— ***<u>для повноцінного відновлення сфери культури</u>*** упродовж наступних десяти років необхідно щонайменше 10,5 млрд доларів.

За її словами, такі ініціативи, як створення Офісу підтримки відновлення при МКСК, що реалізується у співпраці з ЮНЕСКО за сприяння Японії, відіграють ключову роль у подоланні кризових ситуацій.

Вона також підкреслила, що за шість місяців роботи Офісу вже помітні значні результати його діяльності.

«Важливо продовжувати не лише реагувати на надзвичайні ситуації, які трапляються, а й стратегічно планувати та інвестувати в майбутнє», — сказала **К’яра Децці Бардескі.**

В межах заходу представники МКСК, закладів культури та мистецької освіти, громад, експерти у сфері захисту культурної спадщини, міжнародні партнери, бізнес, а також громадський сектор обговорили механізми відновлення зруйнованої внаслідок війни української культурної спадщини, важливість збереження нематеріального надбання та відбудову культурної інфраструктури.

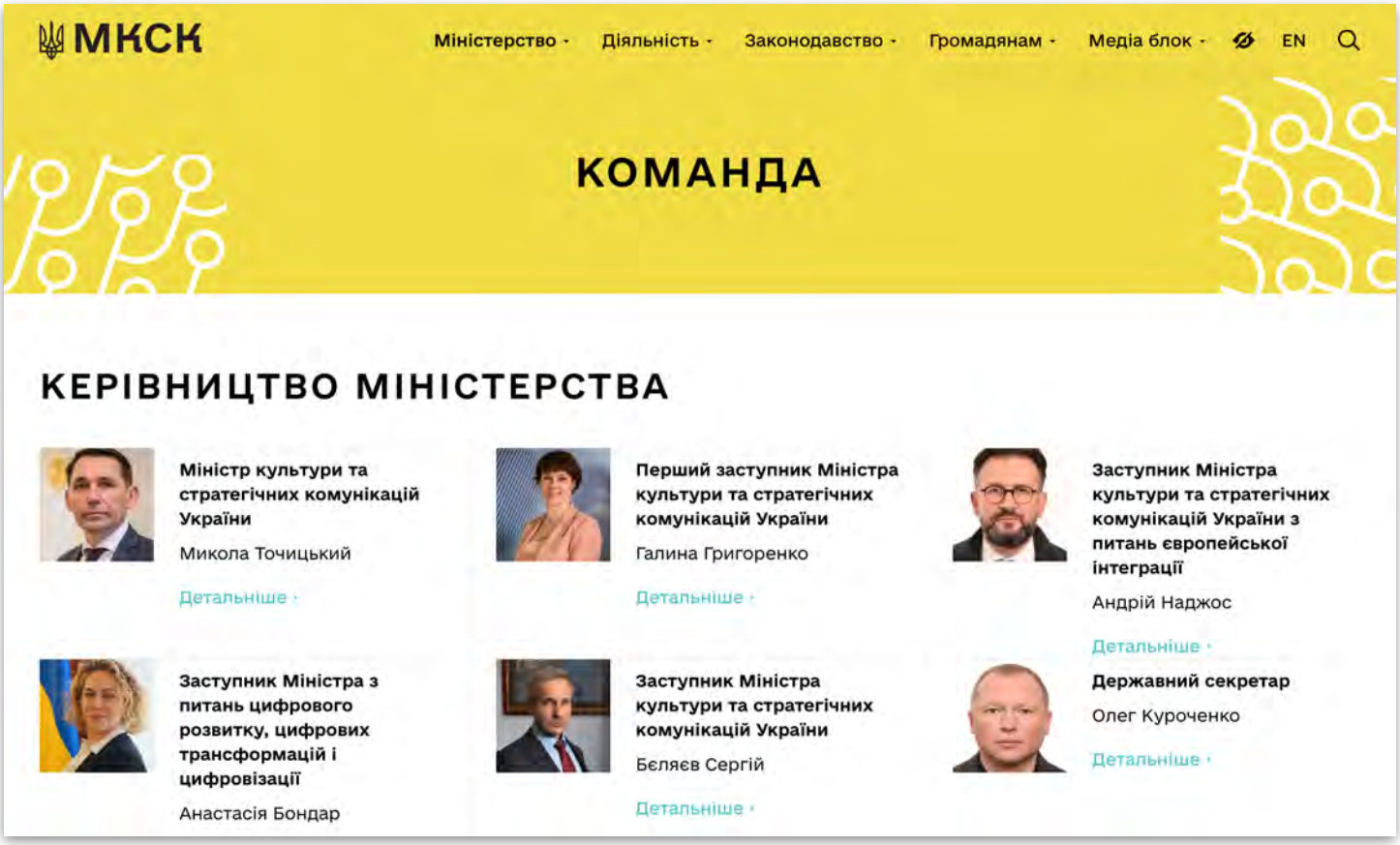
Заступниця Міністра культури та стратегічних комунікацій України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації **Анастасія Бондар** розповіла про роботу Офісу підтримки відновлення в аспектах інформаційного та технічного забезпечення МКСК, а також нормативного врегулювання.

Наразі триває спільна робота над створенням електронних реєстрів, інформаційних систем та публічних порталів, разом з цим ведеться робота з напрацювання технічних завдань для нових цифрових проєктів та актуалізація нормативно-правових актів.

Керівник Офісу підтримки відновлення **Дмитро Турчак** підсумував, що координаційна зустріч стала важливим майданчиком для обговорення нових форм співпраці та механізмів інтеграції культурного компонента у процеси відновлення країни.

Офіс підтримки відновлення створено при Міністерстві культури та стратегічних комунікацій у партнерстві ЮНЕСКО за фінансування Уряду Японії.

Проєкт імплементує Громадська спілка «Фонд підтримки реформ в Україні».

***

№ 745-2

Офіс підтримки відновлення при МКСК

Офіс підтримки відновлення: відновлення культурної спадщини та підтримка сектору культури в умовах війни

Культура, безсумнівно, є запорукою стійкості нації та відіграватиме фундаментальну роль у процесах відновлення країни. Кількість зруйнованих або пошкоджених пам’яток зростає чи не щодня. Аби запобігти непоправним

втратам, вже сьогодні важливо забезпечити професійну підтримку відновлення з урахуванням міжнародної практики. Щобільше, українська культура як частина європейської має бути представлена на провідних світових майданчиках.

З метою розвитку та підтримки сектору культури, а також його інтеграції у плани відбудови країни, UNESCO Ukraine створило Офіс підтримки відновлення при Міністерстві культури та стратегічних комунікацій України, який імплементує Громадська спілка "Фонд підтримки реформ в Україні".

Основна мета Офісу — посилення роботи МКСК за одним із пріоритетних для країни напрямків із відновлення зруйнованої внаслідок повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну об'єктів культурної спадщини та інфраструктури.

Команда експертів Офісу, з-поміж інших завдань у рамках проєкту, надаватиме юридичні та технічні консультації, пропозиції щодо розбудови спроможності закладів культури та освітніх закладів сфери культури, людського капіталу та відновлення культурних послуг, а також просуватиме цифрову трансформацією в управлінні спадщиною.

1. Поточні результати

28 жовтня у Києві відбувся **форум «Культурна децентралізація: виклики та перспективи реформи. Відновлення громад через культуру».** Захід був організований у співпраці з Міністерством культури та стратегічних комунікацій та Офісом підтримки відновлення при МКСК. На форумі обговорювалися питання децентралізації, розвитку культурної інфраструктури та просування українських креативних продуктів за участі представників

органів державної влади, регіонального управління та представниками громад.

Штефані Ґрюсінґер, представниця з питань культури ЮНЕСКО в Україні, зазначила, що для посилення планування відновлення сфери культури за підтримки ЮНЕСКО при МКСК створено спеціальний підрозділ — Офіс підтримки відновлення. Мета його діяльності полягає в інтеграції культурної спадщини у відновлення України.

Окрім того, Офіс підтримки відновлення при МКСК ініціював **круглий стіл «Якісні культурні послуги у громадах»**, який був проведений 17 жовтня. В обговоренні взяли участь представники Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики, Міністерства культури та стратегічних комунікацій, Державного агентства мистецтв, Державного агентства з туризму, Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого, Національної бібліотеки України для дітей, а також обласних державних адміністрацій, комунальних закладів культури, видавництв та громадськості.

Директорка Департаменту відновлення та культурної реінтеграції деокупованих територій МКСК Діана Трима презентувала результати всеукраїнського **опитування «Виклики розвитку культури в громадах», у якому взяли участь 855 громад.** За результатами опитування, попри повномасштабну війну, запит на нові форми культурних послуг у громадах зріс. Більшість опитаних вважають доцільним надання місцевим радам повноважень щодо самостійного формування мережі закладів культури, затвердження кількісної та функціональної моделі, положення про заклад культури, штатного розкладу та обсягу заробітної плати.

Опитування, проведене експертами Офісу підтримки відновлення, підкреслило важливість спільних зусиль між громадами та міністерствами для подолання культурних викликів у воєнний час.

2. Брендбук

«Ромб» — знак добробуту та достатку. Фірмовий стиль Офісу підтримки відновлення, натхненний символікою українських «вишитих оберегів», відображає сучасні потреби відновлення сектору культури. Споконвіку культура була запорукою добробуту та достатку українців, а традиції продовжували та зберігали наш рід. Сьогодні, коли ворог вкотре намагається позбавити нас української ідентичності, нам під силу її захистити.

Глобальна мета проєкту — інтеграція культурної спадщини та інфраструктури у процеси відновлення України. Адже культура — те, що формує нас як націю. А культурна спадщина — те, на основі чого майбутні покоління ідентифікуватимуть себе українцями.

Залишайтесь на зв’язку! Разом до перемоги!

Офіс підтримки відновлення при Міністерстві культури та стратегічних комунікаційстворено у партнерстві з ЮНЕСКО за фінансової підтримки Японії. Проєкт імплементує Громадська спілка «Фонд підтримки реформ в Україні».

***

Table of Contents

I. Foundation for Support of Reforms in Ukraine: Initiation 3
II. Structure of the Foundation 4
III. Areas of Activities 5
IV. Partners of the Foundation 6
V. Projects and Initiatives 7
VI. Contacts 24

NON-GOVERNMENTAL UNION
FOUNDATION FOR SUPPORT OF REFORMS IN UKRAINE

Non-Governmental Union "Foundation for Support of Reforms in Ukraine": Initiation

January 2015

Non-Governmental Union "Foundation for Support of Reforms in Ukraine" (NGU "FSRU") was founded with the support of the **National Reform Council** and the **European Bank for Reconstruction and Development.**

The Foundation is an independent, non-governmental union.

Primary goal is to promote the development of Ukraine and improve the material well-being of its citizens by supporting the development and implementation of reforms in Ukraine.

Юрій Шкіль — виконавчий директор громадської спілки «Фонд підтримки реформ в Україні» з лютого 2014 року.

Юрій Шкіль

Життєпис

Юрій Шкіль є випускником Інституту Прикладного Системного Аналізу Національного Технічного Університету України «КПІ». Другу вищу освіту він здобув в Інституті вищої кваліфікації Київського Національного Торгово-Економічного Університету.

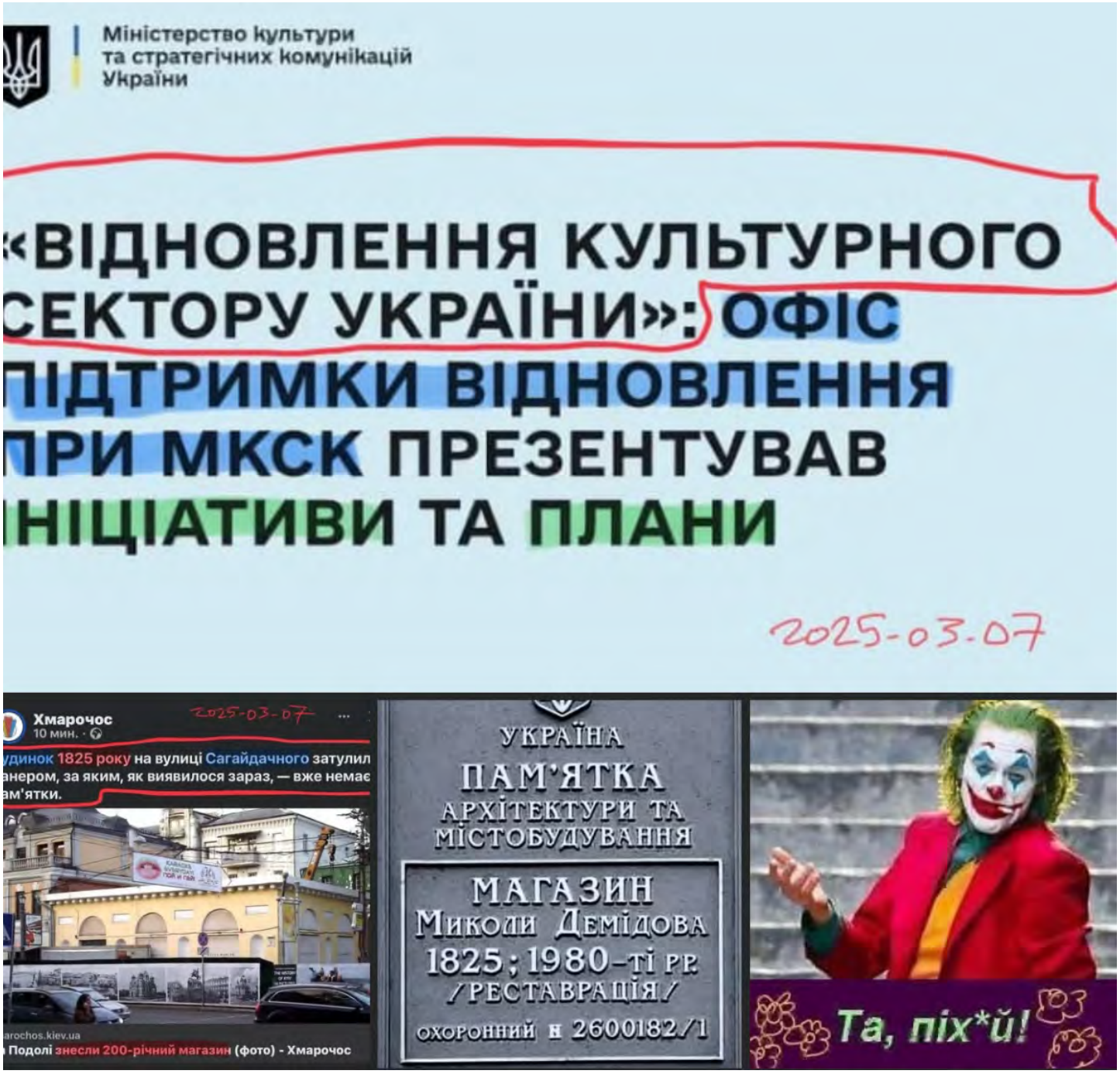
Має понад 11 років досвіду роботи на українському та міжнародному ринку інформаційно-комунікаційних технологій. Свою професійну діяльність у цій сфері він розпочав у 2003 році у ЗАТ «Софтлайн». За роки роботи він обіймав посади від Менеджера проектів до Директора Департаменту.

У 2007 Юрій Шкіль продовжив свою кар'єру у представництві «Майкрософт Україна», де після трьох років роботи Менеджером по роботі з державним сектором обійняв посаду Директора по роботі з партнерами.

З серпня 2014 до призначення на посаду виконавчого директора «Фонду підтримки реформ в Україні» Юрій Шкіль обіймав посаду президента асоціації системних інтеграторів України «Digital Ukraine».

***

№ 745-3

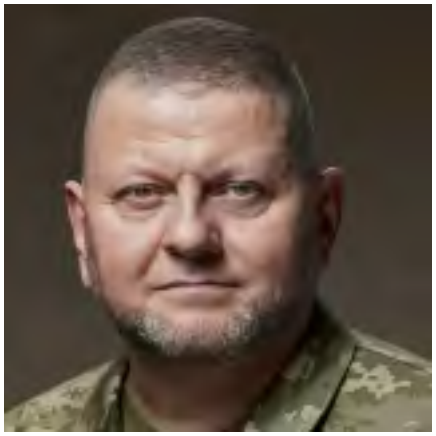
***

№ 746-1

Старий світовий порядок зруйновано. Нова архітектура Європейської безпеки без України неможлива

2025-03-06

ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ, *Посол України в Великій Британії, колишній головнокомандувач Збройних сил України*

Виступ Надзвичайного і повноваженого посла України у Великій Британії і Північній Ірландії, Головнокомандувача України (2021–2024) Валерія Залужного на безпековій конференції у Chatham House, 6 березня 2025 р.

***

Дуже важливо бути тут, саме у цьому приміщенні і вести дискусію про наше, звертаю увагу – наше спільне майбутнє. Хотів би ще раз зупинитися на тому, що час, коли саме ви могли спостерігати за усім, що відбувається в Україні, можливо, переживати за нас, вже скінчився.

Хтось із вас, можливо, передбачав усе це, хтось зрозумів ці зміни, які прийшли, уже сьогодні – це вже не важливо. Головне, ми маємо тут і зараз розуміти, що робити далі усім нам.

Отже, почнемо з, мабуть, найголовнішого, що потрібно обговорити, – з поняття світопорядку.

Простіше – з розстановки сил у світовій політиці. Зараз немає часу і необхідності говорити про те, як і скільки разів цей світовий порядок змінювався. Повернемося лише до Ялтинської конференції 1945 року, де лідери трьох держав-переможців вирішили майбутнє повоєнного світу.

Завершили формування нового світового порядку 2 серпня 1945 року в Потсдамі, де остаточно вирішили майбутнє (принаймні, на більш як чотири десятиліття). Тоді почалася війна, яка увійшла в історію під назвою "холодна". Ця епоха завершилася в 1991 році з розпадом СРСР і припиненням біполярного протистояння.

Світ ще деякий час продовжував жити у цьому старому світовому порядку, все ще ґрунтувався на основах Ялтинсько-Постдамської системи міжнародних відносин. Навіть в умовах монополярного світу, США вдавалося підтримувати силою мир і стабільність у світі. Десь сила підмінялася грошима, але світ жив у сталій системі. І це відбувалося навіть на фоні збільшення кількості держав у світі, які начебто самі обирали свою подальшу долю.

Усе змінилося 10 лютого 2007 року, коли президент Росії Путін, за рік до закінчення свого другого президентського терміну, виступив на Мюнхенській конференції з питань безпеки.

> Цей виступ можна вважати поворотною точкою в перегляді існуючої системи світового порядку. "Ніхто не відчуває себе в безпеці, ніхто не може заховатися за міжнародним правом, як за кам'яною стіною", – сказав він.

Мабуть, Захід зробив величезну помилку, не звернувши увагу на застереження Путіна, і жодним чином не пристосувався до наступаючої епохи, через яку ми сьогодні тут і зібралися.

У 2008 році Путін розпочав війну в Грузії, у 2014 – в Україні. А вже у 2022 році напав на Україну усіма можливими засобами.

> — Ще 18 років тому Путін казав, вірніше попередив, що однополярна модель, яка фактично направлена виключно на обслуговування інтересів США та обраного кола держав, не життєздатна.

— Тоді ж він казав, що Китай, Індія, інші країни, що розвиваються, в результаті трансформації ставатимуть чи не найважливішими економіками світу.

Можливо, ми сьогодні можемо побачити, як країни саме Азії, Африки та Латинської Америки намагаються визначати глобальний порядок денний.

А що ж Україна?

Україна завзято вступила в боротьбу, і змогла дати не лише гідну відсіч ворогу, а й **довести і відстояти свою суб'єктність у формуванні системи світоустрою**.

Саме через Україну, яка

— начебто **втратила можливість самотужки вирішити проблему війни у 2023 році**, в основному через побоювання наших партнерів,

— **змусила Росію** вже відкрито піти на створення так званої Осі – Осі зла.

Хто входить до цієї Осі – ви всі чудово розумієте. І саме тоді, ще у 2024 році, коли ці країни заключали стратегічні угоди, необхідно було замислитися, чи не є саме це продовженням політики саме перегляду чинної системи світового порядку.

Звісно, Україні важко **наодинці**, хоча і з допомогою партнерів, воювати з Віссю зла, але вона бореться.

Війна в Україні ще більше набирала масштабу глобальної.

— **Її результати можливо було передбачити.** Актуальні вони і сьогодні.

— Адже і США, і Китай, і Росія, і Європа виявилися неготовими до війни такого рівня інтенсивності.

Людські та економічні втрати в Україні, витрата ресурсів на війну, міграція, санкційна політика, відсутність дешевих енергоносіїв та ринків збуту, а також інші проблеми стали колосальним економічним тягарем для економік усіх задіяних у війні сторін, гальмуючи їхній розвиток і створюючи ризики вже глобальних криз.

Адже **війна в Україні практично вичерпала економічні і промислові "запаси міцності" у більшості країн**, а особливо Росії, США та Європи. Їм реально бракує ресурсів для продовження військових дій, водночас розгортання виробництва озброєння виявилося надмірним за умови досягнення домовленостей про припинення воєнних дій.

Таким чином, можна стверджувати, що

— формальні причини перегляду світового порядку сьогодні є.

Відправною точкою такого перегляду, звісно, можна вважати

— майбутнє закінчення війни в Україні і формування нового світопорядку саме за її результатами.

Адже, дійсно, і сам старий світопорядок вже сьогодні майже остаточно зруйнований.

Наприклад, сьогодні очевидно, що

1) — Білий дім поставив під сумнів єдність західного світу.

Окрім цього,

2) — Вашингтон намагається вже зараз перекласти забезпечення безпеки і оборони Європи на їх власні сили, без США.

Такі дії, імовірно, дають можливість припустити, що

3) — НАТО може припинити своє існування.

Низка перемовин США з Росією, керівнику якої виписали ордер на арешт, констатує той факт, що *Білий дім робить все більше кроків назустріч кремлівському режиму*, чудово розуміючи, що у такому випадку новою ціллю для Росії може стати саме Європа.

— Беззаперечним фактором цього є рішення, наприклад, Кібернетичного командування США припинити будь-яке планування, спрямоване проти Росії.

Очевидно, що ***невизнання Вашингтоном агресії РФ*** **є також новим викликом не лише для України, але й для Європи.**

Отже, цього достатньо, щоб зрозуміти, що

— вже не лише Росія та Вісь зла намагаються зруйнувати світовий порядок, а й США фактично остаточно його руйнують.

Я хотів би ще раз звернути увагу, що руйнування старого світового порядку відбувається також на фоні стрімкого розвитку технологій.

Можемо абсолютно стверджувати, що саме російсько-українська війна стала каталізатором розвитку перш за все воєнних технологій, які, імовірно, і стануть основою майбутньої глобальної безпеки.

Бо саме ці зміни, які відбулися на полях російсько-українською війни, призвели до глобальної кризи оперативного мистецтва та доктрин НАТО у тому числі.

1) — Класичні масштабні операції з неймовірною витратою ресурсів не просто втратили актуальність, а стали навіть самогубними.

Але

2) — про це знає лише Україна та Вісь зла.

Чи готові до цього усі гравці, що хочуть новий світопорядок, чи їм потрібна ще одна війна, щоб це зрозуміти – поки невідомо.

Достеменно відомо, що технологічний прорив відбувся не тільки у воєнній галузі, а й усіх інших, що буде потребувати перебудови економік провідних держав.

Відповідно, змінилися і потреба, і пріоритети у видобутку корисних копалин. Чи не нагадує вам останнє твердження щось знайоме з історії? Час покаже.

Але все-таки Україна.

У цій складній ситуації Україна саме завдяки здатності до опору упродовж повномасштабної війни справді **стала суб'єктом міжнародної політики**.

З Україною потрібно рахуватися.

Це вже зрозуміло усім, навіть дуже сильним державам.

Україна не втратила самостійності.

Попри зміну стратегії ворогів та погрози друзів, Україна бореться, навіть коли це, здавалося, неможливим та досить ефективно завдає поразки ворогу..

Україна, подобається це зараз комусь чи ні, де-факто **боронить вже не лише східний кордон НАТО, а і східний кордон Європи**, який, до речі, може стати лінією зіткнення.

На фоні останніх подій і майбутніх намірів США щодо безпеки у Європі, а також на фоні неготовності НАТО до протистояння Росії, принаймні, без США,

— **позиції України для Європи стають все більш привабливими.**

Звісно, **Україна поки що не має власної ядерної зброї**, тому власною кров'ю платить за свою свободу,

але

— саме її Збройні Сили вказують на те, що, імовірно, найближчим часом (5-10 років) нова архітектура Європейської безпеки неможлива без України.

Можна ще перерахувати багато факторів, які підтверджують, що

— *існування незалежної України* сьогодні – це чи не найголовніший фактор безпеки Європи.

Звісно, існує також багато внутрішньоєвропейських факторів збереження внутрішньої безпеки Європи. Але, я зараз про Україну.

Ми маємо говорити про Україну саме у розрізі:

(1) Перш за все ведення війни. Адже, без чіткої фіксації лінії зіткнення неможливо апелювати до подальших дій. Для цього, звісно, необхідна підтримка – імовірно, більше європейська.

(2) При досягненні сталого, справедливого миру, Україна має отримати реальні гарантії безпеки.

(3) Україна має сподіватися на справедливе і повноцінне відновлення країни, у тому числі і за рахунок країни-агресора.

(4) Україна у повоєнний час має бути повністю захищена від російської пропаганди та економічних диверсій.

Звісно, не вдаючись до подробиць, Україні у такій ситуації необхідно *зберегти суб'єктність* у відносинах з глобальними гравцями.

Імовірно, для цього потрібно:

(1) Продовжувати наполягати на своїх безпекових інтересах, територіальній цілісності. Уникати ролі "розмінної монети" під час будь-яких міжнародних переговорів.

(2) Шукати баланс між інтересами США, ЄС, Китаю, не допускаючи при цьому ***підриву суверенітету***.

(3) Посилювати ***міжнародну довіру*** до України на усіх міжнародних майданчиках та в інших країнах світу, яка є основою політичної та фінансової підтримки.

Наостанок, перед початком дискусії, хочу згадати одного чудового канадського письменника – Карла Шредера. Він, дякуючи Богу, живий і здоровий, і зараз займається дослідженням майбутнього. Одного разу він написав:

"Прогнозування існує не лише для передбачення майбутнього, а для мінімізації несподіванок".

***

№ 746-2

Рис1

Залужний захистив докторську дисертацію в Одеській юракадемії та сфотографувався напам'ять з Ківаловим

28.12.2023 19:36

Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний захистив дисертацію з права. Так він здобув науковий ступінь доктора філософії.

Про це пише hromadske.

Захист відбувся в Національному університеті «Одеська юридична академія». Оскільки дисертація й анотація до неї становлять державну таємницю у сфері оборони, державної безпеки та охорони правопорядку, то переглянути її неможливо.

За ключовими словами відомо, що тема роботи Залужного пов'язана з військовою дисципліною, дисциплінарними проступками та стягненнями. Публікації Залужного за темою дисертації також присвячені питанням військово-дисциплінарного законодавства. У роботах Залужний підписаний як аспірант кафедри адміністративного, цивільного та господарського права і процесу Академії Державної пенітенціарної служби. Головнокомандувач ЗСУ неодноразово приходив на заходи Академії, наприклад, з нагоди випуску її студентів.

Рис2

***

№ 747

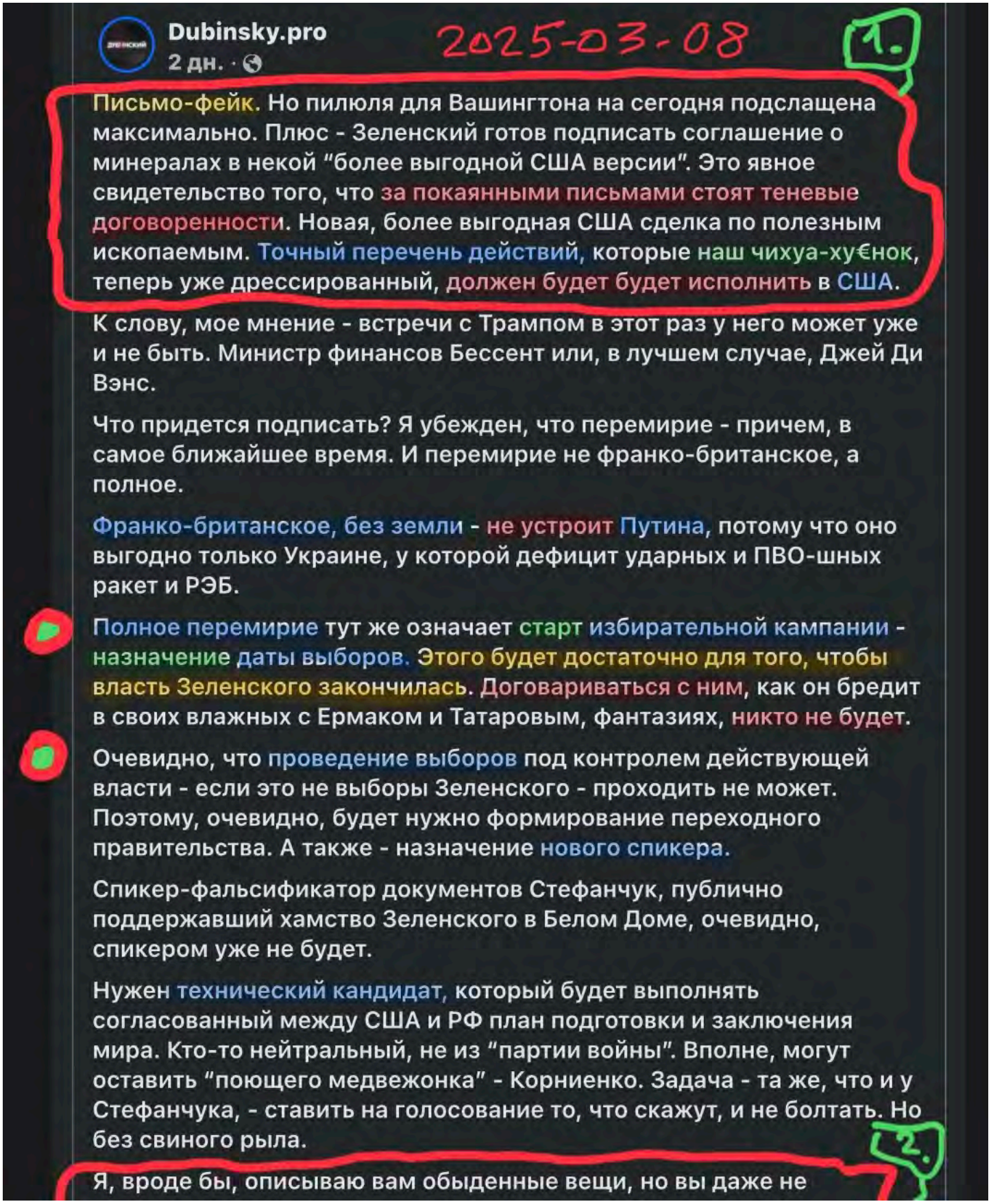
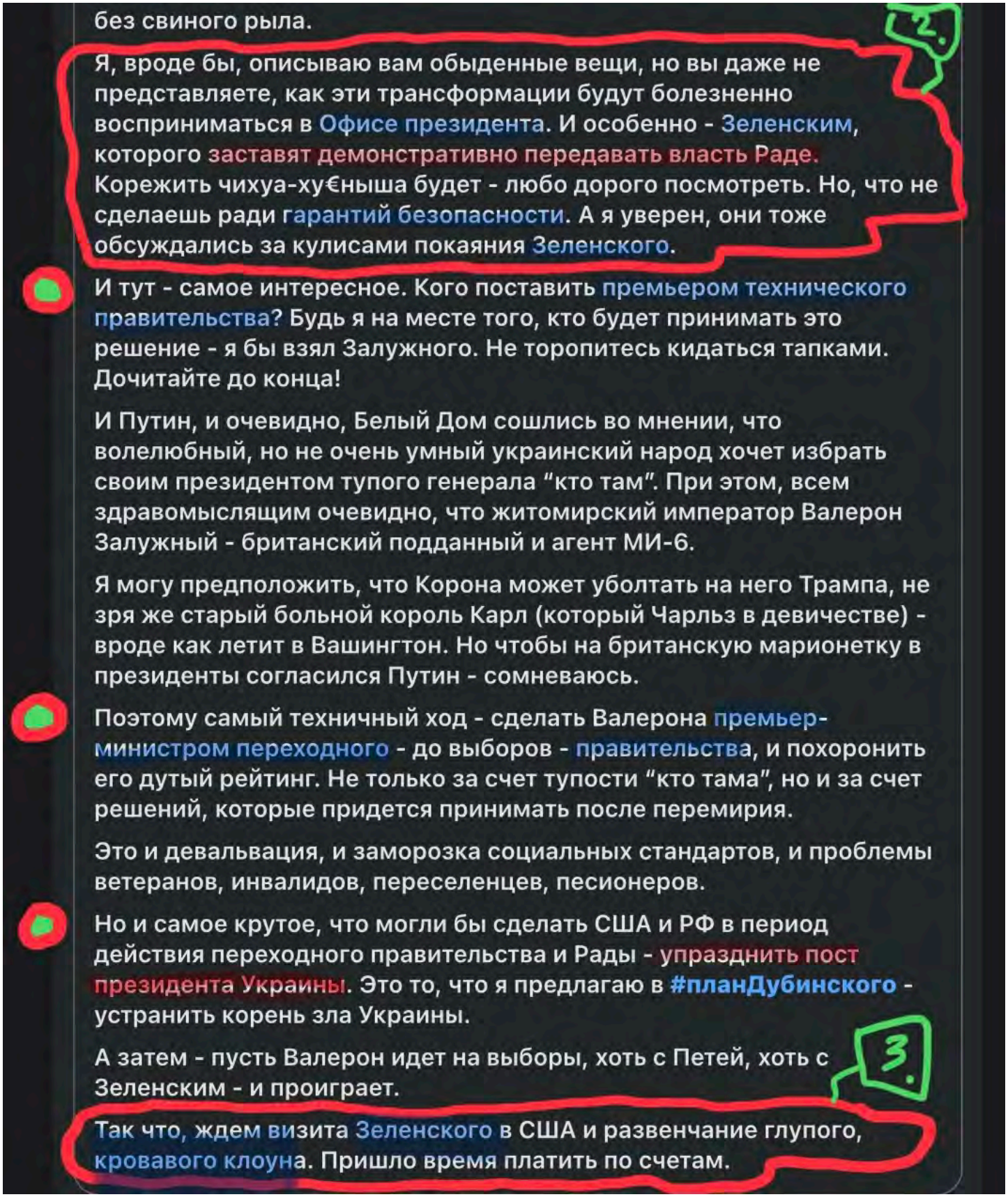
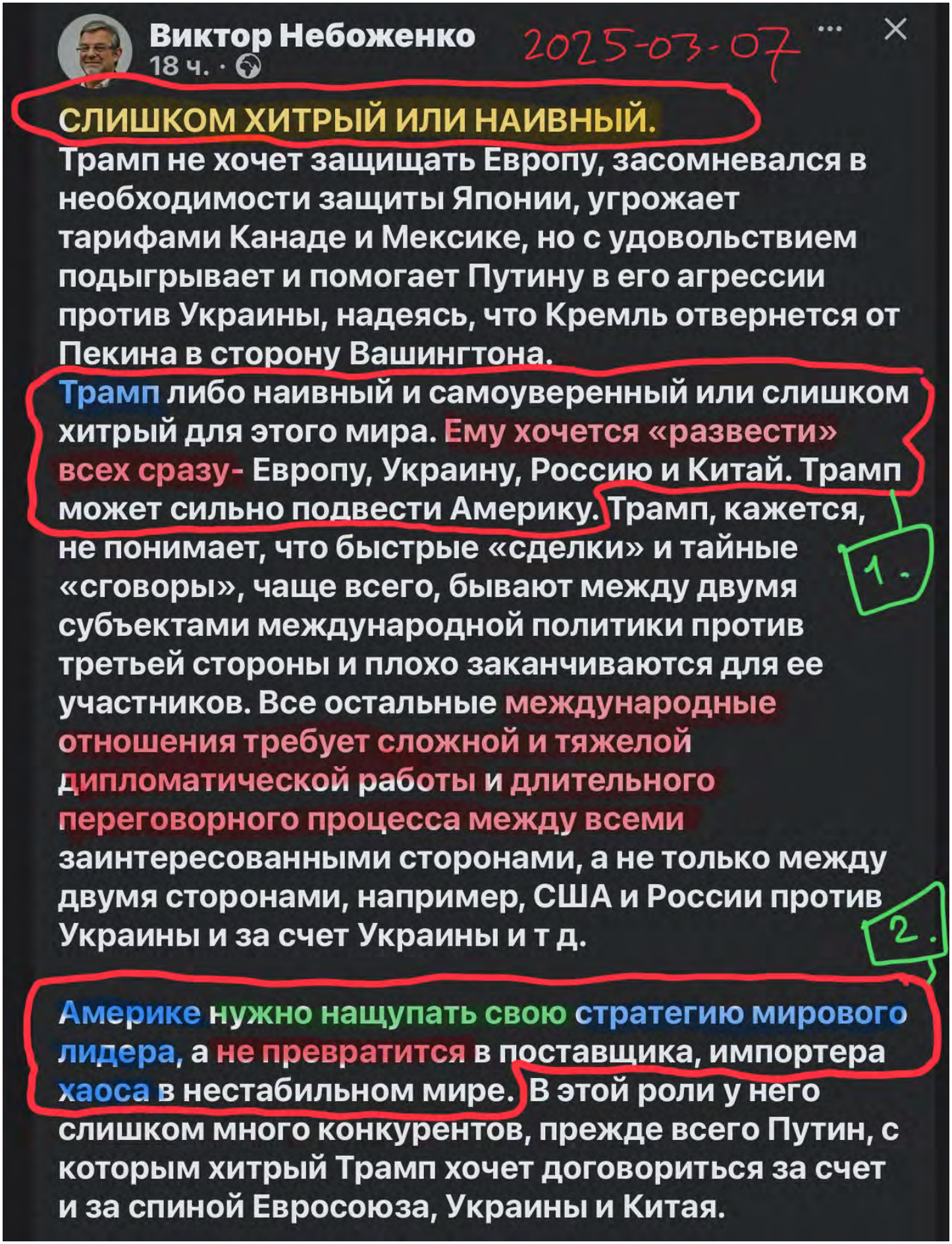

Dubinsky.pro
2 дн. ·
2025-03-08
1.
Письмо-фейк. Но пилюля для Вашингтона на сегодня подслащена максимально. Плюс - Зеленский готов подписать соглашение о минералах в некой "более выгодной США версии". Это явное свидетельство того, что за покаянными письмами стоят теневые договоренности. Новая, более выгодная США сделка по полезным ископаемым. Точный перечень действий, которые наш чихуа-ху€нок, теперь уже дрессированный, должен будет будет исполнить в США.
К слову, мое мнение - встречи с Трампом в этот раз у него может уже и не быть. Министр финансов Бессент или, в лучшем случае, Джей Ди Вэнс.
Что придется подписать? Я убежден, что перемирие - причем, в самое ближайшее время. И перемирие не франко-британское, а полное.
Франко-британское, без земли - не устроит Путина, потому что оно выгодно только Украине, у которой дефицит ударных и ПВО-шных ракет и РЭБ.
Полное перемирие тут же означает старт избирательной кампании - назначение даты выборов. Этого будет достаточно для того, чтобы власть Зеленского закончилась. Договариваться с ним, как он бредит в своих влажных с Ермаком и Татаровым, фантазиях, никто не будет.
Очевидно, что проведение выборов под контролем действующей власти - если это не выборы Зеленского - проходить не может. Поэтому, очевидно, будет нужно формирование переходного правительства. А также - назначение нового спикера.
Спикер-фальсификатор документов Стефанчук, публично поддержавший хамство Зеленского в Белом Доме, очевидно, спикером уже не будет.
Нужен технический кандидат, который будет выполнять согласованный между США и РФ план подготовки и заключения мира. Кто-то нейтральный, не из "партии войны". Вполне, могут оставить "поющего медвежонка" - Корниенко. Задача - та же, что и у Стефанчука, - ставить на голосование то, что скажут, и не болтать. Но без свиного рыла.
2.
Я, вроде бы, описываю вам обыденные вещи, но вы даже не

Рис1

без свиного рыла.
Я, вроде бы, описываю вам обыденные вещи, но вы даже не представляете, как эти трансформации будут болезненно восприниматься в Офисе президента. И особенно - Зеленским, которого заставят демонстративно передавать власть Раде. Корежить чихуа-ху€ныша будет - любо дорого посмотреть. Но, что не сделаешь ради гарантий безопасности. А я уверен, они тоже обсуждались за кулисами покаяния Зеленского.
И тут - самое интересное. Кого поставить премьером технического правительства? Будь я на месте того, кто будет принимать это решение - я бы взял Залужного. Не торопитесь кидаться тапками. Дочитайте до конца!
И Путин, и очевидно, Белый Дом сошлись во мнении, что волелюбный, но не очень умный украинский народ хочет избрать своим президентом тупого генерала "кто там". При этом, всем здравомыслящим очевидно, что житомирский император Валерон Залужный - британский подданный и агент МИ-6.
Я могу предположить, что Корона может уболтать на него Трампа, не зря же старый больной король Карл (который Чарльз в девичестве) - вроде как летит в Вашингтон. Но чтобы на британскую марионетку в президенты согласился Путин - сомневаюсь.
Поэтому самый техничный ход - сделать Валерона премьер-министром переходного - до выборов - правительства, и похоронить его дутый рейтинг. Не только за счет тупости "кто тама", но и за счет решений, которые придется принимать после перемирия.
Это и девальвация, и заморозка социальных стандартов, и проблемы ветеранов, инвалидов, переселенцев, песионеров.
Но и самое крутое, что могли бы сделать США и РФ в период действия переходного правительства и Рады - упразднить пост президента Украины. Это то, что я предлагаю в #планДубинского - устранить корень зла Украины.
А затем - пусть Валерон идет на выборы, хоть с Петей, хоть с Зеленским - и проиграет.
Так что, ждем визита Зеленского в США и развенчание глупого, кровавого клоуна. Пришло время платить по счетам.
Рис2

***

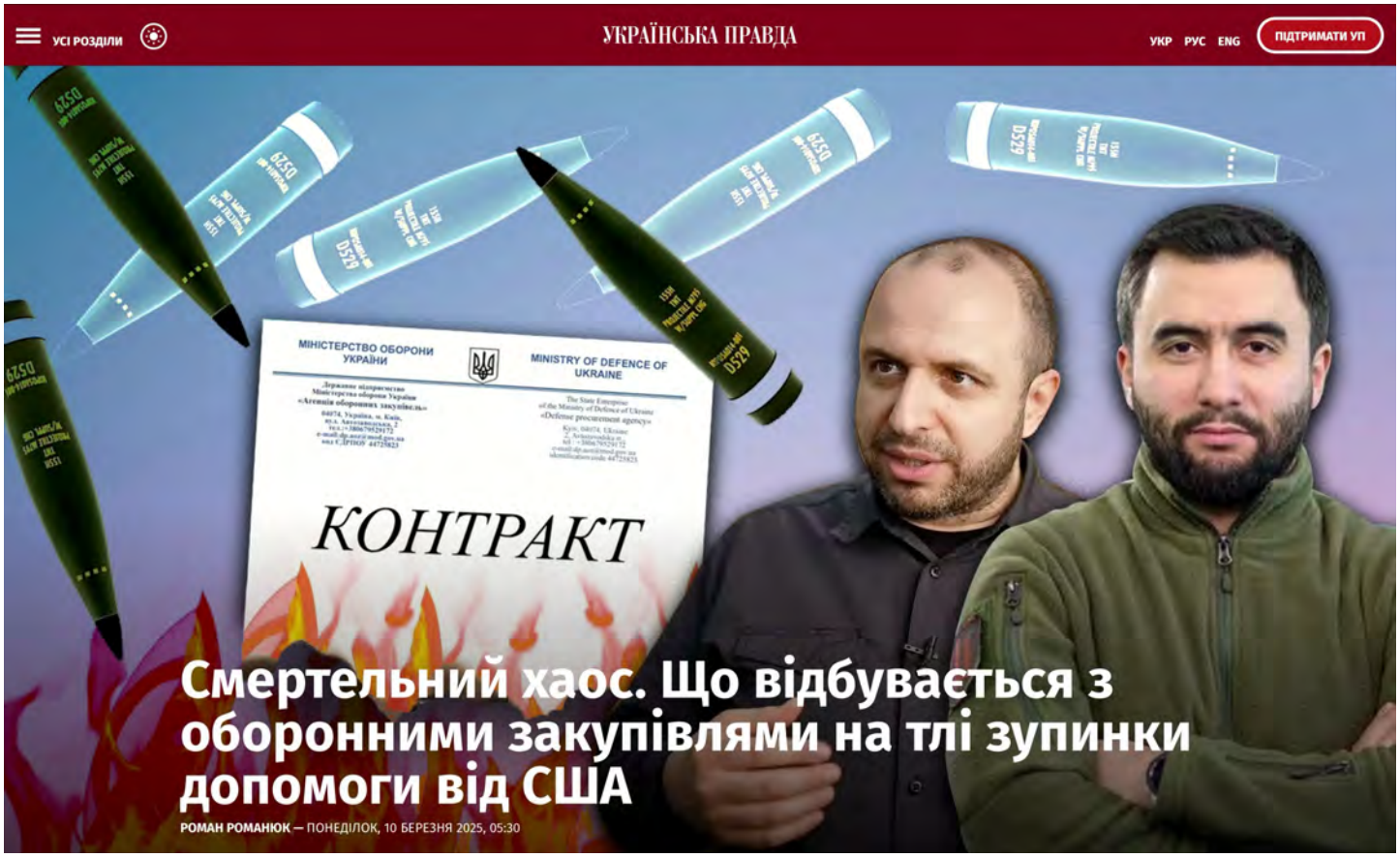
№ 748

Виктор Небоженко
18 ч. ·
2025-03-07
СЛИШКОМ ХИТРЫЙ ИЛИ НАИВНЫЙ.
Трамп не хочет защищать Европу, засомневался в необходимости защиты Японии, угрожает тарифами Канаде и Мексике, но с удовольствием подыгрывает и помогает Путину в его агрессии против Украины, надеясь, что Кремль отвернется от Пекина в сторону Вашингтона.
Трамп либо наивный и самоуверенный или слишком хитрый для этого мира. Ему хочется «развести» всех сразу- Европу, Украину, Россию и Китай. Трамп может сильно подвести Америку. Трамп, кажется, не понимает, что быстрые «сделки» и тайные «сговоры», чаще всего, бывают между двумя субъектами международной политики против третьей стороны и плохо заканчиваются для ее участников. Все остальные международные отношения требует сложной и тяжелой дипломатической работы и длительного переговорного процесса между всеми заинтересованными сторонами, а не только между двумя сторонами, например, США и России против Украины и за счет Украины и т д.
1.
2.
Америке нужно нащупать свою стратегию мирового лидера, а не превратится в поставщика, импортера хаоса в нестабильном мире. В этой роли у него слишком много конкурентов, прежде всего Путин, с которым хитрый Трамп хочет договориться за счет и за спиной Евросоюза, Украины и Китая.

***

№ 749

Смертельний хаос. Що відбувається з оборонними закупівлями на тлі зупинки допомоги від США

2025-03-10

РОМАН РОМАНЮК

На початку березня 2025 року сталась подія, якої остерігалося українське військове і політичне керівництво:

> — команда Дональда Трампа зупинила всю американську військову допомогу для нашої країни.

В один момент до того головний стратегічний союзник раптом перекрив Україні доступ як до поставок нового озброєння, так і до розвідданих, обміну інформацією та супутниковими знімками.

Заборона торкнулась навіть тієї зброї, яку погодив ще Джо Байден і яка вже доїхала до Польщі. Тож із перших чисел березня українські військові, котрі мали заплановані візити на логістичні хаби в Європі по спорядження і зброю, отримували там відмову на видачу.

Станом на зараз це ще не катастрофа, але загроза величезна:

> **— американська допомога займає від 30% до 100% у постачанні за різними категоріями.**

Щоб хоч частково зменшити негативні наслідки, Україна має два найбільш очевидні шляхи.

(1)

> Перший – домовлятись про екстрене збільшення допомоги з боку європейських та інших союзників. Наскільки реальні перспективи такого заміщення і за якими позиціями, детально писала "Економічна правда".

(2)

> Другий шлях, який дозволить компенсувати американську допомогу – збільшити виробництво зброї та її ефективні закупівлі самою Україною.

На європейському треку останні дні подарували кілька обнадійливих і масштабних рішень, які потенційно зможуть підсилити ЄС і дати новий імпульс допомозі ЗСУ.

А от на внутрішньому ринку в Україні ситуація, перефразовуючи слова зі щоденних зведень Генштабу, складна і неконтрольована.

Наприклад,

> — за перші два місяці цього року Агенція оборонних закупівель не уклала жодного (!) нового контракту на постачання боєприпасів.

Чи є шанс відвернути катастрофу і як взагалі до неї дійшло, розбиралась "Українська правда".

Щоб отримати повну картину, нам довелось поговорити з кількома виробниками дронів та іншої зброї, активістами, представниками кількох міністерств та асоціації зброярів.

На жаль, новий керівник Агенції оборонних закупівель на час підготовки матеріалу якраз звільнявся – перевлаштовувався на нову роботу і не зміг приділити нам час, тому ми залишаємось відкритими до його коментарів.

1. Проблеми з тими, хто купує

Ще за часів міністра оборони Олексія Резнікова була створена ***Агенція оборонних закупівель (АОЗ)***.

На тлі тотальної корупції та непрофесіоналізму в профільних підрозділах Міноборони нова структура мала стати незалежним органом, який би забезпечував швидке та ефективне контрактування.

Простіше кажучи, Україна мала закуповувати більше озброєнь за ті самі кошти. Резніков охрестив нову Агенцію "військовим Амазоном". Але від самого початку роботи цієї структури справи там ішли зі скрипом.

На початку 2024 року АОЗ отримала нову керівницю Марину Безрукову, і з'явилася надія, що вдасться запустити такий собі "військовий маркетплейс". Якщо коротко – не вдалось.

Наприкінці 2024-го конфлікт між керівництвом Міноборони та Агенції набув публічного характеру. Відомство Рустема Умєрова у грудні навіть демонстративно забрало в АОЗу 23 мільярди гривень і передало їх Прикордонній службі на закупівлю боєприпасів. Історія там була непроста з обох боків, однак для нас вона важлива як публічна фіксація "розриву стосунків".

З початку 2025 року міністр оборони пішов у лобову атаку на Безрукову, паралельно потоптавшись по всій реформікорпоративного управління. Проте, за даними УП, усунення глави АОЗ було не примхою лише самого Умєрова. Цього ще з осені хотів президент Зеленський, який сам із певного часу перестав запрошувати Безрукову на Ставку верховного головнокомандувача.

В моменті гострої фази конфлікту в кінці січня близькі до Умєрова члени його команди пояснювали УП, що останньою краплею для міністра стало те, що АОЗ не законтрактувала зброю під ключові операції ЗСУ на 2025 рік.

"Умєров два місяці тому (початок грудня 2024 – УП) довів до АОЗ потребу ЗСУ під головні плани на 2025 рік. Сказав, що і скільки треба швидко купити. Вони купили рівно нуль", – обурювався співрозмовник УП в Міноборони наприкінці січня.

Частково це було дуже несправедливе твердження. За даними УП, кінець минулого року був часом масового контрактування українських дронів стратегічного ураження, так званих діпстрайків.

Після чергового засідання Ставки, де Зеленський вимагав зробити фокус на дронах, закупити 4 мільйони БПЛА, з яких десятки тисяч дронів дальнього ураження, АОЗ у листопаді – грудні саме цим і займалась. Ще до Нового року були законтрактовані тисячі таких дронів, як "Лютий", "Файєр Поінт" та інші.

Але ці досить ефективні історії не врятували керівництво Агенції.

В січні міністр "звільняв" ***Безрукову***, наглядова рада АОЗ "призначала" її ще на рік, а нотаріуси ледь не щодня міняли дані в реєстрі про керівництво структури. Аж поки "офіційно" тимчасово керувати закупівлями зброї не призначили главу Держоператора тилу Арсена ***Жумаділова***.

> — Всі кадрові розбірки збіглися в часі з найгарячішою фазою сезону контрактування. І як наслідок січень став просто катастрофічним для забезпечення ЗСУ.

"В минулому році була схожа ситуація, коли призначили керівника АОЗ на початку року. Цього року ситуація повторилася вдруге. Коли керівництво закупівельника змінюється саме в цей період контрактувань, то це найгірше, що можна зробити для стабільних поставок зброї", – пояснює Катерина Михалко, яка є виконавчою директоркою асоціації виробників зброї "Технологічні сили України".

Було сподівання, що коли ***Жумаділов*** нарешті переберe контроль над Агенцією, то команда ***Умєрова*** почне швидке контрактування під ключові потреби Збройних сил.

Але й цього не сталося.

У своєму звіті про місяць на посаді в АОЗ ***Жумаділов*** повідомив, що Агенція за його керівництва уклала 110 контрактів і взяла під них бюджетних зобов'язань на 120 мільярдів гривень.

Але того ж дня, 28 лютого, ГО "Центр протидії корупції" (ЦПК) опублікувала офіційну відповідь Агенції оборонних закупівель, з якої стало зрозуміло, що з кінця січня по кінець лютого АОЗ також не уклала жодного нового контракту на закупівлю боєприпасів:

> — "Інформуємо, що в період з 25 січня 2025 по 21 лютого 2025 Агенцією було укладено 72 державні контракти (договори) за категорією "Безпілотні авіаційні комплекси, безпілотні літальні апарати та повітряні мішені". Водночас за категорією "Боєприпаси" за визначений період державні контракти (договори) не укладались".

Голова правління ЦПК Віталій ***Шабунін*** у притаманній йому категоричній манері списав провал із закупівлями на неефективність особисто міністра оборони.

Але хоч у цьому є частина правди, вся вона набагато страшніша – мова не про персоналію, а про *«передколаптичний стан ключової інституції»*.

2. Проблеми з тим, як купували

Весна почалась для Арсена Жумаділова зі звільнення.

> — Після місяця спроб розібратись із закупівлями зброї він вирішив офіційно відмовитись від посади керівника Оператора тилу, хоча ще не так давно запевняв, що зможе суміщати роботу в обох агенціях.

Це може слугувати маленьким, але дуже промовистим штрихом для характеристики того масштабу негараздів із купівлею озброєнь, що з ним стикнулася країна.

Уже зараз можна діагностувати кілька хронічних проблем цієї сфери, які на тлі зупинки американської допомоги можуть стати фатальними.

(1)

Передусім – **відсутність реальних грошей при величезному формальному бюджеті АОЗ.**

> За даними УП, за 2024 рік Агенція сумарно уклала контрактів більш як на 700 мільярдів гривень. Але реальних грошей за цими угодами було сплачено трохи більше третини. Тобто ще є укладені угоди на суму приблизно 450 мільярдів, під які банально не було фізичних грошей.

Однак вони підписані, чинні і чекають взяття під них бюджетних зобов'язань. Чи вийде у нового керівництва АОЗ просто махнути рукою на ці угоди? От уже навряд. А як укладати нові угоди, якщо попередній "спадок" більший за весь бюджет на цей рік?

(2)

Друга хронічна загроза для закупівель зброї – невиконання підписаних угод.

> За контрактами 2024 року АОЗ сплатила постачальникам десь приблизно 250 мільярдів гривень, а продукції отримала – на менш як 150 мільярдів. Де зависли понад 100 мільярдів (не мільйонів!) гривень, треба розбиратись в кожному окремому випадку. Але зброя на ці гроші не дійшла до фронту.

По багатьох напрямках АОЗ загалом нормально справилася із поставками. Але коли мова заходить про снаряди і міни крупних калібрів, то часом показники дуже плачевні.

Наприклад, це стосується пострілів 155-го калібру. Формально в 2024-му під потребу Генштабу по цій номенклатурі уклали контрактів майже на 100 тисяч штук, але фактична поставка не склала і десятої частини.

В АОЗ говорили про підготовку прямого контракту з німецьким Rheinmetall на ледь не пів мільйона 155-мм снарядів. Але про підписання такої угоди ні в кого немає жодної інформації. Хоч про набагато менші "перемоги" і дрібні угоди з німецьким концерном новини одразу потрапляли в медіа.

(3)

Третя загроза, здатна зірвати забезпечення ЗСУ – відсутнє чи епізодичне контрактування власних потужностей.

Наприклад, в Україні є потенціал по випуску тих же боєприпасів 155 мм. Ще восени минулого року приватна компанія "Українська бронетехніка" разом із одним із європейських партнерів подали пропозицію на постачання 155-мм пострілів.

Співрозмовники УП в Мінстратегпромі оцінюють потужності цього виробництва десь у 100 тисяч штук на перший рік. Джерела УП в Міноборони розповіли, що МОУ навіть відряджало експертів оцінити виробництва в Україні і в ЄС.

Однак станом на початок березня АОЗ не законтраткував жодної, навіть пробної партії.

Не краща ситуація і з технологічним озброєнням типу безпілотників різних систем тощо.

Катерина Михалко розповідає УП, що Техносили порахували за підсумками 2024 року, що 63% виробничих потужностей членів їхньої асоціації простоювали. Тобто з 10 можливих дронів держава не закупила і 4.

УП поспілкувалась із кількома виробниками різних БПЛА, і станом на початок березня ситуація з контрактуванням доволі непроста.

Частина виробників мала перехідні контракти з минулого року до початку березня, частина – не має угод взагалі.

Декому підписали невеликі короткі контракти на маленькі партії дронів і обіцяють підписати великі "скоро". Для частини це "скоро" уже настало, але одразу почалось інше – чекання реальних авансів "сьогодні – завтра".

У великої кількості виробників традиційного конвенційного озброєння – від мін і мінометів до артилерії і навіть ракет – часто контракти також закінчувалися в лютому.

Тому назагал панівний настрій у середовищі українських зброярів на початок весни доволі пригнічений і нервовий.

Всіх дістали щорічні "голодні місяці" простоїв на початку року, які цьогоріч затягнулись аж до березня через кадрову колотнечу в АОЗ.

Йде третій місяць року, а зброя не те що не на фронті, а ще навіть не підписані угоди на її виготовлення.

***

Американська допомога, яка в останні роки дозволяла згладжувати дефекти виконавської дисципліни українських чиновників, фактично припинилася.

Принаймні усім, хто займається закупівлями для армії, необхідно дивитись на можливість допомоги з-за океану як на приємний бонус, а не як на щоденну реальність. Її потрібно максимально швидко заміщати європейськими постачаннями чи українським виробництвом.

Європейські інституції відомі своєю інертністю, тому найбільше зусиль доведеться докласти таки для українського виробництва. Враховуючи, що до 60% потенціалу простоює, це може стати точкою для великого зростання.

І в цих умовах березень 2025 року стає вирішальним для забезпечення ЗСУ.

"Важливо розуміти, якщо не брати fpv, де можна швидко нарощувати випуск, то решту дронів не можна купити сьогодні на завтра. Так не працює. Я вже не кажу про іншу зброю, бронетехніку чи боєприпаси. Там середній цикл виробництва – від 3 до 9 місяців. Якусь бронетехніку і 12 місяців можуть виготовляти", – пояснює Михалко.

"Уявімо, що є якийсь виробник розвіддронів. Йому підписують контракти в березні. Уявімо, що якимось чудом платять аванси теж у березні. Чому важливі контракт і передоплата? Бо є частина технологій і компонентів, які неможливо закупити, якщо немає сертифіката кінцевого споживача від армії. Наприклад, вибухові речі, оптика специфічна тощо.

І от якщо їм заплатити зараз, то продукція в кращому разі буде десь восени готова, – додає CEO Техносил.

І сумно резюмує: А **дефіцит за ці два місяці року, які вже минули, на фронті нічим не компенсуєш".**

***

№ 750

Як в Україні знищувалась промисловість?

2025-03-10

Вернивский

Почнемо з того, сам процес знищення промисловості це складне багатофакторне явище.

Тим не менш, в цьому процесі можна виділити 3 ключові епізоди:

1.

Розпад СРСР і 90-і. Враховуючи, що всі промислові підприємства працювали над виконанням планів по держзамовленням, то розпад цієї системи фактично знищив для них ринок збуту. І на жаль, більшість цих підприємств була приречена, бо ні новий уряд незалежної, ні приватний сектор не зміг би компенсувати цю втрату. Окрім того, самі ж підприємства, які раніше працювали в плановій економіці, були нездатні адаптуватися до нових ринкових реалій. Ну тобто, не вміли шукати ринки збуту.

І так, я переконаний, що

— сам ринковий шок можна було згладити, якби хтось займався комплексною економічною політикою.

2.

Криза 2008 та вступ у СОТ. Взагалі, період середини нульових можна назвати найкращим в історії незалежної. Одразу скажу, що в мене нема симпатій ні до політиків того часу, ні до їхньої економічної політики. Однак, саме тоді промисловість України почала демонструвати ознаки відродження. Аж поки не почалась криза 2008.

В чому проблема цієї кризи?

Оскільки я в той період працював в банківській сфері, то я дуже добре пам’ятаю бум кредитування.

1) — І особливо популярними тоді були кредити в іноземній валюті через менші відсоткові ставки. Головною ж проблемою таких кредитів було те, що їх брали компанії без наявної валютної виручки. І ця проблема дала про себе знати, коли після кризи гривня девальвувала. Бо через кризу доходи компаній у гривні впали, а витрати по обслуговуванню кредитів виросли - адже долари для погашення треба було купувати по вищому курсу. Тому багато компаній зіткнулись з ризиком неплатоспроможності.

2) — Також ще однією проблемою було падіння вартості комерційної нерухомості і банки почали вимагати додаткової застави. Що фактично закрило для компаній ринок кредитування.

3) — Також **ще одним ударом був вступ у СОТ у дуже невдалий для економіки період.**

— Іноземні компанії теж постраждали від кризи, але завдяки урядовій підтримці вони швидко відновили свої позиції.

— В той час як ослаблений і залишений напризволяще український бізнес намагався вижити.

В цій ситуації уряд країни повів себе безвідповідально, залишивши учасників ринку вирішувати власні проблеми самостійно. І це привело до чергового спаду промислового виробництва.

3.

Початок війни з РФ. Тоді Україна втратила певні промислові підприємства, що залишились на окупованих територіях.

2) — Але більш серйозного удару промисловості завдала втрата російського ринку.

Так, після здобуття незалежності, підприємці пішли шляхом найменшого супротиву, почали відновлювати колишні економічні зв'язки та продавати продукцію в країни колишнього СРСР. Після війни цей ринок виявився закритим, а швидко переорієнтувати свої продажі на інші країни було дуже важко. І це було третім шоком.

2) — Також ще один фактором було фактична зупинка ринку кредитування.

Якщо хтось взагалі спостерігав за динамікою ринку кредитування, то з 2014 портфель банківських кредитів зупинився на рівні 1 трлн грн

І якщо **безвідповідальне відношення уряду до проблеми** не було якимось відкриттям.

Однак, в той час на офіційному рівні почали робитись заяви, що ми будуємо аграрну державу. Що ми станемо житнецею Європи. І власне промисловість нам не потрібна. Бо навіщо виробляти власні товари невисокої якості, якщо ми можемо все купити на заході?

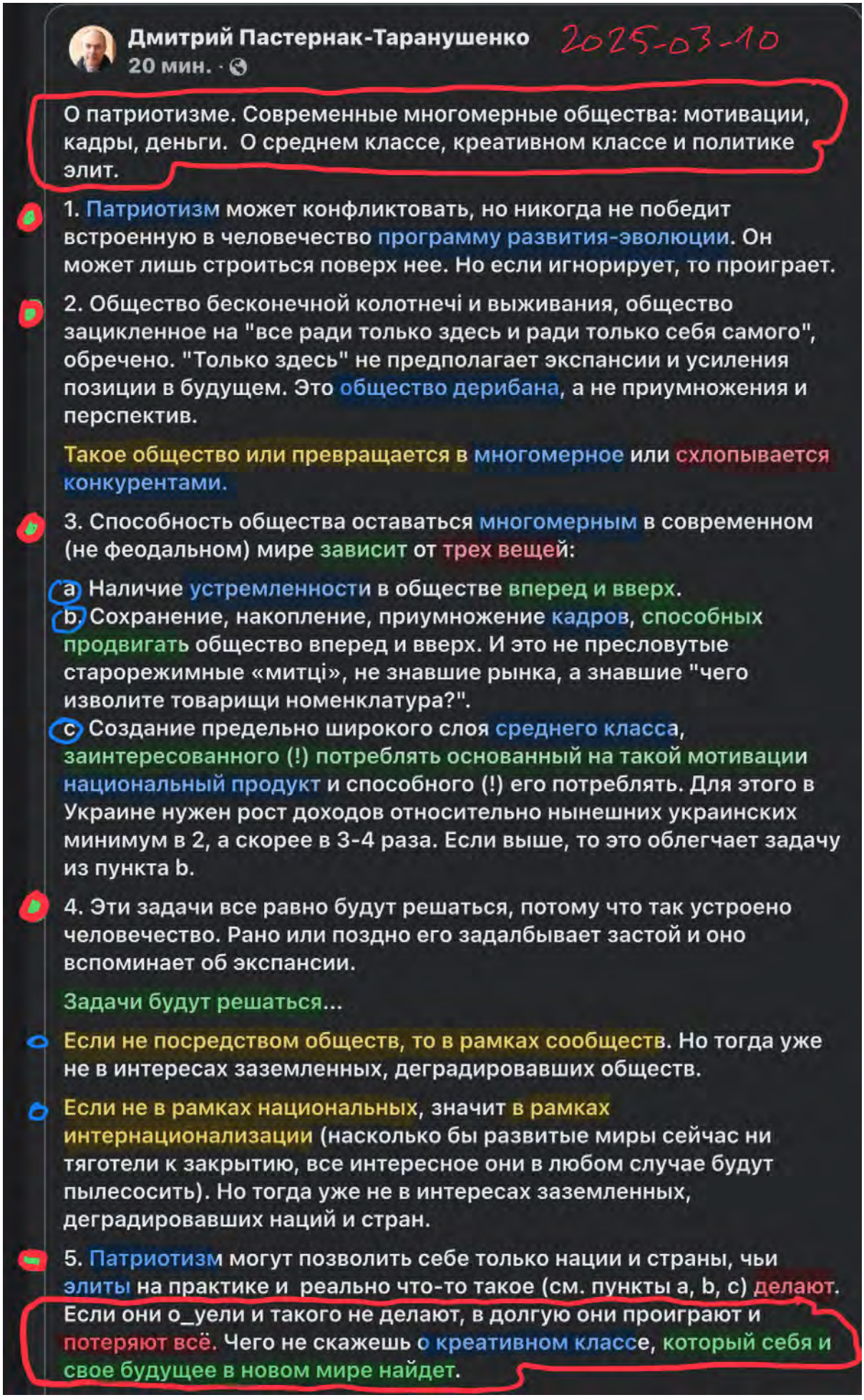
Ну і звичайно, в цій ситуації нікого не хвилювала доля промисловості.

Причому, тоді ніхто навіть слухати не хотів, що

— 1) — промисловість не може витягнути високі відсоткові ставки по кредитам. Що 2) — побудувати новий завод - це треба пройти «9 кіл пекла». Що 3) — для розвитку промислового експорту, в Україні недостатньо наявних інструментів. 4) — Що в нас нема фондового ринку. 5) — І тд.

***

№ 751

Дмитрий Пастернак-Таранушенко 2025-03-10
20 мин. ·

О патриотизме. Современные многомерные общества: мотивации, кадры, деньги. О среднем классе, креативном классе и политике элит.

1. Патриотизм может конфликтовать, но никогда не победит встроенную в человечество программу развития-эволюции. Он может лишь строиться поверх нее. Но если игнорирует, то проиграет.

2. Общество бесконечной колотнечі и выживания, общество зацикленное на "все ради только здесь и ради только себя самого", обречено. "Только здесь" не предполагает экспансии и усиления позиции в будущем. Это общество дерибана, а не приумножения и перспектив.

Такое общество или превращается в многомерное или схлопывается конкурентами.

3. Способность общества оставаться многомерным в современном (не феодальном) мире зависит от трех вещей:

a. Наличие устремленности в обществе вперед и вверх.
b. Сохранение, накопление, приумножение кадров, способных продвигать общество вперед и вверх. И это не пресловутые старорежимные «митці», не знавшие рынка, а знавшие "чего изволите товарищи номенклатура?".
c. Создание предельно широкого слоя среднего класса, заинтересованного (!) потреблять основанный на такой мотивации национальный продукт и способного (!) его потреблять. Для этого в Украине нужен рост доходов относительно нынешних украинских минимум в 2, а скорее в 3-4 раза. Если выше, то это облегчает задачу из пункта b.

4. Эти задачи все равно будут решаться, потому что так устроено человечество. Рано или поздно его задалбывает застой и оно вспоминает об экспансии.

Задачи будут решаться...

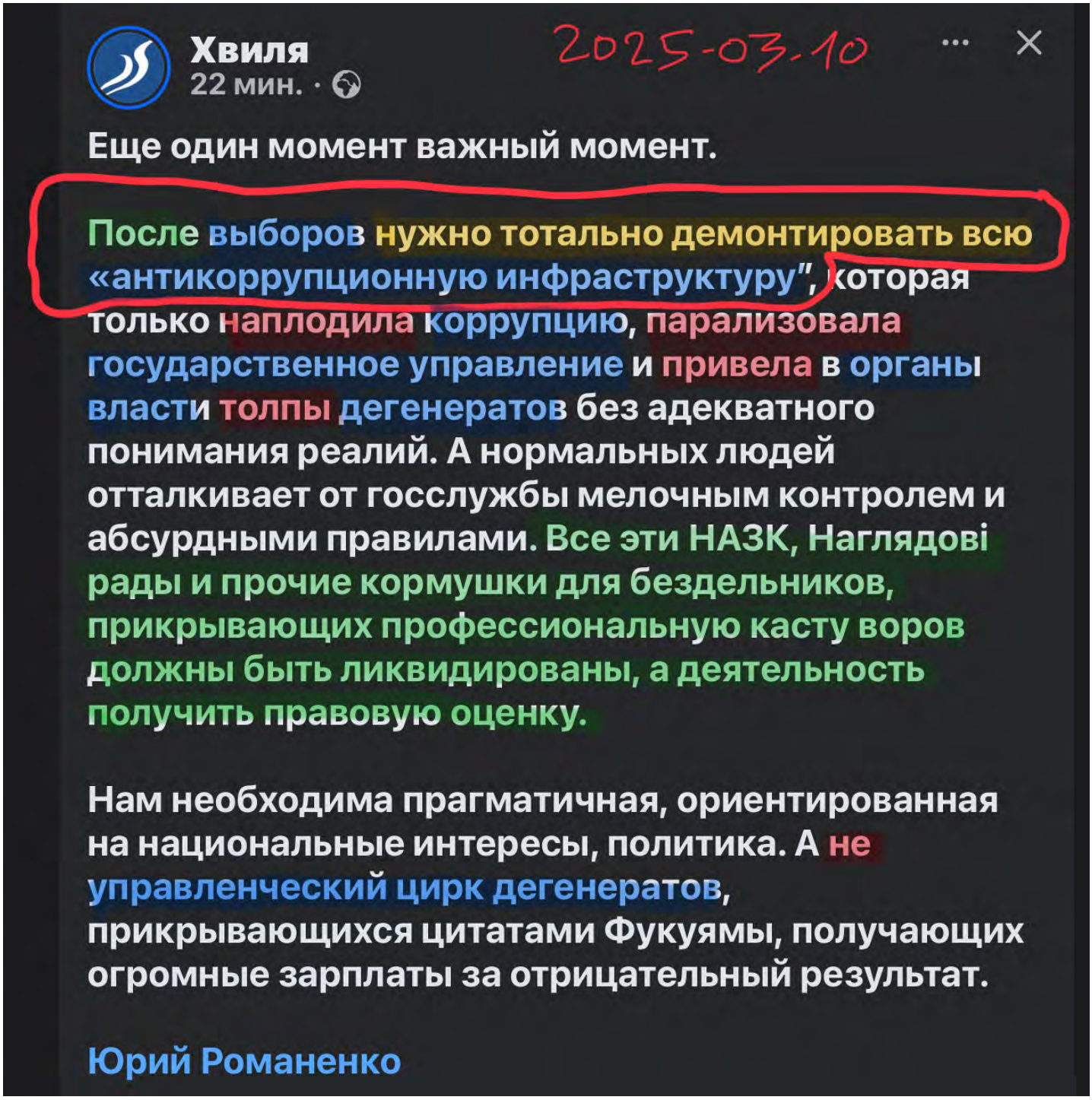
Если не посредством обществ, то в рамках сообществ. Но тогда уже не в интересах заземленных, деградировавших обществ.

Если не в рамках национальных, значит в рамках интернационализации (насколько бы развитые миры сейчас ни тяготели к закрытию, все интересное они в любом случае будут пылесосить). Но тогда уже не в интересах заземленных, деградировавших наций и стран.

5. Патриотизм могут позволить себе только нации и страны, чьи элиты на практике и реально что-то такое (см. пункты a, b, c) делают. Если они о_уели и такого не делают, в долгую они проиграют и потеряют всё. Чего не скажешь о креативном классе, который себя и свое будущее в новом мире найдет.

***

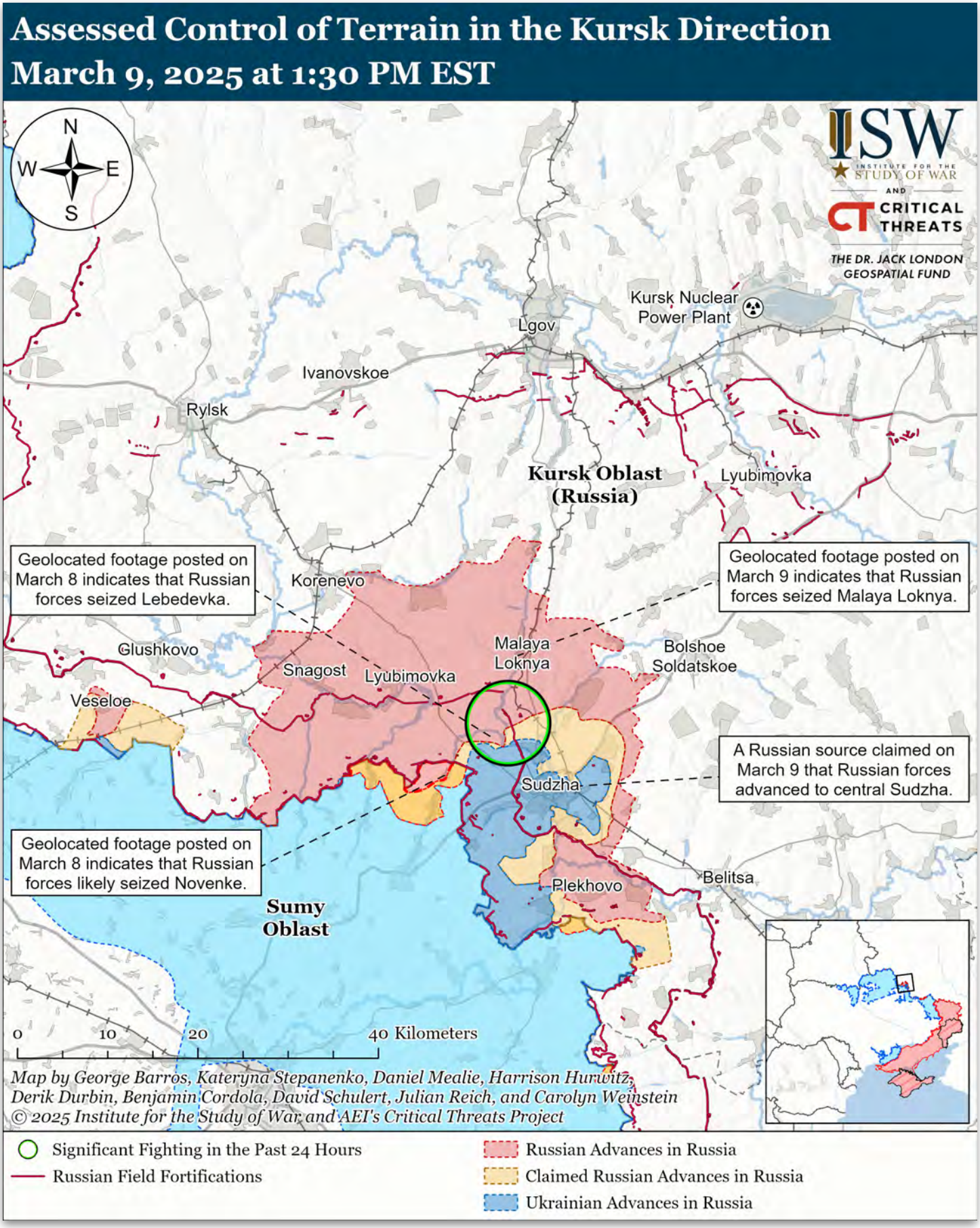
№ 452

***

№ 453

Обстановка на Курщині

2025-03-10

Бутусов

Ворог продовжує атаки по периметру району оборони сил навколо Суджи. Українські воїни на деяких ділянках були змушені відійти, але організовують оборону на нових рубіжах. Ситуація дуже важка.

Воїни усіх українських частин на цьому напрямку докладають усіх зусиль, щоб втримати позиції.

Наші війська забезпечені боєприпасами, дронами, і лобові атаки ворога завдають росіянам важкі втрати.

1. Щодо спроби відрізати плацдарм вздвож кордону

Атака двох батальйонів північнокорейського спецназу біля села Гуєво з метою відрізати наш плацдарм вздовж кордону відбита.

Ворогу вдалось прорвати кілька наших позицій у лісовому масиві, але ділянка прориву була швидко блокована резервними бойовими групами зі складу 33-го та 225-го штурмових полків, 253-го штурмового батальйону за підтримки наших десантників.

У контактних боях за підтримки усіх вогневих засобів корейці зазнали значних втрат.

Бійці штурмових підрозділів показали високу боєздатність та організованість у дуже важкий та хаотичній обстановці і заслуговують особливої подяки.

2. Щодо атаки на Суджу по трубі газопроводу

Ворог продовжує використосувати трубу як захищений від спостереження дронів логістичний маршрут.

Але труба під щильним спостереженням, виходи з труби блокуються, і втрати ворога у цій зоні зростають. Вчора одна російська штурмова група висунулась від труби, зайшла на околицю Суджи та зайшла в один з двоповерхових будинків у промисловій зоні. В результаті успішних дій нашиї воїнів уся російська група знищена, становище відновлено, підняти прапор на будинку і зняти відео вони так і не встигли.

Очевидно, що росіяни знов будуть засилати групи, щоб показати, що здатні встановити прапор десь у Суджі.

Наступ ворога не був несподіваним, але

> **— тривалий час українське командування угруповання "Курськ" *не реагувало належним чином* на удари ворога по наших логістичних шляхах, що суттєво ускладнило маневр військ в обороні.**

Ворог створив перевагу у кількості піхоти та дронів, і на деяких ділянках зумів її реалізувати.

Загрози оточення наших військ нема, зараз **наші війська посилюються.**

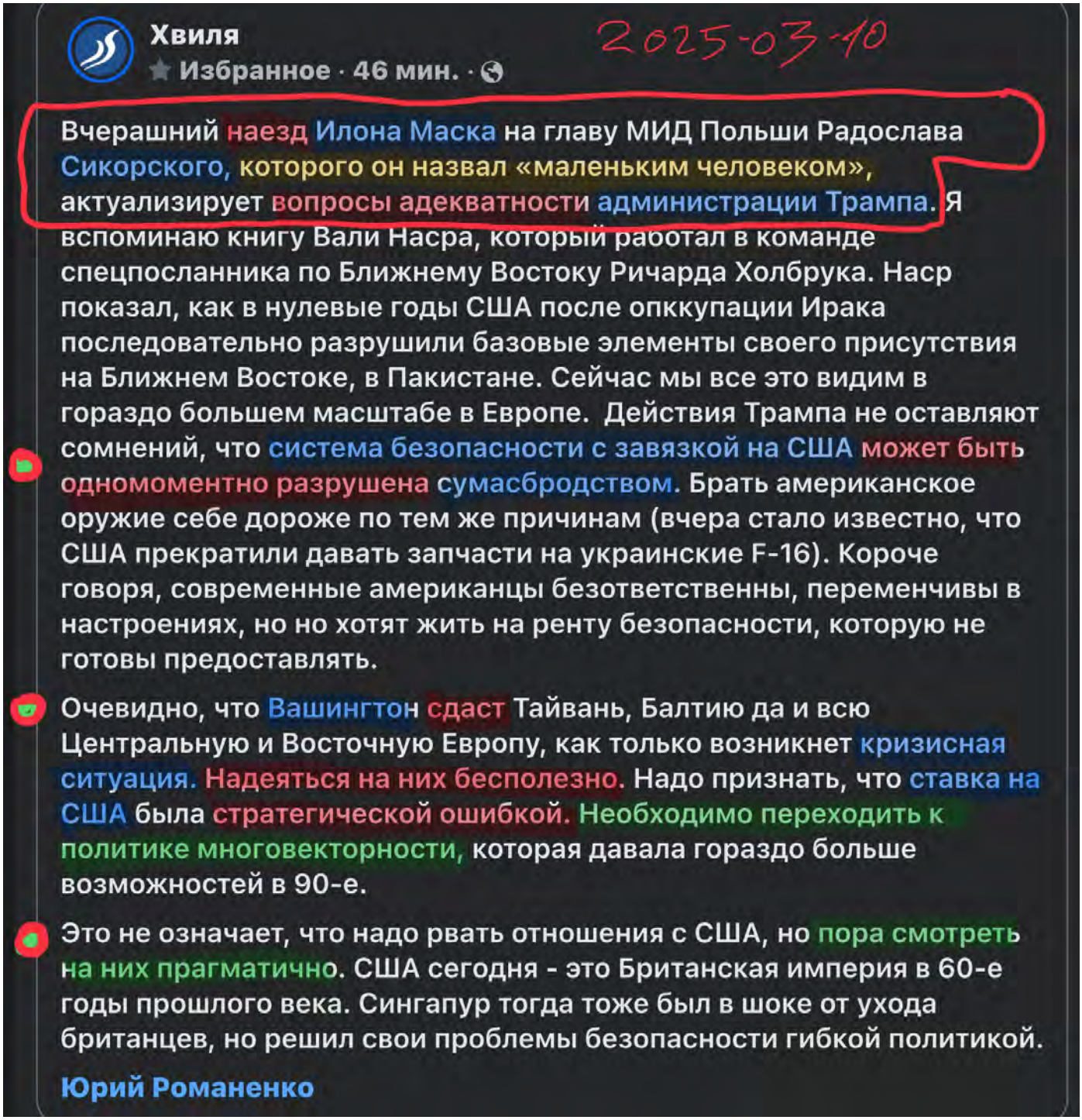
Але ситуація залишається несприятливою у тактичному та оперативному плані.

Важливо, що

— зараз на напрямку є компетентні командири, які мають чітке бачення, яким чином стабалізувати ситуацію та використати російський наступ для завдання максимальних втрат ударному угрупованню ворога, і максимального збереження життів наших воїнів.

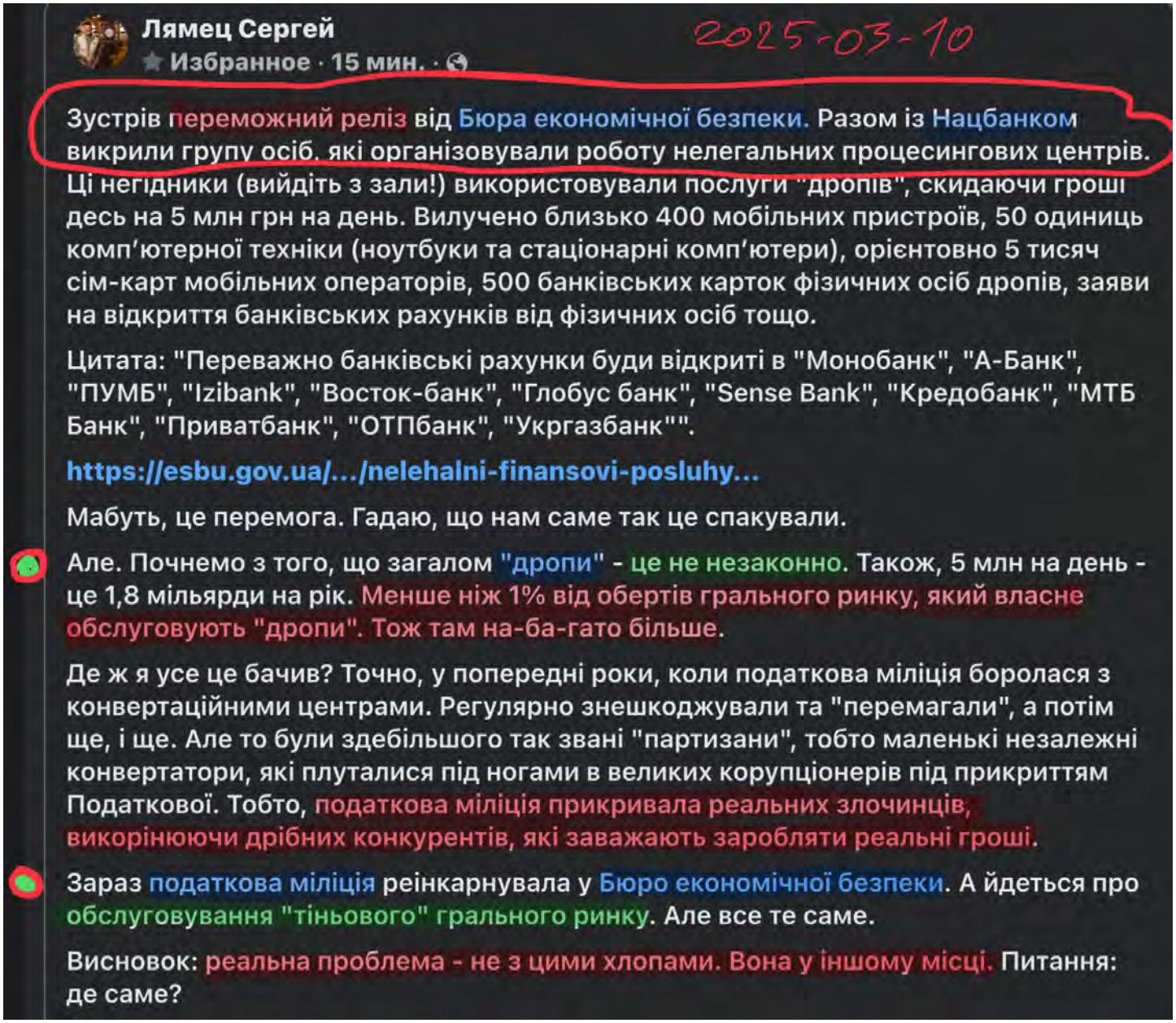
***

№ 754

Хвиля
Избранное · 46 мин. ·
2025-03-10
Вчерашний наезд Илона Маска на главу МИД Польши Радослава Сикорского, которого он назвал «маленьким человеком», актуализирует вопросы адекватности администрации Трампа. Я вспоминаю книгу Вали Насра, который работал в команде спецпосланника по Ближнему Востоку Ричарда Холбрука. Наср показал, как в нулевые годы США после оккупации Ирака последовательно разрушили базовые элементы своего присутствия на Ближнем Востоке, в Пакистане. Сейчас мы все это видим в гораздо большем масштабе в Европе. Действия Трампа не оставляют сомнений, что система безопасности с завязкой на США может быть одномоментно разрушена сумасбродством. Брать американское оружие себе дороже по тем же причинам (вчера стало известно, что США прекратили давать запчасти на украинские F-16). Короче говоря, современные американцы безответственны, переменчивы в настроениях, но но хотят жить на ренту безопасности, которую не готовы предоставлять.
Очевидно, что Вашингтон сдаст Тайвань, Балтию да и всю Центральную и Восточную Европу, как только возникнет кризисная ситуация. Надеяться на них бесполезно. Надо признать, что ставка на США была стратегической ошибкой. Необходимо переходить к политике многовекторности, которая давала гораздо больше возможностей в 90-е.
Это не означает, что надо рвать отношения с США, но пора смотреть на них прагматично. США сегодня - это Британская империя в 60-е годы прошлого века. Сингапур тогда тоже был в шоке от ухода британцев, но решил свои проблемы безопасности гибкой политикой.
Юрий Романенко

***

№ 755

***

№ 756-1

Американська сторона розуміє наші аргументи, сприймає наші пропозиції, я вдячний Президенту Трампу за конструктивність розмови команд – звернення Президента

2025-03-11

Бажаю здоров'я, шановні українці, українки!

Щойно була доповідь нашої *делегації* про зустріч з американською *командою* в Саудівській Аравії.

Більшу частину дня сьогодні тривала розмова, і розмова була хорошою – конструктивною, наші *команди* встигли обговорити багато деталей.

Наша позиція абсолютно чітка:

— Україна прагне миру від першої секунди війни, і ми хочемо зробити все, щоб мир був досягнутий якнайшвидше та надійно – так, щоб війни більше не було.

Нашою, українською ***пропозицією*** на цю зустріч з американцями були три речі:

1) — це тиша в небі – ракети, бомби та далекобійні дрони, і тиша на морі,

і реальні заходи встановлення довіри до всієї цієї ситуації, у якій триває дипломатія, тобто передусім

2) – це звільнення полонених – наших військових та цивільних – і

3) — повернення українських дітей, які були вивезені в Росію.

Американська сторона *розуміє* наші аргументи, сприймає наші пропозиції, я хочу подякувати Президенту Трампу за *конструктивність розмови* наших команд.

І сьогодні в розмові була пропозиція саме американської сторони зробити перший крок одразу далі і на 30 днів спробувати встановити ***повне припинення вогню***, не тільки щодо ракет, дронів і бомб, не тільки в Чорному морі, а також по всій лінії фронту.

Україна сприймає цю пропозицію, ми вважаємо це позитивним, ***ми готові зробити такий крок***, і Сполучені Штати Америки мають переконати Росію зробити це.

Тобто

— ми погоджуємось, і

— якщо «рускіє» погодяться – у той самий момент тиша запрацює.

Важливим елементом розмови сьогодні є готовність Америки відновити оборонну допомогу Україні, також допомогу розвідданими.

Коли домовленості запрацюють, то

— протягом цих 30 днів тиші ми можемо встигнути підготувати з партнерами на рівні робочих документів усі аспекти для ***надійності миру*** й ***тривалого гарантування безпеки***.

Україна готова до миру.

Свою готовність припиняти війну чи продовжувати війну повинні показати і в Росії.

Настав час для повної правди.

— Дякую всім нашим дипломатам і команді, яка сьогодні в Саудівській Аравії.

— Дякую всім, хто допомагає Україні.

— Дякую кожному й кожній, хто б’ється й працює заради нашої держави та людей.

(1) Обов’язково зберігаємо незалежність.

(2) Обов’язково захищаємо життя наших людей.

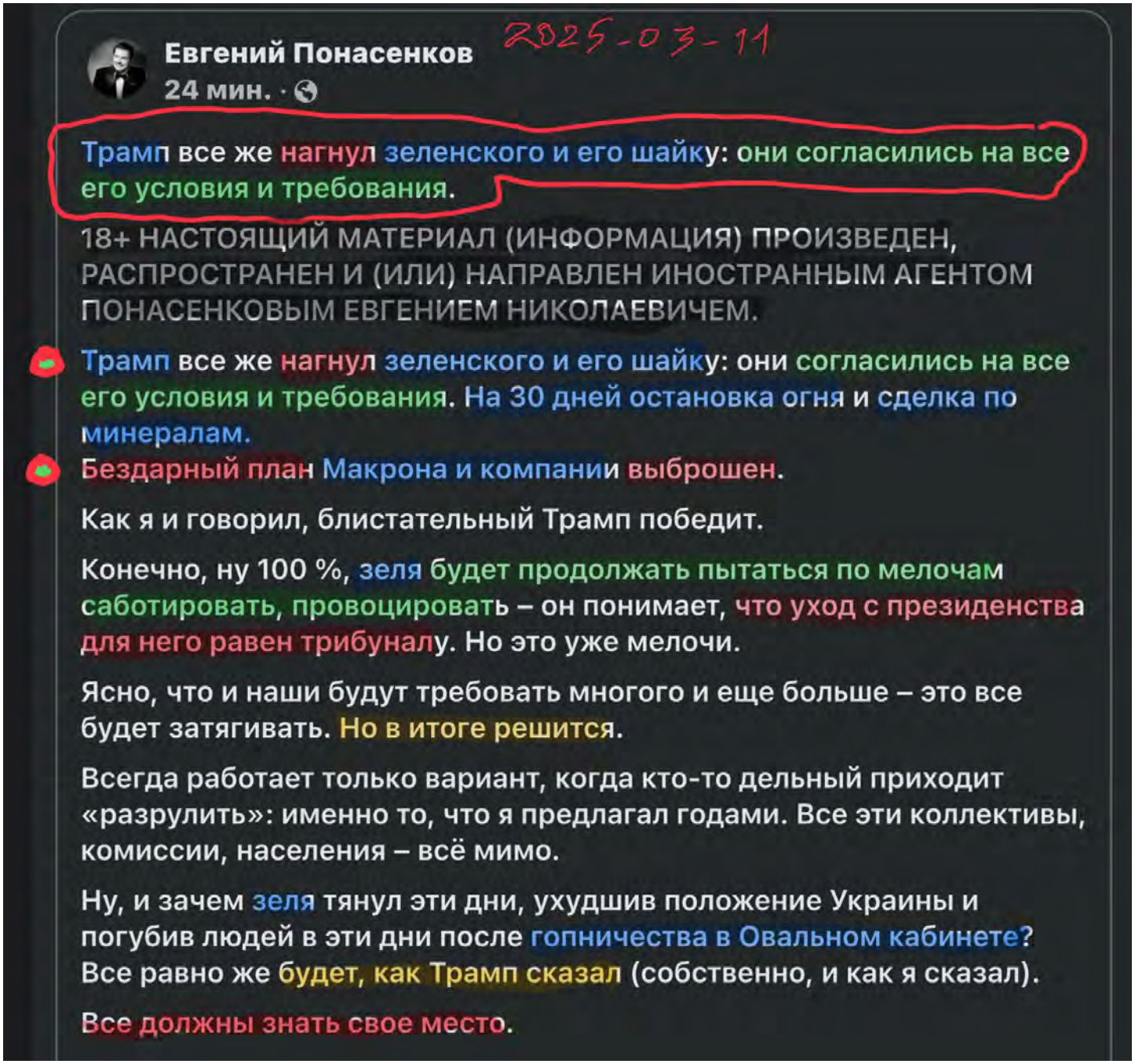
(3) Обов’язково дякуємо всім, хто допомагає Україні триматись і розвиватися попри все.

Має бути достойний мир.

Слава Україні!

***

№ 756-2

***

№ 757-1

Що треба розуміти про результати зустрічі в Джидді між делегаціями України і США

2025-03-11

Даша ***Заривная***

1. Україна продемонструвала, що **саме ми найбільше хочемо миру**. І ми робимо кроки в просуванні до завершення війни. Це ж має робити і росія.

2. У спільній заяві делегацій йдеться про тимчасове припинення вогню, на обмежений час у 30 днів, і лише в разі взаємної згоди рф. М‘яч зараз на полі росії. Якщо Москва хоче завершити війну, вона має припинити вогонь. Важливо - тимчасове припинення вогню - це один з кроків. Війна не буде замороженою, оскільки в подальшому це має привести до завершення війни в принципі. Якщо росія захоче завершити.

3. В заяві прямо фіксується **негайне відновлення США обміну розвідданими та надання військової допомоги** Україні.

4. Також маємо позитивний сигнал лідерів країн для **підписання угоди про мінеральні ресурси**. Вона пов’язує цю угоду з гарантуванням США довгострокового процвітання та безпеки України.

5. Важливо - гуманітарний трек. Окрема увага заяви присвячена звільненню полонених, цивільних осіб, поверненню українських дітей. Для нас це був принциповий момент.

6. Тепер США планують звернутися до росії, щоб вона розпочала рух до завершення війни.

***

№ 757-2

Сьогодні у Джидді, Саудівська Аравія, за люб’язної гостинності Спадкоємного принца Мухаммада бін Салмана Сполучені Штати та Україна зробили важливі кроки на шляху до відновлення надійного миру в Україні

2025-03-11

Даша ***Заривная***

Представники обох країн

1) — високо оцінили хоробрість українського народу, який захищає свою державу, і погодилися, що

2) — **зараз настав час розпочати процес встановлення тривалого миру**.

Українська делегація вкотре висловила глибоку вдячність від імені українського народу Президенту Трампу, Конгресу США та народу Сполучених Штатів за те, що вони уможливили значущий прогрес на шляху до миру.

Україна висловила готовність прийняти пропозицію США щодо негайного запровадження тимчасового, 30-денного режиму припинення вогню, який може бути продовжений за взаємною згодою сторін, за умови прийняття та одночасного виконання Російською Федерацією. Сполучені Штати доведуть до відома Росії, що взаємність з боку Росії є ключем до досягнення миру.

Сполучені Штати негайно скасовують паузу в обміні розвідданими та відновлюють безпекову допомогу Україні.

Делегації також обговорили важливість гуманітарних зусиль як частини мирного процесу, зокрема під час вищезгаданого режиму припинення вогню, включно з обміном військовополоненими, звільненням утримуваних цивільних осіб та поверненням примусово переміщених українських дітей.

Обидві делегації погодилися

1) — визначити склад своїх переговорних груп і

2) — негайно розпочати переговори для досягнення стійкого миру, який забезпечуватиме довгострокову безпеку України.

Сполучені Штати зобов’язалися обговорити ці конкретні пропозиції з представниками Росії.

Українська делегація вкотре наголосила, що європейські партнери мають бути залучені до мирного процесу.

Насамкінець президенти обох країн домовилися якнайшвидше

1) — укласти всеосяжну угоду про розробку критичних мінеральних ресурсів України, щоб

2) — **зміцнити економіку України та гарантувати довгострокове процвітання й безпеку** України.

***

№ 757-3

Що ж, ми це зробили. Декларацію ухвалено

2023-06-12

Даша ***Заривная***

На виконання доручення Президента України, в 2022 рік тому керівник Офісу Президента Андрій **Єрмак поставив задачу зібрати Міжнародну групу з гарантій безпеки для України**. Тоді було багато скепсису, починати цей шлях було непросто.

Сьогодні у Вільнюсі країнами G7 ухвалено спільну *Декларацію підтримки України з безпековими гарантіями*.

У росіян “палає”: пєсков назвав гарантії для України «надзвичайно помилковими і потенційно дуже небезпечними».

Декларація

> **- це важливий крок до укладення системи двосторонніх безпекових угод між Україною та окремими країнами-гарантами.**

Цей документ відповідає спільним інтересам України та союзників.

В майбутньому вона (*декларація*) стане основою безпеки, до нашого вступу в НАТО.

Трохи більше року тому в 2022 ми створювали міжнародну групу на чолі з керівником Офісу Андрієм Єрмаком та колишнім Генеральним секретарем НАТО Андерсом Фог Расмуссеном.

Збирали її з міжнародних експертів, авторитетних діячів, з якими писали рекомендації щодо гарантій.

— Ці рекомендації в підсумку увійшли в документ Kyiv Security Compact.

— А цей документ став основою сьогоднішньої декларації.

Цікаво дивитись, як ця новина розлітається в ЗМІ і усвідомлювати, яка колосальна робота з міжнародними партнерами, радниками з нацбезпеки країн, стоїть за цими короткими заголовками. Години переговорів, драфтів, сотні листів, зустрічей і дзвінків.

Між цим нашвидкуруч зробленим фото сьогодні в Вільнюсі, і світлинами з візиту пана Расмуссена до Києва, минув рік.

Вдячні нашим міжнародним партнерам і всім, хто дуже допомагав нам.

Всім експертам нашої групи.

Колишньому Генеральному Секретарю НАТО Андерсу Фог Расмуссену, який став справжнім адвокатом гарантій, і CEO Rasmussen Global Фабрісу Потьє, за його мудрі і дуже практичні поради протягом останніх місяців. Я багато чому у нього навчилась за цей час.

З української сторони:

— **Андрій Єрмак**, який був драйвером процесу, вибудував всю архітектуру переговорів, системно вів нас до мети і навіть в найскладніші моменти був впевнений, що все у нас вийде.

Igor Zhovkva, який провів неймовірну дипломатичну роботу.

Андрій Костін, з яким ми починали цей шлях, саме він стояв у витоків формування групи.

Олександр Бевз Oleksiy Kaftan за текст і тексти, формулювання і пошуки.

Roxana Cristescu за постійну допомогу.

Декларація є рамковим загальним документом.

Наступний крок

- укладення системи двосторонніх безпекових угод між Україною та окремими країнами-гарантами, об'єднаних рамками багатосторонньої взаємодії.

Гарантії безпеки передбачають:

(1) - Заходи з допомоги Україні у захисті себе та упередження нової агресії, зокрема постачання зброї, підтримку в розбудові ОПК, навчання, співпрацю в галузі розвідки та кібербезпеки. Країни-гаранти допомагатимуть підвищенню стабільності української економіки й енергетики та надаватимуть технічну й фінансову допомогу.

(2) - Заходи на випадок нової агресії, які передбачають негайні консультації, щоб забезпечити Україну всім необхідним для оборони в найкоротші терміни. Всі ці принципи були закладені в концепції Kyiv Security Compact групи Расмуссена-Єрмака. І передбачають допомогу на суші, морі та в повітрі.

(3) - Підтримка у притягненні рф до відповідальності за агресію та кроки економічного та юридичного характеру, спрямовані на покарання росії та збільшення її витрат на війну. Серед них: подальше посилення санкційного тиску, заморожування активів, створення механізмів стягнення репарацій та судове переслідування винних у злочинах проти України й українців згідно з нормами міжнародного права.

Тепер маємо зробити все, щоб перемогти у війні.

Для цього у Вільнюсі також досягнені домовленості щодо нових пакетів військової допомоги.

Далі

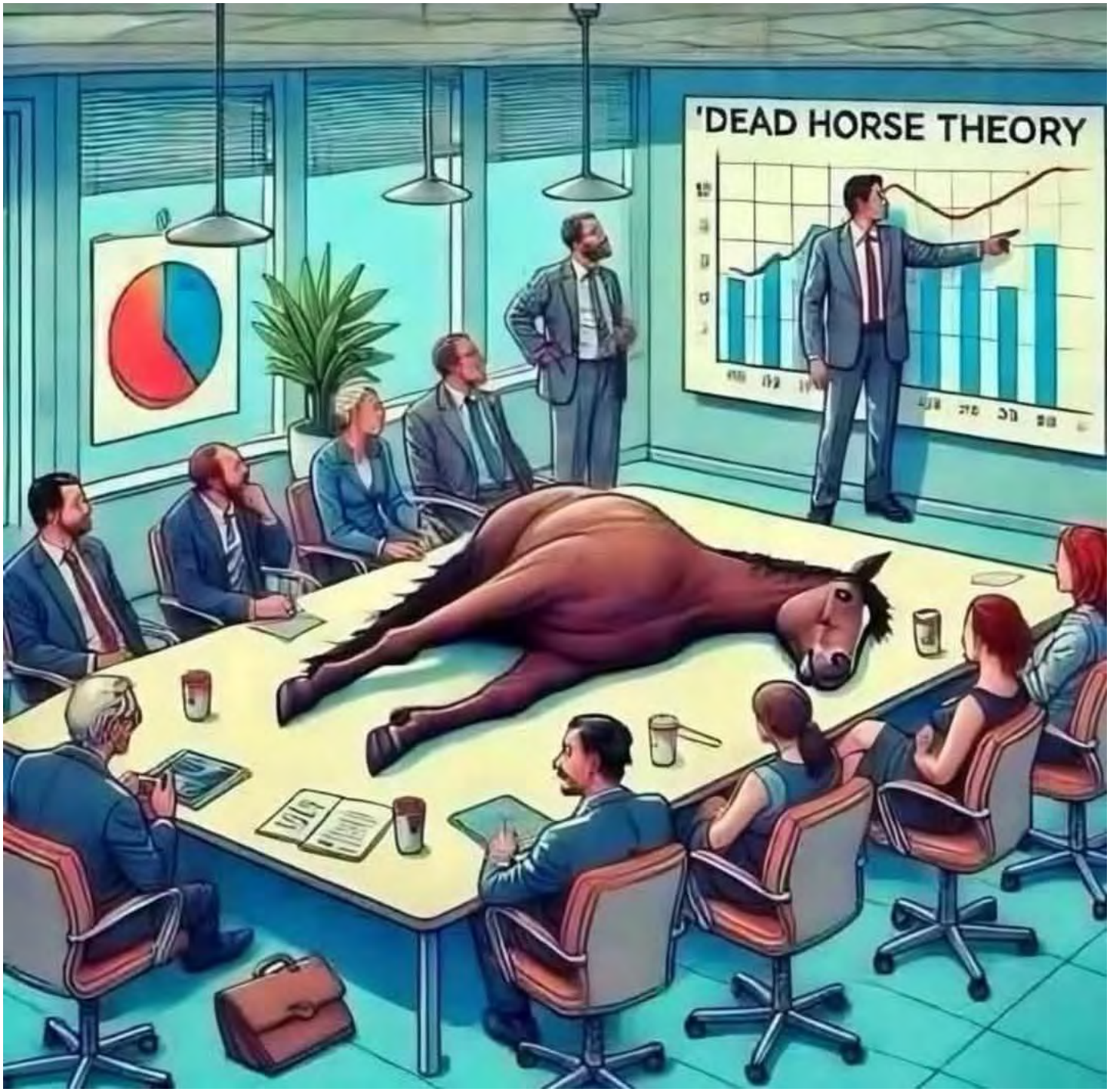
- підписуємо гарантії безпеки, паралельно рухаємось до НАТО.

***

№ 758

«Теорія мертвого коня» — це сатирична метафора про спроби впоратись з очевидно нерозв'язними проблемами. Замість того, щоб прийняти реальність, дехто всіляко виправдовує свої безперспективні дії

Білязе

Сутність метафори проста:

— якщо ви зрозуміли, що їдете верхи на мертвому коні, єдиний розумний вихід — злізти та знайти інший спосіб рухатися вперед.

Однак на практиці все відбувається інакше.

Замість того, щоб залишити мертвого коня, люди обирають такі підходи:

(1) Купують для коня нове сідло.

(2) Поліпшують раціон харчування мертвого коня, наче це допоможе.

(3) Міняють вершника, сподіваючись, що новий якось оживить коня.

(4) Звільняють конюха та наймають іншого, очікуючи кращого результату.

(5) Проводять наради, де шукають способи підвищити швидкість мертвого коня.

(6) Створюють комісії та робочі групи, які місяцями аналізують проблему мертвого коня, пишуть звіти та врешті-решт доходять очевидного висновку: кінь мертвий.

(7) Виправдовують свої дії, посилаючись на інших так само мертвих коней, та доходять висновку, що причина — у недостатній підготовці.

(8) Запускають програми перепідготовки для мертвого коня, збільшуючи на це бюджет.

(9) Переглядають саме визначення слова «мертвий», щоб переконати себе, що кінь ще має потенціал.

В українському контексті «Теорія мертвого коня» набуває особливого значення, адже

— вона оголює фундаментальну кризу українського політичного мислення та управлінської культури.

«Мертвий кінь» в Україні — це не окрема невдала реформа чи провальна ініціатива, а сама звичка держави й суспільства триматися за віджилі механізми, моделі та персоналії, навіть тоді, коли їхня неспроможність є очевидною для всіх.

Це культивація «симулякрів державного управління»

— коли 1) — інституції існують, але не виконують функцій, коли 2) — процеси підміняють результат, а 3) — форма витісняє зміст.

«Мертвий кінь»

— це також відсутність відповідальності за стратегічні помилки, коли провали не аналізуються, а прикриваються новими обіцянками та технічними перестановками.

Це політична культура, в якій зруйновані довіра та зворотний зв'язок між суспільством і владою,

але

— система продовжує працювати, наче нічого не сталося.

Це війна, яка триває понад десять років, але держава все ще не має цілісного воєнного планування й досі балансує між імпровізацією та ситуативними рішеннями.

«Мертвий кінь в Україні»

— це будь-яка ситуація, коли замість визнання провалу й переходу до нової моделі, система обирає імітацію життя, рятуючи не державу, а власну інерцію.

І допоки суспільство погоджується їхати на цьому коні, допоки всі погоджуються називати його живим, Левіафан не матиме сили, а держава — майбутнього.

***

№ 759

Перемирие ещё не мир. Или что дальше

2025-03-12

Тышкевич

Итак, по результатам встречи в Саудовской Аравии есть

1) — заявление о согласии Украины «заключить перемирие».

И есть

2) — анонсированная встреча по линии США-РФ.

Означает ли это быстрое прекращение огня? На данный момент сомнительно.

Для Путина, которому выгодно было представить "недоговороспособность" Зеленского результаты встречи в СА неприятные.

Но, ожидаемые.

— Как бы там ни было, наступление ВС РФ в Курской области как раз укладывается в логику выхода на прекращение огня: вытеснить ВСУ со своей территории ДО его начала.

А это означает, что на данном участке Кремль попытается сделать всё, чтобы завершить свою операцию в ближайшие дни.

Второй, параллельный, трек - политический

- ставить выход ВСУ из Суджи в качестве условия того самого перемирия.

Суть процесса - затянуть в двухсторонние консультации, в которых попытаться подвести украинскую сторону к ответу "нет".

Паралельно с этим, уже на американском треке переговоров (о двухсторонних отношениях) сделать Трампу более конкретное предложения по:

(1) ***Арктике*** и участию американских компаний в развитии северных логистических маршрутов (а это для Вашингтона приоритет в свете конкуренции с Пекином)

(2) ***Сделки по минералам***. С одной строны, предлагая большую ресурсную базу и лучшие условия. Но в форме, которая будет выглядеть более выгодной для РФ по сравнению бонусами для Украины с возможным американо-украинским договором. (Это уже игра на внутриполитическое поле в Украине)

(3) ***Газу для Европы***. Уже была информация об обсуждении входа США в проекты Северных потоков (но тут необходимо согласие Германии). А есть ещё один - если украинская ГТС включается в поле американо-украинских договорённостей по ресурсам, для Кремля появляется смысл предметно говорить с Трампом о "совместном сбыте" природного газа. Естественно, российского. Кстати, именно в эту логику укладываются атаки на газодобывающую инфраструктуру Украины последних недель. В этой логике, кстати, уже США могут "попросить" Украину уйти из Суджи, если РФ не может выдавить оттуда ВСУ.

Далее

1) — перемирие и уже 2) — вопросы внутриукраинских процессов.

Тема выборов

— (как президентских так и парламентских) из теоретической плоскости (после войны) окончательно переходит в практическую (подготовку).

Для *Зеленского*

(это если условием переговоров в Саудовской Аравии не было его невыдвижение на второй срок)

задача сохранения позиций будет крайне сложной по следующим причинам:

(1) Перемирие уводит фокус с линии фронта и политические оппоненты получают большие возможности критики управленческих решений Банковой, Кабмина, и собственно президента

(2) Отход "военной повестки" на второй план (а, увы, для части население это произошло уже год назад) актуализирует вопросы "мирной повестки" - состояния экономики, инфраструктуры и так далее. Тоже удобная позиция для критики представителей власти

(3) А это уже вариативно.

— Если в команде Трампа поставят таки на сценарий "Украина с новым президентом" а на Банковой попытаются сыграть по своему, тут так же будут резонансные информационные поводы.

Перечисленные факторы, если их не замечать, способны существенно ослабить позиции украинских переговорщиков к моменту начала консультаций о некоем подобии "мирного договора" либо договора о заморозке войны.

Естественно, **для Кремля такой вариант крайне интересен и выгоден.**

Поэтому **политику РФ можно будет охарактеризовать следующими процессами:**

(1) — Естественно, информационные операции РФ по дестабилизации украинского общества. И тут, увы, **но благодаря «ошибкам»» украинской строны в информационном поле,** российские ресурсы имеют доступ до части украинских граждан. Суть операций не поддержка каких-то отдельных личностей, а усиление фрагментации общества (подогрев конфликтом между разными группами "уехавшие и живуще в Украине", "семьи военных и семьи гражданских", "ВПО-постоянные жители", "ветераны-ухилянты"), создание общей атмосферы недоверия. К чему? да, условно говоря "ко всему".

(2) — На европейском и американском информационном поле Россия будет крайне активно проводить информационную **кампанию по дискредитации самой идеи помощи Украине**. Но не как стране, а как "украинским властям". То есть Кремль постарается всячески подсвечивать коррупционные скандалы, факты непоследовательной политики и так далее.

(3) Отдельной темой российских информационных атак станут **вопросы украинских беженцев**. Россия будет пытаться крайне агрессивно продвигать тезисы об их угрозе для принимающих государств. Не только в информационном поле, но и организуя провокации.

(4) Предложениями решить ряд вопросов существования Украины в мирном режиме через "готовность оказать помощь". И тут среди тем могут возникнуть: энергетика (начиная от ЗАЭС, заканчивая предложением (для США) начать поставки электроэнергии в Украину, газ, транзит).

(5) Вопросы обмена пленными и узниками. Часть процесса пройдёт быстро. То есть первые массовые обмены. Далее Кремль существенно затормозит процесс, пытаясь перевести его в аналог ТКГ, где каждый новый обмен становится результатом долгих и (в отличие от теперешней ситуации) публичных (!) переговоров. Суть та же - политические ловушки для украинской делегации. И возможность обвинить Украину в "нежелании" ускорять процесс. Что, учитывая украинские внутриполитические вызовы во время перемирия, крайне важно для Кремля.

(6) И, естественно, попытка **оттягивать процесс финализации соглашений о заморозке** - чтобы перечисленные действия имели эффект,

Кремлю необходимо время. То есть несколько циклов "месячных перемирий". Возможно, даже с перерывами на активные боевые действия.

И тут мы подходим к главному

- позициям украинской строны на моменте перехода от логики перемирия к логике переговоров о мире.

Для РФ идеальный вариант (и она будет на него работать) - максимальное ослабление оппонента.

Для Украины задача №1 - не свалиться в предвыборный цикл без объявления выборов.

Проще говоря,

— если стоят две задачи 1) — "победить на выборах" и 2) — "подписать выгодный для страны договор о мире", надо помнить, что обе реализовать невозможно.

То есть **необходима концентрация на одном из направлений.**

— Тогда второе станет возможным, но уже после первого. Это справедливо не только для Зеленского, но и для его оппонентов. Минус - приоритеты должны быть одинаковыми у всех участников процесса.

Задача №2 - сохранение поддержки со строны партнёров.

И тут уже крайне важным становится

— вопрос рационализации внешней политики.

В условиях перемирия будет крайне сложно дейстовать в старых, эмоциональных, рамках, говоря об "агрессии".

Ведь

— партнёры зададут логичный вопрос в ответ "так РФ пошла на перемирие, давайте поговорим что дальше".

Дальше - это тема ЧЕМ и КАК Украина будет выгодна соседям, США, ЕС, странам Азии.

То есть разговор уже о функционале -- чуть шире чем просто говорить о ресурсах.

Об этом, кстати, писал недавно пост: (ссылка в первом комментарии)

Задача №3 = помнить, что договоры с РФ как правило временны и нарушаются.

А это значит, что **перемирие - время когда можно проанализировать ошибки, частично их исправить и готовиться к новому раунду противостояния.**

Задач намного больше, но

1) — без решения хотя бы перечисленных,

2) — без реакции на перечисленные выше вызовы,

избежать потери субъектности страны в ближайшие годы будет крайне сложно…

***

№ 760-1

Сьогодні Верховна Рада планує в другому читанні прийняти законопроект 12089 в інтересах розкрадачів державного та комунального майна. А тягнуть вони його під лозунгами посилення захисту прав "добросовісних набувачів"

2025-03-12

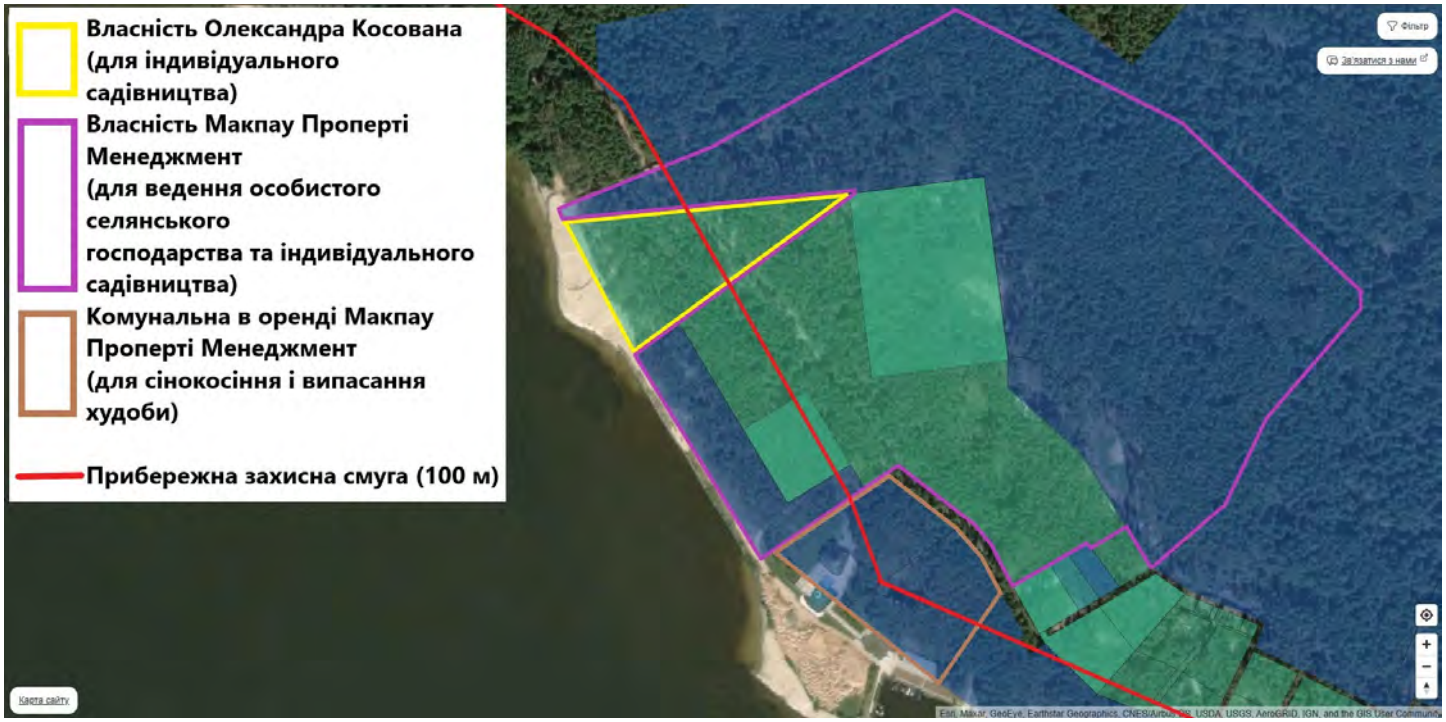
Могильний

Про зміст проекту писати не буду, бо вже багато хто розписував.

Але на конкретному прикладі продемонструю, що приховано за ось цим "добросовісним набувачем".

Кейс власника MacPaw Олександра Косована обраний невипадково. Саме його на ряду із кейсом Мазепи постійно приводять як аргумент необхідності законопроекту 12089 для захисту "чесного бізнесу" від тиску "корумпованих чиновників та правоохоронців".

На картинці - схема землеволодінь Косована та його "Макпау Проперті Менеджмент" поряд із селом Циблі.

Лише у приватній власності - близько 22 га зрілого соснового лісу. Але весь цей ліс був раніше приватизований безкоштовно, як землі сільгосппризначення (поля та сади).

Але не лісом єдиним. Ділянки в приватній власності (!) впритул підходять до берега Канівського водосховища. Мінімальна ширина ПЗС - 100 м (насправді, там має бути 200 м, бо ухил берега значний).

Землі в ПЗС теоретично не можуть бути в приватній власності.

Косован спокійно скуповував вкрадені у держави ліси, які частково ще і у ПЗС. Скуповував, як поля і сади.

Він навіть теоретично не міг не бачити, що в реальності це сосновий ліс на березі водосховища. Але йому на це було начхати - в нього були гроші і він хотів собі саме ліс впритул до води.

Так от Косован у нас на словах - "добросовісний набувач". Він ходить і розповідає, як чесно купив цю землю, а корумпована прокуратура намагається в нього відібрати чесно куплено. Мовляв, в Держреєстрі прав було написано, що це поля і сади, то чому бізнесмен мав ставити під сумнів цю інформацію як і законність приватної власності на землю в ПЗС, яка теоретично не може бути в приватній власності.

Це була лише частина кейсу Косована.

Детальніше про історію в статті за посиланням: https://glavcom.ua/columns/georgii_mogulnui_c/fruktovi-sosni-ta-inshi-diva-jakim-skhemam-daje-zelene-svitlo-skandalnij-zakonoprojekt-12089-1049007.html

***

№ 760-2

Фруктові сосни та інші дива. Яким схемам дає зелене світло скандальний законопроєкт 12089?

2025-03-11

Георгій Могильний, Аналітик громадської ініціативи «Голка» та експерт з питань містобудування

Це історія про те, що у нас не існує нічого неможливого

Верховна Рада планує прийняти законопроєкт 12089 про посилення захисту «добросовісних набувачів».

12 березня 2025 він вже стоїть у порядку денному.

Про його корупційні ризики вже багато писали, у тому числі і громадська ініціатива «Голка». У кулуарах парламенту нардепи, які готові підтримати законопроєкт згадують кілька кейсів. Перший – це кейс Ігоря Мазепи, а

другий – це випадок із представником списку багатіїв країни від «Форбс», власника компанії MacPaw Олександра Косована.

Обшуки у Косована два роки назад викликали чималий резонанс. І сценарій був такий самий, як і з бізнесменом Мазепою. Мовляв, «бідного мультимільйонера» переслідує «корумпована прокуратура» і намагається відібрати у нього чесно куплені земельні ділянки.

Тож давайте розберемось, що насправді відбувалося у цій історії.

Почнемо з невеличкого тесту. Вам здається, що дитячий майданчик і будиночок на фото побудовані у сосновому лісі?

Забудова MacPaw поряд з села Циблі

Якщо так, то ви помиляєтесь. То не сосновий ліс, а рілля. Ну або це унікальні українські фруктові сосни. Бо пан Косован і його ТОВ «Макпау Проперті Менеджмент» загалом скупили на березі Дніпра понад 20 га ділянок, що виглядають саме так, як на фото, але по документах є безкоштовно приватизованими полями та садами.

Мультимільйонер дивлячись на ці сосни навіть здогадатися не міг, що тут щось нечисто і він купує ліс, а не поле. Це не наше припущення – Верховний Суд зазначив, що ТОВ «Макпау Проперті Менеджмент» є добросовісним набувачем і до нього треба подавати віндикаційний позов, коли відмовив

прокуратурі у повернення вкраденого у держави лісу. До речі, це була єдина причина відмови у задоволенні позову.

Власне, далі можна було і не продовжувати. Бо в Україні можна купити сосновий ліс під виглядом раніше безкоштовно приватизованих ділянок ріллі. А Верховний Суд спокійно визнає покупця добросовісним набувачем, який навіть здогадатися не міг, що щось тут нечисто. І ось саме таких «добросовісних» набувачів Верховна Рада зараз піднімає на прапор, як приклад жертви незаконного переслідування прокуратури.

Але історія з Косованом та MacPaw набагато глибша і є ідеальним прикладом для демонстрації, як маніпуляції непорядного бізнесу легко в очах суспільства перетворюють правопорушників на жертв свавілля влади. А далі законотворці використовують цю хвилю, щоб змінити законодавство в інтересах непорядного бізнесу і забезпечити йому безкарність.

За що екологічна прокуратура відкрила кримінальну справу проти власника MacPaw

Як заявив Олександр Косован «причиною обшуків стало бажання чиновників заволодіти земельними ділянками, які MacPaw законно придбала у період з 2016 по 2021 роки».

Проте, він обманював суспільство. Обшуки проводила екологічна прокуратура за самовільні роботи і спробу самозахвату земель водного фонду. І підозри прокурорів були обґрунтовані – кожен власноруч може скористатися сервісом Google Earth і подивитися історичні супутникові фото що саме робила ТОВ «Макпау Проперті Менеджмент», бенефіціаром і директором якої був саме Олександр Косован.

Порівняння супутникових фото до і після викупу ділянок Косованом та його компанією

Починаючи з 2017 року, відбувався значний гідронамив територій. Станом на осінь 2021 року, піском було засипано близько гектара площі Канівського водосховища. Загалом на ділянці довжиною близько 500 м, була намита смуга завширшки понад 10 м та створено два суттєво ширші пляжі. Все це робилося без жодних дозвільних документів та проведення оцінки впливу на довкілля.

Раніше вже зазначалося, що Косован і його компанія стали власниками лісу, який за законодавством не міг бути приватизований. Але значна частина ділянок знаходить одночасно в прибережній захисній смузі Канівського водосховища. А землі у прибережній захисній смузі можуть перебувати виключно у державній чи комунальній власності.

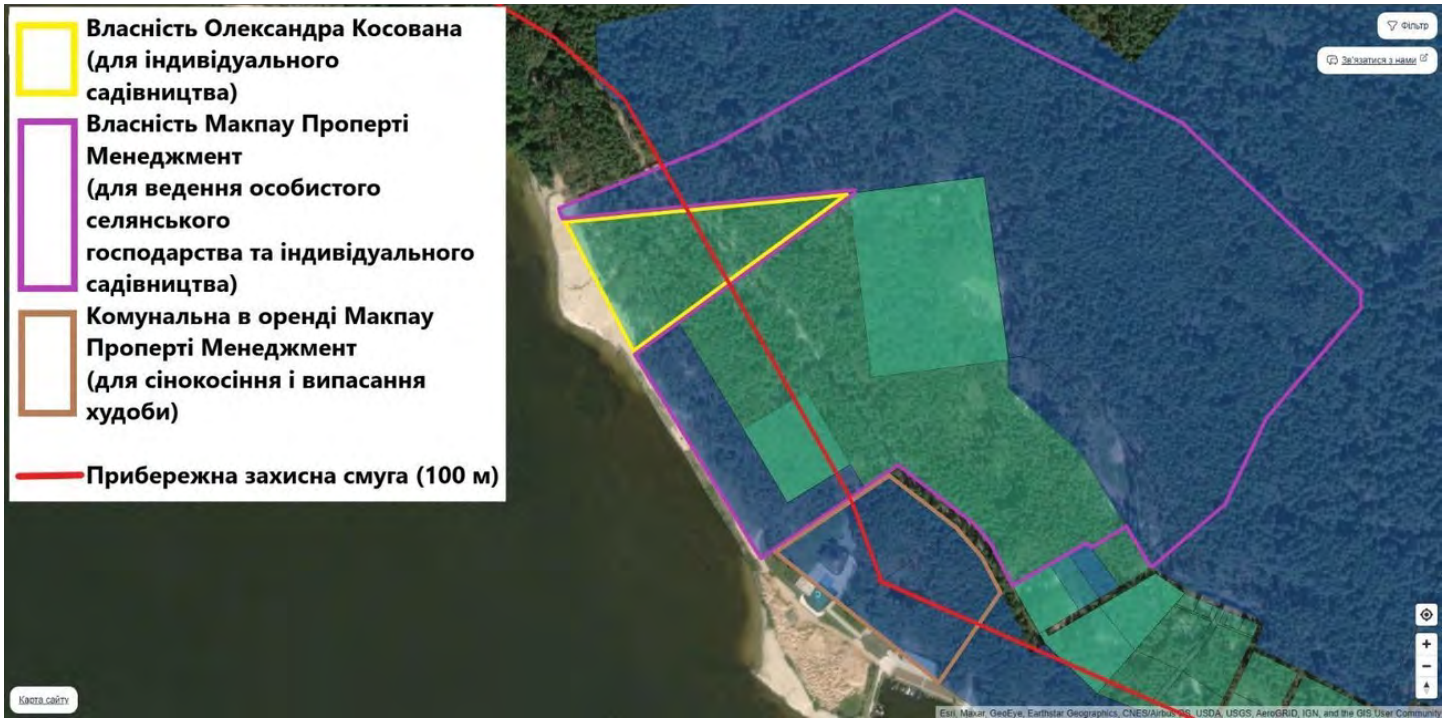

Схема ділянок та прибережна захисна смуга Дніпра

Наприклад, особисто Олександр Косован є власником ділянки соснового лісу з кадастровим номером 3223388200:02:015:0009 площею близько 1.5 га, що здебільшого знаходиться в межах прибережної захисної смуги і по документах відведена для садівництва.

Ще одна приватна ділянка лісу ТОВ «Макпау Проперті Менеджмент» (3223388200:02:015:0018, 1.2 га) – майже повністю у межах прибережної захисної смуги і на папері для ведення особистого селянського господарства. Навіть ділянка 3223388200:02:015:0030, яку суд відмовився повернути у державну власність, частково знаходиться у межах прибережної захисної смуги. Але про це чомусь немає жодної згадки у рішеннях судів.

До речі, після того, як на захист Олександра Косована стали політичні діячі рівня віцепрем'єра Михайла Федорова та голови фракції «Слуга Народу» Давида Арахамії, прокуратура перестала виконувати свої обов’язки і більше не намагається повернути державі навіть ділянки в межах прибережної захисної смуги, хоча по такій землі є всі потрібні для цього правові позиції Верховного Суду.

2. Незаконне будівництво зі службовим підробленням документів

Не обійшлося і без інших порушень. На фото нижче – будівля для відпочинку чималої площі з басейном (загалом близько 1400 м.кв.). Але за документами (будівля 1 та будівля 2) – це будівля сільськогосподарського призначення «надвірна будівля з пожежним резервуаром».

Забудова MacPaw поряд з села Циблі

Чому така дивна назва і навіщо махінації? Бо вона побудована на орендованій комунальній ділянці для сінокосіння та випасу худоби. І то не повністю – якщо вірити кадастровій карті, то це самобуд не лише внаслідок маніпуляцій із типом будівлі – вона частково розташована на самозахваті землі. І все це – у межах прибережної захисної смуги, де будувати взагалі заборонено навіть сільськогосподарські споруди.

Розташування будівлі для відпочинку з басейном, що частково знаходиться на самозахваті землі

Тобто, окрім незаконного засипання піском частини акваторії Канівського водосховища, компанія Косована пішла на самовільне будівництво в межах прибережної захисної смуги та ще і землю захопила. Когось дивує, що екологічна прокуратура після всього цього відкрила кримінальне провадження проти «чесного» бізнесмена?

3. План: легалізувати заднім числом

Мова не йде про якісь помилки забудовника-новачка, який просто не знає законодавства і не може собі дозволити найняти досвідчених юристів. Олександр Косован сам з часом визнав, що домовився з сільським керівництвом про врахування своїх забаганок у новому генплані села Циблі, тож він розраховував на наступну легалізацію всіх зроблених порушень.

Він не жартував – у проєкті нового генплану села закладено проєкт MacPaw. І спеціально під нього, ПЗС водосховища зменшили до 25 м, що кидається в очі у порівнянні зі 100 м поряд. Ніяких пояснень цього у матеріалах проєкту немає – там просто сфальшували схеми існуючого стану зазначивши, що начебто там завжди були ці 25 м. Ось тільки прийняти цей проєкт не встигли – спочатку місцеві вибори, далі пішли кримінальні справи.

Фрагмент проєкту генплану села Циблі зі зменшеними в інтересах MacPaw розмірами ПЗС

Україна – країна безмежних можливостей під будь-які забаганки інвесторів

Як свідчить ця історія, у нас не існує нічого неможливого. Якщо хочете побудувати базу відпочинку у лісі прямо на березі Дніпра, ніякі заборони Земельного та Водного кодексів вас не зможуть зупинити. Алгоритм простий.

По-перше, спокійно скуповуєте крадений у держави ліс у тому числі у межах прибережної захисної смуги.

По-друге, домовляєтесь у сільраді, що вам намалюють у новому генплані чи детальному плані території ПЗС мізерних розмірів, щоб будувати не заважали, і бажане функціональне призначення для колишнього лісу.

По-третє, без жодних дозволів спокійно намиваєте пляжі. Пісок без ліцензій можна тихенько видобувати на місці.

По-четверте, споруджуєте будівлі своєї мрії не переймаючись умовностями містобудівного законодавства, бо все одно вже домовилися у сільраді про наступну легалізацію.

По-п’яте, якщо правоохоронні органи надумають виконувати свою роботу – починаєте публічно звинувачувати їх в корупції і рейдерстві. Головне, робіть це дуже впевнено і постійно заявляйте, що цим Україну дискредитують в очах західних інвесторів.

І замість покарання за правопорушення, ви не лише отримаєте можливість реалізувати свій проєкт-мрію, так ще і Верховна Рада з великою ймовірністю законодавство підправить, щоб знахабніла прокуратура під ногами не плуталась. Для цього і подали законопроєкт 12089, який розглядатимуть у другому читанні.

***

№ 760-3

ZN,UA

ДЕПУТАТИ ХОЧУТЬ УЗАКОНИТИ КРАДІЖКУ ЗЕМЕЛЬ ЛІСОВОГО ТА ВОДНОГО ФОНДУ

2025-03-12

Богдан Кученко , *Фахівець кліматичного відділу, Екодія*

1. Що не так із законопроєктом №12089

Земельні афери в Україні не новина. Десятиліттями державні та комунальні землі опинялися в приватних руках через схеми, що давали можливість обходити закон. Ліси, прибережні смуги річок і навіть природоохоронні території роздавалися «своїм людям», а громадяни втрачали доступ до водойм і рекреаційних зон. Тепер депутати пропонують закріпити ці оборудки на законодавчому рівні. Чи означає це, що незаконно приватизовані землі залишаться у руках тих, хто їх привласнив?

2. Проблемний законопроєкт, який дійшов до другого читання

Депутати комітету Верховної Ради України з питань правової політики нещодавно підтримали до другого читання законопроєкт №12089, який має гучну назву:

«…щодо посилення захисту прав добросовісного набувача».

Найближчим часом його буде винесено на розгляд парламенту для ухвалення в цілому.

Згідно з пояснювальною запискою, мета законопроєкту — вирішити питання компенсації «добросовісному набувачеві» у разі витребування майна на користь держави чи громади, а також посилити правовий захист його інтересів.

На перший погляд це може видаватися необхідною ініціативою, адже вона нібито спрямована на захист громадян від свавілля з боку держави або місцевої влади. Однак детальніший аналіз свідчить про протилежне:

> **— фактично йдеться про обмеження прав держави та громад повертати незаконно приватизовані землі, які перейшли у приватну власність за сумнівними схемами.**

3. Як це працюватиме

Йдеться, зокрема, про незаконно сформовані приватні ділянки в межах прибережних захисних смуг річок та інших водойм, а також про землі державного лісового фонду й комунальні ліси.

Тільки навколо Києва таких ділянок налічується кілька тисяч, і майже всі вони вже огороджені парканами та забудовані маєтками.

За чинним законодавством, ці землі можуть перебувати лише у власності держави або територіальних громад. Відповідно, їхня приватизація, а тим більше будівництво на них є незаконними. А у випадку прибережних смуг ще і обмежує право громадян на безперешкодний доступ до водойм.

Автори законопроєкту №12089 пропонують встановити десятирічний термін на оскарження незаконної приватизації земель, за винятком земель природно-заповідного фонду.

На практиці це означає, що ділянки, які були незаконно передані у приватну власність за часів Януковича або раніше, більше не можна буде повернути державі.

Крім того, навіть у випадках, коли приватизація відбулася менш як десять років тому, землю пропонують повертати лише після виплати її ринкової вартості нинішнім власникам, — коштом держави або громад.

Іншими словами, в умовах повномасштабної війни, коли кожна гривня має йти на оборону країни, низка депутатів пропонує витрачати мільйони гривень на компенсації особам, які незаконно заволоділи державною землею або не перевірили її правового статусу перед купівлею.

4. Хто стоїть за спробами узаконити земельний дерибан

Законопроєкт активно лобіюють група олігарха **Ігоря Коломойського** та його політичні союзники, зокрема нардеп **Ігор Фріс**, який є головою підкомітету парламентського комітету з питань правової політики та одним із ключових ініціаторів документа. При цьому родина нардепа вже отримувала у власність чималі земельні ділянки, зокрема понад 10 гектарів лісу, через приватну компанію.

Показово, що комітет з питань правової політики повністю проігнорував позицію екологів, юристів і навіть Верховного суду України.

«Верховний суд двічі надсилав свої критичні зауваження. Ми говоримо про добросовісного набувача, але витребування — це спосіб захисту, який застосовується до недобросовісного набувача! Ми захищаємо, виходить, недобросовісного набувача...

Виглядає, що цей проєкт узагалі ніяк не покращує стану добросовісного набувача.

Ніяк. Жодним чином. Позиція щодо захисту права і статусу добросовісного набувача вже була викладена Великою палатою Верховного суду, Верховним судом... Не можна не розуміти, що ти придбав майно на березі чи у буферній зоні. Апріорі ніякому захисту не підлягає такий випадок. Чи можна взагалі дискримінувати державу та місцеве самоврядування, які мають рівний статус із будь-яким іншим власником? Чи не станеться так, що суди будуть керуватися Конституцією, а не цими змінами?» — зазначила голова Касаційного господарського суду Лариса Рогач.

Ухвалення законопроєкту створює правові підстави для легалізації сумнівних земельних угод, що дає можливість забудовникам продовжувати експансію на цінні природні території без будь-яких фінансових ризиків. Ділянки або залишаться в їхній власності, або в разі повернення цих ділянок держава компенсує їхню ринкову вартість.

Наприклад, це може сприяти будівництву гірськолижного курорту «Свидовець» у Карпатах, що загрожує унікальним екосистемам у складі території Смарагдової мережі «Східний Свидовець». Цей курорт планують звести на площі понад 1400 га. Однією з компаній, що просуває цей проєкт, є «Скорзонера», яка пов’язана з Коломойським та його партнерами, включаючи **Ігоря Палицю**.

Тож постає питання: чи справді цей законопроєкт спрямований на захист прав громадян, чи це чергова спроба узаконити масштабний дерибан природних ресурсів України?

5. Громадськість вимагає відхилити законопроєкт

Екодія разом з іншими природоохоронними організаціями закликає народних депутатів не підтримувати законопроєкт №12089 у чинній редакції. Його ухвалення загрожує екологічній безпеці, суперечить принципам справедливості та позбавляє державу і громади можливості повернути незаконно відчужені природні території.

Природні ресурси належать усім громадянам України і повинні залишатися у державній або комунальній власності в інтересах нинішнього та майбутніх поколінь.

Вплинути на прийняття законопроєкту №12089 може кожен — напишіть звернення до депутатів за інструкцією Української природоохоронної групи.

***

№ 761-1

Спільна заява за підсумками зустрічі делегацій України та США у Джидді

11 березня 2025 року - 19:56

***

«Сьогодні у Джидді, Саудівська Аравія, за люб’язної гостинності Спадкоємного принца Мухаммада бін Салмана Сполучені Штати та Україна зробили важливі кроки на шляху до ***відновлення надійного миру*** в Україні.

Представники обох країн високо оцінили хоробрість українського народу, який захищає свою державу, і погодилися, що зараз настав час розпочати ***процес встановлення тривалого миру***.

Українська делегація ***вкотре*** висловила глибоку вдячність від імені українського народу Президенту Трампу, Конгресу США та народу Сполучених Штатів за те, що вони ***уможливили значущий прогрес*** на шляху до миру.

Україна висловила готовність прийняти *пропозицію США* щодо негайного запровадження тимчасового, 30-денного «режиму припинення вогню», який може бути продовжений за взаємною згодою сторін, за умови прийняття та одночасного виконання Російською Федерацією. Сполучені Штати доведуть до відома Росії, що взаємність з боку Росії є ключем до досягнення миру.

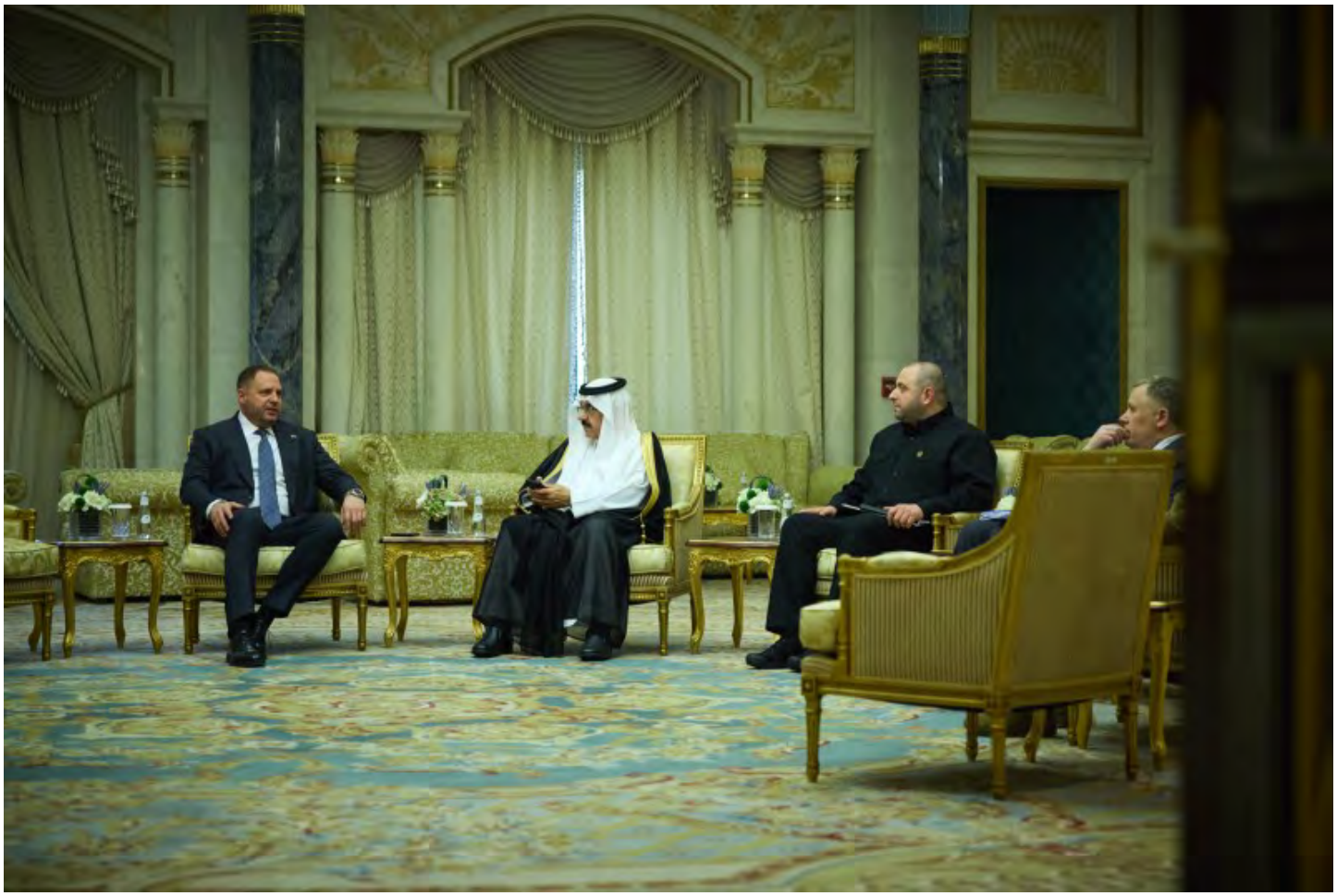
— Сполучені Штати негайно скасовують паузу в обміні розвідданими та відновлюють безпекову допомогу Україні.

Делегації також

— **обговорили *важливість гуманітарних зусиль*** як частини мирного процесу,

зокрема

— під час вищезгаданого «режиму припинення вогню», включно з 1) обміном військовополоненими, 2) — звільненням утримуваних цивільних осіб та 3) — поверненням примусово переміщених українських дітей.

Обидві делегації погодилися визначити склад своїх переговорних груп і негайно розпочати переговори для досягнення стійкого миру, який забезпечуватиме довгострокову безпеку України.

Сполучені Штати зобов'язалися обговорити ці конкретні пропозиції з представниками Росії.

Українська делегація вкотре ***наголосила, що «європейські партнери мають бути залучені до мирного процесу»***.

Насамкінець президенти обох країн домовилися якнайшвидше укласти всеосяжну угоду про розробку критичних мінеральних ресурсів України, **щоб зміцнити економіку України та гарантувати довгострокове процвітання й безпеку** України.»

***

№ 761-2

Під час переговорів у Саудівській Аравії США підтвердили прагнення працювати заради досягнення справедливого та сталого миру в Україні – Андрій Єрмак

12 березня 2025 року - 00:37

Під час переговорів у Саудівській Аравії **Сполучені Штати Америки продемонстрували прагнення працювати заради досягнення справедливого та сталого миру в Україні**. Про це керівник Офісу Президента Андрій Єрмак заявив на зустрічі з представниками ЗМІ.

Андрій Єрмак подякував Президенту США Дональду Трампу, Конгресу Сполучених Штатів та американському народові за принципову підтримку України.

«Ми дуже цінуємо лідерство Президента Трампа. Ми вважаємо, що США – саме та країна, яка може сьогодні зробити все, щоб справедливий мир настав. Вони мають ці важелі. І сьогодні ми почули від партнерів, що вони готові далі працювати. Це непроста робота. Я не знаю, хто ще міг би впоратися з цією роботою. Але важливо, що вони готові бути з нами, готові працювати, для них це важливо», – сказав очільник Офісу Глави держави.

Він наголосив, що основним результатом сьогоднішньої зустрічі, зокрема, є негайне відновлення американської допомоги Україні та обміну розвідувальними даними.

«**Результатом спільної заяви є розуміння того, що ми разом і однаково розуміємо**, однаково рухаємося до настання очікуваного всіма українцями

справедливого миру з допомогою нашого головного стратегічного партнера – США.

У спільній заяві ви бачили, що участь у цьому процесі обов'язково будуть брати і наші європейські партнери», – зазначив Андрій Єрмак.

Керівник Офісу Президента зауважив, що Україна готова прийняти пропозицію Сполучених Штатів про запровадження 30-денного перемир'я у разі згоди Росії.

«Щоб почати готувати документ, проводити перемовини про всі деталі, які необхідно узгодити, щоб Україна закінчила цю війну ***справедливим миром***, отримала ***гарантії безпеки***, щоб Україна як жертва цієї агресії, як країна, яка не починала цю війну, прийшла до того результату, якого ми потребуємо», – додав він.

Далі американські партнери мають обговорити з російською стороною пропозиції, напрацьовані під час зустрічі.

«Після цієї зустрічі ключ сьогодні – саме в російської сторони. І весь світ буде бачити, хто хоче миру, а хто не хоче й тільки про це говорить», – зауважив Андрій Єрмак.

***

№ 761-3

Повідомлення для ЗМІ
Офіс речниці
11 березня 2025 року

Наступний текст був оприлюднений урядами Сполучених Штатів Америки та України.

Текст починається:

Сьогодні у Джидді, Саудівська Аравія, за люб'язної гостинності Спадкоємного принца Мухаммада бін Салмана Сполучені Штати та Україна зробили важливі кроки на шляху до відновлення надійного миру в Україні.

Представники обох країн високо оцінили хоробрість українського народу, який захищає свою державу, і погодилися, що зараз настав час розпочати процес встановлення тривалого миру.

Українська делегація вкотре висловила глибоку вдячність від імені українського народу Президенту Трампу, Конгресу США та народу Сполучених Штатів за те, що вони уможливили значущий прогрес на шляху до миру.

Україна висловила готовність прийняти пропозицію США щодо негайного запровадження тимчасового, 30-денного режиму припинення вогню, який може бути продовжений за взаємною згодою сторін за умови прийняття та одночасного виконання Російською Федерацією.

Сполучені Штати доведуть до відома Росії, що взаємність з боку Росії є ключем до досягнення миру. Сполучені Штати негайно скасовують паузу в обміні розвідданими та відновлюють безпекову допомогу Україні.

Делегації також обговорили важливість гуманітарних зусиль як частини мирного процесу, зокрема під час вищезгаданого режиму припинення вогню, включно з обміном військовополоненими, звільненням утримуваних цивільних осіб та поверненням примусово переміщених українських дітей.

Обидві делегації погодилися визначити склад своїх переговорних груп і негайно розпочати переговори для досягнення стійкого миру, який забезпечуватиме довгострокову безпеку України. Сполучені Штати зобов'язалися обговорити ці конкретні пропозиції з представниками Росії. Українська делегація вкотре наголосила, що європейські партнери мають бути залучені до мирного процесу.

Насамкінець президенти обох країн домовилися якнайшвидше укласти всеосяжну угоду про розробку критичних мінеральних ресурсів України, щоб зміцнити економіку України та гарантувати довгострокове процвітання й безпеку України.

Кінець тексту.

***

№ 762

ZN.UA

ДОМА-ПРИЗРАКИ И «ТУАЛЕТНЫЕ СХЕМЫ» В ЗАКОНЕ. ПОЧЕМУ ВЫСТРЕЛЫ НАБУ И САП МОГУТ БЫТЬ ХОЛОСТЫМИ

2025-03-12

Георгий Могильный, *эксперт по вопросам градостроительства, аналитик общественной инициативы «Голка»*

Операция НАБУ и САП «Чисте місто» в Киеве удивила масштабом подозреваемых — заместитель главы КГГА, глава профильной комиссии Киеврады и другие нерядовые лица. Вероятный руководитель этой группировки, по мнению следствия, — **Денис Комарницкий**. Именно он со времен Черновецкогоявляется «смотрящим» Киева. ZN.UA подробно описало системные причины возникновения коррупции в столице и основные версии расследования НАБУ.

«Размах» преступления удивляет: полученный без конкурса небольшой участок стоимостью меньше 12 млн грн и намерение получить еще несколько таких. На фоне того, что у фигурантов изъяли больше 6,4 млн долл. и 630 тыс. евро, выглядит мелочью.

И если бы детективы НАБУ не зафиксировали этот факт во время прослушки, то потеряли бы деньги налогоплательщиков на проведение операции, потому что земельное законодательство писали под схемы, и оно насыщено коррупциогенными нормами. Поэтому НАБУ видит незаконную передачу земли в Киеве на сотни миллионов долларов каждый год, но ничего не может сделать. **Если кого-то и поймают, то другие просто должны не повторять его ошибок.**

Недостатки законодательства не дают возможности детективам доказать факт коррупции просто исследовав документы. А если факт коррупции не доказан, это уже не подследственность НАБУ и САП.

«Голка» разбиралась, какие именно недостатки законодательства блокируют работу антикоррупционных органов.

1. Схема со строениями-призраками

По данным следствия, участники схемы брали перспективные участки, и подконтрольные лица приобретали право собственности на сооружения, которых там никогда не было. Далее владельцы получали участки без конкурса для строительства. Также подозреваемым инкриминируют взятие под полный контроль процедуры принятия местной властью решений о предоставлении прав на землю.

Так как же стать владельцем строения, которого нет, и почему депутаты Киеврады, когда голосуют, этого не замечают, как и чиновники, оформляющие документы?

С какими именно участками это происходило — сейчас тайна следствия. Но в тот же промежуток времени на Печерске пытались провернуть такую же сделку. НАБУ это не заинтересовало, но прокуратура через суд отменяет право собственности на строение-призрак и расследует. Но расследует дело об использовании поддельных документов, что является уголовным

проступком и не предусматривает возможности заключения виновных. Поэтому на примере этой истории и можно проанализировать, как такие вещи реализуют в Киевраде.

2. Как появились «туалетные схемы»

Такой проблемы не было в течение первых 17 лет независимости. Причина банальная — это никому не было нужно. Законодательство не требовало обязательного проведения земельных торгов, и участок под застройку имел право получить каждый желающий. Конечно, при таких условиях их получали только лица, приближенные к местной власти.

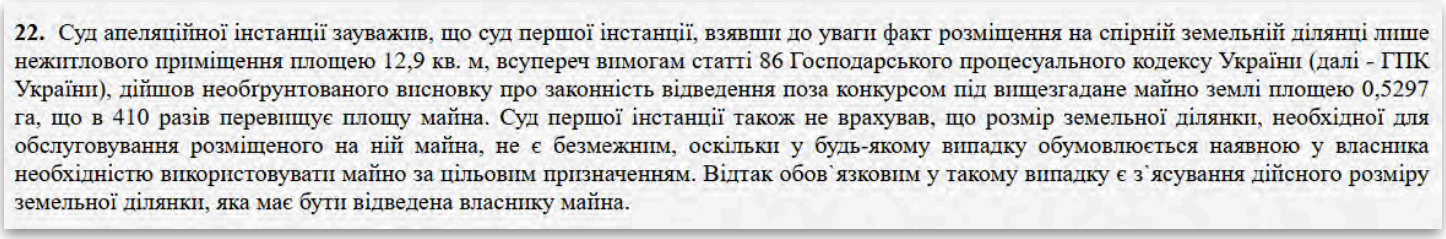

Киев – это концентрированная правда о том, как действуют коррупционные схемы на всех уровнях украинской власти

Земельные торги стали обязательными с 2008 года, но сразу появился ряд **исключений**. Наличие на участке частного здания — одно из них. Вместе с тем Земельный кодекс (ч. 2 ст. 134) **не устанавливает никаких ограничений** относительно размера и целевого назначения земельного участка государственной или коммунальной собственности, который владелец здания может получить в аренду без конкурса. Именно это отсутствие ограничений и привело к появлению так называемой туалетной схемы, когда собственник

какой-то будки **получает участок под строительство жилого комплекса, иногда в тысячи раз больше, чем площадь самой будки**.

Важно, что в своем решении Большая палата Верховного суда подчеркнула: нужно учитывать размер земельного участка для обслуживания имущества, и он не может быть безграничным. **Но сколько дел дойдет до рассмотрения Большой палаты Верховного суда и почему этот вопрос не решить на уровне Верховной Рады?**

22. Суд апеляційної інстанції зауважив, що суд першої інстанції, взявши до уваги факт розміщення на спірній земельній ділянці лише нежитлового приміщення площею 12,9 кв. м, всупереч вимогам статті 86 Господарського процесуального кодексу України (далі - ГПК України), дійшов необґрунтованого висновку про законність відведення поза конкурсом під вищезгадане майно землі площею 0,5297 га, що в 410 разів перевищує площу майна. Суд першої інстанції також не врахував, що розмір земельної ділянки, необхідної для обслуговування розміщеного на ній майна, не є безмежним, оскільки у будь-якому випадку обумовлюється наявною у власника необхідністю використовувати майно за цільовим призначенням. Відтак обов`язковим у такому випадку є з`ясування дійсного розміру земельної ділянки, яка має бути відведена власнику майна.

Отрывок из решения Большой палаты Верховного суда относительно размера земельного участка

Позже в законодательство **добавили ряд преимуществ** для владельцев, и это прописали в Земельном кодексе:

> — целевое назначение земельного участка может **не соответствовать** положениям градостроительной документации (ст. 20), а разработка проекта землеустройства происходит **по молчаливому согласию,** если вовремя не дали разрешение или не отказали (ст. 134).

Изменения появились и в Законе Украины «О регулировании градостроительной деятельности»: участок отдают **под застройку без утвержденного детального плана или зонирования** (ст. 24), к тому же появилось право на проведение реконструкции здания в границах существующих фундаментов **без оформления права на землю** (ст. 34). Вместе с тем понятие «реконструкция» настолько широкое, что дает возможность перестроить сарай в жилую высотку с подземным паркингом.

200-летний дом на Подоле снесли, планируя клубный дом. Сейчас там построили каркас нового здания

В цивилизованных странах владелец здания имеет определенные права на землю под ним, что защищает его право **лишь свободно пользоваться** своей собственностью. **В Украине же это — золотой ключик в волшебный мир строительного бизнеса**.

Государственная власть всегда возлагает всю вину за такие проявления коррупции на местное самоуправление. **Но местная власть — лишь исполнитель в коррупционных схемах, созданных Верховной Радой на уровне законов**. И парламент не спешит эту схему ликвидировать, хотя на словах постоянно изменяет законодательство для «борьбы с коррупцией и хаотичной застройкой».

Только нынешний созыв парламента вносил изменения в эти законы суммарно где-то 100 раз. **Но преференции владельцам зданий только увеличивали**.

«Туалетные схемы» прокручивает не только местное самоуправление. **Это касается и госимущества**. Если вы слышите победные реляции о том, как выгодно приватизировали какое-то государственное предприятие и получили не запланированные 100 миллионов, а 200 — не начинайте сразу радоваться.

Обычно это только конкурс на право дать взятку чиновникам за дальнейшее получение в подарок земли стоимостью в миллиард.

При таком количестве преимуществ если у кого-то нет права собственности на здание, его следует придумать. Все довольно часто слышат истории как о кражах обычных квартир, так и о большом рейдерстве. Но стать владельцем несуществующего строения намного проще и безопаснее, потому что нет частного собственника, который приложит максимум усилий для возврата украденного.

Раньше это был эксклюзив. Договориться с коммунальными БТИ и потом получить от чиновников право собственности на нечто фиктивное было сложно и дорого — большой риск для исполнителей. Поэтому делали «междусобойчики» в суде. Подставное лицо якобы оспаривало право собственности. А дальше суд признавал это право или на вообще несуществующее строение, или на какой-то киоск для торговли как на недвижимое имущество.

Параллельно с созданием новых преференций собственникам строений **происходили дерегуляция и децентрализация в сферах технической инвентаризации и регистрации прав**. Все элементарно. Частная компания рисует техпаспорт на что угодно, и для несуществующих строений обычно указывают, что построено до 1991 года. Далее «черный» нотариус просто вносит запись в Госреестр.

Как это выглядит на практике? На фото — типичное строение для хранения инвентаря дворников. Его площадь — меньше 40 кв. м, и больше на участке, который хотели без конкурса получить в аренду, ничего нет.

Строение во дворах на ул. Катерины Билокур, 6 Д

Из определения суда известно, что ООО «БТІ.ЦЕНТР» изготовило техпаспорт, по которому на этом участке стоит общественное здание площадью 193 кв. м. И частный нотариус **на основании только этой технической инвентаризации**регистрирует право собственности физического лица на строение-призрак. Далее это лицо создает ООО «АПАРТБУДГРУП» и вносит право собственности в его уставный фонд. Через несколько дней компанию перерегистрируют на нового собственника.

Ни один чиновник не привлечен к афере, новые собственник и руководитель компании также де-юре не имеют отношения к махинациям, а у компании есть **официально признанное государством** право собственности на строение, которого никогда не существовало. **И это право собственности дает им возможность без конкурса получить земельный участок под возведение жилого дома в центральном районе Киева**.

Как все провернуть, не подставив чиновников и преждевременно не засветив аферу? Для разработки проекта землеустройства сначала нужно, чтобы власть дала разрешение. Если участок коммунальный — это местная рада.

Если вы являетесь владельцем строения — поможет **молчаливое согласие**. То есть все благополучно, если через месяц не дадут разрешение или отказ. А местная рада так быстро не работает. Чтобы перестраховаться, можно подать заявление перед летними или зимними каникулами. Также можно договориться в исполнительных органах или в земельной комиссии рады, чтобы там притормозили.

3. Как Киев улучшил «туалетную схему»?

Киеврада 10 лет назад позволила частным лицам за свой счет разработать проект по земельным участкам, находящимся в их пользовании. Именно им воспользовались на ул. Катерины Билокур.

Далее была утверждена целевая программа, предусматривающая выделение 1,3 млрд грн из бюджета на разработку проектов землеустройства в рамках инвентаризации в 2022–2025 годах. Так **за счет бюджета** разрабатывают проекты под дальнейшие аферы по «туалетной схеме» **как для избранных, так и для просто заинтересованных лиц с соответствующими связями в Киевраде и КГГА**.

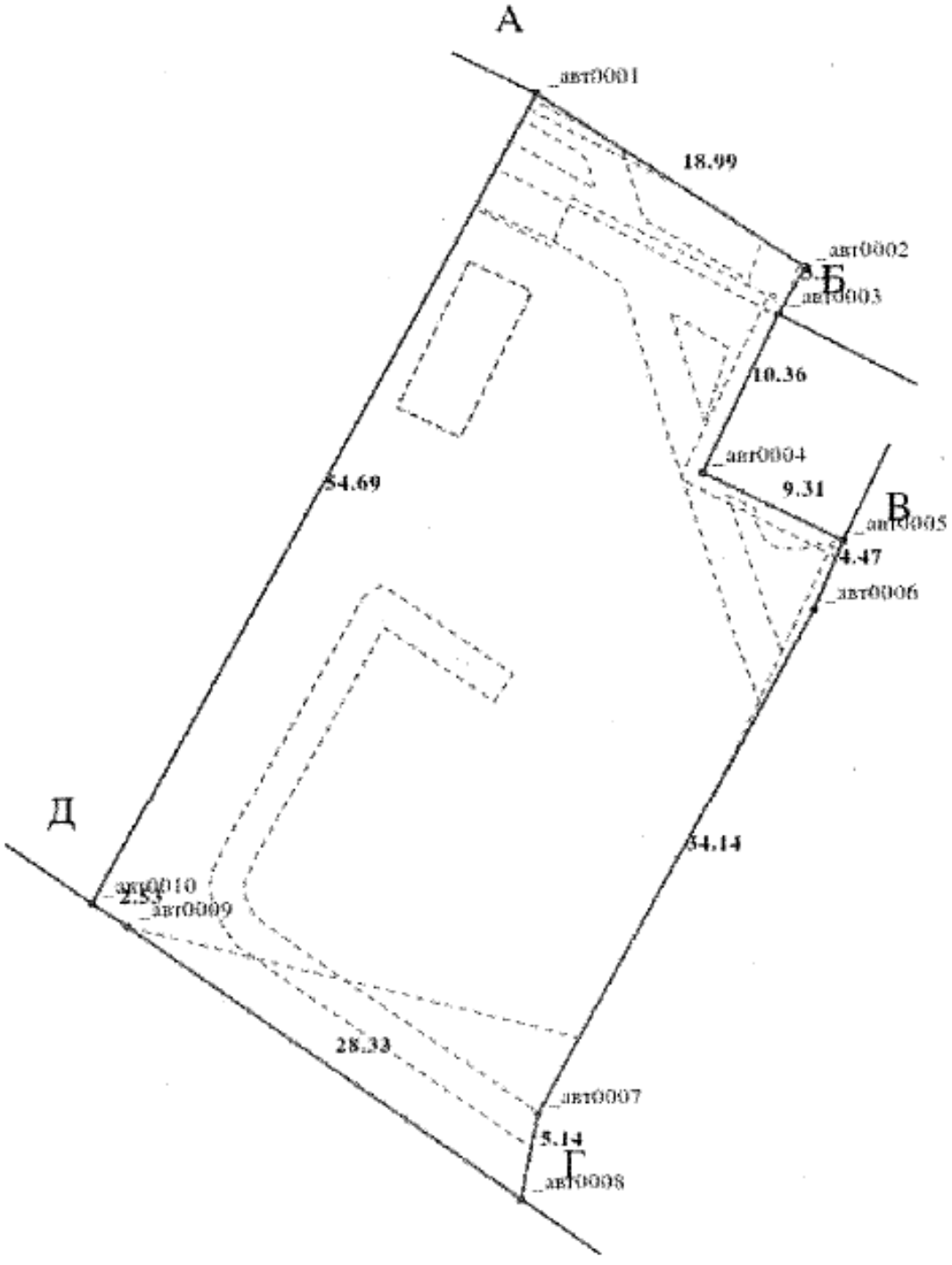
Скрыть такие аферы среди общей инвентаризации легко — они идут в пакете с утверждением проектов землеустройства к сотням участков, а таких решений на одно заседание могут выносить много. **Например, в прошлом году Киеврада 12 декабря рассматривала сразу 44 решения об инвентаризации земель, а это документация на тысячи (!) участков.** Конечно, такие объемы информации физически не анализируют, поэтому голосуют вслепую.

Во многих случаях землеустроителей обвиняют в фальсификации проектов землеустройства. Но это далеко не всегда так. Например, в истории на ул. Катерины Билокур в кадастровом плане в выписке из кадастра **нет вымышленного общественного строения** — там отображена только дворницкая, которая впятеро меньше.

Додаток
до витягу з Державного земельного кадастру
про земельну ділянку
від 15.08.2024 р. № НВ-0001964612024

Кадастровий номер земельної ділянки 8000000000:82:115:0007

КАДАСТРОВИЙ ПЛАН ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Кадастровый план участка на ул. Катерины Билокур, 6 Д в выписке из ГЗК

Если выгодополучатели хотят перестраховаться, виртуальное строение легко может стать реальным. Как уже отмечалось, право собственности на строение дает возможность проводить реконструкцию в границах его фундаментов. Но даже реконструкции не нужно — достаточно воспользоваться дерегуляцией в строительстве и быстро провести «капремонт», результатом которого станет на скорую руку построенный макет из пенобетона. Когда строение появится в реальности, провернуть дальнейшую аферу с получением земли станет намного безопаснее и дешевле, потому что риск исполнителей становится минимальным.

Важно, что согласования проекта землеустройства сейчас максимально упрощены, поэтому нет проблем их пройти и далее зарегистрировать участок в Государственном земельном кадастре. Даже если проект сфальсифицируют, безнаказанно «не заметить» отсутствие строения для чиновников легко— законодательство не предусматривает никаких обследований участка ни во время согласования проекта землеустройства, ни во время его регистрации в Государственном земельном кадастре.

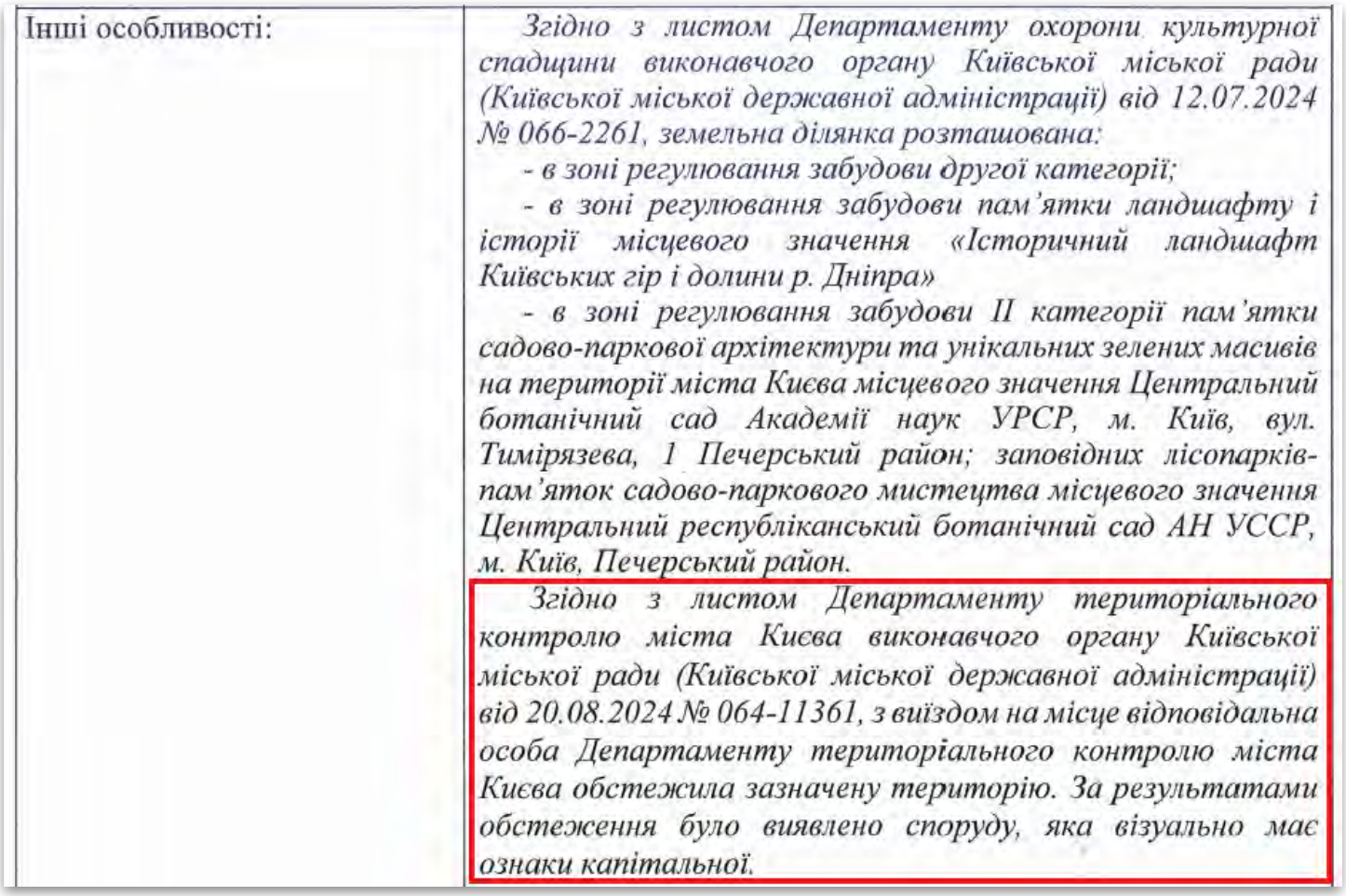
Здания нет, проект решения о передаче участка есть, а чиновники не виноваты? У нас «государство в смартфоне», и органы власти живут в этой виртуальной реальности.

Техпаспорт на несуществующее строение — в Единой государственной электронной системе в сфере строительства. Право собственности — в Госреестре прав на недвижимое имущество. Проект землеустройства — в Государственном земельном кадастре. Все эти документы создавали частные лица, которых свободно выбирает заинтересованный в реализации аферы человек.

Но все эти документы по определению считают достоверными и признанными государством, потому что они находятся в соответствующих государственных реестрах. В случае оказания на их основе дальнейших административных услуг чиновники не должны ставить их под сомнение и обязательно совершать какие-либо действия для проверки достоверности информации.

Это не значит, что кто-то может обмануть самих чиновников и провести аферу без огромных связей или взяток. Отсутствие обязанности не означает, что все не проверяют. Это означает только возможность безнаказанно скрыть результаты проверки.

Например, в случае на ул. Катерины Билокур участок осматривал представитель Департамента территориального контроля КГГА. В пояснительной записке указано, что он выявил «*сооружение, имевшее признаки капитального*».

Інші особливості:	*Згідно з листом Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 12.07.2024 № 066-2261, земельна ділянка розташована:* *- в зоні регулювання забудови другої категорії;* *- в зоні регулювання забудови пам'ятки ландшафту і історії місцевого значення «Історичний ландшафт Київських гір і долини р. Дніпра»* *- в зоні регулювання забудови II категорії пам'ятки садово-паркової архітектури та унікальних зелених масивів на території міста Києва місцевого значення Центральний ботанічний сад Академії наук УРСР, м. Київ, вул. Тимірязева, 1 Печерський район; заповідних лісопарків-пам'яток садово-паркового мистецтва місцевого значення Центральний республіканський ботанічний сад АН УССР, м. Київ, Печерський район.* *Згідно з листом Департаменту територіального контролю міста Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 20.08.2024 № 064-11361, з виїздом на місце відповідальна особа Департаменту територіального контролю міста Києва обстежила зазначену територію. За результатами обстеження було виявлено споруду, яка візуально має ознаки капітальної.*

Фрагмент пояснительной записки к проекту отвода участка на ул. Катерины Билокур, 6 Д

Возможно ли во время осмотра перепутать будку для инвентаря дворников площадью 40 кв. м с общественным зданием площадью около 200 кв. м? Конечно, нет.

Но можно ли на основании этих документов обвинить должностное лицо Департамента, проводившее осмотр, в коррупции? Нет, потому что чиновник не написал, что на участке есть вымышленное общественное сооружение. **А писать, что такого общественного здания на участке нет, он и не обязан** — его даже в преступной небрежности не удастся обвинить, хотя все хорошо понимают его роль.

4. Предохранители-фикции

Последний этап в афере — провести через местную раду землеотвод под несуществующее строение так, чтобы это не бросалось в глаза и уже депутатов не могли обвинить в коррупции.

Законодательство не устанавливает конкретные требования по рассмотрению вопросов землеотвода местными радами. Но эти требования

обычно устанавливают сами рады в своем Регламенте и Порядках рассмотрения земельных вопросов.

Руководство «Киевзеленстроя» задержали за системное отмывание денег

Махинации с несуществующей недвижимостью во время получения земли в Киеве всплывали и раньше, но большей проблемой была легализация самовольного строительства. Депутаты неоднократно голосовали за отвод участков под эксплуатацию старых зданий, которых уже давно не существовало, а на их месте высились незаконно возведенные многоэтажки.

Действующий еще с 2014 года Регламент Киеврады приписывал **обязательно**сопровождать рассмотрение проектов передачи земельных участков демонстрацией ***«фотофиксации его фактического состояния»***, но демонстрировали только устаревшие спутниковые снимки.

Для решения проблемы в 2017 году в Порядке обретения прав на землю в Киеве предусмотрели обязательное добавление к кадастровому делу спутниковую съемку земельного участка, сделанную не позднее одного года назад, и актуальную фотофиксацию, сделанную не позднее тридцати календарных дней до дня регистрации проекта решения.

Установление четких требований о времени фотофиксации должно было окончательно прекратить махинации, но **эти требования Киеврадой никогда не выполнялись**. Они не выполняются независимо от наличия или отсутствия фиктивных строений, потому что **листья прячут в лесу**.

Как все это выглядит на практике, продемонстрируем на уже упомянутом проекте с виртуальным строением на ул. Катерины Билокур.

Регламент Киеврады устанавливает, что к проекту решения по вопросам земельных отношений прилагаются материалы аэрофотосъемки и фотофиксация фактического состояния использования соответствующего земельного участка (ст. 26). Но в приложениях естьтолько спутниковая фотосъемка.

Несмотря на очевидное нарушение Регламента, в день регистрации секретарь Киеврады **Владимир Бондаренко** направил проект на рассмотрение комиссии.

Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) відповідно до пункту 3 статті 26 Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04.11.2021 № 3135/3176, направляє проєкт рішення Київської міської ради «Про передачу ТОВАРИСТВУ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АПАРТБУДГРУП» земельної ділянки в оренду для експлуатації та обслуговування будівлі на вул. Білокур Катерини, 6-Д у Печерському районі міста Києва» (справа № 658344117) для подальшого опрацювання.

Додатки:
- проєкт рішення Київської міської ради до справи № 658344117 на 3 арк. в 1 примірнику;
- пояснювальна записка до справи № 658344117 на 3 арк. в 1 примірнику;
- витяг з бази даних міського земельного кадастру на 1 арк. в 1 примірнику;
- матеріали супутникової фотозйомки на 1 арк. в 1 примірнику;
- технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель 1 книга в 1 примірнику.

З повагою

В.о. директора Віктор ДВОРНІКОВ

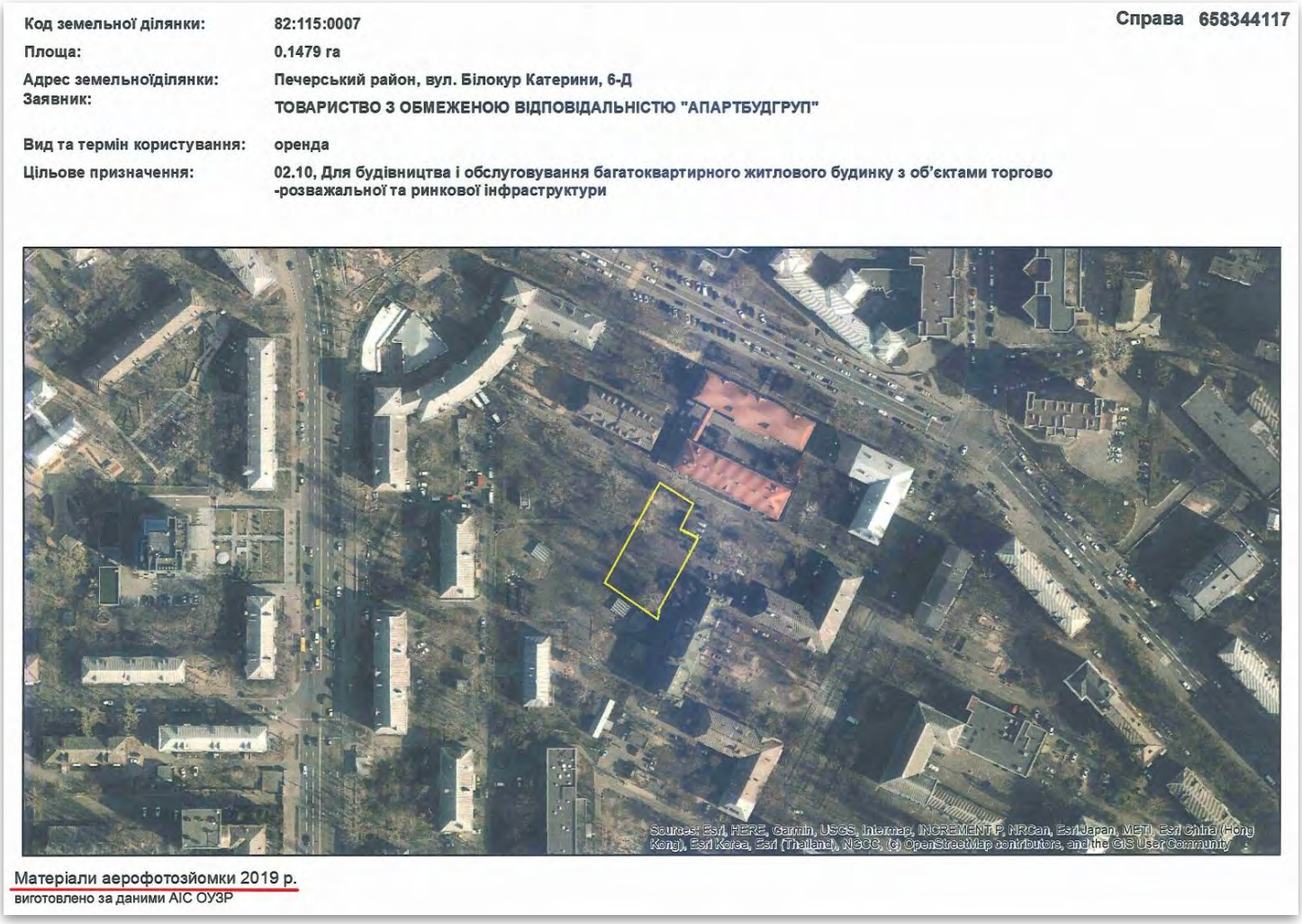
Сопроводительное письмо к проекту с перечнем прилагаемых документов

Такие нарушения происходят всегда. А чтобы они были не слишком очевидными, Регламент предусматривает **утаивание от общественности**фотофиксации фактического состояния использования

участка — обнародованию на сайте Киеврады подлежит только аэрофотосъемка (ст. 29).

Возможно, спутниковые снимки и могли бы заменить фотофиксацию фактического состояния участка, если бы были высокого качества и достаточно новые. Вот только к проекту решения прилагают фото невысокого качества, отснятые в 2019 (!) году.

Киев — большой город: ни депутаты, ни активисты не могут проверить несколько сотен участков, которые отводят обычно на каждом заседании.

Графические материалы из проекта решения о предоставлении участка в 2024 году

Но в Регламенте Киеврады есть еще один предохранитель, который должен был бы нивелировать все это: рассмотрение проектов по земельным вопросам **должно сопровождаться демонстрацией на экране местоположения участка, материалов аэрофотосъемки и фотофиксации его фактического состояния** (ст. 37).

Но никакую фотофиксацию фактического состояния участка никогда не демонстрируют. Депутаты видят на экране такой же слайд, как и на картинке.

Что сейчас происходит на участке и что там есть, **невозможно определить по снимку такого качества, да еще и отснятому 5–6 лет назад**. Конечно, и рядовые киевляне, которые смотрят заседания Киеврады, могут заметить махинации исключительно в случае, если речь идет об участке, который они хорошо знают.

Если бы Киеврада просто выполняла требования своего Регламента и Порядка обретения прав на землю, истории наподобие последнего дела Комарницкого и Ко были бы почти невозможными, потому что было бы невозможно скрыть нарушение. Главный вопрос: **кто должен контролировать соблюдение Регламента? Это председательствующие мэр Кличко или секретарь Бондаренко, а также регламентная комиссия, где большинствосоставляют представители фракции «Европейская Солидарность».**

Но нарушения устраивают **все фракции.** Регламент предусматривает пересмотр результатов голосования, если во время рассмотрения были нарушения (ст. 37). Если каждый депутат заявит о нарушении Регламента во время рассмотрения каждого из нескольких сотен земельных вопросов на заседании, это мягко заставит руководство Киеврады начать работать без нарушений. Но сейчас таких депутатов нет.

5. Почему реформы не работают?

Реформы в земельной сфере проводят под лозунгом борьбы с коррупцией. Но здесь речь идет только о **вымогательстве взяток**. Поэтому реформирование движется в направлении дерегуляции и децентрализации.

Вымогательство взяток уменьшилось, но оно еще не преодолено — последнюю точку все равно ставит местная рада своим голосованием, и во многих случаях необходимо договариваться с депутатами.

Но набирает обороты другая разновидность коррупции — принятие сознательно незаконных решений в интересах определенных лиц.

Законодательство наполнено правовыми неопределенностями и дискреционными полномочиями, что **снимает ответственность с должностных лиц органов власти**. А там, где вину можно доказать, **публичные услуги предоставляют частные субъекты**.

Являются ли нарушения законодательства в интересах определенных лиц инженерами технадзора, частными нотариусами и землеустроителями коррупцией? Да, потому что такие нарушения со стороны частных лиц, оказывающих публичные услуги, **являются коррупцией согласно Закону «О предотвращении коррупции».**

Но есть нюанс — коррупция, совершенная такими лицами, неподследственна НАБУ.

Создается впечатление, что земельную сферу сознательно реформировали так, чтобы максимально усложнить НАБУ возможность работы по этому направлению. Вот и имеем: в деле Комарницкого удалось поймать определенных чиновников и есть громкое дело о коррупции в Киевраде и КГГА. А в абсолютно идентичной по набору нарушений ситуации на ул. Катерины Билокур чиновников за руку поймать не удалось — и поэтому никакой коррупции будто бы нет, а полиция расследует банальное дело о махинациях частной компании.

6. Можно ли исправить ситуацию?

Причины проблемы известны и изложены выше в статье — Верховная Рада может легко залатать все дыры.

Другой вопрос

— есть ли политическая воля у руководства государства.

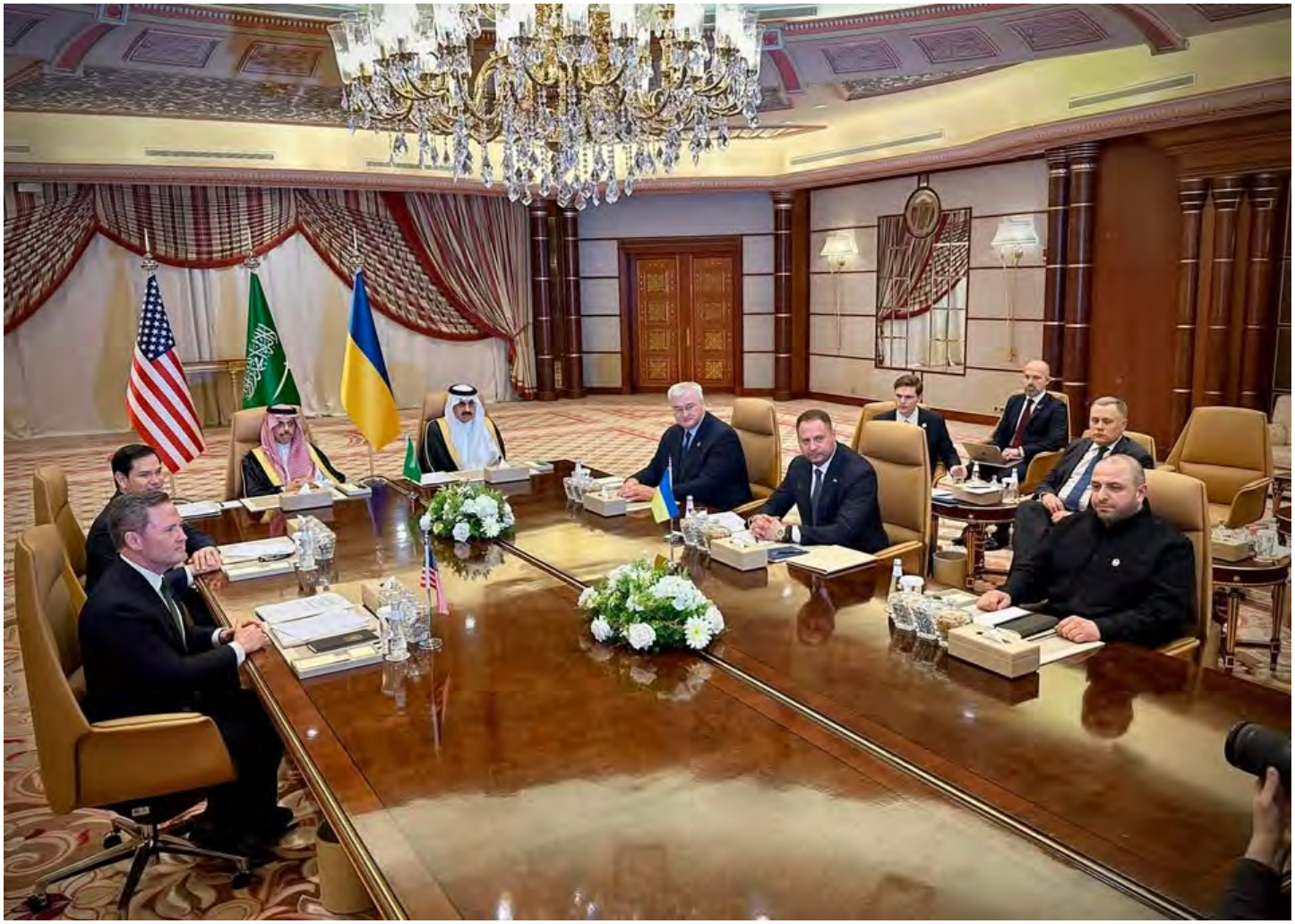
Потому что даже громкое дело НАБУ можно использовать только для обвинений местной киевской власти в коррупции, а созданную на уровне законов схему оставить неприкосновенной в своих интересах.

А вот Киеврада свою часть работы может выполнить вообще легко — достаточно **прекратить нарушать** собственноручно установленные Регламент и Порядок решения земельных вопросов.

***

№ 763

Переговори в Джидді були одними з найцікавіших із тих, в яких доводилося брати участь

2025-03-12

Гоша ***Тихий***

Саме з точки зору

> **— мистецтва дипломатії, стратегічного мислення, пошуку нестандартних рішень, грамотного балансу гнучкості та твердості, вміння йти на тактичні кроки заради кінцевої мети.**

Все це вчора продемонструвала українська делегація та насамперед Президент України, який в дистанційному режимі скеровував її дії.

Звісно, всі подробиці можна буде розкрити лише за багато років. Але кількома нюансами, які не нашкодять, поділюся.

(1)

По-перше, тривалість.

Переговори тривали загалом понад вісім годин — майже безперервно, якщо не враховувати обід, під час якого загалом теж йшла робота.

Про враження від такої тривалості можу сказати лише одне:

— історики недооцінюють роль людського виснаження в ухваленні історичних рішень.

Саме в ці останні години «ендшпілю», коли втома вже дається взнаки, раптом стає можливим вихід з глухого кута та навіть важкі компроміси. Коротше кажучи, гору бере той, хто здатен витягнути останні півтора кілометри на голій силі волі та характеру. А ще — контролювати емоції. Власне, у дні, що передували зустрічі, це було ключове завдання, з яким ми всі, вважаю, загалом впоралися.

(2)

По-друге, важливим нюансом було емоційне та інформаційне тло зустрічі.

Воно визначало межі простору для компромісів і впливало на переговорні позиції. Зустріч відбувалася під прицілом сотень телекамер з усього світу та в густій хмарі «обізнаних джерел». Надвечір перед зустріччю інфопростір був просто-таки вщент забитий статтями з неназваних джерел. Така собі форма анонімного спілкування ключових гравців між собою. Очікування, спроби сприяти процесу чи зірвати його, просто випадкові вислови чи інтерпретації.

Тому настільки важливими були перебування ЗМІ на місці та професійна робота з ними.

Я вдячний українським медіа, які добралися до Джидди — Олені Черняковій та Максиму Хлопотову з «Ми Україна», Валерії Пашко з «Суспільного». Завдяки ним ви дізнавалися найсвіжіші новини про перебіг переговорів, а ми мали можливість комунікувати з українською аудиторією напряму, а не через міжнародні шпальти. Попри дрібні казуси (хто знає, той знає), вважаю, нам це вдалося.

Хочу окремо подякувати своїй колезі, речниці Держдепартаменту США Теммі Брюс та її чудовій команді. Цей день ми пропрацювали пліч-о-пліч у професійній та дружній атмосфері.

(3)

По-третє, особиста роль переговорників колосально важлива.

В українській делегації був представлений і дипломатичний, і військовий блок, усі проявили себе максимально фахово, принципово та мудро.

Посилання

Пам’ятаю, як в один з найбільш важких моментів уже під кінець міністр Andrij ***Sybih***a глянув на мене у півоберта і в його виразі обличчя читалося «ну і ну», але також спокійне «все буде гуд».

На фінальних стадіях роботи над драфтом спільної заяви, яка тривала кілька годин, ключову роль відіграв особисто Президент України Володимир Зеленський.

Саме він спрямував дії делегації на

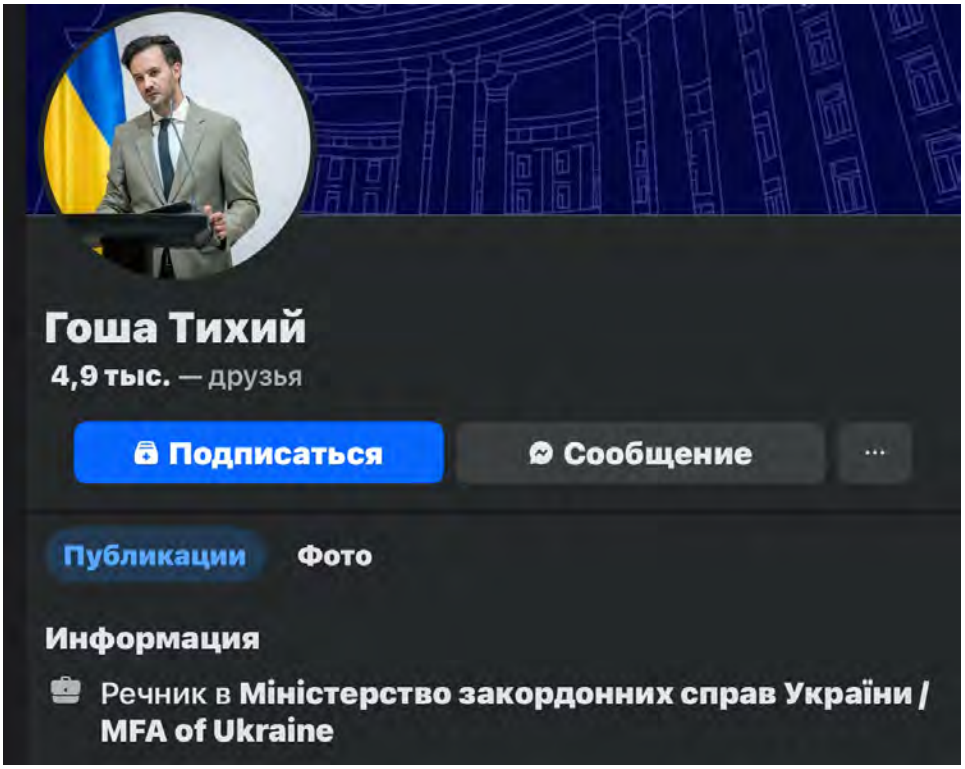
— залізобетонний захист низки принципових позицій і мудру гнучкість щодо інших, що дозволило вийти на фінальний позитивний результат.

В деталі спільної заяви та рішень, яких вдалося досягнути, вдаватися не буду. Ви всі все бачили та читали в заявах і коментарях. Скажу лише, що немає кращої нагороди за такий шалений день, ніж уже сидячи в літаку дізнатися коротке сухе підтвердження від наших дипломатів у Польщі про те, що всі процеси в Жешуві щойно було відновлено.

Ну а також дивитися на те, як в російському інфопросторі «пожарки їздять і люди суєтяться».

Бо побачили, що

— Україна щойно повністю перехопила стратегічну дипломатичну ініціативу та змінила хід гри.

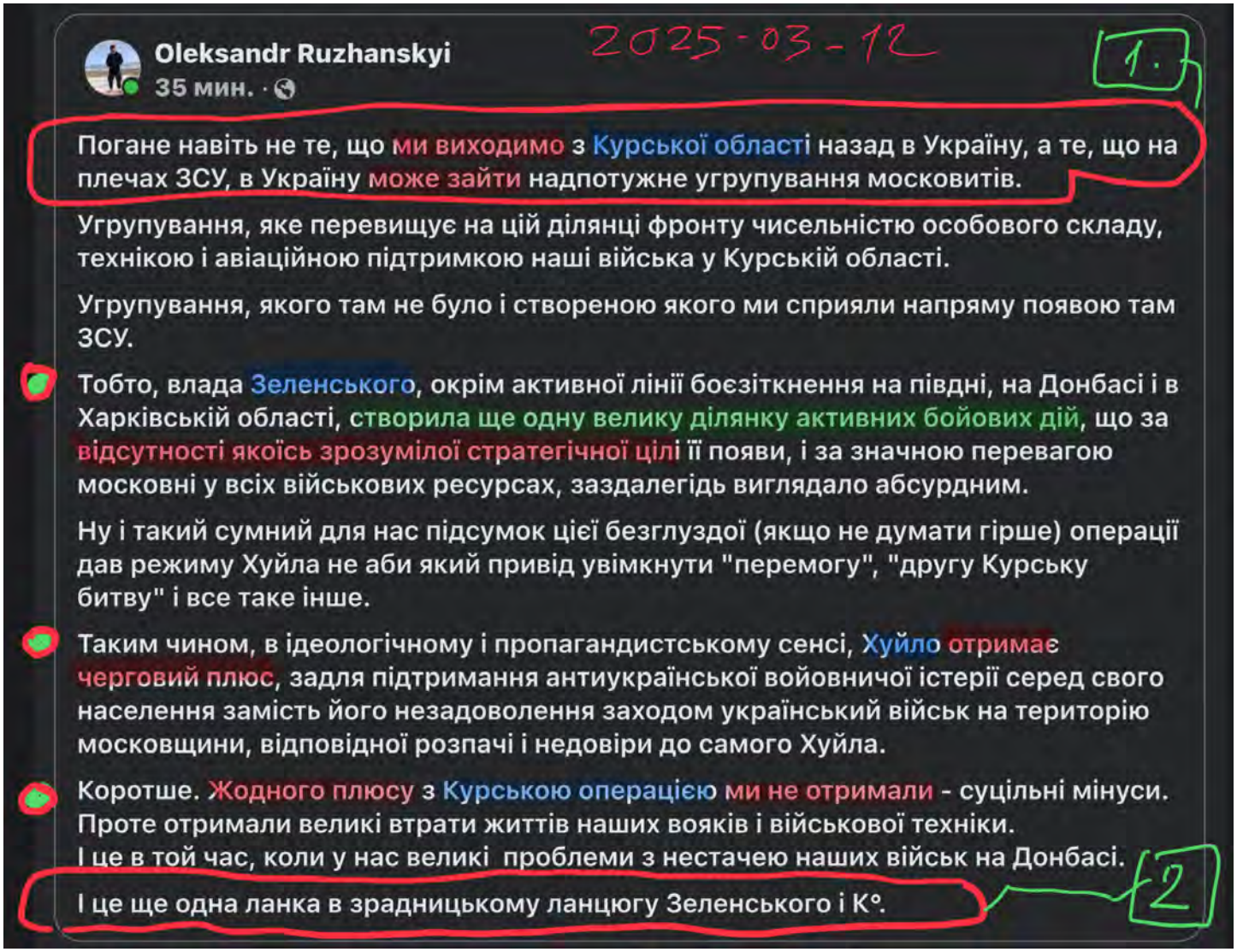

Дякую всім членам української делегації та колегам, з якими пропрацювали цей день Даша Зарівна Олександр Бевз Oleksandr Karasevych Diana Davityan

***

№ 764

***

№ 765-1

With US leadership and European support we Ukrainians may at last have peace. But don’t let Russia off the hook

2025-03-11

Andriy Yermak

Today's Jeddah summit will be crucial. But so too is the need for European unity to counter Russian aggression now, and deter it in the future

With US leadership and European support we Ukrainians may at last have peace. But don't let Russia off the hook | Andriy Yermak

As I arrive in Jeddah, Saudi Arabia, a ceasefire in the three-year war the Russian Federation has waged on my country has never seemed closer. Recent talks between Ukraine and its partners have given rise to great hope that the Ukrainian people will very soon return to the peaceful lives that they enjoyed before the war began in 2014 or the extreme escalation since 2022.

I believe that together with strong American leadership we can reach this goal. The prospect of peace – long hoped for – forces every Ukrainian to reflect on our shared gratitude, concern and determination. Gratitude for the support and confidence that we have received in recent years, concern for the future of Europe and determination to reaffirm Ukraine's democratic, European convictions. No one wants the war to end more than our people – but a peace must be found that is both just and sustainable.

A ceasefire in Ukraine will not come through diplomatic gestures alone. A number of conditions are crucial beforehand in order to ensure that peace – when it comes –

is lasting. This includes putting political and financial pressure on Russia to raise the cost of renewed conflict.

First, Ukraine must be given security guarantees that lend credibility to a future ceasefire agreement. Second, Europe must act decisively to strengthen and increase the sanctions against Russia. And third, Europe should take control of the frozen Russian assets to enable continued and increased support for Ukraine. Last week's European Council session proves that Europe – when united – can take control of its own security and destiny. It is our concern for lasting European security that drives Ukraine's insistence on these conditions. Moscow's decade-long aggression against Ukraine cannot be taken lightly – the leaders of Europe recognise this and we call on them at this critical time to deliver on the promising discussions in Brussels last Thursday.

The growing recognition of the need to enhance European strategic autonomy on defence, backed up by fiscal flexibility on defence spending, is an important step. Europe's decision to jointly borrow up to €150bn for member-state defence spending is critical. This – combined with a potential €20bn for Ukraine's defence – will make a tangible contribution to establishing a robust defence architecture for the whole of Europe.

Volodymyr Zelenskyy with Mohammed bin Salman, in Jeddah, Saudi Arabia, 10 March 2025.Photograph: Saudi Press Agency/Reuters

Credible deterrence will help to ensure that any ceasefire has the best chances of becoming a lasting peace. Europe cannot allow a ceasefire that serves only to allow

Russia to rearm, rebuild its forces and come back for more Ukrainian lands and resources.

The EU has just approved its 16th sanctions package against Russia, hitting key sectors such as imports of aluminium and broadening export restrictions. This economic pressure must be maintained – to strengthen all of our economic autonomy.

Stronger sanctions will close loopholes in the financial system, preventing European businesses and institutions from indirectly funding Russia's war machine, while also setting a precedent for dealing with future threats. In the long run, Europe's decreased dependency on Russia will bring geopolitical strength and market stability. Europe has promised €30.6bn in financial support this year. We are grateful for this commitment to our future and economic recovery.

Yet one of the most potent tools in Europe's arsenal is the €300bn in frozen Russian assets held in western financial institutions. These resources should remain under embargo, with profits used to sustain Ukraine's financial recovery. Allowing Russia to reclaim these funds after its war of aggression would have catastrophic consequences.

We greatly appreciate the generosity of the US and its efforts to achieve peace for Ukraine. But European unity is no less important in this process. Only together can we build a security architecture that will guarantee peace and prosperity for generations to come.

A stronger, safer and more resilient Europe – militarily, politically and economically – is our shared goal. Securing a meaningful ceasefire is the first step. This requires a Europe that is economically and politically resilient. Europe must be prepared to act to deliver its own security, and Russia must understand the political and economic cost of using force to achieve its ends.

***

№ 765-2

Сьогоднішній саміт у Джидді буде вирішальним. Але так само і необхідність європейської єдності для протидії російській агресії зараз і стримування її в майбутньому

Завдяки керівництву США та європейській підтримці ми, українці, нарешті можемо мати мир. Але не дозволяйте Росії з гачка | Андрій ***Єрмак***

***

Коли я прибув до Джидди, Саудівська Аравія, припинення вогню в трирічній війні, яку Російська Федерація вела з моєю країною, ніколи не здавалося

ближчим. Нещодавні переговори між Україною та її партнерами породили велику надію, що український народ дуже скоро повернеться до мирного життя, яким він насолоджувався до початку війни в 2014 році, або до надзвичайної ескалації з 2022 року.

Я вірю, що разом з сильним американським керівництвом ми зможемо досягти цієї мети. Перспектива миру, на яку давно сподівалися, змушує кожного українця задуматися про нашу спільну вдячність, турботу та рішучість. Вдячність за підтримку та довіру, які ми отримали в останні роки, турбота про майбутнє Європи та рішучість підтвердити демократичні, європейські переконання України. Ніхто не хоче, щоб війна закінчилася більше, ніж наш народ, але необхідно знайти мир, який є справедливим і стійким.

Припиненя вогню в Україні відбудеться не лише дипломатичними жестами.

Ряд умов мають вирішальне значення заздалегідь для того, щоб мир - коли він настане - був тривалим.

Це включає в себе політичний та фінансовий тиск на Росію, щоб підвищити вартість відновлення конфлікту.

(1)

По-перше, **Україні повинні бути надані гарантії безпеки**, які додадуть довіри до майбутньої угоди про припинення вогню.

(2)

По-друге, Європа повинна діяти рішуче для посилення та посилення санкцій проти Росії.

(3)

І по-третє, Європа повинна взяти під контроль заморожені **російські активи**, щоб забезпечити продовження та посилення підтримки України.

Сесія Європейської Ради минулого тижня доводить, що Європа - коли вона об'єднається - може взяти під контроль власну безпеку та долю.

Саме **наша турбота про стійку європейську безпеку стимулює наполягання України на цих умовах**.

Десятирічну агресію Москви проти України не можна сприймати легковажно - лідери Європи це визнають, і ми закликаємо їх у цей критичний час провести багатообіцяючі дискусії в Брюсселі минулого четверга.

Зростаюче визнання необхідності посилення європейської стратегічної автономії в обороні, підкріпленої фіскальною гнучкістю витрат на оборону, є

важливим кроком. Рішення Європи спільно позичити до 150 мільярдів євро на витрати на оборону держав-членів має вирішальне значення. Це – у поєднанні з потенційними 20 млрд євро на оборону України – зробить відчутний внесок у створення надійної оборонної архітектури для всієї Європи.

Надійне стримування допоможе гарантувати, що будь-яке припинення вогню має найкращі шанси стати міцним миром. Європа не може дозволити припинення вогню, яке служить лише для того, щоб дозволити Росії переозброїтися, відновити свої сили та повернутися за більшою кількістю українських земель та ресурсів.

ЄС щойно схвалив свій 16-й пакет санкцій проти Росії, вразивши ключові сектори, такі як імпорт алюмінію та розширення експортних обмежень. Цей економічний тиск повинен бути збережений - щоб зміцнити всю нашу економічну автономію.

Посилені санкції закриють лазівки у фінансовій системі, перешкоджаючи європейським підприємствам та установам опосередковано фінансувати російську військову машину, а також створять прецедент для боротьби з майбутніми загрозами. У довгостроковій перспективі зниження залежності Європи від Росії принесе геополітичну силу та стабільність ринку. Європа пообіцяла 30,6 млрд євро фінансової підтримки цього року. Ми вдячні за цю відданість нашому майбутньому та економічному відновленню.

Тим не менш, одним з найпотужніших інструментів в арсеналі Європи є **300 мільярдів євро заморожених російських активів**, що зберігаються в західних фінансових установах. **Ці ресурси повинні залишатися під ембарго, а прибуток використовується для підтримки фінансового відновлення України**.

> Дозвіл Росії повернути ці кошти після агресивної війни матиме катастрофічні наслідки.

Ми високо цінуємо щедрість США та їхні зусилля щодо досягнення миру для України. Але європейська єдність не менш важлива в цьому процесі. Тільки разом ми можемо побудувати архітектуру безпеки, яка гарантуватиме мир і процвітання майбутнім поколінням.

Сильніша, безпечніша та стійкіша Європа - у військовому, політичному та економічному плані - це наша спільна мета.

Забезпечення значущого припинення вогню - це перший крок. Для цього потрібна економічна та політично стійка Європа. Європа повинна бути готова діяти для забезпечення власної безпеки, а Росія повинна розуміти політичну та економічну вартість застосування сили для досягнення своїх цілей.

***

№ 766

ZN,UA

КТО УСТАНАВЛИВАЕТ ТАРИФЫ НА ЖИЛЬЕ, ИЛИ КАК КГВА ВЛЕЗЛА В КОШЕЛЬКИ КИЕВЛЯН

2025-03-13

Александр Сергиенко, Кандидат физико-математических наук, юрист, директор аналитико-исследовательского центра "Институт города".

Новая метла метет по-новому, в частности и в киевских дворах. Здесь я имею в виду нового начальника Киевской городской военной администрации

Тимура ***Ткаченко*** — ведь именно с его подачи назначают глав районных государственных администраций, и закономерно, что последние руководствуются в своей деятельности именно его указаниями. Сначала может показаться, что к жилищно-коммунальным делам он не имеет никакого отношения. (Роль и реальное влияние на последние события в области ЖКХ киевского городского головы Виталия Кличко в этой ситуации остаются за скобками.)

Однако

> — новая инициатива военной вертикали киевской власти подобна землетрясению — от нее, как град с ясного неба, посыпятся… деньги из кошельков киевлян.

В начале 2025 года во всех районах столицы райгосадминистрации синхронно провели конкурсы на исполнителей услуг по управлению многоквартирными домами.

Конечный результат этих конкурсов — новые тарифы на управление жильем, проще говоря, на квартплату там, где не создано ОСМД.

Не нужно быть пророком, чтобы понять:

> — без ведома или прямого указания главы КГВА Тимура Ткаченко провести такую скоординированную операцию невозможно.

В итоге оказалось, что с 1 марта 2025 махание метлой в киевских дворах будет стоить киевлянам вдвое дороже.

Почему так?

1. Борьба за рыночные отношения там, где их нет

В далеком уже 2015 году на рассмотрение Верховной Рады поступил проект закона «О жилищно-коммунальных услугах», основным автором которого (неофициально) была депутат Алёна Бабак, будущий вице-премьер в первом правительстве президента Владимира Зеленского, тоже родившаяся в Кривом Роге. Два года законопроект пылился в здании под куполом, но благодаря настойчивости автора/авторов попал в повестку дня и в конце концов его приняли.

Новый закон «О ЖКП» отличался от старой редакции тем, что там где только можно (и где нельзя) вводили конкурсы и договорные отношения по оказанию услуг. Такой подход, по моему мнению, был очень необдуманным и рискованным, поскольку с одной стороны было ничем (кроме четырех стен) не объединенное сообщество жильцов многоквартирного дома, а с другой — мощное предприятие, де-факто бывшее локальным монополистом на рынке

услуг, которого на самом деле не существовало. Ведь вы не найдете ни в одном более или менее крупном городе другого предприятия водоканала или теплокоммунэнерго, кроме тех, которые там уже есть. То есть у совладельцев (жильцов одного дома) на самом деле нет выбора — они вынуждены заключать договор с теми, кто есть, иного просто нет. Понятно, что здесь у жильцов, как сейчас принято говорить, слабые переговорные позиции.

Единственным исключением была «жилищная» услуга — термин, впервые введенный в этом законе, — услуга по управлению многоквартирным домом. В 2015 году появился такой новомодный термин, который заменил обычную всем услугу по содержанию дома. (Очевидно, есть такой психотип людей, которые любят порулить если не своим, то чужим имуществом.) Но и здесь, где, казалось бы, можно создать конкуренцию между разными управляющими компаниями, лежал свой подводный камень.

Дело в том, что новый закон априори поставил в неравные условиясовладельцев, которые создали ОСМД, и тех, кто не создал. Последним закон поставил дедлайн — 1 января 2021 года, когда они должны были провести собрание и либо создать ОСМД, либо выбрать себе форму управления своим домом. Это еще одно нововведение, законом точно не определенное, но из контекста можно понять, что совладельцы на этом собрании должны были объявить конкурс на назначение управляющего своим домом. Если бы жильцы этого не сделали, то закон предоставлял право сделать это исполнительному органу местной рады. В случае Киева КГГА передала полномочия по содержанию жилищного фонда райгосадминистрациям, поэтому конкурс на управляющего домом должны были проводить они.

Следовательно, при наличии ОСМД собрание или его правление самостоятельно избирали себе управляющего, то есть юридическое или физическое лицо, которое присматривало бы за домом (предоставляло услугу управления). И главное — ОСМД могло выбирать, торговаться ли за цену этой услуги — тариф. А если жильцы дома не проводили собрание, то в Киеве РГА определяли и управляющего, и соответственно тариф на услугу управления.

В Киеве — больше 12 тысяч многоквартирных домов. Если посчитать общие площади жилищного фонда, то ОСМД вместе с ЖСК составляют около 25%, еще столько же обслуживаются частными управляющими компаниями (в дальнейшем — УК), а свыше 51% обслуживаются исключительно коммунальными УК.

Поэтому можно утверждать, что

— совладельцам многоквартирных домов, которые составляют половину населения Киева, новые тарифы просто бесцеремонно навязывают.

Конечно, управляющего определяют на конкурсе (ведь у нас рыночные отношения!), но каким-то чудом в каждом районе столицы с 2019 года управляющим постоянно становилось КП «Управляющая компания по обслуживанию жилищного фонда … района» (название района поставьте свое).

2. Монопольно-конкурсный тариф

Однако

— на этом тонкости и ухищрения при установлении тарифа на управление не заканчиваются. Хотя конкурс на должность управляющего проводят с большой помпой, но одна деталька крайне интересна.

Начнем с самого начала:

— РГА объявляет конкурс, назначает конкурсную комиссию, утверждает конкурсную документацию (на 76 страницах!), претенденты подают данные о своем потенциале — количестве работников, техническом обеспечении, опыте работы и многом другом, но все это, скорее, для того чтобы отсечь лишних конкурентов (частные управляющие компании).

По каждому из параметров РГА определяет его весомость (процент) для определения результата, потом проходит заседание конкурсной комиссии, открывают конверты и определяют победителя, и, наконец, председатель РГА выдает распоряжение ввести в действие решение конкурсной комиссии. И вот тут выскакивает та самая интересная деталька — на всех домах района вывешивают объявление, что, согласно заключенному договору (которого никто не видел), цена услуги составляет 10, 11, 12 грн или другую сумму, отдельно для каждого дома.

То есть предложение победителя о размере тарифа автоматически становится действующим в договоре между ним и РГА — торг здесь, как говорил известный персонаж, неуместен.

Следовательно, только один параметр в сумме многих других при определении победителя конкурса имеет роковые последствия для жильцов дома.

Получается так:

— на конкурсе определяли исполнителя услуги, но в результате определили тариф.

Минутку, позвольте заметить, что

— к договору на управление, который должна была подписать РГА с победителем конкурса, должно быть еще пять приложений, главные из которых — критерии качества выполнения услуги и смета.

Однако

— **этих приложений нет, они не обнародованы**, РГА вместе с УК совладельцев фактически облапошили — они должны платить неизвестно за что и столько, сколько им скажут.

На первый взгляд, всю эту операцию провели вполне в соответствии с законом «О ЖКП»:

«Стоимость услуг по управлению многоквартирным домом определяется по договоренности сторон, кроме случая избрания управляющего органом местного самоуправления» (статья 10).

Но здесь всплывает еще одна интересная вещь.

Дальше в этой статье указано:

«Если управляющий определен органом местного самоуправления на конкурсных началах, цена услуги по управлению многоквартирным домом определяется на уровне цены, предложенной в конкурсном предложении победителем конкурса».

Законодатель не дает толкования выделенного словосочетания, но и так понятно, что

— цена, указанная в предложении победителя конкурса, не является окончательной.

Ее нужно положить в основу последующих переговоров при подписании договора.

То есть

— если предложено 10 грн за кв. м, то может быть и 8 грн, и 12, а вот 100 или 500 не может — не тот уровень.

Однако

— в законе не сказано, что именно такой должна быть конечная цена — тариф.

3. Что делать совладельцам

Именно на этом этапе — заключении договора на управление домом — нужно привлечь совладельцев.

Есть механизм публичных общественных слушаний, которые следует провести, прежде чем принимать такие решения.

Есть сайты РГА и УК — там нужно поместить полный текст договора (точнее, проекта договора) со всеми приложениями с опцией комментирования.

В конце концов, сама форма типового договора, утвержденная постановлением КМУ от 5 сентября 2018 года № 712, предлагает как сторону подписания совсем не РГА или исполком, а представителя совладельцев дома.

Во многих домах они есть, а где нет, РГА следовало бы организовать собрание для их избрания. Это нормально для коммуникации местной власти (хотя и с военным уклоном) с городской громадой.

Иначе

— всю эту ситуацию нужно рассматривать как демонстрацию силы, на этот раз со стороны КГВА и РГА, которой Тимур Ткаченко, вероятно, хочет показать киевлянам, кто в столице хозяин.

Ну, что ж, киевляне помнят и Александра Попова, который возглавлял Киевскую городскую государственную администрацию (вопреки Конституции Украины), и его хозяина-беглеца.

И где они сейчас?

А что же делать совладельцам, которых, простите, обвели вокруг пальца указанные выше лица, органы и компании?

Прежде всего не молчать. Здесь размещено коллективное письмо, которое совладельцы одного из домов направили в «родную» РГА и «любимое» УК. Копирование бесплатное и всячески приветствуется.

Наконец, последнее. Когда этот материал был готов, я наткнулся на решение Киевской городской рады от 29 января 2025 с.г. (когда все конкурсы в районах уже провели), которым депутаты рекомендовали всем управляющим компаниям воздержаться от повышения цен (тарифов) на услугу по управлению до окончания военного положения.

***

№ 767

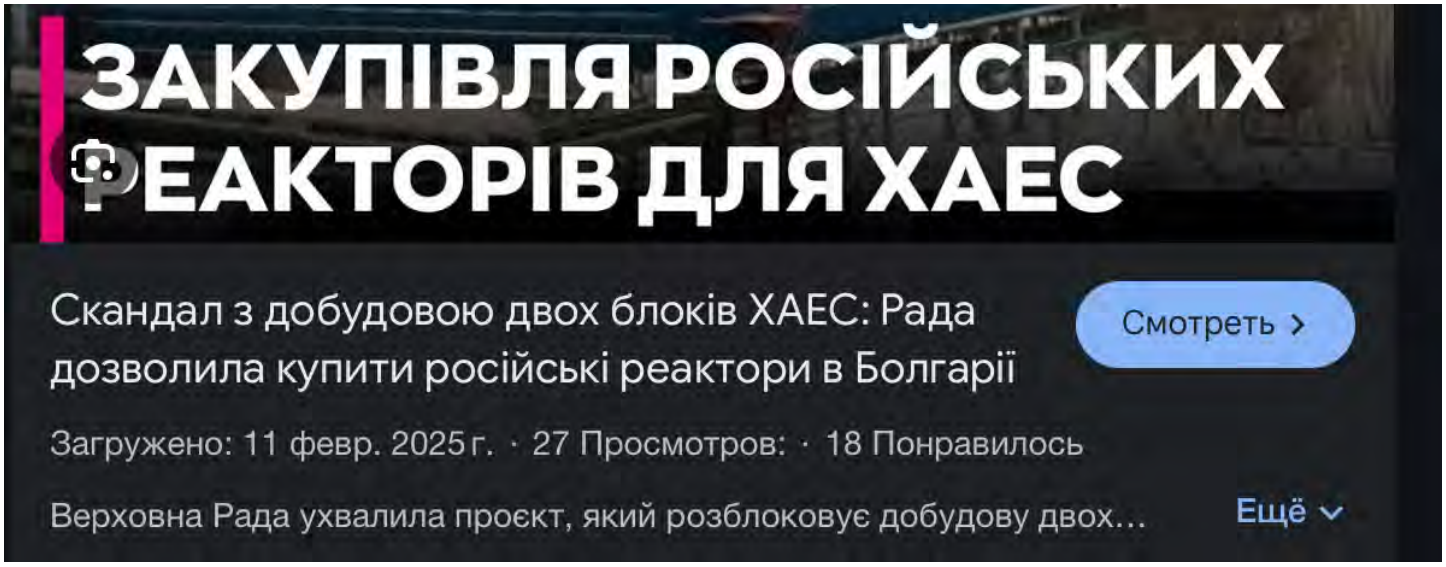

Рис1

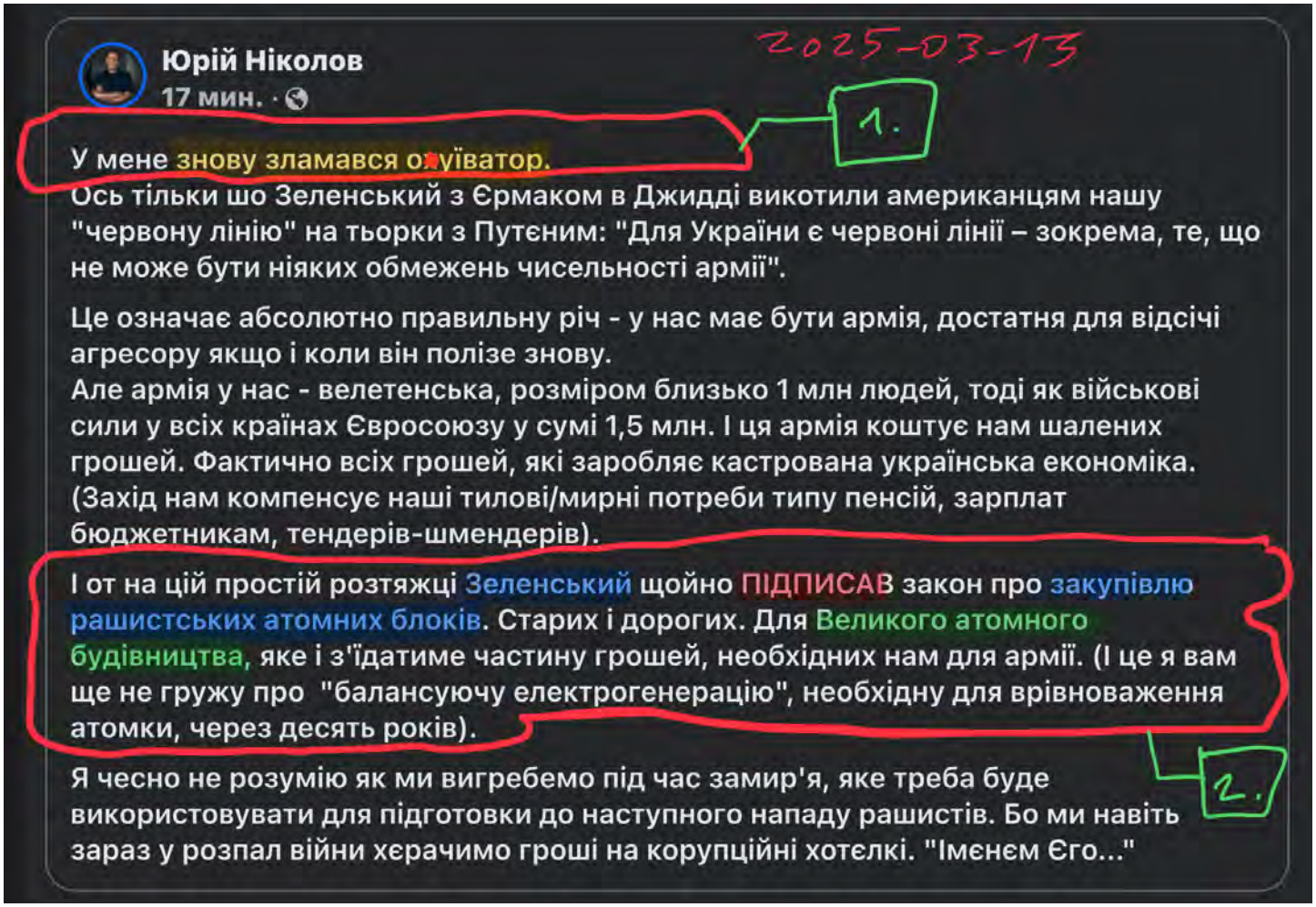
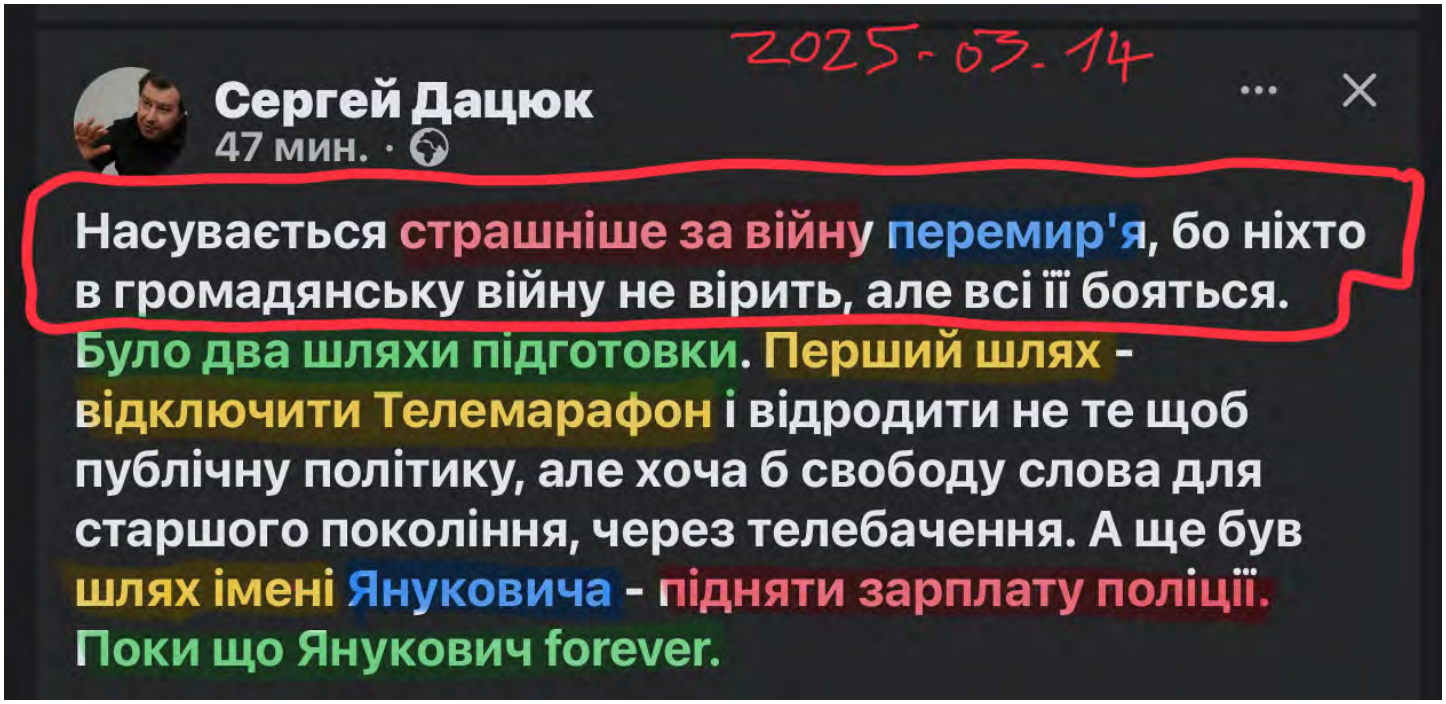

Рис2

***

№ 768

***

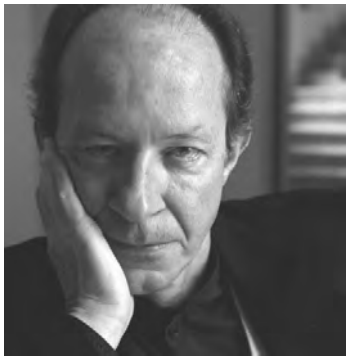
№ 769

АЛЕГОРІЯ ПОЛІТИКИ

Джеймс Енсор, В'їзд Христа до Брюсселя, 1888

2025-03-10

Джорджо АҐАМБЕН, філософ

Ми всі в пеклі, але деякі, схоже, думають, що тут нічого більше робити, крім як вивчати і докладно описувати бісів, їхню жахливу зовнішність, їхню люту поведінку, їхні підступні задуми.

Можливо, вони таким чином обманюють себе, думаючи, що зможуть уникнути пекла, і не розуміють, що те, у що вони з головою поринули, є не що інше, як найгірші муки, які придумали біси, щоб мучити їх.

Подібно до селянина з притчі Кафки, вони тільки те й роблять, що рахують бліх на комірі охоронця. Само собою зрозуміло, що ті, хто проводить час у пеклі, описуючи ангелів на небесах, також не мають рації – це теж покарання, мабуть, менш жорстоке, але не менш огидне, ніж інше.

Справжня політика лежить між цими двома покараннями.

Перш за все, все починається з усвідомлення того, де ми знаходимося, і того, що не так легко вирватися з пекельної машини, що нас оточує.

> **— Про демонів і ангелів ми знаємо вже все, що потрібно знати, але ми також знаємо, що**
>
> **«пекло було побудоване на помилкових уявленнях про рай, і що кожне зміцнення стін Едему супроводжується поглибленням прірви Геєнни».**

Про добро ми знаємо небагато, і це не та тема, в яку ми можемо заглибитись;

> — про зло ми знаємо тільки те, що ми самі побудували пекельну машину, за допомогою якої ми терзаємо себе.

Можливо, науки про добро і зло ніколи не існувало, і в жодному разі вона нас тут і зараз не цікавить.

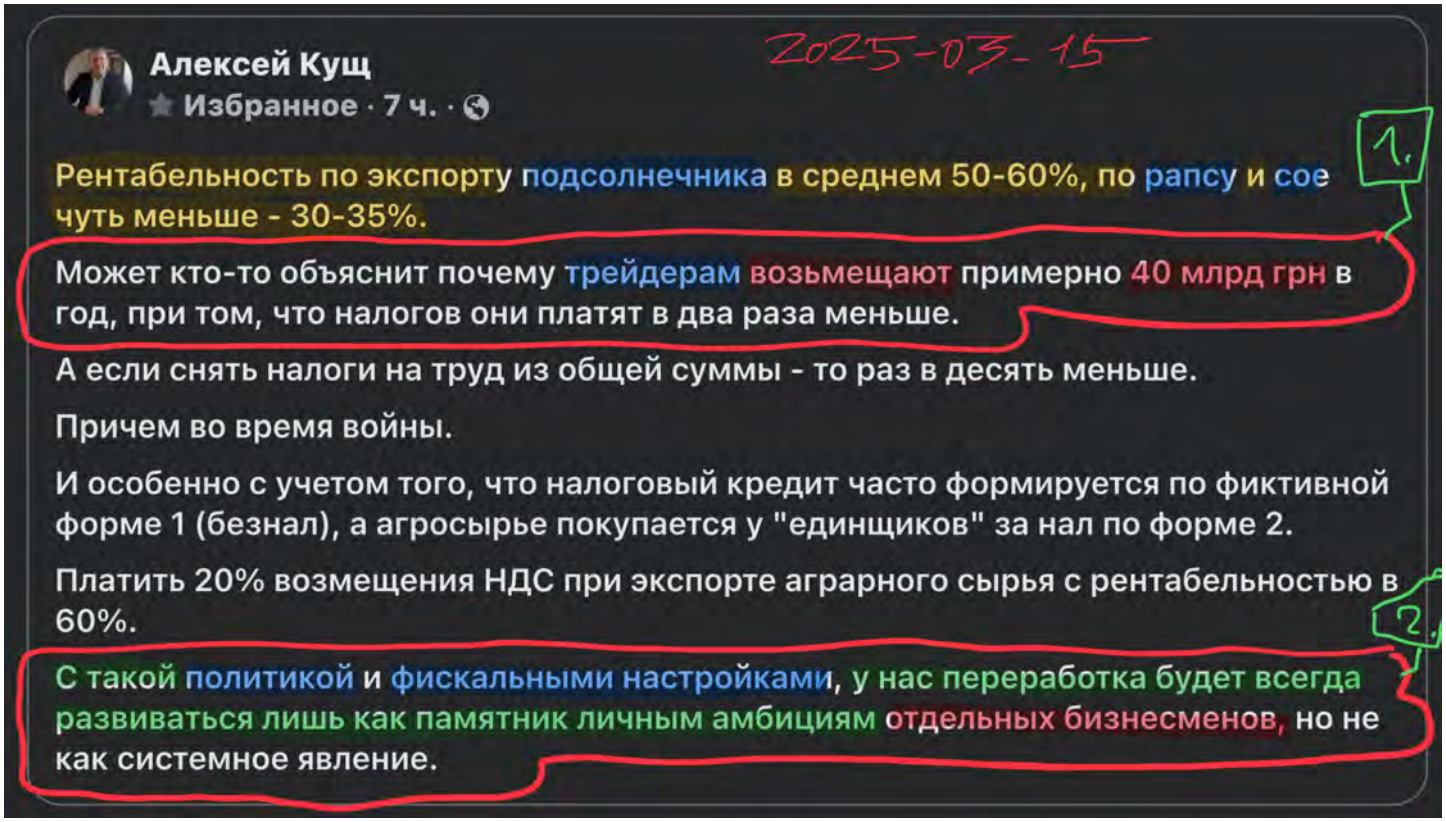
Справжнє знання — це не наука, це, скоріше, вихід зі становища.

І не виключено, що

— **сьогодні він збігається з наполегливим, ясним та безпосереднім опором.**

***

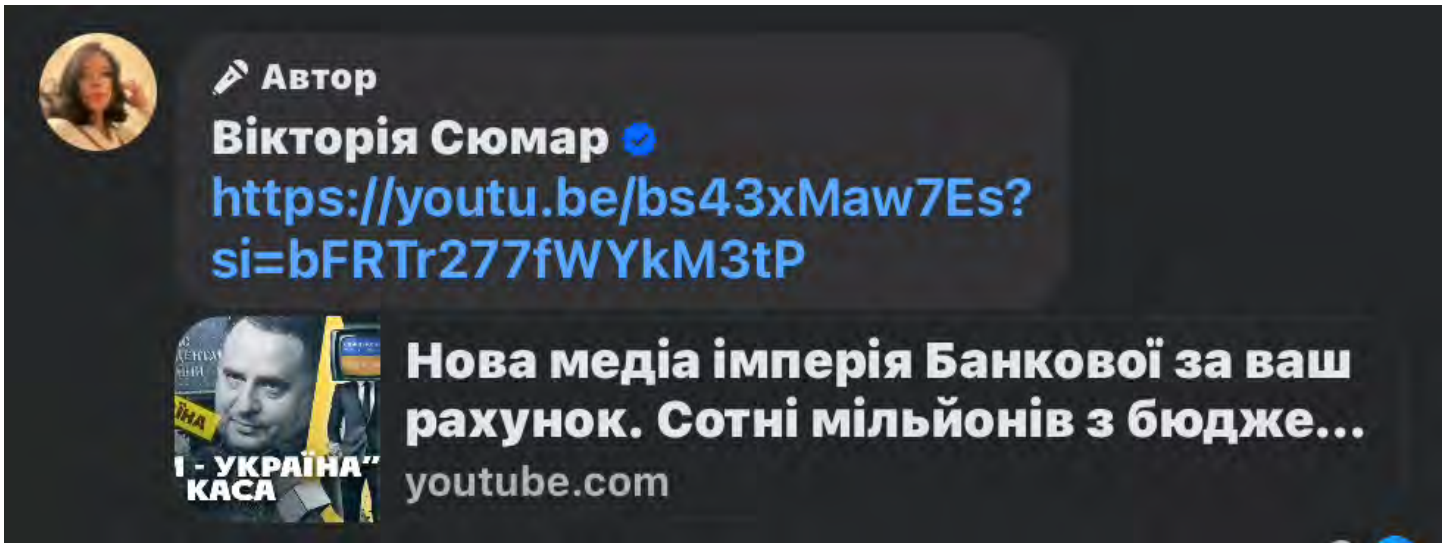
№ 770

***

№ 771

Умова виживання влади не лише страх. Головне - монополія інформаційного простору

2025-03-14

Сюмар

Для діючої влади медіа раніше були бізнесом, тому в цій сфері вони як риба у воді. Колись хотіли свій канал зробити, але закон про квоти української мови на ТБ завадив, бо основний продукт був в них російською.

Ярослав ***Железняк*** добре показав як це працює зараз на прикладі Каналу Ми Україна.

1) розоліхарити Ахметова, і забрати колектив його каналу Україна

2) наказати підкорнтроьніф Нацраді видати всі ліцензії новому каналу з фунтом на чолі.

3) майно для телевиробництва забрати в підсанкційного Мураєва і передати новому приватному, не державному каналу.

4) а гроші на фінансуванні взяти з держбюджету.

Бінго.

Ти маєш канал з підставним власником, який слухняно отримує там же зарплату, облаштовуєш його конфіскованою на користь держави технікою, і платиш своєму каналові бюджетні кошти.

Ну і звісно, канал, як і всі в марафоні, суто провладний, без жодної альтернативної точки зору, поруч з купою реанімованих державних телеканалів.

Тут тобі і тепла інформаційна ванна, і бізнес на майбутнє, і інструмент впливу на майбутні вибори готовий.

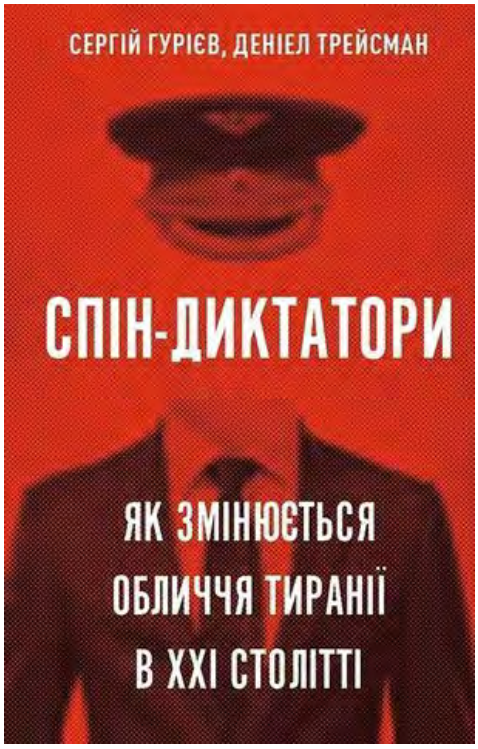
Телепростір країни давно зацементований Офісом.

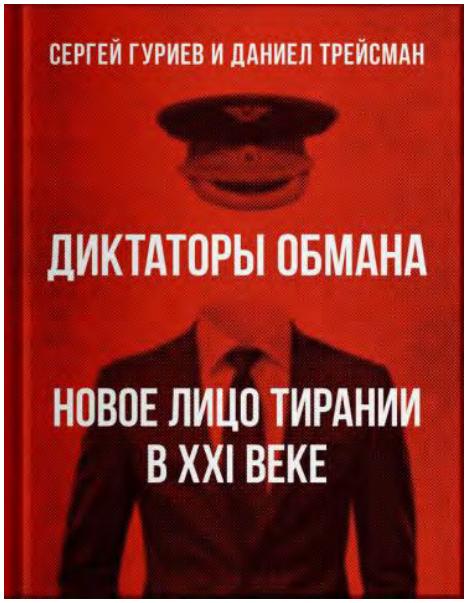
Телеграм канали-мільйонними, які є основним джерелом новин, заробляють на тотальній джинсі, але дуже чутливі до побажань влади, і цілком в її інформаційному фарватері.

Лишаються соцмережі - YouTube, Facebook, tik-tok, куди запхали всіх «неугодних».

Три роки країна живе в умовах офіційної державної цензури.

— Так виникають суспільства пропаганди. Яскравий приклад - росія.

Читаю зараз чудове ***<u>дослідження «СпінДиктатори»</u>***, в якому основне - занурити свої суспільства в паралельне уявлення про світ, щоб ними безальтернативно управляти. Бо диктатові страху поміняли диктатори обману.

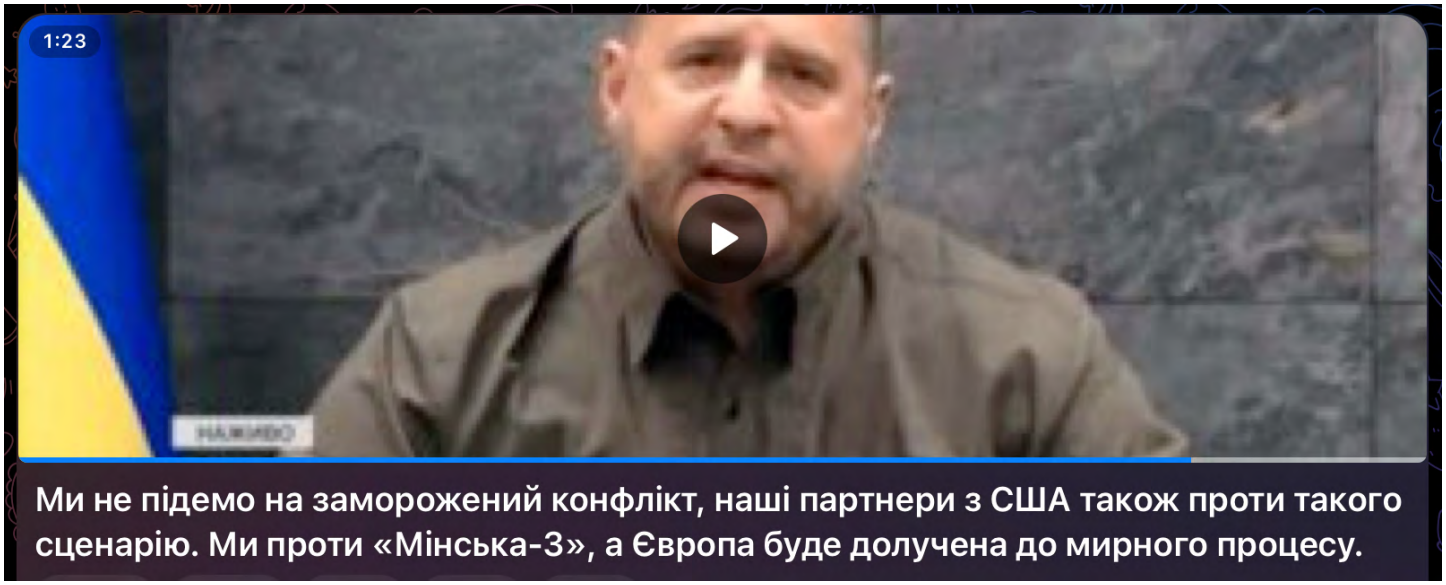
Почитайте, там багато пізнавального.

І подивіться розслідування Железняка. Там коротко і по суті. Відео в першому коментарі. Дякую, Ярік , за увагу до теми. Вона важливіша, ніж багато хто думає, бо в інформаційну епоху контроль за інформацією вирішує все.

***

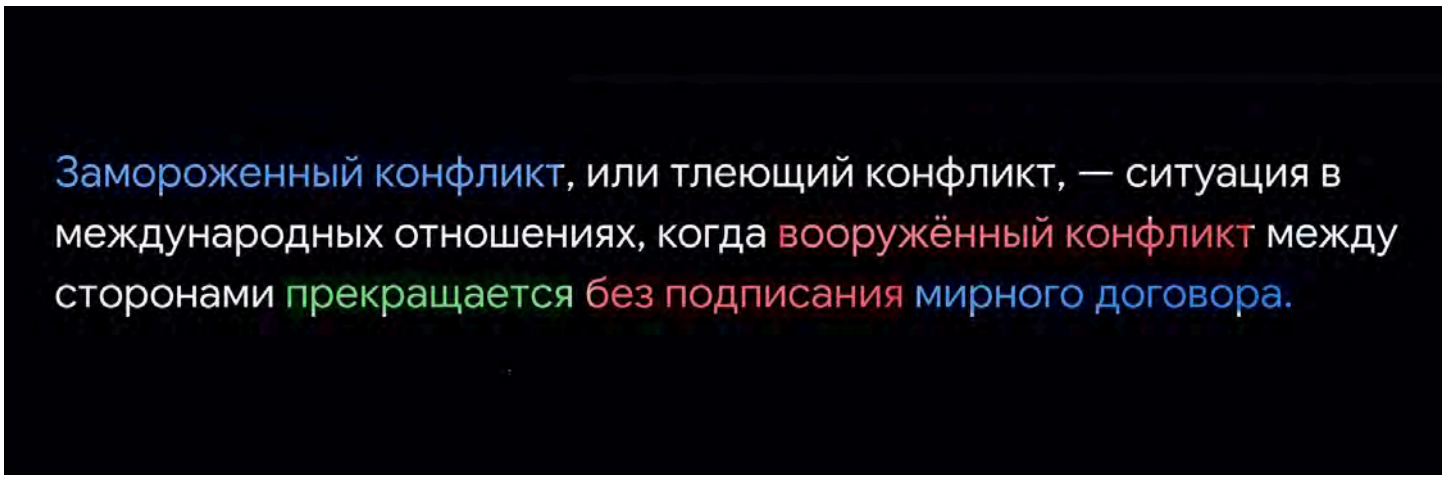
№ 772

Глава Офиса Президента Украины Андрей *Ермак* заявил, что Украина никогда не согласится на сценарий замороженного конфликта, и в этом вопросе позиция Киева полностью совпадает с американскими партнерами

Об этом Ермак написал в социальных сетях 13 марта

"Мы не пойдем на замороженный конфликт, наши партнеры из США также против такого сценария. Мы против «Минска-3», а Европа будет привлечена к мирному процессу", – подчеркнул глава ОП.

По словам ***Ермака***,

Украина выступает против любых договоренностей по образцу "Минска-3" или других соглашений, которые ранее не смогли обеспечить мир.

"Мы точно против, и здесь наши позиции полностью совпадают с американскими партнерами, они тоже против замороженного конфликта, они тоже против так называемого Минска-3 или каких-то договоренностей как Будапештский меморандум или другие, которые, к сожалению, не сработали", – объяснил Ермак.

Глава ОП также сообщил, что **недавние переговоры с американскими партнерами были успешными**, хотя и отметил, что **"это только начало".**

Кроме того, ***Ермак*** подчеркнул, что Украина находится на постоянной связи с европейскими партнерами и информирует их о ходе событий.

Обидві делегації погодилися визначити склад своїх переговорних груп і негайно розпочати переговори для досягнення стійкого миру, який забезпечуватиме довгострокову безпеку України. Сполучені Штати зобов'язалися обговорити ці конкретні пропозиції з представниками Росії. Українська делегація вкотре наголосила, що європейські партнери мають бути залучені до мирного процесу.

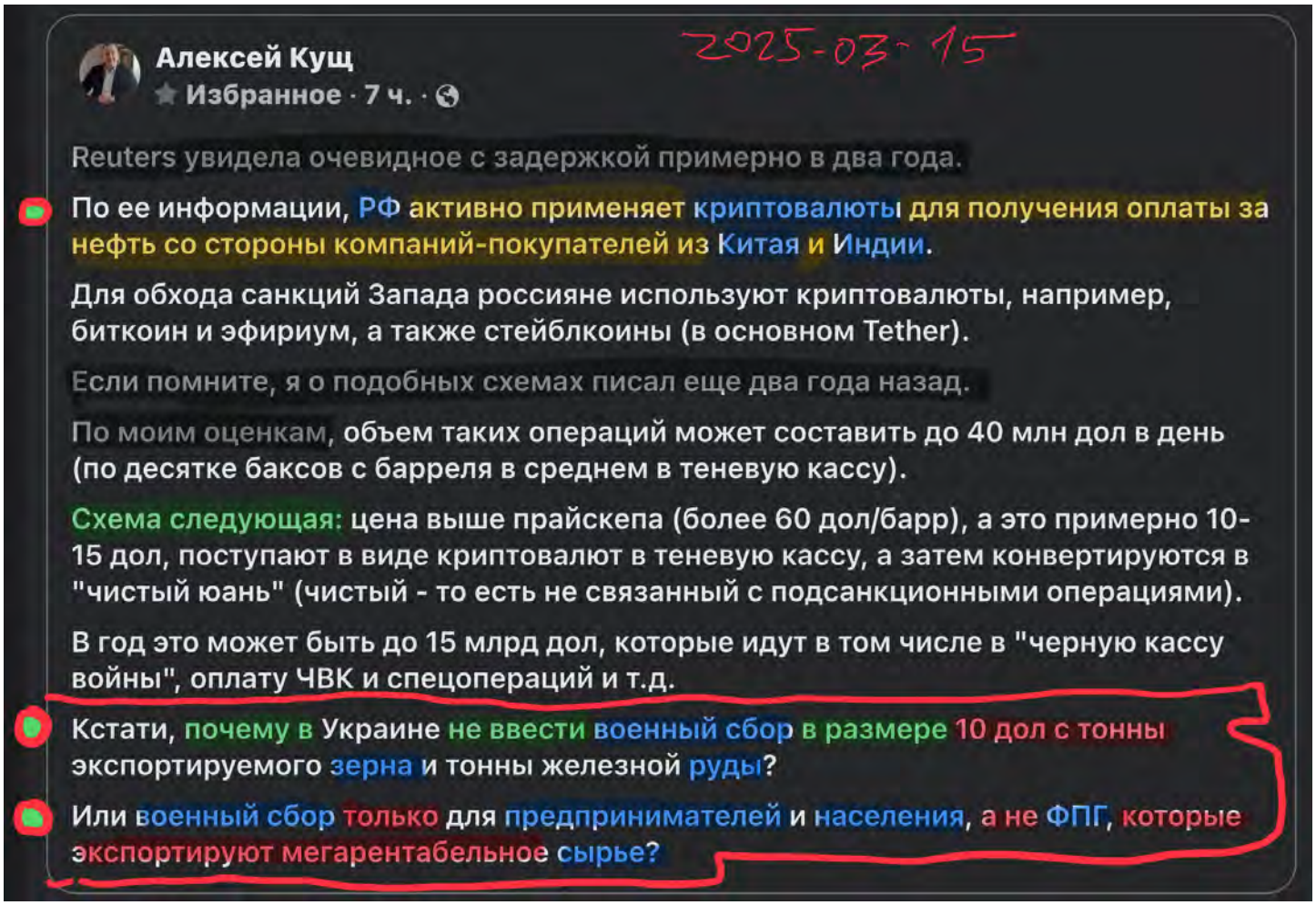
Рис 2. Фрагмент заяви…

"И я думаю, что те, кто следил, увидели даже отдельное положение, которое зафиксировано о том, о чем **мы *договорились* с американскими партнерами, что обязательно представители Европы будут принимать участие в мирном процессе**", – добавил он.

***

№ 773

***

№ 774

Потрібне офіційне визнання комунікаційно-контентної агресії як компонента глокальної безпеки

2025-03-14

Віктор Вельбик, Валерій Скрипнюк, ГО «Центр ККБ»

Бельгійський посол публічно, без дипломатичних реверансів, **свідчить**, що путінська дезінформаційна агресія на Європу та, зокрема, на Бельгію не просто відчутна, а є реальною інтервенцією, з якою слід боротися на національному та континентальному рівні.

В інтерв'ю Укрінформу Посол Королівства Бельгія в Україні Люк Якобс заявив, що найбільша небезпека з боку Кремля

«полягає в дезінформації, яка труїла нашу свідомість протягом трьох десятиліть. Це дуже важко вирвати з голови. Десятиліттями на нас лився потік дезінформації, а ми навіть не усвідомлювали, що вбираємо в себе російські наративи. … це справді завдало великої шкоди нашій свідомості».

Бельгія не лише визнає проблему, а й фактично закріплює наратив, що інформаційний простір є потужною сферою впливу, реальним театром бойових дій. Це означає, що путінізм більше не маскується та відкрито використовує дезінформацію як зброю стратегічного рівня.

Якщо військові операції мають географічні межі, то інформаційна агресія – безмежна і цілеспрямована.

Європа усвідомлює, що ця війна є за своєю сутністю екзистенційною і якщо інформаційну війну програти, то подальші кроки агресора будуть лише технічним продовженням комунікаційно-контентної окупації.

Таким чином

— **комунікаційно-контентний простір стає визнаною зоною бойових дій, не менше, ніж фізичні фронти.**

Це нова парадигма комунікаційно-контентної безпеки, де контроль над наративами і реальністю інформаційного простору переходить у контроль над стратегічною ситуацією.

Ймовірно,

— **потрібна криміналізація поняття і сутності дезінформації** – як частини гібридної агресії – за логікою воєнних злочинів, бо інформаційна війна спрямована на знищення суверенітету держав.

Потрібні також глобальні контрзаходи на рівні НАТО, ЄС і партнерських держав – бо розрізнені реакції, без скоординованої системи оборони, неефективні.

Але насамперед

— потрібне офіційне визнання комунікаційно-контентної агресії як компонента глокальної безпеки – це ключовий фронт сучасних протистоянь.

В цьому випадку Бельгія лише публічно закріпила те, що вже давно є реальністю.

Варто зауважити, що з 2015 року зовнішньополітична служба Євросоюзу зафіксувала понад 17 000 інцидентів дезінформації,

1) — пов'язаних із ***прокремлівськими діячами***, з яких 1500 – у 2024 році (кількість – це "лише верхівка айсберга").

— Про це свідчать **результати** досліджень зовнішньополітичної служби Євросоюзу у сфері дезінформації та іноземного втручання, проведених у 2024 році.

2) — Друга за величиною тематична категорія – ***вихваляння Росії***, її лідерів, ситуації в країні та політики, а

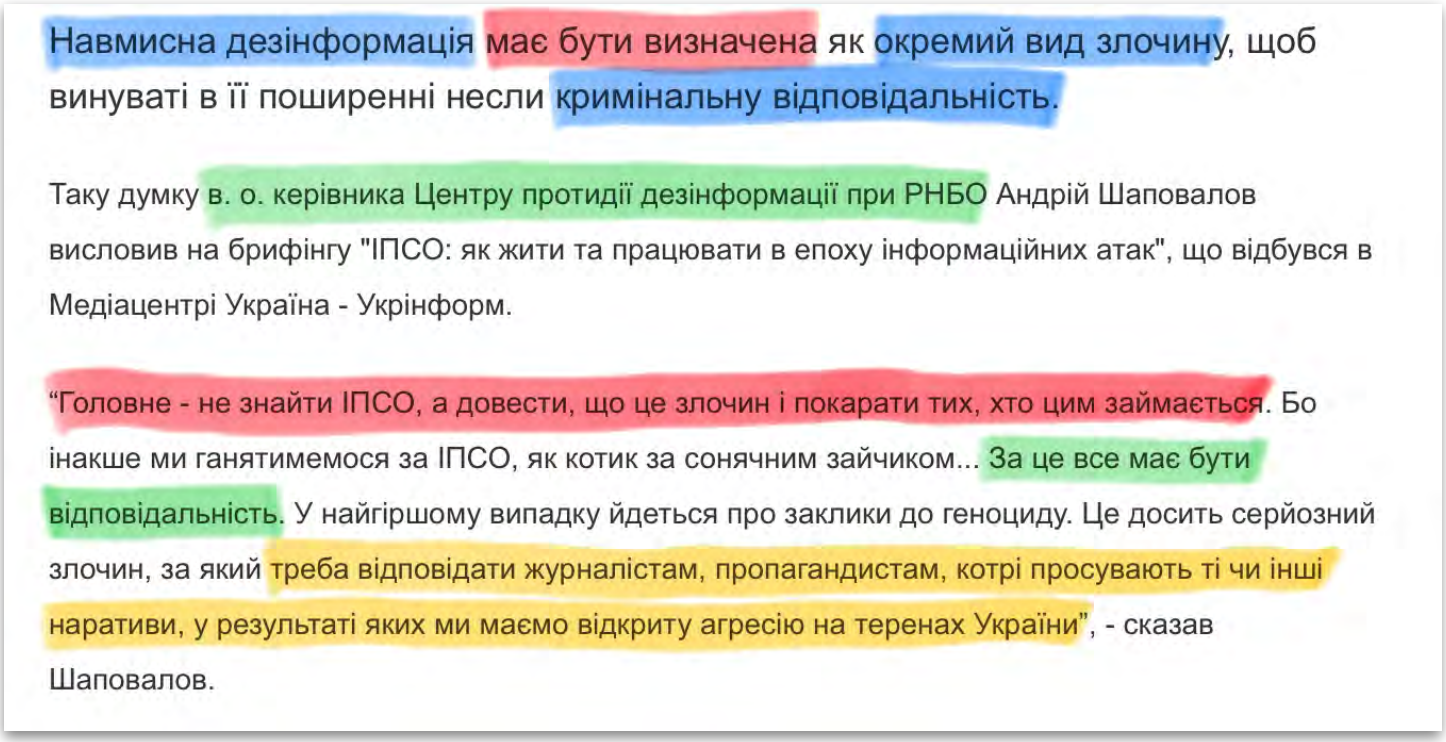
3) — на третьому місці – ***антизахідний контент***, кампанії з очорнення ЄС, його політиків і дезінформація про життя в країнах Євросоюзу.

Головним актором, зазначено у документі, у сфері маніпуляції інформацією та використання її як зброї на європейській території залишається РФ. Це підтверджує наш висновок про зростання і небезпеку комунікаційно-контентних агресій з боку Кремля.

Водночас Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) ухвалив **рішення** щодо трагічних подій в Одесі 2 травня 2014 року, де зафіксовано, що “дезінформація та пропаганда з боку Росії відіграли свою роль у трагічних подіях”, а “Невиправданій хвилі насильства передувало постійне поширення агресивної та емоційно забарвленої дезінформації та пропагандистських повідомлень про нову українську владу та прихильників Майдану з боку російської влади та ЗМІ”.

Рішення ЄСПЛ є

— фундаментальним юридичним прецедентом, що офіційно закріплює зв’язок між дезінформацією та насильством.

Навмисна дезінформація має бути визначена як окремий вид злочину, щоб винуваті в її поширенні несли кримінальну відповідальність.

Таку думку в. о. керівника Центру протидії дезінформації при РНБО Андрій Шаповалов висловив на брифінгу "ІПСО: як жити та працювати в епоху інформаційних атак", що відбувся в Медіацентрі Україна - Укрінформ.

“Головне - не знайти ІПСО, а довести, що це злочин і покарати тих, хто цим займається. Бо інакше ми ганятимемося за ІПСО, як котик за сонячним зайчиком... За це все має бути відповідальність. У найгіршому випадку йдеться про заклики до геноциду. Це досить серйозний злочин, за який треба відповідати журналістам, пропагандистам, котрі просувають ті чи інші наративи, у результаті яких ми маємо відкриту агресію на теренах України”, - сказав Шаповалов.

Це не просто правове визнання, а підтвердження того, що російська комунікаційно-контентна агресія є не лише пропагандою, а зброєю, яка має реальні смертоносні наслідки в умовах глокальної геноцидної агресії.

Якщо

1) — раніше інформаційні маніпуляції сприймалися як “м’яка сила” або “гібридний вплив”,

то

2) — тепер вони офіційно визнані фактором, що спричинив загибель людей.

Це означає, що подібні операції можуть кваліфікуватися як складники міжнародних злочинів.

Це ще один доказ того, що так звана інформаційна війна є реальною зброєю, що вбиває.

***

№ 775

Dubinsky.pro
20 мин. ·

2025-03-15

Может ли Рада забрать власть у просроченного Зеленского и его шайки, маскирующейся под "5-6 эффективных менеджеров"?

Судя по тому, что подчиняющаяся Зеленскому служба Госохраны не пустила на недавнее заседание 20 нардепов (фамилий у меня пока нет), такой сценарий в ОП рассматривают, и к нему готовятся.

Но 20 депутатов, которых показательно не пустили в Раду, чтобы продемонстрировать, что фронда не пройдет - это не критическая масса.

Для вынесения каких-либо регламентных решений (сбор подписей, созыв сессии и прочее) нужно минимум 150 голосов.

Если предположить что фронда против Зеленского это Арахамия (он в Раде не появляется, к слову), то можно посчитать шансы.

Арахамия опекает (за деньги Ахметова) группу Разумкова, в которой номинально 17 депутатов. Но в зарубу с Офисом президента пойдет не больше половины.

Кусок "Голоса" Рудич-Железняк - это Пинчук. Его спеленают санкциями на низком старте. Второй кусок "Голоса" Устиновой - это Ермак.

Порошенко удерживают от голосования угрозой СИЗО - под эту тему арестован замначальника личной охраны Порошенко.

ОПЗЖ, также разделена на две части: Столара (Медведчука) и Левочкина-Бойко. Если переворот случится, то они проголосуют последними, когда будут уверены в результате.

Тимошенко - может рискнуть, если будет иметь гарантии безопасности от РФ и США, пока их предоставление, вернее, исполнение - туманно. Силовой блок Зеленского все еще крепок.

В самой фракции Слуг Народа наберется до 50 тех, кто может "рвануть рубаху", но их может быть и 100, если будет уверенность в результате.

Считаем по максимуму.

Порошенко - 20
Разумков - 17 (90% это Слуги)
Тимошенко - 19 (часть у Разумкова)
"Голос" - 11
Слуга Народа - 50

Дефицит голосов до 150 - 33 человека; до 226 -109.

226 нужно для смены говорящей хмельницкой сви ньи в кресле спикера и отставки главы аппарата ВР Штучного.

Что мешает собрать недостающие голоса?

Страх перед карательным аппаратом Зеленского - которым управляет Олег Татаров.

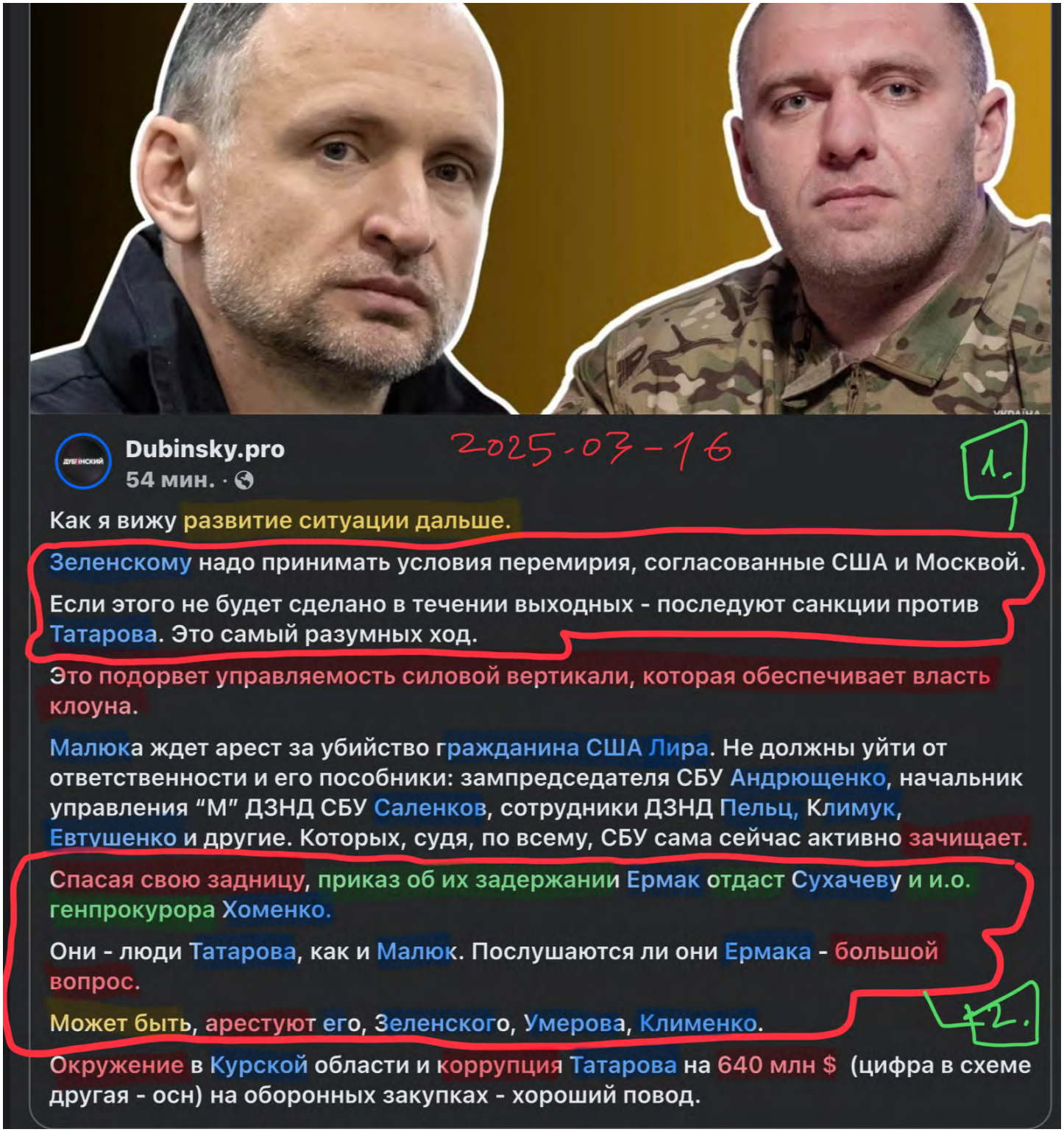
Санкции США против Татарова разрушат монополию Зеленского на власть и контроль над парламентом.

В ближайшее время в США будут направлены документы, указывающие на причастность Татарова к хищению как минимум 640 млн $ из средств США, выделенных на оборону.

Эта информация - основа для введения санкций. После чего карательный аппарат будет обезглавлен, и власть Зеленского посыпется.

***

№ 776

Dubinsky.pro
54 мин. ·

2025-07-16

1.

Как я вижу развитие ситуации дальше.

Зеленскому надо принимать условия перемирия, согласованные США и Москвой.

Если этого не будет сделано в течении выходных - последуют санкции против Татарова. Это самый разумных ход.

Это подорвет управляемость силовой вертикали, которая обеспечивает власть клоуна.

Малюка ждет арест за убийство гражданина США Лира. Не должны уйти от ответственности и его пособники: зампредседателя СБУ Андрющенко, начальник управления "М" ДЗНД СБУ Саленков, сотрудники ДЗНД Пельц, Климук, Евтушенко и другие. Которых, судя, по всему, СБУ сама сейчас активно зачищает.

Спасая свою задницу, приказ об их задержании Ермак отдаст Сухачеву и и.о. генпрокурора Хоменко.

Они - люди Татарова, как и Малюк. Послушаются ли они Ермака - большой вопрос.

Может быть, арестуют его, Зеленского, Умерова, Клименко.

2.

Окружение в Курской области и коррупция Татарова на 640 млн $ (цифра в схеме другая - осн) на оборонных закупках - хороший повод.

***

№ 777

Oleksandr Ruzhanskyi 2025-03-16
1 ч. ·

ВЛАДА ПОЧАЛА СХОДУ НАЙОБУВАТИ УКРАЇНЦІВ ЗІ СПРАВОЮ ГАНУЛА

Всі вже мабуть знають, що засідання суду щодо обрання запобіжного заходу підозрюваному у вбивстві Ганула було проведено в закритому режимі.

Одразу виникає питання: а з яких таких куїв, вибачаюся?

Прокуратура в особі заступника керівника Одеської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Південного регіону Руслана Веремчука, якого цитує Суспільне, повідомила що:

"Закрите судове засідання обумовлено тим, що під час оголошення клопотання прокурора називалися прізвища та імена свідків, які надали покази. Крім того, були озвучені деталі, розголошення яких може зашкодити подальшому слідству."

Ха-ха. Чудова, але відверта маніпуляція. Бо навіщо вносити в клопотання прізвища та імена свідків на цьому етапі слідства? Це зовсім не обов'язково, враховуючи те, що підозрюваний у вбивстві визнає свою провину.

Можна не сумніватися, що це було зроблено,(якщо взагалі зроблено), умисно, аби послатися на п.5 ч.2 ст.27 КПК України, в якому підставою для закритого судового засідання може бути "необхідність забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні."

Втім, за таким поясненням прокуратури взагалі усі судові засідання з обрання запобіжного заходу в Україні можна проводити в закритому режимі. А хулі? Слідчий і прокурорський керівник занесли прізвище свідка у клопотання і вуаля - закрите засідання! Але це абсурд!

Друга причина взагалі ні в які ворота не лізе:
"Крім того, були озвучені деталі, розголошення яких може зашкодити подальшому слідству."
Блять, це що? Такої маячні в КПК в якості підстави для проведення закритого судового засідання немає!

Є інше, в цій же частині статті 27 КПК України:
"4)) якщо здійснення провадження у відкритому судовому засіданні може призвести до розголошення таємниці, що охороняється законом".

Але, яка "таємниця, що охороняється законом" може бути у справі з вбивства Ганула? Він був допущений до державної, чи військової таємниці і ця обставина мала якесь значення для його вбивства? Ха-ха два рази.

Інших, обставин, які могли б бути за законом хоч якось застосовані для проведення саме закритого судового засідання, в цій справі не існує.

Коротше, реальною причиною проведення цього судового засідання у закритому режимі, було те, що в суді підозрюваний міг озвучити реальні причини скоєння ним злочину. І саме цього влада не бажала допускати на загал.

Хєрово, що захисником у підозрюваного, скоріш за все, був/була захисник за призначенням. Тобто, за рахунок Держави. І його кандидатура була узгоджена в СБУ та прокуратурі. Тому, навряд чи ми щось дізнаємося по справі від цього захисника.

***

№ 778

Андрій Єрмак обговорив із представниками громадянського суспільства процес перемовин щодо досягнення миру

2025-03-17

Керівник Офісу Президента України Андрій Єрмак провів зустріч із **представниками громадських організацій**, присвячену

> «переговорному процесу щодо досягнення справедливого й тривалого миру для України».

Андрій ***Єрмак*** розповів представникам громадянського суспільства про конструктивну зустріч української та американської делегацій у ***Джидді***.

«Це була чудова робоча зустріч у партнерській атмосфері, на якій обговорювалися предметні речі», – зазначив він.

Зокрема,

> — **Україна підтримала пропозицію США щодо безумовного 30-денного припинення вогню**

та

— запропонувала як один із перших кроків до миру обмін військовополонених, звільнення цивільних та повернення дітей. Саме це могло б стати демонстрацією справжньої готовності росіян до переговорів.

За словами очільника Офісу Глави держави, у зв'язку з цим сьогодні важливі фахові експертні напрацювання, зокрема щодо моніторингу режиму тиші.

Він також наголосив на «червоних лініях».

За його словами, — українська сторона **не обговорює**

1) — ***нейтральний статус*** і

2) — зменшення чисельності Збройних Сил.

3) — Україна ніколи не визнає жодні тимчасово окуповані території російськими.

Крім того,

— надзвичайно важливим є питання *гарантій безпеки*, які мають бути чіткими й дієвими.

Андрій Єрмак та учасники зустрічі також обговорили

— ***подальше реформування*** Збройних Сил України.

На зустрічі були присутні:

(1) — виконавчий директор Міжнародного фонду «Відродження» Олександр Сушко,
(2) — директорка Центру «Нова Європа» Альона Гетьманчук,
(3) — голова правління Мережі захисту національних інтересів «АНТС» Ганна Гопко,
(4) — керівниця проєкту технологічного посилення Сил безпеки та оборони України Victory Drones Марія Берлінська,
(5) — президентка благодійного фонду Dignitas Люба Шипович,
(6) — старший аналітик фонду «Повернись живим», головний консультант Національного інституту стратегічних досліджень Микола Бєлєсков,
(7) — полковник Збройних Сил України, учасник російсько-української війни Олег Гончарук,
(8) — голова Центру громадянських свобод Олександра Матвійчук.

У спілкуванні також узяли участь

(9) ***заступники керівника Офісу*** Президента Павло Паліса та Ігор Брусило,

(10) ***уповноважена Президента з питань захисту прав військовослужбовців*** Ольга Кобилинська (Решетилова),

(11) керівниця ***Офісу підтримки змін*** Міністерства оборони Юлія Марушевська,

(12) ***заступниця міністра оборони з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації*** Катерина Черногоренко,

(13) ***заступниця міністра з питань стратегічних галузей промисловості*** Анна Гвоздяр і

(14) державний секретар МЗС України Олександр Карасевич.

***

№ 779

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ТА ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ: ПРЕДСТАВНИКИ МКСК ТА ЮНЕСКО ОБГОВОРИЛИ НОВІ ІНІЦІАТИВИ

Міністерство культури
та стратегічних комунікацій
України

Міністерство культури та стратегічних комунікацій України
8 ч. · 2023-03-18

🇺🇦 17 березня заступник Міністра культури та стратегічних комунікацій України з питань європейської інтеграції Андрій Наджос та заступниця міністра культури та стратегічних комунікацій України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації Анастасія Бондар провели зустріч з директором відділу цифрової інклюзії та політики і цифрової трансформації Сектору комунікації та інформації ЮНЕСКО Гільєрме Канела та керівницею проєктів Сектору комунікації та інформації Представництва ЮНЕСКО в Україні Терезою Чорбахер.

Сторони обговорили питання підтримки місцевих медіа, боротьби з дезінформацією, технології Deep Fake та ШІ, регулювання медіа та Інтернету, а також оцифрування культурної спадщини в Україні.

1.

Андрій Наджос підкреслив важливість підтримки місцевих медіа на прифронтових територіях та необхідність співпраці з ЮНЕСКО та ЄС для розв'язання цих проблем.

2.

🗣«В умовах війни в Україні перед медіа постають численні труднощі. Важливо знайти нові джерела підтримки після призупинення американських проєктів, що сильно вплинуло на медіа в зонах конфлікту. Це загрожує стабільності медіасередовища та безпеці в країні», — зазначив заступник міністра культури та стратегічних комунікацій України з питань європейської інтеграції.

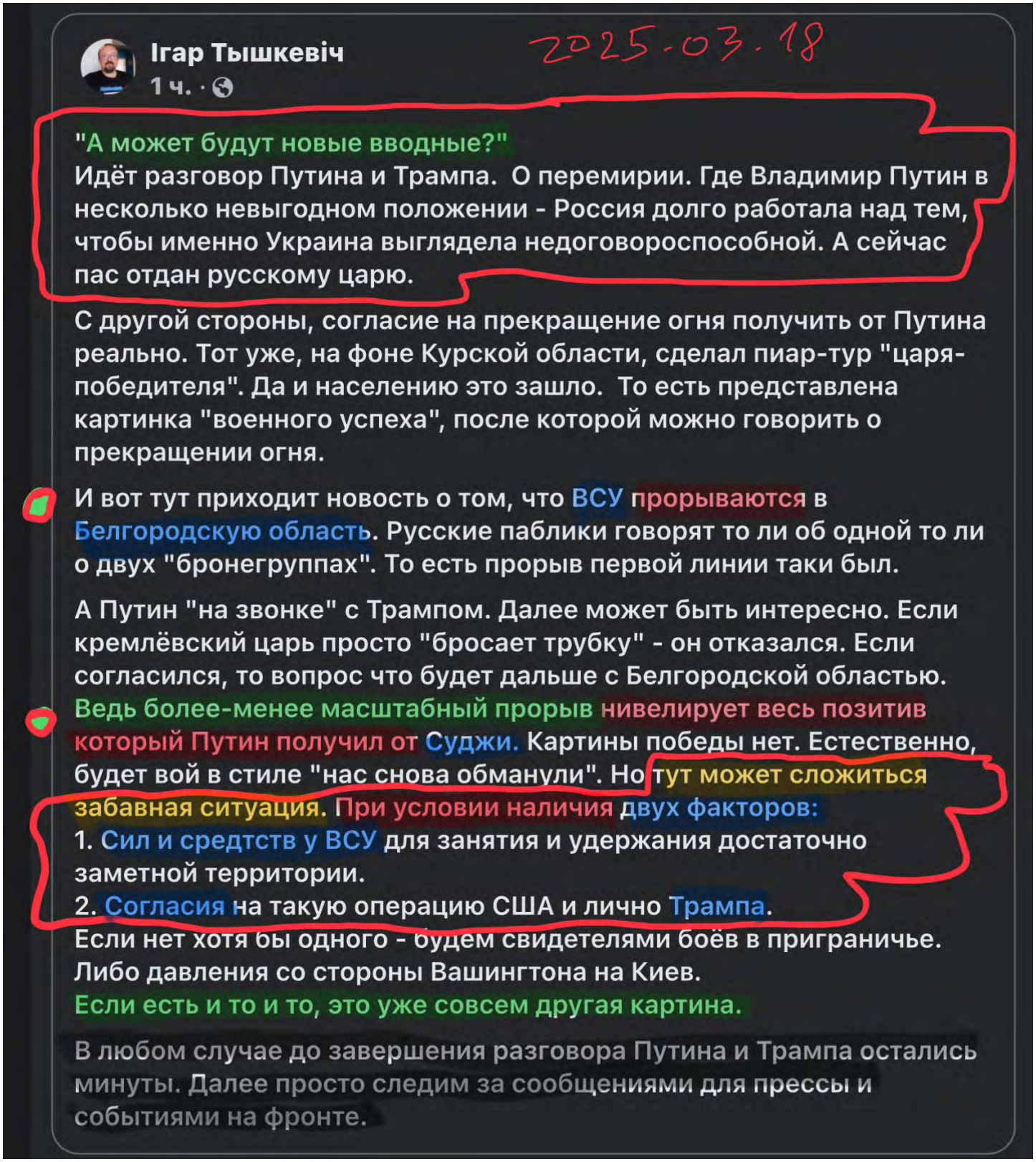
Крім того, він подякував ЮНЕСКО за співпрацю в таких великих проєктах, як «Coronavirus Facts» та «Social Media for Peace», і запросив долучитися до участі в Kyiv Stratcom Forum.

Анастасія Бондар подякувала ЮНЕСКО за підтримку та наголосила на важливості розуміння стандартів регіональними адміністраціями для ефективної роботи з медіа та інформацією.

🗣«Для успіху проєктів необхідно забезпечити регіональні адміністрації знаннями та розумінням стандартів і стратегічних напрямків. Це дозволить синхронізувати зусилля на місцях і сприятиме ефективній взаємодії», – зазначила вона.

***

№ 780-1

***

№ 780-2

Путин отказался от идеи перемирия. Но Трамп может пока что смириться

2025-03-18

Тышкевич

Естественно, в заявлении Кремля нет слова «нет».

А. Выражается «согласие» с якобы идеей Трампа не бить по энергетической инфраструктуре двух стран на протяжении 30 дней.

То есть

1) — РФ не пытается поразить украинские газо и нефтедобывающие мощности а так же объекты электроэнергетики.

2) — Украина в ответ должна перестать наносить удары по российским НПЗ и нефтехранилищам.

Вторая анонсированная Путиным новость

Б. — обмен военнопленными и передача Украине 23 тяжелораненых военнослужащих.

Это весь предварительный результат двухчасового разговора президентов.

Но на идею перемирия Путин не пошёл. Точнее выдвинул заранее неприемлемые условия:

(1) **остановка мобилизации**

(2) прекращение военной помощи Украине

Что естественно даёт РФ преимущество через упомянутый месяц.

Для Трампа результат, мягко говоря, не самый удачный.

Но при этом Путин сделал предложения в российских традициях «фланговой дипломатии»

1) — помочь в деэскаллации в Емене (то есть повлиять на хуситов)

2) — и, насколько понимаю из слов о «взаимодействия в вопросах ядерного нераспространения», посредничество в переговорах с Ираном по ядерной сделке.

А в обмен попросил начать ещё один интересный процесс — переговоры о безопасности судоходства в Чёрном море.

При этом РФ имеет лишь одну «сильную карту» - воздушные атаки на украинские порты.

А вот позиции Украины в данном случае намного сильнее — Черноморский Флот давно не рискует далеко отходить от базы в Новороссийске.

Но начало «переговорного трека» о безопасном судоходстве может создать условия при которых РФ попытается вернуть позиции.

Кроме того, это тема, которую в будущем Путин попытается развить в вопросы, например, «демилитаризации Одессы».

Крайне неудобный для Украины приём — дробление вопросов.

> — В своё время, в рамках «Минского процесса» Кремль так вывел за скобки вопросы Крыма.

Насколько понимаю, сейчас создаёт базу для аналогичной комбинации, только уже с прицелом на украинские порты, занять которые РФ так и не смогла.

И, наконец,

> **— Путин вероятно предлагал Трампу и совместную продажу природного газа европейским потребителям и некие контуры аналога «сделки о ресурсах».**

Тем более, что перед самым разговором в РФ ослабили ограничения для иностранных держателей российских активов. И части американских компаний разрешили их продажу. Если захотят. Ведь параллельно на съезде РСПП Путин заявил о готовности содействовать возвращению в Россию «иностранного бизнеса».

Таким образом, **по Украине пока не договорились**.

Но Путин попытался сделать щедрое предложение США. Финансово выгодное.

Вопрос в реакции Трампа.

> **— Заявить о провале встречи он не может**. Стороны, фактически договорились договариваться.

Насколько американский президент будет готов действовать с позиции силы, покажут уже ближайшие две недели.

Именно в этот период должен начать действовать последний санкционный пакет, введённый Джо Байденом.

Или не начать — если Дональд Трамп распорядится выпустить несколько General License, фактически откладывающих момент начала действия санкций.

Тем не менее, первый раунд показал логику действий Кремля. А именно:

1. Попытка расширить поле обсуждения, предлагая США услуги в других регионах, требуя уступок по Украине взамен

2. «Дробление» вопросов войны в Украине, пытаясь вывести отдельные составляющие в самостоятельный трек.

— Например, вопрос Чёрного Моря. Возможно, в будущем, энергетики

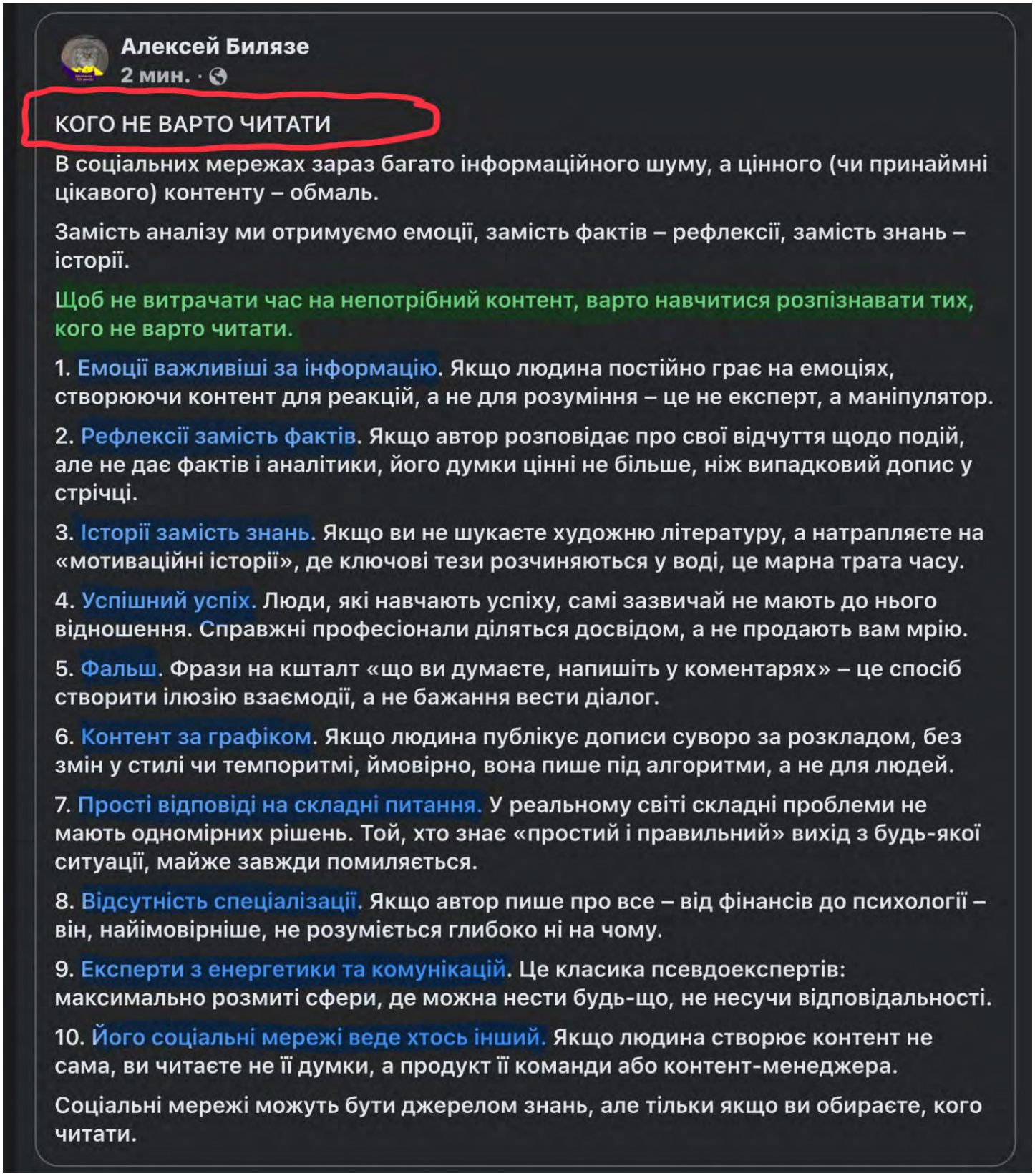
3. Предлагая США экономические бонусы (или просто ресурсы) в качестве платы за отдельные политические уступки.

Пока на стол не выложена карта позиционирования РФ по отношению к КНР.

Но тут, думаю, Путин будет торговаться и с Вашингтоном и с Пекином.

***

№ 781

Алексей Билязе
2 мин. ·

КОГО НЕ ВАРТО ЧИТАТИ

В соціальних мережах зараз багато інформаційного шуму, а цінного (чи принаймні цікавого) контенту – обмаль.

Замість аналізу ми отримуємо емоції, замість фактів – рефлексії, замість знань – історії.

Щоб не витрачати час на непотрібний контент, варто навчитися розпізнавати тих, кого не варто читати.

1. Емоції важливіші за інформацію. Якщо людина постійно грає на емоціях, створюючи контент для реакцій, а не для розуміння – це не експерт, а маніпулятор.

2. Рефлексії замість фактів. Якщо автор розповідає про свої відчуття щодо подій, але не дає фактів і аналітики, його думки цінні не більше, ніж випадковий допис у стрічці.

3. Історії замість знань. Якщо ви не шукаєте художню літературу, а натрапляєте на «мотиваційні історії», де ключові тези розчиняються у воді, це марна трата часу.

4. Успішний успіх. Люди, які навчають успіху, самі зазвичай не мають до нього відношення. Справжні професіонали діляться досвідом, а не продають вам мрію.

5. Фальш. Фрази на кшталт «що ви думаєте, напишіть у коментарях» – це спосіб створити ілюзію взаємодії, а не бажання вести діалог.

6. Контент за графіком. Якщо людина публікує дописи суворо за розкладом, без змін у стилі чи темпоритмі, ймовірно, вона пише під алгоритми, а не для людей.

7. Прості відповіді на складні питання. У реальному світі складні проблеми не мають одномірних рішень. Той, хто знає «простий і правильний» вихід з будь-якої ситуації, майже завжди помиляється.

8. Відсутність спеціалізації. Якщо автор пише про все – від фінансів до психології – він, найімовірніше, не розуміється глибоко ні на чому.

9. Експерти з енергетики та комунікацій. Це класика псевдоекспертів: максимально розмиті сфери, де можна нести будь-що, не несучи відповідальності.

10. Його соціальні мережі веде хтось інший. Якщо людина створює контент не сама, ви читаєте не її думки, а продукт її команди або контент-менеджера.

Соціальні мережі можуть бути джерелом знань, але тільки якщо ви обираєте, кого читати.

***

№ 782-1

Після підвищення тарифів на електроенергію влітку 2024 року «Енергоатом» мав би отримати суттєво більший прибуток

2025-03-19

Ніколов

Однак цього не відбулось.

Бо компанія переоцінила власні активи.

Вже після окупації Запорізької АЕС вона порахувала, що її вартість становить майже вдвічі більше, ніж раніше.

А це призвело до збільшення витрат на амортизацію.

Фактично це замороження грошей всередині компанії і насправді ніхто ніяких витрат не робить.

За підрахунками експертів, від підвищення тарифу «Енергоатом» мав би назбирати близько 30 млрд грн, і як державна компанія міг би перерахувати ці гроші у вигляді дивідендів в державний бюджет, щоб їх можна було витратити на придбання та розробку зброї для ЗСУ.

Однак цього не відбулось.

«Наші гроші» зібрали дані хто ж ті оцінщики, яких «Енергоатом» найняв посеред війни для переоцінки активів, та аудитори, які мають контролювати фінансову звітність компанії:

> https://nashigroshi.org/2025/03/19/khto-proviv-pereotsinku-mayna-ta-maie-provesty-audyt-enerhoatomu-iakyy-zbil-shyv-vartist-svoho-mayna-vdvichi-pislia-okupatsii-zaes/

***

№ 782-2

Хто провів переоцінку майна та має провести аудит «Енергоатому», який збільшив вартість свого майна вдвічі після окупації ЗАЕС

2025-03-19

Після підвищення тарифів на електроенергію «Енергоатом» мав отримати суттєво більший прибуток за 2024 рік. Про це повідомляє видання «Forbes Ukraine» із посиланням на думку експертів і джерел. У пресслужбі «Енергоатома» цей матеріал назвали«маніпулятивним».

Як пише видання, у 2024 році «Енергоатом» отримав 1,3 млрд грн чистого прибутку проти 11 млрд грн збитків у 2023 році:

> «До підвищення «Енергоатом» втрачав на кожному кіловаті, проданому населенню, 22 копійки, а після – заробляє 1,18 грн. «Економіка компанії мала покращитись на понад 30 млрд грн у рік».

На тлі підвищення тарифів для населення у червні 2024 року на 64% прибуток держкомпанії мав бути більшим. За оцінками експертів, яких опитало

видання, це мало покращити фінансовий результат на понад 30 млрд грн за рік.

Однак, за результатами аналізу «Forbes Ukraine», різке зростання амортизації (тобто поступового списання вартості активів компанії) призвело до зменшення офіційного прибутку.

> «Із 2019-го по 2023 рік ампортизація «ЕА» у фінзвітності компанії зростала не більше ніж на 7%, а у 2024 стрибнула на 88%, до 23,3 млрд грн».

Аналітик «Конкорд кепітал» Олександр ***Паращій*** пояснив це тим, що

> — у 2023 році «Енергоатом» збільшив оцінку своїх активів у понад два рази, до 285 млрд грн.

У фінансовій звітності амортизація зараховується у витрати. Якби амортизація залишилася на попередньому рівні, то прибуток компанії міг би бути вищим на 11 млрд грн, що означало б додаткові 2 млрд грн податків та значно більші виплати до бюджету у вигляді дивідендів.

Пресслужба «Енергоатома» не надала коментарів для статті «Форбс».

Але вже після її виходу назвала матеріал видання «маніпулятивним» і заснованим на «викривлених фактах».

За її словами,

> — «зростання прибутку в 2024 році стало результатом підвищення ефективності та зменшення заборгованості на енергоринку, а не приховування доходів чи оптимізації податків».

Зростання амортизації пояснили переоцінкою активів у процесі корпоратизації відповідно до законодавства.

Але що саме подорожчало – не повідомили, хоча

> — на момент переоцінки Запорізька АЕС вже була окупована рашистами, не контролюється Україною і її оцінщики не мали можливості провести перевірку її стану.

Від «Наших грошей»:

Влітку 2023 року «Енергоатом» найняв ***ТОВ «Оціночна компанія Аргумент»*** на оцінку необоротних активів за 36,10 млн грн.

> — Компанія фігурувала у кримінальному провадженні щодо схеми розтрати державного майна України шляхом авторизації на ринку оцінювання електронних майданчиків, підконтрольних приватним

суб`єктам господарської діяльності, для подальшого упровадження останніми схеми мінімізації оподаткування учасників оціночної діяльності, внаслідок чого державі спричинені збитки в особливо великих розмірах.

Детально про це читайте в новині *«Енергоатом» замовив оцінку майна фігуранту справи про електронні майданчики Антона Яценка»*.

Аудит фінансової звітності за 2023-2024 роки вартістю 10,32 млн грн «Енергоатом» замовив ТОВ «Кроу Ерфольг Україна», засновниками якого є директорка фірми Ольга Богданова, Ольга Ніканорова та Артем Воробієнко.

Компанія є членом міжнародної аудиторської мережі «Crowe Global».

У «Прозорро» є дані, що за останні два роки окрім «Енергоатому» фірма отримала підряди у «Укрнафти», «Укргазвидобування», Держвідновлення, «Оператора ГТСУ», «Запоріжтрансформатору», «Харківводоканалу», АРМА.

До цього восени 2021 року аудит фінзвітності за 2021-2023 роки замовляли у ТОВ «Аудиторська фірма «Прайсвотерхаускуперс (аудит)» за 27,99 млн грн.

Воно представляє в Україні компанію «PwC» із так званої «Великої четвірки аудиторів».

Однак у серпні 2023 року суму договору зменшили до 12,04 млн грн, виключивши звідти послуги за 2023 рік.

***

№ 782-3

«Енергоатом» замовив оцінку майна фігуранту справи про електронні майданчики Антона Яценка

2023-07-19

Анна Кислякова, «Школа аналітиків», Юрій Ніколов, «Наші гроші»

ДП «НАЕК «Енергоатом» 12 липня за результатами тендеру уклав договір з ТОВ «Оціночна компанія Аргумент» на оцінку необоротних активів держкомпанії на суму 36,10 млн грн без ПДВ (тому що наразі у фірми дія свідоцтва ПДВ призупинена).

Про це повідомляється у системі «Прозорро».

Замовлено оцінку необоротних активів «Енергоатому» для визначення розміру статутного капіталу для цілей бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності за МСФЗ.

Всього на тендер подалося три учасника:

> — ТОВ «Консалтингова компанія «Увекон», ТОВ «Консалтингова компанія «Острів» та ТОВ «Оціночна компанія Аргумент».

На початку тендеру «Аргумент» звернувся до замовника з вимогою прибрати дискримінаційну по відношенню до більшості оціночних компаній вимогу щодо наявності серед штатних оцінювачів учасника принаймні одного оцінювача, який повинен мати чинний сертифікат (диплом) ACCA DipIFR та/або AICPA та/або ICAEW.

Дана вимога дозволяла прийняти участь у закупівлі лише консалтинговим (аудиторським) компаніям, які є частиною міжнародних консалтингових груп (Бейкер Тіллі, Делойт енд Туш, Ернст енд Янг, КПМГ тощо).

Замовник прийняв до уваги дану скаргу та зробив зміни до тендерної документації.

Після розгляду пропозиції «Оціночної компанії Аргумент», замовник відхилив її невідповідності в документах щодо виконання аналогічного договору.

«Аргумент» з цим не погодився і успішно оскаржив рішення «Енергоатому» в АМКУ. Відтак замовник був змушений повернути «Аргумент» на торги та укласти з ним угоду як з найдешевшим переможцем аукціону.

«Оціночна компанія Аргумент» не брала участі у тендерах у 2021 та 2022 роках, а в цьому році взяла перемогу тільки у «Енергоатома». На початку 2023 року фахівці «Аргументу» проводили оцінку 100% акцій АТ «Мотор Січ» для їх примусового відчуження на користь України.

Директором та головним бухгалтером «Оціночної компанії Аргумент» є Анна Мурзенко, власниками фірми є Сергій Фролов (28%), Юрій Ковальський (24%), Анна Мурзенко (24%) та Сергій Шевко (24%).

За даними Youcontrol ***«Оціночна компанії Аргумент»*** у 2019 році фігурувала у кримінальному провадженні № 42016000000004094.

> — Це стосувалось відомої схеми електронних майданчиків, пов’язаних з оточенням народного депутата Антона Яценка. Група компаній ТОВ «Ві Ай Пі Департамент», ПП «Інформаційно-консалтинговий центр АСБОУ», ТОВ «Акцепт Онлайн», ТОВ «Про закупівлі» з дозволу держави стали посередниками між продавцями квартир та базою даних, у які вносилась інформація про продаж нерухомості, і знімали за свої послуги гроші з українців.

В кримінальному провадженні йшлось про те, що вказані компанії, а також «Оціночна компанія аргумент», Департамент оцінки майна ФДМУ розробили

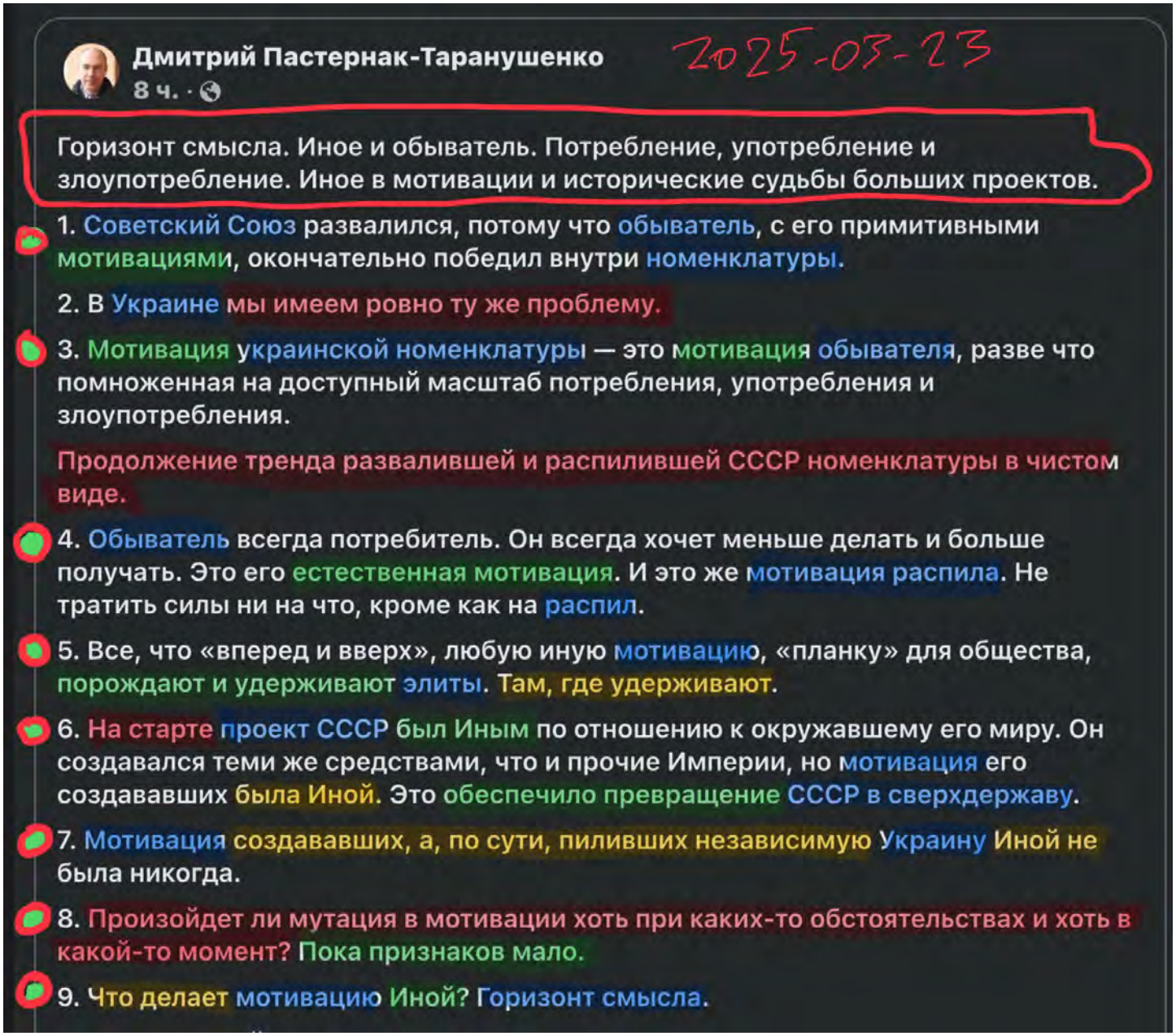
схему розтрати державного майна України шляхом авторизації на ринку оцінювання електронних майданчиків, підконтрольних приватним суб`єктам господарської діяльності, для подальшого упровадження останніми схеми мінімізації оподаткування учасників оціночної діяльності, внаслідок чого державі спричинені збитки в особливо великих розмірах.

У період з 18.07.2018 по 02.09.2018 ТОВ «Оціночна компанія Аргумент» та ПП «Аргумент» з метою мінімізації оподаткування учасників угод підготовлено та внесено до вказаної бази звіти про оцінку з недостовірними характеристиками об’єктів оцінки, чим суттєво занижено їхню фактичну вартість. Через це державним бюджетом України недоотримано податкових платежів на суму 502 535 гривень, вважали слідчі.

Вироку по цьому провадженню немає і досі.

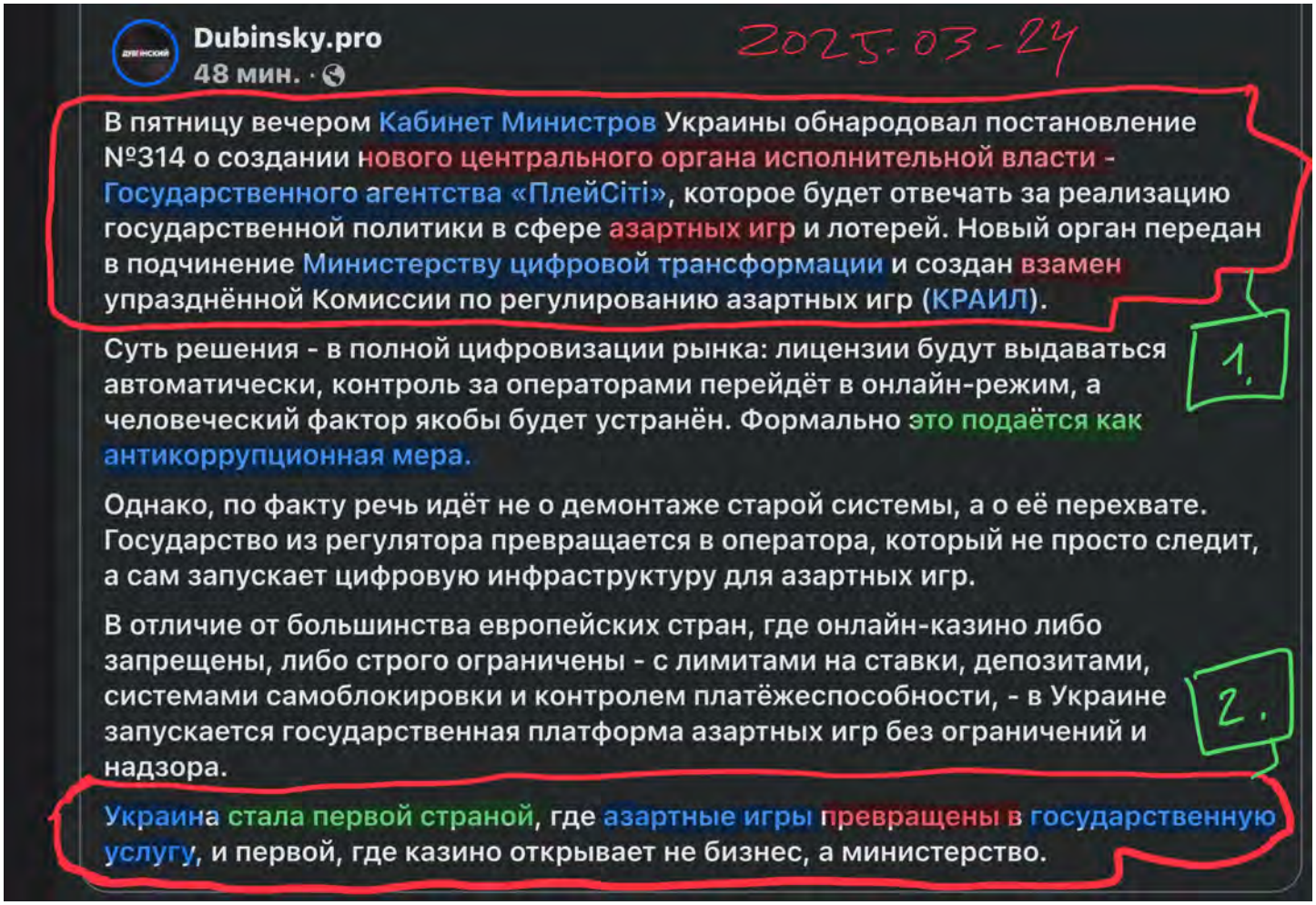
***

№ 783

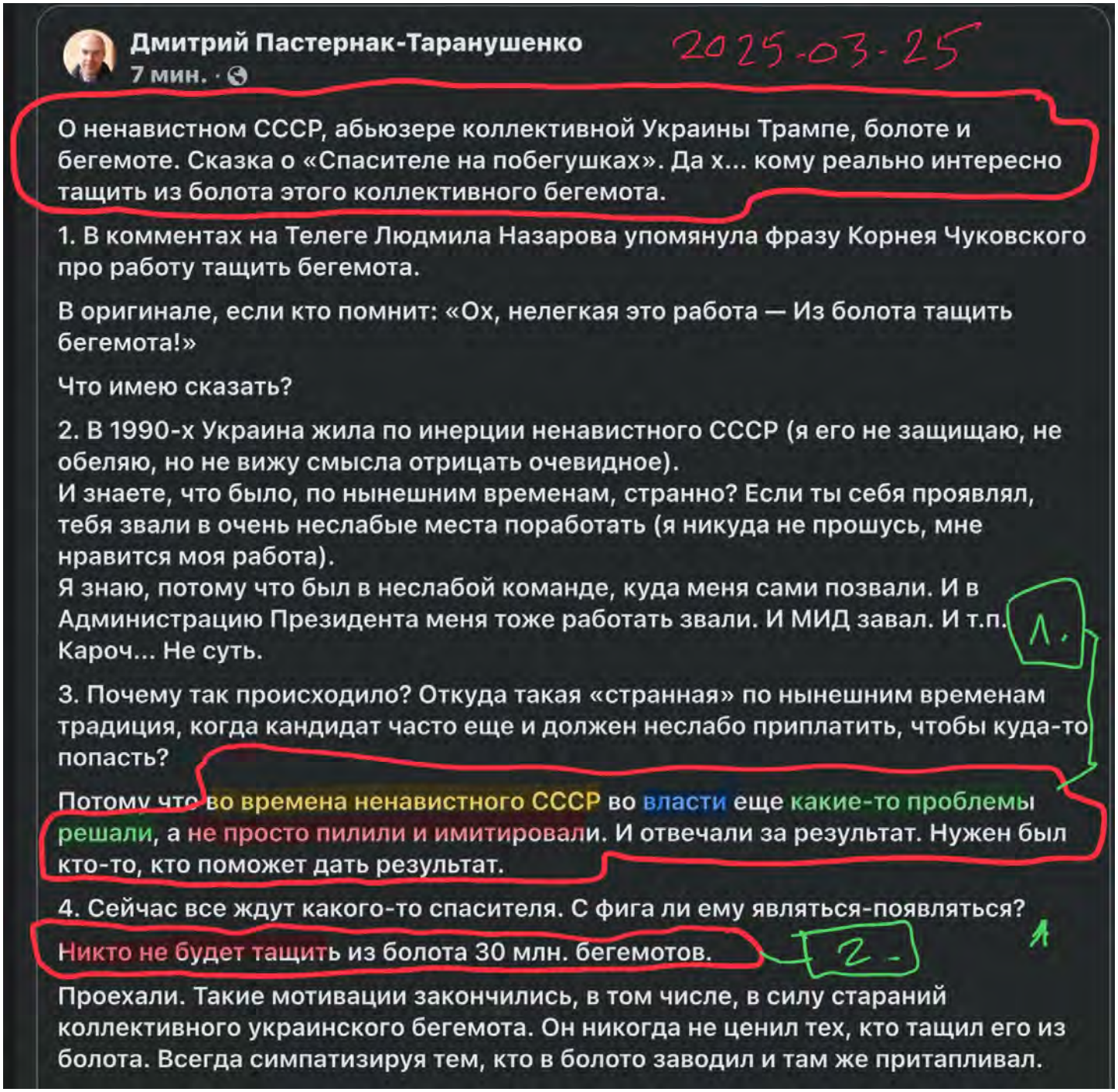
***

№ 784

Dubinsky.pro
48 мин. ·
2025.03-24
В пятницу вечером Кабинет Министров Украины обнародовал постановление №314 о создании нового центрального органа исполнительной власти - Государственного агентства «ПлейСіті», которое будет отвечать за реализацию государственной политики в сфере азартных игр и лотерей. Новый орган передан в подчинение Министерству цифровой трансформации и создан взамен упразднённой Комиссии по регулированию азартных игр (КРАИЛ).
Суть решения - в полной цифровизации рынка: лицензии будут выдаваться автоматически, контроль за операторами перейдёт в онлайн-режим, а человеческий фактор якобы будет устранён. Формально это подаётся как антикоррупционная мера.
1.
Однако, по факту речь идёт не о демонтаже старой системы, а о её перехвате. Государство из регулятора превращается в оператора, который не просто следит, а сам запускает цифровую инфраструктуру для азартных игр.
В отличие от большинства европейских стран, где онлайн-казино либо запрещены, либо строго ограничены - с лимитами на ставки, депозитами, системами самоблокировки и контролем платёжеспособности, - в Украине запускается государственная платформа азартных игр без ограничений и надзора.
2.
Украина стала первой страной, где азартные игры превращены в государственную услугу, и первой, где казино открывает не бизнес, а министерство.

***

№ 785

Дмитрий Пастернак-Таранушенко
7 мин. ·

2025-03-25

О ненавистном СССР, абьюзере коллективной Украины Трампе, болоте и бегемоте. Сказка о «Спасителе на побегушках». Да х... кому реально интересно тащить из болота этого коллективного бегемота.

1. В комментах на Телеге Людмила Назарова упомянула фразу Корнея Чуковского про работу тащить бегемота.

В оригинале, если кто помнит: «Ох, нелегкая это работа — Из болота тащить бегемота!»

Что имею сказать?

2. В 1990-х Украина жила по инерции ненавистного СССР (я его не защищаю, не обеляю, но не вижу смысла отрицать очевидное).
И знаете, что было, по нынешним временам, странно? Если ты себя проявлял, тебя звали в очень неслабые места поработать (я никуда не прошусь, мне нравится моя работа).
Я знаю, потому что был в неслабой команде, куда меня сами позвали. И в Администрацию Президента меня тоже работать звали. И МИД завал. И т.п.
Кароч... Не суть.

1.

3. Почему так происходило? Откуда такая «странная» по нынешним временам традиция, когда кандидат часто еще и должен неслабо приплатить, чтобы куда-то попасть?

Потому что во времена ненавистного СССР во власти еще какие-то проблемы решали, а не просто пилили и имитировали. И отвечали за результат. Нужен был кто-то, кто поможет дать результат.

4. Сейчас все ждут какого-то спасителя. С фига ли ему являться-появляться?

Никто не будет тащить из болота 30 млн. бегемотов.

2.

Проехали. Такие мотивации закончились, в том числе, в силу стараний коллективного украинского бегемота. Он никогда не ценил тех, кто тащил его из болота. Всегда симпатизируя тем, кто в болото заводил и там же притапливал.

***

№ 786

Торговцы, воины, мудрецы. Ярослав Шимов – о переменах в политике

2025-03-26

Ярослав Шимов, – историк и журналист, обозреватель Радио Свобода

В мире политики в последнее время изменилось почти всё, от тем наиболее ожесточенных споров до манер и лексики, которые для этих споров характерны. Речь даже не о ставшей легендарной публичной перепалке Дональда Трампа с Владимиром Зеленским в Белом доме, а об общем изменении тона политических дискуссий и выступлений.

Грубость, взаимное ожесточение, стремление видеть в оппоненте врага, предателя или вовсе отказать ему в человеческом достоинстве – то, что еще лет 10-15 назад было свойственно в основном правым и левым радикалам, находившимся на политической обочине, сегодня стало повседневным языком политики. Венгерский премьер Виктор Орбан, давно практикующийся в этом жанре, был совершенно прав, когда заявил недавно на слете европейских национал-популистов в Мадриде, что "мы стали мейнстримом".

И речь идет не только о языке политики, но и о ее содержании. "Общественная поляризация" и "правый поворот" стали новыми политологическими клише, что не делает их менее верными. Но если присмотреться, можно, как это часто бывает, увидеть за происходящим хорошо забытое старое.

1. Меч, книга и плуг

Начать придется издалека. Еще в Средние века философы делили общество на три большие группы: *bellatores*, *oratores* и *laboratores* – дословно "воинов",

"ораторов" и "трудящихся". К первым относились "люди меча" – феодалы и рыцари, чьей общественной функцией была в первую очередь военная служба. Ко вторым – "люди книги и пера": церковная иерархия от Папы Римского до последнего монаха и понемногу развивавшаяся государственная бюрократия. К третьим – подавляющее большинство населения, трудовой люд: крестьяне, ремесленники и торговцы; условно можно назвать их “людьми плуга”.

Это разделение продержалось долго, до конца XVIII века, получив во Франции времен Старого режима наименования "первого" (клирики), "второго" (дворянство) и "третьего" (крестьянство и нарождавшаяся буржуазия) сословий. Говоря очень упрощенно, первое вырабатывало смыслы и занималось религиозно-идеологическим оформлением общественной системы. Сферами приложения сил второго были политика и война как, по словам Клаузевица, "продолжение политики иными средствами". Наконец, третье сословие занималось хозяйством, производством общественного богатства.

Смысл французской и прочих революций, сотрясавших Европу с 1789 года до середины XIX века, заключался в сломе сословного порядка и замене его обществом, состоящим из равноправных граждан. На заре революции один из ее идеологов Эммануэль Сьейес в популярной брошюре о "третьем сословии" писал: "Что такое третье сословие? Всё. Чем оно было до сих пор при существующем порядке? Ничем. Чего оно требует? Стать чем-нибудь". Характерно, что сам Сьейес был аббатом, духовным лицом, то есть представителем не "третьего", а "первого" сословия. Это можно считать знаком новых времен: "изобретатели" идей и смыслов выходили за рамки прежнего строя, превращаясь в то, что марксисты позднее назовут "буржуазной интеллигенцией".

Монах, рыцарь и землекоп: олицетворение трех сословий

Сословная структура, основанная на происхождении и лишь отчасти на роде занятий (крестьяне могли лишь в исключительных случаях стать дворянами, как, например, Жанна д'Арк и ее семья, но вполне могли сделать церковную карьеру), сменилась классовой, в которой род занятий и материальное положение играли уже решающую роль. Однако с тех времен она претерпела такие изменения, что сегодня большинство социологов говорит уже не о классах, а о социальных группах с достаточно размытыми границами. Отдельный человек может за свою жизнь успеть не раз пересечь эти границы.

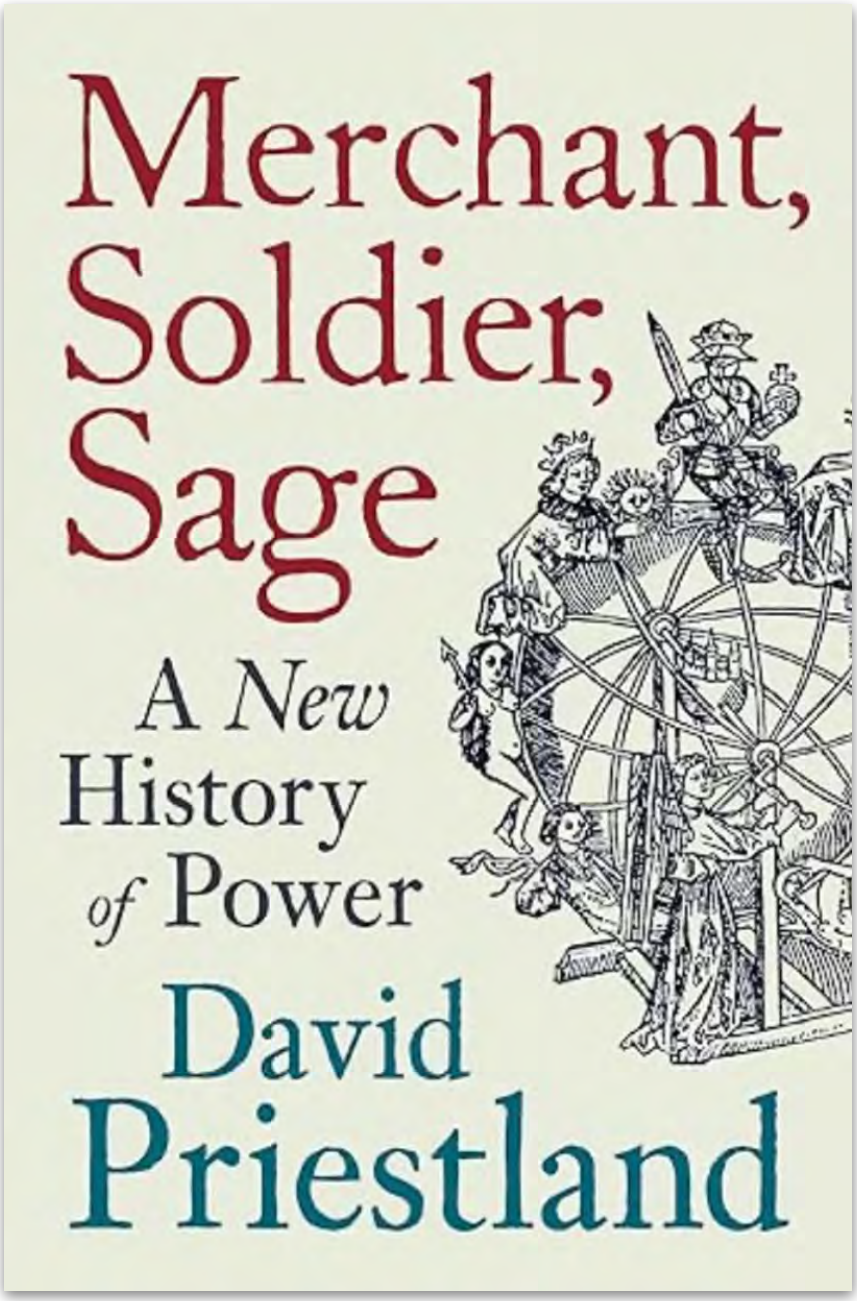
Структура общества усложнилась, однако кое-что осталось неизменным: набор основополагающих общественных функций. По-прежнему одни люди – воспользуюсь терминологией Мишеля Фуко – "надзирают и наказывают",

другие производят материальные и нематериальные продукты (в нынешнем мире, как известно, информация стоит больше многих товаров), а третьи, попросту говоря, придумывают, для чего всё это нужно и как должно быть устроено. Иное дело, что теперь речь идет не о четко обозначенных сословиях или классах, а скорее о широких и время от времени меняющихся коалициях социальных групп. Они объединены общими интересами, а также этосом, набором представлений и ценностей, определяющих их действия, в том числе в сфере политики.

2. Пленники треугольника

Британский историк Дэвид ***Пристленд*** ассоциирует каждую из таких коалиций (он называет их "кастами") с одной из трех архетипических фигур – Торговцем, Воином и Мудрецом (*Merchant*, *Soldier*, *Sage*).

В одноименной книге он развивает теорию, согласно которой каждый из этих типов и связанных с ними ценностей доминирует в мировой истории в тот или иной период.

"Некоторые институции более эффективны в реализации отношений власти, чем остальные, – это прежде всего военизированные структуры, коммерческие организации и бюрократия. Именно они неизменно возрождаются в разных обществах на протяжении всей истории, вне зависимости от того, как меняется род занятий людей и экономические отношения", – пишет Пристленд и анализирует исторический процесс с точки зрения меняющегося господства каждой из трех “каст”, борющихся за власть.

Его теория, кажется, нуждается в одной серьезной поправке. Психологам известно, что отношения между тремя субъектами обычно складываются так, что двое из них объединяются против третьего, причем состав этих союзов может со временем меняться. Такова была, к примеру, история взаимоотношений членов “Большой тройки” времен Второй мировой войны.

Вначале Черчилль и Рузвельт, лидеры ведущих западных демократий, координировали свои действия, ограничивая аппетиты своего союзника Сталина, доверять которому полностью не могли. Но на исходе войны, когда стало ясно, что Британская империя ослабла и доминировать в послевоенном мире будут США и СССР, Рузвельт и Сталин всё чаще объединялись против Черчилля – например, решая судьбу Европы на Ялтинской конференции.

"Большая тройка" на Ялтинской конференции, февраль 1945 года

Подобным образом выглядят и отношения трех описанных выше “каст”:

> **— они господствуют не в одиночестве, как полагает Пристленд, а в тандеме.**

Союз “людей меча” и “людей книги” приводит к появлению крупных политических проектов на религиозно-идеологической основе, вроде крестовых походов или Реконкисты.

“Торговцы” остаются в проигрыше, но в результате доминирования двух других “каст” нередко открываются неожиданные экономические возможности, появляются новые торговые пути, позиции деловой элиты усиливаются, и постепенно расклад сил меняется.

Относительно недавний пример – история послевоенной Европы.

Ее подъему после нескольких десятилетий разрушительного совместного доминирования “воинов” и “мудрецов” (когда речь идет о вождях и идеологах тоталитарных режимов, это слово звучит особенно иронически) способствовал вначале американский “план Маршалла”, а затем – экономическая интеграция, на базе которой возник нынешний Евросоюз.

Если “торговцы” блокируются с “воинами”, начинается период экспансии, в ходе которой военно-политические интересы переплетаются с экономическими, как, например, в эпоху колониализма. Конкурентная борьба, усиленная военным противостоянием, ведет к разделу мира на сферы влияния и формированию соперничающих геополитических блоков.

> **— Именно так человечество пришло к одной из самых трагических дат своей истории – 1914 году.**

Союз “торговцев” и “мудрецов” – очевидно, наиболее мирная комбинация, основанная на сочетании нематериальных ценностей и материальных интересов.

Похоже, именно такая эра началась во второй половине XX века, принесла крах СССР и “социалистического лагеря”, новую волну глобализации и распространение либеральной демократии, одно время рассматривавшейся ее идеологами в качестве “светлого будущего всего человечества”.

Этот период, очевидно, закончился:

> — стеклышки в калейдоскопе истории снова пришли в движение.

3. Воин выходит из тени

Причины этого уже анализируют политологи, а в будущем наверняка подробно изучат историки. «Большое видится на расстоянии»,

но **некоторые факторы очевидны и сейчас.**

Глобализация открыла перед многими миллионами людей невиданные возможности, но в то же время захлопнула “окно возможностей” перед носом других миллионов.

Миграционные волны напугали жителей Европы и США и привели к росту национализма и изоляционизма.

Сомнения и разочарование в либеральной демократии становились сильнее по мере того, как долгие годы экономического роста сменились кризисом, а

между либерализмом в его нынешнем понимании и демократией, интерпретируемой как власть большинства граждан, возникли противоречия.

Радикально-прогрессистские воззрения немалой части политической и интеллектуальной элиты – “мудрецов”, в очередной раз не проявивших большой мудрости, – вошли в конфликт со взглядами и привычками голосующего большинства.

Элита технологических компаний (крайний слева - Марк Цукерберг, справа - Илон Маск) на инаугурации Дональда Трампа 20 января 2025 года

Вдобавок авторитарные режимы вроде российского и китайского оказались более сильными конкурентами демократических стран, чем предполагалось во времена, когда были популярны разговоры о “конце истории”.

На агрессивность, проявленную Москвой, где при Путине сформировалась коалиция “воинов”-спецслужбистов и связанных с ними “торговцев”-олигархов, западные элиты, состоявшие из “торговцев”-глобалистов и либеральных “мудрецов”, не нашли своевременного ответа.

Вторжение России в Украину принесло окончательное избавление от иллюзий:

1) — мир стал куда более опасным и непредсказуемым, чем был еще 15-20 лет назад.

2) — Политика заговорила языком вражды и войны, милитаристский этос стремительно вошел в моду.

Одновременно произошли изменения во взглядах части глобальной деловой элиты.

Похоже, она тоже успела разочароваться в либерализме и увлечься смутными представлениями о некой новой модели общества, дирижируемой технократами.

Поправение Силиконовой долины стало наиболее яркой иллюстрацией этого процесса.

“Торговцы” потянулись под знамена “воинов”.

Они дополнили набирающую обороты силовую политику культом сделки (трамповское art of the deal) между ключевыми игроками и презрением к обанкротившейся, по их мнению, политике многосторонних договоренностей, учитывающих интересы разных акторов.

Новый “торгово-милитаристский” тандем сформировался стремительно, и наметившееся при Дональде Трампе сближение между Вашингтоном и Москвой объясняется именно этим:

> — при всем объективном несовпадении интересов обеих стран их нынешние элиты мыслят и действуют схожим образом, будучи симбиозом “воинов” и “торговцев”.

Работа Дэвида ***Пристленда*** вышла в 2012 году, на исходе глобальной экономической рецессии, до аннексии Крыма и начала войны на востоке Украины, до Брексита и первого избрания Трампа. Тогда появились лишь некоторые признаки наступающих перемен.

Тем не менее завершается эта книга так:

> “Кризис 2008 года не решил ничего. Запад восстановил прежний ориентированный на интересы “торговцев” (*pro-merchant*) мировой порядок, но проблемы, вызвавшие кризис, никуда не делись. И пока общество колеблется, Воин поджидает в тени”. С тех пор он вышел из этой тени и занял центральное место на мировой сцене.

Впрочем, даже если принять на веру теорию о чередовании трех символических фигур, сменяющих друг друга у власти, это не отменяет другого закона истории:

> — в ней никогда ничего не повторяется полностью.

В конечном итоге от самого общества зависит, какой путь оно выберет и на кого сделает ставку – хотя иногда кажется, что это делается вслепую или под влиянием минутных настроений.

Как бы то ни было, выбор всегда есть, пусть даже это выбор между мечом Воина, мошной Торговца и книгой с путаными мыслями Мудреца.

***

№ 787

Yuriy Gavrylechko 2025-03-26
18 ч. ·

Дякую, Ростислав Кравец за нагадування абеткових істин:

1.

Правосуддя не буває "новим" чи "старим" або "зрілим" чи "незрілим".
Воно або є або немає.
Правосуддя - це суд за нормами права.
Права, що є вищім за закон!
Якщо суд базується на законі (підзаконних актах), а не на праві... то це не правосуддя.
Це ж елементарні базові поняття!
Але... для США, де порушення Конституції за позовами громадян розглядає суд першої інстанції...

2.

А для нас... готували ось таке, як на скріні нижче. І воно точно не схоже на досвід та практику США!

***

№ 788

Dubinsky.pro
8 мин. ·

2025-03-26

Президент Чехии Павел говорит то, о чем молчат в Украине: Залужный повел ЗСУ в летнее контрнаступление 2023-го года не имея необходимого численного преимущества над ВС РФ. То есть, операция была провальной заранее. Но "железный" генерал от нее не отказался, поддакивая Зеленскому ради пиара.

Точно также, как поддакивал истории про шашлыки в мае вместо войны.

Когда же наступление ожидаемо провалилось, Залужный быстренько свалил из армии через фиктивное заключние ВЛК, вместе со своими подельниками.

То есть, оппортунист, предатель и трус. И, конечно же, кандидат в президенты, любимый народом.

Это реально какой-то failed state...

***

№ 789

Военные и невоенные расходы Украины 2022-2024

Сколько нам реально помогают наши иностранные партнёры.

Военные и невоенные расходы Украины 2022 - 2024гг.

Показатель	2022	2023	2024 о
ВВП Украины, в млрд. ₴	5239	6538	7500
ВВП Украины, в млрд. $	160,87	178,34	184,1
Расходы на оборону, млрд. ₴	1142,87	2097,62	2304,48
Расходы на оборону, в млрд. $	35,38	57,31	57,33
Расходы на оборону, в % ВВП	22,0%	32,1%	31,1%
Невоенные расходы, в млрд. $	69,82	75,44	70,88
Невоенные расходы, в % ВВП	43,4%	42,3%	38,5%

*ВВП 2024г. – оценка на основе данных Кабинета Министров, МВФ
Источник: Open Budget https://openbudget.gov.ua/?month=1&year=2025&budgetType=CONSOLIDATED

2025-03-26

Романчук

1. Военные расходы Украины 2022 – 2024

В 2022-2024гг. Украина израсходовала по бюджетной статье «оборона» ~$150 млрд.:

- в 2022г. - $35,38 млрд. Это 22,0% ВВП или 33,6% совокупных расходов органов госуправления.

- В 2023г. - $57,31 млрд. Это 32,1% ВВП или 43,2% % совокупных расходов органов госуправления.

- В 2024г. - ~$57,33 млрд. Это 31,1% ВВП или 44,7% совокупных расходов органов госуправления.

По оценке американской общественной организации «Economists for Ukraine» США доставила военной помощи Украине на сумму $18,3 млрд., а не $65,9 млрд., как утверждало правительство Америки. Как получилась эта цифра, можно почитать по ссылке.

https://econ4ua.org/aid-value/?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTEAAR2_p0qDTuXvwq78XXI1UyR1dGzBhjhx4vNn71zbLUDvw3oio_1CLosRjwI_aem_dq7m3j5r5ot3hdo2VkQuIw

По оценке Андрея Илларионова, президента Института экономического анализа, оценил совокупную военную помощь от США Украине за 2022-2024г. в $27 млрд.

https://investigator.org.ua/opinions/273960/

Военная помощь Украине от остальных странах мира оценочно оставляет примерно столько же, сколько от США или ~$27 - 30 млрд. Тут большая путаница между тем, что было выделено по документам и реально доставлено в страну. Получается, что за 2022 – 2024гг. реально доставленная военная помощь Украине от иностранных партнёров составила ~$52-54 млрд. Это ~35% объёма денег, которые потратили украинские налогоплательщики на финансирование обороны.

Получается, что в 2022-2024гг. военные расходы Украины по статье «оборона» составили ~$204 млрд. Т. е. Украина своими деньгами профинансировала ~73% военных расходов. Доля иностранных партнёров - ~27%. Если к сумме бюджетных расходов по статье «оборона» мы добавим расходы на нашу обороноспособность, которые проходят по другим бюджетным статьям (гражданский порядок, расходы местных бюджетов), то вклад Украины и финансирование военных расходов повысится до ~75%.

2. Невоенные расходы Украины в 2022 – 2024гг.

В 2022-2024гг. Украина израсходовала на невоенные нужды (расходы органов госуправления за минусом расходов по статье «оборона») $216,14 млрд.

- в 2022г. - $69,82 млрд. Это 43,4% ВВП или 66,4% совокупных расходов органов госуправления.

- в 2023г. - $75,44 млрд. Это 42,3% ВВП или 56,9% совокупных расходов органов госуправления.

- в 2024г. - ~$70,88 млрд. Это 38,5% ВВП или 55,3% совокупных расходов органов госуправления.

Финансовая помощь Украине от иностранных партнёров (гранты, кредиты) за 2022 – 2024гг. (без гуманитарной помощи украинцам за пределами Украины) составила оценочно ~$72 млрд.

Это треть от объёма денег, которые за три года потратили украинские налогоплательщики.

Вот такая получается картинка по финансированию невоенных расходов.

Общая сумма за 2022-2024гг. составила ~$288,14 млрд. Доля Украины - ~75%, иностранных партнёров - ~25%.

Цифры говорят убедительнее, громче, чем любые заявления, декларации, форумы и бутафорские соглашения о «гарантиях» безопасности на 100 лет вперёд.

Украинцы сами за счёт своих жизней, денег и ресурсов тянут львиную долю расходов на ведение войны. Разговоры о якобы иждивенчестве Украины – чушь, ложь и вражеские нарративы.

Мобилизация украинцев на войну вызывает восхищение и гордость. То, как украинцы помогают ВСУ, работают в условиях военного времени, преодолевают барьеры налогового, регуляторного, финансового, трудового законодательства, как они не теряют надежды, не ослабляют волю в тисках проводимой мобилизации и ещё платят о-очень много налогов – это подвиг. Конечно, ничто не сравнится с подвигом наших доблестных ВСУ, но бизнес и общество с нашими вооружёнными силами – точно одного поля ягоды.

А вот к Правительству, к VIP-распорядителям чужого есть очень много серьёзных вопросов.

Как же так они организовали деятельность власти, что за 2022-2024гг. совокупные расходы Украины (военные и невоенные) составили ~$366 млрд.

— Доля военных расходов – 41%, невоенных – 59%.

Чтобы укрепить наши ВСУ, усилить обороноспособность и перестать душить предпринимателей, нужна пропорция 70% совокупных расходов на оборону и 30% на всё остальное.

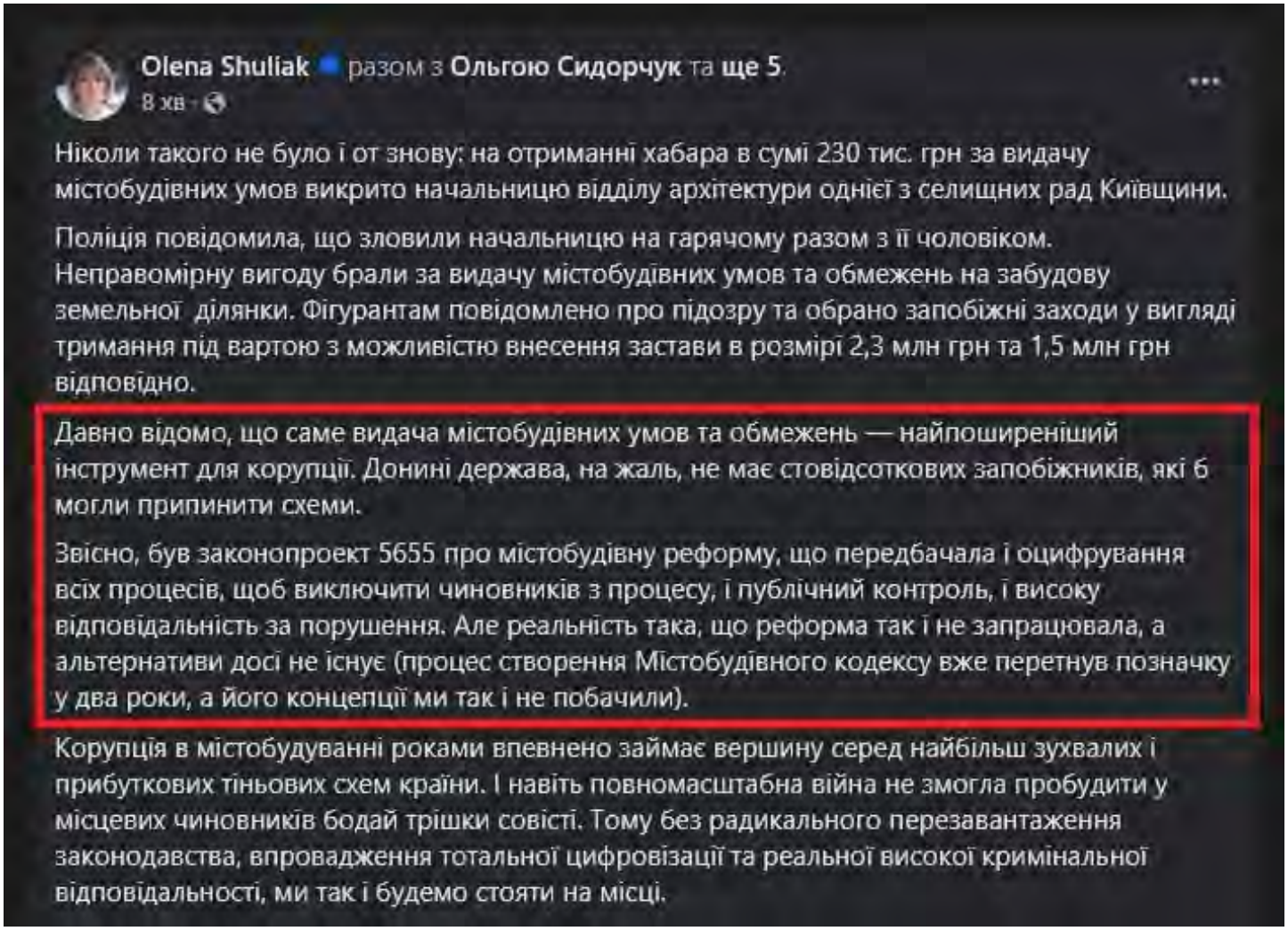
Когда мы это сделаем, нет сомнений, что и ЕС, и G-7, и США поверят в нас, поддержат нас не только похлопыванием по плечу, но и самым современным оружием для фронта и самыми современными технологиями для экономики.

Первейшая задача для Украины – ликвидация внутреннего Левиафана в стране и совка в голове тех, кто всё ещё обожествляет Правительство, как благодетеля и спасителя.

***

№ 790

Йде четвертий рік повномасштабної війни, а голова президентської партії Слуга Народу Олена Шуляк все ще продовжує публічно дурити українців, намагаючись витягнути підпис Зеленського під корупційним законопроектом 5655 в інтересах будівельної мафії

2025-03-27

Могильний

Сьогодні пані Шуляк радісно розповіла, як на хабарі за видачу МУО зловили головну архітекторшу якоїсь селищної ради. І жаліється, що досі держава немає стовідсоткових запобіжників від корупції при наданні МУО, а от якби запрацював законопроект 5655 з його оцифруванням всіх процесів і виключенням чиновників з процесу, та ще і громадським контролем і підвищеною відповідальністю...

1)

Почнемо з того, що видача МУО ще з кінця 2020 року повністю оцифрована - надання самих МУО або відмов у їх наданні, робиться виключно через Єдину державну електронну систему в сфері будівництва.

2)

Вся інформація в ЄДЕССБ має бути повністю публічною за Законом і забезпечувати тим самим максимальні теоретичні можливості для громадського контролю

Ось тільки тегнуті Шуляк у її дописі віце-прем'єр з цифровізації

12. Уповноважений орган містобудування та архітектури протягом 10 робочих днів з дня отримання заяви про надання містобудівних умов та обмежень:

1) перевіряє повноту поданих документів;

2) отримує інформацію про право на земельну ділянку, право власності на об'єкт нерухомого майна, розташований на земельній ділянці, відомості з Державного земельного кадастру, витяг з містобудівного кадастру (за наявності містобудівного кадастру) та іншу інформацію, необхідну для надання містобудівних умов та обмежень, самостійно без участі заявника відповідно до законів України "Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг", "Про адміністративні послуги". Вимагання отримання заявником самостійно такої інформації (документів, які містять таку інформацію) від державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій, утворених такими органами, інших осіб забороняється;

Законопроект 5655

Федоров, екс-віцепрем'єр з відновлення Кубраков і голова Проєкт "Підтримка цифрової трансформації" (колишній TAPAS) Молчанов провернули аферу в інтересах будівельної мафії і корупціонерів, заклавши можливість для чиновників вибірково закривати публічний доступ до будь-якої незручної інформації.x

3)

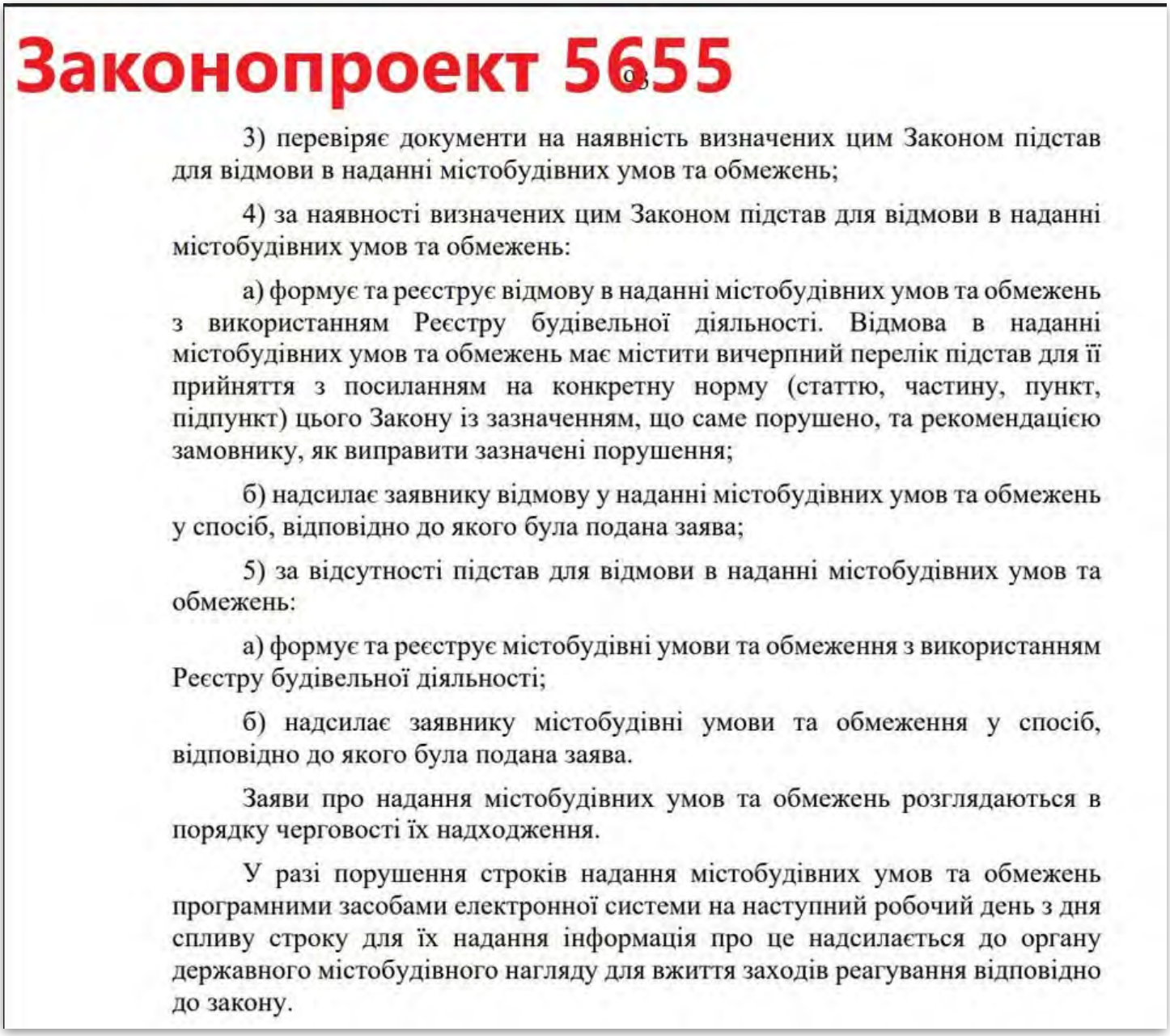
Контроль за законністю дій чиновників органів місцевого самоврядування покладений на ДІАМ.

Нагадаю, що ДІАМ було створено в 2021 році в рамках реформи, яку лобіювала сама Шуляк. ДІАМ з нуля створював "видатний антикорупціонер" Семен Кривонос, що за свої успіхи далі був дивним чином обраний головою НАБУ.

Шуляк і інші топ-політики та чиновники навипередки із забудовниками розхвалюють ДІАМ за професійність і нульову толерантність до корупції.

На відміну від громадськості, ДІАМ має повний доступ до всієї інформації в ЄДЕССБ - для нього видача МУО місцевими чиновниками повністю прозора.

А ще ДІАМ зобов'язаний постійно здійснювати в рамках державного архітектурно-будівельного нагляду з використанням державних систем так звані документальні та камеральні перевірки дій чиновників. На ці типи перевірок, на відміну від планових і позапланових, не встановлено жодних заборон чи обмежень навіть на час воєнного стану.

Те що досі існує корупція з наданням МУО, має лише два можливих пояснення

(i) ДІАМ свідомо займається саботажем і не виконує свої обов'язки, бо отримав зверху вказівку не втручатися у взаємовідносини забудовників та ОМС;

(ii) саме ДІАМ забезпечує дах корупційній схемі із наданням МУО.

4)

Законопроект 5655 не передбачає ніякого усунення чиновників від процесу надання МУО - він передбачає надання МУО місцевими чиновниками в такому самому ручному режимі через ЄДЕССБ, як і в діючому законодавстві.

Скріншоти відповідних норм із 5655 додаю.

5)

А з відповідальність за порушення при видачі МУО все взагалі цікаво.

Кримінальний кодекс не планувалося змінювати. Що зараз, що у разі прийняття 5655 і пов'язаних із ним наступних законопроектів, буде така саме відповідальність, якщо чиновника схоплять за руку при отриманні хабаря.

Для притягнення до адміністративної чи дисциплінарної відповідальності, потрібно встановити факт порушення при видачі МУО.

До появи пані Шуляк на політичному олімпі, ст. 29 ЗУ "Про регулювання містобудівної діяльності передбачала", що

> — у разі скасування в порядку здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду або за рішенням суду містобудівних умов та обмежень посадові особи відповідного уповноваженого органу містобудування та архітектури несуть відповідальність згідно із законом.

Але вже з 2020 року,

> — законом 199-IX (перший автор відповідного законопроекту Олену Шуляк) були прибрано можливість притягнення чиновника до відповідальності за результатами державного архітектурно-будівельного нагляду.

Наразі, ДІАМ має встановити порушення, потім звернутися до адміністративного суду для скасування незаконного рішення місцевого чиновника.

І лише якщо суд винесе рішень на користь ДІАМ - вони мають зробити подання про покарання винного.

Зрозуміло, якщо строки притягнення до адміністративної чи дисциплінарної відповідальносте ще не спливуть за ті роки, поки буде тривати вся процедура.

А от те що заплановано в 5655 - взагалі подарунок корумпованим чиновникам.

Бо за 5655,

> **— притягнути місцевого чиновника за порушення при наданні МУО буде банально неможливо.**

Нова ч. 25 ст. 29 ЗУ "Про регулювання містобудівної діяльності", як і діючи норми,

передбачає

> 1) — притягнення чиновника до відповідальності У РАЗІ СКАСУВАННЯ судом відповідного незаконного рішення.

Але нова ч. 18 ст. 43 цього самого закону передбачає

2) — звернення відповідного органу до суду для скасування незаконного рішення ПІСЛЯ набрання чинності рішенням про притягнення винного до відповідальності.

Ідеальне замкнене коло для повної безвідповідальності за порушення:

— відповідальність лише після рішення суду, а

— позов в суд лише після притягнення до відповідальності.

Законопроект 5655

несуть персональну
кументації вимогам

25. У разі скасування за рішенням суду реєстрації містобудівних умов та обмежень або відмови у їх наданні посадові особи відповідного уповноваженого органу містобудування та архітектури несуть відповідальність згідно із законом.

18. У разі виявлення факту вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з порушенням вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, нормативних документів, обов'язковість застосування яких встановлена законодавством, орган державного містобудівного нагляду протягом п'яти робочих днів з дня спливу строку, встановленого частиною шістнадцятою цієї статті:

1) складає протокол про адміністративне правопорушення;

2) направляє акт про результати проведення перевірки і протокол про адміністративне правопорушення до органу, уповноваженого на розгляд справ про правопорушення;

3) направляє акт про результати проведення перевірки для вжиття відповідних заходів реагування:

а) до органу містобудівного контролю, який здійснює містобудівний контроль на відповідному об'єкті, – у разі виявлення під час перевірки ознак, які можуть свідчити про недотримання замовниками та генеральними підрядниками (якщо підготовчі/будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників – підрядниками) вимог законодавства, будівельних норм, нормативних документів, обов'язковість застосування яких встановлена законодавством, проектної документації на будівництво під час виконання робіт, визначених частиною першою статті 38 цього Закону;

б) об'єкту нагляду;

4) звертається до суду з позовом про скасування рішення, прийнятого об'єктом нагляду з порушенням законодавства, з подальшим оприлюдненням такої інформації на порталі електронної системи – після набрання чинності рішенням про притягнення до відповідальності об'єкта нагляду.

***

№ 791

Санкції мають діяти доти, доки триватимуть агресія та окупація – виступ Президента на *зустрічі лідерів щодо підтримки України*

2025-03-27

Шановні друзі!

Радий вас усіх бачити і вдячний за вашу підтримку України та українців.

Емманюелю, ще раз дякую за те, що приймаєте нас тут, у Франції, і в ширшому сенсі – за підтримку цього робочого формату.

Кіре, я також хочу подякувати вам особисто за вашу відданість справі й за важливі зустрічі, які ви провели у Великій Британії, – ваша підтримка справді дуже цінна.

1. Перше – ***поговорімо про нинішню ситуацію***

Як ви всі бачите, війна все ще триває, і це відбувається лише з винио Росії. Їхня позиція проста – продовжувати війну, продовжувати атакувати та затягувати дипломатію. Зараз на столі є пропозиції США, зокрема щодо повного й безумовного припинення вогню. Ми погодилися на це. Але, звісно, Росія відмовилася й висунула купу абсурдних умов, яких ніхто не просив.

Те саме з ідеєю припинення вогню в Чорному морі – Росія намагається нав’язати нашим партнерам свої умови, але ці умови нереалістичні. **Зняття санкцій із Росії зараз стало б катастрофою для дипломатії.**

Санкції – один із небагатьох реальних інструментів, які є у світу, щоб схилити Росію до серйозних переговорів.

Що ще є, окрім санкцій?

> — Якщо санкції буде послаблено і Росія порушить угоду, процес повернення санкцій буде неймовірно повільним і складним. І до того часу багато хто просто перестане вірити, що санкції справді працюють.

Росія занадто часто порушує свої обіцянки – ми не можемо робити кроки їм назустріч, доки вони реально не зміняться.

— Санкції мають діяти доти, доки триватиме агресія та окупація. Я прошу всіх вас не втрачати рішучості й працювати з іншими нашими партнерами над збереженням тиску на Росію.

Водночас **нам потрібна постійна підтримка нашої *оборони* та *стійкості*.**

Ось чому всі конкретні рішення на підтримку України такі важливі – і на державному рівні, як-от ваші державні пакети підтримки, і через спільні оборонні й фінансові ініціативи, передусім на рівні ЄС.

Прошу вас і надалі підтримувати ці зусилля згідно з нашими спільними інтересами.

Кожен день в Україні – це російські бомби, дрони, постійні ракетні загрози.

Ситуація на лінії фронту все ще дуже складна.

1) — Стабілізація на фронті – це надійна основа для дипломатії.

2) — Нам вдалося стабілізувати ситуацію на Донеччині, і

3) — ми продовжуємо операції в російській Курській області, щоб захистити наші східні райони.

За даними нашої розвідки, Росія готується до нових наступів на Сумську, Харківську та Запорізьку області.

Вони затягують переговори й намагаються втягнути США в нескінченні, беззмістовні дискусії про фальшиві «умови», щоб виграти час, а потім спробувати захопити ще більше земель.

Путін хоче вести переговори про територію із сильнішої позиції.

Він думає лише про війну.

Отже, **наша робота – всіх нас – це *оборона* в найширшому розумінні цього слова.**

Тобто продовження військової допомоги,

але, окрім того,

ми потребуємо

— ***інвестицій***, більше спільних проєктів, більше спільного виробництва, більше локалізації, усього, що спрямоване на масштабування та розвиток нашого оборонного виробництва – від снарядів до безпілотників і ракет.

Європі потрібно все можливе для власного захисту.

Розгляньмо сьогодні, які оборонні напрями з погляду підтримки та виробництва є найбільш корисними. Це 5 мільярдів євро на артилерійські снаряди для нашої оборони цього року. І це фінансування треба знайти вже зараз. Також – системи протиповітряної оборони й ракети. Далі – наше внутрішнє виробництво. Є речі, які ви можете виробляти у ваших країнах, а є те, що ми можемо локалізувати в Україні. Наша оборонна промисловість в Україні недофінансована приблизно на 20 мільярдів євро. Ми вважаємо, що це можна закрити коштом російських активів. І це необхідно зробити.

2. Другий момент

Нам потрібні чіткі *оперативні рішення* і *спільне бачення майбутньої системи безпеки*.

Очевидно, що

— сила й чисельність української армії завжди залишатимуться ключовою гарантією нашої безпеки.

Тому ми маємо будувати все навколо цього:

— наші Збройні Сили, їхнє оснащення, технології, ефективність – це основа.

І на додаток до цього

— *ми маємо визначити*, як діятимуть сили наших *партнерів* *на українській землі*, у небі й на морі.

Наша ***«коаліція охочих і спроможних партнерів»*** уже працює як у політичному, так і у військовому плані.

Я вдячний Франції, Великій Британії та всім причетним за щире прагнення **допомогти нам у розбудові *довготривалої безпеки***.

І зараз, під час цієї зустрічі, під час майбутніх військових переговорів і в усіх наших обговореннях тут, у Європі, і з іншими партнерами, зокрема зі США, **ми маємо відповісти на деякі дуже конкретні запитання**.

1) — Які країни будуть залучені на землі, у небі й на морі в Україні?

2) — Де саме розміщуватимуться ці сили?

3) — Якою буде чисельність і структура цих сил?

4) — Якими будуть їхні процедури реагування у разі виникнення загрози?

5) — І коли наша коаліція фактично розгорне сили в Україні – коли почнеться перемир’я чи коли війна повністю закінчиться і буде досягнуте врегулювання?

Нам потрібен *«один чіткий план»*

– план, на який ми всі погодимося і який почнемо втілювати в життя, – на основі тих варіантів і планів, які вже були обговорені з вами і є для вас доступними.

Ми хочемо запросити невелику групу людей – ваших представників – в Україну, щоб разом розробити цей план.

Ще раз дякую всім за підтримку.

Слава Україні!

***

№ 792

Олена Зеленська: Рівні можливості для всіх – безбар’єрність саме про це

2025-03-26

Перша леді України Олена ***Зеленська*** взяла участь у засіданні ***Ради безбар'єрності***, яке відбулося під головуванням ***віцепрем'єр-міністра з відновлення*** – ***міністра розвитку громад та територій*** України Олексія ***Кулеби***.

Дружина Президента зазначила, що, згідно з даними нещодавнього опитування від Центру соціальних змін і поведінкової економіки, проведеного за ініціативою ЮНІСЕФ,

— безбар'єрність – серед нових цінностей суспільства для 87 % українців.

«Це колосальні зрушення в суспільній свідомості. Таку вмотивованість людей треба зберегти. Тому хочу сфокусувати на цьому нашу увагу – ось суспільний запит нарешті з'явився, не відповісти на нього не можна. Втрачену мотивацію піднімати навіть важче, аніж створювати з нуля», – зазначила перша леді.

Олексій ***Кулеба*** наголосив на пріоритетності безбар'єрних підходів у процесі підтримки та розвитку ***стійкості*** українського суспільства.

«Вчора уряд затвердив оновлений План заходів на 2025–2026 роки. Цей документ – результат спільної роботи міністерств, обласних адміністрацій, експертів та громадських організацій. Ми врахували попередній досвід і нові виклики, пов'язані з воєнним станом. План містить конкретні завдання та строки виконання», – додав віцепрем'єр-міністр.

До реалізації ***Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору*** в Україні залучені **16 міністерств.**

Вони впроваджують **30 проєктів** і вже мають результати.

Зокрема,

— оновлені Державні будівельні норми та стандарти для забезпечення доступності просторів, серед яких і *укриття*.

— За два роки Державна служба зайнятості облаштувала понад 2 тис. робочих місць для фахівців з інвалідністю.

Працюють програми перекваліфікації та навчання.

— Гранти для власної справи отримали понад 2 тис. ветеранів і членів їхніх сімей.

Загальна сума підтримки – близько 1,3 млрд грн.

Міністерство культури

— провело ***навчання для урядових організацій із простої мови***.

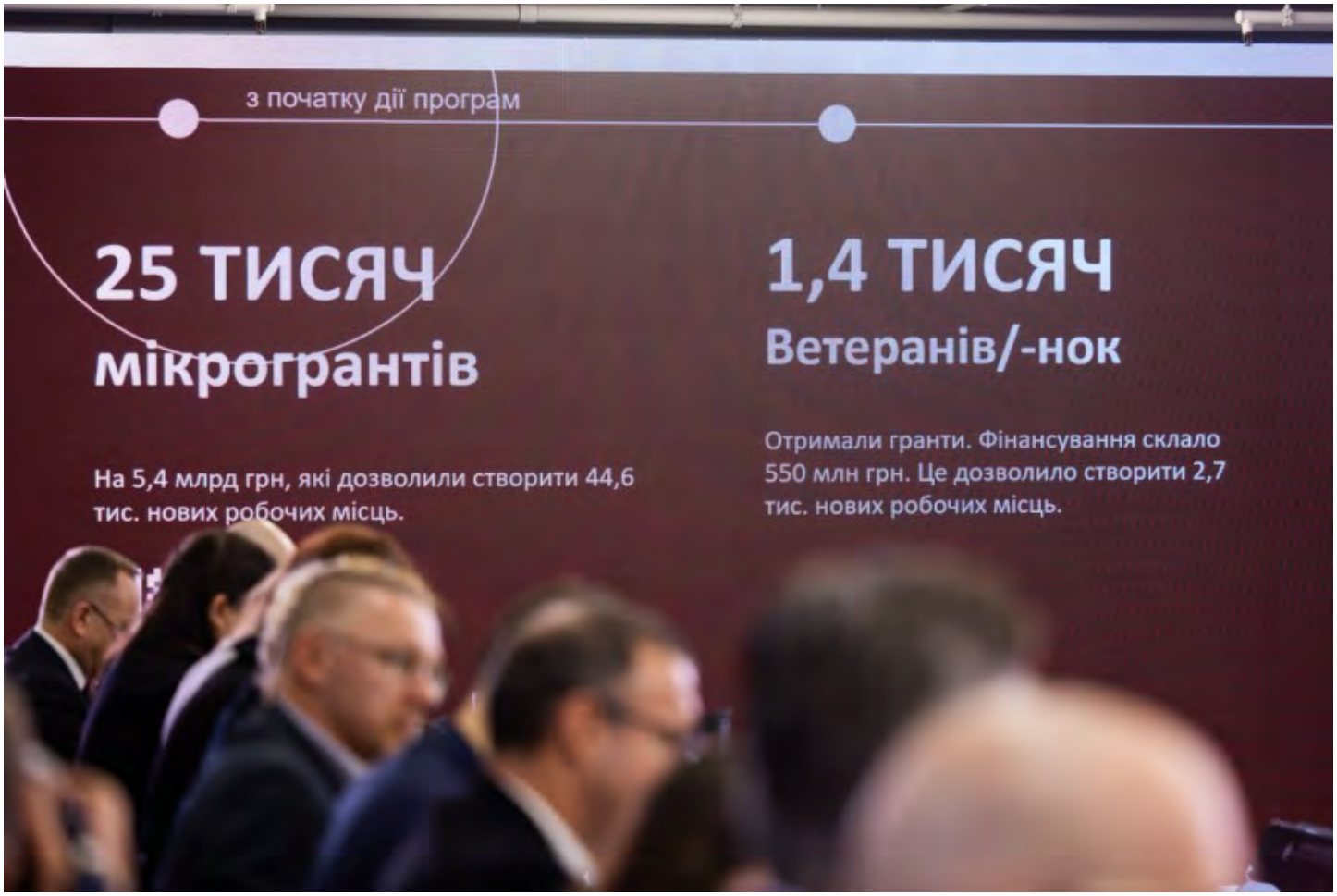
— Затверджені ***рекомендації з безбар'єрності для всіх українських медіакомпаній***.

Державні цифрові платформи вже адаптують для людей із порушеннями зору та слуху. На Дія.Освіта навчальні курси пройшли понад 3 млн українців. Цифрову грамотність просувають 5 тис. хабів по всій країні.

Інклюзивною освітою охоплено майже 100 тис. учнів.

12 тис. шкіл отримали укриття.

За два останні роки надруковано 60 тис. сучасних підручників шрифтом Брайля.

У всіх реабілітаційних відділеннях працюють мультидисциплінарні команди.

Загалом 280 тис. пацієнтів пройшли безоплатну реабілітацію торік.

За рік у межах проєкту ***Мінмолодьспорту*** запрацювали 85 адаптивних клубів.

Понад сто тренерів працюють із ветеранами війни з інвалідністю. Відбувся старт програми «Ветеранський спорт». Учасники бойових дій що три місяці отримуватимуть компенсацію на заняття спортом.

Сім автошкіл МВС навчають людей з інвалідністю, зокрема ветеранів, керувати автомобілем. Посвідчення водія вже отримали понад сто осіб, з них третина – воїни.

Мінсоцполітики впроваджує ***послугу раннього втручання*** – її отримали вже близько 3 тис. родин.

Під час засідання представники міністерств та інших центральних органів виконавчої влади презентували нові пріоритетні проєкти за напрямами безбар’єрності:

(1) «**Рух без бар’єрів»**: відпрацювання у 15 пілотних громадах механізмів безбар’єрних маршрутів.

(2) «**Безбар’єрний ЦНАП»**: адаптація цих просторів та підготовка персоналу для гідного обслуговування людей із різних соціальних груп.

(3) **«Безбар’єрність на ринку праці»**: створення умов для залучення до ринку праці різних суспільних груп (молодих фахівців, фахівців з інвалідністю, старших людей тощо), їх підтримка та супровід у процесі працевлаштування.

(4) **«Формула гідного повернення до цивільного життя»**: запуск системи послуг для адаптації захисників і захисниць під час повернення до цивільного життя.

(5) **«Послуги для поранених», «Центри відновлення та здоров’я»**: пакет послуг для поранених військових на перших етапах госпіталізації;
створення мережі сучасних військово-медичних центрів реабілітації та ментального здоров’я.

(6) **«Підтримане проживання»:** розвиток системи підтриманого проживання для людей старшого віку зі статусом ВПО та людей з інвалідністю.

(7) «Доступність екстрених служб і сервісних послуг МВС для різних верств населення».

(1) **«Культура без бар'єрів»**: забезпечення безбар'єрності культурних просторів.

(2) «Освітня безбар'єрність: відкриваючи нові горизонти»: забезпечення якісної інклюзивної освіти для кожного.

(3) «Безбар'єрний простір у публічному управлінні».

«У різні відрізки історії різні ознаки, винаходи, новації визначали ступінь цивілізованості людства. **Сьогодні, я знаю, такими маркерами є безпека та безбар'єрність. Чесна рівність і справедлива доступність абсолютно для всіх**», – підсумувала Олена ***Зеленська***.

***

№ 793

REALPOLITIK: САМОТНІСТЬ ЯК СТРАТЕГІЧНА КОНСТАНТА

Білязе

На восьмому році великої війни Україна залишається

1) — у центрі глобального *протистояння*, але

2) — в абсолютній периферії реальної *політики* її ключових гравців.

Риторика «боротьби за свободу» давно втратила причинно-наслідковий зв’язок із діями західних держав.

Допомога, що подається під гаслами цінностей, дедалі більше перетворюється на жести ввічливості:

— відтерміновані транші, списані генератори, резолюції без наслідків.

Це не помилка, не зрада, не байдужість. Це — послідовна імплементація зовнішньополітичної логіки, яка не передбачає альтруїзму.

Союзників у нас немає. Тимчасові поплічники — так.

Але

1)— поплічники не ризикують своїм майбутнім, не мобілізуються, не переформатовують економіку, не посилають військо.

Вони

2) — присутні лише настільки, наскільки це безпечно для них і вигідно у внутрішньому контексті.

Їхня допомога — похідна нашої смерті, нашої жертви, нашого опору.

— Без цього фактору ми для них порожнє місце.

— І навіть із цим — маргінальна змінна, якою можна знехтувати.

Європейському Союзу нічого не загрожує.

РФ хоче трубу в Німеччину, не більше. Дестабілізація Прибалтики, Польщі, навіть Чорноморського регіону — не фактор прямої небезпеки для Берліна чи Парижа.

НАТО на практиці виявилося комунікаційною платформою, а не військовим союзом.

Франція — зразок стратегічної капітуляції:

— флот деградований, армія декоративна, Легіон відступає від африканських повстанців, яких він навіть не ідентифікує як супротивника.

Європа неспроможна до масштабної війни — ні інституційно, ні демографічно, ні ментально.

Повернення до серйозного оборонного потенціалу вже неможливе.

— Мобілізаційний резерв держав ЄС становить не більше 1,5% населення — і це суто теоретичний максимум. Реальна готовність до бою — ще нижча.

— Важка техніка втрачається швидше, ніж замінюється, а промисловість так і не перейшла у режим воєнної економіки. Те, що ще можна врятувати, розчиняється у страху перед втягненням.

США діють прагматично.

Підтримка України — послуга, яка має ціну.

— У найближчі роки Вашингтон вимагатиме від Києва розраховуватись — грошима, доступом, згодою. Контрактна модель «охоронних послуг» — не виняток, а новий стандарт. Із цього не випливає ворожість, але і союз — лише юридичний фантом. Умова виживання — платоспроможність.

Україна — єдина країна в Європі, яка реально воює. Своїм тілом. Своїм життям. Своїм ресурсом.

Це боротьба, яку не можна делегувати. Вона не потрібна іншим, не цікавить їх більше, ніж як епізод внутрішньої повістки. Подяка — максимум у вигляді трансляції в соцмережах, мітингу на площі чи пожертви у кілька мільйонів. Цього достатньо, щоб «відзвітувати про підтримку».

1) — Жодного стратегічного проєкту на нашу користь немає.

2) — Жодного зобов'язання, яке хтось реально має намір виконувати.

Україна — точка зовнішнього тертя, якою зручно керувати на відстані, але ніхто не бажає входити в зону прямої відповідальності.

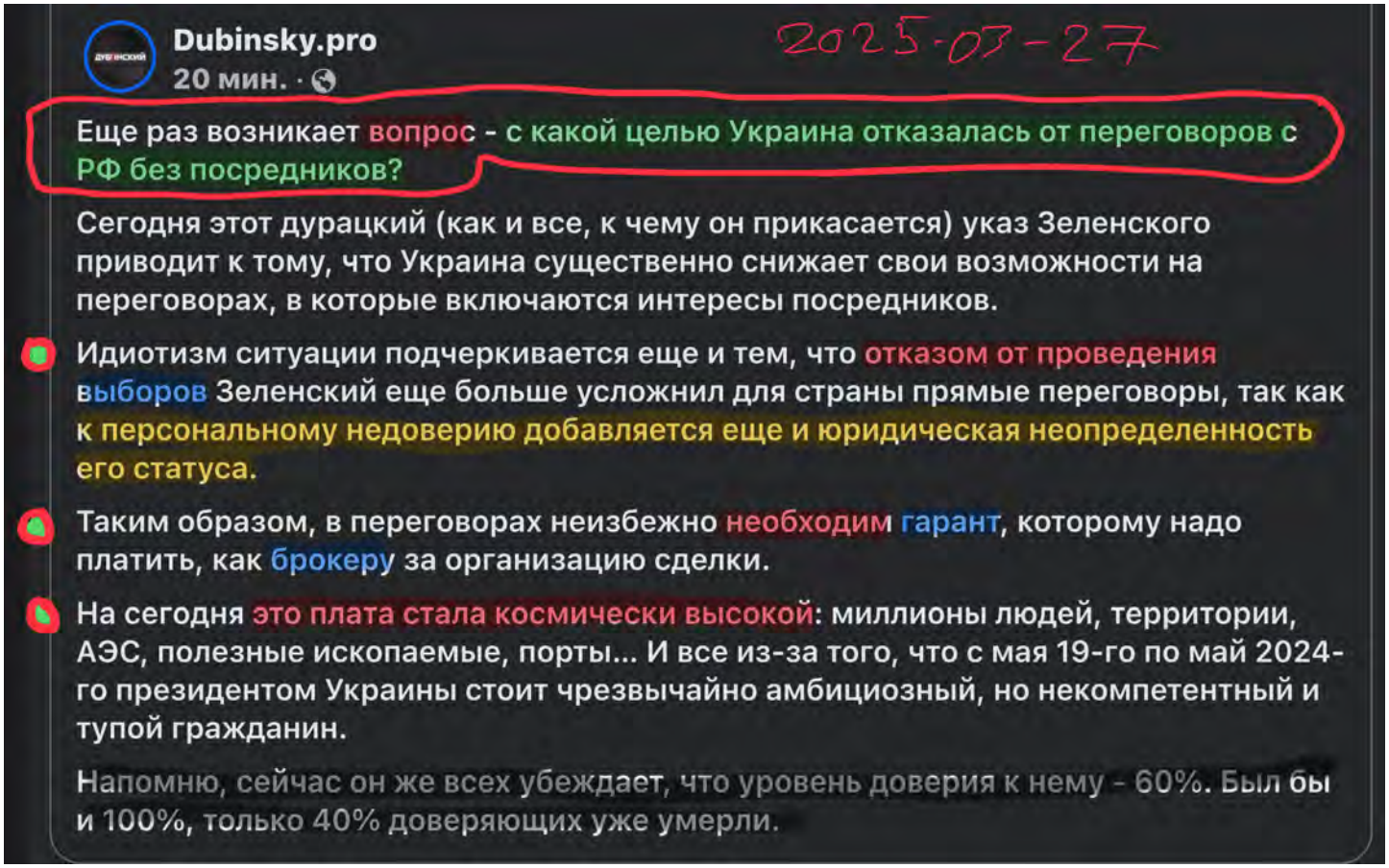
І попри це — ми тримаємось. Не через систему, не через союз, не через допомогу. Ми тримаємось завдяки власній здатності чинити опір там, де інші давно склали б зброю.

Але ціна за це — самотність.

І вона буде лише зростати.

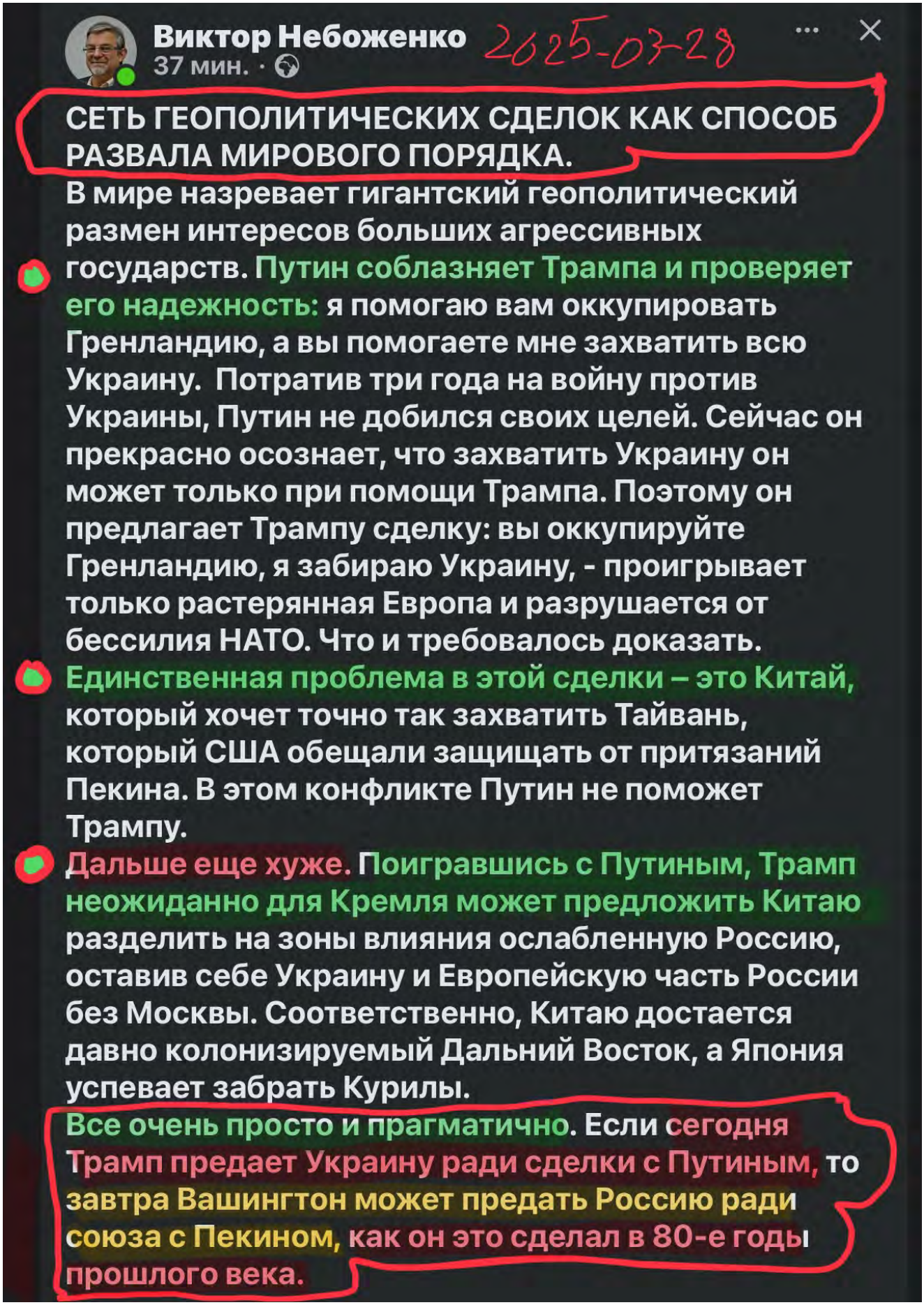
***

№ 794

***

№ 795

Виктор Небоженко
37 мин. ·
2025-03-28
СЕТЬ ГЕОПОЛИТИЧЕСКИХ СДЕЛОК КАК СПОСОБ РАЗВАЛА МИРОВОГО ПОРЯДКА.
В мире назревает гигантский геополитический размен интересов больших агрессивных государств. Путин соблазняет Трампа и проверяет его надежность: я помогаю вам оккупировать Гренландию, а вы помогаете мне захватить всю Украину. Потратив три года на войну против Украины, Путин не добился своих целей. Сейчас он прекрасно осознает, что захватить Украину он может только при помощи Трампа. Поэтому он предлагает Трампу сделку: вы оккупируйте Гренландию, я забираю Украину, - проигрывает только растерянная Европа и разрушается от бессилия НАТО. Что и требовалось доказать.
Единственная проблема в этой сделки – это Китай, который хочет точно так захватить Тайвань, который США обещали защищать от притязаний Пекина. В этом конфликте Путин не поможет Трампу.
Дальше еще хуже. Поигравшись с Путиным, Трамп неожиданно для Кремля может предложить Китаю разделить на зоны влияния ослабленную Россию, оставив себе Украину и Европейскую часть России без Москвы. Соответственно, Китаю достается давно колонизируемый Дальний Восток, а Япония успевает забрать Курилы.
Все очень просто и прагматично. Если сегодня Трамп предает Украину ради сделки с Путиным, то завтра Вашингтон может предать Россию ради союза с Пекином, как он это сделал в 80-е годы прошлого века.

***

№ 796

Не планувала перекладати словесний потік ще одного "державного діяча", але як пройти повз те, що на голову не налазить!

2025-03-28

Максіменкова

Здається, ми дограємося національним символом – граблями, аж до того, що поставимо їх догори дригом та перетворимо на власну шибеницю.

1️⃣

Скажемо так я буду відповідати і моє питання не сподобається принаймні принаймні багатьом подобається мої відповіді тільки представникам НАТО, бо вони завжди ціпляються за це і кажуть – Залужний сказав шо нє. Ну, але.

Дивіться дуже важливо дуже повернемося до гарантії безпеки – це перший пункт, який ми маємо розуміти взагалі під розумінням перемоги. Ось вона перше гарантія безпеки.

Друге. Здобуття там відчуття необмежених можливостей у розвитку. Ось воно відновлення і таке інше,

і третє, суто українське відчуття, яке маємо отримати, ми маємо відчувати себе вдома.

І кожний із цих моментів можна обсуждати.

Повертаємося до першого пункту відчуття безпеки завжди кажу згадую свого діда там в книжці до речі про це написано, він був учасником Другої світової війни і завжди, коли трошки там випивав, він завжди плакав. Коли ми трошки підросли, трошки підросли, я в нього запитав – говори дід в чому проблема говорю, шо ти завжди як вип'єш там б̊а̊н̊? А він мені каже: – Валерій, розумієш, говорит, в мене одни внуки. Я говорю: – Ну і шо? – Ти шо, говорит, не розумієш? Я говорю: – Нє. – Да вам же, говорит, воювать прийдеться, говорит, а я не хочу щоб ви воювали. Це так приклад – воюю зараз і я, і дочка старша моя воює виходить так, то єсть, і його правнуки воюют, б̊а̊н̊, понімаєш, то єсть десь гарантія безпеки не спрацювала, б̊а̊н̊, поніма? Ось воно в чому, то єсть гарантія безпеки має бути така, яка хотя би задовольнить мого покійного діда, розумієш, щоби щоб ти міг ну жити б̊а̊н̊ і пожити саме з цим, шо знаючи, шо твої внуки будуть жити в мирі, це якшо дуже просто. Абсолютно вірно про те, що НАТО – це на сьогодні найпростіший варіант виходу із ситуації.

2️⃣

НАТО. Вот НАТО і точка. Але це би, знаєш, як би було б̊а̊н̊, як би тобі це правильно сказати. І ну, якби ми шось, допустім, не розуміли, але воно нам подобалось, там, да, от там, от подобається, допустім, як в сусідній стоматології там вініри ставлять класно,🤦‍♀️ там поніма, я каж: ні, ні, ні, ні, ось, ось, ось вона хай нас обслуговує, бо такі класні вініри, вони кажуть: так ми ж їх тіки з мертвих витаскуємо, вставляємо у мертвих зуби, за вам воно підходить, та потім розберемся там. Дивись, я тобі буду казати, як знаю, знаю як чоловік, який знає оцю стоматологію, розумієш. Повторюся про те, що, на жаль, на жаль, як військова інституція НАТО на сьогоднішній день не має ніякої сили, або якщо і має цю силу, то ця сила закінчується ну на протязі місяця.

Привожу маленький приклад: Україна отримує десь в середньому, за моїми підрахунками, сім, ладно, хай буде шість, щоб НАТО не плакало🤦‍♀️ десь

шість, ладно, давай три візьмемо, 3 тисячи повітряних цілей вагою від 100 кг і вище, це ти повітряні цілі, для боротьби з якими потрібно залучати зенітно-ракетні комплекси, 3 тисячи, по їхній натівській доктрини, яку абсолютно поважаю і які, окрім мене, в НАТО знає ще пара чоловік, я тєбє серйозно кажу, бувший начальнік комітета об'єднаних штабов США не знав. Вот, і завжди дивувався, б̊а̊н̊, дивись – для того, щоб їх збити, три тисячи цих повітряних, потрібно десь 10 з половиною тисяч зенітних керованих ракет, 10 з половиною тисяч. Ракета "Іріс-Т" стоіт 800 тисяч доларів, "Патріот" – 10 мілліонів. Скажи, будь ласка, 10 з половиною тисяч при таких, 10 з половиною тисяч ракет при таких цінах, по-перше їх, єслі вони є вони закінчуються завтра, їх неможливо виробити, просто неможливо виробити, да і по-іншому вони просто ну будь-яка країна через місяць вона впаде на коліна, скаже: ми здаємося, бо ми всі гроші пустили тільки для того, щоб збивати вот то шо на голові літа.

3️⃣

Ось воно, НАТО..... НАТО, на жаль, обслуговуючи інтереси в основному політичних членів Альянсу, вибудувало собі в умовах абсолютно абсолютної демократії, абсолютного б̊а̊н̊ там толерантного ставлення до всього, вироботала виробила собі невеличку таку б̊а̊н̊ доктрину, яка дозволяє вести боротьбу з дві крапки: перше – повстанськими загонами, допустім, в Західній Сахарі, вони швиденько з ними можуть розібратися б̊а̊н̊.

Б: можуть провести якусь акцію у Тихому океані, але подальше від берега б̊а̊н̊ Ємена, тому що вони показали, як вони можуть боротися, вони вже не підходять туди, ну і В і В: можливо, що для мене більш характерно, вони штовхнули свій військово-промисловий комплекс в безумну, скажемо так, назвемо нашими мірками корупцію, і ця військово-промисловий комплекс б̊а̊н̊ заставив їх на 10 років вперед позаключать контракти на будівництво авіаносців, на будівництво якісь міфічних F-35 і так далі, і так далі, то єсть держави їм винні гроші за за за повітря, тому що вони ще нічого не зробили, і вони ніколи не підуть тим шляхом, щоб якось зробити себе ефективними, але вони існують от в тій парадигмі, в якій вони існують. Ну.

4️⃣

Дивись, країни Прибалтики🤦‍♀️ це розуміють дуже чітко б̊а̊н̊, вони розуміють, що нема ніякої там п'ятої статті і ніколи не буде. Польща це розуміє, куди періодично падають то наші ракети, то російські б̊а̊н̊. Румунія взагалі б̊а̊н̊ все розуміє, тіки тіки мовчить і інколи дзвонить мені, каже: мовчи, каже, ну ри ну впало два "шахеди" в порт до вас, чого ви мовчите, мовчи, каже, я тебе прошу

бать, поніма?🤦 А потім їм позвониш каже: ти нащо, каже, включив, каже, ці ваші РЕБи, каже, вони каже полетіли в нас, говорю – то збивайте, кажу бать, у вас 40 F-16-х стоїть, бать. Ось, розумієш. Воно, воно застаріло морально і фізично, і скоріш за все, окрім політичного якогось захисту, нам нічого не дасть бать. Ну скажемо так бать. Таким же самим примарним виглядає і варіант, як на особисту думку, завести сюди якийсь контингент. Звертаю увагу, це було розроблено в середині 90-х років, оця доктрина бать, коли там заводились там круті там парні, там вони роліки знімали, там бать транслювалися по CNN там бать, ну хлопці-військові стають, вони розказують, що то за війна бать, там тільки цей ролик бать натовському солдату покажуть бать, відпаде не тільки бажання служити, а ще щось там. Тому це ну страшні речі, до яких вони на сьогоднішній день, на жаль, не готові.

5️⃣

Тому ймовірніше за все, ймовірніше за все, ну виходить так, що найкращі гарантії безпеки закладено у нас самих, єдине, єдине що нам важко, нам дуже важко це буде зробити, і ймовірніше за все, що ось саме надходження нас в новій архітектурі на цю архітектуру європейської безпеки ще треба побудувати, ось воно би принесло би користь.

І тут, до речі, дуже корисно правильно згадано ДЖЕФ. Скажемо так, зараз будете сміятися бать. В ДЖЕФі є скажемо так, дві проблеми, які заважають Україні приєднатися до ДЖЕФу. Перша проблєма насамперед у Великій Британії, тому що їй додаткові проблеми не потрібні, потому шо в Британії армії немає, єсть маршали, єсть адмірали, там все єсть, всє атрибути єсть, армії немає, вона не готова ще воювати, і незрозуміло, скільки їм потрібно часу для того, щоби побудувати цю армію, плюс в армії в Британії є підводні човни, у яких є конкретна задача європейська, від якої вони відійті не можуть у рамках договору НАТО, ось проблема номер один – Британія.

Звісно, дипломатично, ми отримуємо відповідь про те, що Україна не є північнозахідною країною, ось вони так розумі?

Об'єднуються навколо Північного моря, скажемо так бать. А друга проблєма, як не дивно бать, полягає у Польщі, яку також в ДЖЕФ не беруть, і вона, ну так простіше сказано бать, буде все робити для того, щоби спочатку прийняли Польщу, а потім уже вели мову про Україну, хотя перспектива є, і я намагаюся їх переконати, що ось створення нової архітектури європейської безпеки саме на базі ДЖЕФ є найреалістичним сценарієм. Чому? Тому що там уже створена система управління, яку можна нарощувати, можна затягувати, як для мене, і

ще величезний плюс, що в цьому ДЖЕФ є, увага, Норвегія, яка має свої природні запаси шикарне, яка має свій флот, який може стати основою, скажемо так б̊а̊н̊, морської компоненти, і решта-решт людський демографічний капітал там дуже непоганий б̊а̊н̊. Але знову ж таки, на сьогоднішній день це проблема, тому що розглядати Європу як Європу, яка побудувала свою безпеку на новій архітектурі, вони поки що не хочуть, не хочуть. Але знову ж таки, нам в цьому, як то не дивно, допомагають дві людини – Путін і Трамп. Мені кажється, що найближчим часом вони дотиснуть б̊а̊н̊ Європу, і вона все-таки погодиться б̊а̊н̊ на те, щоб б̊а̊н̊ треба щось робити б̊а̊н̊. Ось ця нова архітектура тільки може, на мою особисту думку, принести якусь реальну гарантію, я ще раз говорю, це моя особиста думка, це не думка там генерального штаба там чи ще когось, це вже як я, як старий дід, маю, знаєш, ну не зовсім конєш.

***

№ 797

"У 1956 році філософ Гюнтер Андерс написав наступні пророчі слова

Гюнтер ***Андерс***, «Застарілість людини» 1956 рік

«Щоб придавити будь яке повстання, непотрібно діяти насильно. Методи, подібні гітлерівським, застаріли.

Достатньо створити настільки сильну колективну зумовленність, що сама ідея повстання більше не буде з'являтися в умах людей.

Ідеальним було б формувати людей з народження, обмежуючи їх вроджені біологічні навики. Після цього ми продовжили б кондиціонування, різко скоротивши освіту, звівши його до засвоєнню професійних навиків.

Неосвічена людина має обмежкний кругозір, і чим більше його мислення обмежується посередніми заняттямм, тим менше вона здатна повстати.

Ми повинні зробити так, щоб доступ до науки ставав все більш складним та елітарним, щоб існував розрив між людьми та наукою, і щоб інформація для широкої публіки не мала підривного змісту.

Головне – без философії.

Тут ми також повинні використовувати силу переконання, а не пряме насилля:

> **— ми будемо масово транслювати по телебаченню розважальні програми, що зачіпають лише емоції або інстинкти.**

Уми будуть зайняті безплідним та ігровим. Утримувати ум від роздумів можна безперервними розмовами та музикою.

Ми поставимо сексуальність на перше місце у списку інтересів людини. Немає кращого соціального транквілізатора. Загалом, ми будемо робити це таким чином, щоб усунути серйозну частину існування, висміюючи все цінне, постійно підтримуючи легковажність, щоб ейфорія публічності стала еталоном людського щастя і взірцем свободи. Таким чином, обумовленість приведе до такої інтеграції, що єдиний страх, який нам прийдеться підтримувати, буде залучатися у виключенні з системи і, як наслідок, у неможливості отримати доступ до умов, які необхідні для щастя.

З ***масовою людиною***, що сформована у такий спосіб, необхідно обходитися як з тим, хто він є:

> — як з коровою, і за нею необхідно слідкувати як за стадом.

Все, що призводить до апатії його яснодумання, є суспільним благом, і те, що могло б його разбудити, необхідно висміювати, подавляти, боротися з ним.

Люба доктрина, котра ставить під сумніви систему, повинна бути позначена, як підривна та терористична, а з тими, хто її підтримує, потім ставитися як до терористів».

***

№ 798

Если вас это успокоит, то не только Украина в этом мире становится объектом самых изощренных неоколониальных практик

Портовый пояс Китая на африканском континенте

2025-03-28

Кущ

В мире ренессанс неоимперских проектов:

— США в контурах Северной Америки, синоцентричная Поднебесная империя, Российская империя 2.0., Османская империя 2.0., Иранская Ось сопротивления, Халифатский арабский проект, Большой Израиль, Британский проект, Индийский проект.

Основные альянсы и войны будут происходить именно между этими геополитическимм игроками.

Они же проведут и окончательную ревизию системы международного права, сложившуюся после Второй мировой войны.

И они же будут пытаться сформировать новые правила, а также контуры будущих основных геополитических кластеров.

Насколько это у них получится - другой вопрос. Пока понимание этих контуров существенно разнится.

Но что их всех объединяет, так это

— желание свернуть неолиберальный глобальный проект как модель "однополярного" мира.

Конечно странно в этой группе стран видеть США, еще недавно главного промоутера того самого глобального неолиберального интернационала, но после победы республиканцев, шахматная доска истории перевернута.

Надолго ли? На один политический цикл точно.

Активность неоимперских проектов - это вовсе не «пандемия волюнтаризма» в мире.

Это политэкономическвя закономерность и обусловленность. Диалектика исторического развития.

Связана она с новым шестым технологическим укладом и новым длинным кондратьевским циклом роста мировой экономики на ближайшие 40-50 лет, из которых 20 лет обещает трек бурного роста.

Простыми словами, речь идет о том,

— **«кто снимет глобальный профит в 21 веке»**.

Так как та страна, которая доминирует в новом технологическом укладе, является и номером один в мировой экономике.

А лидерство в мировой экономике обеспечивает

1) — право на самую высокую роль в глобальной цепочке добавочной стоимости, а также

2) — право на использование глобального неэквивалентного обмена фиатных (а далее, цифровых) валют на реальные материальные ресурсы.

Так вот,

— для доминирования в новом технологическом укладе, нужно завладеть 1) — базовым для такого уклада сырьем и 2) — обладать ключевыми технологиями.

Но необходимы две эти опции одновременно.

1) — Технологии без сырья - это просто мертвые патенты.

2) — А сырье без технологий - это страна-сырьевой придаток.

Третий технологический уклад - это мир стали и угля.

Поэтому нерв двух мировых войн проходил между Германией и Францией в битвах за месторождения угля и железной руды.

Четвертый технологический уклад - мир нефти. Поэтому основные войны проходили на Ближнем Востоке.

Пятый технологический уклад - мир электроники.

Этому укладу относительно повезло: сырьевую базу сформировал Китай в виде редкозема.

Это произошло в рамках мирной кооперации США и Китая - модель Кимерики.

Но везло далеко не всем.

Например, ДРК Конго в рамках Второй конголезской войны в 1998-2003 годах совсем не повезло.

Там велась широкомасштабная война с участием армии правительства, повстанцев и соседних государств (Руанды, Уганды, Анголы и других).

Не помогли даже войска ООН.

По данной теме можно посмотреть два фильма:

— Ведьма войны (получил ряд призов) и Осада Жадовиля (про бой ирландских миротворцев с превосходящими силами повстанцев).

В этой войне погибло 5 млн человек - самые большие потери после Второй мировой.

Основная причина - колтан или Колумбит-танталит (руды тантала и ниобия).

Колтан используется в электролитических конденсаторах, то есть в электронике.

И он очень нужен в рамках пятого-шестого технологического уклада.

К несчастью,

— в ДРК Конго сосредоточено 80% мировых запасов колтана.

— А еще 60% мировых запасов кобальта.

Кроме того, страна входит в африканский тропический меденосный пояс, обладая большими запасами меди.

Плюс алмазы.

А медь, кобальт и никель для пятого - шестого технологического укладов - это как железная руда для третьего - четвертого.

Но шестой технологический уклад сформировал глобальный спрос и на другие редкие минералы.

Тут и редкозем, и литий, и титан, и уран, и графит, и германий.

В рамках мирной кооперации ключевых геополитических игроков, раздел этих ресурсов уже невозможен.

Значит будут войны и союзы.

Неоимпериализм - это просто геополитический инструмент современного гиперкапитализма по контролю за указанными выше ресурсами.

"Не мы плохие - мир таков" - могли бы заявить идеологи новой кластерной фрагментации мира.

Именно поэтому, мы наблюдаем сейчас весьма странные события.

Например, военный контингент Венгрии в Чаде. Формально - для минимизации потока беженцев с Сахеля.

А реально - для контроля за месторождениями урана, которые нужны Венгрии в контесте строительства ее новой атомной электростанции. Которую строит Росатом.

То есть даже маленькая Венгрия играет тут свою роль, являясь своеобразным прикртием для россиян (операции под чужим флагом).

И Орбан отдает 14 млн дол (пай Венгрии в Фонде мира), не Украине, а Чаду.

В Судане войска правительства (которое косвенно поддерживается Китаем и РФ) перешли в решительное наступление против Сил быстрого реагирования, спонсируемых ОАЭ.

Деблокирована столица Хартум.

Сахель уходит из-под контроля Франции - там усиливается РФ, равно как и в Центрально-Африканской республике.

Турция заходит в Ливию, где есть нефть.

Эфиопия готовится "прорубить" коридор к Индийскому океану, ведя переговоры с Сомалилендом при поддержке Китая.

Кстати, Эфиопия - это единственная африканская страна, которая пытается создать свой имперский проект, пусть и под эгидой Пекина.

Модель синоцентричной китайской империи - это вакуумная имперская модель. Она не расширяется, а притягивает к себе внешнюю периферию.

Ее механизмы контроля осуществляются, в том числе, за счет транснациональных логистических, инфраструктурных и транспортных проектов.

Например, через контроль портов.

Китай уже инвестиционно присутствует в 78 из более чем 200 африканских торговых портов.

Этот контроль за портами обеспечивает рост торгового оборота между Китаем и странами Африки: объём торговли в 2024 году составил $288 млрд (рост за год на 6%).

При этом, 60% торгового оборота - это китайский экспорт (в основном промышленные и потребительские товары), а 40% - африканский импорт в Китай (в основном сырье).

За 25 лет товарооборот вырос более чем в 20 раз.

Сейчас в ДРК Конго опять идет война.

Эта страна начала делать ставку на китайские компании, в результате чего, в страну вторглись войска Руанды и на подходе армия Уганды (эти страны делают ставку на западные ТНК).

По большому счету, война идет за то, куда в первую очередь пойдет кобальт с конголезских рудников, добытых за счет детского труда.

И за то, чтобы местные власти уже махнули рукой на ООН и начали добывать колтан в местном заповеднике Окапи, который признан объектом мирового культурного и природного наследия.

В этом контексте, демонтаж ВОЗ позволит не обращать внимания на пандемии в развивающихся странах, демонтаж ВТО позволит устраивать торговые войны, а демонтаж ЮНЕСКО и других структур ООН - уничтожать памятники культурного и природного наследия в бедных странах ради добычи сырья и транспортных проектов по его вывозу.

И все это под предлогом борьбы с мировой бюрократией, коррупцией в международных организациях и в связи с оптимизацией бюджетных расходов.

Вот только контуры этого "нового, дивного мира", вас не обрадуют.

Как Украина оказалась под угрозой неоколониальной эксплуатации - вопрос "на подумать".

В современной мир-системе под словом "мы" подразумеваются одновременно и объект, и субъект нового колониализма 21 века.

Мир - это чудовищное зеркало, в котором с одной стороны - кластеры успешных стран, а другой - перевернутое отражение бедных сырьевых экономик.

С какой стороны зеркала оказаться - это не выбор.

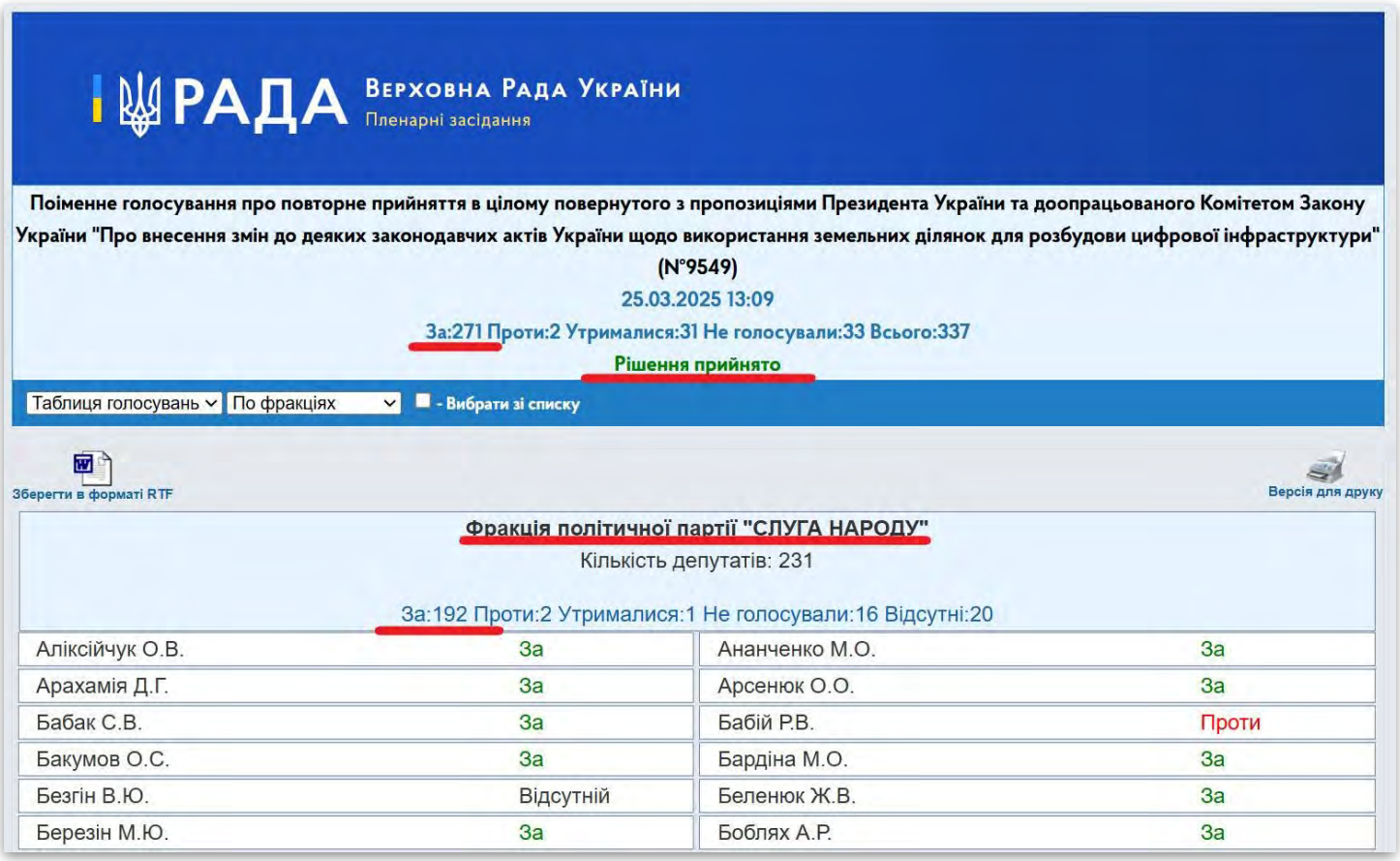
Это результат

> **— 1) — коллективного «роевого интеллекта», 2) — успешности систем управления и 3) — выбора каждой конкретной нации и ее политических элит.**

***

№ 799

Щодо прийняття ВР у вівторок вкрай паленого законопроекту 9549 після вето Президента, в мене є три новини: просто погана, погана, але смішна, і хороша ;)

РАДА Верховна Рада України
Пленарні засідання

Поіменне голосування про повторне прийняття в цілому повернутого з пропозиціями Президента України та доопрацьованого Комітетом Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо використання земельних ділянок для розбудови цифрової інфраструктури" (N°9549)

25.03.2025 13:09

За:271 Проти:2 Утрималися:31 Не голосували:33 Всього:337

Рішення прийнято

Таблиця голосувань | По фракціях | - Вибрати зі списку

Зберегти в форматі RTF | Версія для друку

Фракція політичної партії "СЛУГА НАРОДУ"

Кількість депутатів: 231

За:192 Проти:2 Утрималися:1 Не голосували:16 Відсутні:20

Аліксійчук О.В.	За	Ананченко М.О.	За
Арахамія Д.Г.	За	Арсенюк О.О.	За
Бабак С.В.	За	Бабій Р.В.	Проти
Бакумов О.С.	За	Бардіна М.О.	За
Безгін В.Ю.	Відсутній	Беленюк Ж.В.	За
Березін М.Ю.	За	Боблях А.Р.	За

2025-03-28

Могильний

Почну із просто поганої.

Прийнятий законопроект набагато гірший, ніж публічно обговорювалося. З грубішим порушенням всіх норм Регламенту, в нього до повторного другого читання тихенько було пропихнуто в інтересах будівельної мафії та корупціонерів у ОМС дозвіл на розробку ДПТ всупереч генпланам до початку 2028 року.

Це не просто корупція, це принцип "Відбудувати краще, ніж було", як би сказав класик, "п'ятами з Трої накивав" :(

Хороша і відразу з нею погана, але смішна ;)

Я для зручності скріншот додав, щоб було видно результати голосування. 271 голос "За" і закон, начебто, прийнято. З них "За" 192 депутати від Слуга Народу і спікер Ruslan Stefanchuk (Ruslan Stefanchuk).

Хороша новина в тому, що для прийняття як законом того, що винесли в сесійний зал, на табло мало бути не 271 голос, а не менше 300.

Не всі пропозиції Зеленського із його вето було враховано - частину банально проігнорували. Врахували лише частину, а далі просто зробили вигляд, що всі підтримали.

Тобто, насправді цей законопроект НЕ ПРИЙНЯЛИ, а ВІДХИЛИЛИ.

> **— Бо потрібно була конституційна більшість "За", адже мова йде про прийняття закону із подоланням вето.**

А своїм 271 голосом нардепи прийняли рішення, що Президент України Володимир Зеленський таки лох. І що ВР цього лоха-Президента може публічно принижувати і дурити.

Вибачте, але коли ВР тупо ігнорує частину пропозицій Зеленського після накладання вето, а потім посміхаючись намагається впарити, що все враховано і тому простою більшістю можна прийняти закон повторно, вона тим самим публічно принижує Зеленського.

І ось це приниження *(інституції)* Президента з боку Верховної Ради у розпал війни - це дуже погано. Хоч і смішно, що його публічно принизили люди, яких він сам завдяки власному рейтингу підтримки затягнув з вулиці у нардепи.

А те що приниження Президента супроводжувалося протягуванням мега-корупційного законопроекту означає, що громадськість про цю ситуацію мовчати не буде.

Цікаво,

1) — чи розуміє Андрій Єрмак, наскільки боком все це може вилізти для репутації самого Зеленського?

2) — І чи буде Офіс Президента України оперативно виправляти якимось чином ситуацію до того, як стане пізно?

Чи просто Дмитро Литвин підготує Зеленському чудову промову із заявами, що він все одно не лох, і не важливо, що ВР переконливо всім доводить протилежне?

***

№ 800

Посилання на відео

***